

PLATONIS DIALOGI

SECUNDUM

THRASYLLI TETRALOGIAS DISPOSITI.

EX RECOGNITIONE

CAROLI FRIDERICI HERMANNI.

VOL. VI.

EB

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI

MDCCLXIV.

PRAEFATIO.

Sexti voluminis, quo Platonis editio nostra cumulatur, duae partes sunt, quarum alteram nomen quamvis eminentum, alteram res et argumentum appendicis loco haud indignam reddere visa sunt. De priore quae praemoneam pauca sunt; quae quoniam fere omnis quum aliis plurimis Platonis codicibus tum optimo Parisino continetur, ad easdem cum superioribus dialogis leges recensenda erat, neque illud excusatione egere spero, quod et singulorum libellorum ordinem ad id exemplum revocavi, quod in optimo codice exstat, et inter hos primus Aleyoni locum suum reddidi, quam etsi in Lucianeorum potius numero legere assuevimus, tamen nec majore jure illis quam Platoniceis annumerari constat nec deteriore inter hos quam Axiochus vel Sisyphus auctoritatem habet; denique si librorum antiquitatem spectamus, multo emendatior in Platoniceis quam in Lucianeis nobis tradita esse videtur. Quo in genere quum jam Vindobonensem Σ , cujus lectiones a Schubarto Jacobitzius accepit, reliquos omnes, quibus hic usus est, longe superare vidissem, Carolum Müllerum, Historiographorum Graecorum restitutorem eruditissimum, precibus adii, ut Parisinos quoque libros a Bekkero in hoc dialogo prorsus neglectos meum in usum conferret, ejusque benevolentiae non solum optimi 1807 sed aliorum praeter hunc trium 1808. 1809. 3009 lectiones diligentissime enotatas debeo, quibus quantopere in hoc quoque dialogo cum reliquorum normis exaequando adjutus sim, res ipsa docebit. Unum praeterea mihi indulsi, ut, quum Platonis libri tredecim tantum Epistolas contineant, alias quinque adderem, quas in communi hujus generis infamia tantum aberat ut ceterarum consortio indignas existimarem, ut illis comparandis harum ipsarum originem et indolem aliquid lucis accipere posse arbitrarer. Et prima quidem harum ex ea collectione desumpta est, quam Socratis et Socraticorum nominibus illustrem princeps Leo Allatius Parisiis 1637, novissime Joannes Conradus Orellius Lipsiae 1815 edidit; duas idem Orellius ex Olearii editione Hist. philos. Stanleji Lips. 1711. 4. p. 322 in illam collectionem transtulit; reliquas duas Boissonadius ex cod. Paris. 1760 in Anecdotorum Vol. II. p. 84 et 211 recepit, unde inter nostrates quoque ab Osanno in Allg. Schulzeitung 1832, p. 1151 et Eichstadio in progr. Jenensi 1833 repetitae sunt, easdemque tractavit Scheibius in Zeitschr. f. d. Alterth. 1845, p. 214.

De posteriore parte amplior disputandi materia est; quo tamen priusquam transeam, per prioris partis libellos quibus in locis a superiorum editorum lectionibus discesserim, solita brevitate subiciam: Epist. I, p. 309 B *ἐγὼ οὖν* P, *ἐγὼ μὲν οὖν* VBST. — P. 309 D *τραγωδιοποιῶν* P et V, *τραγωδοποιῶν* BST; cf. Apol. p. 18 D. — Epist. II, p. 311 D *τοὺς ἐμπροσθεν* H, *τοῖς ἐμπρ.* VBST cum libris, quasi ab *ἐξείη* pendeat: id vero quum *αὐτοῖς* secum habeat, attractione scriptorem uti noluisse indicat. Exemplorum apud Heind. ad Gorg. p. 119 alia causa est. — P. 311 E *καὶ λόγον* post *δόξαν* inserui ex P aliisque multis, quorum ut VBST auctoritatem spernerent, haud scio an ea re inducti sint, quod *τὴν ἀληθινὴν δόξαν* jungebant; at opinor *τὴν ἀληθινὴν* ut p. 322 E ad *φιλοσοφίαν* potius referendum est, quo facto *δόξαν καὶ λόγον* eo aptius jungemus, quo manifestius haec ad antecedens *βελτίω λέγεσθαι* respiciunt. Parisinum non facile otiosas voces admittere sequentia docent, ubi p. 312 A *δὴ* post *ἐνα* moxque *μὲν* post *τιμώμενος* vulgo positum omittit; ego vero ejusdem auctoritatem sequi non magis dubitavi, quam p. 312 C in *διεσκόπεις καὶ ἄλλους* pro *ἄλλως*, quorum, modo *ὅτι* pro *ὅ* *τι* correxeris, egregia sententia existet: *id ipsum quod alios quoque dinoscere callebas, sapientiae speciem tibi afferet.* Inferius demum p. 313 D vel invito illo eorum exempla secutus, qui *οὐ* ante *ταῦτ' ἔσται* ignorant, negationem a deliberandi vi prorsus alienam circumscripsi, nec p. 314 E levi correctura abstinni, quae *ἀφείης* pro *ἀφίης* scribendo obliquitatem orationis commode restituit; *ἀφίης* enim, quod apud Stephanum est, antegresso *εἰ* non convenit. — Epist. III, p. 315 B *οὐτι δὴ* P et Schneiderus, *μη ὅτι δὴ* VBST, eodem sensu, sed ut propter id ipsum nulla causa sit optimi libri lectionem ab aliis quoque firmatam rejiciendi; cf. nos quoque ad Lucian. Hist. conser. p. 182. Ibidem *δυσμαθίαν* pro *δυσμαθίαν* constantiae dedi, de qua dictum ad Menon. p. 88 A, eademque duce p. 316 C *περὶ σε* scripsi pro *περὶ σε*, quod Platoni non magis concedendum arbitrabar, quam Reip. V. p. 473 E *ἐπὶ σε* concessit Lehrsus Quaest. ep. p. 110; p. 317 A autem *μεταπέμψασθαι* pro *μεταπέμψασθαι* revocari cum Stallb. et Schneid. ipsius Par. testimonium jussit, cui non intelligebam cur reliqui editores hic minus quam p. 338 A tribuendum censuissent, ubi prorsus eadem aoristi causa est. — Epist. IV solum *ἀνδρεία* pro *ἀνδρεία* solito more corrigendum erat; nec Epist. V quicquam offendit praeter *ἔστιν* p. 322 A post *εἰπεῖν* ex sola Cornarii conjectura interpositum, quo sublato genuinam infinitivi vim imperativam instaurasse mihi videor; Epist. VI autem p. 322 E *μὲν* ante *ἀμελεῖν* Parisini certe auctoritas sustulit; ex eodemque Epist. VII, p. 324 D libenter cum Schneidero recepi *χρησὸν* pro *χρησῆν*, quo solemnem proverbii formulam laedi jam Hemsterh. ad Lucian. T. III. p. 334 Bip. intellexit. — Ibid. p. 326 D *τυραννίδας* P et B, *εἰς τυραννίδας* VST, manifesta interpolatione, quam legitima verbi *μεταβάλλειν* structura lateret; cf. Schneider. ad Rempubl. T. III. p. 73 nosque Spec. Plutarch. Superst. p. 28. — P. 326 E *τὴν τότε* P, *τῶν τότε τὴν εἰς Σικελίαν ἐμὴν ἀφίξιν* VBST;

at non eorum, quae tum, sed quae posterius Dio gessit, causa in primo Platonis itinere posita erat; nec simpliciter adventus, sed superior adventus spectatur. — P. 327 C *αὐτοῦ* pro *αὐτοῦ βίον* non VBS tantum, sed etiam codices longe plurimi praebuerunt; p. 328 C autem quod in libris est *λόγος* non equidem cum Vulg. in *λόγῳ*, attamen in *λόγοις* mutandum censui, quia nimis absonum videbatur hominem ipsam *λόγον* *τινὰ* dici, neque oppositum *ἔργον ἀντιφρασθαι* verbis alium locum concedebat, quam quo homo illis uteretur vel excelleret; *τις* enim cum emphasi dici neminem fugiet, ut Leg. IV. 7: *καὶ πολλοῖς τισὶν ἔδοξεν εἶναι τις*, Eurip. Ion. 596, Heraclid. 973 etc. — P. 329 A *πολλοῦ καὶ δεήσει* P, *πολλοῦ γε καὶ δεήσει* VBST; at abesse quoque particulam posse docet Theaetet. c. 27. — P. 329 C *τούτων ὡς πάντων* P, *ὡς τούτων ἀπάντων* VBST. — P. 330 C *λέγω δὴ τάδε ἐγὼ . . . πρὸς ὑμείαν ὅτι χρη* H, *πρὸς ὑμείαν ἄλλο τι χρη* VBST cum libris, sed structura prorsus inconcinna et scabra, praesertim quum pronomen *ἐγὼ* ab antecedenti *λέγω* revulsum in novi membri principio posuerint; quo equidem se juncto reliqua quantum possem minima mutatione ad eam sententiam redegi, quam jam Ficius interpretando expressit: *reor equidem, hominem consulentem aegrotο . . . imprimis hoc suadere debere, ut vivendi modum mutet* etc. — P. 331 D *ζῆν μὲν τὸ* H, *ζῆν μέντοι τὸ* VBST; at *τὸ* a Par. aliisque multis abest, quo quum aegre careamus, satius visum est *τοῖ* tollere, ut *μὲν* inferius respondentia sibi habeat *πορευθεὶς δὲ ὡς λέγομεν κ. τ. λ.* — P. 332 C *παρὰ τοῦ πατρὸς* P et B, *παρὰ πατρὸς* VST, minus commode, quia non pater qua talis, sed certum hominis ingenium respicitur. — P. 333 B *τὰ* ante *ἐν ὀλίγῳ*, quia temporis notatio ad *ἐκπεράνωμεν* potius quam ad *πράγματα* pertinet, circumscripsi; Plato festinans gravissimas res paucis verbis perstringit. — P. 335 B *ἡδονὴν ποιεῖν* P et B, *ἐκποιεῖν* VST, promiscuo usu, ut Gorg. c. 78, quem sola codd. auctoritas discernat; deinceps vero *τοῦμπίπλασθαι* H vel contra libros, quorum plurimi ipseque Par. *μη πίμπλασθαι* habent; iidem tamen non ut VBST *τῷ* sed *τοῦ* *μη πίμπλασθαι* offerunt aliique ipsum *μη* omittunt, unde meam lectionem eo fidentius exsculpsi, quo saepius *ἐμπίμπλασθαι* vel optimis in codicibus exstare certum est. Libidinosus quomodo illud amplecti posset, quo cupidines suas non satiatum iri sciret, vel quae voluptas non explenda cupidine crearetur, numquam intellexi; nec Schneiderum probasse jam ipsius lectio *τοῦ πίμπλασθαι* docet; hoc enim ipsum est, quod voluptuosus sibi *περὶ τὴν ἀνδραποδάδη ἡδονὴν ποιεῖν* studet; nisi quod compositum huic sententiae pariter ac librorum vestigiis magis convenire arbitror. — P. 335 E *ἐπὶ τὸ* ante *Συρακούσας* anacoluthon efficere planum est; id vero non scriptori tribuo, qui quid prope sequi vellet, probe nosset, sed librario, qui praecedentibus *οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σῆμα* eandem praepositionem respondere debere existimaret; itaque circumscripsi. — P. 336 B *πικρότατον* H, *πικρώτατον* VBST; at cf. Leg. II extr. — P. 339 C *γινόμενον* pro *γινόμενα* scribendum esse Stephanus intellexit, nec Turicensibus improban-

tibus, quia pluralis omnino non habet quo referatur; leni igitur mutationi locum negare amplius nolui. — P. 340 A γάρ τοι πάλιν H, γάρ τὸ πάλαι VBST, quod tamen *σέσωσμαι* potius quam *ἐσώθη* postulare arbitror; neque omnino erat, cur Plato se *dudum* ex tertio itinere rediisse urgeret; recepi igitur quod sententiae unice convenit, nec sine omni codicum subsidio, quorum duo certe *πάλιν* pro *πάλαι* exhibent; idque Schneiderum quoque amplexum esse gaudeo. — P. 340 B ἀγεννῆς VBS, ἀγεννῆς T haud scio an tythetiae errore; hoc enim *genus* tantum *et natales* significari recte vidit Stallb. ad Phileb. p. 133. — P. 340 C πᾶσιν H et Schneiderus, πᾶσι VBST; at hiatui equidem excusationem non invenio. — P. 343 A ὑπ' αὐτοῦ post *νενομημένα* BST omiserunt, quia in P et Q ad marginem amandata sunt; id vero si ab eadem manu factum est, non glossematis magis quam omissionis suspicionem movet; merito igitur Schneiderus vocabula ad sententiam aptissima revocavit. — P. 344 A εὐμάθεια H, εὐμάθεια VBST; cf. p. 315 C. — P. 347 D ἀντιλέγειν H, τι λέγειν VBST; at P multique alii codices ὅτι λέγειν exhibent, in quo longioris verbi vestigia agnoscere mihi videor. — P. 349 E ἐννοεῖν H et Schneiderus, ἐννοεῖν VBST, ne varietate quidem lectionis annotata; nihilo tamen magis librario quam tythetiae hunc errorem tribuam. — P. 350 C παρακαλεῖν αὐτὸν P et B, παρακαλεῖν VST; mihi tamen, etsi abesse subjectum possit, legitima structura cum optimi codicis testimonio conjuncta praevallere debere visa est. — Epistolae VIII praescriptionem cum ipso principio conjungere eo minus dubitavi, quo magis Epist. III editores in eodem structurae genere consentiunt; praetereaque p. 355 A ἂν post εἶπεν cum Stallbaumio inserui et vicissim p. 356 D νῦν a τῶν αἰεὶ περυσίων ἀρχόντων mentione prorsus alienum circumscripti; in reliquis autem ea tantum tenuis Turicenses reliqui, ut p. 358 E ἀπαντᾶ suspicionis nota afficerem et p. 361 D cum Par. et Schneidero αὐτῶν ἐγὼ pro ἐγὼ αὐτῶν scriberem; de *περὶ* sē p. 362 E cf. ad p. 316 C. In iis demum, quas aliunde petitas primus adieci, paulo plus mihi licere ratus Epist. XIV *πονοῦντες* pro *ποιούντες* et *διατρέβω* pro *διατρέβων* de conjectura scripsi, item *οὕτως* et *τοῦτο* ex Brenii sententia apud Orellium p. 249 permutavi, Cobetique auctoritatem in Diog. L. III. 30 secutus *Ἐφεστιάδων* pro *Ἐφεστιάδων* recepi, longius adeo progressurus, si vel unum codicem *Ἰφιστιάδων* exhibere constet, quam formam tituli apud Rossium (die Deme von Attika) unice confirmant. Epist. XV ἢ pro καὶ ἀρχῇ et *σε* post *παρακαλεῖσαι* adjectum mihi debentur, ὡς οὖν ὄντος pro ὡς οὕτως Oleario; eidemque Epist. XVI *ἀπερχομένου μου* pro *σου*: cui deinceps praeeunte Bremio *πειρᾶσθε καὶ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον εἶναι τοιοῦτοι* pro *πειρᾶσθαι . . . τοιοῦτους* subjiendum censi. Epist. XVII *χρόνον ἤδη πολὺν* pro *χρόνον ὃς δὴ πολὺν* Boissonadii emendatio est, *Κιριεὺς* ipso codice duce Osanni, *προήρηται* pro *προείρηται* Scheibii, ejusdemque Epist. XVIII *ἡμῖν* pro *ὑμῖν* et *οἶσθ' ὅτι* pro *οἶδ' ὅτι*, quarum omnium sponte causae patent, nisi quod Cierium Thessaliae oppidum nuper demum numerum monumentis innotuit; cf.

Millingen ancient coins p. 47, transactions of the R. Soc. of literature 1847, T. I. n. 12, Müller kl. Schriften T. I. p. 74.

Defin. p. 411 B καὶ ἢ ἐκ P, καὶ ἐκ VBST. — P. 411 D ἔχον ante *διακείμενον* restitui quamvis cum cancellis librorum consensus jussit; iisdemque mox revocandis verbis *ἐπιστήμη ποιητικὴ εὐδαιμονίας* obtemperare tanto minus dubitavi, quanto certius illa jam Stobaens Floril. III. 96 ante oculos habuit. Contra p. 411 E *εὐταξία ψυχῆς λογιστικῆ* quippe ex *ἐπιεικείας* definitione huc translata circumscribenda erant; quae quod ita editores disposuerunt, ut *λογιστικῆ* ad sequentem *ὁμιλίαν* referretur, non animadverterunt nullam harum definitionum ab adjectivo incipere. — P. 412 B *ἀκολουθούσης* et *ἀνυπέροβατος* P, *ἀκολουθούσης* et *ἀνυπέροβλητος* VBST; at si maxime *ἀνυπέροβλητον* activam significationem recipere concedas, *migrandi* vis multo magis quam *superandi* huic loco convenit, neque *ἀκολουθούσης* codicum magis numero quam ipsa sententia commendatur. Nam etiam qui rationem sequitur, ita demum *ἐγκρατής* est, ubi nulla re ab hoc obsequio deterretur; nec vicissim omnis doloris tolerantia *ἐγκράτεια* est, sed ea demum, quae ratione fit; recte igitur ita definitur, ut in eo dolore tolerando cernatur, qui cum recta ratione conjunctus sit. — P. 413 A *περὶ* ex antecedentibus male iteratum circumscripsi; eandem autem praepositionem mox ante *ἐχθρας πολεμικῆς* pro *ἐπὶ* substitui, quod etsi sensus etiam in *ἀπὸ* mutari concedebat, illa tamen emendatio facillior erat. — P. 413 B *λόγους ἢ πράξεις* P, *λόγους καὶ πράξεις* VBST ex correctura, quam vel cod. Q secunda manus testatur. Difficilior sequentium causa est, ubi illud tantum certum habeo, vulg. lectionem *ἀνθρώπων πρὸς ἀνθρώπων ἀσπασμός* nec codicum nec sermonis commendatione uti; Parisini scripturam *ἀνθρώπων . . . ἀσπασμῶ*, quam in huius honorem recepi, non magis tueor quam mox *ἀπόδειξις*, pro quo dudum Potterus ad Clem. Alex. Stromat. II. p. 451 legendum esse vidit, quod ipse nunc Astio et Stallbaumio suasoribus ascivi, *ἀπόδειξις*. — P. 413 D *ἐργασία ὁμοιότητος* H cum uno codice quamvis vitioso, passim tamen etiam optimis affini G, *ἐργασίας ὁμοιότητος* VBST cum reliquis libris, ubi *ἐργασίας* sensum nullum deprehendo. Ibidem verba *πάντων ὄντων συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν* ex antecedentium sequentiumque iteratione misere conflata quin merito circumscripserim, dubitari vix potest; eadem autem medicina mox *νόμος* egebat, quod etsi non omitti cum cod. G, tamen notari oportere et ipsa definitio, *δίκη* potius quam legi conveniens, et illud docuit, quod inferius demum p. 415 verus *νόμον* locus sequitur. — P. 414 A *λεγόμενον* P, *λογιζόμενον* VBST, cui nescio num passivam significationem tribui voluerint; quicquid tamen legimus, *ἐνκρίνεια* non a *κρατητικῆ* suspendendum erit, quam vocem manifesto ex antecedente versu repetitam circumscribi satius erat; nec melior causa in *αἰσθησεως* definitione p. 414 C est iteratae vocis *ψυχῆς*, qua sublata priorem certe loci partem, nisi altius ulcus lateat, integritati reddidisse mihi videor. Apud Alcinoium c. 4 ita definitur: *αἰσθησίς ἐστι πάθος ψυχῆς διὰ σώματος ἀπαγγελτικὸν προηγουμένου τῆς πεπον-*

δυνας δυνάμεως: hinc tamen illud tantum colligas, ambigi potuisse, utrum *νοῦ* an *ψυχῆς πάθος* rectius diceretur; *νοῦ κίνησις* sola *ἀσθησις* dici numquam poterat. De posteriore parte id modo certum est, *εἰς* ante *ῥας* vulgo insertum plerorumque codicum silentio damnari; ipsas autem *ῥας ἀνθρώπων* quomodo corrigerem nondum inveni; eodemque exemplo p. 415 A etiam plura quam correxi corrigenda restare facile largior. Quantum librorum fide assequi poteram, hoc fuit, ut τὸ *κατὰ* pro solo *κατὰ διάνοιαν* scribendo *ἐκονσίον* definitionem cum contraria *ἀκονσίον*, quam p. 416 legimus, exaequarem, contraque ipsius P auctoritate τὸ post *μέτρον* tollerem; libentissime autem et hanc definitionem quippe totidem fere verbis ex antecedente repetitam totam sustulisset et sequentem ita invertissem, ut non *ἄθλον ἀρετῆς* per *γέρας*, sed hoc vicissim per *ἄθλον ἀρετῆς* explicaretur; quamquam reliqua τὸ *ἐκοντοῦ ἕνεκα ἀρετῶν* ne sic quidem malae iterationis speciem deponunt. — P. 415 E *δυσμάθεια* pro *δυσμαθία* restitui hic et cod. G exemplum et superius scriptum *εὐμάθεια* permisit; mox autem *νόσος* pro *νοῦς* meo periculo scripsi, quia *θυμὸς* inter animi perturbationes est, quas morbos apud veteres passim appellari constat. — P. 416 A *δειλίαν πρώτην τοῦ εἶναι αἰτίαν* dici non posse jam Astius vidit, eamque definitionem ad *ἀρχὴν* potius spectare suspicatus est; equidem circumscriptis, quae ab hac notione aliena essent, reliqua ad antecedentem vocem rejicere satēgi. Mox quoque *ἄλογος* post *ἀκρασία λόγον* suspicionem ex tautologia prodeuntem ea re auget, quod in Par. *ἄλλος* scriptum legimus; certior tamen hujus locum *νομοθετικῆς* definitio offert, ubi quum pro *ἐνπαγῆς* Par. alique boni codices *ἀπαθῆς* unusque adeo *ἀγαθῆς* exhibeant, hoc ipsum recipi etiam sententia flagitare visa est.

De justo p. 375 A *τίς οὖν ἐν τῷ δέοντι καὶ τῷ καιρῷ* H cum Boeckhio in Minoem p. 19 et ad Simon. Soer. p. XXIII; *τίς οὖν ὁ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ* VBST cum libris et Stobaeo Serm. XII. 26, sed contra reliquum loci tenorem, qui *καιρὸν* a *τῷ δέοντι* distinguit, adeoque contra sermonis usum, qui *οἷός τε*, non adjecto *ὄν*, praedicative tantum poni nec cum articulo jungi patitur. — De virt. p. 377 C *τί δαί* pro *τί δὲ τὸδε* libris, p. 379 C *ἐπιπνοι* pro *ἐπιπνοία* Stobaeo debetur, cui Serm. I. 97 hanc ipsam lectionem ex optimo codice Gaisfordius reddidit. — Demod. p. 380 D *τοῖς ἐπιστάμενοις* utique suspectum est; neque enim *οἱ ἐπιστάμενοι*, sed *οἱ οὖν ἐπιστάμενοι* consilio indigent; quod etsi et ita corrigi possit, ut *ἐπιστάμενος*, et ut *τοῖς οὖν ἐπιστάμενοις ἡμῶν* scribamus, in ipsa corrigendi ambiguitate voces ceteroquin supervacaneas notare quam mutare malui. — P. 381 C *γελοία* P et V, *γελοῖος* BST ipseque Schneiderus, nescio unde. — P. 381 D *τί δὲ* H cum sex libris, nec optimis P et Q obstantibus, qui *δὲ* prorsus omittunt; *δὲ τί* VBST, quo probato *ἀρχὴν* huic interrogationi praemitti necesse fuit; haec vero quum jam *πάντως* continet, Basileensis primae interpunctionem revocavi. — P. 383 B *ἀκροάσασθαι* H cum libris Bekkeri omnibus et Schneidero; *ἀκροάσεσθαι*

VBST; at cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 749, Jahn Archiv XI. p. 371. — P. 383 D *διδαχθῆναι ταῦτα* P cum plurimis, nisi quod nonnulli per dittographiam *δυνατόν* inserunt; *διδαχθῆναι* VBST cum duobus Ξ Σ, quibus non tantum equidem tribuo, ut pronomen, cujus commoda vis est, pro glossemate rejiciam. — P. 384 A *ἢ οὖν* H pro *εἰ οὖν*, ut Phaed. c. 42, Rep. IV. 15; infimae graecitatis labem ne huic quidem scriptori aspergi velim. — P. 385 D *ἠπατάτο* H ex Astii conjectura, *ἠτιάτο* libri; at de stultitia hominis, non de querela agitur. — P. 386 B *εἰ μᾶλλον . . . οὐ καὶ πιστοῦς* H, *εἰ οὐ μᾶλλον . . . οὐκ ἀπίστους* VBST; at *οὐ* libros suos omnes omittere Bekkerus annotavit; mendum igitur alio modo tollendum erat, qua in re meam rationem simpliciorum existimo quam eam, quam Carolus Schmidtus Bielefeldensis Epist. ad Turic. p. 14 amplexus est. Mox demum libenter hunc secutus sum scribendo *μᾶλλον αὐτῶν* pro *μᾶλλον αὐτῷ* et *πιστεύουσι* pro *πιστεύουσι*, quorum prius etiam Astius ita divinaverat, ut *τῶν αὐτῶν* scribi juberet. Sententia enim haec est, ut, quum iidem homines aliis familiares aliis ignoti sint, fides, quae familiaritate existimatur, in iisdem et major et minor esse debeat; non autem major in alterum, in quo nihil absoni esset, sed si parem notis atque ignotis fidem haberi non licet, se ipsos illi fide quasi superabunt. Schneiderus quoque *οὐ καὶ πιστοῦς* et *αὐτῶν* cum cancellis adscripsit. — Sisyph. p. 387 A *ὥστε με* pro *ὥστε μὴ παραμελῆσαι* Herm. idemque mox *ἄλλως πως* pro *καλῶς πως*, quorum utrumque sententia ita flagitat, ut vulgata certe languidissima futura sit. Quid enim est *καλῶς* antegresso *ἐν*? sive maxime dici possit *ἀσχολίας παραμελῆσαι*, quorsum necesse est post *ἀναγκαιοτέρα* addi, non igitur negligendam fuisse? Immo, si quid sentio, propter *ἀσχολίας* necessitatem *τῆς ἐπιδείξεως παραμελῆσε*; nec minus se ipsum tuebitur τὸ *ἄλλως πως*, cujus eadem ratio est quae Phaed. c. 25: *ἀνθρώπων ἢ ἔπκων ἢ ἱματίων ἢ ἄλλων ὀντινωνοῦν τοιοῦτον*, Demosth. Mid. §. 15: *ἢ τᾶλλα πάντα ὅσα τοιαῦτα*, aliorumque exemplorum, de quibus egi ad Lucian. Hist. conscr. p. 19. Schneideri conjectura *καὶ ὄπως* quamvis sententia eadem tamen sequenti *πως* minus convenit. — P. 388 B *οὐχ* ante *οὐτῶ πως* circumscripsi, quia hac interrogatione iteratur tantum antecedens *ἀρα τοιοῦδε τι λέγεις*, quam nihil est quod pro *ἀρ' οὐ* accipi cogat; facile tamen patior etiam latius suspicionem grassari neque inepte Astium *τούτον* pro *τοῦτο* conjecisse arbitror. — P. 388 E *τί δαί* pro *τί δὲ* cod. Par. praebuit; p. 389 C autem *ἐξιέντες* pro *ἐφέντες* certissima Winkelmanni conjectura, quam firmat Elmsl. ad Eurip. Med. 273; nec meam spero nimiam audaciam fuisse, qua deinceps *μητε ἐπιστάμενα περὶ μουσικῆς μηδὲ in μη . . . μηδὲν* mutavi, ut *ὅπως* a *βουλευέσθαι* potius quam ab *ἐπιστάμενα* penderet. Lenis etiam est emendatio p. 389 E *ἂν* pro *ἂν μὴ ἐπίστηται τις*, nec multo violentior p. 390 A *ἐπίστασθε* pro *ἐπίστασθε*, ubi ne cum Astio *ἠπίστασθε* scribere mallet, praecedens *μὴ* impedivit. Id modo ambigebam, ne cum Stallbaumio *ἂν* circumscribendum esset, quod purus sermo post *ἂν* vix magis cum optativo quam cum in-

dicativo jungi patitur; eodem tamen exemplo paulo ante p. 389 A *ὡν ἄν δεύτο* legimus, cuius nisi quis aliam ac nostri loci causam perhibuerit, huic quoque particulam quamvis soloecam relinquere debebit. Etiam p. 390 C reliqua corruptela relicta id tantum mihi indulsi, ut *ἄλλο ὄν* pro *ἄλλοιον* ponerem, in quo participium praecedenti *εἶναι* respondens aegre desiderabam; idem tamen mox p. 390 D *ἢ οὕτω* pro *ἢ οὕτω* et p. 391 C *εἰ μὴ καὶ* pro *εἰ καὶ μὴ* scribere non dubitavi, quorum utriusque rationem patere arbitror. Posterior confusio eadem est quam Rep. II. p. 365 B emendando sustuli.

Aleyonis quatuor in meum usum codices collatos esse dixi, quorum quum princeps optimus noster P sit, ceteros literis QRS insigniam; horum autem lectionibus cum Vindobonensi Σ conjunctis quae aliter ac Jacobitzius (I) et Dindorfius (D) constitui, haec fere sunt: C. I *γῆν περὶ* pro *περὶ* ex anastrophe lege Aristarchea semper a me servata; cf. Lehrs. Qu. epic. p. 81. — C. II *παρὰ θεῶν* cum PQRS et IΣ, ubi *παρὰ τῶν θεῶν* D; item *νεοττία* cum P et D, ubi *νεοττία* QRS et IΣ; moxque *ἀλκυνόνων* PQRS et IΣ, ubi *ἀλκυνονίδας* D. — C. III *συχνὰ μὲν καὶ* cum PQRS et I, ubi *συχνὰ μὲν* D; tum *νεογιλλός* cum PQRS et Scholiasta, nec invito Lobeckio Pathol. p. 118, ubi *νεογιλλός* DI, moxque post *δυνάμεις* cum iisdem et Σ *ἢ τὰς τῆς ὅλης φύσεως*, quod quamvis ab omnibus editoribus omissum rejicere tamen pro glossemate non magis audebam quam deinceps *ἑώρας* pro *ἑώρακας* et *καὶ ἐνθρηνηθέντι γὰρ τῷ* pro *τοῖ*, quorum posterius etiam Dindorfius ascivit. — C. IV *μειζόν τε* PQRS et Σ, *μειζόν τι* DI; quo opus non esse Weberus ad Demosth. Aristocr. p. 157 et 164 testabitur; certius tamen mox cum iisdem libris *ἀγαγεῖν* pro *ἀναγαγεῖν* posteaque *τῷ δαιμονίῳ* δὲ pro *δῆ* et *καὶ λίαν* pro *καὶ λίεα* scripsi, nec solis PS id negavi, ut *καὶ οὐδὲ* pro *καὶ οὐ συμβλητήν* reciperem, quo ne ipsam quidem quae praecessit comparisonem, quamvis vindicandae dei potentiae idoneam, majestatem hujus assequi declaratur. — C. V *οὐκ οὖν* tantum ex PQRS pro *οὐκ οὖν* restituendum erat, quod illi interrogationi vix conveniebat; e. VI autem non solum *ὀπηρὶ* *οὖν* pro *ὀπηρὶα οὖν* cum PS scripsi, sed etiam *νομίσωμεν*, quod Dindorfius in *νομίσωμεν* mutavit, cum omnibus libris revocavi cumque PQS et Σ *φανῆναι ἄν* pro *φανῆναι ἄν* ascivi, quia Socrates nequam negare videtur esse, qui totius mundi molem animis concipere possint. — C. VII *παραβάλλονσα*, cui scitam Solani emendationem *παραλαβούσα* Dindorfius substituit, contra meorum quoque librorum consensum mutare nolui, quia ne vermis quidem, unde apis fit, extra naturae officinam gignitur; planissime autem ex illorum pariter et Σ vestigiis *τέως ἄν* pro *τέως ὡς ἄν* scribendum erat, quod etsi solus S claris literis exhibet, reliqui tamen aut *τε ὡς* aut *τέως* scribendo locupletissime testantur; cf. Sympos. c. 16 pluraque apud Weberum l. c. p. 349 et Funkhaenel Quaest. Demosth. p. 56. — C. VIII cur DI ex Σ *ἔχειν* pro *ἔχει* receperint, non intelligo, si quidem *πρέπει γοῦν* ad *ποιῆσαι* potius referendum est nec *καὶ* facile ad amplificandi vim de-

torqueri poterit; reduxi igitur indicativum, quem ex meis quoque PS clare exhibent.

Eryx. p. 394 D *μᾶλλον ἄν* Stallb. cum Boeckhio, *μᾶλλον* VBT cum libris, quorum tamen in hypothetica constructione anceps saepe fides deprehenditur; quocirca nec p. 394 E *εἰ* ante *λατρός* flagitanti sententiae negari potuit. Alia causa est p. 395 B, ubi quod inter *ταῦτα μέντοι* et *ψευδῆ λέγων* inserui *αὐτός* ipsis librorum vestigiis debetur, unde vel VBS *ταῦτα τοιαῦτα ψευδῆ λέγων* ediderunt; at P alique quatuor habent *ταῦτα μὲν τοιαῦτα*, unde postquam scite Baiterus *μέντοι* exsculpit, ego reliquum in *αὐτός* converti. — P. 395 D *διαλέγεσθαι δεῖν* P omnesque Bekkeri, *διαλέγεσθαι δεῖ* VBST, quos mirum est non vidisse illum quoque infinitivum, interrogatione *τίς γὰρ . . . πλοισιῶτατοι* in parenthesis posita, ad orationem obliquam ob *ὄμην* pendentem pertinere. Illud nunc etiam Schneiderus revocavit; idemque p. 398 A post *πεποιήμεν* ex Fischeri Baiterique conjectura *ἄρα* recte inseruit. Carent particula editi; at in codd. sequitur *ἄρα*, quod quum proximae sententiae non conveniat, exigua mutatione superioris fini adaptatur, ut Soph. Oed. Tyr. 1097: *τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτιτε τῶν μακροίωνων ἄρα*; hoc est *ὡς εἶκε*. Varie corruptum locum mox quoque *ὥσπερ . . . πεποιημένοι* ostendit, quod ne quis ita defendat, ut ex antecedentibus *ἀνάγκη* repetat, haec ipsa sententia id continet, quod antecedentis necessitatis comparatione illustratur; itaque *ὥστε* scripsi, quod passim cum *ὥσπερ* confundi docet Schaefer. ad Gregor. Corinth. p. 888; nec mox mihi temperavi quin verbis *ὁ Προδιδιος* circumscribendis meliorem colloquii ordinem restituerem. Prodicti verba posterius demum sequuntur, ubi cum Fischeo *διαφέρειν* ad *οὐδὲν ὄρετο* relato, *ἔφη ἀνθρώπων ἔργον εἶναι* scripsi; *συνέφη* autem adolescentem spectat, qui postquam artium disciplinas cum virtute comparavit, hanc ipsam tamen comparationem nequam totam amplectitur, sed artium quidem effectus etiam in rebus extra hominem positis cerni concedit, virtutem autem ab externa fortuna sejungit. — P. 398 D *εἴπερ γε τοῖς* H et Schneiderus ex conjectura Baiteri et Parisiensis vestigiis, ubi *εἴπερ ἐγὼ τοῖς* est; *εἴπερ τοῖς* VBST. — P. 399 A *πρώην* pro *παρῆν* H ex conjectura Cornarii et Boeckhii, circumscripto simul *ἄν*, cui in vera narratione locus non est. — P. 399 C *πολιτικόν τε καὶ ἄνδρα* VBS cum libris, *πολιτικόν τε ἄνδρα* T ex Clerici emendatione verissima illa quidem, sed ut non tolli sed circumscribi particulam par fuerit; quemadmodum ipse mox *οὐ* post *τί οὖν* supervacaneum circumscripsi, quod vix arbitror fore qui talibus exemplis defendat, qualia G. Hermannus ad Soph. Antig. 6 et Lieberkühnius de negat. graec. cum. p. 11 con-gessit. — P. 399 E *φανοῖσθον* H, *φανῆσθον* VBS, indeque *φάνησθον* Schneiderus, *φάνησθον* Turicenses ex Bekkeri suspitione, qua meam propius et ad librorum vestigia et ad structurae rationem accedere arbitror; cf. Eurip. Troad. 700 et Herm. ad Soph. Ajac. 1222. — P. 400 E *καὶ* ante *ὅσα* restitui librorum consensus jussit; quod etsi sensum non ferre cancellis significavi, vide tamen ne *καὶ* in eo lateat. — P. 401

D quod *αιτιων* pro *αιτων* cum Boeckhio ex Stob. Serm. XCVII. 33 recepi, soli constantiae dedi, ut mox *τι δαι* pro *τι δε* libris; sensus unam praeterea emendationem flagitavit p. 404 C, ubi *η* post *απουειν* circumscripsi. *Ετερος τις* is ipse est, cuius oratione doceri hominem oportet; quam nisi exaudit, discere non potest; *ετερον τι* autem praeter auditum, cuius defectu vulgaris lectio doctrinam impediri innuit, nec facile invenias, nec si sit, tam obscure significari possit.

Axioch. p. 364 A *μοι* importune iteratum nec codicum consensu tutum circumscripsi, moxque communem omnium ante Turicenses editionum scripturam *διηξε* revocavi, non quo a *διηνω* derivarem, sed quia *αττω* apud Platonem nusquam Iota subscriptum habet. Semel *αιξειεν* legitur Leg. IV. 4; id vero ipsum nunc *διηξε* potius quam *διηξε* scribi iuberet. — P. 364 B *ωρας αφινδιον* explicationem commodam non inveniri constat; nec tamen placet Fischeri *συφορας*, quo quemvis alium casum potius quam morbum sermonis usus denotat; novum igitur vocabulum periclitatus sum *ωρανας*, quod tamen in hoc libello reconditae dictionis affectatione scatente non magis, ut spero, offendet, quam *διαρταμη* apud Aeschyl. Sept. 909, cui verissime Godofr. Hermannus adscripsit, lexica e scriptoribus, non scriptores e lexicis colligi; certe ut illud *διαρταμειν*, ita hoc verbi quod est *ωρανας* analogia ita commendat, ut ipsam substantivi insolentiam ad fortunae ludibria referrere non dubitem. *Ωρανας* est animo delinquere; planissime igitur hujus radix subitam morbi vim significabit, quo quis, ut p. 365 A legimus, *τας αφας* amisisse videatur. Nec *πρωως* locum ante *επιτωδαζων* retinere poterat; quod verbum quum ne suapte quidem vi antecedens *επιχλευαζων* superet (Ruhnck. ad Tim. p. 261), eandem etiam minui omnino non patitur; ipsum tamen adverbium quum ambigerem utrum in *παντως* mutarem an pro glossemate ad sequens *αστενακτι* referrem, cancellis notare sategi. — P. 364 C *και μοι* V cum libris, *καμοι* BST; praecedere tamen etiam encliticam ostendit Republ. I. 5: *αλλα μοι ετι τοσονδε ειπε*, nec Schneiderus eam admittere dubitavit. — P. 365 A *αρηρατον* H, *αρηρατον* VBS cum libris, *αρηρατον* T ex Stephani conjectura sensui aptissima; propius tamen nostra et ad librorum vestigia et ad Platonis exempla accedit, cf. Cratyl. c. 23 et Republ. VII. 15. — Ibid. *υπολειπας* P alique non exigui, *απολειπας* VBST; at *απολειπεσθαι* imbecillitatem potius, *υπολειπεσθαι* ignaviam declarat; cf. Aristoph. Ran. 1092, Demosth. Mid. §. 168. — P. 365 B *προς παντων* H, *προς απαντας* VBS, *προς απαντων* T; equidem Stobaeum Serm. CXX, 34 secutus sum, cuius in hoc libello subinde etiam major quam librorum apud me auctoritas fuit. Mox quoque *τουτον* ante *επιεικως διαγαγοντας* unus ille praebuit; qui etsi sequentia in *επιδοντας* corrupit, id ipsum tamen nisi objecto antiquitus tradito facere vix poterat; nec p. 366 A ipsi Turicenses ex eodem CXXI. 38 *πλειοσιν οδυνας* pro *εις πλειους οδυνας* recipere dubitarunt, quamquam hunc accusativum sero vidi fortasse sequentis glossematis *νοσους δε . . . καιοτητας* patrocinio uti posse, quod etsi merito a Matthiaeo

notatum tamen multo aptius ad *οδυνας* quam ad *αλγεινα* referetur. — P. 366 C *δος τι και λαβοις τι κα Η*, *δος τι και λαβε τι* VBST; at hic quoque Stobaeus X. 34 optativum potius servavit, quem quum Platonis quoque libri aliquot ipseque Parisini margo exhiberent, et metrum Epicharmi et dialectus illam emendationem flagitabat, quam a me primo in Gesch. d. plat. Phil. T. I. p. 306 propositam mox etiam Ahrens Gr. I. dialect. T. II. p. 456 auctoritate sua approbavit. — P. 366 D *κλανθμυριζομενον* pro *κλανθμαριζομενον* scribendo tyrothetarum tantum errorem correxisse mihi videor; ipsorum autem librorum deinceps inserendo *επιστησαν*, quod in Platonis codicibus omissum princeps Boeckhio ex Stobaeo XCVIII. 76 revocavit. — P. 367 A *ενστησεται* P, *ενστησονται* VBST; illud tamen etiam Stobaeus tuetur, reliquis quoque ad singularem numerum adaptatis: *τινα τις του ζην οδον ενστησεται*; eodemque auctore mox *υπηλθε* pro *υπεισηλθε* tumque *παρηθρωσεν αλλ οι πολλοι γηρας απαμαζουσι και τω νω και δις παιδες οι γεροντες γιγνονται κατα την παροιμιαν* scripsi, ubi Tur. *παρηθρωσεν αλλοι πολυγηρας ακμαζουσι και τω νω δις παιδες οι γεροντες γιγνονται* retinuerunt. Prius etiam Parisinus confirmat, *παρηθρωσεν* vel Stallbaumius recepit; reliqua autem sententiae indulsit, nec additamento illo *κατα την παροιμιαν* omisso, quod nisi ascivissem, verbis *οι γεροντες* cum Matthiaeo et Stallbaumio circumscribendis tam exilem orationem reddere cogebat, ut ne apud hunc quidem scriptorem toleranda esset. — P. 367 C *το κρατιστον αυτοις* VB cum libris, *αυτοις* ST ex Baiteri sententia; at est: quod *ipsis* optimum foret. — P. 368 B ad Stobaei auctoritatem reversus *μεμφεται* et *χαλεπαίνει* pro *μεμφεται* et *χαλεπαει* scripsi, item *τας χειρωνακτικας*, Platonis quoque plurimis libris astipulantibus, pro *τους χειρωνακτικους*, tum *πορουμενων* et *ποριζομενων* pro *πονουμενους* et *ποριζομενους*, moxque *εαντους* cum Boeckhio pro *αυτων*, postremo *φροντιδαν* pro *δακρυων* edidi, quodque vulgo ante *ως απεφηνατο* positum erat *μητε* post *βλας* transtuli; quorum omnium ita rationem constare arbitror, ut multo major negligentiae in librariorum quam interpolationis in Stobaeum suspicio cadat. Mitto quod *ποριζομενων* ipsius P prima manus habet; accusativum certum est correctori debere, qui *βαναυσους* commune genus habere non animadvertisset; isque error ad extremum etiam *χειρωνακτικους* scribi jussit, quod miro fortunae ludibrio ex solo Ven. Ξ omnes deinceps editiones invasit. Praesentium quoque *μεμφεται* et *χαλεπαίνει* melior causa est quam futurorum, quae id, quod revera est, expectari tantum volunt; utque inter *φροντιδας* et *δακρυα* difficilem optionem esse concedam, multo tamen proclivior ab *ολοφυρωμω* ad lacrimas quam ad aerumnas aberratio erat. Nec rustica mala, quo p. 368 C oratio transit, minorem Stobaei fidem ostendunt; ubi quum aptissime caelestium imbrium *επομβρια* terrestrium aquarum *επιπλοσιν* comitem habeant, *επιπλοσιν*, quam Platonis libri offerunt, et sermonis usu ad faciei potius oculorumque quam ad frugum adustiones refertur, et si maxime solis ardorem significet, post *αυχμον* plane abundat; *κρυμον* autem re-

ctius quam κρός λέγει ipsa θάλλπος vicinia docet, quae librariorum ad similem terminationem subjungendam induxisse videtur; quae quum ita sint, etiam p. 368 D neque ἀλίστην pro ἀλγεινήν neque ποῦ δὲ πρώην οἱ pro ποῦ δ' οἱ πρώην recipiendo vim scriptori allatam esse spero. — P. 369 A σύγκλυδος V et Schneiderus, συγκλύδωνος P et B, συγκλύδων ST; at συγκλύδα ὄχλον novit etiam Suidas T. III. p. 789. — P. 369 D ἀντιροτήσης H, ἀντι κροτήσης libri, ubi tamen praeteriti temporis adverbium futuri exacti significationi, quam conjunctivo aoristi inesse constat, non convenit; quod nisi quis cum Fischerō πιδανωτέρους τῶν ἀντι λόγους scribi maluerit, mecum in composito novo illo quidem sed et legitimo et apto acquiescet. — P. 369 E ἀρκείται VBS, ἀκείται T ex Hemsterhusii conjectura; illud tamen jam Boeckhiius comparato Her. IX. 33 tuitus est, nec Schneiderus abiecit. — P. 370 A περιτιθείς H et Schneiderus cum duobus libris non optimis, sed exigua vulg. περιτίθης mutatione eademque necessaria, quia περιτρέπεις σεαντὸν solo δειματούμενος non satis definitur, sed alterum participium flagitat, quod priori illi ita opponatur, ut hinc demum contradictio existat. — P. 370 B φύσις οὔσα τόσονδ' ἂν ἤρατο H, φύσις τόσον διήρατο VBS, φύσις τόσον ἂν ἤρατο T; at latius corruptelam patere optimorum codicum lectio τοςονδὸν vel τοςονδοιον διήρατο arguit; unde quum jam Schmidtus Epist. ad Turic. p. 23 οὔσ' ἂν τοςόνδ' ἤρατο exsculpsisset, equidem structuram certe tolerabilem restituere mihi visus sum. Schneiderus ipsum τόσον δόνσ' ἂν ἤρατο retinuit vertitque tam magnam subiens suscipere potuisset operum molitionem; at mihi δύνειν subeundi significationem nisi depressionis vi accedente admittere non videtur. — P. 370 C καὶ Πλειάδων ἀνατολάς τε καὶ δύσεις ex conjectura post θέρους inserui, quum vulgo ἀνατολάς τε καὶ δύσεις post σελήνης, καὶ Πλειάδων post διττὰς legerentur eoque facto mature vel optimis in libris χειμῶνας pro χειμῶνος scribi coeptum esset; at hiemis aestatisque mentionem ad τροπὰς διττὰς spectare non minus, opinor, manifestum est, quam ortus occasusque post solis et lunae cursus abundare; Vergiliarum contra ortus occasusque inde ab Hesiodo ἔργ. 383 his ipsis astris fere equiparabantur. Poteram utique etiam καὶ Πλειάδων ἀνατολάς τε καὶ δύσεις χειμῶνος καὶ θέρους ὄρους scribere, quorum extremum Winckelmannus suasit, quia, ut Plinius ait N. Hist. XVIII. 69, Vergiliarum exortu aestas incipit, occasu hiems; at etiam missa additamenti audacia chiasmus displicebat, quo ἀνατολάς ad θέρος, δύσεις ad χειμῶνα referri necesse fuisset. — P. 370 E κάμπαιν H, καὶ πάλαι libri; quod tamen dicere vix poterat, qui ad hanc usque colloquii partem ab omni philosophiae solatio abhorruisset; nunc ipsa poenitentia ad meliorem frugem conversa declaratur. — P. 371 E δῖψος P, δῖψος VBST; cf. Schneider. ad Rempubl. T. I. p. 408.

Haec hactenus de prioris voluminis parte; altera, cujus sexuplex argumentum est, quasi totidem praefationes postulat, quae etsi pluribus inquirere in singulorum libellorum originem et indolem non possunt, rationes tamen et fundamenta, quibus uniuscujusque recensio nititur, eo

altius repeti necesse est, quo plura mihi in his vel meo iudicio vel novorum codicum subsidio velut ab integro agenda fuerunt. Quae enim hac appendice comprehendere studiorum cadente graecitate in Platonem collatorum monumenta, eorum primum modo ac plane paulo ante, hac ipsa editione fere absoluta, inopinatae salutis redditum est, alterum, nisi spes me fallit, eandem nunc demum recuperavit, nec tertium me in superiorum criticorum opera acquiescere passum est; quarti autem nunc primum maxima pars prodit, cujus deinceps amplior ratio reddetur; ipsa denique Scholia et Timaei glossarium, quamvis saluberrimam olim Ruhnkennii, nuper Turicensium curam experta, externam certe formam, qua hic induta prodeunt, vel explicari vel excusari volunt. Albinus igitur, quem et aetas et argumentum primo loco poni iussit, principem editorem habuit Joannem Albertum Fabricium, qui illius εἰς τοὺς Πλάτωνος διαλόγους εἰσαγωγήν anno 1707 ex codice Holsteniano in Bibliothecae Graecae Vol. II. p. 44—50 transtulit, unde posterius a Joanne Friderico Fischerō cum quatuor primis Platonis dialogis Lips. 1783 et a Christiano Daniele Beckio in fronte editionis Tauchnitzianae 1813 (p. 9—15) repetita plurimis tamen vel negligentiae vel corruptelae maculis sordebat, donec eandem nuper Car. Ern. Chr. Schneiderus in Scholarum hibern. a. 1852 indice Vratislaviensi ex elegantissimo codice Lobcovicensi ita emendatam edidit, ut et eorum, quae ipse modo meorum subsidiorum ope constituissem, plurimam partem confirmaret et suo apte acumine nonnullis locis egregiam lucem affunderet. Id ipsum tamen quo clarius appareat, simulque certior singularum lectionum auctoritas fiat, in enotanda varietate, qua mea haec recensio a principe Fabriciana discrepat, meorum quoque codicum lectiones, quarum quidem aliquod momentum est, diligenter perscribam eademque opera duo illorum genera distinguam, quorum ne Schneiderus quidem ullam notitiam habuisse videtur. Id enim principium, in quo et Holstenianus et Lobcovicensis consentiunt, ex meis unus tantum servat Parisiensis 2290, quem Carolus Müllerus, cujus jam superius et humanitatem et diligentiam dignis laudibus prosecutus sum, infimae aetatis librum cum Fabricio fere ad verbum convenire narrat; reliqui tres ex iis, quae huius tria prima capita continent, haec tantum exhibent: ὁ διάλογος ἐστὶ λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενος τινος τῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσόφων πραγμάτων μετὰ τῆς προεπούσεως ἠθοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ λέξιν κατασκευῆς, post quae sic statim pergunt: δύο δὲ ὄντων χαρακτήρων τοῦ διαλόγου, ὑφηγητικοῦ καὶ ζητητικοῦ, ὁ μὲν ὑφηγητικὸς ἤμοσται κ. τ. λ., unde non mutilos sed consulto breviatos esse liquido apparet, idque consilium etiam titulus prodit, quo duo eorum non εἰσαγωγή sed περὶ τῆς τάξεως βιβλίων τῶν Πλάτωνος vel τῶν βιβλίων τῶν Πλατωνικῶν inscribuntur. Eorum alter est Lugdunensis Mss. Gr. Voss. Q. 13, cujus apographon Eugenio Mehlero, officiosissimae eruditionis viro, acceptum refero, alter Basiliensis, cujus quum in Jahni Archiv T. XIV. p. 104 mentionem invenissem, Gerlachius, quem honoris causa nomino, promptissima comitate meos in usus

conferendum curavit; his autem tertius accessit Parisiensis 1816, et ipsi Müllereri opera collatus, qui etsi Albini libellum a juniore manu quam ceteras codicis partes scriptum esse narrat, non tamen minus memorabile inde lectiones enotavit; quas ipsas jam cum superioribus ita conjungam ut, quum Schneiderus Lobcovicensem suum litera A, Holstenianum Fabricii B insigniverit, ego Parisiensem 2290 C, alterum 1816 D, Lugdunensem E, Basiliensem F appellem, Schneideri denique emendatione litera S, meas H notem. C. I τοῦτο δύναται BC, οὗτος δύναται adser. τοῦτο A. — ἂν ἡ βουλή ἢ ἡ H, ἂν ἡ βουλή ἦν A, ἂν βουλή ἦ BC, quod jam Fischerus ex Platonis verbis correxit, praemisso tamen ἦ, quod communia librorum vestigia hic postponi coegerunt. — οὐκ εἰδότες ABC, quo tamen recepto deinceps non solum cum BC οὐδὲ οὐο. λογοντες, sed etiam προελθόντες δὴ scribendum foret; satius igitur visum est, servato cum A διομολογοῦνται, negationem a Platonis sententia pariter ac libris alienam circumscribere. — οὐδὲ γὰρ ἄνευ τέχνης τινός καὶ δυνάμεώς εἰσι γεγραμμένοι post διάλογος B male iterat. Schneiderus cum A recte omisisse videtur. — συγκείμενος περὶ τίνος BC, συγκείμενος τίνος AD, συγκείμενος τίνος EF, miro in omittenda praepositione consensu, qua tamen carere structura vix potest. — C. II εἶναι λέγεται A et Schneiderus, probabiliter, sicut etiam quae hic ex conjectura post ἐρωτήσεως inseruit καὶ ἀποκρίσεως, non tamen adeo necessarie ut quod eodem duce mox ipse recepi διότι, per homoeoteuton ut videtur, ante διαφόρων mature omissum. — δεῖ παρεῖναι καὶ τὴν A et Schneiderus, quem sequi haud dubitavi, quamquam προσάπτεισθαι, quod cum cancellis Fabricius adjecerat, jam in Par. C inventum est, non secus ac περὶ, quod idem paulo ante genitivo τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς praemisit; at id ipsum correctoris manum arguit. — ἔχουσαν A et Schneiderus, ἔχειν B, ἔχει C, quo librarii structuram omissa παρεῖναι hiantem resarcire voluisse videntur; nunc omnia sarta tecta sunt. Difficilior causa est sequentium τῶν δυνάμεων, quae quum salva constructione abesse possint, circumscribere quam emendare malui, quamquam altius corruptelam latere facile agnosco; nec tamen aut quod Schneiderus tentavit ὑπὸ τῶν μὴ δυναμένων aut quod ipse olim hariolabar ὡς οὐ δυναμένων satisfacit. Meliorum cum Atheniensibus disceptationem Thucyd. V. 85—112 respici certum est; verba autem non extrico, nisi forte λεγόμενον ὑπὸ τινῶν δυνάμει εἰδοποιεῖν scriptum fuit, ut Alcín. c. 6: ἐν τῷ Φαίδωνι οὕτως ἐρωτᾷ δυνάμει. Deinceps demum verissime Schneiderus cum A οὐ φήσομεν εἶναι διάλογον vulgo omissa restituit indidemque ἀλλήλαις ἀντιγεγραμμένας pro ἀλλήλοισι ἀναγεγραμμένας edidit. — C. III eidem debemus verba ἐν τοῖς ἐξῆς — γραμμάτων, quae in BC per homoeoteuton exciderunt; καὶ ἀπόδειξιν vero et Πολιτεία, quae et ipsa BC ignorant, mihi quoque DEF sumministrarunt. — C. IV τῷ Πλάτωνος moxque οἱ μὲν ἀπὸ εἰ οἱ δὲ ἀπὸ DEF, τοῦ Πλ. et οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ . . . οἱ δὲ τινες ἀπὸ ABC, quorum minor apud me auctoritas est, praesertim quum alibi ipsum A cum meis concinere videam, ut in ἐπειδὴ pro ἐπεὶ ἀναγκαῖον,

et δὲ ἀρχὴν pro τὴν ἀρχὴν, quae vel invito Schneidero asciscere non magis dubitavi, quam ipse in extremis διὰ ante τοῦ λόγον cum solis BC retinere sustinuit. Nec c. V ulla causa erat cur cum ABC καὶ post ὁπωσοῦν contra DEF servarem; immo hic quoque insignissimae mutationes, quibus Schneiderus Fabricii editionem emendavit, meorum auctoritate confirmantur, παρηβηκῶς pro παραβεβηκῶς, ἢ pro καὶ ante ἱστορίας et ἀμαθῆς, ἢ δὲ κατὰ ante ἔξιν insertum, nisi quod DE solemni confusione (cf. Republ. VII, p. 533 E) λέξιν pro ἔξιν exhibent. — Longius procedi jussit hiulca sententiarum junctura ante ὥσπερ πρὸς παράδειγμα, quam ita tantum redintegrare poteram, ut antecedentis ποιεῖσθαι syllabas extremas particulam εἰδ' hausisse suspicarer; quod vero deinceps Schneiderus ante ἐπιτήδευσις cum A inseruit ἢ, nostri quoque libri omnes suppeditant, eademque causa est particulae τε post ἐστὶν ἢ, quam ab ADF oblatam in γε mutare cum E, quam cum BC prorsus tollere malui. — Mox δέισι τὸν περὶ αὐτῆς S, δίησι τὸν περὶ αὐτῆς ABC, δίησι τὸν πρὸ αὐτοῦ DF, δίησι τὸν πρὸς αὐτοῦ E, unde masculinum ad φιλόσοφον spectans libenter recepi, in reliquis Schneiderum eo facilius secutus sum, quo pronior ipse jam solo Lugdunensi inspecto ad δίησι in δέισι mutandum fueram. Incertius est quod pro δέου ex DEF scripsi δέου σ', in quo haud scio an δεῖσαι potius lateat; tutissimum autem γενέσεως pro παιδενέσεως, quod etsi Schneiderus ab A oblatum sprexit, jam nostris astipulantibus non minus recipiendum erat, quam ἐπεὶ pro ἐπειδὴ, ἐντενξόμεθα pro ἐντενξόμεθα, περὶ τὴν φύσιν pro περὶ φύσιν, denique ἀντοψόμεθα, quo Schneiderus lacunam a Par. C et Fabricio inserto ἀναμνήσομεν aegre expletam ex A feliciter resarsit. Ἀντοψόμεθα clare etiam mei DF exhibent. ἄντοψόμεθα E, quod fortasse erit qui vel ipsum vel in αὐτ' ὀψόμεθα divisum praeferat; tutius tamen visum est in vocabulo insolito majorem librorum numerum sequi, praesertim quum verbum ipsum cum praepositione tantum componi possit, αὐτὸς nominale derivatum ἀντοπτήσομεν potius postulet. — C. VI ἔτι δέ τις S, εἰ δέ τις libri, ut lacunam subesse suspiceris; Schneideri tamen conjectura omnia expedit, nec minus recte mox idem, libris quoque praeter BC omnibus addicentibus, μὲν post πρῶτον inseruit et καὶ ante ἀναπόδραστα sustulit, quod ita demum ferri posset, si praeterea ἢ inseri liceret. Minor librorum consensus est in ἐκβάλλει, quod meorum unus tantum D clare exhibet; eidem tamen et E ἐκβαίνει et F ἐμβάλλει scribendo magis certe favent quam vulgatae ἐκβάλοι, quamquam elegantius futurum ἐκβαλεῖ fore facile concedo. — Τὰ ante ἠθικά a Fischeri cancellis notatum libri omnes tuentur, δὲ post ἵνα solus C, in quo omnia Fabricii additamenta inveniri vidimus; sensus tamen hoc non minus flagitat quam mox αὐτὰ δεδῆναι pro ἀποδοθῆναι, ubi quum Menon. p. 98 A respici manifestum esset, ne in Schneideri quidem correctura ἀποδεθῆναι acquiescere poteram. — Ἐξιν pro διάνοιαν et προκαλέσαιτο pro προκαλέσοιτο ut Schneidero A, ita mihi DEF obtulerunt; iidemque post ἐντογγάνειν integram periodum per homoeoteuton excidisse confirmant; deinde

vero non solum articulum, quo aegre caremus, ante *θεωρητικόν* omit-
tunt, sed etiam *ἐπὶ τὸ* pro *ἐπὶ τῶ* *ὁμοιωθῆναι* et *ἀπὸ σοφιστῶν* pro
ὑπὸ τῶν σοφιστῶν exhibent, postremo *καὶ ἀνατρεπτικόν* post *ἐπι-
δεικτικόν* et *αὐτοῖς* post *ὅπως* inserunt, quibus omnibus obtemperan-
dum esse censui. Additamenta Schneiderus et ipse recepit; *τῶ* et *ὑπὸ*
in A quoque invenisse videtur, unde *τῶν* tantum abesse annotavit; mihi
tamen hic locus ex eorum numero esse visus est, quibus *ἐπὶ* pro *ὑπὸ* sine
haesitatione concedas; cf. Klotz in N. Jahrb. 1841, T. XXXIII. p. 268.

Alcinoi *διδασκαλικῶν τῶν Πλάτωνος δογμάτων* princeps edidit
Andreas Asulanus Venetiae in aedibus Aldi 1521, cujus lectiones a Fi-
schero enotatae vulgatas haud raro longe superant. Vulgata praecipuum
auctorem habet Danielelem Heinsium, qui Maximo Tyrio iteratis ipsius cu-
ris Lugd. B. 1607 et 1614 recensito Alcinoi nulla alia de causa sub-
jecit, quam quia hunc illi in eodem codice velut *ἐφολυίδα*, ut ait, navi
majori adjunctum invenisset; unde quod se quae vera viderentur, rece-
pisse, quae falsa, induxisse jactat, haud scio an multo saepius falsa in-
tulisse, vera neglexisse existimandum sit. Genuina certe scriptoris verba,
qualia boni codices produnt, Heinsium non exhibuisse vel levis haec
opera, quam mihi in hunc libellum impendere contigit, quemvis docebit
cui etsi duorum tantum librorum Parisiensium collationem adhibere po-
tuit, hi ipsi tamen tot locis aut veterem Aldinam tuerentur, aut insperatam
novarum lectionum praestantiam aperiunt, ut qui initio Heinsianam tan-
tum editionem recognoscere instituissem, jam nunc prorsus novam re-
censionem ex illis me effecisse affirmem. Atqui alter horum, N. 1962 signa-
tus, quo conferendo jam tertio me Caroli Mülleri comitas devinxit, ipsum
Alcinoi cum Maximo Tyrio conjungit; quem saec. XI scriptum quum ve-
tustatis commendationem sinceritate aequare animadvertissem, toti huic
recensioni pro fundamento subjicere non dubitavi; nec deterior alterius in-
doles est, saec. XIII scripti et N. 1309 signati, cujus varietas ab erudito
Graeco in meum usum collata etsi majorem librarii licentiam prae se fert,
in gravissimis tamen rebus haud spernendum subsidium praebet. Ho-
rum igitur prioris lectiones, quas quidem Heinsianis substitui, nota P,
posterioris Q insignivi; Aldinis A, Heinsianis utpote vulgatis V ascri-
psi; meas denique conjecturas solita litera H notavi; quibus copiis etsi
non dubito quin et Vindobonensium et Italicorum librorum collatio ma-
gnas accessiones afferre possit, hanc tamen operam, quam non habebam
cui peregre iungerem, majori alicui editioni reservare, quam id, quod
jam nunc praestare possem, diutius premere malui. De titulo tantum li-
bri, qui vulgo erat *Ἀλκινόου φιλοσόφου εἰσαγωγή τῶν δογμάτων
Πλάτωνος* vel *εἰς τὰ τοῦ Πλάτωνος δόγματα εἰσαγωγή*, Vindobonen-
sis (Lambec. T. VII. p. 17) et Laurentiani (Bandin. T. III. p. 259)
auctoritatem cum Parisino priore conjungere licebat; cetera, quae hoc
aut solo aut praecipuo duce emendavi, haec fere habeto:

C. I. l. 6 *ἀνομασμένος ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας* PQ, *ἀπὸ ταύτης
ἀνομασμένος* AV. — C. II. l. 18 *ἰδῆ κακῶς διοικούμενα* H,
ἰδῆ κακῶς διακείμενα A, *ἰδῆ κακῶς διοικούμενα* PV, *κακῶς*

διοικούμενα ἰδῆ Q. — C. IV. l. 2 *εἴη ἂν τι καὶ* PQ, *εἴη ἂν
καὶ* AV. — L. 8 *ἐπιόντων* H, *ἐπὶ ὄντων* APQV; at si maxime entium
hic mentio fieri posset, *τῶν ὄντων* requiretur; nunc genitivi ratio ea-
dem est ac *ἰόντων* Xen. Cyr. III. 3, 54, respiciunturque homines, qui-
bus perspicacius rem aggredientibus et philosophus et ratio *κριταὶ*
appellarentur. — L. 19 *ὑπάρχων* H, *ἀρχῶν* APQV, cui *ἂν* certe sub-
jici necesse foret; ipsum tamen principiorum vocabulum ab hoc loco
alienum esse ratus participium ejus verbi substitui, quod posterioris
aevi scriptores passim pro *εἶναι* usurpare constat. Vellem utique etiam
περὶ τὰ βέβαια καὶ μόνιμα scribere licuisset, ut c. 6: *περὶ τὸ δια-
λεκτικόν δὴ καὶ τοῦτο ὑπάρξει*: genitivus tamen a *λόγον* notione
suspendi potest. — L. 29 *πρώτον* PQ, *πρώτῳ* AV. — L. 33 *συνθέν-
των* PQ, *συντιθέντων* AV. — L. 39 *περὶ Σωκράτους* H cum A, *ἀπὸ
Σωκρ.* PQV. — L. 45 *ἔσθ' ὅτε δὲ* PQ, *ἔσθ' ὅτε δὴ* AV. — L. 51
ἐν σώματι PQ, *ἐν τῷ σώματι* AV. — L. 54 *ἐναποκειμένη* H, *ἐν ὑπο-
κειμένη* V, *ἐν ἀποκειμένη* APQ, unde verum facile erui, comparata
Plut. solert. anim. c. 3: *ὡςπερ ἀμέλει καὶ τὰ περὶ τὰς νόσεις, ἃς
ἐναποκειμένας μὲν ἐννοίας κλοῦσι, κινουμένας δὲ διανοήσεις*. —
L. 66 *νόσεις ἔσται* PQ, *νόσεις ἔστι* AV. — C. V. l. 5 *καὶ ὑπάρχον-
τα* PQ, *καὶ τὰ ὑπάρχοντα* AV. — L. 13 *σημαινόμενα ὡς ὅταν* H
cum A, *καὶ ὅταν* PQV solemnī confusione. — L. 32 *ἀπὸ δὲ τούτου*
PQ, *ἀπὸ τούτου δὲ* AV. — L. 35 *τὸ δὲ δεύτερον* PQ, *τὸ δεύτερον*
AV. Longius emendando progredi nolui, quamquam facile exspectes
εὔρωμεν αὐτὸ τὸ καλόν: optativum tamen apud hunc scriptorem vindic-
cat superius exemplum c. 4: *ἂν τις οἴηδῆ . . . ἔπειτα συνθείη*: nec
quod Par. Q revera *εὔρωμεν* exhibet, veterem conjunctivi auctoritatem
probat, siquidem is simul etiam *εἶτα* in *ἔνα* mutavit. — L. 41 *οἶον
ζητῶν* PQ, *οἶον ζητῶ* AV. — L. 44—48 *ἀγέννητος, ἀγενήτου, ἀγέ-
νητον* Q, *ἀγέννητος* APV; at cf. Phaedr. p. 245. — L. 53 *μέχρις οὐ
ἂν* PQ, *μέχρις ἂν οὐ* AV. — L. 54 *ἔλθῃ* PQ, *ἔλθοι* AV. — C. VI
l. 10 *μὲν αἱ ἀπλαῖ* P, *μὲν ἀπλαῖ* AQV. — L. 19 *προτάσεις ὑπάρ-
χουσιν* P, *ὑποθέσεις ὑπάρχουσιν* A, *προτάσεις* QV. — L. 31 *κατὰ
μὲν* P, *καὶ κατὰ μὲν* AQV. — L. 32 *ὡς* quia sequenti *οὕτως* incon-
gruum est, cancellis notavi. — L. 34 *τὸ μετέχον* P, *τὸ δὲ μετέχον*
AV; in Q totum enunciatum propter homoeoteleuton excidit. — L. 37
τὴ ἀρα ποιὸν H, *τὸ ἀρα ποιὸν* APV, in Q tota conclusio deest. — L.
50 *ἔρωτᾷ δυνάμει* APQ, *ἔρωτᾷ* V; at *δυνάμει* vim magis quam for-
mam syllogismi in Phaedone apparere innuit. — L. 51 *μὴ ἐπιλελήσμε-
θα* PQ, *οὐκ ἐπιλελήσμεθα* AV. — L. 68 *καὶ ἐν ἄλλοις* PQ, *καὶ τοῖς
ἄλλοις* AV. — L. 70 *θανναστής* P, *θανναστῶς* A, *θανναστὸς* QV.
— L. 73 *ἔχει νοῦν* PQ, *ἔχει τὸν νοῦν* AV. — L. 76 *μὴ γὰρ ἄλλο*
P, *μὴδὲν γὰρ ἄλλο* AQV. — L. 78 *μῆτε γὰρ* APQ, *μῆτε δὲ* V; mox-
que *οποῖάνποτε* PQ, *οποῖανοῦν ποτε* AV. — L. 84 *ἀπολονθία τις*
PQ, *μία δὴ τις* AV. — L. 85 *οὐχ ὁ ὅπωςδῆποτε* PQ, *οὐχ ὅπως
δήποτε* AV. — C. VII. l. 6 *ζῶον ὁ ἀνθρώπος* PQ, *ζῶον ἀνθρώπος*
AV. — L. 15 *ὄν μόριον* A, *ζῶριον ὄν* PQV; at in participio non prae-

dicatum sed attributum cernitur. — L. 16 τοῦ ὄντος AQ, τῶν ὄντων PV; at singulari utitur Plato Reip. VII, p. 521. — L. 23 ἡ στερεομετρία H, ἡ τε γεωμετρία APQV; cf. Republ. VII, p. 528 A et Epin. p. 990 D, ubi haud scio an idem restitui oportebat. — L. 31 ἐπὶ τὰ αὐτὰ APQ, ἐπὶ τὰ ὅσα V, speciose, sed perperam; τὰ αὐτὰ sunt harmoniae leges, quo sonos aequae ac astrorum motus referri necesse est. — L. 32 ἀναφέροντες PQ, φέροντες AV. — L. 37 κατὰ ταῦτα A, κατὰ ταῦτα PV, κατὰ ταῦτόν Q. — L. 57 εἰδώλων H, εἰδῶν APQV; at significantur quae Reip. VI, p. 510 sunt πρῶτον μὲν σικαί, ἔπειτα τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα καὶ ἐν τοῖς ὄσιν πυκνά τε καὶ λεῖα καὶ φανὰ ξυνέστηκε, καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον. — L. 59 θριγγὸς P, θριγγὸς AQV; cf. Schneid. ad Rempubl. VII, p. 534 E. — C. VIII. l. 2 καὶ τῶν θεολογικῶν P, καὶ θεολ. AQV. — L. 10 αὐτὴν δὲ καθ' αὐτὴν APQ, αὐτὴν V. — L. 18 ἀνοσμοτάτω H, ἐνοσμοτάτω APQV; at sententia nullum odorem flagitat, ut Tim. p. 50 E: ποιοῦσιν ὅτι μέλιστα ἀάδη τὰ δεξόμενα ὑγρά τὰς ὀσμάς. — L. 21 εἰ μέλλει Q, εἰ μέλλοι APV; at cf. Creuzer. ad Plotin. de pulchr. p. 384. — C. IX. l. 4 καὶ ante ἡ ἰδέα utpote supervacaneum circumscripti; ortum est ex solemnī permutatione cum articulo, quae dittographiam peperit. — L. 8 οὐ ὥσπερ APQ, ὥσπερ V; at οὐ necessarium est ad παράδειγμα cum πρὸς τι jungendum. Illud tantum recipere nolui, quod iidem mox post ὥσπερ inferiunt γάρ; nam haec quoque dittographia est ex περ et γάρ confusis oriunda; cf. ad Euthyd. p. 282 E. — L. 9 εἴτε καὶ μὴ A, εἴτε καὶ εἰ μὴ V, nescio an assentientibus PQ, at certe contra structurae rationem. — L. 10 παντὶ H, πάντη APQV, quod ad sequentia referunt; at ibi jam πάντως eadem vi legitur; quorum nisi alterutrum ejicere velis, vide ne nostra emendatio id ipsum exprimat, quod mente certe suppleri antecedentia postulant, non omnium rerum exterius exemplaria exstare. — L. 28 γεγονεν omisit Q, ego circumscripti, quia nec γεγενῆσθαι ideis, nec perfecto ἂν convenit; non tamen repugnem, si quis εἶη vel simile quid excidisse censeat. — C. X. l. 4 μετούσια H, μετουσία APQV, nescio qua structura; praetuli igitur adjectivum, quod communionem ὁσίας significet ad similitudinem ejus, quod inter ecclesiae patres jactatum est, ὁμοουσίας formatum. — L. 8 τὸ νοητὸν APQ, τι νοητὸν V. — L. 10 ἀπηλλαγμένως P, ἀπηλλαγμένοι QV, ἀπηλλαγμένοι ὡς A, unde dittographia elucet; praetuli tamen ex duabus lectionibus difficiliorē. — L. 14 ὁ πρῶτος PQ, πρῶτος AV. — L. 17 ὄρεκτον P, ὄρεκτικὸν AQV. — L. 21 αὐτοῦ κάλλιον PQ, ἐαυτοῦ κάλλιον AV, absurde. — L. 28 αὐτοῦ τὸ σχῆμα φύσει τέλει ἔστι H, αὐτοῦ τὸ φύσει πλέον ἔστι AV, unde tamen aegre sensum elicias, qui pulchritudinis definitioni conveniat, neque antiquitus ita lectum esse vel PQ demonstrant, ubi αὐτὸς τῆς τὸν φύσει scribitur; hinc igitur conjunctis syllabis αὐ — τὸν et τὸ — σης effeci, quod et neutri generis praedicato et ipsi pulchri notioni non opinor inepte convenit. Καλὸν certe maxime in σχήματι cernitur, neque a dei persona σχῆμα alienum esse ostendit Plat. Politic. p. 275 C; hoc autem quod τέλειον potius

quam πλέον appellari malui, excusatione vix egere arbitror. — L. 30 ὁ ἥλιος PQ, ἡλιος AV. — L. 52 παρέχων δὲ APQ, δὴ V, nescio an errore. — L. 56 τρίτη δὲ Q, τρίτη γὰρ APV, solemnī confusionē. — L. 70 τὸ ἀσώματον APQ, τι ἀσώματον V. — L. 75 ἀσώματος PQ, ἀσώματον AV. — L. 79 ὑπάρχοι P, ὑπάρχει AQV; at cogitatur potius conditio quam ponitur. — C. XI. l. 18 ἀναγκαῖον τι εἶναι H, ἀναγκ. εἶτι εἶναι APQV; at praecedens ἔστι τι παιδητικὸν etiam ποιητικὸν τι flagitat, εἶτι contra prorsus otiosum est. — L. 20 λεγόμενος PQ, καλούμενος AV. — C. XII. l. 5 ἀγέννητον Q, ἀγέννητον APV; cf. sup. c. 5. l. 44. — L. 8 ἀναγκαῖον καὶ APQ, ἀναγκαῖον V. — L. 25 σωματοειδὲς δὲ τὸ γενόμενον PQ, σωματικὸν τε χροὶ καὶ γενόμενον AV. — L. 28 συναγωγὸν ἀμφοτέρων P, συναγωγὸν ἀμφοτέρων AV; cf. Tim. p. 31 C. — C. XIII. l. 3 καὶ ἡ σύστασις APQ, καὶ σύστασις V. — L. 4 γὰρ σῶμα αὐτοῦ APQ, γὰρ αὐτοῦ V. — L. 10 μανώτατον Q, μανώτατον APV. — L. 11 ἀπέλαβε P, ἔλαβε Q, ἀνέλαβε AV. — L. 20 λέγω δὲ τὸ PQ, λέγω δὴ τὸ AV. — L. 42 διὰ τοῦτο δὲ PQ, διὰ τοῦτο δὴ AV. — C. XIV principium manere esse apparet. Heinsius satis habuit interpretari: ea corporibus itaque animae vires investigari voluit; videtur tamen integer versus excidisse; quem quum ne mei quidem libri suppleant, lacunae notam posui. — L. 6 ὑποστησώμεθα PQ, ὑποστησώμεθα AV. — L. 10 μεριστῶν APQ, αἰσθητῶν V, ad sententiam verissime; sed id ipsum genus praeeunte Platone Tim. p. 35 A etiam μεριστὸν Alcinoi appellat. — L. 14 εἴπη PQ, λέγη AV. — L. 16 τῆς αὐτοῦ A, τῆς αὐτοῦ V. — L. 20 ἡ βαθεὸς ὕπνον PV, βαθεὸς ἡ ὕπνον Q, βαθεὸς ὕπνον A, quibus comparatis quum ἡ certa sede careat, non ipsum tantum eliminandum, sed etiam ea verba, quibus cum κάρων jungendis interpositum esse apparet, pro glossemate notanda esse censui, praesertim quum ipse κάρων non Platonis sed Alcinoi vox sit, quem se ipsum interpretatum esse vix credibile est. — L. 34 ὑπὸ τῆς ἀσπίστον PQ, ὑπὸ τοῦ ἀσπ. AV. — L. 38 πλανήτης Q, πλανήτης P, πλανήτης AV. — L. 64 μετὰ γῆν H, μετ' αὐτὴν APQV, solemnī confusionē; cf. Bast. Comm. palaeogr. p. 705. — C. XV. l. 13 τεταμένον Q, τεταγμένον AV; nostrum praebet etiam Plato Tim. p. 40 B, cf. Republ. X, p. 616 B. — L. 14 θεῶν PQ, θεῶν ὑπάρχονσα AV. — C. XVI. l. 2 γένη ζώων Q, γένη ζώων P, γένη τῶν ζώων AV. — L. 6 ὡς εἰς αὐτὸ A, ὡς εἰς αὐτὰ Q, ὡσεὶ αὐτὰ PV, languide; immo siquid tentandum, vide ne ex Tim. p. 43 A εἰς ταῦτόν recipi opus sit, quod Alcinoi cum ἀποδοθησόμενα continuasse videatur. — C. XVII. l. 7 ἐκτελέσαντα Q, ἐκτελέσαντα AV. — L. 15 ὥσπερ H, ἥσπερ APQ, τῆς μὲν V, nescio unde. — L. 16 πῆ μὲν — πῆ δὲ pro πῆ scripsi cum Buttmano §. 116, Adn. 9. 21; item πελίας pro πείλας cum Arcadio p. 41. Penes libros parum auxilii est, quorum duo AQ glossema μελαίνης, tertius P apertam corruptelam πλειονος offert, margini tantum vera lectione ascripta, quam ceteroquin firmat Alex. Aphrod. Probl. II. 62. — L. 24 τούτωνθεν H, γούτωνθεν APQV. — L. 25 ἐνδῆ-

σαντες Q, ἐνδύσαντες APV; at cf. Tim. p. 43 A: τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ἐπίρροτον σῶμα, item Phaed. p. 81 E, 92 A etc. — L. 31 τὸ κρινόν τε καὶ θεωροῦν P, τὸ κρινόν τε καὶ τὸ θεωροῦν Q, τὸ θεωροῦν τε καὶ κρινόν AV, naturali ordine; sed τε καὶ haud raro hysteron proteron admittunt. — C. XVIII. l. 18 ἡ μήκους, cuius vis in imaginibus e speculo reddendis nulla est, eo securius circumscripti, quod μήκους certe ab A abest; originem corruptelae nondum indagavi. — L. 22 κατὰ ἴσον Q, κατὰ ἴσον P, κατὰ τὸ ἴσον AV. — C. XIX. l. 4 πληγὴ H, πληγείσης APQV; nostrum praebet Tim. p. 67 B. — L. 13 σημεῖον δὲ H, ἡμεῖς δὲ APQ, κυρίως V ex conjectura, ut videtur; cui nostram praestare arbitror. Σημεῖον δὲ ὅτι sequi γὰρ nota structura est; infinitivi autem interjecti obliqua oratione ex Platonis sententia dicuntur. — L. 18 ποικιλοτάτων Q, ποικιλοτάτων P, ποικιλοτάτην AV. — L. 25 περὶ τὴν γλώτταν H, περὶ γλώτταν P, περὶ γλώσσαν QV, περὶ τὴν γλώσσαν A, quod per se quidem servari poterat; neque enim constare sibi in his literis scriptorem c. 17 ἐπιπλασσομένης et μαλαττόμενα liquido ostendunt. — L. 32 δ' εἶναι AP, δὲ εἶναι QV. — L. 36 μὲν δὴ φαμεν PQ, δὴ φαμεν AV. — L. 47 τότε συνίσταται P, συνίσταται Q, συνίσταται τότε AV. — C. XXI. l. 3 πόρων καὶ τῶ APQ, πόρων τῶ V. — C. XXII. l. 6 νέας P, νέαν AQV; nostrum praebet Tim. c. 39, unde etiam ὄρον pro ὄρον cum P scribendum fuisse apparebit. — L. 10 ἐν ὄψει PQ, ἐν δίγει AV, quod ferri non potuisse ostendit Tim. p. 85 B: φλέγμα δ' ὄξυ καὶ ἀλμυρὸν πηγὴ πάντων νοσημάτων, ὅσα γίνεταί καταρροϊκά; has ipsas autem ὄψεις passim medici nuncupant. — L. 12 χολή τε AQ, χολήν τε PV manifesto errore. — L. 15 περὶ ψυχῆς PQ, καὶ περὶ ψ. AV. — L. 16 δόξομεν παλλογεῖν A, δόξομεν παλλογεῖν P, δόξομεν παλλογεῖν Q, δόξομεν παλλογεῖν V. — C. XXIII. l. 1 παραλαμβάνοντες PQ, παραλαμβάνοντες AV. — L. 3 ὡς δὲ PQ, ὡς ἂν δὲ AV. — L. 12 καὶ τῶν P, καὶ τοῦ τῶν AQV; at ipsae φρένες ὄρον faciunt. — L. 15 ἔχοι τι PQ, ἔχη AV. — L. 18 ὄνειρων PQ, ὄνειράτων AV. — L. 22 διαφθορὰς εἰς αὐτὸν P, διαφθορὰς εἰς αὐτὸ Q, διαφθορὰς εἰς ταῦτον AV. — C. XXIV. l. 2 κατὰ λόγον PQ, κατὰ λόγους AV. — L. 7 ὄντα τῇ φύσει PQ, ὄντα φύσει AV, male, quia nunc non ea ratio, qua ἕτερα sint, alteri opponitur, sed cum certa naturae differentia mox altera loci jungitur. — Ibid. καὶ τὸ λογιστικὸν PQ, καὶ λογιστικὸν AQ, quo differentia minus declaratur. — L. 9 πρὸς αὐτὸ H, πρὸς αὐτὸ APQV. — L. 17 τὸ δ' ἤδη θεῖον H, τὸ δὲ θεῖον ἐν A, τὸ δὴ θεῖον PQ, τὸ θεῖον ἐστὶν V; veram lectionem neque a nostrorum librorum vestigiis nimis recedentem servarunt Plutarchus aud. poet. p. 33 E alique, de quibus cf. Valek. diatr. Eurip. p. 21 et Leutsch. Paroemiogr. T. II. p. 745. — L. 19 τὸ λογιστικὸν τοῦ παθητικοῦ PQ, τὸ παθ. τοῦ λογ. AV. — L. 22 ἔθους PQ, ἡθους AV, male; ἄσκησις enim ad ἔθος pertinet, cf. Republ. VII. 4, Plut. Educ. p. 2 A. — C. XXV. l. 12 πρὸς ᾧ δὴ PQ, πρὸς ᾧ δὲ A, πρὸς ᾧ δὲ V. — L. 22 φθεροῦν APQ, φθειροῦν V. — L. 27 ἐνενοῦμεν P, ἐννοοῦμεν AV;

a Q totus versus abest. — Ibid. τὰ κατὰ μέρος P, κατὰ μέρος AV. — L. 28 διαδεύομεν A, διοδεύομεν PQV. — L. 30 πῶς ἂν H, πῶς ἄρα APQV. — Ibid. αἱ ἐννοιαὶ PQ, ἂν ἐννοιαὶ AV. — L. 31 αἰθνημάτων PQ, ἐνθυμημάτων AV, manifesto glossemate; ipsos enim librarios αἰθνημα non intellexisse Paris. margo docet: λημμάτων αἰθνησθαι γὰρ τὸ λαμβάνεσθαι! Idem tamen similiter usurpat Iamblichus in Villois. Anecd. T. II. p. 212: ἀπὸ μικρῶν αἰθνημάτων ὀρρωμῆνος; adde Philodemum in Vol. Hercul. V. l. col. 30, Polyb. IV. 35, XX. 5, Dion. Chrysost. LXXX. 5, ubi proprie scintillam, deinde omnino vestigium significat. — L. 38 ἡ τε τῶν P, ἡ τῶν AQV. — L. 46 καθολικαῖς PQ, κενωτικαῖς A et Heinsius priore editione, addita conjectura νοητικαῖς, cui in posteriore διανοητικαῖς substituit, ad sensum haud inscite; verbum tamen nostros codices servasse apparet. — L. 47 καὶ τῆς APQ, μήτε τῆς V ex conjectura ut videtur, ut sequenti μήτε respondeat; sed hoc ad θνητάς τε potius refertur, genitivi autem τῆς νοητῆς φύσεως ab ἀπεννοήτους pendent, quod absolute dici vix poterat. Quamquam non repugnem, si quis καὶ prorsus omittat, quemadmodum idem l. 56 ante τὸ ὀρητικὸν cum PQ expulsi. — C. XXVI. l. 4 λέγει διότι PQ, λέγει ὅτι A, λέγειν ὅτι V. — L. 6 περὶ αὐτοῦ PQ, περὶ αὐτὰ AV; at nihil vetat γεννωμένους masculine intelligi. — Ibid. ἐπὶ PQ, ἐπὶ A, ἔπειτα V. — L. 7 διότι ἦτις PQ, διότι εἰτις A, ὅτι εἰτις V. — L. 13 πολεμήσοισι P, πολεμήσοισι Q, πολ. Τρώεσσι AV. — L. 21 τὸ δὲ H, τοῦ δὲ libri, cui Heinsius in altera editione ὁ δὲ substituit; mihi tamen haec tantum optio relinqui videbatur, utrum τοῦ δὲ δυνάμει moxque τὸ καθ' ἕξιν ... λεγόμενον scriberem, an illic τοῦ ... λεγόμενον servato hic τὸ recipere, quorum posterius lenius fore putavi; τοῦτ' ἐστὶ enim omni modo quippe ex superioribus male repetitum tolli oportebat. — L. 25 τούτων H, τούτοις libri praecedentis δυοῖν specie seducti; at sensus est duorum ex his. — L. 28 ἀορισταῖνον δὲ τῶ P, ἀορισταῖνων δὲ τῶ Q, ἀοριστον δὲ τὸ A, ἀοριστον δὲ ὃν τὸ V; at non τὸ ἐφ' ἡμῖν sed τὸ δυνατὸν indefinitum est, idque τῶ ἐφ' ἡμῖν in alterutram partem impellitur. Ἀορισταῖνειν quamvis rarum tamen posteriori graecitati non ignotum lexica ostendunt. — C. XXVII. l. 12 ἔχειν PQ, ἔχει AV; at oratio obliqua ad Platonis sententiam refertur. — L. 13 ἐν ἡμῖν PQ, ἐφ' ἡμῖν AV, quod ab hac sententia alienum est. — L. 15 δαιμονίως APQ, εὐδαιμονίαν V, haud scio an conjectura, quam tamen jam πῶς refellit, si quidem felicitas non quodammodo tantum bonum neque inter praedicata boni habenda, sed ipsa summum bonum est; nunc δαιμονίως πῶς καλούμενον bonum, τοῖς ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγομένοις opponitur. — L. 19 ταύτης APQ, ταῦτα V, ne scilicet cum ὕλης jungatur; at genitivus recte ἀρετὴν spectat. — L. 22 ἀγαθοῖς Q, τοῖς ἀγαθοῖς APV; mihi articulus vel sine codice suspectus foret; itaque circumscripti. — L. 38 αὐτῶν PQ, ἐαυτῶν AV; at αὐτοὶ opponuntur τοῖς τότε φανεῖσι. — L. 40 καταφρονήσειν A, καταφρονήσαι PQV; futurum tamen jam Fischerus merito revocavit. — L. 43 διότι μὲν APQ, διότι μὴν V. — L. 50 καὶ

κατὰ A, καὶ PQV, recte; itaque praepositionem circumscripti. — L. 52 αὐτῶ PQ, αὐτὸ AV. — L. 58 τὸν δὲ A, τόνδε V. — C. XXVIII. l. 4 χοῆ H, χοῆναι libri; at ipsa Platonis verba afferuntur ex Theaet. p. 176, quapropter obliquam orationem librariis deberi arbitror. — L. 6 μόνον τὸ H, τὸ μόνον APQV, quasi justum esse sufficiat etiam sine prudentia; Alcinous vero in Republica solam justitiam memorari narrat. — L. 8 ὑπὸ θεῶν APQ, ἀπὸ V; verum jam Fischerus restituerat. — Ibid. ὅς ἂν προθυμειῶμαι θέλει P, ὅς ἂν προ. θέλει AQ, ὡς ἂν προ. θέλει V, cui tamen jam Fischerus Platonis verba Reip. X, p. 613 opposuit. Propius etiam ad Platonem accesseris scribendo ἐθέλη; libri tamen breviorē formam retinent. — L. 9 ἐπιτηδεύων P, ἐπιτηδεύειν AQV. — L. 11 οὕτω πως PQ, ὡδὲ πως AV. — L. 14 ἦν δὴ PQ, ἦν καὶ AV; cf. Phaed. c. 31. — L. 15 εἶπη PQ, εἶποι AV. — L. 20 ἂν τὸ P, ἂν ἦ τὸ AQV, quam particulam adjecisse videntur, ut sequenti ἢ τῷ μὰ Δία responderet; id ipsum autem in μὴ potius mutandum erat. — L. 26 ἀσκήσει H, αἰσθήσει libri; cf. sup. ad c. 24 extr. — L. 30 εἰ μέλλει P, εἰ μέλλοι Q, εἰ μέλλομεν AV. — Ibid. εἴη ἂν τὰ διὰ PQ, ἂν εἴη διὰ A, τὰδ' ἂν εἴη διὰ V. — L. 31 ἀστρονομίας Q, ἀστρονομικῆς APV. — C. XXIX. l. 1 αὐτῆ H, αὐτῆ libri; at ipsa opponitur partibus suis sive εἶδει. — L. 3 σύμφωνον καὶ βέβαιον P, βέβαιον καὶ σύμφωνον AQV. — L. 4 τὰ δὲ εἶδη αὐτῆς λογικαί, αἱ δὲ περὶ τὸ ἄλογον ψυχῆς μέρος H, τῷ δὲ ἐν εἶδει αὐτῆς λογικαί δὲ αἱ περὶ τὸ ἄλογον αὐτῆς μέρος A similiterque PQ, nisi quod P αἱ ante περὶ omittit, Q in καὶ mutat; unde quod equidem conjectando effeci, propius certe ad librorum vestigia accedet quam Heinsianum τῶν δὲ εἰδῶν αὐτῆς αἱ μὲν λογικαί, αἱ δὲ ἄλογοι, quod ne sententiae quidem vim exhaurit. Αἱ μὲν ante αἱ δὲ omittit Plato quoque solet; cf. Jahn. Archiv T. XII, p. 391; si quis autem ambigat, num λογικῆ pro λογικαί scribi praestet, quia Plato non ut Aristoteles rationalis quoque generis plures virtutes novit, c. 30 eodem numero ἡγουμένως τὰς ἐν τῷ λογιστικῷ habemus. Mox συνιστάμεναι — σωφροσύνης ab Heinsio et Fischerō omissa restitui non librorum magis consensus quam sententia jussit; quae autem iidem vel sine libris inseruerunt καὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, mihi certe non post λογιστικοῦ sed post θυμικοῦ potius excidisse visa sunt. — L. 19 περὶ τοῦ sensu flagitante cum asteriscis inserui; cf. Plat. Republ. IV, p. 433 C. — L. 21 δύναμις P, δυνάμεις τις AQV. — L. 23 ἐπιβάλλοντι τε καὶ AP, ἐπιβ. τε Q, ἐπιβάλλοντι V recte; antiquae tamen corruptelae vestigia perire nolui. — L. 24 τῶν τριῶν PQ, τριῶν AV; at reliquae tres hoc numero comprehenduntur. — L. 32 οὐδείς δὲ P, οὐδείς γὰρ AQV. — L. 33 ἐπισκοτούμενος P, ἐπισκοτούμενον AV, ἐπισκοπούμενον Q; at ignavo non bono tenebrae per ignaviam offunduntur. — L. 35 καθόλου ἕαν τις PQ, quo expletur lacuna in A relicta; καθόλου V, sed ut mox καὶ ἕαν ante ποιῆ contra libros intruderet, quo sublato veram structuram revocavi. — C. XXX. l. 1 αἱ οἶον εὐφραίνονται PQ, οἶον εὐφραίνονται AV. — L. 6 αἱ δὴ P, αἱ δὲ AQV. — Ibid. οὔτε — οὔτε H,

οὔδὲ — οὔδὲ libri solemnī confusione. — L. 20 λογιστικῷ APQ, λογιστικῶ V. — L. 23 ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἐνδιδόμενον PQ, ὑπὸ φρον. ἐνδεδόμενον AV. — L. 24 ἐγγινόμεναι PQ, ἐγγινόμενον AV. — L. 27 μήτε — μήτε H, μηδὲ — μηδὲ APQV. — L. 29 ἐκάστη PQ, ἐκάστης AV; an scribendum ἐκάσταις? — L. 30 μὴ ὀρώμενα PQ, ἀγνοούμενα AV. — L. 31 ἐπιτεινομένων APQ ipsiusque Heinsii prior editio, posterior ἐκτεινομένων, quod tamen jam Fischerus correxit. Recte contra posterior Heinsii δὲ καὶ pro τε καὶ exhibet, moxque l. 35 ὑπάρχουσαι pro ὑπάρχουσι, quarum emendationum utramque mei quoque libri confirmant. — C. XXXI. l. 3 ἢ τινος θείας PQ, ἢ θείας AV. — L. 10 πάντως ὁ τοιοῦτος ἐξηπάτηται, quia et ipsa languent et veram apodosin in καὶ ταύτη ἀκουσίως ἐλεύσεται protasi sua destitutam claudicare cogunt, circumscripti. Accedit quod ne protasis quidem propiore definitione ὡς . . . ἀποικονομησόμενος μείζον ἀγαθὸν carere potest, qua a priore εἴ τις ἐπὶ κακίαν ὀρμῆ distinguatur; quamquam veterem corruptelam etiam Parisiensium meorum exempla arguunt, ubi ipsa haec definitio ita exhibetur: ἀποικονομησόμενος μείζον κακόν! — L. 12 ὀρμῆν τινὰ PQ, ὀρμῆν AV. — L. 18 αἱ τε γὰρ P, αὐταὶ γὰρ AQV. — L. 20 ἀποτρέψασθαι APQ, ἀποτρέψασθαι V; cf. Sinten. ad Plat. Them. p. 147. — L. 27 ἡμαρτηκίας PQ, ἡμαρτημένης AV. — C. XXXII. l. 6 καὶ τὰ ἡμέτερα Q, κατὰ ἡμέτερα PV, δὲ τὰ ἡμέτερα A, in quo erat quum οὐ διὰ latere suspicarer; probabilem tamen medelam etiam nunc desidero. — L. 8 ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ PQ, ἐσθ' ὅτε δὲ A, ἐσθ' ὅτε V. — L. 12 ἢ καὶ ἐπὶ P, ἢ ἐπὶ AQV. — L. 13 πάθος PQ, τὸ πάθος AV. — L. 28 ἡδονὴ PQ, ἡ ἡδονὴ AV. — L. 32 ὑπάρχη P, ὑπάρχοι AQV. — Ibid. αὐτοῖς P, αὐτῆς AQV. — L. 37 αἰσχροῶν PQ ipsiusque Heinsii posterior editio; prior cum A ἐχθροῶν male. — L. 41 ὀπωσποτοῦν APQ, ὀπωσπασοῦν V, cui tamen jam Fischerus verum substituit. — L. 47 οὐδετέρω APQ, οὐδετέρω V praeter necessitatem. — L. 48 διότι APQ, δὴ ὅτι V. — L. 53 αὐωσγέπως H, ἄλλως γέ πως APQV, errore solito. — L. 56 ἀπλῶς P, ἀπλῶν AQV. — L. 59 οὐκ ἂν δὲ συνέβαινε AP, οὐκ ἂν συνέβαινε δὲ QV. — C. XXXIII. l. 3 ὑφίσταται PQ, ἐφίσταται AV. — L. 24 μᾶλλον φατέον P, καὶ μᾶλλον φατέον Q, φατέον μᾶλλον A, φατέον μᾶλλον V. — C. XXXIV. l. 1 ἀνυποδέτους H, ἐνυποδέτους APQV; at primum hoc genus clare opponitur ταῖς ἐξ ὑποθέσεως, cf. Aristot. Politic. IV. 1 cum Götting. p. 370 nosque de vestig. inst. vett. in Plat. Legg. p. 16. — L. 5 δὲ πον H, δ' ὄπον APQV, nescio quo sensu. — L. 8 τὸ προπολεμῆν PQ, προπολεμῆν AV. — L. 15 ἐπανάξειν PQ, ἐπάξειν AV, inepte, quia optimus reipublicae status in dominatione non cernitur; nostrum, si sanum est, reditum ad meliorem frugem et valitudinem significabit. — L. 22 ὀλιγαρχικὴν καὶ μετὰ ταύτην τὴν δημοκρατικὴν H, δημοκρατικὴν καὶ μετὰ ταύτην τὴν ὀλιγαρχικὴν libri contra Platonis auctoritatem. — L. 30 μεσογεία PQ, μεσογεία AV; cf. Phaed. p. 111 A. — L. 39 ἄλλα τε μυρία PQ, ἄλλα μυρία AV. — C. XXXV. l. 3 τῷ μᾶλλον AQ, τὸ μᾶλλον P, μᾶλ-

λον V. — L. 4 κατά τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως PQ, καὶ ὡσαύτως AV. — L. 6 δυοδιόρατον P, καὶ δηδιόρατον A, καὶ δυοδιόρατον QV; at τόπος δυοδιόρατος dicitur διὰ τὸ σκοτεινόν. — L. 12 καὶ τῷ τρόπῳ V, καὶ τῷ τρόπῳ A, καὶ τῷ πρώτῳ PQ, quod ipso Heinsio suasore jam Fischerus recepit; mihi vero quam hic mendosam scripturam appellat, omnino vera videtur. Neque enim primo tantum, sed omni enti quodammodo non ens adhaeret, quoniam nullum ab altero distingueretur, nisi id alterum non esset; ideoque etiam αὐτὰ sequitur, quod si τὸ πρῶτον ὄν antecederet, in αὐτὸ mutandum esset. — C. XXXVI. l. 1 ἀπαρκεῖ A, ἐπαρκεῖ PQV; illud tamen recte jam Fischerus reposuit.

Olympiodori vita Platonis ex Isaaci patris adversariis a Merico Casaubono edita prodiit cum Diogene Laertio Londini 1664, unde et in hujus editione Meibomiana Amst. 1692 T. II. p. 582—588 repetita et Platonis dialogis tribus ab Etwallo Oxon. 1771, quatuor a Fischero Lips. 1783 editis praefixa est, eandemque Westermannus inter Vitarum scriptores graecos minores Brunsv. 1845 p. 382—388 et Parisiis apud Didotum 1850 iteratis curis edidit; cujus a recognitione quibus in locis discesserim, solito more ita subjeci, ut Casauboni archetypum litera A, Westermanni lectiones W, meas qualescunque H notarem. Praemisi autem praefationem eidem vitae in Olympiodori ad Platonis Alcibiadem primum commentariis antepositam, unde hanc etiam Casaubonum sustulisse certum est; ipsam tamen praefationem primus Creuzerus cum illis commentariis publicavit Francofurti 1821, quem alioquin secutus semel l. 15 reliqui scribendo διεξιούσας pro ας ἐξιούσας. Ceterum de hac praefatione, quae finitur verbis φιλοσοφία προστρέχουσι, mox iterum dicendum erit; vitae loci, quos meo iudicio recensui, hi fere sunt: C. I. l. 23 πολυκοῖας A, πολυηκοῖας W; at nulla causa est cur illam formam magis spernamus quam ὀξυκοῖαν pro ὀξυηκοῖα, quam merito Wyttenb. ad Plutarch. p. 287 tuitus est. — L. 29 ια AW; at mihi α propter ipsam rei veritatem circumscribendum visum est. — C. III. l. 2 ὀνομαζόμενοι A, νομιζόμενοι W cum Casaubono, commode, sed praeter necessitatem; cf. Diodor. Sic. I. 38: Θαλῆς εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὀνομαζόμενος, deque εἶναι adjecto Schömann. ad Isaeum p. 221. — L. 11 τοκεῦσιν A, τονῆς W cum Vindeto, ut haec sententia sit: patres visa sibi ad seros misere nepotes; sed scriptoris mens communionem potius nominis inter causam et effectum postulat, quam e codicis lectione ita elicias, ut quae in liberis animadvertantur, parentibus tribui Proclus dixerit. — L. 20 οὔτι A, οὐχί W cum Bergkio Poët. lyr. p. 495; at vide ne major illius particulae vis sit, quam Aristophanes quoque Pac. 316 in affirmatione usurpavit; adde Heindorf. ad Phaedon. p. 111 et Werfer. in Act. Mon. T. I. p. 256. — L. 29 sqq. historiolum de Anatolio ne Olympiodoro quidem dignam ratus circumscripsi; lectionem vero integram etiam l. 31 servavi, ubi W αὐτὸ pro αὐτὸν scripsit, immemor exemplorum Theoc. VII. 19: καὶ μ' ἄτρεμας εἶπε σεσηρῶς, Aristoph. Nubb. 1210: φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι, Eurip. Iphig. Aul. 814: οὐ μ' αἰεὶ προσκείμενοι λέγουσ' Ἀχιλεῦ τί μένομεν, ipsius-

que Platonis Phaed. c. 43, nisi quod hic non vocativus sed nominativus sequitur, ut Bekk. Aneodd. p. 382: εἶπεν μ' ὁ κῆρυξ· οὗτος ἀλφάνει. — C. IV. l. 8 μετὰ τούτον A, μετὰ τοῦτο W praeter necessitatem. — C. V. l. 29 ἐκείνον τὸν καιρὸν H, ἐκείνον τὸν θεὸν A, ἐκείνον καιρὸν W, auctore, ut ait, Casaubono; vix tamen arbitror hunc etiam articulum tolli voluisse. — C. VI. l. 1 ἀπείων A, τριῶν W, cuius emendationis causam non intelligo; quae enim modo scriptor narravit, utique ἀπείων τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξεων erant. — L. 17 ὁ Συμμίνας H, ὁ Συμμίνας A, ὁ Συμμίνας δὲ W, qua correctura meam leniorem esse existimo. — L. 19 δηρᾶσθαι H, περιᾶσθαι AW, quod nec structurae nec imagini convenit.

Prolegomenorum philosophiae Platonicae, quae Olympiodorum excipiunt, prima sex capita et ipsa Westermannus inter vitas philosophorum edidit, quatenus ab Heerenio in Bibl. d. alten Literatur u. Kunst T. V. Göttingae 1789 ex codice Vindobonensi publicata fuerunt; ipse tamen Heerenius hanc vitam Platonis partem tantum majoris introductionis in universam Platonis philosophiam esse annotavit, quam etsi ille nihil continere narravit, quod non a Diogene Laertio et aliis melius jam et copiosius expositum esset, ego simulac propius cognovi non indignam iudicavi, quam totam cum Platonis amicis communicarem. Et ipsius quidem Vindobonensis codicis, ubi haec Prolegomena cum Alcinoi exemplari vetustissimo conjuncta exstare in Lambecii Comment. T. VII. p. 125 sqq. legimus, quamvis sedulo quaerens adhuc non inveni qui apographum meos ad usus faceret; eorundem vero alterum exemplar, quod Monachii in cod. Bav. 113 servatur, roganti mihi Leonardus Spengelius V. Cl., cui palam hic debitas gratias ago, per adolescentem harum literarum studiosissimum Wurmium diligenter describendum curavit; isque si maxime aliquid neglexisset, antiquius ejusdem codicis apographum ex Ruhnkenianis copiis in bibliothecam Lugdunensem delatum a cognita dudum et probata Jacobi Geelii V. Cl. liberalitate utendum acceperam, quo cum illo collato eam certe textus formam, quae in Monacensi archetypo exstat, satis liquido efficere poteram. Hujus igitur lectiones, quae mihi rejiciendae visae essent, litera A, Vindobonensis V, meas emendationes H, Westermanni W notavi; ubi tacitus a Westermanno discessi, Monacensem me presse sequi scito, qui omnino Vindobonensi illius fundamento antecellit. Omisi autem quae in utroque codice praecedunt Προτέλεια συμμικτὰ εἰς τὸν Πλάτωνα, quae partim ex Diogene Laertio partim ex Olympiodori in Platonis Gorgiam commentariis excerpta esse et Lambecius animadvertit et nunc integris his commentariis ab Alberto Jahnio editis (Klotz Archiv T. XIV. p. 108 sqq.; cf. inpr. p. 395) ita intelligitur, ut illa repeti prorsus supervacaneum sit; memorari modo vel hanc ob causam debuerunt, quia id ipsum quaeri potest, num etiam Prolegomena nostra ad eundem Olympiodorum referri oporteat. Suspensus est hoc quoque jam Lambecius p. 129, pro certo ponit Muraltus in Bull. de la classe philol. de l'Académie de St. Pe-

tersbourg 1843, p. 251, ubi ejusdem libri apographa a Schowio facta memorat; quodque hi conjectura tantum assecuti sunt, nunc vel externam hanc commendationem accipit, quod ipsius Olympiodori praefatio vel vitae Platonis vel commentario in Alcibiadem praefixa, qualem Creuzero duce superius edidimus, cum hujus libri cap. 1 et 27 planissime concinit, neque in Gorgianis illis commentariis desunt, quae eundem cum hujus divisionibus fontem prodant; cf. Jahn. p. 110 nostrique c. 17 extr. Certam tamen originis notam noster nullam praefert praeter has duas, ut scriptorem post Iamblichum vixisse et Aristotelis quoque Analytica posteriora illustrasse intelligamus; horum enim commentarios c. 5, ubi se *ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ* de media proportionali et problemate Deliaeo egisse memorat, eo probabilius intelligemus, quo certius Aristotelis interpretes eam ipsam quaestionem ad illorum I. I. c. 7 tractasse etiamnunc ex Johanne Philopono cognoscimus; cf. Reimer Hist. problematis de cubi duplicatione, Gott. 1798, p. 15; quae quum ita sint, nunc quidem summam quaestionis tetigisse contenti illuc transeamus, ut quam nos libelli formam exhibuimus, cum archetypo comparatam explicemus. C. I. l. 4 *γινώσκωμὲν τι* HW, *γινώσκωμεν τι* A. — L. 9 *ἀντοπεῖν* HW cum Heerenio, *ἀντοπεῖν* A, *ἀντοποιεῖν* V. — L. 26 *φοιτᾶν ἀντῶ* H, *φοιτᾶν ἀντῶν* A, *φοιτῆσαι ἀντῶ* W. — L. 47 *ἐγενήθη* H, *ἐγεννήθη* AW; at nunc natalis dies, non genitilis declaratur, neque illa forma apud inferioris aevi scriptorem offendet; cf. Lobeck. ad Phryn. p. 109 et Jahn Archiv T. I. p. 208. — C. II. l. 13 *τοῦτο ὁ πατήρ* H, *τοῦτον πατήρ* A, *ὁ τοῦτον πατήρ* W. — L. 15 *παιδοποιεῖται καὶ μόνην καὶ* A, *παιδοποιεῖται καὶ μονῶν καὶ* V, unde *μοναχῇ* Heerenius, *μονοῦσθαι* Westermannus exsculpsit; mihi Monacensis lectio, sola particula circumscripta, sufficit. — L. 26 *ἐν τοῖς Ἑρασιταῖς* HW cum Heerenio nec repugnante Roepero in Zeitschr. f. d. Alterth. 1852, p. 135; *ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς* AV. — L. 31 *ἐν γεμύλλων* τοῦ in utroque codice manifesto corrupta, quia salva sententiae structura abesse possunt, circumscribere cum Westermanno quam tentare malui; aliorum tentamina v. Gesch. d. platon. Philos. T. I. p. 99. — C. III. l. 6 *ἀνεμάξατο* W, *ἀνεμάξατο* AV. — L. 18 *ἐποίησεν* in *ἐφοίτησε* mutavit Westermannus; libros tuetur Hieronymus ad Euseb. Chron. Ol. 180. 1, ubi Cicero *in exilio annum fecisse* dicitur. — L. 20. 21 *μέλλων* .. *εἶπε* H, *μέλλων* .. *εἶπεῖν* AV, *μέλλοντα εἶπεῖν* W; mihi lenius visum est infinitivum verbo finito mutare, praesertim quum etiam *εἶπεν* scribi reliqua codicis in *ν ἐφέλκ.* abundantia permittat. — L. 27 *λυπηθεῖς* W, *λυθεις* AV. — L. 32 *ἐταίροις αὐτοῦ* HW, *ἐτέροις αὐτοῦ* AV. — C. IV. l. 1 *πρὸς Σωκράτη* H, *καὶ Σωκράτη* A, *εἰς Σωκράτην* W, ad sensum perinde; at quum Monacensis prima manus saepissime *καὶ* et *πρὸς* confuderit, nunc quoque, quamvis deficiente secunda, eandem corruptelam fuisse suspicor. — L. 7 *γεγραμμένοι εἰσὶν* HW, *γεγραμμένοι ὀνόματα* A, margini demum adscripto *εἰσὶν*, quo exemplo etiam l. 19 post *συννοσίαν* itemque c. 5. l. 42. 45 peccatum est. — L. 15 *ἐλθῶν* W, *ἐλθῆν* A. — C. V. l. 3 *εἶδος καὶ*

συγγραφῆς AV, *εἶδος τῆς συγγραφῆς* W ad sensum vere, quia dialogus respicitur, cujus c. 5 inventor Plato praedicatur; articulo tamen non magis quam particula opus esse ratus circumscribere hanc quam corrigere malui; neque aliter mox l. 7 me gessi, ubi quum A *δόξειεν ἔστι* praebat, hoc quoque notare satius visum est quam *ἂν* cum Westermanno substituere, quod etsi structurae optime convenit, emendandi tamen etiam alias vias ut *δόξει εἶναι* relinquit. — L. 13 *μαγνήτιν* HW, *μαγνίτιν* A. — L. 16 *λοιμοξάντων* H, *λοιμοξάντων* A, *λοιμοξόντων* V, *λοιμοσσόντων* W idemque mox *Ἀηλίων* pro *Ἀθηναίων*, quod etsi ad historiam verissimum est, recipere tamen non magis sustinui quam c. 4. l. 5 *Ἐρμαγόρα* pro *Ἐρμίπρω*, quia non constat librorum potius quam ipsius scriptoris errorem esse. — L. 25 *οὕτω διαπλασιάζει τὴν* H, *οὕτω διαπλασιάζει τὴν* AV, *τὴν διαπλασιάζει τούτου* W justo violentius. — L. 26 *ἐπαύσαντο τὰ τοῦ* AV, unde jam W recte *τὰ* sustulit; equidem tamen circumscribere satiegi. — L. 27 *πρώτος* HW, *πρώτον* A. — L. 34. 35 *ἠλλάξαο* .. *ἐπέχεις* W, *ἠλλάξα* .. *ἐπέχει* AV; secundam personam commendat Gell. N. Att. III. 17, quamquam alios etiam tertia usus ostendit Iambli. ad Nicom. Arithm. p. 148. *Ἀργυρίων* vero quod Westerm. assentiente Roepero in *ἀργυρέων* mutari jussit, ipse Plato tuetur Legg. V. p. 742 D; nec *ὀκιάδας*, quo idem deinceps corruptum *τηβιάδας* emendat, magis placet quam quod ipse conjeci *σκιάδας*, quibus in aedificiis et Atheniensium prytaes et Lacedaemoniorum convivia et conciones congregari solitos esse constat; cf. Paus. III. 12, 8, Ath. IV. 19, Phot. Lex. p. 520. — L. 46 *καὶ φασιν* H, *καὶ φησιν* AW; at ubinam hoc Platonem dicere putemus? — C. VI. l. 1 *ἐναντοῦς* HW, *ἐναντόν* AV. — L. 4 *ὕπερτιδες* εἰσὶ H, *ὕπερ ἐτι δὲ ἐστιν* A, *ὕπερτιδες* W in utraque editione. — L. 12 *κατηγητήρα* W, *κατηγητήρα* A, *καθηγητήρα* V. — L. 20 *οὗτος μὲν γὰρ* H, *αὐτὸς μὲν γὰρ* A, *αὐτὸς μὲν οὖν* V, *οὗτος μὲν οὖν* W. — C. VII. l. 2 *πολλοὶ* H, *πάλοι* A. — L. 13 *τοὺς δὲ* H, *τῶν δὲ* A. — L. 19 *ἐνθουσιῶντι* H, *ἐνθουσιῶντι* A. — L. 32 *ἐκκύπτει* H, *ἐγκύπτει* A. — L. 33 *δίλην* H, *κίλην* A. — L. 36 *προσέχουσι* H, *προσέχουσι* A. — C. IX. l. 10 *γὰρ φασιν* H, *γὰρ φησιν* A; at Epicurei intelliguntur. — L. 17. 18 *ὅταν ἄλλο σῶμα ἢ* H, *ὅτ' ἂν ἄλλο σῶμα ἢ* A. Sensus est: si corpus aliud sit, quod in illud sc. corpus agat; quamquam *αὐτὸ* commodius in *αὐτὰ* vel in *ἄλλο* mutari non nego. — L. 30 *καὶ τῶ τοῦς* H, *καὶ τὸ τοῦς* A. — L. 32 *τὸ ἐν* circumscripti ut glossema, quod *τελικόν τῶν ὄντων αἴτιον* secundum Platonem *τὸ ἐν* esse docet; id vero nunc scriptori propositum non est, sed ut *τὸν νοῦν* id esse neget; ad quem si *τοῦτον*, ut par est, retuleris, ne structura quidem *τὸ ἐν* feret. — C. X. l. 2 *τῶ ἐκείνην* H, *τὸ ἐκείνην* A. Possis etiam *ἐκείνους τήν*, sed nihil cogit. — L. 4 *συνωδοῦντες* H, *ἠνωδοῦντες* A, cui prioris vocabuli extrema litera adjecta illud effeci, quod Platonem per vim in Academicorum consortium referri significat. — L. 5 *νέους* sententia flagitante addidi, praesertim quum in ipso codice quatuor vel quinque

literarum lacuna hiet. — L. 7 φασίν H, φησίν A, quod etsi alibi etiam indefinite in hypophora usurpatur, nunc tamen inter medios plurales aegre toleratur. — L. 11 πρὸς τούτους δὲ φαμεν H, καὶ τούτους δὲ φασίν A; cf. ad c. 3; erroris constantia etiam mox l. 18 apparet. — L. 20 ἐξ ὧν H, ἐξ ᾧ A. — L. 23 γραμματεῖω H, γραμματίω A. — L. 27 κακῶς H, κακούς A. — L. 28. 29 ψυχῆς ἀπο καθαρθείσης H, ψυχὴν ἀπο καθαρθείσης A, accusativo tamen a secunda manu in genitivum mutato. Ἄπο per anastrophe scripsi, ut anima quasi instrumentum sit; cf. ad Lucian. p. 191; possis tamen etiam genitivos absolutos statuere, ut praepositio cum verbo coalescat. — L. 30 διττὴν H, διττεῖ A. — L. 35 κακῶ H, κακῶν A. — L. 36 οὐκ ἀντιλαμβάνονται H, οὐ καταλαμβάνονται A, quocum reliqua structura non coit. — L. 39 οὐκ ἴσασι H, οὐκ ἴσα A. — L. 50 οὐδὲ H, οὔτε A. — L. 53 θεῶν H, θεῶν A; at γνώσις nunc subjectum, non objectum requirit, θεῖα autem cognoscuntur, non cognoscunt. — L. 59 ὡς ἐγγράφαι H, ὡραῖναι A; idemque mox ὅτ' ἂν .. ἄγει, quod etsi facilius in ὅταν .. ἄγη mutes, sensus tamen ὡς .. ἄγων suavit. — C. XI quae correxerim, notae produnt; nec c. XII plus quam l. 2 τούτων pro τούτων, l. 5 et 7 identidem οὐδὲ pro οὔτε scripsi; c. XIII autem l. 17 οἶον ἄσει in οἶά εἰσι mutari lenissimum duxi, quamquam etiam οἶά ἐστι vel οἶον ἀμέλει in promptu erat. — C. XIV. l. 2 πρὶν .. μάθωμεν H, πρὶν .. μάθωμεν A. — L. 11 πολυτρόποις H, πολυτρότοις A, unde fortasse erit qui πολυτρόποις exsculpere malit; illud tamen ipsarum tibiarum epitheton est apud Maneth. Apotelesm. II. 334, sonorumque varietati, quam foraminum multitudo efficit, recte convenit. Ipsi Platoni tibia est πολυχροδύτατον ὄργανον Republ. III, p. 399 D. — L. 17 ποικίλον H, ποικίλων A. — C. XV. l. 5 εἰσι φύσεις H, ἐστὶν φύσεις A. — L. 7 τὸν κόσμον H, τὴν κόμην A. — L. 9 εἰσι H, ἐστὶ A, quod posterius c. 20 ter ipsa manus secunda in pluralem mutavit. — L. 11 οὔτως H, οὐ A. — L. 14 ἐκδίδωσι A; mallet ἐνδίδωσι. — L. 31 ἄλλας H, ἄλλα A. — L. 32 σωφρονούσαις H, σωφρονούσας A. — L. 35 ἐρωτωμένων A; immo ἐρωτώντων; id ipsum tamen utrum anteponebam vel substituerem, ambigebam. — L. 41 τῶ H, τὸ A. — L. 47 ἡμᾶς H, ἡμῶς A. — L. 50 οὔτως H, οὐ A. — L. 52 κορυβαντιῶντες H, non κορυβαντώντες; cf. Symp. c. 32 et Jahn Archiv T. X, p. 220. — C. XVI. l. 6 ἐνδείσα H, ἐνοῦσα A; at cf. c. 22. — L. 15 λόγον H, λόγα A; junge τὸν λόγον scil. τῶν ἄνευ ὧν οὐ, conditionis sine qua non. — L. 30 πάντη H, πάντι A. — L. 38 τότε H, τῶτε A. — C. XVII. l. 3 τῶ H, τὸ A. — L. 33 τῶδ' ἀγαθόν A, margini adscripto θεός τοῦτο; Lugdunense tamen exemplar τὸ δ' ἀγαθόν habet, ipsiusque codicis interpunctio post προσβληθέν sententia clausa ἀγαθόν sequentibus adjungit; vide igitur, ne altius ulcus lateat. — L. 35 ἐξ H, ἐπεὶ A. — L. 37 ἡλικῶ H, ἡλικῶ A. — L. 41 τῶ δὲ τελικῶ H, τὸ δὲ τελικόν A, quod ne consulto scriptum censeas, quia unum bonum τελικόν sit, antea quoque bis τὸ pro τῶ ipsis dati-

vis librarius praemisit. — C. XVII. l. 7 Κρίτωνος H, κρείττωνος A; idemque mox ποιούτο pro ποιότο. — C. XIX. l. 16 δέξεως Lugdunense apographum obtulit, δόξεως Monacense; mihi probationis vis potior visa est. — C. XX. l. 5 διαλεγόμενον H, διαλεγόμενα A; turbatum locum etiam paulo ante omissum ἢ ostendit, moxque iterum διαλεγόμενα adeoque μαθὴν pro μαθόντων scriptum, cujus medela dubia esse non poterat. — C. XXI. l. 7 ἕκαστα H, ἕνεκα A, quod περὶ omissio ferri posset; hoc ipsum tamen aliud in illo latere arguit. — L. 18 κατὰ τινος H, κατάνος A; verum exstat c. 22 extr. — L. 23 διάλογος H, διάλος A. — L. 25 τὸ ὅτον H, τούτων A. — L. 30 οὐδὲ H, οὔτε A. — L. 41 καὶ circumscribendum fuisse certum est; sequitur enim tertium disjunctionis membrum, quod etsi non qualitativum, tamen quantitativum utriusque inscriptionis discrimen significat. — C. XXII. l. 22 ἐντιθεῖς τοῦτο H, ἀντὶ τοῦ τὸ A sensu nullo. — L. 30 κινουμένου A, mallet ἀρρομένου. — L. 31 Πλάτωνα H, Πλάτωνος A. — L. 49 οὐδ' ἐκ τοῦ H, οὐδὲ τοῦ A. — L. 50 οὐδὲ H, οὔτε A. — L. 54 τῶ H, τῶν A. — C. XXIII. l. 18 Ἀλκιβιάδου H, Ἀλκιβιάδης A. — C. XXIV. l. 3 δεῖν H, δεῖ A. — L. 8 εἰ δεῖ H, εἰ δὲ A. — C. XXV. l. 7 ἂν εἶχεν H, ὃν εἶχεν A. — C. XXVI. l. 3 κοινῶς H, κοινούσας A. — L. 4 Ἐρμούλειαν H, Ἐρμούλειαν A. — L. 5 ἀναφέρονσιν H, ἀναφέρονσιν A. — C. XXVII. l. 30 βουλομένοις H, βουλομένους A. — L. 32 τῶ H, τῶν A. — L. 37 τίς H, τῆς A. — L. 45 οὔτως H, οὐ A. — L. 47 ἀηδὲς H, ἀειδὲς A. — L. 53 διὰ γεωμετρικῆς H, διὰ μετρικῆς A. — L. 56 τηρῶν in margine supplet A; verius fortasse τηρῶν scripsisset. — L. 57 τῶ δὲ προσθετικῶ H, τῶν δὲ καὶ θετικῶν A. — L. 61 δὴ H, δ' ἢ A. — C. XXVIII. l. 5 συγγράφειν H, συγγραφήν A. — L. 8 δεῖ θηρᾶν H, δ' ἢ θηρᾶν A. — L. 11 σκοποῦς τῶν H, σκοποῦς τὴν A. — L. 12 θεϊότατος H, θεότητος A.

Scholia post novissimos editores ita recognovi, ut et lectionem interpunctionemque, ubi opus esse videretur, emendarem, et sedulo curarem, ne quid eorum desideraretur, quae quatuor illi viri, qui ipsi Platonis libros oculis inspexerunt, Siebenkeesius in Anecdotis graecis, Norimb. 1798, Ruhnkenius in Scholiis in Platonem, Lugd. B. 1800, Gaisfordus in Catalogo sive Notitia Mstorum Clarkianorum, Oxon. 1812. 4. p. 70 sqq., Bekkerus ad calcem Commentariorum criticorum, Berl. 1823. 8. p. 311 sqq. exhibuerunt, iis tantum exceptis, quae vel ad Timaeum Loerum pertinent, vel ad ipsius Platonis Timaeum ex ampliore commentario excerpta a Scholiorum natura et genere aliena sunt. Sunt utique inter Ruhnkeniana, quae variarum lectionum potius quam Scholiorum speciem praefereunt ideoque nec a Turicensibus repetita, nec a Stallbaumio omnia recepta sunt; mihi tamen haec quoque cum ipsis quae apud Ruhnkenium habent lemmatis reducenda visa sunt, ut hujus certe libro in posterum carere philologi possent; eademque cura Siebenkeesium usurpavi, cujus etsi pleraque Scholia inter Ruhnkeniana quoque exstant, sunt tamen, quae reliquorum omnium oculos ad hunc usque diem fugerint; hujus igitur copias litera S, Ruhnke-

emendavit, deinde Turicenses ita ab integro recensuerunt, ut in hac quoque operis parte exiguum successoribus spicilegium relinquerent. Illud tantum, ne in ipsam illorum messem falcem immitterem, mihi faciendum erat, ut glossis, quas illi cum aliorum grammaticorum excerptis alphabetico qui dicitur ordine conjunxerunt, equidem ad primitivum ordinem revocatis, qualemcumque Timaeus libellum posteris destinasset, his solum et simplicem traderem; de singulis quae mentione digna videantur haec fere habeo: S. *ἀκινάκης* scripsi *ἡμίτομον* pro *ἡμιστομον* cum Dindorf. Thesaur. T. IV. p. 173. — S. *ἀμεταστρεπτι* restitui *ὑποστρέφει* pro *ὑποστρέφειν*, cuius infinitivi melior ratio quam verbi finiti vix apparet. — S. *ἀμφιδαλεῖς* scripsi *ἀμφοτέρα* pro *ἀμφοτέροι* cum Bastio Append. p. 15. — S. *ἀνατείνας* meo periculo dedi *θείων* pro *θεῶν*. — S. *ἀποδιοπομπεῖσθαι* scripsi *χρωμένους* pro *χρώμενος*: poteram etiam *χρώμενον*, at accusativum structura postulabat. — S. *ἀποτεθρονωμένοι* non *τεθρών* sed *θρών* legendum esse, quod dudum editores intellexerunt, circumscripta prima syllaba palam feci. — S. *βλάξ* equis ante me *ἡμαρτηκῶς* pro *ἀμαρτηκῶς* scribendum esse viderit, ignoro; necessitatem neminem negaturum esse spero. — *Γεννηται* pro *γεννηται* scripsi cum Dindorfio l. I. T. II. p. 573; adde Schol. Axioch. p. 371 D. — *Δῆμος* revocavi pro *δημότης*, quod ex Toupii conjectura recipere Turicenses non debebant; cf. Steph. Byz. p. 228. — S. *δίκη* *ὅτε* pro *ὄτε* grammaticorum praeceptis concessi. — S. *ἐξαμβλοῦν* cancellis notavi *διεφθορός*, non quo protinus insititium judicarem, sed ut aliquo modo corruptam vocem notare. — S. *ἐπιβολή* quae a secunda manu addita Turicenses annotarunt subjicere cum cancellis non dubitavi; idemque *Ἐπιβάδαι* quamvis corruptum retinui, ut inferius *Σκωροῦται*, ne ipsa antiquae corruptelae memoria periret. — S. *ἐγγύον* quoque *τό*, cui Tur. cum Schleusnero *τόν* substituerunt, non minus a grammatico quam a librario scribi potuisse putavi. — *Εὐδύνα* pro *εὐδύνα* accentus leges flagitabant. — S. *ἦπον* extrema *μόνον* *οὐχί* et *ἀντίνα* *μάλα*, quae Bastius p. 21 ab alia manu adjecta testatur, circumscripti. — S. *θῶπες* idem *κολάκεσιν* potius quam *κολακεία* in codicis compendio latere docuit. — S. *ἱερομνήμονες* inepte legi *Πύλον* Turicenses intellexerunt; eosdem tamen ut non *Πυλαίαν* sed *Πύλας* substituere debuisse arbitror, Aeschinis locus facit, quem grammatico ante oculos fuisse suspicor, adv. Ctesiph. §. 184: *τέλος δὲ ψηφίζονται ἠκεῖν τοὺς ἱερομνήμονας πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυλαίας ἐν ῥητῷ χρόνῳ εἰς Πύλας ἔχοντας δόγμα κ. τ. λ.* — S. *καραδοκεῖν* vulgo *χαρήση* legebatur; equidem leni mutatione futurum substitui. — S. *κνάφος* quod Tur. abjecerunt *ὃν* ego cum cancellis retinui; ibidemque cum codice et Bastio *ἐκτείνουσι* scripsi pro *κτείνουσι*, quod *τοῖς βασιζομένοις* minus convenit; supplicii genus, quod grammatici ex Herodoto didicerunt, ad quaestionem per tormenta non pertinet. — S. *λήξεις* non *περὶ* sed *περὶ* scribi ipsa Platoniarum Legum VIII. p. 846 B comparatio jussit. — S. *μανόν* quae non Timaeus tantum sed Photius quoque Suidasque adjecerunt *καὶ ὁ μαινόμενος . . . φρεσὶν* ad hanc glossam

pertinere vix mihi persuadeo, sed in communi horum omnium fonte ad aliam potius vocem ut *μανικός* adscripta fuisse suspicor; eamque suspicionem cancellis additis declaravi. — *Νῶ* scripsi ut ipsi Tur. Phaed. p. 259 A, ut mireris hos nunc Ruhnkenianum *νῶ* in *νῶ* mutare maluisse. — S. *ξεναγοὶ* quod Ruhnkenius edidit *ὀδοὶ* Tur. in *ὀδοῦ* mutarunt; ego in *ὀδόν*, ut Her. IX. 15: *οὔτοι δὲ ἀντὶ τῆν ὀδὸν ἡγέοντο ἐς Σφενδαλέας*. — S. *ὁμόσε* lenissimum duxi *ἀπό* pro *ὑπό τῶν ἐναντίων* scribere, ut sit *a diversis partibus*; altius si vulnus latet, non equidem *τῶ ἐναντίῳ* cum Turic. et Bastio, sed *ἐπὶ τῶν ἐναντίας* εἰς *μάχην φερομένων* scribam. Eodem exemplo Tur. mox s. *ὀρέξαι* ediderunt *ὑποτείνειν* pro *ἀποτείνειν*: ego tamen cod. lectionem servavi, quia haud scio an etiam rectius *προτείνειν* scribatur. — S. *ὄττα* Tur. καὶ abjecerunt; equidem revocavi cum cancellis, quia haud scio an in *ἦ* potius mutandum sit. — S. *ὄν ἄλλως* Tur. *πονεῖται* pro *προνοεῖ*, quia apud Platonem est *πεπόνηται*; probabiliter, sed non ut ita grammaticum scripsisse certum sit. Contra s. *ποτιώμενος* Bastio *ἐπιναλούμενος* pro *ἐπιναλεῖτο* corrigenti libenter obtemperavi; eodemque auctore s. *πυρῶν* part. *ἦ* cancellis notavi. — *Στρατεία* et *στρατία* praefationibus Turicensibus locum inter se mutare jussi; mox autem *δέ*, quod a codice abest, cum asteriscis retinere quam illorum exemplo ita abjicere malui, ut simul etiam *λέγεται* damnarem. — *Τῆθη* retinui cum Bekk. Anecd. p. 193; Tur. *τηθή*, ut Republ. V. p. 461 D editur. — S. *χραίνειν* Tur. *δέ* omiserunt; ego circumscripti.

De Onomastico et Indice Scriptorum unum moneo, dialogos secundum Stephani, appendicem secundum hujus editionis paginas citari; reliquam autem praefationem eo conferam, ut quae aut mihi aut hypothetae in superioribus voluminibus imprudenti excidisse ad hunc usque diem animadverti, annotem eorundemque praefationes, sicubi opus est, aut corrigam aut suppleam. Apol. p. 23 C *εἶ* pro *εἶτα* praepostere irrepsit; ipsam tamen Fischeri emendationem insigniter firmat locus geminus Republ. VII. p. 539 B: *καὶ μιμούμενοι τοὺς ἐξελέχοντας αὐτοὶ ἄλλους ἐλέγχουσι*. — Phaed. p. 59 fortasse praestabat *προτέρα* scribi, ut Min. p. 319 E. — P. 67 D pro *ὡσπερ ἐν δεσμῶν* verissime Oxon. *ὡσπερ δεσμῶν* exhibet; praepositionem ex sequentibus repeti posse docet Tim. p. 79 A: *εἶν ὡσπερ ἀλῶνος διὰ τοῦ σώματος*. — P. 76 B leg. *μὲν τῶν* pro *μὲν τῶν*. — P. 82 D Turicensem lectionem *σώματι* memorare oblitus sum; unde tamen quod ad vulg. *σώματα* redii, excusatione vix egere arbitror. Major audacia p. 83 E emendationis *φαίνονται* pro *φασίν*: eodem tamen exemplo Amat. p. 137 C *φαίνεται* Oxon. praebuit, ubi VBST *φημι* retinuerunt. — P. 91 B *ἦ* δὲ *διάνοια* O cum ceteris optimis; unde vide ne scribendum sit *ἦ* δὲ *δὴ ἀγνοια*. — P. 95 B *λέγεσθαι* ut glossema etiam nunc repudio; *ἔσεσθαι* autem fortasse commendabit Euthyd. p. 283 A: *τῶ δὲ μετὰ τοῦτο ἔσομένα πάνν σφόδρα προσείχον τὸν νοῦν*. — P. 104 A *ὄπερ* cum BT nuper etiam Stallb. ascivit; ego vero haud scio an *ὄπερ* praeter libros etiam Reipubl. locus excuset VII. p. 527 B: *ἀλλ' οὐ τοῦ ποτέ τι γι-*

γνωμένον; eademque causa est p. 111 B librorum lectionis φρονήσει pro ὀσφρησει, quam acute nuper defendit Schmidius in Philol. T. V. p. 719 sqq. Ibid. leg. οἰκητάς pro οἰκητας. — Theaet. p. 146 D disjunctim scribi malim πῶς; τί τοῦτο λέγεις; itemque Soph. p. 261 E et Polit. p. 297 C; cf. ad Hipp. maj. 297 E, ubi pro Tim. c. 5 extr. legendum est Tim. c. 3 etc. — P. 164 A non repugnabo si quis ὄρῳ quam ὄρῳ maluerit, quemadmodum ad Charm. p. 173 B eandem optionem reliqui; cf. Schneider. ad Rempubl. I. p. 367, qui tamen ipse nunc Leg. p. 774 D δρῶν retinuit. — Soph. p. 236 B ἀκολονθία tuebitur etiam Philo Opif. mundi I. 7: τάξεις δὲ ἀκολονθία καὶ εἰρώς ἐστὶ προηγουμένων τινῶν καὶ ἐπομένων. — P. 238 E et 243 B praestabit fortasse συνίεις, quod etiam Rep. I. p. 347 A primam Par. manum scripsisse nunc inventum est; adde Schneidewin. ad Soph. Oed. Tyrann. v. 628. — P. 258 C quae Boeckhium secuti editores certatim inseruerunt μὴ μέγα et μὴ καλόν, quamquam excidere per homoeteleuton facillime potuerunt, tamen haud scio an intelligi potius Plato voluerit, ut Phaed. p. 98 A ἂ ποιῆ post ποιῆν, Politic. p. 276 A μικτοῖς καὶ κερσφόροις post ἀμύκτοις τε καὶ ἀκεράτοις etc. — Politic. p. 273 D πότον pro τόπον probabiliter commendat Alb. Jahnius in Zeitschr. f. d. Alt. 1842, p. 548. — P. 287 C οἴκονν pro οἴκων χρηθῶν scite nuper emendavit Hier. Müllerus interpr. german. T. III. p. 719. — Phileb. p. 31 E et 34 D leg. δῶνος pro δῶνος. — P. 46 librorum lectionem λύπας ἡδοναῖς ξυγκρασθείσας feliciter defendit Hoffmannus in Jahn. Archiv 1846, T. XII. p. 388; neque adeo cum ipso necessarium arbitror πρὸς τὰς in πρὸς τὰ mutari, quia τοῖς ἐντός potius τὰ ἔξω respondent et ad τὰς facile ἡδονὰς suppletur. — Conv. p. 172 A περιμένεις Stallbaumius nunc quoque in tertia dialogi editione ita tuetur, ut et libros omnes praeter unum Flor. praesens exhibere ejusdemque alterum exemplum Lys. p. 203 exstare arguat; at si Gaisfordium sequimur, Oxoniensis a Stephani futuro non discrepat, neque ullum praesentis cum οὐ pro imperativo positi exemplum certum aut ego novi aut Frankius de partie. negant. p. 24 novisse videtur; οὐ παραβάλλεις enim in Lyside vel οὐ λέγεις Aristoph. Av. 1212 reprehensionem potius continent, cui nunc locus non est. Idem quod p. 210 C κἂν ellipticam a Platonis sermone abhorriere, p. 211 C ἂν post ἕως male omissum esse criminatur, nescio quomodo oblitus est eorum, quae ipse ad Phaedoniam p. 62 C et 71 B annotavit; neque p. 218 D ἐαυτοῦ intelligo cur minus liceat pro adverbio usurpari quam pro adjectivo Reip. p. 433 E et p. 463 B: οἴκονν τῶν μὲν οἴκειον ὡς ἐαυτοῦ νομίζει τε καὶ λέγει, τὸν δ' ἀλότριον ὡς οὐχ ἐαυτοῦ; immo εἰωθέναι τινὶ quis graece dixerit, doceri velim; nam Apol. p. 40 A μοι pendet ab ἐναντιομένην. — Phaedrum eodem fere quo ego tempore Londini recensuit Carolus Badham eidemque de Theaeteti, Philebi, Reipublicae, Legum locis doctas harillationes praemisit, quarum nullam sperni, aliquas etiam recipi posthac licebit; in ipso Phaedro hae nos maxime adverterunt: p. 234 C πῶ γ' οὕτω pro τῷ λόγῳ, p. 246 C λογιόμεθα pro λογισμένου, p. 248

B δὲ ἐστὸν pro οὐ ἐστίν, p. 263 C ἐγχορῆσαι pro συγχορῆσαι, p. 267 C σπέματα λόγων pro μετὰ λόγων. — Alcib. I. p. 119 A et 124 B nominativum κοινή βουλή tuebitur etiam Theoc. Idyll. VII. 35: ξυνὰ μὲν ὀδός, ξυνὰ δὲ καὶ αἴος. — Alcib. II. p. 144 A εἰ... οὐκ εἴησιν ἂν dubito num defendi possit exemplis quale est Leg. X. p. 905 C: εἰ δ' ἐπίδειξ' ἐτι λόγον τινὸς ἂν εἴησ, ubi ἂν peculiarem vim retinet: si fieri possit ut egeas; certius vero p. 148 A eliminandum est cum Stallb. τι inter εἰ et οὐν. — Charm. p. 165 C scr. ἀφέλειαν pro ὀφέλειαν, quemadmodum etiam Lys. p. 214 E et in δημοκρατίαν Men. p. 88 A peccatum est. — Lach. p. 191 C ἄρτι pro αἴτιον jam Astius coniecit. — Ibid. p. 197 A post Σώκρατες punctum pro commate positum est. — Ibid. p. 201 A ἔκφορος λόγος et olim et nuper (Verh. d. Erlang. Philol. Vers. p. 73) Döderlinus ita tueri conatus est, ut sermonem intelligeret, qui ad finem perduceret vel quaestionem satis explicaret, ut Phaed. p. 66 B ἀτραπὸς τις μετὰ τοῦ λόγον ἐκφέρειν dicitur; at si Socrates de fine inveniando desperaret, quo tandem consilio magistrum quaereret? — Euthyd. p. 273 E σφῶν pro σφῶν ex Turicensi in novissima hujus dialogi editione, unde libenter etiam p. 283 E μαθῶν ἐμοῦ pro μαθῶν μου et p. 291 E ἂν φαίης pro φαίης recipiemus; eundem vero virum humanissimum qualiacunque mea vel dissentientis conamina multo aequiore animo quam Stallbaumium excepisse impense laetor. — Protag. p. 321 A Badham l. c. p. IX probabiliter coniecit ὑποδῶν pro ὑπο ποδῶν. — Gorg. p. 461 B cum καθέρξης conf. συνέρξας Tim. p. 34 C; cumque ὁ σὸς λόγος in dialogi fine Leg. VI. p. 772 E: ὡς φησι Κλεινίας. — Men. p. 92 C satius erat retinuisse οὐ εἶσι cum Schneidero ad Rempubl. VI init. — Ion. p. 534 D παίονα: mallem παῖονα. — Reipublicae libros priores quinque indefessa Schneideri diligentia in progr. Vratislav. 1852 Parisinarum lectionum mantissa editionis supplemento, cujus initium prodiit in Klotzii Archiv T. XVIII. p. 485—520, unde discimus p. 352 D non ὡς γέ μοι sed ὡς ἐμοὶ suprascr. γ, p. 388 B non κλινδόμενον sed κλινδόμενον, p. 414 B non οὐς νῦν δὴ sed οὐς δὴ νῦν optimum codicem exhibere, eundemque identidem ὀφέλιαν pro ὀφέλια tueri, quod etiam Oxon. passim habet; pleraque tamen aut Turicensem scripturam firmant aut ad elisiones reliquamque orthographiam pertinent, in qua vel praestantissimorum librorum auctoritas est; nos igitur his missis ad ea redimus, quae ad ipsam nostram editionem annotanda videntur. Sic p. 330 E post αὐτὰ non puncto sed colo interpungi velim; gravius tamen in hoc genere peccatum est p. 337 E, ubi typotheia comma, quod post εἴη poni volebam, anteposuit eoque facto structurae rationem a Schneidero scitissime illustratam obscuravit. Instituitur enim quasi antecesserit ὁς πρῶτον μὲν μὴ εἰδείη, prorsus ut Soph. Oed. Col. 577: δῶρον οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν, τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφή καλή, vel Theoc. XV. 104: βάρδιςται μακάρων, Ὄραι φίλαι, ἀλλὰ ποθεῖναι

ἔρχονται, immo ipse noster p. 357 B ὅσαι ἀβλαβεῖς καὶ μηδὲν διὰ τὰντας γίνονται: quae constructio certe legitima est, quamquam sententiam fateor mihi identidem recogitanti *εἰ καὶ* magis commendare. Fidentius tamen nunc ipso Parisino duce p. 361 C ἤτω pro ἴτω reponi jubeo, nec hoc solo loco, sed etiam aliis duobus Leg. VIII. p. 837 E et XII. p. 951 E, quorum altero quum dudum Schneiderus vel optimos codices formam illam exhibere annotaverit, eundem ne nunc quidem ad eam recipiendam descendisse miror. — P. 400 B haud scio an ὄν pro καὶ ante ὡς ἐγώμαι itemque p. 405 B ἢ pro ἢ ante δοκεῖν praestet; nec repugnabo si quis p. 415 C ὁ σιδηροῦς φύλαξ ἢ ὁ χαλκοῦς pro ὁ σιδηρός ἢ ὁ χαλκός ex Parisino revocari jusserit; quod autem ex eodem primus p. 416 C recepi παρασκευάσθαι pro παρεσκευάσθαι, quamvis invitis grammaticis altero dativi c. inf. post δεῖν exemplo tueor ex Append. Flor. pone Stobaeum Gaisford. p. 45: ἐπειδὴ δεῖ αὐτῷ ἐξ ὧν μανθάνει κερδαίνειν. — P. 559 B Badham l. c. p. X legi vult ἢ τε παῦσαι ζῶντος ἀδυνάτη, negationem mecum, quod juvat, necessariam existimans; reliqua tamen emendatio minus successit quam qua p. 560 C emaculavit quantocius recipienda οὐ τε πρόσβεις πρόσβυτέρων λόγους δι' ὧν εἰσδέχονται pro ἰδιωτῶν. — Leg. p. 663 E idem probabiliter conjecit πράττειν pro πάντα τὰ δίκαια, p. 722 C autem in eandem mecum emendationem ἀρχὴν pro μάχην incidit; quo consensu laeto liceat ipsi huic operosae curae fini eum cumulum imponere, ut etiam p. 708 D pro καθ' ἕνα potius καθ' ἕνα et p. 878 B pro τραυμάτων ἐνεστώτων fortasse τραυμάτων ἢ πηρώσεων legendum esse suspicer; cf. p. 874 E.

Ser. Gottingae d. III. Mart. MDCCCLIII.

C. Fr. Hermann.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

A.

Δίων Διονυσίῳ εὐ' πράττειν.

St.
III.p.

Διατριψας ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον καὶ διοικῶν 309
κῶν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν πεπιστευμένος πάντων μάλιστα,
τὰς ὠφελείας ὑμῶν λαμβανόντων, τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς
οὕσας ὑπέμενον ἤδειν γὰρ, ὅτι τῶν ὠμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ
συνεθέλοντος ὑμῖν δόξει πεπραχθαι· πάντες γὰρ οἱ συμ-
πολιτευόμενοι μεθ' ὑμῶν ὑπάρχονσί μοι μάρτυρες, ὧν B
ἐγὼ πολλοῖς συνηγωνισάμην, ἀπολύσας αὐτοὺς οὐ συμ-
κρῆς ζημίας. αὐτοκράτωρ δὲ πολλάκις τὴν ὑμετέραν πό-
λιν διαφυλάξας ἀπεπέμφθη ἀτιμότερον ἢ πτωχὸν ὑμῶν
ἀποστελλόντων προσήκει καὶ κελυόντων ἐκπλεῦσαι, το-
σοῦτον παρ' ὑμῖν διατριψάντα χρόνον. ἐγὼ οὖν περὶ
ἐμαντοῦ βουλευσομαι τὸν λοιπὸν τρόπον ἀπανθρωπότε-
ρον, σὺ δὲ τοιοῦτος ὧν τύραννος οἰκήσεις μόνος. τὸ δὲ
χρυσίον τὸ λαμπρόν, ὅπερ ἔδωκας εἰς ἀποστολήν, ἄγει σοι C
Βακχεῖος ὁ τὴν ἐπιστολήν φέρων· οὔτε γὰρ ἐφόδιον ἐκεῖνό
γ' ἦν ἱκανὸν οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον συμφέρον, ἀδοξίαν
δὲ πλείστην μὲν τῷ διδόντι σοὶ παρασκευάζον, οὐ πολλῶ
δὲ ἐλάττω κάμοι λαμβάνοντι. διόπερ οὐ λαμβάνω· σοὶ δ'
οὐδὲν διαφέρει δῆλον ὅτι καὶ λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον
ᾧστε νομισάμενος ἄλλον τινὰ τῶν ἐταίρων θεράπευσον
ᾧσπερ ἐμέ· καὶ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευμαι· καὶ D

PLATO VI.

1

μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ
πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων

εὖξει τοιοῦτον ἄνδρα σοὶ παρεστάναι.

ὑπομῆσαι δέ σε βούλομαι, διότι καὶ τῶν ἄλλων τραγω-
διοποιῶν οἱ πλεῖστοι, ὅταν ὑπὸ τινος ἀποθνήσκοντα τύ-
ραννον εἰσάγωσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσι·

310 φίλων ἔρημος, ὧ τάλας, ἀπόλλυμαι·

χρυσίου δὲ σπάνει ἀπολλύμενον οὐδεὶς πεποίηκε. κακῆϊν
δὲ τὸ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ·

οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσ-
ελπίστῳ βίῳ,

οὐδ' ἀδάμας οὐδ' ἀργύρου κλίνας πρὸς ἄνθρωπον
δοκιμαζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὄψεις·

οὐδὲ γαίης εὐρυπέδον γόνιμοι βροῖδοντες ἀτάρ-
κεις γύαι,

ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

B ἔρρωσο, καὶ γίννωσκε τοσοῦτον ἡμῶν διημαρτηκῶς, ἵνα
πρὸς τοὺς ἄλλους βέλτιον προσφέρῃ.

B.

Πλάτων Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

Ἦκουσα Ἀρχεδήμου, ὅτι σὺ ἤγει χρηναὶ περὶ σοῦ μὴ
μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους
τοῦ φλαυρόν τι ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σοῦ· Δίωνα δὲ μό-
C νον ἐξαίρετον ποιεῖ· οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, τὸ Δίωνα
ἐξαίρετον εἶναι, ὅτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδείων·
εἰ γὰρ ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῶν τε ἄλλων καὶ σοῦ καὶ Δίωνος,
πλείω ἂν ἦν ὑμῖν τε πᾶσιν ἀγαθὰ τοῖς τε ἄλλοις Ἑλλησιν,
ὡς ἐγὼ φημι. νῦν δὲ μέγας ἐγὼ εἰμι ἐμαυτὸν παρέχων τῷ
ἐμῷ λόγῳ ἐπόμενον. καὶ ταῦτα λέγω ὡς οὐχ ὑγιές τι Κρα-

τιστόλου καὶ Πολυξένου πρὸς δὲ εἰρηκότων, ὧν φασὶ λέ-
γειν τὸν ἕτερον, ὅτι ἀκούοι Ὀλυμπίασι πολλῶν τινῶν τῶν D
μετ' ἐμοῦ σε κακηγορούντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ
ἀκούει· ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρηθὲ δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὕτωςί σε ποιεῖν τοῦ λοιποῦ, ὅταν τι τοιοῦτον λέγῃ τις
περὶ ἡμῶν τινός, γράμματα πέμπαντα ἐμὲ ἐρέσθαι· ἐγὼ
γὰρ ἀληθῆ λέγειν οὔτε ὀκνήσω οὔτε αἰσχυνοῦμαι. ἐμοὶ
δὲ δὴ καὶ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὕτωςί τυγχάνει ἔχοντα·
οὔτε αὐτοὶ ἀγνωστὲς ἔσμεν οὐδενὶ Ἑλλήνων ὡς ἔπος εἰ-
πεῖν, οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγαῖται· μὴ λανθανέτω δέ σε, E
ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται· τοιοῦτοι οἱ
παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν, ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγενημένην
οὐδ' ἠρέμα. τί οὖν δὴ λέγω νυνί; ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος.
πέφυκε ξυνιέναι εἰς ταῦτ' ἰσχυροὺς τε καὶ δύνάμεις με-
γάλη, καὶ ταῦτ' ἄλληλ' αἰεὶ διώκει καὶ ζητεῖ καὶ ξυγγίγνε-
ται· ἔπειτα καὶ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι περὶ τούτων αὐτοῖ
τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ἐν τε ἰδίαις ξυνου-
σίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν, οἷον καὶ περὶ Ἰέρωνος ὅταν 311
διαλέγονται ἄνθρωποι καὶ Πανσανίου τοῦ Λακεδαιμο-
νίου, χαίρουσι τὴν Σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες,
ἅ τε ἐπραξε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ Περιάνδρον τὸν
Κορίνθιον καὶ Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ὑμνεῖν εἰάθασιν ἅμα,
καὶ Περικλῆα καὶ Ἀναξαγόραν, καὶ Κροῖσον αὐτὸν καὶ Σό-
λωνα ὡς σοφοὺς καὶ Κῦρον ὡς δυνάστην. καὶ δὴ ταῦτα
μιμούμενοι οἱ ποιηταὶ Κρέοντα μὲν καὶ Τειρεσίαν συνά-
γοῦσι, Πολύειδον δὲ καὶ Μίωνα, Ἀγαμέμνονα δὲ καὶ Νέ- B
στορα καὶ Ὀδυσσεά καὶ Παλαμήδη· ὡς δ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ
Προμηθεά Διὶ ταύτῃ πη συνῆγον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι·
τούτων δὲ τοὺς μὲν εἰς διαφορὰν, τοὺς δ' εἰς φιλίαν ἀλ-
λήλοις λόντας, τοὺς δὲ τοτὲ μὲν εἰς φιλίαν, τοτὲ δ' εἰς δια-
φορὰν, καὶ τὰ μὲν ὁμονοοῦντας, τὰ δὲ διαφορομένους
ἄδουσι. πάντα δὴ ταῦτα λέγω τόδε βουλόμενος ἐνδείξα-

C σθαι, ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ἡμεῖς τελευτήσωμεν, καὶ οἱ λόγοι
 οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται, ὥστ' ἐπιμελητέον αὐ-
 τῶν ἐστίν. ἀνάγκη γάρ, ὡς εἶπες, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ
 ἔπειτα χρόνου, ἐπειδὴ καὶ τυγχάνουσι κατὰ τινα φύσιν οἱ
 μὲν ἀνδραποδωδέστατοι οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ, οἱ δ'
 ἐπιεικέστατοι πᾶν ποιοῦντες, ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρό-
 νον εὖ ἀκούσωσιν. ὃ δὴ καὶ ἐγὼ τεκμήριον ποιοῦμαι, ὅτι
 ἔστι τις αἰσθησις τοῖς τεθνεῶσι τῶν ἐνθάδε· αἱ γὰρ βέλ-
 D τισται ψυχαὶ μαυτεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν, αἱ δὲ μοχθη-
 ρόταται οὐ φασί, κυριώτερα δὲ τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν
 μαυτεύματα ἢ τὰ τῶν μῆ. οἶμαι δ' ἐγωγε τοὺς ἔμπροσθεν,
 περὶ ὧν λέγω, εἰ ἐξείη αὐτοῖς ἐπανορθώσασθαι τὰς αὐτῶν
 συνουσίας, πᾶν ἂν σπουδάσαι ὥστε βελτίω λέγεσθαι
 περὶ αὐτῶν ἢ νῦν. τοῦτο οὖν ἡμῖν ἔτι, σὺν θεῷ εἰπεῖν,
 ἔξεστιν, εἰ τι ἄρα μὴ καλῶς πέπρακται κατὰ τὴν ἔμπρο-
 σθεν συνουσίαν, ἐπανορθώσασθαι καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ·
 περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημι ἐγὼ τὴν ἀληθινὴν δόξαν καὶ
 E λόγον ἔσεσθαι ἡμῶν μὲν ὄντων ἐπιεικῶν βελτίω, φανύων
 δὲ τοῦναντίον. καὶ τοι περὶ τούτου ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι
 οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον πράττοιμεν, οὐδ' ἀμελοῦντες ἀσε-
 βέστερον. ὡς δὴ δεῖ γίνεσθαι, καὶ τὸ δίκαιον ἢ ἔχει, ἐγὼ
 φράσω. ἦλθον ἐγὼ εἰς Σικελίαν δόξαν ἔχων πολὺ τῶν ἐν
 φιλοσοφίᾳ διαφέρειν, βουλόμενος δὲ ἔλθῶν εἰς Συρακού-
 312 σας συμμάχουρα λαβεῖν σέ, ἵνα μοι τιμῶτο φιλοσοφία καὶ
 παρὰ τῷ πλήθει. τοῦτο δ' οὐκ εὐάγες μοι ἀπέβη. τὸ δ'
 αἴτιον οὐ λέγω ὅπερ ἂν πολλοὶ εἴποιεν, ἀλλ' ὅτι ἐφαινοῦ
 οὐ πᾶν ἐμοὶ πιστεύειν σὺ, ἀλλ' ἐμὲ μὲν πως ἀποπέμψα-
 σθαι ἐθέλειν, ἑτέρους δὲ μεταπέμψασθαι, καὶ ζητεῖν τὸ
 πράγμα τί τὸ ἐμόν ἐστιν, ἀπιστῶν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· καὶ οἱ
 ἐπὶ τούτοις βοῶντες πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες, ὡς σὺ ἐμοῦ
 B μὲν καταπεφρόνηκας, ἄλλα δὲ ἐσπούδακας. ταῦτα δὴ δια-
 βεβόηται· ὃ δὲ μετὰ ταῦτα δίκαιόν ἐστι ποιεῖν, ἄκουε, ἵνα

σοὶ καὶ ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χρὴ ἔχειν ἐμὲ καὶ
 σὲ πρὸς ἀλλήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας καταπεφρόνη-
 κας, ἔἴην χαίρειν· εἰ δὲ παρ' ἑτέρου ἀκήκοα ἢ αὐτὸς βελ-
 τίονα εὗρηκας τῶν παρ' ἐμοί, ἐκεῖνα τίμα· εἰ δ' ἄρα τὰ
 παρ' ἡμῶν σοὶ ἀρέσκει, τιμητέον καὶ ἐμὲ μάλιστα. νῦν
 οὖν, ὥσπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, σὺ καθηγοῦ, ἔψομαι δὲ ἐγὼ· τι-
 μώμενος γὰρ ὑπὸ σοῦ τιμήσω σέ, μὴ τιμώμενος δὲ ἠσυχίαν C
 ἄξω. ἔτι δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶν καὶ τούτου καθηγούμενος
 φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν, καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι διεσκόπεις
 καὶ ἄλλους, πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοὶ οἴσει ὡς φιλοσόφῳ
 ὄντι· ἐγὼ δὲ σέ τιμῶν μὴ τιμῶντα πλοῦτον δόξω θαυμά-
 ζειν τε καὶ διώκειν, τοῦτο δ' ἴσμεν ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα
 οὐ καλὸν ἔχει. ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἶπεῖν, σοῦ μὲν τιμῶν-
 τος ἀμφοτέροις κόσμος, ἐμοῦ δὲ ὄνειδος ἀμφοῖν. περὶ μὲν
 οὖν τούτων ταῦτα. D

Τὸ δὲ σφαιρίον οὐκ ὀρθῶς ἔχει· δηλώσει δὲ σοὶ Ἀρ-
 χέδημος, ἐπειδὴν ἔλθῃ. καὶ δὴ καὶ περὶ τούτου, ὃ τούτου
 τιμιώτερόν τ' ἐστὶ καὶ θειότερον, καὶ μάλα σφόδρ' αὐτῷ
 δηλωτέον, ὑπερ οὗ σὺ πέπομφας ἀπορούμενος. φῆς γὰρ
 δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι σοὶ
 περὶ τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φραστέον δὴ σοὶ δι' αἰνιγ-
 μῶν, ἵν' ἂν τι ἢ δέλτος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ,
 ὃ ἀναγνοὺς μὴ γνῶ. ὥδε γὰρ ἔχει. περὶ τὸν πάντων βα- E
 σιλέα πάντ' ἐστὶ καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα, καὶ ἐκεῖνο αἰ-
 τιον ἀπάντων τῶν καλῶν· δεύτερον δὲ περὶ τὰ δεύτερα,
 καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα. ἢ οὖν ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ περὶ
 αὐτὰ ὀρέγεται μαθεῖν ποῖ' ἄττα ἐστί, βλέπουσα εἰς τὰ αὐ-
 τῆς συγγενῆ, ἧν οὐδὲν ἱκανῶς ἔχει. τοῦ δὴ βασιλέως πέρι 313
 καὶ ὧν εἶπον, οὐδὲν ἐστὶ τοιοῦτον. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἢ
 ψυχῇ φησιν — ἀλλὰ ποῖόν τι μὴν τοῦτ' ἐστίν, ὧ παῖ Διο-
 νυσίου καὶ Δωρίδος, τὸ ἐρώτημα, ὃ πάντων αἰτιόν ἐστι
 κακῶν, μᾶλλον δὲ ἢ περὶ τούτου ὠδὶς ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνο-

μένη, ἢν εἰ μή τις ἐξαιρεθῆσεται, τῆς ἀληθείας ὄντως οὐ
 μή ποτε τύχη; σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς
 δάφναις αὐτὸς ἔφησθα ἐννενοημέναι καὶ εἶναι σὸν εὐ-
 B ρημα· καὶ ἐγὼ εἶπον, ὅτι τοῦτο εἰ φαίνοιτό σοι οὕτως
 ἔχειν, πολλῶν ἂν εἴης λόγων ἐμὲ ἀπολελυκώς. οὐ μὴν ἄλλω
 γέ ποτ' ἔφην ἐντετυχημέναι τοῦθ' εὐρηκότι, ἀλλὰ ἢ πολλή
 μοι πραγματεία περὶ τοῦτ' εἴη· σὺ δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας
 του, τάχα δ' ἂν θεία μοῖρα κατὰ τοῦθ' ὀρμήσας, ἔπειτα
 αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ὡς ἔχων βεβαίως οὐ κατέδησας, ἀλλ'
 ἄττις τοτὲ μὲν οὕτω, τοτὲ δὲ ἄλλως περὶ τὸ φανταζόμε-
 C νον, τὸ δὲ οὐδὲν ἔστι τοιοῦτον. καὶ τοῦτο οὐ σοὶ μόνω γέ-
 γονεν, ἀλλ' εὐ ἴσθι μηδένα πώποτε μου τὸ πρῶτον ἀκού-
 σαντα ἔχειν ἄλλως πως ἢ οὕτω κατ' ἀρχάς, καὶ ὁ μὲν
 πλείω ἔχων πράγματα, ὁ δὲ ἐλάττω μόνις ἀπαλλάττονται,
 σχεδὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα. τούτων δὴ γεγονότων καὶ ἐχόν-
 των οὕτω σχεδὸν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν εὐρήκαμεν ὁ σὺ
 ἐπέστειλας, ὅπως δεῖ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ
 βασανίζεις αὐτὰ ξυγγυγνόμενός τε ἄλλοις καὶ παραθεώμε-
 D νος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰ καθ' αὐτά, νῦν σοὶ
 ταῦτά τε, εἰ ἀληθῆς ἢ βᾶσανος, προσφύσεται, καὶ οἰκείος
 τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔσει. πῶς οὖν [οὐ] ταῦτ' ἔσται καὶ
 πάντα ἃ εἰρήκαμεν; τὸν Ἀρχέδημον νῦν τε ὀρθῶς ἐποίη-
 σας πέμψας, καὶ τὸ λοιπόν, ἐπειδὴν ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ ἀπαγ-
 γείλῃ τὰ παρ' ἐμοῦ, μετὰ ταῦτα ἴσως ἄλλαι σε ἀπορίαὶ
 λήψονται. πέμψεις οὖν αὐθις, ἂν ὀρθῶς βουλευῆ, παρ'
 ἐμὲ τὸν Ἀρχέδημον, ὁ δ' ἐμπορευσάμενος ἤξει πάλιν· καὶ
 E τοῦτο ἐὰν δις ἢ τρις ποιήσῃς καὶ βασανίσῃς τὰ παρ' ἐμοῦ
 πεμφθέντα ἱκανῶς, θαυμάζοιμ' ἂν εἰ μὴ τὰ πρὶν ἀπορού-
 μενα πολὺ σοὶ διοίσει ἢ τὰ νῦν. θαρροῦντες οὖν ποιεῖτε
 οὕτως· οὐ μὴ γάρ ποτε τῆς ἐμπορίας ταύτης οὔτε σὺ στεί-
 λῃς οὔτε Ἀρχέδημος ἐμπορεύσεται καλλίω καὶ θεοφιλε-
 314 στέραν. εὐλαβοῦ μέντοι μὴ ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώ-

πους ἀπαιδεύτους· σχεδὸν γάρ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ ἔστι
 τούτων πρὸς τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα,
 οὐδ' αὖ πρὸς τοὺς εὐφρεῖς θαυμαστότερα τε καὶ ἐνθου-
 σιαστικώτερα. πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ ἀεὶ ἀκούόμενα
 καὶ πολλὰ ἔτη μόνις ὥσπερ χρυσὸς ἐκκαθαίρεται μετὰ
 πολλῆς πραγματείας. ὁ δὲ θαυμαστὸν αὐτοῦ γέγονεν,
 ἄκουσον. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα ἀκηκοότες καὶ πλεί-
 ονους, δυνατοὶ μὲν μαθεῖν, δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι καὶ βα- B
 σανίσαντες πάντη πάντως κρῖναι, γέροντες ἤδη καὶ οὐκ
 ἐλάττω τριάκοντα ἐτῶν ἀκηκοότες, οἳ νῦν ἄρτι σφίσι φασὶ
 τὰ μὲν τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι νῦν πιστότατα καὶ
 ἐναργέστατα φαίνεσθαι, ἃ δὲ τότε πιστότατα, νῦν τούναν-
 τίον. πρὸς ταῦτ' οὖν σκοπῶν εὐλαβοῦ, μὴ ποτέ σοι μετα-
 μελήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων· μερίστη δὲ φυλακὴ
 τὸ μὴ γράφειν ἀλλ' ἐκμανθάνειν· οὐ γὰρ ἔστι τὰ γρα- C
 φέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτα οὐδὲν πώποτ' ἐγὼ περὶ
 τούτων γέγραφα, οὐδ' ἔστι σύγγραμμα Πλάτωνος οὐδὲν
 οὐδ' ἔσται, τὰ δὲ νῦν λεγόμενα Σωκράτους ἔστι καλοῦ
 καὶ νέου γεγονότος. ἔρωσο καὶ πείθου, καὶ τὴν ἐπιστο-
 λὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις ἀναγνοὺς ἀνάκτασον.

Ταῦτα μὲν ταύτη. περὶ δὲ Πολυξένου ἐθαύμασας ὅτι
 οὐ πέμψαιμί σοι· ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Ἀνκόφρονος καὶ τῶν D
 ἄλλων τῶν παρὰ σοὶ ὄντων λέγω καὶ πάλαι καὶ νῦν τὸν
 αὐτὸν λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ
 μεθόδῳ τῶν λόγων πάμπολυ διαφέρεις αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς
 αὐτῶν ἐκὼν ἐξελέγεται, ὡς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ'
 ἄκουτες. καὶ δοκεῖς μέντοι πάννυ μετρίως κερῆσθαι τε
 αὐτοῖς καὶ δεδωρῆσθαι. ταῦτα μὲν περὶ τούτων, πολλὰ
 ὡς περὶ τοιούτων· Φιλιστίωσι δὲ, εἰ μὲν αὐτὸς χρῆ, σφό-
 δρα χρῶ, εἰ δὲ οἷόν τε, Σπευσίππῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμ- E
 ψον. δεῖται δὲ σοῦ καὶ Σπεύσιππος· ὑπέσχετο δὲ μοι καὶ
 Φιλιστίων, εἰ σὺ ἀφείλῃς αὐτόν, ἤξειν προθύμως Ἀθήναζε.

τὸν ἐκ τῶν λιθοτομιῶν εὖ ἐποίησας ἀφείς, ἐλαφρὰ δὲ ἢ
 δέησις καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ περὶ Ἡγησίππου
 τοῦ Ἀρίστωνος· ἐπέστειλας γὰρ μοι, ἂν τις ἀδικῆ ἢ τοῦ-
 315 τον ἢ ἐκείνους καὶ σὺ ἀλσθη, μὴ ἐπιτρέψῃς. καὶ περὶ Λυ-
 σικλείδου τ' ἀληθὲς εἰπεῖν ἄξιον· μόνος γὰρ τῶν ἐκ Σικε-
 λίας Ἀθήναζε ἀφικομένων οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς
 σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας, ἀλλ' ἀεὶ τι ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ τὰ
 βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων διατελεῖ.

Γ.

Πλάτων Διονυσίω χαιρεῖν ἐπιστείλας ἄρ' ὀρθῶς ἂν
 B τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσήσεως; ἢ μᾶλλον κατὰ
 τὴν ἐμὴν συνήθειαν γράφων εὖ πράττειν, ὥσπερ εἶωθα
 ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύειν; σὺ μὲν γὰρ
 δὴ καὶ τὸν θεόν, ὡς ἠγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προς-
 εἶπες ἐν Δελφοῖς αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι, καὶ
 γέγραπας, ὡς φασί,

χαῖρε καὶ ἡδόμενον βίον διασώζε τυράννου·
 C ἐγὼ δὲ οὐδὲ ἀνθρώπων κλήσει, οὐτι δὴ θεῶ, παρακελευ-
 σαίμην ἂν δρᾶν τοῦτο, θεῶ μὲν, ὅτι παρὰ φύσιν προς-
 τάττομ' ἂν, πόρρω γὰρ ἡδονῆς ἴδονται καὶ λύπης τὸ
 θεῖον, ἀνθρώπων δέ, ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονῆ καὶ λύπη
 γεννᾷ, δυσμάθειαν καὶ λήθην καὶ ἀφροσύνην καὶ ὕβριν
 τίκτουσα ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως εἰρήσθω παρ'
 ἐμοῦ περὶ τῆς προσήσεως· σὺ δ' ἀναγνοὺς αὐτά, ὅπη
 βούλει δέξασθαι, ταύτη δέχου.

Φασὶ δ' οὐκ ὀλίγοι λέγειν σε πρὸς τινὰς τῶν παρὰ σὲ
 D πρεσβευόντων, ὡς ἄρα σοῦ ποτὲ λέγοντος ἀκούσας ἐγὼ
 μέλλοντος τάς τε Ἑλληνίδας πόλεις ἐν Σικελίᾳ οἰκίσειν καὶ

Συρακουσίους ἐπικουφίσει, τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τυραννίδος
 εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα, ταῦτ' ἄρα σὲ μὲν τότε διε-
 κάλυσα, ὡς σὺ φῆς, σοῦ σφόδρα προθυμουμένου, νῦν δὲ
 Δίωνα διδάσκωμι δρᾶν αὐτὰ ταῦτα, καὶ τοῖς διανοήμασι
 τοῖς σοῖς τὴν σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθά σε. σὺ δ' εἰ μὲν τι E
 διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀφελεῖ, γινώσκεις αὐτός, ἀδι-
 κεῖς δ' οὐκ ἐμὲ τ' ἀναντία τῶν γενομένων λέγων. ἄδην γὰρ
 ὑπὸ Φιλιτίδου καὶ ἄλλων πολλῶν πρὸς τοὺς μισθοφό-
 ρους καὶ εἰς τὸ Συρακουσίων πλήθος διεβλήθη διὰ τὸ
 μένειν ἐν ἀκροπόλει, τοὺς δ' ἐξώθεν, εἰ τι γίγνοιτο ἀμάρ-
 τημα, πᾶν εἰς ἐμὲ τρέπειν, σὲ φάσκοντας πάντα ἐμοὶ πεί-
 θεσθαι. σὺ δ' αὐτὸς οἶσθα σαφέστατα τῶν πολιτικῶν ἐμὲ
 σοικοινηῖ πραγματευσάμενον ἐκόντα ὀλίγα δὴ κατ' ἀρχάς, 316
 ὅπη πλέον ποιεῖν ἂν ᾤηθην, ἄλλα τε βραχέα ἄττα καὶ περὶ
 τὰ τῶν νόμων προοίμια σπουδάσαντα μετρίως, χωρὶς ὧν
 σὺ προσέγραπας ἢ τις ἕτερος· ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν
 τινὰς αὐτὰ διασκευαρεῖν, δῆλα μὴν ἐκάτερα ἔσται τοῖς τὸ
 ἐμὸν ἦθος δυναμένοις κρίνειν. ἀλλ' οὐκ, ὅπερ ἀρτίως
 εἶπον, οὐ διαβολῆς προσδέομαι πρὸς τε Συρακουσίους
 καὶ εἰ δὴ τινὰς ἑτέρους πείθεις λέγων αὐτά, ἀλλὰ πολὺ
 μᾶλλον ἀπολογίας πρὸς τε τὴν προτέραν γενομένην δια- B
 βολὴν καὶ τὴν νῦν μετ' ἐκείνην μείζω φουμένην καὶ σφο-
 δροτέραν. πρὸς δύο δὴ μοι διττὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι
 τὰς ἀπολογίας, πρῶτον μὲν ὡς εἰκότως σοὶ ἔφυγον κοι-
 νωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὸ δὲ δεύτερον ὡς
 οὐκ ἐμὴν ταύτην εἰρηκας συμβουλὴν οὐδὲ διακάλυψιν,
 μέλλοντί σοι κατοικίσειν Ἑλληνίδας πόλεις ἐμποδῶν ἐμὲ
 γεγενῆσθαι. τὴν οὖν ἀρχὴν ὧν εἶπον περὶ προτέρων ἄκουε C
 πρότερον.

Ἦλθον καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπὸ τε σοῦ καὶ
 Δίωνος, τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου παρ' ἐμοὶ καὶ ξένου πά-
 λαι γεγονότος, ἐν ἡλικίᾳ δὲ ὄντος μέση τε καὶ καθεστη-

κνία, ὧν δὴ παντάπασι χρεία τοῖς νοῦν καὶ σμικρὸν κερ-
κτῆμένοις μέλλουσι περὶ τοσούτων ὅσα ἦν τότε τὰ σὰ βου-
λεύεσθαι, σοῦ δὲ ὄντος μὲν σφόδρα νέου, πολλῆς δὲ ἀπει-
ρίας οὔσης περὶ σὲ τούτων, ὧν ἔμπειρον ἔδει γεγονέναι,
D καὶ σφόδρα ἀγνωστος ἐμοί. τὸ μετὰ τοῦτο εἶτ' ἀνθρώπος
εἴτε θεὸς εἴτε τύχη τις μετὰ σοῦ Δίωνα ἐξέβαλε, καὶ ἐλεί-
φθης μόνος. ἄρ' οὖν οἶμι μοι τότε πολιτικῶν εἶναι κοι-
νωνίαν πρὸς σέ, τὸν μὲν ἔμφρονα κοινωνὸν ἀπολωλεκότι,
τὸν δὲ ἄφρονα ὄροντι μετὰ πονηρῶν καὶ πολλῶν ἀνθρώ-
πων καταλειμμένον, οὐκ ἄρχοντα, οἴομενον δ' ἄρχειν,
ὑπὸ δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ἀρχόμενον, ἐν οἷς τί χρῆν
ποιεῖν ἐμέ; μῶν οὐχ ὅπερ ἐποιοῦν ἀναγκαῖον, ἐν τῶν λοι-
E πῶν τὰ μὲν πολιτικὰ χαίρειν ἔαν, εὐλαβούμενον τὰς ἐκ
τῶν φθόνων διαβολάς, ὑμᾶς δὲ πάντως, καίπερ ἀλλήλων
χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρους ὄντας, πειραῖσθαι φίλους
ἀλλήλοις ὅτι μάλιστα ποιεῖν; τούτων δὴ καὶ σὺ μάρτυς,
ὅτι τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων οὐκ ἀνήκα πώποτε· καὶ μόγις
μὲν, ὅμως δ' ὠμολογήθη νῦν πλεῦσαι μὲν οἴκαδε ἐμέ,
317 ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν, εἰρήνης δ' αὐ γενομένης
ἔλθειν ἐμέ τε καὶ Δίωνα εἰς Συρακούσας, σὲ δὲ καλεῖν
ἡμᾶς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγένετο τῆς ἐμῆς εἰς Συρα-
κούσας ἀποδημίας περὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς πάλιν οἴκαδε
σωτηρίας· τὸ δὲ δεύτερον εἰρήνης γενομένης ἐκάλες με
οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μόνον ἦκειν ἐπέστελλες,
Δίωνα δ' εἰσαῦθις ἔφησθα μεταπέμψασθαι. διὰ ταῦτα
οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ καὶ Δίωσι τότε ἀπηχθόμην· ᾤετο γὰρ
B εἶναι βέλτιον ἔλθειν ἐμέ καὶ ὑπακοῦσαι σοι. τὸ δὲ μετὰ
ταῦτα ὕστερον ἐνιαυτῷ τριήρης ἀφίκετο καὶ ἐπιστολαὶ
παρὰ σοῦ, τῶν δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἤρχεν,
ὡς, ἂν ἀφίκαμαι, τὰ Δίωσι μοι γενήσοιτο πράγματα
πάντα κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, μὴ ἀφικόμενου δὲ τάναντία.
αἰσχύνομαι δὴ λέγειν, ὅσα τότε ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ καὶ

παρ' ἄλλων ἦλθον διὰ σὲ ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, καὶ
παρ' ὅσους τῶν ἐμῶν οἰκείων καὶ τῶν γνωρίμων, καὶ πᾶ- C
σαι διακελευόμεναί μοι ἔναι καὶ δεόμεναι σοὶ πάντως
ἐμὲ πείθεσθαι. ἐδόκει δὴ πᾶσιν, ἀρχαμένους ἀπὸ Δίωσι,
δεῖν ἐμὲ πλεῦσαι καὶ μὴ μαλθακίζεσθαι. καὶ τοι τὴν θ'
ἡλικίαν αὐτοῖς προὔτεινόμην καὶ περὶ σοῦ δυσχυριζόμην,
ὡς οὐχ οἷός τ' ἔσοιο ἀνταρξέσαι τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς
καὶ βουλομένοις εἰς ἔχθραν ἔλθειν· ἐώρων γὰρ καὶ τότε
καὶ νῦν ὄρω τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγκους τῶν τε
ιδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων σχεδόν, ὅσῳπερ ἂν μείζους D
ᾤσαι, τοσούτω πλείους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας καὶ
πρὸς ἡδονὴν μετὰ αἰσχυρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας τρεφούσας,
οὐ κακὸν οὐδὲν μείζον γεννᾶ πλοῦτός τε καὶ ἡ τῆς ἄλλης
ἐξουσίας δύναμις. ὅμως δ' οὐκ πάντα ταῦτα χαίρειν ἔασας
ἦλθον, διανοηθεὶς, ὡς οὐδένα δεῖ τῶν ἐμῶν φίλων ἐμὲ
αἰτιαῖσθαι, ὡς διὰ τὴν ἐμὴν ῥαθυμίαν τὰ σφέτερα πάντα
ἐξὸν μὴ ἀπολέσθαι διώλετο· ἔλθων δὲ, οἶσθα γὰρ δὴ σὺ E
πάντα τάντεῦθεν ἤδη γεγόμενα, ἐγὼ μὲν ἤξιον δὴ που
κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν πρώτον μὲν κατάγειν
Δίωνα οἰκειωσάμενον, φράζων τὴν οἰκειότητα, ἣν εἰ ἐμοὶ
τότε ἐπέλθου, τάχ' ἂν βέλτιον τῶν νῦν γεγονότων ἔσχε
καὶ σοὶ καὶ Συρακούσαις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ὡς ἡ
ἐμὴ δόξα μαντεύεται· ἐπειτα τὰ Δίωσι τοὺς οἰκείους
ἔχειν ἤξιον καὶ μὴ διανεμάσθαι τοὺς διανεμαμένους, 318
οὓς οἶσθα σὺ· πρὸς δὲ τούτοις ᾤμην δεῖν τὰ κατ' ἐνιαυ-
τὸν ἕκαστον εἰσθότα αὐτῷ κομιζέσθαι καὶ μᾶλλον ἔτι καὶ
οὐχ ἤττον ἐμοῦ παραγενομένου πέμπεσθαι. τούτων οὐ-
δενὸς τυγχάνων ἤξιον ἀπιέναι. τὸ μετὰ ταῦτα ἐπειθὲς
με μείναι τὸν ἐνιαυτὸν, φάσκων τὴν Δίωσι ἀποδόμενος
οὐσίαν πᾶσαν τὰ μὲν ἡμίσεια ἀποπέμψειν εἰς Κόρινθον,
τὰ δ' ἄλλα τῷ παιδί καταλείψειν αὐτοῦ. πολλὰ ἔχων εἰ- B
πεῖν, ὧν ὑποσχόμενος οὐδὲν ἐποίησας, διὰ τὸ πλῆθος αὐ-

τῶν συντέμνω. τὰ γὰρ δὴ χρήματα πάντα ἀποδόμενος, οὐ πείσας Δίωνα, φάσκων οὐ πωλήσειν ἄνευ τοῦ πείθειν, τὸν κολοφῶνα, ὃ θαυμάσιε, ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀπάσαις νεανικώτατον ἐπέδηκας· μηχανὴν γὰρ οὔτε καλὴν οὔτε κομψήν οὔτε δικαίαν οὔτε ξυμφέρουσαν εὔρες, ἐμὲ ἐκφοβεῖν ὡς ἀγνοοῦντα τὰ τότε γινόμενα, ἵνα μηδὲ ἐγὼ ζη-
 C τοίην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. ἤνικα γὰρ Ἡρακλείδην ἐξέβαλες, οὔτε Συρακοσίοις δοκοῦν δικαίως οὐτ' ἐμοί, διότι μετὰ Θεοδότου καὶ Εὐρυβίου συνεδεήθη σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, ταύτην λαβὼν ὡς ἱκανὴν πρόφασιν εἶπες, ὅτι καὶ πάλαι σοι δῆλος εἶην σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Δίωνος δὲ καὶ τῶν Δίωνος φίλων καὶ οἰκείων, καὶ ἐπειδὴ νῦν Θεοδότης καὶ Ἡρακλείδης ἐν διαβολαῖς εἶεν οἰκείοι Δίωνος ὄντες, πᾶν μηχανώμην ὅπως οὗτοι μὴ δάσουσι
 D δίκην. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς· καὶ εἴ τινα ἑτέραν ἀλλοτριότητα ἐνείδες ἐν ἐμοὶ πρὸς σέ, εἰκότως οἶμι ταύτῃ πάντα ταῦτα γεγονέ-
 ναι. καὶ μὴ θαύμαζε· κακὸς γὰρ ἂν ἔχοντί γε νοῦν ἀνδρὶ φαινοίμην ἐνδίκως, πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς τὸν μὲν παλαιὸν φίλον καὶ ξένον κακῶς πράτ-
 τοντα διὰ σέ, μηδὲν σοῦ χεῖρω, ἵνα οὕτως εἶπω, τοῦτον
 E μὲν προδοῦναι, σὲ δὲ τὸν ἀδικοῦντα ἐλέσθαι καὶ πᾶν δρᾶν ὅπῃ σὺ προσέταπτες, ἕνεκα χρημάτων δῆλον ὅτι· οὐδὲν γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἰτιῶν τις εἶναι τῆς ἐμῆς μεταβο-
 λῆς, εἰ μετεβαλόμην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ γενόμενα τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σέ ἀπειργάσατο.

Σχεδὸν δ' εἰς λόγον ὁ λόγος ἤκει μοι ξυνεχῆς τῷ νῦν δὴ γενομένῳ, περὶ οὗ μοι τὸ δεύτερον ἀπολογητέον ἔφη
 319 εἶναι. σκόπει δὴ καὶ πρόσεχε πάντως, ἂν τί σοι ψευδε-
 σθαι δόξω καὶ μὴ τᾶληθῆ λέγειν. φημί γὰρ σε Ἀρχεδήμου παρόντος ἐν τῷ κήπῳ καὶ Ἀριστοκρίτου, σχεδὸν ἡμέραις

πρότερον εἴκοσι τῆς ἐμῆς ἐκ Συρακουσῶν οἴκαδ' ἀποδη-
 μίας, ἃ νῦν δὴ λέγεις ἐμοὶ μεμφομένον, ὡς Ἡρακλείδου
 τέ μοι καὶ τῶν ἄλλων πάντων μᾶλλον ἢ σοῦ μέλοι. καὶ με
 τούτων ἐναντίον διηρώτησας, εἰ μνημονεύω, κατ' ἀρχὰς
 ὅτ' ἦλθον, κελεύων σε τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας κα-
 B τοικίζεῖν· ἐγὼ δὲ συνεχώρουν μεμνησθαι καὶ ἔτι νῦν μοι
 δοκεῖν ταῦτ' εἶναι βέλτιστα. ῥητέον δέ, ὃ Διονύσιε, καὶ
 τοῦπὶ τούτῳ τότε λεχθέν. ἠρόμην γὰρ δὴ σε, πότερον
 αὐτὸ τοῦτό σοι ξυμβουλευσάμην μόνον ἢ τι καὶ ἄλλο πρὸς
 τούτῳ· σὺ δὲ καὶ μάλα ἀπεκρίνω μεμνημένως καὶ ὑβρι-
 στικῶς εἰς ἐμέ, ὡς ᾧου — διὸ τὸ τότε σοι ὑβρισμα νῦν
 ὕπαρ ἂντ' οὐείρατος γέγονεν — εἶπες δὲ καὶ μάλ' ἀπλά-
 C στως γελῶν, εἰ μέμνημαι, ὡς παιδευθέντα με ἐκέλευες
 ποιεῖν πάντα ταῦτα ἢ μὴ ποιεῖν. ἔφη ἐγὼ κάλλιστα μνη-
 μονεῦσά σοι. οὐκοῦν παιδευθέντα, ἔφησθα, γεωμετρεῖν,
 ἢ πᾶς; καὶ γὰρ τὸ μετὰ ταῦτα ὃ ἐπήγει μοι εἰπεῖν οὐκ εἶπον,
 φοβούμενος μὴ σμικροῦ ῥήματος ἕνεκα τὸν ἐκπλοῦν ὃν
 προσεδόκων, μὴ μοι στενὸς γίνοιτο ἂντ' εὐρυχωρίας.
 ἀλλ' οὐν ὢν ἕνεκα πάντ' εἴρηται, ταῦτ' ἐστὶ· μὴ με διά-
 βαλλε λέγων, ὡς οὐκ εἶων ἐγὼ σε πόλεις Ἑλληνίδας ἐρροῦ-
 D σας ὑπὸ βαρβάρων οἰκίζεῖν, οὐδὲ Συρακοσίους ἐπικου-
 φίσαι βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων
 γὰρ οὐδ' ἦττον ἐμοὶ πρέποντα ἔχοις ἂν ποτε λέγων μου
 καταψεύσασθαι, πρὸς δὲ τούτοις ἔτι σαφεστέρους τούτων
 εἰς ἔλεγχον λόγους ἐγὼ δοίην ἂν, εἴ τις ἱκανὴν πον φαίνοιτο
 κρίσις, ὡς ἐγὼ μὲν ἐκέλευον, σὺ δ' οὐκ ἤθελες πράττειν
 αὐτά· καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν ἐναργῶς, ὡς ἦν ταῦτα
 ἄριστα πραχθέντα καὶ σοὶ καὶ Συρακοσίοις καὶ Σικελια-
 ταις πᾶσιν. ἀλλ' ὃ τᾶν, εἰ μὲν μὴ φῆς εἰρηκέναι εἰρηκῶς
 E ταῦτα, ἔχω τὴν δίκην· εἰ δ' ὁμολογῆς, τὸ μετὰ τοῦτο ἡγη-
 σάμενος εἶναι σοφὸν τὸν Στησίχορον, τὴν παλινοῦδία

αὐτοῦ μιμησάμενος, ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσει.

Δ.

Πλάτων Δίῳ Συρακοσίῳ εὖ πράττειν.

320 Οἶμαι μὲν φανεράν εἶναι διὰ παντὸς τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν προθυμίαν περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις, καὶ ὅτι πολλὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ ζυμπερανθῆναι, οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα μᾶλλον ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίας· νομίζω γὰρ δίκαιον εἶναι τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικῆς καὶ πράττοντας τοιαῦτα τυγχάνειν δόξης τῆς προσηκούσης. τὰ μὲν οὖν εἰς τὸ παρόν, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ἔχει καλῶς, τὰ δὲ περὶ τῶν μελλόντων ὁ μέγιστός ἐστιν ἀγών. ἀνδρεία μὲν γὰρ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διενεγκεῖν δόξειεν ἂν καὶ ἑτέρων εἶναι τινων, ἀληθείᾳ δὲ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ τῇ περὶ πάντα ταῦτα εὐσχημοσύνῃ, ζυμφαίη τις ἂν τοὺς ἀντιποιοιμένους τὰ τοιαῦτα τιμᾶν εἰκότως τῶν ἄλλων διαφέρειν. νῦν οὖν δῆλον μὲν ἐστίν ὃ λέγω, ἀναμιμνήσκων δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς αὐτούς, ὅτι προσήκει πλέον ἢ παιδῶν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν τοὺς οἶσθα δὴ πού. φανεροὺς οὖν δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι, ὅτι ἔσμεν τοιοῦτοι οἰοίπερ φαμέν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ῥάδιον ἔσται. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις D συμβέβηκεν ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι πολὺν τόπον, εἰ μέλλουσι γνωσθῆναι· τὸ δὲ νῦν ὑπάρχον περὶ σέ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε τοὺς ἐξ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, εἰ καὶ νεανώτερόν ἐστιν εἰπεῖν, εἰς ἓνα τόπον ἀποβλέπειν, καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὡς οὖν ὑπὸ πάντων ὀρώμενος

παρασκευάζου τόν τε Λυκούργον ἐκείνον ἀρχαῖον ἀποδείξων καὶ τὸν Κύρον, καὶ εἰ τις ἄλλος πάποτε ἔδοξεν ἦθαι καὶ πολιτεία διενεγκεῖν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ τῆδε λέγουσιν, ὡς πολλή ἐστὶν ἐλπίς E ἀναιρεθέντος Διονυσίου διαφθαρῆναι τὰ πράγματα διὰ τὴν σὴν τε καὶ Ἡρακλείδου καὶ Θεοδοῦτου καὶ τῶν ἄλλων γνωρίμων φιλοτιμίαν. μάλιστα μὲν οὖν μηδεὶς εἴη τοιοῦτος· ἐὰν δ' ἄρα καὶ γίννηται τις, σὺ φαίνου ἰατρούων, καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοιτ' ἂν· ταῦτα δὲ ἴσως γελοῖόν 321 σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, διότι καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγνοεῖς· ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὄρω τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παιδῶν παροξυνομένους, μήτι δὴ ὑπὸ γε τῶν φίλων, οὓς ἂν τις οἴηται μετὰ σπουδῆς κατ' εὐνοίαν παρακελεύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοὶ τε ἀγωνίζεσθε καὶ ἡμῖν εἰ του δεῖ ἐπιστέλλετε· τὰ δ' ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλετε δὲ καὶ ὅτι πέπρακται ὑμῖν ἢ πράττοντες τυγχάνετε, ὡς ἡμεῖς πολλὰ B ἀκούοντες οὐδὲν ἴσμεν· καὶ νῦν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Θεοδοῦτου καὶ Ἡρακλείδου ἤκουσιν εἰς Λακεδαιμόνα καὶ Αἴγιναν, ἡμεῖς δὲ, καθάπερ εἰρηται, πολλὰ ἀκούοντες περὶ τῶν τῆδε οὐδὲν ἴσμεν. ἐνθυμοῦ δὲ καὶ ὅτι δοκεῖς τισὶν ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι· μὴ οὖν λανθανέτω σε, ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸ πράττειν ἐστίν, ἢ δ' ἀνθάδεια ἐρημία ξύνοικος. εὐτύχει. C

Ε.

Πλάτων Περδίκκᾳ εὖ πράττειν.

Εὐφραία μὲν συνεβούλευσα, καθάπερ ἐπέστελλες, τῶν σῶν ἐπιμελούμενον περὶ ταῦτα διατρίβειν· δίκαιος

δ' εἰμι καὶ σοὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην
 D συμβουλευεῖν περὶ τε τῶν ἄλλων ὧν ἂν φράξης καὶ ὡς
 Εὐφραΐω δεῖ τὰ νῦν χρῆσθαι. πολλὰ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ χρή-
 σιμος, μέγιστον δὲ οὐ καὶ σὺ νῦν ἐνδεὴς εἶ διὰ τε τὴν ἡλι-
 κίαν καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὐτοῦ περὶ ξυμβούλους εἶναι
 τοῖς νέοις. ἔστι γὰρ δὴ τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἐκάστης
 καταπερεῖ τινων ζώων, ἄλλη μὲν δημοκρατίας, ἄλλη δ'
 ὀλιγαρχίας, ἢ δ' αὖ μοναρχίας· ταύτας φαίεν μὲν ἂν ἐπί-
 E στασθαι πάμπολλοι, πλείστον δ' ἀπολείπονται τοῦ κατα-
 νοεῖν αὐτὰς πλὴν ὀλίγων δὴ τινων. ἤ τις μὲν ἂν οὖν τῶν
 πολιτειῶν τὴν αὐτῆς φθέρηται φωνὴν πρὸς τε θεοὺς καὶ
 πρὸς ἀνθρώπους, καὶ τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἐπομένους ἀπο-
 διδῶ, θάλλει τε αἰεὶ καὶ σώζεται, μιμουμένη δ' ἄλλην
 φθείρεται. πρὸς ταῦτ' οὖν Εὐφραΐός σοι γίγνεται οὐχ
 ἥμιστά ἂν χρήσιμος, καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὧν ἀνδρείος·
 322 τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους οὐχ ἥμιστ' αὐτὸν ἐλπίζω
 ξυνεξευρήσειν τῶν περὶ τὴν σὴν διατριβὴν ὄντων· εἰς
 ταῦτ' οὖν αὐτῷ χρωόμενος ὀνήσει τε αὐτὸς καὶ ἐκείνου
 πλείστα ὠφελήσεις. εἰ δέ τις ἀκούσας ταῦτα εἴπη, Πλά-
 των, ὡς ἔοικε, προσποιεῖται μὲν τὰ δημοκρατία ξυμφέ-
 ροντα εἰδέναι, ἔξω δ' ἐν τῷ δήμῳ λέγειν καὶ συμβουλευεῖν
 αὐτῷ τὰ βέλτεστα οὐ πάποτε ἀναστὰς ἐφθέρησατο, πρὸς
 ταῦτ' εἶπεῖν, ὅτι Πλάτων ὄψε ἐν τῇ πατρίδι γέγονε καὶ
 B τὸν δῆμον κατέλαβεν ἤδη πρεσβύτερον καὶ εἰδισμένον
 ὑπὸ τῶν ἐμπροσθεν πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου ξυμ-
 βουλῇ πράττειν· ἐπεὶ πάντων ἂν ἥδιστα καθάπερ πατρὶ
 συνεβούλευεν αὐτῷ, εἰ μὴ μάτην μὲν κινδυνεύσειν ὧστο,
 πλέον δ' οὐδὲν ποιήσειν. ταῦτόν δὴ οἶμαι δρᾶσαι ἂν καὶ
 τὴν ἐμὴν ξυμβουλὴν. εἰ γὰρ δοξάμεν ἀνιάτως ἔχειν,
 πολλὰ ἂν χαίρειν ἡμῖν εἰπῶν ἐκτὸς ἂν γίγνοιτο τῆς περὶ
 C ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ξυμβουλῆς. εὐτύχει.

Σ.

Πλάτων Ἐρμεία καὶ Ἐράστῳ καὶ Κορίσκῳ
 εὖ πράττειν.

Ἐμοὶ φαίνεται θεῶν τις ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν, ἂν εὖ
 δέξησθε, εὐμενῶς καὶ ἱκανῶς παρασκευάζειν. οἰκεῖτε γὰρ
 δὴ γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς καὶ χρεῖαν ἔχοντες ὥστε ἀλλή-
 λους εἰς τὰ μέγιστα ὠφελεῖν. Ἐρμεία μὲν γὰρ οὔτε ἵππων D
 πλήθος οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας οὐδ' αὖ χρυσοῦ
 προσγενομένου γένοιτ' ἂν μείζων εἰς τὰ πάντα δύναμις,
 ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ ἡθὸς ἐχόντων ὑγίης· Ἐράστῳ δὲ
 καὶ Κορίσκῳ πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν σοφίᾳ τῇ καλῇ ταύτῃ
 φήμ' ἐγώ, καίπερ γέρον ὧν, προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ
 τοὺς πονηροὺς καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς καὶ τινος ἀμυν-
 τικῆς δυνάμεως. ἄπειροι γὰρ εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν με- E
 τρώων ὄντων καὶ οὐ κακῶν συγχρὸν διατετριφέναι τοῦ
 βίου· διὸ δὴ τούτων προσδεῖν εἶπον, ἵνα μὴ ἀναγκάζων-
 ται τῆς ἀληθινῆς ἀμελεῖν σοφίας, τῆς δὲ ἀνθρωπίνης τε
 καὶ ἀναγκαιᾶς ἐπιμελεῖσθαι μειζόνως ἢ δεῖ. ταύτην δ' αὖ
 τὴν δύναμιν Ἐρμείας μοι φαίνεται φύσει τε ὄσα μήπω
 ξυγγεγονότι καὶ τέχνῃ δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι. τί οὖν δὴ 323
 λέγω; σοὶ μὲν, Ἐρμεία, πεπειραμένος Ἐράστου καὶ Κο-
 ρίσκου πλέονα ἢ σὺ φημί καὶ μηνύω καὶ μαρτυρῶ μὴ
 ῥαδίως εὐρήσειν σε ἀξιοπιστότερα ἢ ἦδη τούτων τῶν γειτό-
 νων· ἔχεσθαι δὴ παντὶ ξυμβουλεύω δικαίῳ τρόπῳ τούτων
 τῶν ἀνδρῶν, μὴ πάρεργον ἡγουμένῳ· Κορίσκῳ δὲ καὶ
 Ἐράστῳ πάλιν Ἐρμείου ἀντέχεσθαι ξυμβουλός εἰμι καὶ
 πειρᾶσθαι ταῖς ἀνθέξεσιν ἀλλήλων εἰς μίαν ἀφικέσθαι φι- B
 λίας ξυμπλοκῆν. ἂν δέ τις ὑμῶν ἄρα ταύτην πη λύειν

δοκῆ, τὸ γὰρ ἀνθρώπινον οὐ παντάπασι βέβαιον, δεῦρο παρ' ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν· οἶμαι γὰρ δίκη τε καὶ αἰδοῖ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας λόγους, εἰ μὴ τι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γενόμενον, ἐπωδῆς ἤστινοσοῦν μᾶλλον ἢ συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προὔπαρχουσαν φιλότητά τε καὶ C κοινωνίαν· ἦν ὅταν μὲν φιλοσοφῶμεν ἅπαντες ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς, ὅσον ἂν δυνώμεθα καὶ ἐκάστῳ παρείκη, κύρια τὰ νῦν κερησμοφθημένα ἔσται· τὸ δὲ ἂν μὴ δρωῦμεν ταῦτα οὐκ ἐρῶ· φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι, καὶ φημί δὴ ταῦθ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ποιήσειν, ἂν θεὸς ἐθέλῃ. ταύτην τὴν ἐπιστολήν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας ἀναγνῶναι χρή, μάλιστα μὲν ἀθρόους, εἰ δὲ μὴ, κατὰ δύο, κοινῇ κατὰ δύναμιν ὡς οἶόν τ' ἔστι πλειστάκις, καὶ χρῆσθαι συνθήκη D καὶ νόμῳ κυρίῳ, ὃ ἔστι δίκαιον, ἐπομνύντας σπουδῇ τε ἅμα μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ, καὶ τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ἐπομνύντας, ὃν, ἂν ὄντως φιλοσοφῶμεν, εἰδόμεθα πάντες σαφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων εὐδαιμόνων.

Z.

Πλάτων τοῖς Δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἑταίροις

εὖ πράττειν.

Ἐπεστείλατέ μοι νομίζειν δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν εἶχε καὶ Δίων, καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ μοι, καθ' ὅσον οἶός τ' εἰμι ἔργῳ καὶ λόγῳ.

ἐγὼ δέ, εἰ μὲν δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνῳ, 324
ξύμφημι κοινωνήσειν, εἰ δὲ μὴ, βουλεύσεσθαι πολλάκις. τίς δ' ἦν ἢ ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰκάτων ἀλλ' ὡς εἰδὼς σαφῶς εἴποιμ' ἂν. ὅτε γὰρ κατ' ἀρχὰς εἰς Συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἔτη τετταράκοντα γεγονώς, Δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν, ἣν τὰ νῦν Ἴππαρίνος γέγονε, καὶ ἦν ἔσχε τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλεσεν ἔχων, Συρακοσίους οἰεσθαι δεῖν ἐλευθέρους εἶναι, B κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας· ὥστε οὐδὲν θαυμαστόν, εἴ τις θεῶν καὶ τοῦτον εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ πολιτείας ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα ποιήσειε. τίς δ' ἦν ὁ τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῆς, οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι νέῳ καὶ μὴ νέῳ, πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς διεξελθεῖν· ἔχει γὰρ καιρὸν τὰ νῦν.

Νέος ἐγὼ ποτε ὦν πολλοῖς δὴ ταῦτόν ἐπαθον· ᾠήθην, εἰ θάπτον ἐμαντοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως εὐθύς ἵεναι· καὶ μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως C πραγμάτων τοιαῖδε παρέπεσον. ὑπὸ πολλῶν γὰρ τῆς τότε πολιτείας λοιδορουμένης μεταβολὴ γίνεταί, καὶ τῆς μεταβολῆς εἰς καὶ πεντήκοντά τινες ἄνδρες προὔστησαν ἄρχοντες, ἔνδεκα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ, περὶ τε ἀγορὰν ἐκότεροι τούτων ὅσα τ' ἐν τοῖς ἄστεσι διοικεῖν ἔδει, τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορες. τούτων δὴ τινες οἰκειοί τε ὄντες καὶ γνώριμοι D ἐτύγγανον ἐμοί, καὶ δὴ καὶ παρεκάλουν εὐθύς ὡς ἐπὶ προσήκοντα πράγματά με. καὶ ἐγὼ θαυμαστόν οὐδὲν ἐπαθον ὑπο νεότητος· ᾠήθην γὰρ αὐτοὺς ἐκ τινος ἀδίκου βίου ἐπὶ δίκαιον τρόπον ἄγοντας διοικήσειν δὴ τὴν πόλιν, ὥστε αὐτοῖς σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν, τί πράξοιεν. καὶ ὄρω δὴ πού τοὺς ἄνδρας ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσὸν ἀποδείξαντας τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν, τὰ τε ἄλλα καὶ φίλου ἄνδρα ἐμοὶ πρεσβύτερον Σωκράτη, ὃν ἐγὼ σχεδὸν οὐκ ἂν E

αἰσχυνοίμην εἰπὼν δικαιοτάτον εἶναι τῶν τότε, ἐπὶ τινὰ
 τῶν πολιτῶν μεθ' ἑτέρων ἐπεμπον βία ἄξοντα ὡς ἀποθα-
 325 νούμενον, ἵνα δὴ μετέχοι τῶν πραγμάτων αὐτοῖς, εἴτε
 βούλοιο εἴτε μὴ· ὁ δ' οὐκ ἐπειθετο, πᾶν δὲ παρεκινδύ-
 νευσε παθεῖν πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοι-
 νῶνός. ἃ δὴ πάντα καθορῶν καὶ εἰ τιν' ἄλλα τοιαῦτα οὐ
 σμικρά, ἐδυσχέρανά τε καὶ ἑμαυτὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ τῶν
 τότε κακῶν· χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπεσε τὰ τῶν τριά-
 κοντά τε καὶ πᾶσα ἢ τότε πολιτεία. πάλιν δὲ βραδύτερον
 B μὲν, εἴλακε δὲ με ὁμῶς ἢ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πο-
 λιτικά ἐπιθυμία. ἦν οὖν καὶ ἐν ἐκείνοις ἄτε τεταραγμέ-
 νοις πολλὰ γιγνόμενα, ἃ τις ἂν δυσχεράνειε, καὶ οὐδέν τι
 θαυμαστὸν ἦν τιμωρίας ἐχθρῶν γίνεσθαι τινῶν τισι
 μείζους ἐν μεταβολαῖς· καὶ τοι πολλῇ γε ἐχρήσαντο οἱ
 τότε κατελθόντες ἐπιεικεία. κατὰ δὲ τινὰ τύχην αὐτὸν
 ἑταῖρον ἡμῶν Σωκράτη τοῦτον δυναστεύοντες τινες εἰς-
 ἀγούσιν εἰς δικαστήριον, ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβάλ-
 C λοντες καὶ πάντων ἡκίστα Σωκράτει προσήκουσαν· ὡς
 ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο καὶ
 ἀπέκτειναν τὸν τότε τῆς ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα
 μετασχεῖν περὶ ἕνα τῶν τότε φευγόντων φίλων, ὅτε φευ-
 γοντες ἐδυστύχουν αὐτοί. σκοποῦντι δὴ μοι ταῦτά τε καὶ
 τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πράττοντας τὰ πολιτικά, καὶ τοὺς
 νόμους γε καὶ ἔθνη, ὅσῳ μᾶλλον διεσκόπουσι ἡλικίας τε εἰς
 τὸ πρόσθε προὔβαινον, τοσοῦτῳ χαλεπώτερον ἐφαίνεται
 D ὀρθῶς εἶναι μοι τὰ πολιτικά διοικεῖν· οὔτε γὰρ ἄνευ φί-
 λων ἀνδρῶν καὶ ἑταίρων πιστῶν οἷόν τ' εἶναι πράττειν,
 οὐς οὐδ' ὑπάρχοντας ἦν εὐρεῖν εὐπέτες, οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς
 τῶν πατέρων ἤθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἢ πόλις ἡμῶν διω-
 κείτο, καινούς τε ἄλλους ἀδύνατον ἦν κτᾶσθαι μετὰ τινος
 ῥαστώνης, τὰ τε τῶν νόμων γράμματα καὶ ἔθνη διεφθεί-
 ρετο καὶ ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὄσον, ὥστε με, τὸ πρῶτον

πολλῆς μεστὸν ὄντα ὀρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ, βλέ- E
 ποντα εἰς ταῦτα καὶ φερόμενα ὀρῶντα πάντη πάντως, τε-
 λευτῶντα ἰλιγγίᾳ, καὶ τοῦ μὲν σκοπεῖν μὴ ἀποστῆναι,
 πῆ ποτὲ ἄμεινον ἂν γίγνοιτο περὶ τε αὐτὰ ταῦτα καὶ δὴ
 καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν, τοῦ δὲ πράττειν αὐτὸ περι- 326
 μένειν αἰεὶ καιρούς, τελευτῶντα δὲ νοῆσαι περὶ πασῶν
 τῶν νῦν πόλεων, ὅτι κακῶς ξυμπασαι πολιτεύονται. τὰ
 γὰρ τῶν νόμων αὐταῖς σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντά ἐστιν ἄνευ
 παρασκευῆς θαυμαστῆς τινὸς μετὰ τύχης· λέγειν τε ἠραγ-
 κάσθην, ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὡς ἐκ ταύτης
 ἐστὶ τὰ τε πολιτικά δίκαια καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα
 κατιδέειν· κακῶν οὖν οὐ λήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη, πρὶν
 ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γέ- B
 νος εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικὰς ἢ τὸ τῶν δυναστεύον-
 των ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκ τινος μοίρας θείας ὄντως φιλο-
 σοφῆς.

Ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σι-
 κελίαν ἦλθον, ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δὲ με ὁ
 ταύτη λεγόμενος αὐτὸς βίος εὐδαίμων, Ἰταλιωτικῶν τε καὶ
 Συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἤρεσε,
 δὲς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ξῆν καὶ μηδέποτε κοιμώ-
 μενον μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα ξυνέ- C
 πεται τῷ βίῳ· ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν οὐτ' ἂν φρόνιμος
 οὐδεὶς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ
 νέου ἐπιτηδεύων δύναίτο, οὐχ οὕτω θαυμαστῆ φύσει
 κραθήσεται, σάφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι,
 καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη.
 πόλις τε οὐδεμία ἂν ἠρεμήσαι κατὰ νόμους οὐδ' οὐστι-
 νασοῦν ἀνδρῶν οἰομένων ἀναλίσκειν μὲν δεῖν πάντα ἐς
 ὑπερβολάς, ἀργῶν δὲ εἰς ἅπαντα ἡγουμένων αὐτὸ δεῖν γί- D
 γνεσθαι πλὴν εἰς εὐωχίας καὶ πότους καὶ ἀφροδισίων
 σπουδᾶς διαπονουμένας· ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς

πόλεις τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν, δικαίου δὲ καὶ ἰσονόμου πολιτείας τοὺς ἐν αὐταῖς δυναστεύοντας μηδ' ὄνομα ἀκούοντας ἀνέχεσθαι. ταῦτα δὴ πρὸς τοῖς πρόσθε διανοούμενος εἰς Συρακούσας διεπορεύθη, ἴσως μὲν κατὰ τύχην, E ἔοικε μὴν τότε μηχανωμένῳ τινὶ τῶν κραιπτόνων ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γεγονότων πραγμάτων περὶ Δίωνα καὶ τῶν περὶ Συρακούσας· δέος δέ, μὴ καὶ πλειόνων ἔτι, εἰάν μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πείθησθε τὸ δεύτερον συμβουλευόντι. πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι τὴν τότε εἰς 327 Σικελίαν ἐμὴν ἀφίξιν; ἐγὼ συγγενόμενος Δίῳι τότε νέῳ κινδυνεύω, τὰ δοκοῦντα ἐμοὶ βέλτιστα ἀνθρώποις εἶναι μνησίων διὰ λόγων καὶ πράττειν αὐτὰ συμβουλευόντων, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος τινὰ τρόπον κατάλυσιν ἐσομένην μηχανωμένος ἐλάτθανον ἐμαυτόν. Δίῳι μὲν γὰρ δὴ μάλ' εὐμαθῆς ὢν πρὸς τε τὰλλα καὶ πρὸς τοὺς τότε ὑπ' ἐμοῦ λόγους λεγομένους οὕτως ὀξέως ὑπήκουσε καὶ σφόδρα, B ὡς οὐδεὶς πώποτε ὢν ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ τὸν ἐπιλοιπον βίον ζῆν ἠθέλησε διαφερόντως τῶν πολλῶν Ἰταλιωτῶν τε καὶ Σικελιωτῶν, ἀρετὴν περὶ πλείονος ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης τροφῆς ἡραπηνκῶς· ὅθεν ἐπαχθέστερον τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν ἐβία μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ περὶ Διονύσιον γενομένου. μετὰ δὲ τοῦτο διανοήθη μὴ μόνον ἐν αὐτῷ ποτ' ἂν γενέσθαι ταύτην τὴν διάνοιαν, C ἢν αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχεν, ἐγγιγνομένην δ' αὐτὴν καὶ ἐν ἄλλοις ὀρθῶν κατενόει, πολλοῖς μὲν οὐ, γιγνομένην δ' οὖν ἐν τισιν, ὢν καὶ Διονύσιον ἠγήσατο ἕνα γενέσθαι τάχ' ἂν ξυλλαμβανόντων θεῶν, γενομένου δ' αὐτοῦ τοιοῦτου τόν τε αὐτοῦ βίον καὶ τὸν τῶν ἄλλων Συρακουσίῳ ἀμήχανον ἂν μακαριότητι ξυμβῆναι γενομένου. πρὸς δὴ τούτοις ᾤκηθη δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου εἰς Συρακούσας ὅτι τάχιστα ἐλθεῖν ἐμὲ κοινωτὸν τούτων,

μεμνημένος τὴν τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴν συνουσίαν, ὡς εὐπε- D τῶς ἐξειργάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν αὐτὸν τοῦ καλλίστου τε καὶ ἀρίστου βίου· ὃ δὴ καὶ νῦν εἰ διαπράξαιτο ἐν Διονυσίῳ ὡς ἐπεχείρησε, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἄνευ σφραγῶν καὶ θανάτων καὶ τῶν νῦν γεγονότων κακῶν βίον ἂν εὐδαίμονα καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ κατασκευάσαι. ταῦτα Δίῳι ὀρθῶς διανοηθεὶς ἐπίσπε μεταπέμπεσθαι Διονύσιον ἐμὲ, καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων ἤκειν ὅτι τάχιστα ἐκ παντὸς τρόπου, πρὶν τινὰς ἄλλους ἐντυχόντας Διο- E νυσίῳ ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρατρέψαι. λέγων δὲ τὰδε ἐδεῖτο, εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν. τινὰς γὰρ καιρούς, ἔφη, μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγο- νότων θείᾳ τινὶ τύχῃ; καταλέγων δὲ τὴν τε ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ, καὶ 328 τὴν νεότητά τε καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν Διονυσίου φιλοσοφίας τε καὶ παιδείας ὡς ἔχει σφόδρα λέγων, τοὺς τε αὐτοῦ ἀδελφιδούς καὶ τοὺς οἰκείους ὡς εὐπαράκλητοι εἶεν πρὸς τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον ἀεὶ λόγον καὶ βίον, ἱκανάταί τε Διονύσιον συμπαρακαλεῖν, ὥστε εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν ἐλπίς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους τε καὶ πόλεων ἄρχοντας μεγάλων ξυμβῆναι γενομένους. τὰ μὲν δὴ παρακλήματα ἦν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα B πᾶμπολλα, τὴν δ' ἐμὴν δόξαν τὸ μὲν περὶ τῶν νέων, ὅπη ποτὲ γενήσοιτο, εἶχε φόβος· αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν τοιούτων ταχέαι καὶ πολλάκις ἐνανταῖς ἐναντία φερόμεναι· τὸ δὲ Δίῳι ἠπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι φύσει τε ἐμβριδῆς ὄν ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον. ὅθεν μοι σκοπομένῳ καὶ δισταζόντι, πότερον εἴη πορευτέον ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε δεῖν, εἰ ποτὲ τις τὰ διανοηθέντα περὶ νόμων τε καὶ πολι- C τείας ἀποτελεῖν ἐγγειρήσοι, καὶ νῦν πειρατέον εἶναι· πείσας γὰρ ἕνα μόνον ἱκανῶς πάντα ἐξειργασμένος ἐσοίμην ἀγαθὰ. ταύτη μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε καὶ τόλμῃ ἀπήρα οἰ-

κοθεν, οὐχ ἢ τινὲς ἐδόξαζον, ἀλλ' αἰσχυνόμενος μὲν ἑμαυ-
 τὸν τὸ μέγιστον, μὴ δόξαιμι ποτε ἑμαντῶ παντάπασι λό-
 γοις μόνον ἀτεχνῶς εἶναι τίς, ἔργου δὲ οὐδενὸς ἂν ποτε
 ἐκῶν ἀνθάψασθαι, κινδυνεύσειν δὲ προδοῦναι πρῶτον
 D μὲν τὴν Δίωνα ξενίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἐν κινδύνοις ὄν-
 τως γεγονότος οὐ μικροῖς. εἴτ' οὖν πάθοι τι, εἴτ' ἐκπε-
 σῶν ὑπὸ Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν ἔλθοι παρ'
 ἡμᾶς φεύγων καὶ ἀνέροίτο εἰπῶν· ὦ Πλάτων, ἦ κα σοι
 φυγὰς οὐχ ὀπιτῶν δεόμενος οὐδὲ ἰσπέων ἐνδείης γενόμε-
 νος τοῦ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ λόγων καὶ πει-
 θούς, ἢ σὲ μάλιστα ἠπιστάμην ἐγὼ δυνάμενον ἀνθρώπους
 νέους ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια προτρέποντα εἰς φιλίαν
 E τε καὶ ἑταιρείαν ἀλλήλοις καθιστάναι ἐκάστοτε· ὦν ἐνδεία
 κατὰ τὸ σὸν μέρος νῦν ἐγὼ καταλιπὼν Συρακούσας ἐν-
 θάδε πάρεμι· καὶ τὸ μὲν ἐμὸν ἔλαττον ὄνειδός σοι φέρει·
 φιλοσοφία δέ, ἣν ἐγκωμιάζεις αἰεὶ καὶ ἀτίμως φῆς ὑπὸ τῶν
 λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι, πῶς οὐ προδέδοται τὰ νῦν
 329 μετ' ἐμοῦ μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέρονε; καὶ Μεγαροὶ μὲν εἰ
 κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἤλθες δὴ πού ἂν μοι βοηθὸς
 ἐφ' ἃ σε παρεκάλουν, ἢ πάντων ἂν φανυλότατον ἦγοῦ
 σαυτόν· νῦν δ' ἄρα τὸ μήκος τῆς πορείας καὶ τὸ μέγεθος
 δὴ τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου ἐπαιτιώμενος οἶει δόξαν κα-
 κίας ἀποφευξείσθαι ποτε; πολλοῦ καὶ δεήσει. λεχθέντων
 δὲ τούτων τίς ἂν ἦν μοι πρὸς ταῦτα εὐσχήμων ἀπόκρισις;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἤλθον μὲν κατὰ λόγον ἐν δίκῃ τε ὡς οἶόν
 B τε ἀνθρωπον μάλιστα, διὰ τὰ τοιαῦτα καταλιπὼν τὰς
 ἑμαντοῦ διατριβὰς, οὔσας οὐκ ἀσχήμονας, ὑπὸ τυραννίδα
 δοκοῦσαν οὐ πρόπειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐδὲ ἐμοί· ἐλθῶν
 τε ἑμαντὸν ἠλευθέρωσα Διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου
 ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον, ἐπονειδίστου γενομένης ἂν,
 εἴ τι καταμαλθακισθεῖς καὶ ἀποδειλιῶν αἰσχύνῃς μετέ-
 σχον κακῆς. ἐλθῶν δέ, οὐ γὰρ δεῖ μηκύνειν, εὐρον στά-

σεως τὰ περὶ Διονύσιον μεστὰ ξύμπαντα καὶ διαβολῶν
 πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνα πέρι· ἤμνον μὲν οὖν καθ' ὅσον
 ὅσον ἠδυνάμην, σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν, μηδὲ δὲ σχεδὸν
 ἴσως τετάρτῳ Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν
 τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας ἐξέβαλεν
 ἀτίμως. οἱ δὲ Δίωνα τὸ μετὰ τοῦτο πάντες φίλοι ἐφο-
 βούμεθα, μὴ τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο ὡς συναίτιον
 τῆς Δίωνα ἐπιβουλῆς· περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διήλθε λόγος
 τις ἐν Συρακούσαις, ὡς τεθνεὼς εἶην ὑπὸ Διονυσίου τού-
 των ὡς πάντων τῶν τότε γεγονότων αἴτιος. ὁ δὲ αἰ-
 D σθανόμενος πάντας ἡμᾶς οὕτω διατεθέντας, φοβούμενος
 μὴ μείζον ἐκ τῶν φόβων γένοιτό τι, φιλοφρόνως πάντας
 ἀνελάμβανε, καὶ δὴ καὶ τὸν ἐμὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ θαρ-
 ρεῖν διεκελεύετο καὶ ἐδεῖτο πάντως μένειν· ἐρίγνετο γὰρ
 οἱ τὸ μὲν ἐμὲ φνεῖν ἀπ' αὐτοῦ καλὸν οὐδέν, τὸ δὲ μέ-
 νειν, διὸ δὴ καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τὰς δὲ
 τῶν τυράννων δεήσεις ἴσμεν, ὅτι μεμιγμέναι ἀνάγκαις
 εἰσίν· ὁ δὲ μηχανώμενος διεκώλυέ μου τὸν ἔκπλοον, εἰς E
 ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας ὅθεν οὐδ' ἂν εἰς ἐτι
 με ναύκληρος μὴ ὅτι κωλύοντος ἐξήγαγε Διονυσίου,
 ἀλλ' οὐδ' εἰ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν
 ἐπέστελλεν, οὔτ' ἂν ἔμπορος οὔτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας
 ἐξόδοις ἀρχόντων οὐδ' ἂν εἰς περιεῖδέ με μόνον ἐκπο-
 ρεύομενον, ὅς οὐκ ἂν συλλαβῶν εὐθέως παρὰ Διονύ-
 σιον πάλιν ἀπήγαγεν, ἄλλως τε καὶ διηγγελέμενον ἤδη
 ποτὲ τούναντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν, ὡς Πλάτωνα Διο- 330
 νύσιος θαναμαστῶς ὡς ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχε δὴ πῶς; τὸ
 γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν. ἠσπάζετο μὲν αἰεὶ προϊόντος
 τοῦ χρόνου μᾶλλον κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἠέθους
 συνουσίαν, ἑαυτὸν δὲ ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ Δίωνα ἐβού-
 λετό με καὶ φίλον ἠγεῖσθαι διαφερόντως μᾶλλον ἢ κεί-
 νον, καὶ θαναμαστῶς ἐφιλονεῖκει πρὸς τὸ τοιοῦτον· ἢ δ'

ἂν οὕτως ἐγένετο, εἴπερ ἐγίγνετο, κάλλιστα, ὥσπερ ὡς δὴ
 Β μαυθάνων καὶ ἀκούων τῶν περὶ φιλοσοφίαν λόγων οἰ-
 κειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι, φοβούμενος τοὺς τῶν
 διαβαλλόντων λόγους, μὴ πῆ παραποδισθῆι καὶ Δίῳ
 δὴ πάντα εἴη διαπεπραγμένους. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον,
 τὴν πρώτην διάνοιαν φυλάττων ἤπερ ἀφικόμενον, εἴ πως
 εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς· ὁ δ' ἐνίκησεν
 ἀντιτείνων.

Καὶ ὁ πρώτος δὴ χρόνος τῆς εἰς Σικελίαν ἐμῆς
 ἐπιδημήσεώς τε καὶ διατριβῆς διὰ πάντα ταῦτα ξυν-
 C ἐβη γενόμενος· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπεδήμησά τε καὶ πάλιν
 ἀφικόμενον πάσῃ σπουδῇ μεταπεμπομένου Διονυσίου·
 ὧν δὲ ἕνεκα καὶ ὅσα ἔπραξα, ὡς εἰκότα τε καὶ δίκαια,
 ὑμῖν πρώτον μὲν συμβουλεύσας, ἂν χρῆ ποιεῖν ἐκ τῶν νῦν
 γεγυρότων, ὕστερον τὰ περὶ ταῦτα διέξιμι, τῶν ἐπαν-
 ερωτῶντων ἕνεκα, τί δὴ βουλόμενος ἦλθον τὸ δεύτερον,
 ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι συμβαίνη λεγόμενα. λέγω
 δὴ τάδε ἐγὼ, τὸν συμβουλεύοντα ἄνδρὶ κάμνοντι καὶ
 D δίκαιαν δίκαιον μὲν μοχθηρὰν πρὸς ὑγίαν ὅτι χρῆ πρώ-
 τον μὲν αὐτὸν μεταβάλλειν τὸν βίον, καὶ ἐθέλοντι μὲν
 πείθεσθαι καὶ τὰλλα ἤδη παραινεῖν· μὴ ἐθέλοντι δὲ, φεύ-
 γοντα ἀπὸ τῆς τοῦ τοιοῦτου συμβουλῆς ἄνδρα τε ἡγοί-
 μην ἂν καὶ λατρικόν, τὸν δὲ ὑπομένοντα τούναντίον
 ἄνδρῶν τε καὶ ἄτεχρον. ταῦτον δὴ καὶ πόλει, εἴτε αὐ-
 τῆς εἰς εἴη κύριος εἴτε καὶ πλείους, εἴ μὲν κατὰ τρόπον
 ὀρθῆ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας συμβουλεύοιτο τι
 E τῶν προσφόρων, νοῦν ἔχοντος τὸ τοῖς τοιοῦτοις συμβου-
 λεύειν· τοῖς δ' ἔξω τὸ παράπαν βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πο-
 λιτείας καὶ μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἴχνος ἵεναι, προα-
 γορεύουσι δὲ τῷ συμβούλῳ τὴν μὲν πολιτείαν ἔαν καὶ μὴ
 331 κινεῖν, ὡς ἀποθανομένῳ ἔαν κινῆ, ταῖς δὲ βουλήσεσι
 καὶ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντα συμβουλεύειν κε-

λεύουσι, τίνα τρόπον γίγνοιτ' ἂν ῥᾶστα τε καὶ τάχιστα
 εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον, τὸν μὲν ὑπομένοντα συμβουλάς τοι-
 αύτας ἡγοίμην ἂν ἄνδρῶν, τὸν δ' οὐκ ὑπομένοντα ἄν-
 δρα. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἐγὼ κεκτημένος, ὅταν τίς
 μοι συμβουλεύηται περὶ τινος τῶν μεγίστων περὶ τὸν
 αὐτοῦ βίον, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως ἢ περὶ σώματος
 ἢ ψυχῆς ἐπιμελείας, ἂν μὲν μοι τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τινι Β
 τρόπῳ δοκῇ ζῆν ἢ συμβουλεύσαντος ἂν ἐθέλειν πείθε-
 σθαι περὶ ὧν ἀνακοινοῦται, προθύμως συμβουλεύω καὶ
 οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπανσάμην· ἔαν δὲ μὴ συμ-
 βουλεύηται μοι τὸ παράπαν ἢ συμβουλεύοντι δηλὸς ἢ
 μηδαμῇ πεισόμενος, αὐτόκλητος ἐπὶ τὸν τοιοῦτον οὐκ
 ἔρχομαι συμβουλεύσων, βιασόμενος δὲ οὐδ' ἂν υἱὸς ἢ
 μου. δούλω δὲ συμβουλεύσαιμ' ἂν καὶ μὴ ἐθέλοντά γε
 προσβιάζοιμην· πατέρα δὲ ἢ μητέρα οὐκ ὅσιον ἡγοῦμαι C
 προσβιάζεσθαι μὴ νόσῳ παραφροσύνης ἔχομενος· ἔαν δὲ
 τινα καθεστῶτα ζῶσι βίον, ἑαυτοῖς ἀρέσκοντα, ἐμοὶ δὲ
 μὴ, μῆτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νοουθετοῦντα μῆτε δὴ κο-
 λακούντά γε ὑπηρετεῖν αὐτοῖς πληρώσεις ἐπιθυμιῶν
 ἐκπορίζοντα, ἃς αὐτὸς ἀσπαζόμενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν.
 ταῦτον δὴ καὶ περὶ πόλεως αὐτοῦ διανοούμενον χρῆ ζῆν
 τὸν ἔμφρονα· λέγειν μὲν, εἴ μὴ καλῶς αὐτῷ φαίνοιτο
 πολιτεύεσθαι, εἰ μέλλοι μῆτε ματαίως ἐρεῖν μῆτε ἀπο- D
 θανεῖσθαι λέγων, βίαν δὲ πατρίδι πολιτείας μεταβολῆς
 μὴ προσφέρειν, ὅταν ἄνευ φυγῶν καὶ σφαγῆς ἀνδρῶν
 μὴ δυνατόν ἢ γίγνεσθαι τὴν ἀρίστην, ἡσυχίαν δὲ ἄγοντα
 εὔχεσθαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῷ τε καὶ τῇ πόλει. κατὰ δὴ τοῦ-
 του τὸν τρόπον ἐγὼ ὑμῖν τ' ἂν συμβουλεύοιμι, ξυμβου-
 λευον δὲ καὶ Διονυσίῳ μετὰ Δίῳ, ζῆν μὲν τὸ καθ'
 ἡμέραν πρώτον, ὅπως ἐγχερατῆς αὐτὸς αὐτοῦ ὅ τι μάλι-
 στα ἔσεσθαι μέλλοι καὶ πιστοῦς φίλους τε καὶ ἑταίρους E
 κτήσεσθαι, ὅπως μὴ πάθοι ἄπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὃς πα-

ραλαβῶν Σικελίας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐκπεπορημένας οὐχ οἷός τ' ἦν κατοικίσας πολιτείας ἐν ἐκάσταις καταστήσασθαι πιστὰς ἑταίρων 332 ἀνδρῶν, οὔτε ἄλλων δὴ ποθεν ὀθνείων οὔτε ἀδελφῶν, οὓς ἔθρεψέ τε αὐτὸς νεωτέρους ὄντας ἐκ τε ἰδιωτῶν ἀρχοντας καὶ ἐκ πενήτων πλουσίους ἐπεποιήκει διαφερόντως. τούτων κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς οὐδένα οἷός τ' ἦν παιδοῖ καὶ διδαχῇ καὶ εὐεργεσίαις καὶ ξυγγενείαις ἀπεργασάμενος ποιήσασθαι, Δαρειοῦ δὲ ἐπταπλασίῳ φανιότερος ἐγένετο, ὃς οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας οὐδ' ὑφ' αὐτοῦ τραφεῖσι, κοινωνοῖς δὲ μόνον τῆς τοῦ Μήδου τε καὶ εὐ- B νούχου χειρώσεως, διένειμέ τε μέρη μείζω ἕκαστα Σικελίας πάσης ἐπὶ καὶ πιστοῖς ἐχρήσατο τοῖς κοινωνοῖς καὶ οὐκ ἐπιτιθεμένοις οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις, ἔδειξέ τε παράδειγμα, οἷον χρῆ τὸν νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν ἀγαθὸν γίνεσθαι· νόμους γὰρ κατασκευάσας ἔτι καὶ νῦν διασέσωκε τὴν Περσῶν ἀρχήν. ἔτι δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς τούτοις, οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες πολλὰς τῶν Ἑλλήνων πόλεις ὑπὸ βαρβάρων ἐκβεβλημένας, ἀλλ' οἰκουμένας C παραλαβόντες, ὅμως ἑβδομήκοντα ἔτη διεφύλαξαν τὴν ἀρχὴν ἀνδρῶν φίλους ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκάσταις κερτημένοι. Διονύσιος δὲ εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν Σικελίαν ὑπὸ σοφίας, πιστεύων οὐδενί, μόγις ἐσώθη· πένης γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν, οὐ μείζον σημεῖον εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν οὐκ ἔστιν οὐδέν, τοῦ ἔρημον ἢ μὴ τοιούτων ἀνδρῶν εἶναι. ἃ δὴ καὶ Διονυσίῳ ξυμβουλεύομεν ἐγὼ καὶ Δίῳ, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῷ ξυμβε- D βήκει οὕτως, ἀνομιλήτῳ μὲν παιδείας, ἀνομιλήτῳ δὲ συνουσιῶν τῶν προσηκουσῶν γεγονέναι, πρῶτον ἐπὶ ταῦτα ὀρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ τῶν οἰκείων ἅμα καὶ ἡλικιωτῶν καὶ συμφώνους πρὸς ἀρετὴν κτήσασθαι, μάλιστα δ' αὐτὸν αὐτῷ, τούτου γὰρ αὐτὸν θαυμαστῶς ἐν-

δεῖα γεγονέναι· λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως, οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλές, ἀνιπτόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις, ὡς οὕτω μὲν πᾶς ἀνὴρ αὐτὸν τε καὶ ἐκείνους ὧν ἂν ἡγε- μῶν γίγνηται σώσει, μὴ ταύτῃ δὲ τραπόμενος τάναντία πάντα ἀποτελεῖ· πορευθεὶς δὲ ὡς λέγομεν, καὶ ἑαυτὸν E ἔμφρονά τε καὶ σώφρονα ἀπεργασάμενος, εἰ τὰς ἐξηρημαμένας Σικελίας πόλεις κατοικίσειε νόμοις τε ξυυδησειε καὶ πολιτείαις, ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις εἶναι πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας, οὐ διπλασίαν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν μόνον ποιήσοι, πολλαπλασίαν δὲ ὡ- 333 τως· ἔτοιμον γὰρ εἶναι τούτων γενομένων πολὺ μᾶλλον δουλώσασθαι Καρχηδονίους τῆς ἐπὶ Γέλωνος αὐτοῖς γενομένης δουλείας, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ νῦν τὸνναντίον ὁ πατήρ αὐτοῦ φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβάροις. ταῦτα ἦν τὰ λεγόμενα καὶ παρακελυόμενα ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐπιβουλεύοντων Διονυσίῳ, ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, οἳ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ Διονυσίῳ ἐξέβαλον μὲν Δίῳ, ἡμᾶς δ' εἰς φόβον κατέβαλον· ἵνα δ' B ἐκπεράνωμεν οὐκ ὀλίγα πράγματα [τὰ] ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, ἐλθὼν ἐκ Πελοποννήσου καὶ Ἀθηναίων Δίῳ ἔργῳ τὸν Διονύσιον ἐνουθέτησεν. ἐπειδὴ δ' οὐκ ἠλευθέρωσε τε καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς δις τὴν πόλιν, ταῦτόν πρὸς Δίῳ Συρακοῖοι τότε ἔπαδον, ὅπερ καὶ Διονύσιος, ὅτε αὐτὸν ἐπεχείρει παιδεύσας καὶ θρόνης βασιλέα τῆς ἀρχῆς ἄξιον οὕτω κοινωνεῖν αὐτῷ τοῦ βίου παντός, ὁ δὲ τοῖς διαβάλλονσι καὶ λέγουσιν, ὡς ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι C Δίῳ πράττει πάντα ὅσα ἔπραττεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἵνα ὁ μὲν παιδείᾳ δὴ τὸν νοῦν κηληθεὶς ἀμελοῖ τῆς ἀρχῆς ἐπιτρέψας ἐκείνῳ, ὁ δὲ σφετερίζαιτο καὶ Διονύσιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλῳ. ταῦτα τότε ἐνίκησε καὶ τὸ δευτερον ἐν Συρακοῖοις λεγόμενα, καὶ μάλα ἀτόπῳ τε καὶ αἰσχρῶ νίκη τοῖς τῆς νίκης αἰτίοις. οἷον γὰρ γέγονεν,

ἀκοῦσαι χρῆ τούς ἐμὲ παρακαλοῦντας πρὸς τὰ νῦν πράγ-
 D ματα. ἤλθον Ἀθηναῖος ἀνὴρ ἐγὼ, ἑταῖρος Δίωνος, σύμ-
 μαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως ἀντὶ πολέμου φι-
 λίαν ποιήσαιοι· διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλλουσιν ἡτ-
 τήθην. πείθοντος δὲ Διονυσίου τιμαῖς καὶ χρήμασι
 γενέσθαι μετ' αὐτοῦ ἐμὲ μάρτυρά τε καὶ φίλον πρὸς τὴν
 εὐπρέπειαν τῆς ἐκβολῆς τῆς Δίωνος αὐτῷ γίνεσθαι,
 τούτων δὴ τὸ πᾶν διήμαρτεν, ὕστερον δὲ δὴ κατιῶν οἴ-
 E καδε Δίον ἀδελφῶ δύο προσλαμβάνει Ἀθήνηθεν, οὐκ
 ἐκ φιλοσοφίας γερονότε φίλω, ἀλλ' ἐκ τῆς περιτρεχούσης
 ἑταιρείας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων, ἣν ἐκ τοῦ ξε-
 νίζειν τε καὶ μυεῖν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται, καὶ
 δὴ καὶ τούτω τῷ ξυγκαταγαγόντε αὐτὸν φίλω ἐκ τούτων
 τε καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐγενέσθην
 334 ἑταῖρω· ἐλθόντες δὲ εἰς Σικελίαν, ἐπειδὴ Δίωνα ἤσθοντο
 διαβεβλημένον εἰς τοὺς ἐλευθερωθέντας ὑπ' αὐτοῦ Σι-
 κελιώτας ὡς ἐπιβουλεύοντα γενέσθαι τύραννον, οὐ μόν-
 ον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον προὔδοσαν, ἀλλ' οἷον τοῦ φό-
 νου αὐτόχειρες ἐγένοντο, ὅπλα ἔχοντες ἐν ταῖς χερσίν
 αὐτοὶ τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπίκουροι. καὶ τὸ μὲν
 αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον οὔτε παρίεμαι ἔγωγε οὔτε τι λέγω·
 πολλοῖς γὰρ καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελὲς καὶ εἰς
 B τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον· τὸ δὲ Ἀθηναίων πέρι λεγό-
 μενον, ὡς αἰσχρὴν οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει, ἔξαιρου-
 μαι· φημί γὰρ κάκεινον Ἀθηναῖον εἶναι, ὃς οὐ προὔ-
 δακε τὸν αὐτὸν τούτον, ἐξὸν χρήματα καὶ ἄλλας τιμὰς
 πολλὰς λαμβάνειν· οὐ γὰρ διὰ βαναύσου φιλότητος ἐγε-
 γόνει φίλος, διὰ δὲ ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν, ἣ
 μόνη χρῆ πιστεύειν τὸν νοῦν κεκτημένον μᾶλλον ἢ ξυγ-
 γενεῖα ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὥστε οὐκ ἀξίω ὀνειδούς γε-
 C γόνατον τῇ πόλει τῷ Δίωνα ἀποκτείναντε, ὡς ἐλλογίμω
 πῶποτε ἄνδρε γενομένω.

Ταῦτα εἴρηται πάντα τῆς συμβουλῆς ἕνεκα τῶν
 Διονείων φίλων καὶ ξυγγενῶν· συμβουλεύω δὲ δή τι πρὸς
 τούτοις τὴν αὐτὴν συμβουλήν καὶ λόγον τὸν αὐτὸν λέγων
 ἤδη τρίτον τρίτοις ὑμῖν· μὴ δουλοῦσθαι Σικελίαν ὑπ'
 ἀνθρώποις δεσπόταις, μηδὲ ἄλλην πόλιν ὃ γ' ἐμὸς λόγος,
 ἀλλ' ὑπὸ νόμοις· οὔτε γὰρ τοῖς δουλουμένοις οὔτε τοῖς
 δουλωθεῖσιν ἄμεινον, αὐτοῖς καὶ παισὶ παίδων τε ἐκγό- D
 νοις, ἀλλ' ὀλέθριος πάντως ἡ πείρα, σμικρὰ δὲ καὶ ἀνε-
 λεύθερα ψυχῶν ἤδη τὰ τοιαῦτα ἀρπάζειν κέρδη φιλεῖ,
 οὐδὲν τῶν εἰς τὸν ἔπειτα καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν
 ἀγαθῶν καὶ δικαίων εἰδόμενα θεῶν τε καὶ ἀνθρωπίνων.
 ταῦτα πρῶτον μὲν Δίωνα ἐγὼ ἐπεχείρησα πείθειν, δεύ-
 τερον δὲ Διονύσιον, τρίτους δὲ ὑμᾶς νῦν· καί μοι πεί-
 θεσθε Διὸς τρίτου σωτήρος χάριν, εἶτα εἰς Διονύσιον
 βλέψαντες καὶ Δίωνα, ὧν ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ζῆ τὰ νῦν
 οὐ καλῶς, ὁ δὲ πειθόμενος τέθνηκε καλῶς· τὸ γὰρ τῶν E
 καλλίστων ἐφιέμενον αὐτῷ τε καὶ πόλει πάσχειν ὃ τι ἂν
 πάσχη πᾶν ὀρθὸν καὶ καλόν· οὔτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνα-
 τος ἡμῶν οὐδεὶς, οὔτ' εἰ τῷ ξυμβαίῃ, γένοιτο ἂν εὐδαί-
 μων, ὡς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς· κακὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐ-
 δὲν λόγου ἀξίον ἐστὶ τοῖς ἀψύχοις, ἀλλ' ἢ μετὰ σώματος 335
 οὕσῃ ψυχῇ τοῦτο ξυμβήσεται ἐκάστη ἢ κεχωρισμένη, πεί-
 θεσθαι δὲ ὄντως ἀεὶ χρῆ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λό-
 γοις, οἳ δὴ μνηνοῦσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι δικα-
 στὰς τε ἴσχειν καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, ὅταν τις
 ἀπαλλαγῇ τοῦ σώματος· διὸ καὶ τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα
 καὶ ἀδικήματα σμικρότερον εἶναι χρῆ νομίζειν κακὸν πά-
 σχειν ἢ δραῖσαι, ὧν ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν
 ψυχὴν οὔτε ἀκούει, ἐὰν τε ἀκούσῃ, καταγελαῶν, ὡς οἴε- B
 ται, πανταχόθεν ἀναιδῶς ἀρπάζει πᾶν ὃ τί περ ἂν οἴηται,
 καθάπερ θηρίον, φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὴν ἀνδραπο-
 δώδη καὶ ἀχάριστον, ἀφροδίσιον λεγομένην οὐκ ὀρθῶς,

ἡδονὴν ποιεῖν αὐτῷ τοῦ μίπλασθαι, τυφλὸς ὢν καὶ
 οὐχ ὄρων, οἷς ξυνέπεται τῶν ἀρπαγμάτων ἀνοσιουργία,
 κακὸν ἡλίκον αἰεὶ μετ' ἀδικήματος ἐκάστου, ἢ ἀναγκαῖον
 τῷ ἀδικήσαντι συννεφέλειν ἐπὶ τε γῆ στρεφόμενῳ καὶ
 C ὑπὸ γῆς νοστήσαντι πορείαν ἀτιμόν τε καὶ ἀθλίαν πάν-
 τως πανταχῆ. Δίωνα δὴ ἐγὼ λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα ἐπειθον, καὶ τοῖς ἀποκτείνασιν ἐκείνον δικαιο-
 τατ' ἂν ὀργιζοίμην ἐγὼ τρόπον τινα ὁμοιότατα καὶ Διο-
 νυσίῳ· ἀμφοτέρω γὰρ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὡς ἔπος εἴ-
 πεῖν ἅπαντας τὰ μέγιστα ἐβλάψαν ἀνθρώπους, οἳ μὲν τὸν
 βουλούμενον δικαιοσύνη χρησθῆναι διαφθείραντες, ὁ δὲ
 D ἀρχῆς, μερίστην δύναμιν ἔχων, ἐν ἡ γενομένη φιλοσοφία
 τε καὶ δύνამις ὄντως ἐν ταύτῳ διὰ πάντων ἀνθρώπων
 Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμψασαν ἱκανῶς δόξαν παρ-
 ἔστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἂν ποτε γένοιτο εὐδαί-
 μων οὔτε πόλις οὔτ' ἀνὴρ οὐδεὶς, ὅς ἂν μὴ μετὰ φρονή-
 σεως ὑπὸ δικαιοσύνη διαγάγῃ τὸν βίον, ἥτοι ἐν αὐτῷ
 κεκτημένος ἢ ὁσίαν ἀνδρῶν ἀρχόντων ἐν ἡθεσι τραφεῖς
 E τε καὶ παιδευθεὶς ἐνδίκως. ταῦτα μὲν Διονύσιος ἐβλάψε-
 τὰ δὲ ἄλλα σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη· ὁ δὲ
 Δίωνα ἀποκτείναν οὐκ οἶδε ταῦτόν ἐξεργασμένος τούτῳ.
 Δίωνα γὰρ ἐγὼ σαφῶς οἶδα, ὡς οἶόν τε περὶ ἀνθρώπων
 ἀνθρώπον δισχυρίζεσθαι, ὅτι, τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχευ,
 ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σχῆμα ἀρχῆς ἐτρέπετο ἢ [ἐπὶ
 336 τὸ] Συρακούσας μὲν πρῶτον τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ,
 ἐπεὶ τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξε καὶ φαιδρύναν ἐλευ-
 θερίῳ ἐν σχήματι κατέστησε, τὸ μετὰ τοῦτ' ἂν πάση μη-
 χανῆ ἐκόσμησε νόμοις τοῖς προσήκουσί τε καὶ ἀρίστοις
 τοὺς πολίτας, τό τε ἐφεξῆς τούτοις προὔθυμειτ' ἂν πρά-
 ξαι, πᾶσαν Σικελίαν κατοικίσειν καὶ ἐλευθέραν ἀπὸ τῶν
 βαρβάρων ποιεῖν, τοὺς μὲν ἐκβάλλων, τοὺς δὲ χειροῦ-

μενος ῥῶον Ἰέρωνος· τούτων δ' αὖ γενομένων δι' ἀν-
 δρὸς δικαίου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσό- B
 φου τὴν αὐτὴν ἀρετῆς ἂν πέρι γενέσθαι δόξαν τοῖς πολ-
 λοῖς, ἢ περ' ἂν, εἰ Διονύσιος ἐπέισθη, παρὰ πᾶσιν ἂν ὡς
 ἔπος εἴπειν ἀνθρώποις ἀπέσσωσε γενομένη. νῦν δὲ ἢ πού-
 τις δαίμων ἢ τις ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομία καὶ ἀθεότητι
 καὶ τὸ μέγιστον τόλμῃς ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶ-
 σιν ἐρρίζωται καὶ βλαστάνει καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ
 καρπὸν τοῖς γεννήσασιν πικρότατον, αὕτη πάντα τὸ δεύ- C
 τερον ἀνέτρεψέ τε καὶ ἀπώλεσε. νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν
 χάριν οἰωνοῦ τὸ τρίτον· ὅμως δὲ μιμείσθαι μὲν συμβου-
 λεύῳ Δίωνα ὑμῖν τοῖς φίλοις τὴν τε τῆς πατρίδος εὐνοι-
 αν καὶ τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν ἐπὶ λῶον, ὡς δὲ
 ὀρούθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν· αἱ
 δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ σαφῶς· τὸν δὲ μὴ δυνά-
 μενον ὑμῶν Δωριεῖσι ζῆν κατὰ τὰ πάτρια, διώκοντα δὲ
 τὸν τε τῶν Δίωνος σφαγέων καὶ τὸν Σικελικὸν βίον, D
 μήτε παρακαλεῖν μήτε οἴεσθαι πιστὸν ἂν τι καὶ ὑγιές
 πράξαι ποτε· τοὺς δὲ ἄλλους παρακαλεῖν ἐπὶ πάσης Σι-
 κελίας κατοικισμὸν τε καὶ ἰσονομίαν ἐκ τε αὐτῆς Σικελίας
 καὶ ἐκ Πελοποννήσου ξυμπάσης, φοβείσθαι δὲ μηδὲ Ἀθή-
 νας· εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες
 πρὸς ἀρετὴν ξενοφόνων τε ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμῃς. εἰ
 δ' οὖν ταῦτα μὲν ὕστερα γένοιτ' ἂν, κατεπείγουσι δὲ
 ὑμᾶς αἱ τῶν στάσεων πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φνόμεναι E
 ἐκάστης ἡμέρας διαφοραί, εἰδέναι μὲν ποῦ χρὴ πάντα
 τινὰ ἄνδρα, ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκε θεία τις
 τύχη, ὡς οὐκ ἔστι πᾶντα κακῶν τοῖς στασιάσασιν, πρὶν
 ἂν οἱ κρατήσαντες μάχαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνθρώπων καὶ
 σφαγαῖς μνησικακοῦντες καὶ ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται
 τρεπόμενοι τῶν ἐχθρῶν, ἐγκρατεῖς δὲ ὄντες αὐτῶν, θε- 337
 μενοι νόμους κοινούς μηδὲν μᾶλλον πρὸς ἡδονὴν αὐτοῖς

ἢ τοῖς ἡττηθεῖσι κειμένους, ἀναγκάσωσιν αὐτοὺς χρῆ-
σθαι τοῖς νόμοις διτταῖς οὐσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ φόβῳ,
φόβῳ μὲν διὰ τὸ κρείττους αὐτῶν εἶναι δεικνύντες τὴν
βίαν, αἰδοῖ δὲ αὐτὸν διὰ τὸ κρείττους φαίνεσθαι περὶ τὰς
ἡδονὰς καὶ τοῖς νόμοις μᾶλλον ἐθέλοντές τε καὶ δυνάμε-
νοι δουλεύειν. ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἂν ποτε κακῶν
B λήξαι πόλις ἐν αὐτῇ στασιάσασα, ἀλλὰ στάσεις καὶ ἐχθραὶ
καὶ μίση καὶ ἀπιστία ταῖς οὕτω διατεθείσαις πόλεσιν
αὐταῖς πρὸς αὐτάς ἀεὶ γίνεσθαι φιλεῖ. τοὺς δὲ κρατή-
σαντας ἀεὶ χρεῖ, ὅταν περὶ ἐπιθυμῆσῃ σωτηρίας, αὐτοὺς
ἐν αὐτοῖς ἀνδρας προκοῖναι τῶν ἄλλων, οὓς ἂν πυνθά-
νῳνται ἀρίστους ὄντας, πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖ-
δας καὶ γυναῖκας κεκτημένους οἶκοι καὶ προγόνοὺς αὐ-
τῶν ὅτι μάλιστα πολλοὺς τε καὶ ὀνομαστοὺς καὶ κτῆσιν
C κεκτημένους πάντας ἱκανῆν· ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριά-
δων πόλει πεντήκοντα ἱκανοὶ τοιοῦτοι. τούτους δὲ δεή-
σει καὶ τιμαῖς ὅτι μερίσταις οἰκοθεν μεταπέμπεσθαι,
μεταπεμφαμένους δὲ ὁμόσαντας δεῖσθαι καὶ κελεύειν
θεῖναι νόμους, μήτε νικήσασι μήτε νικηθεῖσι νέμειν
πλέον, τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ πόλει. τεθέντων δὲ
τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὰ πάντα ἐστίν. ἂν μὲν γὰρ οἱ
νευικηκότες ἦττους αὐτοῦ τῶν νόμων μᾶλλον τῶν νευι-
D κημένων παρέχωνται, πάντ' ἔσται σωτηρίας τε καὶ εὐδαι-
μονίας μεστὰ καὶ πάντων κακῶν ἀποφυγῆ· εἰ δὲ μή, μήτ'
ἐμὲ μήτ' ἄλλον κοινωτὸν παρακαλεῖν ἐπὶ τὸν μὴ πειθό-
μενον τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις. ταῦτα γὰρ ἔστιν ἀδελφά-
ων τε Δίωνων ὧν τ' ἐγὼ ἐπεχειρήσαμεν Συρακούσαις εὖ
φρονούντες συμπραῖσαι, δεύτερα μὲν· πρῶτα δ' ἦν ἂν τὸ
πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ Διονυσίου πραχθῆναι
πᾶσι κοινὰ ἀγαθὰ, τύχη δὲ τις ἀνθρώπων κρείττων διε-
E φόρησε· τὰ δὲ νῦν ὑμεῖς πειραῖσθε εὐτυχέστερον αὐτὰ
ἀγαθῇ πραῖσαι μοῖρα καὶ θεῖα τινὶ τύχη.

Ἐμβουλή μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴ εἰρήσθω καὶ ἡ παρὰ
Διονύσιον ἐμὴ προτέρᾳ ἄφιξις· ἡ δὲ δὴ ὑστέρᾳ πορεία
τε καὶ πλοῦς ὡς εἰκότως τε ἅμα καὶ ἐμμελῶς γέγονεν, ᾧ
μέλει ἀκούειν ἔξεστι τὸ μετὰ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος
χρόνος τῆς ἐν Σικελίᾳ διατριβῆς μοι διεπεράνθη, καθά- 338
περ εἶπον, πρὶν συμβουλευεῖν τοῖς οἰκείοις καὶ ἐταίροις
τοῖς περὶ Δίωνα· τὸ μετ' ἐκεῖνα δ' οὖν ἔπεισα ὅπῃ δὴ
ποτ' ἐδυνάμην Διονύσιον ἀφείναι με, εἰρήνης δὲ γενο-
μένης, ἣν γὰρ τότε πόλεμος ἐν Σικελίᾳ, ξυνωμολογήσα-
μεν ἀμφοτέροι. Διονύσιος μὲν ἔφη μεταπέμψασθαι Δίωνα
καὶ ἐμὲ πάλιν, καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφα-
λέστερον ἑαυτῷ, Δίωνα δὲ ἡξίου διανοεῖσθαι μὴ φυγῆν
αὐτῷ γεγονέναι τότε, μετάστασιν δέ· ἐγὼ δ' ἡξίην ὡμο- B
λόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις, γενομένης δὲ εἰρήνης
μετεπέμπετ' ἐμέ, Δίωνα δὲ ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν ἐδεῖτο,
ἐμὲ δὲ ἡξίην ἐκ παντὸς τρόπου ἡξίου. Δίω μὲν οὖν ἐκέ-
λευέ τέ με πλεῖν καὶ ἐδεῖτο· καὶ γὰρ δὴ λόγος ἐχώρει πο-
λὺς ἐκ Σικελίας, ὡς Διονύσιος θαυμαστῶς φιλοσοφίας
ἐν ἐπιθυμίᾳ πάλιν εἴη γεγονώς τὰ νῦν· ὅθεν ὁ Δίω
συντεταμένως ἐδεῖτο ἡμῶν τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν,
ἐγὼ δὲ ἡδὴ μὲν πού κατα τὴν φιλοσοφίαν τοῖς νέοις πολ- C
λὰ τοιαῦτα γιγνόμενα, ὅμως δ' οὖν ἀσφαλέστερόν μοι
ἔδοξε χαίρειν τότε γε πολλὰ καὶ Δίωνα καὶ Διονύσιον
εἶναι, καὶ ἀπηχθόμεν ἀμφοῖν ἀποκρινάμενος, ὅτι γέρον τε
εἶην καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας οὐδὲν γίγνοιτο τῶν τὰ νῦν
πραττομένων. ἔοικε δὲ τὸ μετὰ τοῦτο Ἀρχύτης τε παρὰ
Διονύσιον ἀφικέσθαι· ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπιέναι ξενίαν καὶ
φιλίαν Ἀρχύτη καὶ τοῖς ἐν Τάραντι καὶ Διονυσίῳ ποιή-
σας ἀπέπλεον· ἄλλοι τέ τινες ἐν Συρακούσαις ἦσαν Δίω- D
νός τε ἅττα διακηκοότες καὶ τούτων τινὲς ἄλλοι, παρα-
κουσμάτων τινῶν ἑμμεστοὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν· οἱ
δοκουσί μοι Διονυσίῳ πειραῖσθαι διαλέγεσθαι τῶν περὶ

τὰ τοιαῦτα, ὡς Διονυσίου πάντα διακηκότος ὅσα δι-
 νοούμην ἐγώ. ὁ δὲ οὔτε ἄλλως ἐστὶν ἀφνης πρὸς τὴν τοῦ
 μανθάνειν δύναμιν φιλότιμός τε θαυμαστῶς· ἤρεσκέ τε
 οὖν ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα ἠσχύνετο τε φανερός γιγνό-
 E μενος οὐδὲν ἀκηκῶς ὅτ' ἐπεδήμουν ἐγώ, ὅθεν ἅμα μὲν
 εἰς ἐπιθυμίαν ἦει τοῦ διακοῦσαι ἐναργέστερον, ἅμα δ'
 ἢ φιλοτιμία κατήπειγεν αὐτόν. δι' ἃ δὲ οὐκ ἤκουσεν ἐν
 τῇ πρόσθεν ἐπιδημίᾳ, διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθείσι
 νῦν δὴ λόγοις. ἐπειδὴ οὖν οἴκαδέ τε ἐσώθην καὶ καλοῦν-
 τος τὸ δεύτερον ἀπηρηθήην, καθάπερ εἶπον νῦν δὴ,
 δοκεῖ μοι Διονύσιος παντάπασι φιλοτιμηθῆναι, μὴ ποτέ
 τισι δοῖμαι καταφρονῶν αὐτοῦ, τῆς φύσεώς τε καὶ ἕξεως
 339 ἅμα καὶ τῆς διαίτης ἔμπειρος γεγονώς, οὐκέτ' ἐθέλειν
 δυσχεραίνων παρ' αὐτόν ἀφικνεῖσθαι. δίκαιος δὴ λέγειν
 εἰμὶ ἀληθῆς καὶ ὑπομένειν, εἴ τις ἄρα τὰ γεγονότα ἀκού-
 σας καταφρονήσει τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας, τὸν τύραννον δὲ
 ἠγήσεται νοῦν ἔχειν. ἔπεμψε μὲν γὰρ δὴ Διονύσιος τρί-
 του ἐπ' ἐμὲ τριήρη ὁραστῶν ἕνεκα τῆς πορείας, ἔπεμψε
 δὲ Ἀρχίδαμον, ὃν ἠγαίτό με τῶν ἐν Σικελίᾳ περὶ πλεί-
 B στου ποιεῖσθαι, τῶν Ἀρχύτῃ ξυγγεγονότων ἕνα, καὶ ἄλ-
 λους γνωρίμους τῶν ἐν Σικελίᾳ· οὗτοι δὲ ἡμῖν ἠγγελλον
 πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς θαυμαστὸν ὅσον Διονύσιος
 ἐπιδεδωκῶς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν. ἔπεμψε δὲ ἐπιστολὴν
 πάννυ μακράν, εἰδῶς ὡς πρὸς Δίωνα διεκείμεν καὶ τὴν
 αὐτὸν Δίωνος προθυμίαν τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰς Συρακούσας
 ἐλθεῖν· πρὸς γὰρ δὴ πάντα ταῦτα ἦν παρεσκευασμένη
 τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἢ ἐπιστολή, τῆ δὲ πῆ φράζουσα· Διο-
 C νύσιος Πλάτωνι. τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις εἰπὼν οὐδὲν τὸ
 μετὰ τοῦτο εἶπε πρότερον, ἢ ὡς, ἂν εἰς Σικελίαν πεισθῆις
 ὑφ' ἡμῶν ἔλθῃς τὰ νῦν, πρῶτον μὲν σοι τὰ περὶ Δίωνα
 ὑπάρξει ταύτη γιγνόμενα ὅπηπερ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς, θε-
 λήσεις δὲ οἶδ' ὅτι τὰ μέτρια, καὶ ἐγὼ συγχωρήσομαι· εἰ

δὲ μὴ, οὐδὲν σοι τῶν περὶ Δίωνα ἔξει πραγμάτων οὔτε
 περὶ τὰλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ νοῦν γιγνόμενον. ταῦθ'
 οὕτως εἶπε, τὰλλα δὲ μακρὰ ἂν εἴη καὶ ἄνευ καιροῦ λε-
 γόμενα. ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλαι ἐφοίτων παρὰ τε Ἀρχύτου D
 καὶ τῶν ἐν Τάραντι, τὴν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσαι
 τὴν Διονυσίου, καὶ ὅτι, ἂν μὴ ἀφίκωμαι νῦν, τὴν πρὸς
 Διονύσιον αὐτοῖς γενομένην φιλίαν δι' ἐμοῦ οὐ σμικρὰν
 οὔσαν πρὸς τὰ πολιτικὰ παντάπασι διαβαλοῖην. ταύτης
 δὴ τοιαύτης γενομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμ-
 ψεως, τῶν μὲν ἐν Σικελίᾳ τε καὶ Ἰταλίᾳ ἐλκόντων,
 τῶν δὲ Ἀθήνηθεν ἀτεχνῶς μετὰ δεήσεως οἶον ἐξωθού-
 των με, καὶ πάλιν ὁ λόγος ἦκεν ὁ αὐτός, τὸ μὴ δεῖν προ- E
 δοῦναι Δίωνα μηδὲ τοὺς ἐν Τάραντι ζένους τε καὶ ἐταί-
 ρους· αὐτῷ δὲ μοι ὑπῆν, ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἄν-
 θρωπον παρακούοντα ἀξίων λόγου πραγμάτων, εὐμαθῆ,
 πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου· δεῖν οὖν αὐτὸ
 ἐξελέγξαι σαφῶς, ὁποτέρως ποτὲ ἄρα σχοίη, καὶ τοῦτ'
 αὐτὸ μηδαμῆ προδοῦναι μηδ' ἐμὲ τὸν αἰτιον γενέσθαι
 τηλικούτου ἀληθῶς ὄνειδους, εἴπερ οὕτως εἴη τῶ ταῦτα 340
 λελεγμένα. πορευόμεναι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυ-
 ψάμενος, πολλὰ δεδιῶς μαντευόμενός τε οὐ πάννυ καλῶς,
 ὡς ἔοικεν· ἐλθῶν δ' οὖν τὸ τρίτου τῷ σωτήρι τοῦτό γε
 οὖν ἐπραξα οὕτως· ἐσώθην γὰρ τοι πάλιν εὐτυχῶς, καὶ
 τούτων γε μετὰ θεῶν Διονυσίῳ χάριν εἶδέναι χρεῶν, ὅτι
 πολλῶν βουλευθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσε καὶ ἔδωκέ
 τι μέρος αἰδοῖ τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων. ἐπειδὴ δὲ ἀφι-
 κόμην, ὥμην τούτου πρῶτον ἔλεγχον δεῖν λαβεῖν, πότε- B
 ρον οὕτως εἴη Διονύσιος ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας
 ὥσπερ πυρός, ἢ μάτην ὁ πολὺς οὗτος ἔλθοι λόγος Ἀθή-
 ναζε. ἔστι δὴ τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα πείραν λαμ-
 βάνειν οὐκ ἀγεννῆς ἀλλ' οὕτως τυράννοις πρόπων, ἄλλως
 τε καὶ τοῖς τῶν παρακουσμάτων μεστοῖς, ὃ δὴ καὶ Διο-

νύσιον εὐθύς ἐλθὼν ἡσθόμην καὶ μάλα πεπονθότα. δει-
 κνύμαι δὴ δεῖ τοῖς τοιούτοις, ὅ τι ἔστι πᾶν τὸ πρᾶγμα
 C οἷόν τε καὶ δι' ὅσων πραγμάτων καὶ ὅσον πόνον ἔχει· ὁ
 γὰρ ἀκούσας, εἰ μὲν ὄντως ἢ φιλόσοφος οἰκειός τε καὶ
 ἄξιος τοῦ πράγματος θεῖος ὢν, ὁδὸν τε ἡγείται θανμα-
 στήν ἀκηκοέναι ξυντατέον τε εἶναι νῦν καὶ οὐ βιωτὸν ἄλ-
 λως ποιοῦντι· μετὰ τοῦτο δὴ ξυντείννας αὐτὸν τε καὶ τὸν
 ἡγούμενον τὴν ὁδὸν οὐκ ἀνίησι πρὶν ἢ ἢ τέλος ἐπιθῆ
 πᾶσιν ἢ λάβῃ δύναμιν, ὥστε αὐτὸς αὐτὸν χωρὶς τοῦ δει-
 ξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν. ταύτη καὶ κατὰ
 D ταῦτα διανοηθεὶς ὁ τοιοῦτος ζῆ, πράττων μὲν ἐν αἷς τισὶν
 ἢ ἢ πράξεισι, παρὰ πάντα δὲ αἰεὶ φιλοσοφίας ἐχόμενος καὶ
 τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν ἥτις ἂν αὐτὸν μάλιστα εὐμαθῆ
 τε καὶ μνήμονα καὶ λογίζεσθαι δυνατὸν ἐν αὐτῷ νήφοντα
 ἀπεργάζηται· τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτη μισῶν διατελεῖ. οἱ
 δὲ ὄντως μὲν μὴ φιλόσοφοι, δόξαις δ' ἐπικεκρωσμένοι,
 καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι,
 ἰδόντες τε ὅσα μαθήματα ἔστι καὶ ὁ πόνος ἡλικὸς καὶ
 E δίαιτα ἢ καθ' ἡμέραν ὡς πρόπουσα ἢ κοσμία τῷ πράγ-
 ματι, χαλεπὸν ἡγησάμενοι καὶ ἀδύνατον αὐτοῖς οὔτε δὴ
 341 ἐπιτηδεύειν δυνατοὶ γίνονται, ἔνιοι δὲ αὐτῶν πειθου-
 σιν αὐτούς, ὡς ἱκανῶς ἀκηκοότες εἰσι τὸ ὄλον καὶ οὐδὲν
 ἔτι δέονται τινων πραγμάτων. ἢ μὲν δὴ πείρα αὕτη γί-
 γνεται ἢ σαφῆς τε καὶ ἀσφαλεστάτη πρὸς τοὺς τρυφῶν-
 τὰς τε καὶ ἀδυνάτους διαπονεῖν, ὡς μηδέποτε βαλεῖν ἐν
 αἰτία τὸν δεικνύντα ἄλλ' αὐτὸν αὐτόν, μὴ δυνάμενον
 πάντα τὰ πρόσφορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι. οὕτω δὴ
 καὶ Διονυσίῳ τότε ἐρρήθη τὰ ρηθέντα. πάντα μὲν οὖν
 B οὐτ' ἐγὼ διεξῆλθον οὔτε Διονύσιος εἶδειτο· πολλὰ γὰρ
 αὐτὸς καὶ τὰ μέγιστα εἰδέναι τε καὶ ἱκανῶς ἔχειν προσε-
 ποιεῖτο διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς· ὕστερον δὲ
 καὶ ἀκούω γεγραφεῖν αὐτὸν περὶ ὧν τότε ἤκουσε, συν-

θέντα ὡς αὐτοῦ τέχνην, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούοι·
 οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους μὲν τινὰς οἶδα γεγραφό-
 τας περὶ τῶν αὐτῶν τούτων, οἵτινες δέ, οὐδ' αὐτοὶ αὐ-
 τούς· τοσόδε γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γε-
 γραφότων καὶ γραφόντων, ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν C
 ἐγὼ σπουδάξω, εἴτ' ἐμοῦ ἀκηκοότες εἴτ' ἄλλων εἶθ' ὡς
 εὐρόντες αὐτοὶ, τούτους οὐκ ἔστι κατὰ γετὴν ἐμὴν δόξαν
 περὶ τοῦ πράγματος ἐπαῖειν οὐδέν. οὐκ οὖν ἐμὸν γε περὶ
 αὐτῶν ἔστι σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται· ῥητὸν γὰρ
 οὐδαμῶς ἔστιν ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συν-
 ουσίας γιγνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ τοῦ συζῆν
 ἐξαίφνης οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς ἐν D
 τῇ ψυχῇ γενόμενον αὐτὸ ἑαυτὸ ἤδη τρέφει. καίτοι το-
 σοῦδε γε οἶδα, ὅτι γραφέντα ἢ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ βέλτιστ'
 ἢ λεχθείη· καὶ μὴν ὅτι γεγραμμένα κακῶς οὐχ ἦμιστ'
 ἢ ἐμὲ λυποῖ· εἰ δέ μοι ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἱκανῶς εἶναι
 πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητά, τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ'
 ἢ ἡμῖν ἐν τῷ βίῳ, ἢ τοῖς τε ἀνθρώποισι μέγα ὄφελος
 γράψαι καὶ τὴν φύσιν εἰς φῶς πᾶσι προαγαγεῖν; ἀλλ'
 οὔτε ἀνθρώποις ἡγοῦμαι τὴν ἐπιχείρησιν περὶ αὐτῶν E
 λεγομένην ἀγαθόν, εἰ μὴ τισὶν ὀλίγοις, ὅποσοι δυνατοὶ
 ἀνευρεῖν αὐτοὶ διὰ σμικρᾶς ἐνδείξεως· τῶν τε δὴ ἄλλων
 τοὺς μὲν καταφρονήσεως οὐκ ὀρθῶς ἐμπλήσειεν ἢ οὐ-
 δαμῇ ἐμμελοῦς, τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς
 σέμν' ἄττα μεμαθηκότας. ἔτι δὲ μακρότερα περὶ αὐτῶν 342
 ἐν νῶ μοι γέγονεν εἰπεῖν. τάχα γὰρ ἢ περὶ ὧν λέγω σα-
 φέστερον ἢ εἴη τι λεχθέντων αὐτῶν· ἔστι γὰρ τις λόγος
 ἀληθῆς ἐναντίος τῷ τολμήσαντι γράφειν τῶν τοιούτων
 καὶ ὀτιοῦν, πολλάκις μὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρόσθεν ῥηθείς,
 ἔοικε δ' οὖν εἶναι καὶ νῦν λεκτέος.

Ἔστι τῶν ὄντων ἐκάστω, δι' ὧν τὴν ἐπιστήμην ἀνάγ-
 κη παραγίνεσθαι, τρία· τέταρτον δ' αὐτῆ· πέμπτον δ'

Β αὐτὸ τιθέναι δεῖ ὃ δὴ γνωστόν τε καὶ ἀληθές ἐστίν· ὧν
 ἓν μὲν ὄνομα, δεύτερον δὲ λόγος, τὸ δὲ τρίτον εἶδωλον,
 τέταρτον δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἓν οὖν λαβὲ βουλόμενος μα-
 θεῖν τὸ νῦν λεγόμενον, καὶ πάντων οὕτω περὶ νόησον.
 κύκλος ἐστὶ τι λεγόμενον, ᾧ τοῦτ' αὐτὸ ἐστίν ὄνομα, ὃ
 νῦν ἐφθέγγεθα· λόγος δ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομά-
 των καὶ ῥημάτων συγκείμενος· τὸ γὰρ ἓκ τῶν ἐσχάτων
 ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντη, λόγος ἂν εἴη ἐκείνου
 ᾧπερ στρογγύλον καὶ περιφερές ὄνομα καὶ κύκλος. τρι-
 C του δὲ τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ ἐξαλειφόμενον καὶ τορ-
 νεύομενον καὶ ἀπολλύμενον· ὧν αὐτὸς ὁ κύκλος, ὃν περὶ
 πάντ' ἐστὶ ταῦτα, οὐδὲν πάσχει τούτων ὡς ἕτερον ὄν.
 τέταρτον δὲ ἐπιστήμη καὶ νοῦς ἀληθῆς τε δόξα περὶ ταῦτ'
 ἐστίν· ὡς δὲ ἐν τοῦτο αὐτὸ πᾶν θετέον, οὐκ ἐν φωναῖς
 οὐδ' ἐν σώματων σχήμασιν ἀλλ' ἐν ψυχαῖς ἐνόν, ᾧ δῆλον
 ἕτερόν τε ὄν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως τῶν τε ἐμ-
 D προσθεν λεχθέντων τριῶν· τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν ξυγ-
 γενεῖα καὶ ὁμοιότητι τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακε, τάλ-
 λα δὲ πλεον ἀπέχει. ταῦτόν δὴ περὶ τε εὐθέος ἅμα καὶ
 περιφεροῦς σχήματος καὶ χροῆς, περὶ τε ἀγαθοῦ καὶ κα-
 λοῦ καὶ δικαίου, καὶ περὶ σώματος ἅπαντος σκευαστοῦ τε
 καὶ κατὰ φύσιν γεγονότος, πυρὸς ὕδατος τε καὶ τῶν τοι-
 ούτων πάντων, καὶ ζώου ζύμπαντος περὶ καὶ ἐν ψυχαῖς
 ἤθους, καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ζύμπαντα· οὐ
 E γὰρ ἂν τούτων μὴ τις τὰ τέτταρα λάβῃ ἀμῶς γέ πως, οὔ-
 ποτε τελείως ἐπιστήμης τοῦ πέμπτου μέτοχος ἔσται. πρὸς
 γὰρ τούτοις ταῦτα οὐχ ἦττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποῖόν τι περὶ
 ἕκαστον δηλοῦν ἢ τὸ ὄν ἕκαστον διὰ τὸ τῶν λόγων ἀσθε-
 343 νές· ὧν ἕνεκα νοῦν ἔχων οὐδεὶς τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ
 τιθέναι τὰ νενοημένα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ταῦτα εἰς ἀμετακί-
 νητον, ὃ δὴ πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις, τοῦτο δὲ πάλ-
 λιν αὐτὸ νῦν λεγόμενον δεῖ μαθεῖν. κύκλος ἕκαστος τῶν

ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνευθέντων μεστὸς
 τοῦ ἐναντίου ἐστὶ τῷ πέμπτῳ· τοῦ γὰρ εὐθέος ἐφάπτε-
 ται πάντη· αὐτὸς δέ, φαμέν, ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότε-
 ρον οὔτε μείζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν αὐτῷ φύσεως. ὀνομά-
 τε αὐτῶν φαμέν οὐδὲν οὐδενὶ βέβαιον εἶναι, κωλύειν δ' B
 οὐδὲν τὰ νῦν στρογγύλα καλούμενα εὐθέα κεκλήσθαι τὰ
 τε εὐθέα δὴ στρογγύλα, καὶ οὐδὲν ἦττον βεβαίως ἔξειν
 τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναντίως καλοῦσι. καὶ μὴν περὶ
 λόγου γε ὁ αὐτὸς λόγος, εἴπερ ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων
 σύγκειται, μηδὲν ἰκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον· μυρίος
 δὲ λόγος αὐτὸν περὶ ἕκαστου τῶν τεττάρων, ὡς ἀσαφές, τὸ
 δὲ μέγιστον, ὅπερ εἶπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν, ὅτι θυοῖν
 ὄντων, τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τινός, οὐ τὸ ποῖόν τι,
 τὸ δὲ τί ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς, τὸ μὴ ζητούμενον C
 ἕκαστον τῶν τεττάρων πρότερον τῆ ψυχῆ λόγῳ τε καὶ
 κατ' ἔργα, αἰσθήσεσιν εὐέλεγκτον τό τε λεγόμενον καὶ
 δεκνύμενον αἰετὶ παρεχόμενον ἕκαστον, ἀπορίας τε καὶ
 ἀσαφείας ἐμπίπλησι πάσης ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντ' ἄνδρα.
 ἐν οἷσι μὲν οὖν μῦθ' εἰθισμένοι τὸ ἀληθές ζητεῖν ἐσμὲν
 ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς, ἐξαρκεῖ δὲ τὸ προταθέν τῶν εἰδώ-
 λων, οὐ καταγέλαστοι γιννόμεθα ὑπ' ἀλλήλων, οἱ ἐρω-
 τώμενοι ὑπὸ τῶν ἐρωτῶντων, δυναμένων δὲ τὰ τέτταρα D
 διαρρίπτειν τε καὶ ἐλέγχειν· ἐν οἷς δ' ἂν τὸ πέμπτον ἀπο-
 κρίνασθαι καὶ δηλοῦν ἀναγκάζωμεν, ὁ βουλόμενος τῶν
 δυναμένων ἀνατρέπειν κρατεῖ, καὶ ποιεῖ τὸν ἐξηγούμε-
 νον ἐν λόγοις ἢ γράμμασιν ἢ ἀποκρίσεσι τοῖς πολλοῖς
 τῶν ἀκουόντων δοκεῖν μηδὲν γιννώσκειν ὧν ἂν ἐπιχειρῆ
 γράφειν ἢ λέγειν, ἀγνοούντων ἐνίοτε, ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ
 γράψαντος ἢ λέξαντος ἐλέγχεται, ἀλλ' ἡ τῶν τεττάρων
 φύσις ἕκαστου, πεφυκνῖα φαύλως. ἡ δὲ διὰ πάντων αὐ- E
 τῶν διαγωγῆ, ἄνω καὶ κάτω μεταβαίνουσα ἐφ' ἕκαστον,
 μόγις ἐπιστήμην ἐνέτεκεν εὐπεφυκός τε εὐπεφυκότη· κα-

κῶς δὲ ἂν φηῖ, ὡς ἢ τῶν πολλῶν ἕξις τῆς ψυχῆς εἰς τε
 τὸ μαθεῖν εἰς τε τὰ λεγόμενα ἤδη πέφυκε, τὰ δὲ διέ-
 344 φθαρται, οὐδ' ἂν ὁ Διυκεὺς ἰδεῖν ποιήσῃε τοὺς τοιού-
 τούς. ἐνὶ δὲ λόγῳ, τὸν μὴ ξυγγενῆ τοῦ πράγματος οὐτ'
 ἂν εὐμάθεια ποιήσῃε ποτε οὔτε μνήμη· τὴν ἀρχὴν γὰρ
 ἐν ἀλλοτρίαις ἕξεσιν οὐκ ἐγγίγνεται· ὥστε ὁπόσοι τῶν
 δικαίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ προσφρεῖς εἰσι
 καὶ ξυγγενεῖς, ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα καὶ μνήμο-
 νες, οὐδ' ὅσοι ξυγγενεῖς, δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες,
 οὐδένες τούτων μήποτε μάθωσιν ἀλήθειαν ἀρετῆς εἰς
 B τὸ δυνατόν οὐδὲ κακίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀνάγκη μανθάν-
 νειν, καὶ τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὄλης οὐσίας,
 μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχαῖς
 εἶπον· μόρις δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα,
 ὀνόματα καὶ λόγοι ὄψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν
 ἐλέγχῳ ἐλεγχόμενα καὶ ἄνευ φθόνων ἐρωτήσεσι καὶ
 ἀποκρίσεσι χρωμένον, ἐξέλαμψε φρόνησις περὶ ἕκαστου
 καὶ νοῦς, συντείνων ὅ τι μάλιστ' εἰς δύναμιν ἀνθρωπί-
 C νην· διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος τῶν ὄντων σπουδαίων
 πέρι πολλοῦ δεῖ, μὴ γράψας ποτὲ ἐν ἀνθρώποις εἰς
 φθόνον καὶ ἀπορίαν καταβάλλῃ. ἐνὶ δὲ ἐκ τούτων δεῖ γι-
 γνώσκειν λόγῳ, ὅταν ἴδῃ τίς του συγγράμματα γεγραμ-
 μένα εἴτε ἐν νόμοις νομοθέτου εἴτε ἐν ἄλλοις τισὶν ἄτ'
 οὖν, ὡς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα, εἶπερ ἔστ'
 αὐτὸς σπουδαῖος, κεῖται δὲ πού ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν
 τούτου· εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμ-
 D μασιν ἐτέθη, ἐξ ἄρα δὴ οἱ ἔπειτα, θεοὶ μὲν οὐ, βροτοὶ δὲ
 φρένας ὤλεσαν αὐτοί.

Τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ ξυνεπισπόμενος
 εὖ εἴσεται, εἴτ' οὖν Διονύσιος ἐγραψέ τι τῶν περὶ φύ-
 σεως ἄκρων καὶ πρώτων εἴτε τις ἐλάττων εἴτε μείζων, ὡς
 οὐδὲν ἀκηκοὼς οὐδὲ μεμαθηκὼς ἦν ὑγιὲς ὧν ἐγραψε κατὰ

τὸν ἕμῳ λόγον· ὁμοίως γὰρ ἂν αὐτὰ ἐσέβετο ἔμοι, καὶ
 οὐκ ἂν αὐτὰ ἐτόλμησεν εἰς ἀναρμοστίαν καὶ ἀπρόπειαν
 ἐκβάλλειν. οὔτε γὰρ ὑπομνημάτων χάριν αὐτὰ ἐγραψεν·
 οὐδὲν γὰρ δεινὸν μὴ τις αὐτὸ ἐπιλάθῃται, εἰ ἂν ἅπαξ τῇ E
 ψυχῇ περιλάβῃ· πάντων γὰρ ἐν βραχυτάτοις κεῖται· φι-
 λοτιμίας δὲ αἰσχροῦς εἶπερ ἔνεκα, εἴθ' ὡς αὐτοῦ τιθέμε-
 νος εἴθ' ὡς παιδείας δὴ μέτοχος ὧν, ἧς οὐκ ἄξιός ἦν ἀγα-
 πῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένην. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς 345
 μιᾶς συνουσίας Διονυσίῳ τοῦτο γέγονε, τάχ' ἂν εἶη· γέ-
 γονε δ' οὖν ὅπως, ἴτω Ζεὺς, φησὶν ὁ Θηβαῖος· διεξῆλ-
 θον μὲν γὰρ ὡς εἶπόν τε ἐγὼ καὶ ἅπαξ μόνον, ὕστερον
 δὲ οὐ πώποτε ἔτι. ἐννοεῖν δὴ δεῖ τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέ-
 λει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὐρεῖν, ὅπῃ ποτὲ γέγονε, τίνι
 πότε· αἰτία τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον, πλεονάκεις τε οὐ
 διεξῆμεν· πότερον Διονύσιος ἀκούσας μόνον ἅπαξ οὐ-
 τως εἰδέναι τε οἴεται καὶ ἱκανῶς οἶδεν, εἴτε αὐτὸς εὐρῶν B
 ἢ καὶ μαθῶν ἐμπροσθεν παρ' ἐτέρων, ἢ φαῦλα εἶναι τὰ
 λεχθέντα, ἢ τὸ τρίτον οὐ καθ' αὐτόν, μείζονα δέ, καὶ ὄν-
 τας οὐκ ἂν δυνατός εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆς ζῆν
 ἐπιμελούμενος. εἰ μὲν γὰρ φαῦλα, πολλοῖς μάρτυσι μα-
 χεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν, οἱ περὶ τῶν τοιούτων πάμ-
 πολυ Διονυσίου κυριώτεροι ἂν εἶεν κριταί· εἰ δὲ εὐρη-
 κέναι ἢ μεμαθηκέναι, ἄξια δ' οὖν εἶναι πρὸς παιδείαν
 ψυχῆς ἐλευθέρως, πῶς ἂν μὴ θαυμαστός ὧν ἀνθρωπος C
 τὸν ἡγεμόνα τούτων καὶ κύριον οὕτως εὐχερῶς ἠτίμασέ
 ποτ' ἂν; πῶς δ' ἠτίμασεν, ἐγὼ φράζοιμ' ἂν. οὐ πολὺν
 χρόνον διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν τῷ πρόσθεν Δίωνα
 ἕῳ τὰ ἑαυτοῦ κεκτήσθαι καὶ καρποῦσθαι χρήματα, τότε
 οὐκέτ' εἶα τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς Πελοπόν-
 νησον, καθάπερ ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς παντάπα-
 σιν· εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ Δίωνος ἀλλὰ τοῦ υἱέος, ὄντος
 μὲν ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ, κατὰ νόμους ἐπιτροπεύοντος. τὰ D

μὲν δὴ πεπραγμένα μέχρι τούτου ταῦτ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τούτων δὲ οὕτω γενομένων ἐωράκειν τε ἐγὼ ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Διονυσίου φιλοσοφίας, ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλοίμην εἴτε μή. ἦν γὰρ θεός ἤδη τότε καὶ ἔκπλοι τῶν νεῶν· ἐδόκει δὴ χαλεπαίνειν μὲν οὐδεὶν ἐμὲ Διονυσίῳ μᾶλλον ἢ ἑμαυτῷ τε καὶ τοῖς βιασαμέ-
E νοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν,

ὄφρ' ἔτι τὴν ὅλοην ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν, λέγειν δὲ πρὸς Διονύσιον, ὅτι μοι μένειν ἀδύνατον εἶη Δίωτος οὕτω προπεπηλακισμένου. ὁ δὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ ἐδεῖτο μένειν, οὐκ οἰόμενός οἱ καλῶς ἔχειν ἐμὲ ἄγγελου αὐτὸν τῶν τοιούτων ἐλθεῖν ὅ τι τάχος· οὐ πείθων
346 δὲ αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. ἐγὼ γὰρ ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβὰς διενουούμην πλεῖν, τεθυμαμένος πάσχειν τε οἰόμενος δεῖν, εἰ διακωλυοίμην, ὅτι οὖν, ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἠδικούμην δέ· ὁ δὲ οὐδέν με τοῦ καταμένειν προσιέμενον ὄρων μηχανὴν τοῦ μείναι τὸν τότε ἔκπλοιν μηχανᾶται τοιάνδε
τινά. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθῶν ἡμέρᾳ λέγει πρὸς με πιθανὸν λόγον· ἐμοὶ καὶ σοὶ Δίω, ἔφη, καὶ τὰ Δίωτος ἐκποδῶν
B ἀπαλλαγθῆτω τοῦ περὶ αὐτὰ πολλάκις διαφέρεσθαι ποιήσω γὰρ διὰ σέ, ἔφη, Δίωτι τάδε. ἀξιῶ ἐκείνον ἀπολαβόντα τὰ ἑαυτοῦ οἰκεῖν μὲν ἐν Πελοποννήσῳ, μὴ ὡς φρυγάδα δέ, ἀλλ' ὡς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἐξὸν ἀποδημεῖν, ὅταν ἐκείνῳ τε καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινῇ ξυνδοκῇ· ταῦτα δ' εἶναι μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί· τούτων δὲ ἐγγυητὰς γίνεσθαι σέ τε καὶ τοὺς σοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ἐνθάδε Δίωτος· ὑμῖν δὲ τὸ βέβαιον ἐκείνος παρεχέτω.
C τὰ χρήματα δὲ ἃ ἂν λάβῃ, κατὰ Πελοπόννησον μὲν καὶ Ἀθήνας κείσθω παρ' οἷς τιςιν ἂν ὑμῖν δοκῇ, καρπούσθω δὲ Δίω, μὴ κύριος δὲ ἄνευ ὑμῶν γιγνέσθω ἀνελέσθαι.

ἐγὼ γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα πιστεύω τούτοις χρώμενον ἂν τοῖς χρήμασι δίκαιον γίνεσθαι περὶ ἐμέ· οὐ γὰρ ὀλίγα ἔσται· σοὶ δὲ καὶ τοῖς σοῖς μᾶλλον πεπίστευκα. ὄρα δὴ ταῦτα εἰ σοὶ ἀρέσκει, καὶ μένε ἐπὶ τούτοις τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον, εἰς δὲ ὥρας ἄπιθι λαβὼν τὰ χρήματα ταῦτα· καὶ Δίω ἐν οἷδ' ὅτι πολλὴν χάριν ἔξει σοὶ διαπραξαμένῳ
D ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου. τοῦτον δὲ ἐγὼ τὸν λόγον ἀκούσας ἐδυσχέραινον μὲν, ὅμως δὲ βουλευσάμενος ἔφη εἰς τὴν ὑστεραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δοξάντα ἀπαγγελεῖν. ταῦτα ξυνεθέμεθα τότε. ἐβουλευόμην δὲ τὸ μετὰ ταῦτα κατ' ἑμαυτὸν γενόμενος, μάλα συγκεχυμένος· πρῶτος δ' ἦν μοι τῆς βουλῆς ἠγούμενος ὁδε λόγος. φέρε, εἰ διανοεῖται τούτων μηδὲν ποιεῖν Διονύσιος ὢν φησίν, ἀπελ-
E θόντος δ' ἐμοῦ ἂν ἐπιστέλλῃ Δίωτι πιθανῶς αὐτός τε καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν αὐτοῦ, διακελευόμενος ἂ νῦν πρὸς ἐμὲ λέγει, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐθέλησαντος ἂ προῦκαλεῖτό με δεῖν, ἀλλ' ὀλιγορήσαντος τῶν ἐκείνου τὸ παράπαν πραγμάτων, πρὸς δὲ καὶ τούτοισιν ἔτι μηδ' ἐθέλῃ με ἐκπέμπειν, αὐτὸς τῶν ναυκλήρων μηδενὶ προστάττων, ἐνδείξεται δὲ πᾶσι ὁραδίως ὡς ἀβουλῶν
347 ἐμὲ ἐκπλεῖν, ἄρα τις ἐθέλησει με ἄγειν ναύτης ὁρμώμενον ἐκ τῆς Διονυσίου οἰκίας; ὦκουν γὰρ δὴ πρὸς τοῖς ἄλλοισι κακοῖς ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν, ὅθεν οὐδ' ἂν ο θυρωρός ἤθελέ με ἀφεῖναι μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τινὸς ἐντολῆς παρὰ Διονυσίου. ἂν δὲ περιμείλω τὸν ἐνιαυτὸν, ἔξω μὲν Δίωτι ταῦτα ἐπιστέλλειν, ἐν οἷς τ' αὐ εἶμι καὶ ἂ πράττω· καὶ ἂν μὲν δὴ ποιῇ τι Διονύσιος ὢν φησίν, οὐ παντάπασιν ἔσται μοι καταγελάστως πεπραγ-
B μένα· τάλαντα γὰρ ἴσως ἐστὶν οὐκ ἔλαττον, ἂν ἐκτιμᾷ τις ὄρθῳ, ἑκατὸν ἢ Δίωτος οὐσία· ἂν δ' οὖν γίγνηται τὰ νῦν ὑποφαίνοντα, οἷα εἰκὸς αὐτὰ γίνεσθαι, ἀπορῶ μὲν ὅ τι χρήσομαι ἑμαυτῷ, ὅμως δὲ ἀναγκαῖον ἴσως ἐνι-

αυτόν γ' ἔτι πονῆσαι καὶ ἔργοις ἐλέγξαι πειραῶσθαι τὰς Διονυσίου μηχανάς. ταῦτά μοι δόξαντα εἰς τὴν ὕστεραίαν εἶπον πρὸς Διονύσιον ὅτι δέδοκται μοι μένειν. C ἄξιῶ μὲν, ἔφην, μὴ κύριον ἡγεῖσθαι σε Δίωνος ἐμέ, πέμπειν δὲ μετ' ἐμοῦ σὲ παρ' αὐτὸν γράμματα τὰ νῦν δεδομένα δηλοῦντα καὶ ἐρωτῶν, εἴτε ἀρκεῖ ταῦτα αὐτῷ, καὶ εἰ μὴ, βούλεται δὲ ἄλλ' ἄττα καὶ ἄξιοι, καὶ ταῦτα ἐπιστέλλειν ὅτι τάχιστα, σὲ δὲ νεωτερίζειν μηδὲν πῶ τῶν περὶ ἐκείνον. ταῦτ' ἐρρήθη, ταῦτα ξυνωμολογήσαμεν, ὡς νῦν εἴρηται σχεδόν. ἔξέπλευσε δὴ τὰ πλοῖα μετὰ τοῦτο, καὶ οὐκέτι μοι δυνατὸν ἦν πλεῖν, ὅτε δὴ μοι καὶ Διονύσιος D ἐμνήσθη λέγων, ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι δέοι Δίωνος, τὴν δ' ἡμίσειαν τοῦ υἱέος. ἔφη δὴ πωλήσειν αὐτήν, πραθείσης δὲ τὰ μὲν ἡμίσεια ἐμοὶ δώσειν ἄγειν, τὰ δ' ἡμίσεια τῷ παιδί καταλείψειν αὐτοῦ. τὸ γὰρ δὴ δικαιοτάτον οὕτως ἔχειν. πληγείς δ' ἐγὼ τῷ λεχθέντι πάνυ μὲν ὦμην γελοῖον εἶναι ἀντιλέγειν ἔτι, ὅμως δ' εἶπον, ὅτι χρεῖη τὴν παρὰ Δίωνος ἐπιστολὴν περιμένειν ἡμᾶς καὶ ταῦτα πάλιν αὐτὰ ἐπιστέλλειν. ὁ δὲ ἐξῆς τούτοις πάνυ E νεανικῶς ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπη τε καὶ ὅπως ἤθελε καὶ οἷς τιςί, πρὸς ἐμέ δὲ οὐδὲν ὄλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν, καὶ μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς ἐκείνον αὐτὸν περὶ τῶν Δίωνος πραγμάτων οὐδὲν ἔτι διελεγόμην. οὐδὲν γὰρ ἔτι πλέον ὦμην ποιεῖν.

Μέχρι μὲν δὴ τούτων ταύτη μοι βεβηθημένον ἐργόνει φιλοσοφία καὶ φίλοις. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξῶμεν 348 ἐγὼ καὶ Διονύσιος, ἐγὼ μὲν βλέπων ἕξω, καθάπερ ὄρου ποδοῶν ποδὲν ἀναπτέσθαι, ὁ δὲ διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσοι με μηδὲν ἀποδοῦς τῶν Δίωνος. ὅμως δὲ ἔφαμεν ἑταῖροί γε εἶναι πρὸς πᾶσαν Σικελίαν. τῶν δὴ μισθοφόρων τοὺς πρεσβυτέρους Διονύσιος ἐπεχείρησεν ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν παρὰ τὰ τοῦ πατρὸς ἔθη, θυμω-

θέντες δὲ οἱ στρατιῶται ξυνελέγησαν ἀθρόοι καὶ οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψειν. ὁ δ' ἐπεχείρει βιάζεσθαι κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως πύλας, οἱ δ' ἐφέροντο εὐθύς πρὸς τὰ B τείχη, παιῶνά τινα ἀναβοήσαντες βάρβαρον καὶ πολεμικόν. οὗ δὴ περιδεῆς Διονύσιος γενόμενος ἅπαντα συνεχώρησε καὶ ἔτι πλείω τοῖς τότε συλληχθεῖσι τῶν πελταστῶν. λόγος δὴ τις ταχὺ διήλθεν ὡς Ἡρακλείδης αἴτιος εἴη γεγονὼς πάντων τούτων. ὃν ἀκούσας ὁ μὲν Ἡρακλείδης ἐκποδῶν αὐτὸν ἔσχεν ἀφανῆ, Διονύσιος δὲ ἐξήτει λαβεῖν, ἀπορῶν δέ, Θεοδότην μεταπεμψάμενος εἰς C τὸν κῆπον — ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ τότε περιπατῶν — τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐτ' οἶδα οὐτ' ἤκουον διαλεγόμενων, ἃ δὲ ἐναντίον εἶπε Θεοδότης ἐμοῦ πρὸς Διονύσιον, οἶδά τε καὶ μέμνημαι. Πλάτων γάρ, ἔφη, Διονύσιον ἐγὼ πείθω τουτονί, ἐὰν ἐγὼ γένωμαι δεῦρο Ἡρακλείδην κομίσει δυνατὸς ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῷ τῶν νῦν γεγονότων, ἂν ἄρα μὴ δόξη δεῖν αὐτὸν οἰκεῖν ἐν Σικελίᾳ, τόν τε υἱὸν λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα ἄξιῶ εἰς Πελοπόννησον ἀποπλεῖν, οἰκεῖν τε D βλάπτουτα μηδὲν Διονύσιον ἐκεῖ, καρπούμενον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμψάμην μὲν οὖν καὶ πρότερον αὐτόν, μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν, ἂν τ' οὖν ἀπὸ τῆς προτέρας μεταπομπῆς ἂν τε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ὑπακούσῃ μοι. Διονύσιον δὲ ἄξιῶ καὶ δέομαι, ἂν τις ἐντυγχάνῃ Ἡρακλείδῃ ἐάν τ' ἐν ἀργῷ ἐάν τ' ἐνθάδε, μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γίνεσθαι, μεταστῆναι δ' ἐκ τῆς χώρας, ἕως ἂν ἄλλο τι E Διονυσίῳ δόξη. ταῦτα, ἔφη, συγχωρεῖς; λέγων πρὸς τὸν Διονύσιον. συγχωρῶ. μηδ' ἂν πρὸς τῇ σῆ, ἔφη, φανῆ οἰκία, πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα. τῇ δὴ μετὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δαίλης Εὐρύβιος καὶ Θεοδότης προσηληθέτην μοι σπουδῇ τεθορυβημένῳ θαυμαστῶς, καὶ ὁ Θεοδότης λέγει, Πλάτων, ἔφη, παρήσθη χθές

οἷς περὶ Ἡρακλείδου Διονύσιος ἠμολόγει πρὸς ἐμὲ καὶ σέ; πῶς δὲ οὐκ; ἔφην. νῦν τοίνυν, ἢ δ' ὅς, περιθέουσι πελτασταὶ λαβεῖν Ἡρακλείδην ζητοῦντες, ὃ δὲ εἶναι πη ταύτην κινδυνεύει· ἀλλ' ἡμῖν, ἔφη, συνακολουθήσον
 349 πρὸς Διονύσιον ἀπάσῃ μηχανῇ. ᾠχόμεθα οὖν καὶ εἰσήμε-
 δομεν παρ' αὐτόν, καὶ τῶ μὲν ἐστάτην σιγῇ δακρύοντες, ἐγὼ δὲ εἶπον· οἶδε πεφοβήνται, μὴ τι σὺ παρὰ τὰ χθῆς ἠμολογημένα ποιήσης περὶ Ἡρακλείδην νεώτερον· δοκεῖ γὰρ μοι ταύτην πη γεγονέναι φανερός ἀποτέτραμμένος. ὃ δὲ ἀκούσας ἀνεφλέχθη τε καὶ παντοδαπὰ χρώματα ἤκειν, οἷα ἂν θυμούμενος ἀφείη· προσπεσὼν δ' αὐτῷ ὁ Θεο-
 B δότης λαβόμενος τῆς χειρὸς ἐδάκρυσέ τε καὶ ἰκέτευε μη-
 δὲν τοιοῦτον ποιεῖν, ὑπολαβὼν δ' ἐγὼ παραμυθούμενος, θάρρει, Θεοδότα, ἔφην· οὐ γὰρ τολμήσει Διονύσιος παρὰ τὰ χθῆς ἠμολογημένα ἄλλα ποτὲ δεῖν. καὶ ὅς ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, σοί, ἔφη, ἐγὼ οὔτε τι σμικρὸν οὔτε μέγα ἠμολόγησα. νῆ τοὺς θεοὺς, ἦν δ' ἐγὼ, σὺ γε ταῦτα, ἃ σοῦ νῦν οὗτος δεῖται μὴ ποιεῖν· καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀποστρεφόμενος ᾠχόμεν ἔξω. τὸ μετὰ
 C ταῦτα ὁ μὲν ἐκνήγει τὸν Ἡρακλείδην, Θεοδότης δὲ ἀγγέλους πέμπων Ἡρακλείδην φεύγειν διεκελεύετο· ὃ δὲ ἐκπέμψας Τισίαν καὶ πελταστὰς διώκειν ἐκέλευε· φθάνει δέ, ὡς ἐλέγετο, Ἡρακλείδης εἰς τὴν Καρχηδονίαν ἐπι-
 κράτειαν ἐκφυγὼν ἡμέρας σμικρῶ τινὶ μέρει. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἢ πάλαι ἐπιβουλὴ Διονυσίῳ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ Δίωνος χρήματα ἔδοξεν ἐχθρας λόγον ἔχειν ἂν πρὸς με
 D πιδανόν· καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκπέμπει με, εὐρῶν πρόφασιν, ὡς τὰς γυναῖκας ἐν τῷ κήπῳ, ἐν ᾧ κατῴκουν ἐγὼ, δεῖο θῦσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον· ἔξω δὲ με παρ' Ἀρχιδήμῳ προσέταττε τὸν χρόνον τοῦτον μεῖναι. οὗτος δ' ἐμοῦ ἐκεῖ Θεοδότης μεταπεμφάμενός με πολλὰ περὶ τῶν τότε πραχθέντων ἠγανάκτει καὶ ἐμέμ-

φετο Διονυσίῳ· ὃ δ' ἀκούσας, ὅτι παρὰ Θεοδότην εἶην εἰσεληλυθώς, πρόφασιν αὖ ταύτην ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ διαφορᾶς ποιούμενος, ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν, πέμψας E
 τινὰ ἡρώτα με, εἰ ξυγγενοίμην ὄντως μεταπεμφάμενον με Θεοδότου· καὶ γὰρ, παντάπασιν, ἔφην· ὃ δέ, ἐκέλευε τοίνυν, ἔφη, σοὶ φράζειν, ὅτι καλῶς οὐδαμῇ ποιεῖς Δίωνα καὶ τοὺς Δίωνος φίλους αἰεὶ περὶ πλείονος αὐτοῦ ποιούμενος. ταῦτ' ἐρρήθη, καὶ οὐκέτι μετεπέμψατό με εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν, ὡς ἦδη σαφῶς Θεοδότου μὲν ὄντος μου καὶ Ἡρακλείδου φίλου, αὐτοῦ δ' ἐχθροῦ, καὶ οὐκ εὐ-
 νοεῖν ᾤετό με, ὅτι Δίωσι τὰ χρήματα ἔρρει παντελῶς. ᾠκουν δὲ τὸ μετὰ τοῦτο ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μι- 350
 σθοφόροις· προσιόντες δέ μοι ἄλλοι τε καὶ οἱ τῶν ὑπη-
 ρεσιῶν ὄντες Ἀθήνηθεν ἐμοὶ πολιταὶ ἀπήγγελλον, ὅτι διαβεβλημένος εἶην ἐν ταῖς πελτασταῖς καὶ μοὶ τινες ἀπει-
 λοῦσεν, εἴ που λήψονται με, διαφθερεῖν. μηχανῶμαι δὲ τίνα τοιάνδε σωτηρίαν. πέμψω παρ' Ἀρχύτην καὶ τοὺς ἄλλους φίλους εἰς Τάραντα, φράζων ἐν οἷς ᾧν τυγχάνω· οἱ δὲ πρόφασιν τινὰ πρεσβείας πορισάμενοι παρὰ τῆς πόλεως πέμπουσι τριακόντορον τε καὶ Λαμίσκον αὐτῶν B
 ἔνα, ὅς ἐλθὼν εἰδεῖτο Διονυσίου περὶ ἐμοῦ λέγων, ὅτι βουλοίμην ἀπιέναι, καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν· ὃ δὲ ξυ-
 νομολόγησε καὶ ἀπέπεμψεν ἐφόδια δούς, τῶν Δίωνος δὲ χρημάτων οὐτ' ἐγὼ τι ἀπῆτον οὔτε τις ἀπέδωκεν. ἐλθὼν δὲ εἰς Πελοπόννησον εἰς Ὀλυμπίαν, Δίωνα καταλαβὼν θεωροῦντα, ἠγγελλον τὰ γεγονότα· ὃ δὲ τὸν Δία ἐπι-
 μαρτυράμενος εὐθύς παρήγγελλεν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις παρασκευάζεσθαι τιμωρεῖσθαι Διο- C
 νύσιον, ἡμᾶς μὲν ξεναπατίας χάριν, οὔτω γὰρ ἔλεγέ τε καὶ ἐνόει, αὐτὸν δ' ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς. ἀκούσας δ' ἐγὼ τοὺς μὲν φίλους παρακαλεῖν αὐτὸν ἐκέλευον, εἰ βούλονται· ἐμὲ δ' εἶπον ὅτι σὺ μετὰ τῶν ἄλλων βία τινὰ

τρόπον σύσσιτον και συνέστιον και κοινωνον Ιερών Διο-
 νυσίω ἐποίησας, ὃς ἴσως ἠγείτο διαβαλλόντων πολλῶν
 ἐπιβουλεύειν ἐμὲ μετὰ σοῦ ἑαυτῷ και τῇ τυραννίδι, και
 D ὅμως οὐκ ἀπέκτεινε, ἠδέσθη δέ· οὐτ' οὐν ἠλικίαν ἔχω
 συμπολεμῆν ἐτι σχεδὸν οὐδενί, κοινός τε ὑμῖν εἰμί, ἄν
 ποτέ τι πρὸς ἀλλήλους δεηθέντες φιλίας ἀγαθόν τι ποι-
 εῖν βουληθῆτε· κακὰ δὲ ἕως ἄν ἐπιθυμῆτε, ἄλλους παρα-
 καλεῖτε. ταῦτα εἶπον μεμισηκῶς τὴν περὶ Σικελίαν πλά-
 νην και ἀτυλίαν· ἀπειθοῦντες δὲ και οὐ πειθόμενοι ταῖς
 ὑπ' ἐμοῦ διαλέξεσι πάντων τῶν νῦν γεγενομένων κακῶν
 αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο αὐτοῖς, ὧν, εἰ Διονύσιος ἀπέδωκε
 E τὰ χρήματα Δίῳνι ἢ και παντάπασι κατηλλάγη, οὐκ ἄν
 ποτε ἐγένετο οὐδέν, ὅσα γε δὴ τὰνθρώπινα· Δίῳνα γὰρ
 ἐγὼ και τῷ βούλεσθαι και τῷ δύνασθαι κατεῖχον ἄν ὄξ-
 δίας· νῦν δὲ ὁρμήσαντες ἐπ' ἀλλήλους κακῶν πάντα ἐμ-
 351 πεπλήμασι. και τοι τὴν γε αὐτὴν Δίῳν εἶχε βούλησιν,
 ἦνπερ ἄν ἐγὼ φαίην δεῖν ἐμὲ και ἄλλον, ὅστις μέτριος,
 περὶ τε τῆς αὐτοῦ δυνάμεως και φίλων και περὶ πόλεως
 τῆς αὐτοῦ διανοοῖτ' ἄν εὐεργετῶν ἐν δυνάμει και τιμαῖσι
 γενέσθαι τὰ μέγιστα ἐν ταῖς μεγίσταις. ἔστι δὲ οὐκ ἄν τις
 πλούσιον ἑαυτὸν ποιῆσῃ, και ἐταίρους και πόλιν ἐπιβου-
 λεύσας και ξυνωμότας συναγαγῶν, πένης ὧν και ἑαυτοῦ
 μὴ κρατῶν, ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἠττημένος,
 B εἶτα τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀποκτείνας, ἐχθροὺς
 καλῶν τούτους, διαφορῇ τὰ τούτων χρήματα και τοῖς
 συνεργοῖς τε και ἐταίροις παρακελεύηται, ὅπως μηδεὶς
 αὐτῷ ἐγκαλεῖ πένης φάσκων εἶναι· ταῦτόν δὲ και τὴν
 πόλιν ἄν οὕτω τις εὐεργετῶν τιμᾶται ὑπ' αὐτῆς, τοῖς
 πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, ἢ
 μεγάλης προσεστῶς πόλεως και πολλῶν ἀρχούσης ἐλαττό-
 νων τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὰ τῶν σμικροτέρων χρήματα δια-
 C νέμη μὴ κατὰ δίκην. οὕτω μὲν γὰρ οὔτε Δίῳν οὔτε ἄλλος

ποτέ οὐδεὶς ἐπὶ δύνάμει ἐκῶν εἶσιν ἀλιτηριώδη ἑαυτῷ τε
 και γένει εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον, ἐπὶ πολιτείαν δὲ και νόμων
 κατασκευῆν τῶν δικαιοτάτων τε και ἀρίστων, οὐ τι δι'
 ὀλιγίστων θανάτων και φυγῶν γιγνομένην· ἂ νῦν δὴ
 Δίῳν πράττων, προτιμήσας τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ δρᾶ-
 σαι πρότερον, διευλαβούμενος δὲ μὴ παθεῖν, ὅμως ἔπται-
 σεν ἐπ' ἄκρον ἐλθῶν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν,
 θανμαστὸν παθῶν οὐδέν. ὅσιος γὰρ ἀνθρώπος ἀνοσίων D
 πέρι, σώφρων τε και ἔμφρων, τὸ μὲν ὅλον οὐκ ἄν ποτε
 διαψευσθείη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι, κυβερνήτου
 δὲ ἀγαθοῦ πάθος ἄν ἴσως οὐ θανμαστὸν εἰ πάθοι, ὃν
 χειμῶν μὲν ἐδόμενος οὐκ ἄν πάνν λάθοι, χειμῶνων δὲ
 ἐξαίσιον και ἀπροσδόκητον μέγεθος λάθοι τ' ἄν και λα-
 θὸν κατακλύσειε βία. ταῦτόν δὴ και Δίῳνα ἔσφηλε δι'
 ὀλιγίστων· κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλα-
 θον οἱ σφήλαντες, ὅσον δὲ ὕψος ἀμαθίας εἶχον και τῆς E
 ἄλλης μοχθηρίας τε και λαιμαργίας, ἔλαθον, ὧ δὴ σφα-
 λεῖς κέεται, Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ. τὰ δὴ
 μετὰ τὰ νῦν ῥηθέντα ἂ ξυμβουλεύω, σχεδὸν εἰρηταί τε 352
 μοι και εἰρήσθω· ὧν δ' ἐπανελάβον ἔνεκα τὴν εἰς Σικε-
 λίαν ἀφιξιν τὴν δευτέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξέ μοι ῥη-
 θῆναι δεῖν διὰ τὴν ἀτοπίαν και ἀλογίαν τῶν γενομένων·
 εἰ δ' ἄρα τινὲ τὰ νῦν ῥηθέντα εὐλογώτερα ἐφάνη και
 προφάσεις πρὸς τὰ γενόμενα ἱκανῶς ἔχειν ἔδοξέ τω, με-
 τρώως ἄν ἡμῖν και ἱκανῶς εἶη τὰ νῦν εἰρημένα.

H.

Πλάτων τοῖς Δίῳνος οἰκείοις τε και ἐταίροις εὖ B
 πράττειν· ἂ δ' ἄν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε,
 4*

ὄντως πειράσομαι ταῦθ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελθεῖν.
 ἐλπίζω δὲ οὐχ ὑμῖν μόνοις συμβουλευέσειν τὰ συμφέροντα,
 C μάλιστα γὰρ μὴν ὑμῖν, καὶ δευτέροις πᾶσι τοῖς ἐν Συρα-
 κούσαις, τρίτοις δὲ ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις,
 πλὴν εἴ τις αὐτῶν ἀνοσιουργὸς γέγρονε· ταῦτα γὰρ ἀνί-
 ατα καὶ οὐκ ἂν ποτέ τις αὐτὰ ἐκνίψει. νοήσατε δὲ ἅ-
 λέγω νῦν. ἔσθ' ὑμῖν κατὰ Σικελίαν πᾶσαν λελυμένης
 τῆς τυραννίδος πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων, τῶν μὲν
 βουλομένων ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν, τῶν δὲ τῆ τῆς
 τυραννίδος ἀποφυγῆ τέλος ἐπιθεῖναι. συμβουλή δὲ περὶ
 D τῶν τοιούτων ὀρθῆ δοκεῖ ἐκάστοτε τοῖς πολλοῖς εἶναι
 ταῦτα συμβουλευέειν δεῖν, ἅ τοὺς μὲν πολεμίους ὡς πλεῖ-
 στα κακὰ ἐξεργάσεται, τοὺς δὲ φίλους ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ·
 τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥάδιον, πολλὰ κακὰ θρωῖντα τοὺς ἄλλους
 μὴ οὐ καὶ ἀσχεῖν αὐτὸν πολλὰ ἕτερα. δεῖ δὲ οὐ μακρὰν
 ἐλθόντας ποι τὰ τοιαῦτα ἐναργῶς ἰδεῖν, ἀλλ' ὅσα νῦν
 γέγονε τῆδε αὐτοῦ περὶ Σικελίαν, τῶν μὲν ἐπιχειρούν-
 των θρωῖν, τῶν δὲ ἀμύνασθαι τοὺς θρωῖντας· ἅ καὶ ἄλλοις
 E μυθολογοῦντες ἱκανοὶ γίγνοισθ' ἂν ἐκάστοτε διδάσκαλοι.
 τούτων μὲν δὴ σχεδὸν οὐκ ἀπορία· τῶν δὲ ὅσα γένοιτ'
 ἂν ἢ πᾶσι συμφέροντα ἐχθροῖς τε καὶ φίλοις ἢ ὅ τι σμι-
 κρότατα κακὰ ἀμφοῖν, ταῦτα οὔτε ῥάδιον ὀρθῶν οὔτε
 ἰδόντα ἐπιτελεῖν, εὐχῆ δὲ προσέεικεν ἢ τοιαύτη συμβουλή
 τε καὶ ἐπιχειρήσις τοῦ λόγου. ἔστω δὲ παντάπασι μὲν
 353 εὐχὴ τις, ἀπὸ γὰρ θεῶν χροὴ πάντα ἀρχόμενον αἰεὶ λέγειν
 τε καὶ νοεῖν, ἐπιτελής δ' εἴη σημαίνουσα ἡμῖν τοιούδε
 τινὰ λόγον. νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδόν, ἐξ οὐ-
 περ γέγονεν ὁ πόλεμος, συγγένεια ἄρχει μία διὰ τέλους,
 ἣν ποτε κατέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐς ἀπορίαν ἐλθόν-
 τες τὴν ἄπασαν, τόθ' ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἔσχατος Σι-
 κελία τῆ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Καρχηδονίων ἀνάστατον ὄλην
 ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενέσθαι. τότε γὰρ εἴλοντο Διονύσιον

μὲν ὡς νέον καὶ πολεμικὸν ἐπὶ τὰς τοῦ πολέμου προεπού- B
 σας αὐτῷ πράξεις, σύμβουλον δὲ καὶ προεσβύτερον Ἰπ-
 παρίνον, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς Σικελίας αὐτοκράτορας, ὡς
 φασί, τυράννους ἐπονομάζοντες· καὶ εἴτε δὴ θείαν τις
 ἠγείσθαι βούλεται τύχην καὶ θεὸν εἴτε τὴν τῶν ἀρχόν-
 των ἀρετὴν εἴτε καὶ τὸ ξυναμφότερον μετὰ τῶν τότε πο-
 λιτῶν τῆς σωτηρίας αἰτίαν συμβῆναι γενομένην, ἔστω
 ταύτῃ ὅπῃ τις ὑπολαμβάνει· σωτηρία δ' οὐν οὕτω συν-
 ἔβη τοῖς τότε γενομένοις. τοιούτων οὐν αὐτῶν γεγονό-
 των δίκαιόν που τοῖς σώσασι πάντας χάριν ἔχειν· εἰ δέ C
 τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἢ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῆ τῆς
 πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας τὰς μὲν ἔχει,
 τὰς δὲ τινέτω. τίνες οὐν δὴ δίκαι ἀναγκαιῶς ὀρθαὶ γί-
 γνουιτ' ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς; εἰ μὲν ῥαδίως
 ὑμεῖς ἀποφυγεῖν οἰοί τ' ἦτε αὐτοὺς καὶ ἄνευ μεγάλων
 κινδύνων καὶ πόνων, ἢ κείνοι ἐλεῖν εὐπετῶς πάλιν τὴν
 ἀρχήν, οὐδ' ἂν συμβουλευέειν οἷόν τ' ἦν τὰ μέλλοντα ῥη-
 θήσεσθαι· νῦν δ' ἐννοεῖν ὑμᾶς ἀμφοτέροισι χρεῶν καὶ D
 ἀναμιμνήσκεσθαι, ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἐκότεροι γέγονατε
 τοῦ νῦν οἰεσθαι σχεδὸν αἰεὶ τινος σμικροῦ ἐπιδειεῖς εἶναι
 τὸ μὴ πάντα κατὰ νοῦν πράττειν, καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ σμι-
 κρὸν τοῦτο μεγάλων καὶ μυρίων κακῶν αἰτίον ἐκάστοτε
 συμβαίνει γιγνόμενον, καὶ πέρας οὐδὲν ποτε τελεῖται,
 ξυνάπτει δὲ αἰεὶ παλαιὰ τελευτῆ δοκοῦσα ἀρχὴ φρομένη
 νέε, διολέσθαι δ' ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου κινδυνεύσει
 καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν γένος, ἥξει δέ, E
 ἐάνπερ τῶν εἰκότων γίγνηται τε καὶ ἀπενκτῶν, σχεδὸν
 εἰς ἐρημίαν τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς Σικελία πᾶσα, Φοι-
 νίκων ἢ Ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἰς τινα δυναστείαν καὶ
 κράτος. τούτων δὴ χροὴ πάσῃ προθυμίᾳ πάντας τοὺς Ἑλ-
 ληνας τέμνειν φάρμακον. εἰ μὲν δὴ τις ὀρθότερον ἀμει-
 νόν τ' ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ ῥηθησομένου, ἐνεγκῶν εἰς τὸ

354 μέσον ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθεῖη· ὃ δέ μοι φαίνεται
 πῆ τὰ νῦν, ἐγὼ πειράσομαι πάση παρηρησία καὶ κοινῶ τινα
 δικαίῳ λόγῳ χρώμενος δηλοῦν. λέγω γὰρ δὴ διατηρητοῦ
 τινὰ τρόπον, διαλεγόμενος ὡς δυοῖν τυραννεύσαντί τε
 καὶ τυραννευθέντι, ὡς ἐνὶ ἑκατέρῳ παλαιὰν ἐμὴν ξυμ-
 βουλήν· καὶ νῦν δ' ὃ γ' ἐμὸς λόγος ἂν εἴη ξύμβουλος
 τυράννῳ παντὶ φεύγειν μὲν τοῦνομά τε καὶ τοῦργον
 τοῦτο, εἰς βασιλείαν δέ, εἰ δυνατὸν εἴη, μεταβαλεῖν. δυ-
 Β νατὸν δέ, ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς Λυ-
 κοῦργος, ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν Ἄργει καὶ
 Μεσσήνῃ ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν ἀφικόμε-
 νους καὶ διαφθείραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκατέ-
 ρους ἑκατέρῳ, δείσας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα καὶ
 γένους, φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν
 καὶ τὸν τῶν ἐφόρων δεσμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτή-
 ριον, ὥστε γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετ' ἐνκλείας σώξασθαι,
 C νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλ' οὐκ ἀνθρώποι τύραννοι νόμων. ὃ δὴ καὶ νῦν οὐμὸς
 λόγος πᾶσι παρακαλεῖται, τοῖς μὲν τυραννίδος ἐπιεμέ-
 νοις ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πεινῶν-
 των εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων, εἰς βασιλείας
 δ' εἶδος πειράσθαι μεταβάλλειν καὶ δουλεῦσαι νόμοις
 βασιλικοῖς, τὰς μεγίστας τιμὰς κερτιμένους παρ' ἐκόν-
 των τε ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων· τοῖς δὲ δὴ ἐλευθερα
 D διώκουσιν ἤδη καὶ φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὄν
 κακόν, εὐλαβεῖσθαι ξυμβουλευοίμ' ἂν μὴ ποτε ἀπληστία
 ἐλευθερίας ἀκαίρου τινὸς εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα
 ἐμπέσωσιν, ὃ διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν οἱ τότε ἔπαθον, ἀμέ-
 τρω ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι· οἱ γὰρ πρὸ Διονυσίου
 καὶ Ἰππαρίνου ἄρξαντες Σικελιώται τότε ὡς ῥοντο εὐ-
 δαιμόνως ἔζων, τρυφῶντές τε καὶ ἅμα ἀρχόντων ἄρχου-
 τες· οἱ καὶ τοὺς δέκα στρατηγούς κατέλευσαν βάλλοντες

τοὺς πρὸ Διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα κρίναντες, ἵνα E
 δὴ δουλεύοιεν μηδενὶ μήτε σὺν δίκῃ μήτε νόμῳ δεσπότη,
 ἐλεύθεροι δ' εἶεν πάντη πάντως· ὅθεν αἱ τυραννίδες
 ἐγένοντο αὐτοῖς. δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλ-
 λουσα μὲν ἑκατέρῳ πάγκακον, ἕμμετρος δὲ οὕσα πανά-
 γαθον· μετρία δὲ ἢ θεῶ δουλεία, ἄμετρος δὲ ἢ τοῖς ἀν-
 θρώποις· θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσι νόμος, ἄφροσι 355
 δὲ ἡδονή. τούτων δὴ ταύτη πεφυκότων, ἃ ξυμβουλεύω
 Συρακοσίοις πᾶσι, φράζειν παρακαλεῖομαι τοῖς Δίῳνος
 φίλοις ἐκείνου καὶ ἐμὴν κοινὴν ξυμβουλήν· ἐγὼ δὲ ἐρ-
 μηνεύσω ἃ ἐκεῖνος ἔμπροσθεν ὦν καὶ δυνάμενος εἶπεν *ἂν*
 νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίς οὖν δὴ, τις ἂν εἴποι, λόγον ἀποφαί-
 νεται ὑμῖν περὶ τῶν νῦν παρόντων ἢ Δίῳνος ξυμβουλή;
 τόνδε.

Δέξασθε, ὦ Συρακοσίοι, πάντων πρώτον νόμους,
 οἵτινες ἂν ὑμῖν φαίνωνται μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ B
 πλοῦτον τρέψοντες τὰς γνώμας ὑμῶν μήτ' ἐπιθυμίας,
 ἀλλ' ὄντων τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος, ἔτι δὲ χρημάτων,
 τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἐντιμοτάτην ποιοῦντες, δευτέραν
 δὲ τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῇ τῆς ψυχῆς κειμένην, τρίτην
 δὲ καὶ ὑστάτην τὴν τῶν χρημάτων τιμὴν, δουλεύουσαν
 τῷ σώματι τε καὶ τῇ ψυχῇ· καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμε-
 νος θεσμὸς νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος, ὄντως C
 εὐδαιμόνας ἀποτελεῶν τοὺς χρωμένους· ὁ δὲ τοὺς πλου-
 σίους εὐδαιμόνας ὀνομάζων λόγος αὐτός τε ἄθλιος, γυ-
 ναικῶν καὶ παιδῶν ὦν λόγος ἄνους, τοὺς πειθομένους
 τε ἀπεργάζεται τοιούτους. ὅτι δ' ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ παρα-
 κελύομαι, ἐὰν γέσησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νό-
 μων, ἔργῳ γνώσεσθε· ἢ δὴ βάσανος ἀληθεστάτη δοκεῖ
 γίνεσθαι τῶν πάντων πέρι. δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιού-
 τους νόμους, ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ οὔτε D
 κρατεῖτε ἰκανῶς οὔτ' αὖ διαφερόντως κρατεῖσθε, δίκαιον

ἂν ἴσως καὶ συμφέρον γίγνοιτο ὑμῖν πᾶσι μέσον τεμεῖν,
 τοῖς τε φεύγουσι τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα ὑμῖν καὶ τοῖς
 τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρωῶσι τυχεῖν, ὧν οἱ πρόγονοι τότε, τὸ
 μέγιστον, ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων τοὺς Ἕλληνας, ὥστ'
 ἐξεῖναι περὶ πολιτείας νῦν ποιεῖσθαι λόγους· ἔρρουσι δὲ
 τότε οὔτε λόγος οὔτ' ἐλπίς ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῆ οὐδαμῶς.
 νῦν οὖν τοῖς μὲν ἐλευθερία γιγνέσθω μετὰ βασιλικῆς
 E ἀρχῆς, τοῖς δὲ ἀρχὴν ὑπεύθυνος βασιλική, δεσποζόντων
 νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν,
 ἂν τι παράνομον πράττωσιν· ἐπὶ δὲ τούτοις ζῦμψασιν
 ἀδόλῳ γνώμῃ καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν βασιλέα στήσασθε,
 πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν υἱὸν χαρίτων ἕνεκα διττῶν, τῆς τε
 παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ βαρβά-
 ρων ἠλευθέρωσεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὴν πόλιν, ἐγὼ δὲ
 356 ἀπὸ τυράννων νῦν δῖς, ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ὑμεῖς γεγό-
 νατε. δεύτερον δὲ δὴ ποιείσθε βασιλέα τὸν τῷ μὲν ἐμῷ
 πατρὶ ταῦτον κεκτημένον ὄνομα, υἱὸν δὲ Διονυσίου,
 χάριν τῆς τε δὴ νῦν βοηθείας καὶ ὀσίου τρόπου· ὃς γε-
 νόμενος τυράννου πατρὸς ἐκὼν τὴν πόλιν ἐλευθεροῖ, τι-
 μὴν αὐτῷ καὶ γένει ἀείζων ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου
 καὶ ἀδίκου κτώμενος. τρίτον δὲ προκαλεῖσθαι χρὴ βασι-
 λέα γίγνεσθαι Συρακουσῶν, ἐκόντα ἐκούσης τῆς πόλεως,
 B τὸν νῦν τοῦ τῶν πολεμίων ἄρχοντα στρατοπέδου Διο-
 νύσιον τὸν Διονυσίου, ἔαν ἐθέλῃ ἐκὼν εἰς βασιλέως
 σῆμα ἀπαλλάττεσθαι, δεδιῶς μὲν τὰς τύχας, ἐλεῶν δὲ
 πατρίδα καὶ ἱερῶν ἀθεραπευσίαν καὶ τάφους, μὴ διὰ φι-
 λονεικίαν πάντως πάντα ἀπολέσῃ βαρβάρους ἐπίχατος
 γενόμενος· τρεῖς δ' ὄντας βασιλέας, εἴτ' οὖν τὴν Λακω-
 νικὴν δύναμιν αὐτοῖς δόντες εἴτε ἀφελόντες καὶ ξυνο-
 μολογησάμενοι, καταστήσασθε τρόπον τινὶ τοιῷδε, ὃς εἰ-
 C ρηται μὲν καὶ πρότερον ὑμῖν, ὅμως δ' ἔτι καὶ νῦν
 ἀκούετε. ἔαν ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ Διονυσίου τε καὶ

Ἰππαρίνου ἐπὶ σωτηρίᾳ Σικελίας παύσασθαι τῶν νῦν
 παρόντων κακῶν, τιμὰς αὐτοῖς καὶ γένει λαβόντες εἰς τε
 τὸν ἔπειτα καὶ τὸν νῦν χρόνον, ἐπὶ τούτοις καλεῖτε,
 ὥσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέσβεις οὓς ἂν ἐθέλῃσθε
 κυρίους ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν, εἴτε τινὰς αὐτόθεν
 εἴτε ἐξωθεν εἴτε ἀμφοτέρω, καὶ ὁπόσους ἂν συγχωρή-
 σωσι· τούτους δ' ἐλθόντας νόμους μὲν πρῶτον θεῖναι D
 καὶ πολιτείαν τοιαύτην, ἐν ἣ βασιλέας ἀρμόττει γίγνε-
 σθαι κυρίους ἱερῶν τε καὶ ὄσων ἄλλων πρέπει τοῖς γενο-
 μένοις ποτὲ εὐεργέταις, πολέμου δὲ καὶ εἰρήνης ἄρχον-
 τας νομοφύλακας ποιήσασθαι ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ
 πέντε μετὰ τε δήμου καὶ βουλῆς. δικαστήρια δὲ ἄλλα
 μὲν ἄλλων, θανάτου δὲ καὶ φυγῆς τοὺς τε πέντε καὶ
 τριάκοντα ὑπάρχειν· πρὸς τούτοις τε ἐκλεκτοὺς γίγνε-
 σθαι δικαστὰς ἐκ τῶν [νῦν] ἀεὶ περυσίων ἀρχόντων,
 ἕνα ἀφ' ἐκάστης τῆς ἀρχῆς τὸν ἀριστον δόξαντ' εἶναι καὶ E
 δικαιοτάτον· τούτους δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν δικάζειν
 ὅσα θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ μεταστάσεως τῶν πολιτῶν·
 βασιλέα δὲ τῶν τοιούτων δικῶν μὴ ἐξεῖναι δικαστὴν γί-
 γνεσθαι, καθάπερ ἱερῶν φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμοῦ 357
 καὶ φυγῆς. ταῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν διανοήθη γίγνε-
 σθαι καὶ νῦν διανοοῦμαι, καὶ τότε κρατήσας τῶν ἐχθρῶν
 μεθ' ὑμῶν, εἰ μὴ ξενικαὶ ἐρινύες ἐκώλυσαν, κατέστησα
 ἂν ἤπερ καὶ διανοοῦμην, καὶ μετὰ ταῦτα Σικελίαν ἂν τὴν
 ἄλλην, εἴπερ ἔργα ἐπὶ νῶ ἐγίγνετο, κατόμισα, τοὺς μὲν
 βαρβάρους ἦν νῦν ἔχουσιν ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ
 τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραν-
 νίδα, τοὺς δ' ἔμπροσθεν οἰκήτας τῶν Ἑλληνικῶν τόπων B
 εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῶας οἰκήσεις κατοικίσας· ταῦτα
 δὲ ταῦτα καὶ νῦν πᾶσι συμβουλεύω κοινῇ διανοηθῆναι
 καὶ πράττειν τε καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις
 πάντας, τὸν μὴ θέλοντα δὲ πολέμιον ἡγεῖσθαι κοινῇ· ἔστι

δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα· ἃ γὰρ ἐν δυοῖν τε ὄντα ψυχαῖν
 τυγχάνει καὶ λογισαμένοις εὐρεῖν βέλτιστα ἐτοιμῶς ἔχει,
 ταῦτα δὲ σχεδὸν ὁ κρινῶν ἀδύνατα οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω
 C δὲ τὰς δύο τήν τε Ἰππαρίνου τοῦ Διονυσίου υἱέος καὶ
 τήν τοῦ ἐμοῦ υἱέος· τούτοις γὰρ ξυνομολογησάντων τοῖς
 γε ἄλλοις Συρακουσίοις οἶμαι πᾶσιν ὅσοι περ τῆς πόλεως
 κήδονται ξυνοκοεῖν. ἀλλὰ θεοὶς τε πᾶσι τιμᾶς μετ' εὐχῶν
 δόντες τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ θεῶν πρόπει, πείθοντες
 καὶ προκαλούμενοι φίλους καὶ διαφόρους μαλακῶς τε καὶ
 πάντως, μὴ ἀποστήτε, πρὶν ἂν τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν λε-
 D χθέντα, οἷον ὀνειράτα θεῖα ἐπιστάντα ἐργηγορόσιν, ἐναρ-
 γῇ τε ἐξεργάσηθε τελεσθέντα καὶ εὐτυχῇ.

Θ.

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ Ἀρχιππον καὶ Φιλωνί-
 E δην, τήν τε ἐπιστολήν φέροντες, ἣν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας,
 καὶ ἀπαγγέλλοντες τὰ παρὰ σοῦ. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν
 πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο· καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς
 ἦν ἐργάδη· τὰ δὲ παρὰ σοῦ διήλθον ἡμῖν, λέγοντες ὑπο-
 δυσφορεῖν σε, ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας
 ἀπολυθῆναι. ὅτι μὲν οὖν ἠδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ
 358 αὐτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἔλοιτο τοιαῦτα πράτ-
 τειν οἷα καὶ σὺ, σχεδὸν παντὶ δήλον· ἀλλὰ κάκεῖνο δεῖ
 σε ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέ-
 γουεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μὲν τι ἢ πατρίσι μερί-
 ζεται, τὸ δὲ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι, πολ-
 λὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδεται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν κατα-

λαμβάνουσι. καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ
 κοινὰ, ἄτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν· ἅμα γὰρ ξυμβαι-
 νει καὶ χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, οἱ B
 οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται.
 περὶ τούτων μὲν οὖν ἰκανῶς, Ἐχεκράτους δὲ καὶ νῦν
 ἐπιμέλειαν ἔχομεν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἔχομεν καὶ
 διὰ σὲ καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυνίωνα καὶ δι' αὐ-
 τὸν τὸν νεανίσκον.

I.

Πλάτων Ἀριστοδώρῳ εὖ πράττειν.

Ἀκούω Δίανος ἐν τοῖς μάλιστα ἐταῖρον εἶναι τέ σε C
 νῦν καὶ γεγονέναι διὰ παντός, τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν
 εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον· τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστόν
 καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσο-
 φίαν, τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε
 καὶ δεινότητος κομψότητος οἶμαι προσαγορεύων ὀρθῶς
 ὀνομάζειν. ἀλλ' ἐρρωσὸ τε καὶ μένε ἐν τοῖς ἡθεσιν οἷσ-
 περ καὶ νῦν μένεις.

Ia.

Πλάτων Λαοδάμαντι εὖ πράττειν. D

Ἐπέστειλα μὲν σοι καὶ πρότερον, ὅτι πολὺ διαφέρει
 πρὸς ἅπαντα ἃ λέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι σε Ἀθήναζε·

ἐπειδὴ δὲ σὺ φῆς ἀδύνατον εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτε-
ρον, εἰ δυνατὸν ἐμὲ ἀφικέσθαι ἢ Σωκράτη, ὥσπερ ἐπέ-
E στειλας. νῦν δὲ Σωκράτης μὲν ἐστὶ περὶ ἀσθένειαν τὴν
τῆς στραγγουρίας, ἐμὲ δὲ ἀφικόμενον ἐνταῦθα ἄσχημον
ἂν εἴη μὴ διαπράξασθαι ἐφ' ἅπερ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ
δὲ ταῦτα γενέσθαι ἂν οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω· δι' ἃ δέ,
μακρᾶς ἐτέρας δέοιτ' ἂν ἐπιστολῆς, εἴ τις πάντα διεξίει·
καὶ ἅμα οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχα-
πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
ταν, οἷα [ἀπαντᾶ] καὶ νῦν πάντα κινδύνων ἐν ταῖς πο-
ρειαῖς ἐστὶ μεστὰ. συμβουλευσάι μέντοι ἔχω σοί τε καὶ
359 τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ, φησὶν Ἡσίοδος, δό-
ξαι ἂν εἶναι φαῦλον, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι. εἰ γὰρ οἶονθ' ἔ-
ὑπὸ νόμων ἰδέσθαι καὶ ὧν τινῶν εὐ ποτὲ πόλιν ἂν κατα-
σκευασθῆναι, ἄνευ τοῦ εἶναι τι κύριον ἐπιμελούμενον ἐν
τῇ πόλει τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης, ὅπως ἂν ἡ σῴφρων τε
καὶ ἀνδρική δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὀρθῶς δια-
νοοῦνται. τοῦτο δ' αὖ, εἰ μὲν εἰσὶν ἤδη ἄνδρες ἀξιοὶ τῆς
B ἀρχῆς ταύτης, γένοιτ' ἂν· εἰ δ' ἐπὶ τὸ παιδεῦσαι δεῖ τι-
νός, οὔτε ὁ παιδεύσων οὔτε οἱ παιδευθησόμενοι, ὡς ἐγὼ
οἶμαι, εἰσὶν ὑμῖν, ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι.
καὶ γὰρ σχεδὸν τι καὶ αἱ ἔμπροσθεν πόλεις οὕτω κατε-
σκευασθῆσαν, καὶ ἔπειτα εὐ ᾤκησαν, ὑπὸ ξυμβάσεων
πραγμάτων μεγάλων καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλ-
λας πράξεις γενομένων, ὅταν ἐν τοιοῦτοις καιροῖς ἀνὴρ
καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἐγγένηται μεγάλῃ δυνάμει ἔχων· τὸ
C δ' ἔμπροσθεν αὐτὰ προθυμείσθαι μὲν χρὴ καὶ ἀνάγκη,
διανοεῖσθαι μέντοι αὐτὰ οἷα λέγω, καὶ μὴ ἀνοηταίνειν
οἰόμενους τι ἐτοίμως διαπράξασθαι. εὐτύχει.

ΙΒ.

Πλάτων Ἀρχύτῃ Ταραντίνῳ ἐν πρώττειν.

Τὰ μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόνθ' ὑπομνήματα θαυμαστῶς
ὡς ἄσμενοί τε ἐλάβομεν καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἡγά- D
σθημεν ὡς ἐν μάλιστα, καὶ ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι ὁ ἀνὴρ
ἀξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων· λέγονται γὰρ δὴ οἱ
ἄνδρες οὗτοι μύριοι εἶναι, οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαο-
μέδοντος ἑξαναστάντων Τρώων, ἄνδρες ἀγαθοί, ὡς ὁ
παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνή-
ματα, περὶ ὧν ἐπέστειλας, ἱκανῶς μὲν οὕτω ἔχει, ὡς δέ
ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέσταλκά σοι· περὶ δὲ τῆς φυ-
λακῆς ἀμφοτέροι συμφωνοῦμεν, ὥστ' οὐδὲν δεῖ παρα- E
κελεύεσθαι.

ΙΓ.

Πλάτων Διονυσίῳ τυράννῳ Συρακουσῶν

360

εὐ πρώττειν.

Ἀρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα ζύμβολον ὅτι
παρ' ἐμοῦ ἐστὶ· τοὺς Δοκρούς ποθ' ἐστιῶν νεανίσκους,
πόρρω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ, ἀνέστης παρ' ἐμὲ καὶ φι-
λοφρονούμενος εἶπες εὐ τι ῥῆμα ἔχον, ὡς ἐμοί τε ἐδόκει
καὶ τῷ παρακατακείμενῳ, ἦν δ' οὗτος τῶν καλῶν τις· ὅς B
τότε εἶπεν· ἦ που πολλά, ὦ Διονύσιε, εἰς σοφίαν ὠφελεῖ
ὑπὸ Πλάτωνος· σὺ δ' εἶπες· καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐπεὶ
καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπέμψεως, ὅτι μετεπεμψάμην αὐ-

τόν, δι' αὐτὸ τοῦτο εὐθὺς ὠφελήθη. τοῦτ' οὖν διασω-
 στέον, ὅπως ἂν ἀνξάνηται αἰεὶ ἡμῖν ἢ ἀπ' ἀλλήλων ὠφέ-
 λεια. καὶ ἐγὼ νῦν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευάζων τῶν τε Πυ-
 θαγορείων πέμπω σοι καὶ τῶν διαιρέσεων, καὶ ἄνδρα,
 C ὥσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε, ᾧ γε σὺ καὶ Ἀρχύτης, εἴπερ ἦκει
 παρὰ σε Ἀρχύτης, χρῆσθαι δύναισθ' ἂν. ἔστι δὲ ὄνομα
 μὲν Ἑλίκων, τὸ δὲ γένος ἐκ Κυζίκου, μαθητῆς δὲ Εὐ-
 δόξου καὶ περὶ πάντα τὰ ἐκείνου πάννυ χαριέντως ἔχων.
 ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν τῶν ξυγγέγονε καὶ
 Ποκλύξενφ τῶν Βρούσανός τινι ἐταίρων· ὃ δὲ σπάνιον ἐπι-
 τούτοις, οὔτε ἄχαρίς ἔστιν ἐντυχεῖν οὔτε κακοήθει ἔοι-
 κεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης δόξειεν ἂν εἶναι.
 D δεδιὼς δὲ λέγω ταῦτα, ὅτι ὑπὲρ ἀνθρώπου δόξαν ἀπο-
 φαίνομαι, οὐ φαύλου ζώου, ἀλλ' εὐμεταβόλου, πλήν
 πάννυ ὀλίγων τινῶν καὶ εἰς ὀλίγα· ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου
 φοβούμενος καὶ ἀπιστῶν ἐσκόπουν αὐτὸς τε ἐντυγχάνων
 καὶ ἐπυθάνομην τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν
 φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα. σκόπει δὲ καὶ αὐτὸς καὶ εὐ-
 λαβοῦ. μάλιστα μὲν οὖν, ἂν καὶ ὀπωστιοῦν σχολάζης,
 E μάνθανε παρ' αὐτοῦ καὶ τᾶλλα φιλοσόφει· εἰ δὲ μή, ἐκ-
 δίδαξαι τινα, ἵνα κατὰ σχολὴν μανθάνων βελτίων γίγνηται
 καὶ εὐδοξῆς, ὅπως τὸ δι' ἐμὲ ὠφελείσθαι σε μὴ ἀνιῆ. καὶ
 ταῦτα μὲν δὴ ταύτη.

361 Περὶ δὲ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμπειν σοι, τὸν μὲν
 Ἀπόλλω ἐποίησάμην τε καὶ ἄγει σοι Λεπτίνης, νέου καὶ
 ἀγαθοῦ δημιουργοῦ· ὄνομα δ' ἔστιν αὐτῷ Λεωχάρης.
 ἕτερον δὲ παρ' αὐτῷ ἔργον ἦν πάννυ κομψόν, ὡς ἐδόκει·
 ἐπριάμην οὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι,
 ὅτι μου ἐπεμελεῖτο καὶ ὑγιαίνοντος καὶ ἀσθενοῦντος
 ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ σοῦ· δὸς οὖν αὐτῇ, ἂν μὴ τι σοὶ ἄλλο
 δόξῃ. πέμπω δὲ καὶ οἶνον γλυκέος δώδεκα σταμνία τοῖς
 B παισὶ καὶ μέλιτος δύο· ἰσχάδων δὲ ὕστερον ἤλθομεν τῆς

αποθέσεως, τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη· ἀλλ'
 αὐθις βέλτιον ἐπιμελησόμεθα. περὶ δὲ φυτῶν Λεπτίνης
 σοι ἔρει. ἀργύριον δ' εἰς ταῦτα ἕνεκά τε τούτων καὶ εἰς-
 φορῶν τινῶν εἰς τὴν πόλιν ἔλαβον παρὰ Λεπτίνου, λέ-
 γων ἅ μοι ἐδόκει εὐσχημονέστατα ἡμῖν εἶναι καὶ ἀληθῆ
 λέγειν, ὅτι ἡμέτερον εἶη ὃ εἰς τὴν ναῦν ἀναλώσαμεν τὴν
 Λευκαδίαν, σχεδὸν ἑκαταίδεκα μναῖ· τοῦτ' οὖν ἔλαβον,
 καὶ λαβὼν αὐτὸς τε ἐχρησάμην καὶ ὑμῖν ταῦτα ἀπέπεμψα. C
 τὸ δὴ μετὰ τοῦτο περὶ χρημάτων ἄκουε ὡς σοι ἔχει, περὶ
 τε τὰ σὰ τὰ Ἀθήνησι καὶ περὶ τὰ ἐμά. ἐγὼ τοῖς σοῖς χρή-
 μασιν, ὥσπερ τότε σοι ἔλεγον, χρήσομαι καθάπερ τοῖς
 τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, χρῶμαι δὲ ὡς ἂν δύνωμαι ὀλι-
 γίστοις, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ δίκαια ἢ εὐσχημόνα ἐμοὶ τε δο-
 κεῖ καὶ παρ' οὗ ἂν λαμβάνω. ἐμοὶ δὴ τοιοῦτον νῦν ξυμ-
 βέβηκεν. εἰσὶ μοι ἀδελφιδῶν θυγατέρες τῶν ἀποθανου-
 σῶν τότε, ὅτ' ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην, σὺ δ' ἐκέλευες, D
 τέτταρες, ἢ μὲν νῦν ἐπίγκμος, ἢ δὲ ὀκταέτις, ἢ δὲ σμι-
 κρὸν πρὸς τρισὶν ἔτεσιν, ἢ δὲ οὐπω ἐνιαυσία. ταύτας ἐκ-
 δοτέον ἐμοὶ ἔστι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς ἂν ἐγὼ
 ἐπιβιῶ· αἷς δ' ἂν μὴ, χαιρόντων· καὶ ὧν ἂν γένωνται
 οἱ πατέρες αὐτῶν ἐμοῦ πλουσιώτεροι, οὐκ ἐκδοτέον· τὰ
 δὲ νῦν αὐτῶν ἐγὼ εὐπορώτερος, καὶ τὰς μητέρας δὲ αὐ-
 τῶν ἐγὼ ἐξέδωκα καὶ μετ' ἄλλων καὶ μετὰ Δίωτος. ἢ μὲν E
 οὖν Σπευσίππῳ γαμεῖται, ἀδελφῆς οὕσα αὐτῷ θυγάτηρ·
 δεῖ δὴ ταύτη οὐδὲν πλέον ἢ τριάκοντα μναῶν· μέτρια γὰρ
 αὐταὶ ἡμῖν προΐκες. ἔτι δὲ εἰάν ἢ μήτηρ τελευτήσῃ ἢ ἐμῆ,
 οὐδὲν αὐτῷ πλείονος ἢ δέκα μναῶν δεῖοι ἂν εἰς τὴν οἰκοδο-
 μίαν τοῦ τάφου. καὶ περὶ ταῦτα τὰ μὲν ἐμά ἀναγκαῖα
 σχεδόν τι ἐν τῷ νῦν ταῦτά ἐστιν· εἰάν δὲ τι ἄλλο γίγνη-
 ται ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα διὰ τὴν παρὰ σε ἀφίξιν,
 ὥσπερ τότε ἔλεγον δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν διαμάχεσθαι, ὅπως

ὡς ολίγιστον γένηται τὸ ἀνάλωμα, ὃ δ' ἂν μὴ δύνωμαι,
362 σὴν εἶναι τὴν δαπάνην.

Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν σῶν αὐτῶν χρημάτων
τῶν Ἀθήνησι τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν ἕαν τι δέη
ἐμὲ ἀναλίσκειν εἰς χορηγίαν ἢ τι τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι
ξένος οὐδείς ὅστις δώσει, ὡς ῥόμεθα, ἐπεὶ καὶ ἂν τι σοι
αὐτῷ διαφέρει μέγα, ὥστε ἀναλωθὲν μὲν ἡδὴ ὀνῆσαι, μὴ
ἀναλωθὲν δὲ ἄλλ' ἐγγρομισθῆν, ἕως ἂν τις παρὰ σοῦ
ἔλθῃ, βλάψαι, πρὸς τῷ χαλεπῷ τὸ τοιοῦτόν σοι ἔστι καὶ
B αἰσχρόν. ἐγὼ γὰρ δὴ ταῦτά γε ἐξήτασα, παρ' Ἀνδρομήδῃ
τὸν Αἰγινήτην πέμπας Ἐραστον, παρ' οὗ ἐκέλευες τοῦ
ὑμετέρου ξένου, εἴ τι δεοίμην, λαμβάνειν, βουλόμενος
καὶ ἄλλα μείζονα ἢ ἐπέστελλες πέμπειν. ὃ δὲ εἶπεν εἰκότα
καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον ἀναλώσας τῷ πατρί
σου μόλις κομίσαιτο, καὶ νῦν σμικρὰ μὲν δοίῃ ἂν, πλείω
δὲ οὐ. οὕτω δὴ παρὰ Λεπτίνου ἔλαβον· καὶ τοῦτο γε
C ἄξιον ἐπαινεῖσαι Λεπτίνην, οὐκ ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι προ-
θύμως, καὶ τὰ ἄλλα περὶ σέ καὶ λέγων καὶ πράττων, ὅτι
οἷός τ' ἦν ἐπιτήδειος, φανερός ἦν. χρὴ γὰρ δὴ καὶ τὰ
τοιαῦτα καὶ τὰναντία τούτων ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὁποῖός
τις ἂν ἕκαστος ἐμοὶ φαίνεται περὶ σέ. τὸ δ' οὖν περὶ τῶν
χρημάτων ἐγὼ σοι παροησιάσομαι· δίκαιον γάρ, καὶ ἅμα
ἐμπείρως ἔχων τῶν παρὰ σοὶ λέγοιμ' ἂν. οἱ προσαγγέλ-
λοντες ἐκάστοτέ σοι, ὅτι ἂν οἴωνται ἀνάλωμα εἰσαγγέλλ-
λειν, οὐκ ἐθέλουσι προσαγγέλλειν, ὡς δὴ ἀπεχθισμένοι·
D ἔθιξε οὖν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκαζε φράζειν καὶ ταῦτα καὶ
τὰ ἄλλα· σέ γὰρ δεῖ εἰδέναι τε τὰ πάντα κατὰ δύναμιν
καὶ κριτὴν εἶναι καὶ μὴ φεύγειν τὸ εἰδέναι. πάντων γὰρ
ἄριστόν σοι ἔσται πρὸς τὴν ἀρχήν· τὰ γὰρ ἀναλώματα
ὀρθῶς ἀναλισκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα πρὸς τε
τὰ ἄλλα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν καὶ σὺ
δὴ φῆς ἀγαθὸν εἶναι καὶ φήσεις. μὴ οὖν σε διαβαλλόν-

των πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες·
τοῦτο γὰρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι δοκεῖ
ξύμβολον εἶναι. E

Τὰ μετὰ ταῦτα περὶ Δίωνος λέγοιμ' ἂν. τὰ μὲν οὖν
ἄλλ' οὐπω ἔχω λέγειν, πρὶν ἂν παρὰ σοῦ ἔλθωσιν αἱ
ἐπιστολαί, ὥσπερ ἔφησ· περὶ μέντοι ἐκείνων, ὧν οὐκ εἶλας
μεμνησθῆναι πρὸς αὐτόν, οὔτε ἐμνήσθην οὔτε διελέχθην,
ἐξεπειρώμην δέ, εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥαδίως οἴσει γιγνομέ-
νων, καὶ μοι ἐδόκει οὐκ ἡρέμα ἂν ἀχθεσθαι εἰ γίγνοιτο.
τὰ δὲ ἄλλα περὶ σέ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μέτριός μοι δοκεῖ
εἶναι Δίων.

Κρατίνῳ τῷ Τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐμῷ δ' ἐταίρῳ, 363
θώρακα δωρησώμεθα ὀπλιτικὸν τῶν μάλα καλῶν τῶν
πεζῶν, καὶ ταῖς Κέβητος θυγατρῶσι χιτῶνια τρία ἑπτα-
πήχη, μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν Ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν Σι-
κελικῶν τῶν λιπῶν. ἐπιεικῶς δὲ γινώσκεις τοῦνομα Κέ-
βητος· γεγραμμένος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς Σωκρατείοις λό-
γοις μετὰ Σιμμίου Σωκράτει διαλεγόμενος ἐν τῷ περὶ
ψυχῆς λόγῳ, ἀνὴρ πᾶσιν ἡμῖν οἰκειός τε καὶ εὖνους.

Περὶ δὲ δὴ τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς, B
ὅσας τε ἂν ἐπιστέλλω σπουδῇ καὶ ὅσας ἂν μὴ, οἶμαι μὲν
σε μεμνησθῆναι, ὅμως δ' ἐννόει καὶ πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν·
πολλοὶ γὰρ οἱ κελεύοντες γράφειν, οὓς οὐ ῥαδίον φανε-
ρῶς διωθεῖσθαι. τῆς μὲν γὰρ σπουδαίας ἐπιστολῆς θεός
ἄρχει, θεοὶ δὲ τῆς ἥττον.

Οἱ πρέσβεις καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι, καὶ εἰκός·
πάνυ γὰρ προθύμως σὲ πανταχοῦ καὶ ἐμὲ ἐγκωμιάζουσι,
καὶ οὐχ ἥμισυ Φίλαγρος, ὃς τότε τὴν χεῖρα ἤσθενει. καὶ
Φλαίδης ὁ παρὰ βασιλέως ἦκων τοῦ μεγάλου ἔλεγε περὶ C
σοῦ· εἰ δὲ μὴ πάνυ μακρῶς ἐπιστολῆς ἦν, ἔγραψα ἂν ἢ
ἔλεγε, νῦν δὲ Λεπτίνου πυνθάνου.

Ἄν τὸν θώρακα ἢ ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπης, ἂν
PLATO VI. 5

μὲν αὐτὸς τῷ βούλῃ, εἰ δὲ μή, Τηρόλλω δός· ἔστι δὲ τῶν αἰεὶ πλεόντων, ἡμέτερος ἐπιτήδειος καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν χαρίεις. Τίσωνος δ' ἔστι κηδεστής, ὃς τότε ὄθ' ἡμεῖς ἀπεπλέομεν ἐπολιανόμεναι.

Ἐρωσο καὶ φιλοσόφει καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπου τοὺς νεωτέρους, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάξου ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ πρόστατε τοῖς τε ἄλλοις καὶ Ἀριστοκρίτῳ, ἕαν τις παρ' ἐμοῦ λόγος ἢ ἐπιστολὴ ἴῃ παρὰ σέ, ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ὡς τάχιστα σὺ αἰσθη, καὶ ὑπομιμνήσκῃ σε ἵνα ἐπιμελῇ τῶν ἐπισταλέντων. καὶ νῦν Δεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ' ὡς τάχιστα ἀπόδος, ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοῦτον ὀρωῶντες προθυμότεροι ὦσιν ἡμῖν ὑπηρετεῖν.

Ἰατροκλῆς, ὁ μετὰ Μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος ἀφεισθὲς ὑπ' ἐμοῦ, πλεῖ νῦν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' ἐμοῦ ἔμμισθον οὖν πού αὐτὸν κατάστησον ὡς ὄντα σοι εὖνον, καὶ ἂν τι βούλῃ, αὐτῷ χρῶ. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἢ αὐτὴν ἢ εἰ ὑπόμνημα αὐτῆς σώζεται, καὶ αὐτὸς ἴσθι.

* ΙΔ. *

Οὕτω μὲν εἶχον τούτων τι πέμπειν εἰς Συρακούσας ὧν ἔφησ' Ἀρχύταν δεηθῆναι λαβεῖν παρὰ σοῦ· θάττω δὲ καὶ οὐ διὰ μακροῦ πέμψομέν σοι. ἐμοὶ δὲ φιλοσοφία οὐκ οἶδ' ὅ τίποτε χρῆμα γέγονεν, ἀρὰ γε φλαῦρον ἢ κालόν, ὅπότ' ἐγὼ μισῶ νῦν συνεῖναι τοῖς πολλοῖς. οἶμαι μὲν οὖν ὡς δικαίως διάκειμαι, ἀμαθαίνουσι δὲ κατ' ἰδέαν πᾶσαν ἀφροσύνης οἱ τε ἰδίᾳ τι πονοῦντες καὶ οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες· εἰ δὲ ἀλόγως τοῦτο πάσχω, τοῦτό γε ἴσθι, ὅτι μόλις ἂν οὕτως ἐγένετό μοι ζῆν, ἄλλως δὲ καὶ οὐκ ἔνι

μοι ψυχῆς λαμβάνειν. διὸ δὴ ἐκ τοῦ ἄστεος ἀπηλλάγην ὥσπερ εἰρηκτῆς θηρίων, διατρέβω μέντοι οὐ μακρὰν Ἐφεστιαδῶν καὶ τούτων τῶν χωρίων, καὶ συνέγνω οὐ Τίμων οὐκ ἦν ἄρα μισάνθρωπος, μὴ εὐρίσκων μέντοι ἀνθρώπους οὐκ ἠδύνατο θηρία φιλεῖν· ὄθεν καθ' ἑαυτὸν καὶ μόνος διεβλου, κινδυνεύων δὲ τυχὸν ἴσως μῆδ' ἐκείνως εὐλογίσεσθαι. σὺ δὲ ἐκδέχου ὅπως βούλει· ἐμοὶ γὰρ ὥδε τὰ τῆς γνώμης ἔχει ἀποθεῖν εἶναι τοῦ ἄστεος εἰς τε νῦν καὶ τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον, ὅντινα ἂν ζῆν ὁ θεὸς ἡμῖν διδῶ.

* ΙΕ. *

Κρήνης, ᾧ ἔδωκα τὴν ἐπιστολήν, ἔστι μὲν δῆλος καὶ σοὶ φίλος, ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς γνώσεως ἀφ' ἡμῶν γέγονε, καλῶς ἔχειν οἶμαι καὶ νῦν ὥσπερ ἑτέραν ἀρχὴν ποιούμενον τῆς συστάσεως παρακαλέσαι * σέ * πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ. τυγχάνει γὰρ βουλόμενος στρατεύεσθαι, πράττων τι τῶν κατ' ἀξίαν αὐτοῦ· σχεδὸν δὲ βραχὺς ὁ μετὰ ταῦτα λόγος. οὔτε γὰρ ἡμᾶς ἀγνοεῖς, ὡς ἔχομεν πρὸς Παράμονον καὶ Κρήνην, οὔτε τὸν νεανίσκον, ὅτι σώφρων καὶ μέτριος καὶ εἰς πᾶσαν ὁμιλίαν, ὡς εἰπεῖν, καὶ χρεῖαν ἀσφαλῆς· δεῖν γὰρ φασι τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα τοῖς γεγυνοῦσι, καὶ μάλιστα τῇ ἰδίᾳ φύσει καὶ προαιρέσει· τοῦτον δὲ πάντες ὁμολογουμένως ἐπαινοῦσι. ὡς οὖν ὄντος καὶ τοιούτου καὶ ἡμετέρου καὶ σοῦ φίλου, πειρῶ τὴν ἐνδεχομένην περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι σπουδὴν· ἄξιοι γὰρ οἱ τοιούτοι χάριτος.

5*

* ΙΣ. *

Πολλάκις ἀναγγέλλοντος Ἀθηνοδώρου τὴν ὑμετέραν προαίρεσιν, ἐδοκίμαζον γράψας πρὸς ὑμᾶς ἀσπασσθαι τε καὶ προσαγορευθαι καὶ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ συνήθειαν, ἧς φαίνεσθε μνημονεύειν, καὶ διότι περὶ Διονύσιου ὅμοιοι διαμένετε ταῖς εὐνοίαις. ἤθους γὰρ κρῖσιν ἀκριβεστέραν οὐδεμίαν ἠγοῦμαι τῆς ἐν φιλίας βεβαιότητος, ἧς ὑμᾶς αἰσθάνομαι καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιμελουμένους. ὡς οὖν καὶ διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἐπιεικίαν ὑμῶν, ἣν πυνθάνομαι πολὺ μᾶλλον νῦν ἢ πρῶην ἀπερχομένου μου, πειρᾶσθε καὶ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον εἶναι τοιοῦτοι, νομίζοντες ἐλευθεριωτάτην ἐπικαρπίαν εἶναι τῆς τοιαύτης διαθέσεως τὴν παρὰ τῶν εὖ ζώντων εὐφημίαν.

* ΙΖ. *

Γεώργιος, ᾧ τὴν ἐπιστολὴν δέδωκα, τῶν φίλων ἡμῶν ἐστὶ τῶν συνεσχολακόντων χρόνον ἤδη πολὺν, καὶ τὸ ἦθος, ὡς καὶ ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν, ὥσπερ τις ἄλλος ἐπιεικής· διὸ καὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν κεκοινωνήκαμεν αὐτῷ. τοῦτον οὖν ἐδόκει μοι καλῶς ἔχειν συστήσαι σοι· τοὺς γὰρ χρηστοὺς εὖ οἶδα ὅτι βούλει γνωρίζειν, ἄλλως τ' ἐπεὶ καὶ γειτνιά τῇ χώρᾳ. τυγχάνει γὰρ ὦν Κιεριεύς καὶ μέλλει νῦν οἶκοι ποιεῖσθαι τὴν διατριβήν· ἔσται δὲ σύστασις ἄοχλός σοι καὶ ἄλυπος· εὐλαβής τε γὰρ ἐστὶ πάνυ τῷ τρόπῳ, καὶ προήρηται ζῆν ἀπραγμόνως. ἀλλὰ γνώριζε τὸν ἄνδρα, καὶ ἐπιμελοῦ ὡς τοιοῦτου καὶ οὕτως ἔχοντος πρὸς ἡμᾶς. δώσει δέ σοι καὶ τοὺς λόγους οὗτος, οὓς ἀνέγνωμεν.

* ΙΗ. *

Καλλίμαχος, ὑπὲρ οὗ γέγραφα τὴν ἐπιστολήν, ἔστιν ἡμῶν τῶν συνεσχολακόντων· συμβέβηκε δ' αὐτῷ συμπεπωκέναι τύχη τινί, περὶ ἧς εὖ οἶδα ὅτι καὶ σὺ ἀκήκοας. Ἀπῆκται γὰρ ὑπὸ τοῦ Δρομοκλείδου ἐκ τινος φιλονεικίας μειρακιώδους, καὶ ἔστιν ἐν τῷ οἰκῆματι χρόνον ἤδη πολὺν· ἀξιοὶ δὲ ἡμᾶς δικαίαν ἀξίωσιν καὶ ἣν ἂν φίλος ἀξιώσειεν, βοηθεῖν αὐτῷ. τὴν δὲ βοήθειαν οὐδ' ἡμεῖς ἔχομεν εἰς ἄλλον ἀνευγκεῖν, ἐκεῖνός τε διαρορήδην λέγει καὶ οἰεταί, σοῦ βουλευθέντος ῥαδίαν εἶναι τὴν σωτηρίαν αὐτῷ, οὐτ' ἀπέχθειαν οὐδεμίαν ἔχουσαν οὐτ' ἐχθραν· οὐδένα γὰρ εἶναι τὸν ἐναντιωθησόμενον. ὁ γὰρ αὖ Δρομοκλείδης αἰεὶ μὲν καὶ ἐν ἅπασιν, ὡς ἐγὼ κρίνω, χρηστός ἐστὶ καὶ εὐγνώμων, ἀτὰρ δὴ καὶ τὰ πράγματα πάσαι σπουδάζει διαλυθῆναι· καλῶς ἂν οὖν ποιῶς καὶ ἡμῶν ἕνεκα καὶ αὐτοῦ, ποιησάμενός τινα ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνδρός, ὅπως σωθῆ. τὰ γὰρ φιλάνθρωπα εὖ οἶσθ' ὅτι καὶ ἡμεῖς ἂν, εἰ βουλήσοιο, παραινεσάμεν· ὥστε μὴ καταπροῖεσθαι μηδ' ἄλλῳ παρῆναι τὸ συντελεῖν, ἀλλὰ ταῦτά γε ποιεῖν. ἔρρωσο.

Ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινουῦν· αἰτία κινήσεως ζωτικῆς ζώων.

Δύναμις τὸ καθ' αὐτὸ ποιητικόν.

Ὅψις ἕξις διακριτικὴ σωμάτων.

Ὅστοῦν μυελὸς ὑπὸ θερμοῦ παγαίς.

Στοιχεῖον τὸ συνάγον καὶ διαλύον τὰ σύνθετα.

Ἀρετὴ διάθεσις ἢ βελτίστη· ἕξις θυητοῦ ζώου καθ' αὐτὴν ἐπαινετή· ἕξις, καθ' ἣν τὸ ἔχον ἀγαθὸν λέγεται· D κοινωνία νόμων δικαία· διάθεσις, καθ' ἣν τὸ [ἔχον] διακείμενον τελείως σπουδαῖον λέγεται· ἕξις ποιητικὴ εὐνομίας.

Φρόνησις δύναμις ποιητικὴ καθ' αὐτὴν τῆς ἀνθρώπου εὐδαιμονίας· ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ἐπιστήμη ποιητικὴ εὐδαιμονίας· διάθεσις, καθ' ἣν κρίνομεν, τί πρακτέον καὶ τί οὐ πρακτέον.

Δικαιοσύνη ὁμόνοια τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτὴν, καὶ εὐταξία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πρὸς ἀλληλά τε καὶ περὶ ἀλλήλα· ἕξις διανεμητικὴ τοῦ κατ' ἀξίαν ἐκάστω· ἕξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων προαιρετικὸς ἐστὶ τῶν φαινομένων αὐτῷ δι- E καίων· ἕξις ἐν βίῳ νόμου ὑπήκοος· ἰσότης κοινωνικὴ· ἕξις ὑπηρετικὴ νόμων.

Σωφροσύνη μετριότης τῆς ψυχῆς περὶ τὰς ἐν αὐτῇ κατὰ φύσιν γιγνομένας ἐπιθυμίας τε καὶ ἡδονάς· εὐαρμοστία καὶ εὐταξία ψυχῆς πρὸς τὰς κατὰ φύσιν ἡδονάς καὶ λύπας· συμφωνία ψυχῆς πρὸς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι· αὐτοπραγία κατὰ φύσιν· [εὐταξία ψυχῆς λογιστικὴ] ὁμιλία ψυχῆς περὶ καλῶν καὶ αἰσχυρῶν· ἕξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων αἰ- 412 ρητικὸς ἐστὶ καὶ εὐλαβητικὸς ὧν χρή.

Ἀνδρεία ἕξις ψυχῆς ἀκίνητος ὑπὸ φόβου· θάρσος πολεμικόν· ἐπιστήμη τῶν κατὰ πόλεμον πραγμάτων· ἐγκράτεια ψυχῆς πρὸς τὰ φοβερά καὶ δεινά· τόλμα ὑπηρετικὴ φρονήσεως· εὐθαρσία ἐπὶ θανάτου προσδοκία· ἕξις δια-

ὍΡΟΙ.

St.

III.p.

414

Ἄιδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν καὶ νῦν μὴ ἐφθαρμένον.

Θεὸς ζῶν ἀθάνατος, αὐταρκὴς πρὸς εὐδαιμονίαν· οὐσία αἰδίου, τῆς τἀγαθοῦ φύσεως αἰτία.

Γένεσις κίνησις εἰς οὐσίαν· μετάληψις οὐσίας· πόρευσις εἰς τὸ εἶναι.

Ἥλιος πῦρ οὐράνιον, ὃ μόνον ἀπ' ἡοῦς μέχρι δαίλης τοῖς αὐτοῖς ἔστιν ὄραθῆναι· ἄστρον ἡμεροφανές· ζῶν αἰδίου, ἔμψυχον τὸ μέγιστον.

B Χρόνος ἡλίου κίνησις, μέτρον φορᾶς.

Ἡμέρα ἡλίου πορεία ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς· φῶς τοῦναντίον νυκτί.

Ἔως ἡμέρας ἀρχή· τὸ πρῶτον φῶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

Μεσημβρία χρόνος, ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἰσκιὰ ἐλαχίστου μήκους κοινωνοῦσιν.

Δεῖλη ἡμέρας τελευτή.

Νυξ σκότος τοῦναντίον ἡμέρας· ἡλίου στέρησις.

Τύχη φορὰ ἐξ ἀδήλου εἰς ἀδήλον, καὶ ἢ ἐκ τοῦ αὐτομάτου αἰτία δαιμονίας πράξεως.

C Γῆρας φθίσις ἐμψύχου ὑπὸ χρόνου γιγνομένη.

Πνεῦμα κίνησις ἀέρος περὶ τὴν γῆν.

Ἄηρ στοιχεῖον, οὗ πᾶσαι αἰ κατὰ τόπον κινήσεις κατὰ φύσιν εἰσίν.

Οὐρανὸς σῶμα περιέχον πάντα τὰ αἰσθητὰ πλὴν αὐτοῦ τοῦ ἀνωτάτω ἀέρος.

φυλακτική λογισμῶν ὀρθῶν ἐν κινδύνοις· ῥώμη πρὸς κίνδυνον ἀντίρροπος· ῥώμη καρτερική πρὸς ἀρετὴν· ἡρεμία ψυχῆς περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον
B φαινόμενα· σωτηρία δογμάτων ἀδήλων περὶ τὰ δεινὰ· ἐμπειρία πολέμου· ἔξις ἐμμενητική νόμου.

Ἐγκράτεια δύναμις ὑπομενητική λύπης, ἀκολουθούσης τῷ ὀρθῷ λογισμῷ· δύναμις ἀνυπέρβατος τοῦ ὑποληφθέντος ὀρθῷ λογισμῷ.

Ἀντάρκεια τελειότης κτήσεως ἀγαθῶν· ἔξις, καθ' ἣν οἱ ἔχοντες αὐτοὶ αὐτῶν ἄρχουσιν.

Ἐπιείκεια δικαίων καὶ συμφερόντων ἐλάττωσις· μετριότης ἐν συμβολαίοις· εὐταξία ψυχῆς λογιστική πρὸς τὰ καλὰ καὶ αἰσχροῦ.

C Καρτερία ὑπομονὴ λύπης ἕνεκα τοῦ καλοῦ· ὑπομονὴ πόνων ἕνεκα τοῦ καλοῦ.

Θάρσος ἀπροσδοκία κακοῦ· ἀνεκπληξία διὰ κακοῦ παρουσίαν.

Ἀλυπία ἔξις, καθ' ἣν ἀνέμπτατοί ἐσμεν εἰς λύπας.

Φιλοπονία ἔξις ἀποτελεστική οὗ ἂν προέλθῃ· καρτερία ἐκούσιος· ἔξις ἀδιάβλητος πρὸς πόνου.

Αἰδῶς τολμήσεως ὑποχώρησις ἐκουσία δικαίως καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον φανέν· καταλαβὴ ἐκουσία τοῦ βελτίστου· εὐλάβεια ὀρθοῦ φόβου.

D Ἐλευθερία ἡγεμονία βίου· αυτοκράτεια ἐπὶ παντί· ἐξουσία τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ· ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας.

Ἐλευθεριότης ἔξις πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι ὡς δεῖ· πρόσθεσις καὶ κτήσις οὐσίας ὡς χρή.

Πρακότης κατάστασις κινήσεως τῆς ὑπ' ὀργῆς καρᾶσις ψυχῆς σύμμετρος.

Κοσμιότης ὑπειξις ἐκουσία πρὸς τὸ φανέν βέλτιστον· εὐταξία περὶ κινήσιν σώματος.

Εὐδαιμονία ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον· δύναμις ἀντάρκης πρὸς τὸ εὖ ζῆν· τελειότης κατ' ἀρετὴν· ἀφέλεια ἀντάρκης ζωῶν.
E

Μεγαλοπρέπεια ἀξίωσις κατὰ λογισμὸν ὀρθὸν τὸν σεμνότετον.

Ἀγχίνοια εὐφυΐα ψυχῆς, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστὶν ἐκάστῳ τοῦ δέοντος· ὀξύτης νοῦ.

Χρηστότης ἤθους ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας· ἤθους σπουδαιότης.

Καλοκαγαθία ἔξις προαιρετική τῶν βελτίστων.

Μεγαλοψυχία χρῆσις τοῖς ξυμβαίνουσιν ἀστεία· μεγαλοπρέπεια ψυχῆς μετὰ λόγου.

Φιλανθρωπία ἔξις εὐάγωγος ἤθους πρὸς ἀνθρώπου φιλίαν· ἔξις εὐεργετική ἀνθρώπων· χάριτος σχέσις μνήμη μετ' εὐεργεσίας.

Εὐσέβεια δικαιοσύνη περὶ θεοῦ· δύναμις θεραπευτική θεῶν ἐκούσιος· περὶ θεῶν τιμῆς ὑπόληψις ὀρθή· ἐπι- 413 στήμη τῆς [περὶ] θεῶν τιμῆς.

Ἀγαθὸν τὸ αὐτοῦ ἕνεκεν.

Ἀφοβία ἔξις, καθ' ἣν ἀνέμπτατοί ἐσμεν εἰς φόβους.

Ἀπάθεια ἔξις, καθ' ἣν ἀνέμπτατοί ἐσμεν εἰς πάθη.

Εἰρήνη ἡσυχία περὶ ἔχθρας πολεμικῆς.

Ραθυμία ῥαστώνη ψυχῆς· ἀπάθεια τοῦ θυμοειδοῦς.

Δεινότης διάθεσις, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστὶ τοῦ ἰδίου τέλους.

Φιλία ὁμόνοια ὑπὲρ καλῶν καὶ δικαίων· προαιρέσις βίου τοῦ αὐτοῦ· ὁμοδοξία περὶ προαιρέσεως καὶ πράξεως· ὁμόνοια περὶ βίου κοινωνίαν μετ' εὐνοίας· κοινωνία τοῦ B εὖ ποιῆσαι καὶ παθεῖν.

Εὐγένεια ἀρετὴ εὐγενοῦς ἤθους· εὐαγωγία ψυχῆς πρὸς λόγους ἢ πράξεις.

Ἄρεσις δοκιμασία ὀρθή.

Εὐνοια αἰρεσις ἀνθρώπων πρὸς ἀνθρώπον ἀσπα-
σμιῶ.

Οἰκειότης ταύτου γένους κοινωνία.

Ὁμόνοια κοινωνία τῶν ὄντων ἀπάντων· συμφωνία
νοημάτων καὶ ὑπολημμάτων.

Ἀγάπησις ἀπόδεξις παντελής.

Πολιτικὴ ἐπιστήμη καλῶν καὶ συμφερόντων· ἐπιστή-
μη ποιητικὴ δικαιοσύνης ἐν πόλει.

Εταιρεία φιλία κατὰ συνήθειαν ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν
γεγεννημένοις.

Εὐβουλία ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος.

Πίστις ὑπόληψις ὀρθὴ τοῦ οὕτως ἔχειν, ὡς αὐτῷ
φαίνεται· βεβαιότης ἡθους.

Ἀλήθεια ἔξις ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει· ἐπιστήμη
ἀληθειῶν.

Βούλησις ἔφεσις μετὰ λόγου ὀρθοῦ· ὄρεξις εὐλογος·
ὄρεξις μετὰ λόγου κατὰ φύσιν.

Συμβούλευσις παραίνεσις ἐτέρῳ πρὸ πράξεως, τίνα
δεῖ τρόπον πράττειν.

Εὐκαιρία χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ᾧ χρὴ παθεῖν τι ἢ
ποιῆσαι.

Εὐλάβεια φυλακὴ κακοῦ· ἐπιμέλεια φυλακῆς.

Τάξις ἐργασία ὁμοιότητος τῶν πρὸς ἄλληλα πάντων
ὄντων· συμμετρία κοινωνίας αἰτία τῶν πρὸς ἄλληλα [πάν-
των ὄντων· συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν].

Πρόσεξις συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν.

Εὐφυΐα τάχος μαθήσεως· γέννησις φύσεως ἀγαθῆ·
ἀρετὴ ἐν φύσει.

Εὐμάθεια εὐφυΐα ψυχῆς πρὸς τάχος μαθήσεως.

Δίκη ἀπόφασις κυρία περὶ ἀμφισβητουμένου πράγ-
ματος [νόμος] ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἀδικεῖν ἢ μὴ.

Εὐνομία πειθαρχία νόμων σπουδαίων.

Εὐφροσύνη ἐπὶ τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις χαρὰ.

Τιμὴ δόσις ἀγαθῶν ἐν ταῖς δι' ἀρετὴν πράξεσι δι-
δομένων· ἀξιώμα ἀπ' ἀρετῆς· σχῆμα σεμνότητος· τήρη-
σις ἀξιώματος.

Προθυμία ἐμφανισμὸς προαιρέσεως πρακτικῆς.

Χάρις εὐεργεσία ἐκούσιος· ἀπόδοσις ἀγαθοῦ· ὑπουρ-
γία ἐν καιρῷ.

Ὁμόνοια ὁμοδοξία ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ὡς δεῖ
ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι.

Πολιτεία κοινωνία πλήθους ἀνθρώπων αὐτάρχης
πρὸς εὐδαιμονίαν· κοινωνία πλήθους ἔννομος.

Πρόνοια παρασκευὴ πρὸς μέλλοντά τινα.

414

Βουλή σκέψις περὶ τῶν μελλόντων, πῶς συμφέρει.

Νίκη δύναμις κρατητικὴ περὶ ἀγωνίαν.

Εὐπορία εὐκρίνεια [κρατητικὴ] τοῦ λεγομένου.

Δωρεὰ ἀλλαγὴ χάριτος.

Καιρὸς χρόνου ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον· χρόνος ἀγα-
θοῦ τινὸς συνεργός.

Μνήμη διάθεσις ψυχῆς φυλακτικὴ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρ-
χούσης ἀληθείας.

Ἐννοια συντονία διανοίας.

Νόησις ἀρχὴ ἐπιστήμης.

Ἄγνεια εὐλάβεια τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀμαρτημάτων·
τῆς θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία.

B

Μαντεία ἐπιστήμη προδηλωτικὴ πράξεως ἄνευ ἀπο-
δείξεως.

Μαντικὴ ἐπιστήμη θεωρητικὴ τοῦ ὄντος καὶ μέλλον-
τος ζῶν θνητῶ.

Σοφία ἐπιστήμη ἀνυπόθετος· ἐπιστήμη τῶν ἀεὶ ὄν-
των· ἐπιστήμη θεωρητικὴ τῆς τῶν ὄντων αἰτίας.

Φιλοσοφία τῆς τῶν ὄντων ἀεὶ ἐπιστήμης ὄρεξις· ἔξις

θεωρητική τοῦ ἀληθοῦς, πῶς ἀληθές· ἐπιμέλεια ψυχῆς μετὰ λόγου ὀρθοῦ.

Ἐπιστήμη ὑπόληψις ψυχῆς ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου·
C δύναμις ὑπόληπτική τινος ἢ τινων, ἀμετάπτωτος ὑπὸ λό-
γον· λόγος ἀληθῆς ἐπὶ διανοία ἀμετάπτωτος.

Δόξα ὑπόληψις μεταπειστὸς ὑπὸ λόγου· λογιστικὴ
φορά· διάνοια ἐμπίπτουσα εἰς ψεῦδος καὶ ἀληθές ὑπὸ
λόγου.

Αἰσθησις ψυχῆς φορά· νοῦ κίνησις [ψυχῆς] διὰ σώ-
ματος· εἰσάγγελσις ὥρας ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς γίννεται ψυ-
χῆς ἄλογος δύναμις γνωριστικὴ διὰ σώματος.

Ἔξις διάθεσις ψυχῆς, καθ' ἣν ποιοὶ τινες λεγόμεθα.

D Φωνὴ φεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ διανοίας.

Λόγος φωνὴ ἐγγράμματος, φραστικὴ ἐκάστου τῶν
ὄντων· διάλεκτος σύνθετος ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων
ἄνευ μέλους.

Ὄνομα διάλεκτος ἀσύνθετος ἐρμηνευτικὴ τοῦ τε κατὰ
τῆς οὐσίας κατηγορουμένου καὶ παντὸς τοῦ μὴ καθ' ἑαυ-
τοῦ λεγομένου.

Διάλεκτος φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος· καὶ ση-
μεῖόν τι κοινὸν ἐρμηνευτικὸν ἄνευ μέλους.

Συλλαβὴ ἀνθρωπίνης φωνῆς ἄρθρον ἐγγράμματος.

Ὄρος λόγος ἐκ διαφορᾶς καὶ γένους συγκείμενος.

E Τεκμήριον ἀπόδειξις ἀφανοῦς.

Ἀπόδειξις λόγος συλλογιστικὸς ἀληθῆς· λόγος ἐμφα-
νιστικὸς διὰ προγινωσκομένων.

Στοιχεῖον φωνῆς φωνὴ ἀσύνθετος· αἰτία ταῖς ἄλλαις
φωναῖς τοῦ φωνᾶς εἶναι.

Ἐφέλιμον τὸ αἴτιον τοῦ εὖ πάσχειν· τὸ αἴτιον τοῦ
ἀγαθοῦ.

Συμφέρον τὸ εἰς ἀγαθὸν φέρον.

Καλὸν τὸ ἀγαθόν.

Ἄγαθὸν τὸ αἴτιον σωτηρίας τοῖς οὐσί· τὸ αἴτιον
παντὸς τοῦ πρὸς αὐτό· ἀφ' οὗ συμβαίνει ἢ χορὴ αἰρεῖ-
σθαι.

Σῶφρον τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς.

Δίκαιον νόμου τάγμα ποιητικὸν δικαιοσύνης.

Ἐκούσιον τὸ αὐτοῦ προσαγωγόν· τὸ καθ' αὐτὸ αἰρε- 415
τόν· τὸ κατὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.

Ἐλεύθερον τὸ ἄρχον αὐτοῦ.

Μέτριον τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως καὶ κατὰ
τέχνην ἀρκοῦν.

Μέτρον μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.

Ἄθλον ἀρετῆς γέρας [τὸ ἑαυτοῦ ἔνεκα αἰρετόν.]

Ἀθανασία οὐσία ἐμψυχος καὶ αἰδῖος μονή.

Ὄσιον θεράπευμα θεοῦ· ἀρεστὸν θεῷ.

Ἐορτὴ χρόνος ἱερός κατὰ νόμους.

Ἄνθρωπος ζῶν ἄπτερον, δίπουν, πλατυώνυχον· ὁ
μόνον τῶν ὄντων ἐπιστήμης τῆς κατὰ λόγους δεκτικὸν
ἔστιν.

Θυσία θεῷ δόμα θύματος.

Εὐχὴ αἰτησις ἀνθρώποις ἀγαθῶν ἢ δοκούντων παρὰ
θεοῖς.

Βασιλεὺς ἄρχων κατὰ νόμους ἀνυπεύθυνος· πολιτι-
κῆς κατασκευῆς ἄρχων.

Ἀρχὴ ἐπιμέλεια τοῦ παντός.

Ἐξουσία ἐπιτροπὴ νόμου.

Νομοθέτης ποιητὴς νόμων, καθ' οὓς δεῖ πολιτεύε-
σθαι.

Νόμος δόγμα πλήθους πολιτικὸν οὐκ εἰς τινα χρόνον
ἀφωρισμένον.

Ἐπόθεσις ἀρχὴ ἀναπόδεικτος συγκεφαλαίωσις λόγου.

Φήμισμα δόγμα πολιτικὸν εἰς τινα χρόνον ἀφωρι-
σμένοι.

C Πολιτικός ἐπιστήμων πόλεως κατασκευῆς.
Πόλις οἰκησις πλῆθους ἀνθρώπων κοινοῖς δόγμασι
χρωμένων· πλῆθος ἀνθρώπων ὑπὸ νόμον τὸν αὐτὸν
ὄντων.

Πόλεως ἀρετὴ κατάστασις ὀρθῆς πολιτείας.

Πολεμικὴ ἐμπειρία πολέμου.

Συμμαχία κοινωνία πολέμου.

Σωτηρία περιποίησις ἀβλαβῆς.

Τύραννος ἄρχων πόλεως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν.

Σοφιστὴς νέων πλουσίων ἐνδόξων ἐμμισθος θη-
ρευτής.

D Πλοῦτος κτήσις σύμμετρος πρὸς εὐδαιμονίαν· πε-
ριουσία χρημάτων εἰς εὐδαιμονίαν συντελούντων.

Παρακαταθήκη δόμα μετὰ πίστεως.

Κάθαρις ἀπόκρισις χειρόνων ἀπὸ βελτιόνων.

Νικᾶν κρατεῖν διαφερόμενον.

Ἄγαθὸς ἀνθρώπος ὁ τοιοῦτος οἷος ἀνθρώπων τὰγαθὰ
ἐπιτελεῖν.

Σώφρων ὁ μετρίως ἐπιθυμίας ἔχων.

Ἐγκρατὴς ὁ κρατῶν ἀντιτελούντων τῶν τῆς ψυχῆς
μορίων τῷ ὀρθῷ λογισμῷ.

Σπουδαῖος ὁ τελείως ἀγαθός· ὁ ἔχων τὴν αὐτοῦ
ἀρετήν.

Σύννοια διάνοια μετὰ λύπης ἄνευ λόγου.

E Δυσμάθεια βραδυτής ἐν μαθήσει.

Δεσποτεία ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος δικαία.

Ἀφιλοσοφία ἔξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων μισολόγος ἐστίν.

Φόβος ἐκπληξίς ψυχῆς ἐπὶ κακοῦ προσδοκία.

Θυμὸς ὀρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ· νόσος τάξεως
ψυχῆς ἀλογίστου.

Ἐκπληξίς φόβος ἐπὶ προσδοκία κακοῦ.

Κολακεία ὁμιλία ἢ πρὸς ἡδονὴν ἄνευ τοῦ βελτίστου·
ἔξις ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπερβάλλουσα τὸ μέτριον.

Ὀργὴ παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι.

Ἔβρις ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα.

Ἄκρασία ἔξις βιαστικὴ παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν
πρὸς τὰ δοκοῦντα ἡδέα εἶναι.

Ὀκνος φωνὴ πόνων ἀρχῆς· δειλία ἀντιληπτικὴ ὀρμῆς
[πρώτη τοῦ εἶναι αἰτία].

Διαβολὴ διάστασις φίλων λόγῳ.

Καιρὸς ἐν ᾧ ἕκαστον ἐπιτήδειον παθεῖν ἢ ποιῆσαι.

Ἄδικία ἔξις ὑπεροπτικὴ νόμων.

Ἐνδεια ἐλάττωσις τῶν ἀγαθῶν.

Αἰσχρὴ φόβος ἐπὶ προσδοκία ἀδοξίας.

Ἀλαζονεία ἔξις προσποιητικὴ ἀγαθοῦ ἢ ἀγαθῶν τῶν
μὴ ὑπαρχόντων.

Ἄμαρτία πρᾶξις παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν.

Φθόνος λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς ἢ οὐσίῳ ἢ γεγενη-
μένοις.

Ἀναισχυντία ἔξις ψυχῆς ὑπομενητικὴ ἀδοξίας ἕνεκα
κέρδους.

Θρασύτης ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ.

Φιλοτιμία ἔξις ψυχῆς προετικὴ πάσης δαπάνης ἄνευ
λογισμοῦ.

Κακοφύτα κακία ἐν φύσει καὶ ἄμαρτία τοῦ κατὰ φύ-
σιν· νόσος τοῦ κατὰ φύσιν.

Ἐλπίς προσδοκία ἀγαθοῦ.

Μανία ἔξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως.

Δαλιά ἀκρασία λόγου [ἄλογος].

Ἐναντιότης τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος κατὰ τινα διαφο-
ρὰν πιπτόντων ἢ πλείστη διάστασις.

Ἀκούσιον τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.

Παιδεία δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς.

Παίδευσις παιδείας παράδοσις.
 Νομοθετικὴ ἐπιστήμη ποιητικὴ πόλεως ἀγαθῆς.
 Νουθέτησις λόγος ἐπιτιμητικὸς ἀπὸ γνώμης· λόγος
 ἀμαρτίας ἀποτροπῆς ἔνεκεν.
 Βοήθεια κακοῦ κώλυσις ὄντος ἢ γινομένου.
 Κόλασις ψυχῆς θεραπεία ἐπὶ ἀμαρτήματι γενομένου.
 Δύναμις ὑπεροχὴ ἐν πράξει ἢ ἐν λόγῳ· ἕξις καθ' ἣν
 τὸ ἔχον δυνατόν ἐστιν· ἰσχυρὸς κατὰ φύσιν.
 Σώζειν τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
 ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΤΑΙΡΟΣ.

St.
 III.p.

I. Ἐχεις ἡμῖν εἰπεῖν, ὅ τί ἐστι τὸ δίκαιον; ἢ οὐκ ἄξιόν 372
 σοι δοκεῖ εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ ποιῆσθαι; Ἐμοιγε καὶ
 μάλα. Τί οὖν ἐστιν; Τί γὰρ ἄλλο γε ἢ τὰ νομιζόμενα δί-
 καια; Μὴ μοι οὕτως, ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ σύ μ' ἔροιο, τί ἐστιν
 ὄφθαλμός, εἰποίμ' ἂν σοι ὅτι ᾧ ὁρῶμεν, εἰάν δὲ καὶ δείξαι
 με κελύνης, δείξω σοι· καὶ εἰάν με ἔρη, ὅτῳ ψυχῇ ὄνομα,
 ἔρω σοι ᾧ γιννώσκωμεν, εἰάν δὲ ἔρη αὐτὸ, τί ἐστι φωνή, ἀπο-
 κρινουμαι σοι ᾧ διαλεγόμεθα· καὶ σύ οὕτω φράσον, ὅτι
 δίκαιόν ἐστιν ᾧ τί χρῶμεθα, ὥσπερ ἂ νῦν δὴ ἠρόμην. Οὐ
 πάννυ ἔχω σοι οὕτως ἀποκρίνασθαι. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὐχ οὐ-
 τως ἔχεις, ἴσως τῆδέ πη ῥᾶον αὐτὸ εὔροισιν ἂν. φέρε, τὰ
 μείζω καὶ τὰ ἐλάττω τίνα σκοποῦντες διαγιγνώσκωμεν; Ἄρ'
 οὐ μέτρον; Ναί. Μετὰ δὲ τοῦ μέτρον τίμη τέχνη; Ἄρ' οὐ
 μετρητικῆ; Μετρητικῆ. Τί δὲ τὰ κοῦφα καὶ βαρέα, Ἄρ' οὐ 373
 σταθμῶ; Ναί. Μετὰ δὲ τοῦ σταθμοῦ τίμη τέχνη; οὐ τῆ
 στατικῆ; Πάννυ γε. Τί δὲ δῆ; τὰ δίκαια καὶ τὰ δίκαια τίμη
 σκοποῦντες διαγιγνώσκωμεν ὄργανῳ, καὶ μετὰ τοῦ ὄργα-
 νου τίμη τέχνη πρόσθεν; Ἄρα οὐδ' οὕτω πῶς σοι καταφα-
 νές ἐστιν; Οὐ.

II. Ἀλλὰ πάλιν ᾧδε. ὅταν ἀμφισβητῶμεν περὶ τῶν
 μείζονων καὶ τῶν ἐλαττόνων, τίνες ἡμᾶς διακρινούσιν;
 οὐχ οἱ μετρηταί; Ναί. Ὅταν δὲ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλί-
 γων, τίνες οἱ διακρίνοντες; οὐχ οἱ ἀριθμηταί; Ἀλλὰ τί; B

Ὅταν δὲ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἀμφισβητῶμεν ἀλλήλοις, ἐπὶ τίνας ἐρχόμεθα καὶ τίνες ἡμᾶς οἱ διακρίνοντες εἰσὶν ἐκάστοτε; εἰπέ. Ἀρά γε δικαστὰς λέγεις, ὦ Σώκρατες; Εὐ γ' εὖρες. Ἰθι δὴ καὶ τόδε πειράσθητι εἰπεῖν. τί ποιῶντες διακρινούσιν οἱ μετρηταὶ περὶ τῶν μεγάλων καὶ σμικρῶν; ἄρ' οὐ μετροῦντες; Ναί. Τί δὲ περὶ τῶν βαρέων καὶ κούφων; οὐχ ἰστάντες; Ἰστάντες μέντοι. Τί δὲ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλίγων; ἄρ' οὐκ ἀριθμοῦντες; Ναί.

C Τί δὲ δὴ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἄρα; ἀπόκρισαι. Οὐκ ἔχω. Λέγοντες, φάθι. Ναί. Λέγοντες ἄρα ἡμᾶς διακρίνουσιν, ὅταν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων κρίνωσιν οἱ δικασταί; Ναί. Μετροῦντες δέ γε περὶ τῶν σμικρῶν καὶ μεγάλων οἱ μετρητικοί· μέτρον γὰρ ἦν ὃ ταῦτ' ἐκρίνετο. Οὕτως. Ἰστάντες δ' αὖ περὶ τῶν βαρέων καὶ κούφων οἱ στατικοί· σταθμὸς γὰρ ἦν ὃ ταῦτ' ἐκρίνετο. Ἦν γὰρ. Αριθμοῦντες δ' αὖ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλίγων οἱ ἀριθμη-
D τικοί· ἀριθμὸς γὰρ ἦν ὃ ταῦτ' ἐκρίνετο. Οὕτως.

III. Λέγοντες δέ γε, ὡς ἄρτι ὠμολογήσαμεν, περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων κρίνουσιν ἡμᾶς οἱ δικασταί· λόγος γὰρ ἦν ὃ ταῦτ' ἐκρίνετο. Εὐ λέγεις, ὦ Σώκρατες. Ἀληθῆ μὲν οὖν καὶ λόγος ἐστίν, ὡς ἔοικεν, ὃ τὰ δίκαια καὶ ἀδικα κρίνεται. Φαίνεται γοῦν. Τί ποτε ὄντα τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀδικα; ὥσπερ ἂν ἡμᾶς εἴ τις ἤρετο, ἐπειδὴ μέτρον καὶ μετρητικὴ καὶ μετρητικὸς τὸ μείζον καὶ τὸ ἔλαττον δια-
E κρίνει, τί ὄν τὸ μείζον καὶ τὸ ἔλαττον; εἴπομεν ἂν αὐτῷ, ὅτι τὸ μὲν μείζον ὑπερέχον, τὸ δὲ ἔλαττον ὑπερεχόμενον. ἐπειδὴ δὲ τὸ βαρὺ καὶ τὸ κούφον σταθμὸς καὶ στατικὴ καὶ στατικὸς διακρίνει, τί ὄν τὸ τε βαρὺ καὶ τὸ κούφον; εἴπομεν ἂν αὐτῷ, ὅτι τὸ μὲν κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρὺ, τὸ δὲ ἄνω κούφον. οὕτω δὴ εἰ καὶ ἔροιτο ἡμᾶς, ἐπειδὴ δὲ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἀδικον λόγος τε καὶ δικαστικὴ καὶ δικαστῆς ἐστίν ἡμῶν ὁ διακρίνων, τί ποτε ὄν τὸ δίκαιον καὶ

τὰ ἀδικον; τί ἔχομεν αὐτῷ ἀποκρίνεσθαι; ἢ οὐδέπω ἔχομεν εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν. Πότερον δὲ ἐκόντας οἷε ἔχειν τοῦτο 374 τὸ ἀδικον τοὺς ἀνθρώπους ἢ ἄκοντας; ὡς δὲ λέγω. ἐκόντας οἷε ἀδικεῖν καὶ ἀδίκους εἶναι ἢ ἄκοντας; Ἐκόντας ἔγωγε, ὦ Σώκρατες· πονηροὶ γὰρ εἰσιν. Ἐκόντας ἄρα σὺ οἷε πονηροὺς εἶναι καὶ ἀδίκους ἀνθρώπους; Ἐγώ γε· σὺ δ' οὐ; Οὐκ, εἰ γέ τι δεῖ τῷ ποιητῇ πείθεσθαι. Ποίω ποιητῇ; Ὅστις εἶπεν

οὐδεὶς ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ.

Ἄλλὰ τοι, ὦ Σώκρατες, εὐ ἢ παλαιὰ παροιμία ἔχει, ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.

IV. Θαυμάζοιμ' ἂν, εἰ τοῦτό γε ἐψεύσατο οὗτος ἀοι-
B δος· ἐπεὶ εἰ σοὶ σχολή ἐστίν, ἐπισκεψώμεθα αὐτόν, εἴτε ψευδῆ εἴτε ἀληθῆ λέγει. Ἄλλὰ σχολή. Φέρε δὴ, πότερον ἠγεί δίκαιον εἶναι, ψεύδεσθαι ἢ ἀληθῆ λέγειν; Ἀληθῆ ἔγωγε. Πεύδεσθαι ἄρα ἀδικον; Ναί. Πότερον δὲ ἐξαπα-
C τῶν ἢ μὴ ἐξαπατῶν; Μὴ ἐξαπατῶν δὴ που. Ἐξαπατῶν ἄρα ἀδικον; Ναί. Τί δέ; βλάπτειν δίκαιον ἢ ὠφελεῖν; Ὄφε-
λεῖν. Βλάπτειν ἄρα ἀδικον; Ναί. Ἔστιν ἄρα ἀληθῆ μὲν
C λέγειν καὶ μὴ ἐξαπατῶν καὶ ὠφελεῖν δίκαιον, ψεύδεσθαι δὲ καὶ βλάπτειν καὶ ἐξαπατῶν ἀδικον. Ναὶ μὰ Δία, σφόδρα γε.

V. Ἦ καὶ τοὺς πολεμίους; Οὐδαμῶς. Ἄλλὰ βλάπτειν δίκαιον τοὺς πολεμίους, ὠφελεῖν δὲ ἀδικον; Ναί. Οὐκοῦν καὶ ἐξαπατῶντας δίκαιον βλάπτειν τοὺς πολεμίους; Πῶς γὰρ οὐ; Τί δέ; ψεύδεσθαι, ἵνα ἐξαπατῶμεν καὶ βλάπτωμεν αὐτούς, οὐ δίκαιον; Ναί. Τί δέ; τοὺς φίλους οὐκ ὠφελεῖν φῆς δίκαιον εἶναι; Ἐγώ γε. Πότερον μὴ ἐξαπατῶντας ἢ
D ἐξαπατῶντας ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἐκείνων; Καὶ ἐξαπατῶντας νῆ Δία. Ἄλλ' ἐξαπατῶντας μὲν δίκαιον ἄρα ὠφελεῖν, οὐ μέντοι ψευδομένους γε· ἢ καὶ ψευδομένους; Καὶ ψευδο-
μένους δίκαιον. Ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικε, ψεύδεσθαι τε καὶ

ἀληθῆ λέγειν δίκαιον καὶ ἄδικον. *Ναί.* Καὶ μὴ ἐξαπατᾶν καὶ ἐξαπατᾶν δίκαιον καὶ ἄδικον. *Ἐοικεν.* Καὶ βλάπτειν καὶ ὠφελεῖν δίκαιον καὶ ἄδικον; *Ναί.*

E VI. Ταῦτά δὴ, ὡς ἔοικε, πάντα τὰ τοιαῦτα ὄντα καὶ δίκαια καὶ ἄδικά ἐστιν. *Ἐμοιγε φαίνεται.* *Ἄκουε* δὴ, ὀφθαλμὸν ἐγὼ ἔχω δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι; *Ναί.* Μυκτῆρα δεξιὸν καὶ ἀριστερόν; *Πάνυ γε.* Καὶ χεῖρα δεξιάν καὶ ἀριστεράν; *Ναί.* Οὐκοῦν ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ ὀνομάζων τὰ μὲν δεξιά φῆς εἶναι, τὰ δὲ ἀριστερά τῶν ἐμῶν, εἰ σε ἐγὼ ἐροίμην ὁπότερα, ἄρ' ἂν ἔχους εἰπεῖν, ὅτι τὰ μὲν πρὸς τοῦ δεξιά ἐστι, τὰ δὲ πρὸς τοῦ ἀριστερά; *Ναί.* Ἴδι δὴ καὶ ἐκεῖ, ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ ὀνομάζων τὰ μὲν δίκαια φῆς εἶναι, τὰ δὲ ἄδικα, ἔχους εἰπεῖν 375 ὁπότερα τὰ δίκαια καὶ ὁπότερα τὰ ἄδικα; *Ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ ἐν μὲν τῷ δέοντι καὶ τῷ καιρῷ ἕκαστα τούτων γιγνόμενα δίκαια εἶναι, ἐν δὲ τῷ μὴ δέοντι ἄδικα. Καλῶς γέ σοι δοκοῦν. ὁ μὲν ἄρα ἐν τῷ δέοντι ἕκαστα τούτων ποιῶν δίκαια ποιεῖ, ὁ δὲ μὴ ἐν τῷ δέοντι ἄδικα; *Ναί.* Οὐκοῦν ὁ μὲν τὰ δίκαια ποιῶν δίκαιος, ὁ δὲ τὰ ἄδικα ἄδικος; *Ἔστι ταῦτα.**

VII. Τίς οὖν [ὁ] ἐν τῷ δέοντι *καὶ τῷ* καιρῷ οἷός τε τέμνειν καὶ κατεῖν καὶ ἰσχυραίνειν; *Ὁ ἰατρός.* *Ἐπίσταται ἢ δι' ἄλλο τι;* *Ἐπίσταται.* Τίς δ' ἐν τῷ δέοντι σκάπτειν καὶ ἀροῦν καὶ φυτεύειν οἷός τε; *Ὁ γεωργός.* *Ἐπίσταται, ἢ ὅτι οὐ;* *Ἐπίσταται.* Οὐκοῦν καὶ τὰ ἄλλα οὕτως; ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἷός τε τὰ δέοντα ποιεῖν ἐστὶ καὶ ἐν τῷ δέοντι καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὐ; *Οὕτως.* Καὶ ψεύδεσθαι ἄρα καὶ ἐξαπατᾶν καὶ ὠφελεῖν, ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἷός τε ποιεῖν ἕκαστα τούτων ἐν τῷ δέοντι C καὶ τῷ καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὐ; *Ἀληθῆ λέγεις.* Ὁ δὲ γε ταῦτα ποιῶν ἐν τῷ δέοντι δίκαιος; *Ναί.* *Δι' ἐπιστήμην δέ γε ταῦτα ποιεῖ. Πῶς δ' οὐ;* *Δι' ἐπιστήμην ἄρα δι-*

καιος ὁ δίκαιος. *Ναί.* Οὐκοῦν ὁ ἄδικος διὰ τὸ ἐναντίον ἄδικός ἐστι τῷ δίκαιῳ; *Φαίνεται.* Ὁ δὲ δίκαιος διὰ σοφίαν δίκαιος. *Ναί.*

VIII. *Δι' ἀμαθίαν ἄρα ὁ ἄδικος ἄδικος.* *Ἐοικεν.* Κινδυνεύει ἄρα ὁ μὲν οἱ πρόγονοι ἡμῶν κατέλιπον σοφίαν, δικαιοσύνη εἶναι, ὁ δὲ ἀμαθίαν, τοῦτο δὲ ἀδικία. *Ἐοικεν.* D *Ἐκόντες δὲ ἀμαθεῖς εἶδιν οἱ ἄνθρωποι ἢ ἄκοντες;* *Ἄκοντες.* *Ἄκοντες ἄρα καὶ ἄδικοι; Φαίνεται.* Οἱ δὲ ἄδικοι πονηροί; *Ναί.* *Ἄκοντες ἄρα πονηροὶ καὶ ἄδικοι; Παντάπασι μὲν οὖν.* *Διὰ δὲ τὸ ἄδικοι εἶναι ἀδικοῦσιν; *Ναί.* Διὰ τὸ ἀκούσιον ἄρα; Πάνυ γε. Οὐ μὲν δὴ διὰ τὸ ἀκούσιόν γε τὸ ἐκούσιον γίγνεται. Οὐ γὰρ οὖν. Διὰ δὲ τὸ ἄδικον εἶναι τὸ ἀδικεῖν γίγνεται. *Ναί.* Τὸ δὲ ἄδικον ἀκούσιον. *Ἀκούσιον.* *Ἄκοντες ἄρα ἀδικοῦσι καὶ ἄδικοὶ εἶσι καὶ πονηροί. Ἄκοντες, ὡς γε φαίνεται. Οὐκ ἄρα ἐψεύσατο τοῦτό γε αἰοιδός. Οὐκ ἔοικεν.**

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΤΑΙΡΟΣ.

St.
III. p.
376

I. Ἄρα διδακτόν ἐστιν ἡ ἀρετή; ἢ οὐ διδακτόν, ἀλλὰ φύσει οἱ ἀγαθοὶ γίνονται ἄνδρες, ἢ ἄλλω τιῇ τρόπῳ; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν ἐν τῷ παρόντι, ὦ Σώκρατες. Ἀλλὰ ὥδε σκεψώμεθα αὐτό. φέρε, εἰ τις βούλοιο ταύτην τὴν ἀρετὴν γενέσθαι ἀγαθός, ἢν ἀγαθοὶ εἰσιν οἱ σοφοὶ μάγειροι, πόθεν ἂν γένοιτο; Ἀἴλον ὅτι εἰ παρὰ τῶν ἀγαθῶν μαγείρων μάθοι. Τί δέ; εἰ βούλοιο ἀγαθὸς γενέσθαι ἰατρός, παρὰ τίνα ἂν ἐλθῶν γένοιτο ἀγαθὸς ἰατρός; Ἀἴλον δὴ ὅτι παρὰ τῶν ἀγαθῶν τινὰ ἰατρῶν. Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν ἀγαθὸς βούλοιο γενέσθαι, ἢν περ οἱ σοφοὶ τέκτονες; Β Παρὰ τῶν τεκτόνων. Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν βουληθεῖη ἀγαθὸς γενέσθαι, ἢν περ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ τε καὶ σοφοί, ποῖ χρη ἐλθόντα μαθεῖν; Οἶμαι μὲν καὶ ταύτην, εἴπερ μαθητός ἐστι, παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν· πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; Φέρε δὴ, τίνες ἡμῶν ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγόνασιν; ἵνα σκεψώμεθα, εἰ οὗτοί εἰσιν οἱ τοὺς ἀγαθοὺς ποιοῦντες. C Θουκυδίδης καὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης καὶ Περικλῆς. Τούτων οὖν ἑκάστου ἔχομεν διδάσκαλον εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν· οὐ γὰρ λέγεται.

II. Τί δέ; μαθητὴν ἢ τῶν ξένων τινὰ ἢ τῶν πολιτῶν ἢ ἄλλον, ἐλεύθερον ἢ δοῦλον, ὅστις αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν τούτων ὁμιλίαν σοφός τε καὶ ἀγαθὸς γεγενῆναι; Οὐδὲ

τοῦτο λέγεται. Ἄλλ' ἄρα μὴ ἐφθόνουν μεταδιδόναι τῆς ἀρετῆς τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις; Τάχα. Ἄρα ἵνα μὴ ἀντιτεχνοὶ αὐτοῖς γίνωντο, ὥσπερ οἱ μάγειροὶ τε καὶ ἰατροὶ καὶ τέκτονες φθονοῦσιν; οὐ γὰρ λυσιτελεῖ αὐτοῖς πολλοὺς ἀντιτέχνους γίνεσθαι οὐδὲ οἰκεῖν ἐν πολλοῖς αὐτοῖς ὁμοίοις. Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς οὐ λυσιτελεῖ ἐν ὁμοίοις αὐτοῖς οἰκεῖν; Ἴσως. Εἰσὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὐχὶ ἀγαθοὶ τε καὶ δίκαιοι; Ναί. Ἔστιν οὖν ὅτε λυσιτελεῖ μὴ ἐν ἀγαθοῖς οἰκεῖν ἀνδράσιν ἄλλ' ἐν κακοῖς; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Ἄρ' οὖν οὐδὲ τοῦτ' ἔχεις εἰπεῖν, πότερον ἔργον ἐστὶ τῶν μὲν ἀγαθῶν βλάπτειν, τῶν δὲ κακῶν ὠφελεῖν, ἢ τοῦναντίον; Τοῦναντίον. Οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἄρα ὠφελούσιν, οἱ δὲ κακοὶ βλάπτουσιν; Ναί. Ἔστιν οὖν ὅστις βούλεται βλάπτεσθαι μᾶλλον ἢ ὠφελεῖσθαι; Οὐ πάνυ.

III. Οὐδεὶς ἄρα βούλεται ἐν πονηροῖς οἰκεῖν μᾶλλον ἢ ἐν χρηστοῖς. Οὕτως. Οὐδεὶς ἄρα φθονεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄλλω, ὥστε ἀγαθὸν καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ ποιῆσαι. Οὐκ οὖν φαίνεται γε δὴ ἐκ τοῦ λόγου. Ἀκήκοας οὖν ὅτι Θεμιστοκλεῖ Κλεόφαντος υἱὸς ἐγένετο; Ἀκήκοα. Οὐκοῦν δὴλον ὅτι οὐδὲ τῷ νείει ἐφθόνει ὡς βελτίστῳ γενέσθαι ὁ Θεμιστοκλῆς, ὅς γε ἄλλω οὐδενί, εἴπερ ἦν ἀγαθός; ἢν δέ, ὡς φαμέν. Ναί. Οἶσθα οὖν ὅτι Θεμιστοκλῆς τὸν υἱὸν ἱππέα μὲν ἐδιδάξατο σοφὸν εἶναι καὶ ἀγαθόν· ἐπέμενε γοῦν ἐπὶ τῶν ἱππῶν ὀρθὸς ἐστηκώς, καὶ ἠκόντιζεν ἀπὸ τῶν ἱππῶν ὀρθός, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ θανμάσια εἰργάζετο· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐδίδαξε καὶ ἐποίησε σοφόν, ὅσα διδασκάλων ἀγαθῶν εἶχετο. ἢ ταῦτα οὐκ ἀκήκοας τῶν πρεσβυτέρων; Ἀκήκοα.

IV. Οὐκ ἄρα τὴν φύσιν γέ τις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ αἰτία- C σαιτ' ἂν κακὴν εἶναι. Οὐκ ἂν οὖν δικαίως γε ἐξ ὧν σὺ λέγεις. Τί δαί τότε; ὡς Κλεόφαντος ὁ Θεμιστοκλέους υἱός

ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ σοφὸς ἐγένετο ἄπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦν σοφός, ἤδη τοῦτο ἤκουσας ἢ νεωτέρου ἢ πρεσβυτέρου; Οὐκ ἤκουσα. Ἄρ' οὖν ταῦτα μὲν οἰόμεθα βούλεσθαι αὐτὸν τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν παιδεῦσαι, ἦν δὲ αὐτὸς σοφίαν ἦν σοφός, μηδὲν βελτίω αὐτὸν ποιῆσαι τῶν γειτόνων μηδενός, εἴπερ διδακτὸν ἦν ἡ ἀρετῇ; Οὐκ οὖν εἰκός γε. Οὗτος μὲν δὴ σοὶ τοιοῦτος διδάσκαλος ἀρετῆς, ὃν ὑπέπεις· ἄλλον δὲ δὴ σκεψώμεθα, Ἀριστείδην, ὃς ἐθροψε μὲν τὸν Ἀνσίμαχον, ἐπαίδευσεν δὲ κάλλιστα Ἀθηναίων, ὅσα διδασκάλων εἶχετο, ἀνδρα δὲ οὐδενὸς βελτίω ἐποίησε· τοῦτον γὰρ καὶ σὺ καὶ ἐγὼ εἶδομεν καὶ συνεγενόμεθα. *Ναί.*

V. Οἶσθα οὖν, ὅτι Περικλῆς αὐτὸς ἐθροψεν υἱεὶς Πάραλον καὶ Ξάνθιππον, ὧν καὶ σὺ μοι δοκεῖς τοῦ ἐτέρου ἐρασθῆναι. τούτους μὲντοι, ὡς καὶ σὺ οἶσθα, ἰππέας μὲν ἐδίδαξεν οὐδενὸς χείρους Ἀθηναίων, καὶ μουσικὴν καὶ τὴν ἄλλην ἀγωνίαν καὶ τὰλλα ἐπαίδευσεν, ὅσα τέχνη διδασκονται, οὐδενὸς χείρους· ἀγαθοὺς δὲ ἄρα ἀνδρας οὐκ ἐβούλετο ποιῆσαι; Ἄλλ' ἴσως ἂν ἐγένοντο, ὡς Σώκρατες, εἰ μὴ νέοι ὄντες ἐτελεύτησαν. Σὺ μὲν εἰκότως βοηθεῖς τοῖς παιδικοῖς, Περικλῆς δὲ ἐκείνους, εἴπερ διδακτὸν ἦν ἀρετῇ καὶ οἷός τ' ἦν ἀγαθοὺς ποιῆσαι, πολὺ πρότερον ἂν τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν σοφὸς ἐποίησεν ἢ μουσικὴν καὶ ἀγωνίαν· ἀλλὰ μὴ οὐκ ἦ διδακτὸν. ἐπεὶ Θουκυδίδης αὐτὸν δύο υἱεὶς ἐθροψε, Μελησίαν καὶ Στέφανον, ὑπὲρ ὧν σὺ οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ἄπερ ὑπὲρ τῶν Περικλέους υἱῶν· τούτων γὰρ δὴ καὶ σὺ οἶσθα τὸν γ' ἕτερον μέχρι γήρως βιοῦντα, τὸν δ' ἕτερον πόρρω πάννυ. καὶ μὴν καὶ τούτω ὁ πατὴρ ἐπαίδευσεν τὰ τε ἄλλα εὖ καὶ ἐπάλαυσεν κάλλιστα Ἀθηναίων· τὸν μὲν γὰρ Ξανθία ἔδωκε, τὸν δὲ Εὐδώρω, οὗτοι δὲ πού ἐδόκουν κάλλιστα τῶν τότε παλαίειν. *Ναί.*

B VI. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὗτος οὐκ ἂν ποτε, οἱ μὲν ἔδει

δαπανώμενον διδάσκειν, ταῦτα μὲν ἐδίδαξε τοὺς παῖδας τοὺς ἑαυτοῦ, οἱ δ' οὐδὲν ἔδει ἀναλώσαντα ἀγαθοὺς ἀνδρας ποιῆσαι, τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ἐδίδαξεν, εἰ διδακτὸν ἦν; Εἰκός γε. Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ὁ Θουκυδίδης φαῦλος ἦν, καὶ οὐχὶ ἦσαν αὐτῷ πλείστοι φίλοι Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων; καὶ οἰκίας ἦν μεγάλης καὶ ἐδύνατο μέγα ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ὥστ' εἴπερ ἦν τοῦτο διδακτὸν, ἐξέυθρον ἂν ὅστις αὐτοῦ ἐμελλε τοὺς υἱεὶς ἀγαθοὺς ποιῆσειν ἢ τῶν ἐπιχωρίων ἢ τῶν ξένων, εἰ αὐτὸς μὴ ἐσχόλαζε διὰ τὴν τῆς πόλεως ἐπιμέλειαν. ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἑταῖρε, μὴ οὐκ ἦ διδακτὸν ἡ ἀρετῇ. Οὐκ, ἴσως. Ἀλλὰ δὴ εἰ μὴ διδακτὸν ἐστίν, ἄρα φύσει φύονται οἱ ἀγαθοί; καὶ τοῦτο τῆδὲ πη σκοποῦντες ἴσως ἂν εὔροισμεν. φέρε γὰρ· εἰδὲν ἡμῖν φύσεις ἵππων ἀγαθῶν; Εἰσίν.

VII. Οὐκοῦν εἰσὶ τινες ἀνθρώποι τέχνην ἔχοντες, ἢ τὰς τῶν ἵππων τῶν ἀγαθῶν φύσεις γινώσκουσι, καὶ D κατὰ τὸ σῶμα πρὸς δρόμον καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἴτινές τε θυμοειδῆς καὶ ἄθυμοι; *Ναί.* Τίς οὖν αὕτη ἡ τέχνη ἐστὶ; τί ὄνομα αὐτῇ; Ἰππική. Οὐκοῦν καὶ περὶ τοὺς κύνων ὡσαύτως ἔστι τις τέχνη, ἢ τὰς ἀγαθὰς καὶ τὰς κακὰς φύσεις τῶν κυνῶν διακρίνουσιν; Ἔστιν. Τίς αὕτη; Ἡ κυνηγετική. Ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τὸ χροσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰδὲν ἡμῖν δοκιμασταί, οἵτινες ὀρῶντες κρῖνουσι τό τε βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον; Εἰσίν. Τίνας οὖν τούτους E καλεῖς; Ἀργυρογνώμονας. Καὶ μὴν οἱ παιδοτρίβαι γινώσκουσι σκοπούμενοι τὰς φύσεις τὰς τῶν σωμάτων τῶν ἀνθρώπων, ὅποιαί τε χρησταὶ καὶ ὅποιαι μὴ πρὸς ἐκάστους τῶν πόρων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ νέων, ὅσα μέλλει τῶν σωμάτων ἄξια λόγου ἔσεσθαι καὶ ἐν οἷς ἐλπίς ἐστὶ πολλὴ τὰ ἔργα, ὅσα σώματος ἔχεται, εὖ ἀπεργάσασθαι. Ἔστι ταῦτα.

VIII. Πότερον οὖν σπουδαιότερόν ἐστι ταῖς πόλεσιν ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, ἢ ἄνδρες ἀγαθοί; Ἄνδρες ἀγαθοί. Τί οὖν; οἷει ἄν, εἴπερ ἦσαν φύσεις ἀγαθαὶ πρὸς ἀρετὴν ἀνθρώπων, οὐκ ἂν πάντα μεμηχανῆσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὥστε διαγιγνώσκειν αὐτάς; Εἰκός γε. Ἐχεις οὖν τινὰ εἰπεῖν τέχνην, ἣτις ἐστὶν ἐπὶ ταῖς φύσεσι ταῖς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν ἀποδεδειγμένη, ὥστε δύνασθαι αὐτὰς κρίνειν; Οὐκ ἔχω. Καὶ μὲν δὴ πλείστου ἂν ἦν ἀξία καὶ οἱ ἔχοντες αὐτήν· οὗτοι γὰρ ἂν ἡμῖν ἀπέφαινον τῶν νέων τοὺς μέλλοντας ἀγαθούς ἐσεσθαι ἔτι παῖδας ὄντας, οὓς ἂν ἡμεῖς παραλαβόντες ἐφυλάττομεν ἐν ἀκροπόλει δημοσίᾳ, ὥσπερ τὸ ἀργύριον, καὶ μᾶλλον τι, ἵνα μὴ τι φλαῦρον ἡμῖν πάθοιεν μῆτε ἐν μάχῃ μῆτε ἐν ἄλλῳ μηδενὶ κινδύνῳ, ἀλλ' ἀπέκειντο τῇ πόλει σωτήρες τε καὶ εὐεργέται, ἐπειδὴ γε εἰς τὴν ἡλικίαν ἀφίκοντο. ἀλλὰ γὰρ κινδυνεύει οὔτε φύσει οὔτε μαθήσει ἢ ἀρετῇ τοῖς ἀνθρώποις παραγίγνεσθαι. Πῶς οὖν ἂν, ὡς Σώκρατες, σοὶ δοκοῦσι γίγνεσθαι, εἰ μῆτε φύσει μῆτε μαθήσει γίνονται; τίς ἄλλον τρόπον γίγνουντ' ἂν οἱ ἀγαθοί;

IX. Οἶμαι μὲν οὐκ ἂν ῥαδίως αὐτὸ δηλωθῆναι, τοπάξω μὲντοι θεῖόν τι μάλιστα εἶναι τὸ κτήμα καὶ γίγνεσθαι τοὺς ἀγαθοὺς ὥσπερ οἱ θεῖοι τῶν μάντεων καὶ οἱ χρησμολόγοι. οὗτοι γὰρ οὔτε φύσει τοιοῦτοι γίνονται οὔτε τέχνη, ἀλλ' ἐπιπνοὶ ἐκ τῶν θεῶν γιγνόμενοι τοιοῦτοί εἰσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ λέγουσι ταῖς πόλεσιν ἐκάστοτε τὰ ἀποβησόμενα καὶ τὰ μέλλοντα ἐσεσθαι ἐκ θεοῦ ἐπιπνοίας πολὺ μᾶλλον καὶ ἐναργέστερον ἢ οἱ χρησμωδοί. λέγουσι δὲ πού καὶ αἱ γυναῖκες ὅτι θεῖος ἀνὴρ οὗτός ἐστι· καὶ Λακεδαιμόνιοι ὅταν τινὰ μεγαλοπρεπῶς ἐπαινώσῃ, θεῖον ἄνδρα φασὶν εἶναι. πολλαχοῦ δὲ

καὶ Ὅμηρος τῷ αὐτῷ τούτῳ καταχοῖται καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταί. καὶ ὅταν βούληται θεὸς εὖ πράξει πόλιν, ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐνεποίησεν· ὅταν δὲ μέλλῃ κακῶς πράξειν πόλιν, ἐξεῖλε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ θεός· οὕτως ἔοικεν οὔτε διδακτὸν εἶναι οὔτε φύσει ἀρετῇ, ἀλλὰ θεῖα μοῖρα παραγίγνεται κτωμένοις.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ

[ἢ περὶ τοῦ συμβουλευέσθαι.]

St.
III, p.
380

I. Σὺ μὲν δὴ κελύεις με, ὦ Δημόδοκε, συμβουλευέειν ὑμῖν περὶ ὧν ἂν ξυνέρχησθε βουλευσόμενοι· ἐμοὶ δὲ σκοπεῖσθαι ἐπέρχεται, τί ποτε δύναται ἡ ξύνοδος ὑμῶν καὶ ἡ τῶν οἰομένων συμβουλευέειν ὑμῖν προθυμία καὶ ἡ ψῆφος, ἣν φέρειν ἕκαστος ὑμῶν διανοεῖται. τοῦτο μὲν γὰρ, εἰ μὴ ἔστιν ὀρθῶς καὶ ἐμπείρως συμβουλευέειν περὶ ὧν ξυνέρχεσθε βουλευσόμενοι, πῶς οὐ γελοῖόν ἐστι ξυνέρχεσθαι βουλευσόμενους περὶ ὧν συμβουλευέειν οὐκ ἔστιν ὀρθῶς; τοῦτο δέ, εἰ μὲν ἔστιν ὀρθῶς συμβουλευέειν καὶ ἐμπείρως περὶ τῶν τοιούτων, ἐπιστήμη δ' ἀφ' ἧς ἔστιν ὀρθῶς συμβουλευέειν περὶ τούτων μηδεμία ἐστὶ, πῶς οὐκ ἄτοπον; εἰ δέ τις ἐπιστήμη, ἀφ' ἧς ἔστι τὰ τοιαῦτα ὀρθῶς συμβουλευέειν, οὐκ ἀνάγκη καὶ ἐπιστάμενους εἶναι τινὰς συμβουλευέειν ὀρθῶς περὶ τῶν τοιούτων; ὄντων δὲ τινῶν ἐπισταμένων συμβουλευέειν περὶ ὧν ξυνέρχεσθε βουλευσόμενοι, οὐκ ἀνάγκη ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἢτοι ἐπίστασθαι περὶ τούτων συμβουλευέειν ἢ μὴ ἐπίστασθαι; ἢ τοὺς μὲν ἐπίστασθαι ὑμῶν, τοὺς δὲ μὴ ἐπίστασθαι; εἰ μὲν οὖν ἐπίστασθε πάντες, τί δεῖ ἔτι ὑμᾶς συνέρχεσθαι βουλευσόμενους; συμβουλευέειν γὰρ ἱκανὸς ἕκαστος ὑμῶν· εἰ δ' αὖ πάντες μὴ ἐπίστασθε, πῶς ἂν δύνασθε βουλευέσθαι; ἢ τί ὑμῖν προὔργου τῆς ξυνόδου ταύτης εἴη ἂν μὴ δυναμένων γε βουλευέσθαι; εἰ δὲ οἱ μὲν ἐπίστανται, οἱ δὲ οὐκ ἐπίσταμενοὶ εἰσιν ὑμῶν, οὗτοι δὲ ξυμβουλῆς δέονται, εἰ ἄρα δυνατόν ἐστι συμβουλευέειν ἔμπρονα ἄνδρα τοῖς ἀπείροις,

[ἱκανὸς δὴ ποῦ ἐστὶ καὶ εἰς συμβουλευέειν [τοῖς ἐπιστάμενοις] ὑμῖν. ἢ οὐ ταῦτά οἱ ἐπιστάμενοι συμβουλευέουσι πάντες; ὥστ' ἀκούσαντας ὑμᾶς τούτου ἀπαλλάττεσθαι προσήκει. νῦν δ' οὐ ποιεῖτε τοῦτο, ἀλλὰ βούλεσθε πολλῶν συμβουλευόντων ἀκούειν. οὐ γὰρ ὑπολαμβάνετε εἰδέναι τοὺς ἐπιχειροῦντας ὑμῖν συμβουλευέειν περὶ ὧν συμβουλευέουσιν. εἰ γὰρ ὑπελαμβάνετε εἰδέναι τοὺς συμβουλευόντας ὑμῖν, ἐνὸς μόνου ἀκούσασιν ἐξήκει ἂν ὑμῖν. τὸ οὖν ξυνέρχεσθαι ἀκουσομένους μὴ εἰδόντων, ὡς προὔργου τι ποιούντας, πῶς οὐκ ἄτοπόν ἐστι; καὶ περὶ μὲν τῆς ξυνόδου ὑμῶν ἀπορῶ ταύτη.

II. Περὶ δὲ τῆς τῶν οἰομένων ὑμῖν συμβουλευέειν προθυμίας ἐκεῖνο ἄπορον. εἰ μὲν γὰρ μὴ ταῦτά συμβουλευέουσι περὶ τῶν αὐτῶν συμβουλευόντες, πῶς ἂν πάντες καλῶς συμβουλευέειν, μὴ συμβουλευόντες ἂν συμβουλευέει ὁ ὀρθῶς συμβουλευόντων; ἢ πῶς οὐκ ἂν ἄτοπος εἴη ἡ προθυμία τῶν προθυμομένων συμβουλευέειν περὶ ὧν ἀπείρως ἔχουσιν; οὐ γὰρ δὴ ἔμπειροι ὄντες προαιρήσονται συμβουλευέειν μὴ ὀρθῶς. εἰ δ' αὖ ταῦτά συμβουλευέουσι, τί δεῖ πάντας αὐτοὺς συμβουλευέειν; εἰς γὰρ αὐτῶν τὰ αὐτὰ συμβουλευόντων ἱκανὸς ἐστὶ. τὸ οὖν τοιαῦτα προθυμείσθαι, ἂ οὐδὲν προὔργου ἂν γένοιτο, πῶς οὐ γελοῖον; οὔτε οὖν ἡ τῶν ἀπείρων προθυμία οὐκ ἂν ἄτοπος εἴη, τοιαύτη γε οὔσα, οὔτε οἱ ἔμπρονα ἂν τοιαῦτα προθυμῆθαι, εἰδότες ὅτι καὶ εἰς τις αὐτῶν τὸ αὐτὸ πράξει, συμβουλευόντων γε ὡς προσήκει. ὥστε πῶς οὐ γελοία ἐστὶν ἡ προθυμία τῶν οἰομένων ὑμῖν συμβουλευέειν, οὐ δύναμαι εὔρειν.

III. Τὸ δὲ περὶ τῆς ψήφου ἧς φέρειν διανοεῖσθε, τί δύναται, ἀπορῶ μάλιστα. πότερον γὰρ τοὺς εἰδότες συμβουλευέειν κρινεῖτε; ἀλλ' οὐ πλείονες ἐνὸς συμβουλευέουσιν, οὐδὲ ἄλλως καὶ ἄλλως περὶ τοῦ αὐτοῦ· ὥστε περὶ

D τούτων μὲν τὴν ψῆφον φέρειν ὑμᾶς οὐ δεήσει. ἀλλὰ τοὺς ἀπείρους καὶ ὡς μὴ δεῖ συμβουλευόντας κρινεῖτε; ἢ τοῖς τοιούτοις ὡς μαινομένοις οὐκ ἐπιτρέπειν συμβουλευεῖν προσήκει; εἰ δὲ μήτε τοὺς ἐμπείρους μήτε τοὺς ἀπείρους κρινεῖτε, τίνας κρινεῖτε ἀρχήν; τί δὲ δεῖ πάντως ἄλλους συμβουλευεῖν ὑμῖν, εἴπερ κρίνειν τὰ τοιαῦτα ἱκανοὶ ἐστε; εἰ δ' αὖ μὴ ἐστε ἱκανοί, τί καὶ δύνανται ὑμῖν αἱ ψῆφοι; ἢ πῶς οὐ γελοῖόν ἐστι ξυνέρχεσθαι μὲν ὑμᾶς συμβουλευσο-
E μένους, ὡς δεομένους συμβουλίας καὶ οὐχ ἱκανοὺς ὄντας αὐτούς, ξυνελθόντας δὲ οἰεσθαι δεῖν ψηφίζεσθαι ὡς κρίνειν ἱκανοὺς ὄντας; οὐ γὰρ δὴ καθ' ἓνα μὲν ὄντες οὐκ οἴδατε, ξυνελθόντες δὲ φρόνιμοι γίνεσθε· οὐδ' αὖ ἰδίᾳ μὲν ἀπορεῖτε, ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ αὐτὸ οὐκέτι ἀπορεῖτε, ἀλλ' ἱκανοὶ γίνεσθε ξυνορᾶν ποῖα πρακτέα ἐστὶν ὑμῖν, καὶ ταῦτα παρ' οὐδενὸς μαθόντες οὐδ' αὐτοὶ εὐρόντες, ὃ ἐστὶ δεινότατον ἀπάντων. οὐ γὰρ δὴ μὴ δυνάμενοι γε ξυ-
382 ορᾶν, ἃ πρακτέον ἐστὶ, κρίνειν ἱκανοὶ ἐσεσθε τὸν ὀρθῶς συμβουλευόντα περὶ τούτων ὑμῖν· οὐδ' αὖ τοῦτο γε ἐρεῖ εἰς ἅν ὁ συμβουλευὼν ὑμῖν οὗτος, ὑμᾶς διδάξειν ἃ πρακτέον ὑμῖν ἐστὶ, καὶ κρίνειν τοὺς κακῶς καὶ μὴ συμβουλευόντας ὑμῖν, οὕτως ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ καὶ ὄντας τοσοῦτους. τοῦτο δὲ ἐκείνου οὐδὲν ἦττον ἂν φανεῖη δεινὸν ὄν.

IV. Εἰ δὲ μήθ' ἢ ξύννοδος μήθ' ὁ συμβουλευὼν ὑμῖν ἱκανοὺς κρίνειν ποιεῖ ὑμᾶς, τίς χρεῖα τῶν ψῆφων ἐστὶν ὑμῖν; ἢ πῶς οὐκ ἐναντιοῦται ἢ ξύννοδος ὑμῶν ταῖς ψήφοις καὶ αἱ ψῆφοι τῇ τῶν συμβουλευόντων ὑμῖν προθυμίᾳ; ἢ μὲν γὰρ ξύννοδος ἐστὶν ὑμῶν ὡς οὐχ ἱκανῶν ἀλλὰ συμβούλων δεομένων, αἱ δὲ ψῆφοι φέρονται ὡς οὐ συμβούλων δεομένων ἀλλὰ καὶ κρίνειν καὶ συμβουλευεῖν δυναμένων· καὶ ἢ μὲν προθυμία τῶν συμβουλευόντων ὑμῖν ὡς εἰδότητων ἐστίν, αἱ δὲ παρ' ὑμῶν ψῆφοι ὡς οὐκ εἰδότητων τῶν συμβουλευόντων φέρονται. καὶ εἰ τις ὑμᾶς ἔροιτο τοὺς

ψηφισαμένους καὶ τὸν συμβουλευόμενον ὑμῖν, περὶ ὧν ἂν C ψηφίσθητε, πότερον ἴστε ὃ τι ἔσται οὐ ἕνεκα πράττειν διανοεῖσθε ἢ ἐψηφίσασθε, οὐκ οἶμαι ἂν φῆσαι ὑμᾶς. τί δ' εἰ γένοιτο, οὐ ἕνεκα πράττειν διανοεῖσθε, ἴστε ὅτι ξυ- οἴσει τοῦτο ὑμῖν; οὐδὲ τοῦτο ἂν φῆσαι οἶμαι ὑμᾶς οὐδὲ τὸν συμβουλευόμενον ὑμῖν. τῶν ἀνθρώπων δὲ τίνα ὑπο- λαμβάνετε εἰδέναι τι τούτων; εἰ τις προσέροιτο ὑμᾶς, οὐδὲ τοῦτο ξυγγωρεῖν ἂν οἶμαι ὑμᾶς. ὅταν οὖν περὶ τε D ὧν συμβουλευέτε ἢ τοιαῦτα οἶα ὑμῖν μὴ δῆλα εἶναι, οἱ τε D ψηφίζόμενοι καὶ οἱ συμβουλευόντες ἄπειροι ὄσιν, εἰκότως καὶ ὑμεῖς φήσετε ξυμπίπτειν ἀπιστεῖν καὶ μεταμέλεσθαι πολλάκις αὐτοῖς καὶ περὶ ὧν ἂν συμβουλευόμενοι καὶ περὶ ὧν ἂν ψηφίσονται· τοῖς ἀγαθοῖς δὲ τοιαῦτα συμβαί- νειν οὐ προσήκει. ἴσασι γὰρ καὶ περὶ ὧν συμβουλευόμενοι, ὅποιά τ' ἐστί, καὶ τοῖς πεισθεῖσιν αὐτοῖς ὅτι βεβαίως ὑπάρχει ὧν ἕνεκα συμβουλευόμενοι, καὶ ὅτι οὔτε αὐτοῖς οὔτε τοῖς πεισθεῖσιν αὐτοῖς πώποτε μεταμελήσει· περὶ τοι- E οὔτων οὖν ἔγωγε τοὺς νοῦν ἔχοντας συμβουλευεῖν ἀξιοῦν ὑπελάμβανον, ἀλλ' οὐ περὶ ὧν σὺ κελεύεις με συμβου- λεύειν. ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς ἐκείνων συμβουλίας τὸ τέλος εὐ- τυχία, ἀπὸ δὲ τῆς τούτων φλυαρίας ἀτυχία ἐστίν.

V. Παραγενομένην δ' ἀνθρώπων τιμὴν νοουθετοῦντι ἑαυ- τοῦ ἑταῖρον, διότι ἐπίστευε τῷ κατηγοροῦντι οὐκ ἀκούσας τοῦ ἀπολογουμένου, ἀλλὰ μόνου τοῦ κατηγοροῦντος. ἔλε- γεν οὖν ὡς δεινὸν πρᾶγμα ποιοῖ καταγινώσκων τοῦ ἀν- θρώπου, οὔτε αὐτὸς παραγενομένος οὔτε τῶν φίλων 383 ἀκούσας παραγενομένων, οἷς εἰκὸς ἦν αὐτὸν λέγουσιν πι- στεύειν, οὐδ' αὖ ἀμφοτέρων ἀκούσας οὕτω προπετῶς ἐπί- στευσε τῷ κατηγοροῦντι· δίκαιον δὲ εἶναι καὶ τοῦ ἀπολο-

γινόμενον ἀκούσαι πρὸ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ μέμφεσθαι, ὥσπερ
καὶ τοῦ κατηγοροῦντος. πῶς γὰρ ἂν τις ἢ δίκην καλῶς
δικάσαι ἢ ἀνθρώπους κατὰ τρόπον κρῖναι δύναιτο, μὴ ἀμ-
φοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσας; τοὺς γὰρ λόγους παρα-
B βαλλομένους, ὥσπερ τὴν πορφύραν καὶ τὸ χρυσίον, ἄμει-
νον κρίνεσθαι. ἢ τίνος ἔνεκεν ἢ χρόνον ἀμφοτέροις διδο-
σθαι τοῖς ἀντιδίκοις, ἢ ὁμνύειν τοὺς δικαστὰς ἀκροάσα-
σθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων, εἰ μὴ ὑπελάμβανεν ὁ νομοθέτης
τὰς δίκας δικαιοτέρον ἂν καὶ βέλτιον κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν
δικαστῶν; σὺ δέ μοι δοκεῖς οὐδὲ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν πολ-
λῶν λεγόμενον ἀκηκοέναι. τὸ ποῖον; ἔφη.

C μὴδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης.
καὶ τοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο, εἰ μὴ καλῶς ἐλέ-
γετο καὶ ὡς προσήκει. ζυμβουλευώ οὖν σοι, ἔφη, τοῦ λοι-
ποῦ μὴ προπετῶς οὕτως τοὺς ἀνθρώπους μῆτε μέμφεσθαι
μῆτ' ἐπαινεῖν.

VI. Ὁ οὖν ἕτερος ἄτοπον ἔφη ἑαυτῷ καταφαίνεσθαι,
εἰ ἓνα μὲν γινῶναι λέγοντα, πότερον ἀληθεύει ἢ ψεύδεται,
οὐ δυνατὸν, δύο δὲ λέγοντας γινῶναι δυνατὸν ἔσται· καὶ
D παρὰ μὲν τοῦ ἀληθῆ λέγοντος μαθεῖν οὐ δυνατὸν, ὑπὸ
τούτου δ' αὐτοῦ καὶ ἄλλου ψευδομένου διδαχθῆναι ταῦτα
οἶόν τε· καὶ εἰ ὁ μὲν εἰς ὀρθῶς καὶ ἀληθῆ λέγων ἐμφανί-
σαι ἂ λέγει οὐ δυνήσεται, δύο δέ, ὧν ὁ ἕτερος ψεύσεται
καὶ οὐκ ὀρθῶς ἔρει, δυνήσονται ἐμφανίσει τοῦτο, ὃ ὁ λέ-
γων ὀρθῶς ἐμφανίσει οὐχ οἷός τ' ἦν. ἀπορῶ δ', ἔφη, κά-
κεινο, πῶς ποτὲ ἐμφαίνουσι. πότερον γὰρ σιωπῶντες ἢ
E λέγοντες; εἰ μὲν γὰρ σιωπῶντες ἐμφανιοῦσιν, οὐδετέρου
ἂν δέοι, μὴ τί γε ἀμφοτέρων, ἀκούειν· εἰ δὲ λέγοντες ἀμ-
φότεροι ἐμφανιοῦσιν, ἀμφοτέροι δὲ κατ' οὐδένα τρόπον
λέγουσιν — ἐν μέρει γὰρ λέγειν ἑκάτερον ἀξιοῦσι — πῶς
ἀμφοτέρους ἐμφανίσει ἅμα οἶόν τε; εἰ γὰρ ἐμφαίνουσι
ἅμα ἀμφοτέροι, καὶ ἔροῦσι τότε ἅμα· τοῦτο δ' οὐκ ἐῴσιν·

ἄσπερ λοιπόν, εἴπερ λέγοντες ἐμφαίνουσιν, ἑκάτερος εἰπὼν
ἐμφανιεῖ· καὶ ὅποτε γε ἔρει ἑκάτερος, τότε καὶ ἐμφανιεῖ
ἑκάτερος αὐτῶν. ὥστ' ἔρει ὁ μὲν πρότερος, ὁ δ' ὕστερος,
καὶ ἐμφανιεῖ ὁ μὲν πρότερος, ὁ δ' ὕστερος· καὶ τοι εἴπερ
ταῦτο ἐν μέρει ἐμφανιοῦσιν ἑκάτεροι, τί δεῖ ἔτι τοῦ ὕστε-
ρου ἀκούειν; ὑπὸ γὰρ τοῦ πρότερον εἰπόντος ἤδη φανε-
ρὸν ἔσται. ἐκείνο δ', ἔφη, εἴπερ ἀμφοτέροι ἐμφανιοῦσι, 384
πῶς οὐ καὶ ὁ ἕτερος αὐτῶν ἐμφανιεῖ; ὧν γὰρ ὁ ἕτερος οὐκ
ἐμφανιεῖ, οὗτοι ἀμφοτέροι πῶς ἂν ἐμφανίσει δύναιντο; εἰ
δ' ἑκάτερος ἐμφανιεῖ, δηλον ὅτι ἔρει πρότερος καὶ ἐμφα-
νιεῖ πρότερος· ὥστ' ἐκείνου μόνου ἀκούσαντα γινῶναι
πῶς ἔστιν οὐχ οἶόν τε; ἐγὼ γοῦν ἀκούων αὐτῶν ἠπόρουν
καὶ κρίνειν οὐχ οἷός τ' ἦν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἔφασαν οἱ παρ-
όντες τὸν πρῶτον λέγειν ἀληθῆ. ἢ οὖν τι ἔχεις ζυμβα-
λέσθαι μοι περὶ τούτων, πότερόν ἐστιν ἑνὸς λέγοντος B
γινῶναι τί λέγει, ἢ προσδεῖται τοῦ ἀντεροῦντος, εἰ μέλλει
τις γνώσεσθαι πότερον ὀρθῶς λέγει; ἢ οὐκ ἀναγκαῖόν
ἔστιν ἀμφοτέρων ἀκούειν, ἢ πῶς νομίζεις;

VII. Πρῶτην τις ἐνεκάλει ἀνθρώπων τινί, ὅτι αὐτῷ
ἀργύριον χρῆσαι οὐκ ἠθέλησεν οὐδὲ πιστεῦσαι· κάκεινος
μὲν, ὃ ἐνεκάλει, ἀπελογεῖτο· ἄλλος δὲ τις τῶν παρόντων
ἠρώτησε τὸν ἐγκαλοῦντα, πότερον ὁ μὲν μὴ πιστεύσας
αὐτῷ μὴδὲ χρήσας ἤμαρτε· σὺ δ', ἔφη, οὐ πείσας σοι χρῆ- C
σαι οὐκ ἠμαρτησας; ὁ δέ, τί γὰρ ἤμαρτον; εἶπε. Πότερος
δ', ἔφη, σοι δοκεῖ ἁμαρτάνειν; ὁ ἀποτυχῶν ὧν ἠθέλεν ἢ ὁ
μῆ; Ὁ ἀποτυχῶν, εἶπεν. Οὐκοῦν, εἶπε, σὺ μὲν ἀπέτυχες,
χρήσασθαι ἐθέλων; ὁ δέ σοι μὴ προέσθαι, οὐκ ἀπέτυχε
τούτου; Ναί, εἶπεν· ἀλλ' ἐγὼ τί ἤμαρτον, καὶ εἰ μὴ ἐκει-
νός μοι ἔδωκεν; Ὅτι εἰ μὲν ἐδέου αὐτοῦ, ἔφη, ὧν οὐκ
ἔχρηθην, πῶς οὐκ οἶει ἁμαρτάνειν; ἐκείνος δὲ ὁ μὴ προέμενος

D ὀρθῶς ἐπραξεν. εἰ δὲ ἄν χρην ἐδέου αὐτοῦ, ἀποτυχῶν
 τούτου πῶς οὐχ ἡμαρτες ἐξ ἀνάγκης; Ἴσως, εἶπεν· ἀλλ'
 ἐκεῖνος πῶς οὐχ ἡμαρτεν, ὁ μὴ πιστεύσας μοι; Ἄρ' οὖν,
 ἔφη, εἰ προσωμίλησας αὐτῷ ὡς προσήκει, οὐκ ἂν ἡμαρτες
 οὐδέν; Οὐ γὰρ δὴ. Νῦν ἄρα οὐχ ὡς προσήκει αὐτῷ προς-
 ωμίλησας. Φαίνομαι, εἶπεν. Εἰ οὖν ὡς μὴ προσήκει ὀμι-
 λούντος σου μὴ ἐπεισθῆ, πῶς ἂν δικαίως ἐγκαλοῖς ἐκεί-
 νῳ; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Οὐδὲ ὅτι τοῖς κακῶς χρωμένοις οὐ
 προσεκτέον ἐστίν, ἔχεις εἰπεῖν; Καὶ μάλ', ἔφη, τοῦτό γε.
 Ἄλλ' οὖν οὐχ οἱ ὡς οὐ προσήκει ὀμιλοῦντες, ἔφη, κακῶς
 χρῆσθαι σοι δοκοῦσιν; Ἐμοιγε, ἔφη. Τί οὖν ἡμαρτεν, εἰ
 σοι μὴ προσέεχε κακῶς χρωμένῳ; Οὐδὲν φαίνεται, εἶπεν.
 Τί οὖν ποτὲ οἱ ἄνθρωποι, ἔφη, τοιαῦτα ἐγκαλοῦσι πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ τοῖς μὲν μὴ πεισθεῖσιν αὐτοῖς, ὅτι οὐκ ἐπει-
 σθησαν, μέμφονται, αὐτοῖς δέ, ὅτι οὐκ ἐπεισαν, οὐδ' ὅτι-
 385 οὖν ἐγκαλοῦσιν; καὶ ἄλλος τις παρών, Ὅταν τε γὰρ τις,
 ἔφη, εὖ χρήσῃται τῷ καὶ βοηθήσῃ, εἴτα ἀξίων αὐτῷ ὁμοίως
 χρῆσασθαι μὴ τυγχάνη τούτου, πῶς οὐκ εἰκότως μέμφοιτ'
 ἂν ὁ τοιοῦτος; Οὐκοῦν, ἔφη, ὃν ἀξιοῖ ὁμοίως αὐτῷ χρῆ-
 σθαι, ἥτοι δυνατός ἐστι χρῆσθαι αὐτῷ καλῶς ἢ οὐ δυνα-
 τός; καὶ εἰ μὲν μὴ δυνατός ἐστι, πῶς ἂν καλῶς ἀξιοίη,
 ἀξίων αὐτὸν ὃ οὐ δυνατός ἐστιν; εἰ δὲ δυνατός ἐστι, πῶς
 τοιοῦτον ἄνθρωπον οὐκ ἐπεισεν; ἢ πῶς τοιαῦτα λέγοντες
 B καλῶς λέγουσιν; Ἄλλὰ νῆ Δί', ἔφη, τοῦτο δεῖ ἐγκαλεῖν,
 ὅπως οὗτός τε τοῦ λοιποῦ βέλτιον χρῆται αὐτῷ, καὶ οἱ
 ἄλλοι φίλοι, ἀκούσαντες αὐτοῦ ἐγκαλοῦντος. Βέλτιον δὲ
 χρῆσεσθαι, ἔφη, οἷε τινὰς ἀκούοντας ὀρθῶς λέγοντος καὶ
 ἀξιούντος ἢ ἀμαρτάνοντος; Ὅρθῶς λέγοντος, ἔφη. Ὁ δὲ
 γε οὐκ ὀρθῶς ἀξιῶν ἐδόκει σοι; Ναί, ἔφη. Πῶς οὖν
 ἀκούοντες τοιαῦτα ἐγκαλοῦντος βέλτιον χρῆσονται; Οὐ-
 C δαμῶς, ἔφη. Τοῦ οὖν ἔνεκα τοιαῦτά τις ἐγκαλεῖ; Ἄνευ-
 ρεῖν ἔφη οὐκ ἂν δύνασθαι.

VIII. Ἀνθρώπου τις κατηγορεῖ εὐθήριαν, ὅτι ταχέως
 καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀνθρώποις λέγουσι πιστεύοι. πολῖταις
 μὲν γὰρ καὶ οἰκείοις λέγουσι πιστεύειν εἰκός ἐστι· τοιού-
 τοις δ' ἀνθρώποις, οὓς οὔτε εἶδεν οὔτε ἤκουσε πρότερον
 αὐτῶν, πιστεύειν, καὶ ταῦτα οὐκ ἀγνοοῦντα ὅτι οἱ πλεί-
 στοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἀλαζόνες καὶ πονηροί, ἠλιθιώ-
 τητος σημεῖον οὐ σμικρὸν εἶναι. καὶ τῶν παρόντων τις
 ἔφη, Ἐγὼ δὲ ὄμην σὲ τὸν ταχὺ καὶ τοῦ τυχόντος ἂν αἰσθα- D
 νόμενον πολλοῦ νομίζω ἀξίον εἶναι μᾶλλον ἢ τὸν βρα-
 δέως. Καὶ γὰρ νομίζω, εἶπεν ἐκεῖνος. Τί οὖν, ἔφη, ἐγκα-
 λεῖς, εἰ ταχὺ καὶ τοῖς τυχοῦσι πιστεύει τάληθῆ λέγουσιν;
 Ἄλλ' οὐ τοῦτο ἐγκαλῶ, εἶπεν, ἀλλ' ὅτι πιστεύει ταχέως
 ψευδῆ λέγουσιν. Εἰ δ' ἐν πλείονι χρόνῳ καὶ οὐ τοῖς τυ-
 χοῦσιν ἐπίστευε καὶ ἠπατάτο, οὐκ ἂν ἐνεκάλεσας αὐτῷ μάλ-
 λον; Ἐγὼ γ' ἂν, εἶπεν. Ἄρα διότι γε βραδέως καὶ οὐ τοῖς E
 τυχοῦσιν ἐπίστευεν; Μὰ Δί', εἶπεν. Οὐ γὰρ οἶμαί γ', ἔφη,
 διὰ τοῦτ' ἐγκαλεῖν ἀνθρώπῳ ἀξίον εἶναι ὑπολαμβάνεις,
 ἀλλὰ διότι πιστεύει λέγουσιν ἄπιστα. Ἐγὼ γ', εἶπεν. Πό-
 τερον οὖν, ἔφη, διὰ μὲν τὸ βραδέως καὶ μὴ τοῖς τυχοῦσιν
 πιστεύειν οὐκ οἶε ἀξίον εἶναι ἐγκαλεῖν αὐτῷ, διὰ δὲ τὸ
 ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν ἀξίον; Οὐκ ἔγωγ',
 εἶπεν. Τί οὖν, ἔφη, ἐγκαλεῖς αὐτῷ; Ὅτι ἀμαρτάνει, πρὸ
 τοῦ σκέψασθαι ταχέως πιστεύων τοῖς τυχοῦσιν. Ἄλλ' εἰ
 βραδέως ἐπίστευσε πρὸ τοῦ σκέψασθαι, οὐκ ἂν ἡμάρτα- 386
 νεν; Μὰ Δί', εἶπεν, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡμάρτανεν ἂν οὐδὲν
 ἦττον. ἀλλ' οὐ τοῖς τυχοῦσιν οἶμαι δεῖν πιστεύειν. Εἰ δὲ
 μὴ πιστεύειν τοῖς τυχοῦσιν, ἔφη, οἶε δεῖν, ἀλλὰ τοῖς
 ἀγνώσιν πῶς προσήκει ταχέως πιστεύειν; ἀλλὰ πρότερον
 οἶε δεῖν σκέψασθαι εἰ ἀληθῆ λέγουσιν. Ἐγὼ γ', εἶπεν.
 Ἐπεὶ οἰκείων καὶ συνήθων, ἔφη, ὄντων οὐ δεῖ σκοπεῖ-
 σθαι, εἰ λέγουσιν ἀληθῆ. Ἐγὼ μὲν φαίην ἂν, εἶπεν. Ἴσως
 γὰρ καὶ τούτων τινές, ἔφη, λέγουσιν ἄπιστα. Καὶ μάλα,
 7*

B εἶπεν. Τί οὖν μᾶλλον, ἔφη, τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθεσιν εἰκὸς πιστεύειν ἢ τοῖς τυχοῦσιν ἐστίν; Οὐκ ἔγω, ἔφη, εἶπεν. Τί δ'; εἰ μᾶλλον τοῖς οἰκείοις πιστεύειν δεῖ ἢ τοῖς τυχοῦσιν, οὐ καὶ πιστοὺς αὐτοὺς δεῖ νομίζειν μᾶλλον ἢ τοὺς τυχόντας; Πῶς γὰρ οὐκ; ἔφη. Ἐὰν οὖν τοῖς μὲν οἰκείοις ᾧσι, τοῖς δ' ἀγνώτες, πῶς οὐ δεήσει τοὺς αὐτοὺς μᾶλλον αὐτῶν πιστοὺς νομίζειν; οὐ γὰρ ὁμοίως πιστοὺς αὐτοὺς δεῖ νομίζειν τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ἀγνώτας, ὡς φῆς. Οὐκ ἀρέσκει μοι, εἶπεν. Ὁμοίως δ', ἔφη, καὶ τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν οἱ μὲν πιστεύουσιν, οἱ δ' οὐ πιστὰ ἡγήσονται, καὶ οὐδέτεροι ἀμαρτήσονται αὐτῶν. Ἄτοπον καὶ τοῦτ', εἶπεν. Ἐπειτα, ἔφη, εἰ ταῦτα λέγουσιν οἱ οἰκείοι καὶ οἱ τυχόντες, πῶς οὐχ ὁμοίως τὰ λεγόμενα πιστὰ εἶη ἢ ἢ ἄπιστα; Ἀνάγκη, εἶπεν. Οὐκοῦν καὶ τοῖς λέγουσιν αὐτὰ ὁμοίως πιστευτέον λέγουσιν αὐτὰ; Πιθανόν, εἶπεν. ταῦτ D οὖν λεγόντων αὐτῶν ἠπόρουσιν, τίσι ποτὲ δεῖ πιστεύειν καὶ τίσιν οὐ, καὶ πότερον τοῖς πιστοῖς καὶ τοῖς εἰδόσι περὶ ᾧ λέγουσιν ἢ τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς γνωρίμοις. περὶ τούτῳ οὖν πῶς σὺ νομίζεις;

ΣΙΣΥΦΟΣ

[ἢ περὶ τοῦ βουλευέσθαι.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΙΣΥΦΟΣ.

St.

III.p.

I. Ἡμεῖς δὲ καὶ χθές σε πολὺν χρόνον ἀνεμίναμεν, 387 ᾧ Σίσυφε, ἐπὶ τῇ Στρατονίκου ἐπιδείξει, ὅπως ἂν ξυνηκροῶ ἡμῖν ἀνδρὸς σοφοῦ, πολλὰ τε καὶ καλὰ ἐπιδεικνυμένου πράγματα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ· καὶ ἐπεὶ σὲ οὐκέτι ᾧόμεθα παρέδεδαι, αὐτοὶ ἤδη ἡκροῶμεθα τάνδρῳς.

ΣΙ. Ναὶ μὰ τὸν Δία· ἀσχολία γὰρ μοι τις ἐγένετο ἀναγκαιοτέρα, ὥστε με παραμελῆσαι αὐτῆς. οἱ γὰρ ἄρχοντες ἡμῶν ἐβουλευόντο χθές· ξυμβουλεύειν οὖν αὐτοῖς B ἠνάγκαζόν με. ἡμῖν δὲ τοῖς Φαρσαλίοις καὶ νόμος ἐστὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι, ἂν κελεύωσι ξυμβουλεύειν τινὰ ἡμῶν αὐτοῖς.

ΣΩ. Ἀλλὰ καλὸν τό τε τῷ νόμῳ πείθεσθαι, τό τε ὑπὸ τῶν πολιτῶν δεδοξάσθαι εὐβουλον εἶναι, ὥσπερ καὶ σὺ δεδοξασαι εὐβουλος εἶναι εἰς τῶν Φαρσαλίων. ἀτάρ, ᾧ Σίσυφε, ἐγὼ γὰρ οὐπω περὶ τοῦ εὐ βουλευέσθαι τοὺς λόγους ἂν δυναίμην ποιήσασθαι πρὸς σέ, ἡγούμενος καὶ σχολῆς εἶναι πολλῆς καὶ λόγου μακροῦ, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ C τοῦ βουλευέσθαι πρῶτον, ὅ τι ἐστίν, ἐγχειρήσαιμ' ἂν διαλεχθῆναί σοι. ἄρ' οὖν ἔχοις ἂν μοι εἰπεῖν αὐτὸ τὸ βουλευέσθαι ὅ τί ποτ' ἐστίν; μή μοι ἢ τὸ εὐ ἢ κακῶς ἢ τὸ ἄλ-

λως πως, ἀλλ' αὐτὸ μόνον τὸ βουλευέσθαι, ὁποῖόν τι ἐστίν. ἢ καὶ πάνυ θραδίως, αὐτὸς γε οὕτως εὐβουλος ᾦν; ἀλλὰ μὴ ἐμὴ περιεργία ἢ καὶ τὸ ἐρωτηθεῖν σε περὶ τούτου;

ΣΙ. Ἡ σοὶ γὰρ ἄγνωστόν ἐστιν ὃ τι τὸ βουλευέσθαι ἐστίν;

D ΣΩ. Ἐμοιγε, ὦ Σίσυφε, εἴ γέ τι ἄλλο ἐστίν ἢ ὅπερ τὸ μὴ ἐπιστάμενόν τινα περὶ ᾧ ἂν δέη τι πράττειν, διαμαν-
τευόμενον καὶ σχεδιάζοντα λέγειν ὃ τι ἂν τύχη, εἰκάζοντα
καὶ κατὰ ταῦτά αὐτῶ, ὥσπερ καὶ οἱ ἀρτιάζοντες τῶν ἀν-
θρώπων, οὐδὲν ἐπιστάμενοι δὴ που περὶ τῶν ἀρτίων τε
καὶ περιττῶν, ᾧ ἂν ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὐτῶν ἔχωσιν,
388 ὅμως ἐπιτυγχάνουσι λέγοντες περὶ τῶν αὐτῶν ἀληθῆ.
πολλάκις μὲν οὖν τοιοῦτόν τι καὶ τὸ βουλευέσθαι ἐστίν,
οἷον μηδὲν ἐπιστάμενον περὶ ᾧ ἂν βουλευήται τις, ἀπὸ
τύχης εἰπόντα ἐπιτυγχάνειν ἀληθῆ. εἰ μὲν οὖν τοιοῦτόν
ἐστι, γινώσκω δὴ οἷον τὸ βουλευέσθαι ἐστίν· εἰ μὲντοι
γε μὴ τοιοῦτόν ἐστιν, οὐκ ἂν πῶ ἐπισταίμην αὐτό.

ΣΙ. Οὐ τοίνυν τοιοῦτόν ἐστιν οἷονπερ μὴ ἐπίστα-
σθαι κομιδῆ μηδέν, ἀλλ' οἷον τὸ μὲν εἰδέναι τι τοῦ πράγ-
ματος ἤδη, τὸ δὲ μηδέπω ἐπίστασθαι.

B II. ΣΩ. Ἄρα τοιούδε τι λέγεις τὸ βουλευέσθαι πρὸς
τοῦ Διός; ὥσπερ γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς ὑπομαντεύεσθαι μοι
δοκῶ τὴν διάνοιάν σου περὶ τοῦ εὐ βουλευέσθαι· οἷον τὸ
ζητεῖν τὰ βέλτεστα ἐξευρεῖν τινὰ ἑαυτῶ διαπράξασθαι,
μηδέπω δὲ ἐπίστασθαι σαφῶς, ἀλλ' ὥσπερ ἐν νοήσει τινὶ
εἶναι τοῦτο. [οὐχ] οὕτω πως λέγεις;

ΣΙ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ζητοῦσι δ' οἱ ἄνθρωποι πότερον ἢ ἂν ἐπιστῶν-
ται τῶν πραγμάτων, ἢ καὶ ἢ ἂν μὴ ἐπιστῶνται;

C ΣΙ. Ἀμφότερα.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ τοῦθ' οὕτω πως λέγεις, τὸ ζητεῖν
ἀμφότερα τοὺς ἀνθρώπους, ἢ ἂν τε ἐπιστῶνται καὶ ἢ ἂν

μὴ ἐπιστῶνται, ὁμοιον ὥσπερ εἰ τις Καλλίστρατον γινώ-
σκει μὲν, ὅστις ὁ Καλλίστρατος, μὴ μὲντοι ἐπίσταιτο ὅπου
εἴη ἐξευρεῖν, οὐχ ὅστις εἴη ὁ Καλλίστρατος. ἄρ' οὕτω πως
λέγεις τὸ ζητεῖν εἶναι ἀμφότερα;

ΣΙ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκεῖνο μὲν οὐκ ἂν ζητοῖη, τὸν Καλλί-
στρατον εἰδέναι, ὃ γε εἰδώς;

ΣΙ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Ὅπου δέ γε εἴη, ζητοῖη ἂν αὐτόν;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδὲ τοῦτο ἐζητεῖ, ὅπου ἦν ἐξευρεῖν
αὐτόν, εἰ ἦθει, ἀλλ' ἐξεῦρεν ἂν εὐθέως;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ταῦτά γε δὴ ζητοῦσιν, ἅτ' ἂν ἐπι-
στῶνται οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ ἢ ἂν μὴ ἐπιστῶνται, ὡς
ἔοικεν.

III. Εἰ δέ σοι οὗτος ὁ λόγος ἐριστικός εἶναι δοκεῖ, ὦ
Σίσυφε, καὶ μὴ τοῦ πράγματος ἕνεκα λέγεσθαι, ἀλλ' αὐ-
τοῦ τοῦ διαλέγεσθαι μόνον, σκόπει δὲ καὶ ὧδε, εἴαν δοκῇ E
σοι οὕτως ἔχειν, ὥσπερ καὶ νῦν λέγεται. ἄρα γὰρ οὐκ ἐν τῇ
γεωμετρίᾳ οἶσθα τοῦτο γινόμενον· ἀγνοουμένην τὴν
διάμετρον τοῖς γεωμέτραις, οὐκ εἰ διάμετρος ἐστίν ἢ μή,
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ζητεῖται τοῦτο ὑπ' αὐτῶν εὐρεθῆναι, ἀλλ'
ὁπόση τις ἐστὶ μέτρον πρὸς τὰς πλευράς τῶν χωρίων ᾧ ἂν
διατέμνη; ἄρ' οὐ τοῦτό ἐστίν αὐτὸ τὸ ζητούμενον περὶ
αὐτῆς;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ὅπερ καὶ ἀγνοεῖται· ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί δαί; ὃ τοῦ κύβου διπλασιασμός οὐκ οἶσθ'
ὅτι ζητεῖται τοῖς γεωμέτραις ὁπόσος τις ἐστίν εὐρεθῆναι

λόγῳ; αὐτὸς δὲ ο κύβος οὐ ζητεῖται αὐτοῖς εἰ κύβος ἐστὶν ἢ μή, ἀλλ' ἐπίστανται τοῦτό γε· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ναί.

389 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τοῦ ἀέρος Ἀναξαγόραν τε καὶ Ἐμπεδοκλέα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς μεταρσιολέσχας ἅπαντας οἶσθα ζητοῦντας, πότερον ἄπειρός ἐστιν ἢ πέρασ ἔχων;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο, εἰ ἀήρ ἐστὶν· ἢ γάρ;

ΣΙ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Συγχωρήσαις ἂν οὖν μοι καὶ κατὰ τῶν ἄλλων πάντων οὕτως ἔχειν ἤδη, μηδὲν μηδενὶ εἶναι ζητεῖν τῶν ἀνθρώπων, ὧν ἂν ἐπίσθηται τις, ἀλλὰ μᾶλλον ὧν ἂν μὴ ἐπίσθηται;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

B IV. ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ βουλευέσθαι τοῦτο ἐδόκει ἡμῖν εἶναι αὐτό, τὸ ζητεῖν τὰ βέλτιστά τινα ἐξευρεῖν περὶ ὧν ἂν δεῖτο διαπραττέσθαι αὐτῶ;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Τὸ δὲ ζητεῖν γε ὅπερ τὸ βουλευέσθαι ἦν περὶ τῶν πραγμάτων· ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν σκεπτέον ἡμῖν ἐστὶ νῦν ἤδη, τί ἐστὶν ἐμποδῶν τοῖς ζητοῦσι περὶ ὧν ἂν τὴν ζήτησιν ποιῶνται εἰς τὸ ἐξευρεῖν.

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἄλλο τι φαίμεν ἂν αὐτοῖς ἐμποδῶν εἶναι ἢ τὴν ἀνεπισημοσύνην;

ΣΙ. Σκοπῶμεν νῆ Δία.

ΣΩ. Ὑπερφυῶς μὲν οὖν, τὸ λεγόμενον γε πάντα κάλων ἐξιέντες καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀφιέντες. ἄθροι δὲ δὴ μετ' ἐμοῦ τόδε· ἄρά γε νομίζεις οἷόν τέ τι εἶναι ἀνθρώπων

περὶ μουσικῆς βουλευέσθαι μὴ [τε] ἐπισταμένῳ περὶ μουσικῆς μηδέν, ὅπως ἢ καθαριστέον εἴη αὐτῶ ἢ ἄλλο τι τῶν κατὰ μουσικὴν ποιητέον;

ΣΙ. Οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Τί δαὶ περὶ στρατηγίας ἢ κυβερνητικῆς; τὸν μὴ ἐπιστάμενον μηδέτερον τούτων οἶει ἔχειν ἂν τι βουλευέσθαι περὶ τούτων τοῦ ἑτέρου, ὅ τι ποιητέον εἴη αὐτῶ, ὅπως ἢ στρατηγητέον ἢ κυβερνητέον ἐκαίνῳ αὐτῶ τῶ μὴ ἐπισταμένῳ μήτε στρατηγεῖν μήτε κυβερνεῖν;

ΣΙ. Οὐχί.

ΣΩ. Ἡ καὶ περὶ τῶν ἄλλων οὖν ἀπάντων οὕτως ἀξιῶς ἔχειν, περὶ ὧν ἂν μὴ ἐπίσθηται τις, μὴ εἰδέναι μηδὲ βουλευέσθαι πῶ δυνατόν τῶ μὴ ἐπισταμένῳ περὶ αὐτῶν;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

V. ΣΩ. Ἀλλὰ ζητεῖν περὶ ὧν ἂν τις μὴ ἐπιστήμων ἢ ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Τὸ μὲν αὐτὸ ἄρα οὐκ ἂν ἐτι εἴη τὸ ζητεῖν τῶ βουλευέσθαι.

ΣΙ. Πῶς δῆ;

ΣΩ. Ὅτι τὸ μὲν ζητεῖν ἐστὶ δὴ που ἐπὶ τούτοις οἷς ἂν μὴ ἐπίσθηται τις, τὸ δὲ βουλευέσθαι οὐχ οἷόν τ' εἶναι δοκεῖ περὶ ταῦτα ἀνθρώπων, περὶ ἃ ἂν τις μὴ ἐπιστήμων ἢ ἢ οὐχ οὕτως ἐλέχθη;

ΣΙ. Πάνν γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς χθὲς ἐζητεῖτε τὰ βέλτιστα ἐξευρεῖν τῇ πόλει, οὐκ ἠπίστασθε δὲ αὐτά. εἰ γὰρ ἠπίστασθε, οὐκ ἂν ἐτι δὴ που ἐζητεῖτε αὐτά, ὥσπερ οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν ὧν ἂν ἐπιστώμεθα ζητοῦμεν. ἢ γάρ;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Πότερον οὖν σοι δοκεῖ χροῖναι, ὦ Σίσυφε, ἢ μὴ ἐπίσθηται τις, ζητεῖν ἢ μανθάνειν;

ΣΙ. Μανθάνειν ἔμοιγε νῆ Δία.

390 ΣΩ. Ὅρθῶς γέ σοι δοκεῖ. ἀλλ' ἄρα γέ καὶ διὰ τοῦτο σοι δοκεῖ χροῖναι μανθάνειν μᾶλλον ἢ ζητεῖν, διότι θᾶττον ἂν καὶ ῥᾶον ἐξεύροι τις, εἰ παρὰ τῶν ἐπισταμένων μανθάνοι, ἢ εἰ αὐτὸς ὁ μὴ εἰδὼς ζητοίη, ἢ δι' ἄλλο τι;

ΣΙ. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο.

ΣΩ. Τί οὖν οὐκ ἀμελήσαντες χθές ὑμεῖς τοῦ βουλευέσθαι περὶ ὧν ἂν μὴ ἐπίστασθε, καὶ τοῦ ζητεῖν τὰ βέλτιστα διαπραττέσθαι ἐν τῇ πόλει, ἔμανθάνετε παρὰ B τῶν ἐπισταμένων τινός, ὅπως ἂν ἐδύνασθε τὰ βέλτιστα διαπραττέσθαι τῇ πόλει; ἀλλ' ἔδοκεῖτέ μοι τὴν ἡμέραν ὅλην τὴν χθές αὐτοσχεδιάζοντες καὶ διαμαντευόμενοι καθῆσθαι περὶ ὧν οὐκ ἠπίστασθε, ἀμελήσαντες μανθάνειν, οἳ τε ἄρχοντες τῆς πόλεως καὶ σὺ μετὰ τούτων.

VI. Ἴσως δ' ἂν φαίης ταῦτα ἔμοι τε εἶναι πεπαιγμένα πρὸς σέ, τοῦ διαλεχθῆναι μόνον εἶνεκα, σοὶ τε οὐκ ἐσπου- C δασμένως ἀποδεδείχθαι· ἀλλὰ τοῦτό γε πρὸς Διός, ὦ Σίσυφε, σκόπει νῦν σπουδῆ· εἰ δοθείη τὸ βουλευέσθαι τι εἶναι, καὶ μὴ ὥσπερ νῦν οὐδὲν ἐξευρίσκειται ἄλλο ὄν ἢ ὅπερ ἐπίσθημη τε καὶ εἰκασία καὶ σχεδιασμός, ὀνόματι σεμνοτέρῳ μόνον κερημένον τούτῳ, ἄλλῳ δ' οὐδενί· ἄρ' ἂν οἶει αὐτῷ διενεγεῖν τι ἑτέρους ἑτέρων πρὸς τὸ εὖ βουλευέσθαι τε καὶ εὐβούλους εἶναι, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις ἀπάσαις διαφέρουσιν ἕτεροι ἑτέρων, D τέκτονες τεκτόνων ἰατροὶ τε ἰατρῶν ἀγλήται τε ἀγλήτων οἳ τε ἄλλοι δημιουργοὶ ἅπαντες, αὐτοὶ τε αὐτῶν διαφέρουσιν· ὥσπερ καὶ οὗτοι οἳ ἐν ταύταις ταῖς τέχναις, ἢ οὕτω καὶ ἐν τῷ βουλευέσθαι οἶει ἂν τι διενεγεῖν ἑτέρους ἑτέρων;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Εἰπέ δὴ μοι· οὐχ ἅπαντες οἳ τε εὖ βουλευόμενοι καὶ οἳ κακῶς περὶ μελλόντων τινῶν ἔσεσθαι βουλεύονται;

ΣΙ. Πάνν γε.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν ἢ τὰ μέλλοντα οὐπω ἔστιν;

ΣΙ. Οὐ γὰρ δὴ.

ΣΩ. Εἰ γὰρ εἴη, οὐκ ἂν ἔτι δὴ που μέλλοι ἔσεσθαι, E ἀλλ' εἴη ἂν ἤδη· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μήπω ἔστιν, οὕτως οὐδὲ γέγονε τὰ μὴ ὄντα;

ΣΙ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μήπω μηδὲ γέγονεν, οὐπω οὐδὲ φύ- σιν ἔχει οὐδεμίαν αὐτῶν;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν ἢ οἳ τε εὖ βουλευόμενοι καὶ οἳ κα- κῶς ἅπαντες βουλεύονται περὶ πραγμάτων οὔτε ὄντων οὔτε γεγεννημένων οὔτε φύσιν οὐδεμίαν ἔχόντων, ὅταν περὶ τῶν μελλόντων βουλεύωνται;

ΣΙ. Φαίνονται γε.

VII. ΣΩ. Δοκεῖ οὖν σοι δυνατὸν εἶναι τοῦ μὴ ὄντος τυχεῖν τινὶ ἢ εὖ ἢ κακῶς;

ΣΙ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

ΣΩ. Ἐγὼ σοὶ φράσω, ὃ γε βούλομαι εἰπεῖν. σκόπει γάρ. πῶς ἂν τοξοτῶν πολλῶν διαγνοίης τὸν τε χρηστὸν 391 καὶ τὸν πονηρὸν ὅστις εἴη αὐτῶν; ἢ τοῦτο μὲν οὐ χαλεπὸν εἰδέσθαι; ἴσως γὰρ ἂν κελύοις αὐτοὺς ἐπὶ σκοποῦ τινός τοξεύειν. ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸν πλειστάκις βάλλοντα τοῦ σκο- ποῦ κατ' ὀρθὸν κρῖνοις ἂν νικάῃ;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Εἰ δὲ σκοπὸς μηδεὶς εἶη κείμενος αὐτοῖς τοξεύειν, ἀλλ' ἕκαστος βάλλοι ὅπως βούλοιο, πῶς διαγνοίης τὸν εὖ ἢ κακῶς τοξεύοντα αὐτῶν;

B ΣΙ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοὺς βουλευομένους ἢ εὖ ἢ κακῶς εἰ μὴ ἐπίσταντο περὶ ὅτου βουλευόιντο, ἀπορήσειας διαγνῶναι;

ΣΙ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ περὶ μελλόντων πραγμάτων βουλευοῦνται οἱ βουλευόμενοι, περὶ τῶν οὐκ ὄντων βουλευοῦνται;

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦ γε μὴ ὄντος οὐχ οἷόν τ' οὐδέν τι γινώσκουσι, ἀλλ' οὐδὲν οἶον εἶναι, οὐδέ τις οἶον εἶναι, πῶς γὰρ ἂν τίς σοι δοκεῖ τοῦ μὴ ὄντος δύνασθαι τυχεῖν;

C ΣΙ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ οὐκ ἔστι τοῦ μὴ ὄντος τυγχάνειν οἷόν τε, οὐδεὶς ἂν ἔτι περὶ τῶν μὴ ὄντων βουλευόμενος τυγχάνοι· τὰ γὰρ μέλλοντα τῶν οὐκ ὄντων ἐστίν· ἢ γὰρ οὐκ ἔστι;

ΣΙ. Ἐμοίγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδ' ὁ μὴ τυγχάνων τῶν μελλόντων οὐδεὶς ἂν οὔτ' εὐβουλος οὔτε κακόβουλος εἶη ἀνθρώπων ἔτι.

ΣΙ. Οὐ φαίνεται.

ΣΩ. Οὐδέ γε εὐβουλότερος οὐδὲ κακοβουλότερος ἢ ἄλλος;

D ἕτερος ἑτέρου εἶναι, εἰ μὴ καὶ ἐπιτυχέστερος καὶ ἀποτυχέστερος εἶη τοῦ μὴ ὄντος;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὐν.

ΣΩ. Πρὸς τί οὖν ποτὲ ἀποβλέποντες ἀνθρώποι ποσοῦντα ἀποκαλοῦσιν ἀνθρώπους εὐβούλους τε καὶ κακοβούλους εἶναι τινάς; ἄρα γε ἄξιόν ἐστι καὶ αὐτίς ποτε περὶ αὐτοῦ ἐνθυμηθῆναι, ὃ Σίσυφε;

ΑΛΚΥΩΝ

[ἢ περὶ μεταμορφώσεως.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΧΑΙΡΕΦΩΝ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

I. Τίς ἢ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, πρόσθεν ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν καὶ τῆς ἄκρας ἐκείνης; ὡς εἶναι τὰς ἀκοαῖς· τί ποτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ φθεγγόμενον ζῶον; φωνα γὰρ δὴ τά γε καθ' ὕδατος διαιτώμενα.

ΣΩ. Θαλαττία τις, ὦ Χαιρεφῶν, ὄρνις, ἀλκυὼν ὀνομαζομένη, πολύθρηνος καὶ πολύδακρυς, περὶ ἧς δὴ παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθηται λόγος· φασὶ γυναικὰ ποτε ἔβαν Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος θυγατέρα κουροίδιον ἄνδρα ἰὸν αὐτῆς τεθνεῶτα θρηγεῖν πόθῳ φιλίας, Κήρυκα τὸν Τραχίνιον τὸν Ἐωσφόρου τοῦ ἀστέρος, καλοῦ πατρὸς καὶ ἰὸν υἱόν· εἶτα δὴ περὶθεῖσαν διὰ τινος δαιμονίου βοῦν εἰς ὄρνιθος τρόπον περιπέτεσθαι τὰ πελάγη ζητοῦσαν ἐκείνον, ἐπειδὴ πλαζομένη γῆν πέρι πᾶσαν οὐχ οἶα ἦν εὐρεῖν.

II. ΧΑΙΡ. Ἀλκυὼν τοῦτ' ἐστίν, ὃ σὺ φῆς; οὐ πῶποτε πρόσθεν ἠκηκόειν τῆς φωνῆς, ἀλλὰ μοι ξένη τις τῶ ὄντι προσέπεσε· γοῶδῃ γοῶν ὡς ἀληθῶς τὸν ἦγον ἀφίησι τὸ ζῶον. πηλίκον δέ τι καὶ ἐστίν, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐ μέγα· μεγάλην μέντοι διὰ τὴν φιλανθρωπίαν ἔληψε παρὰ θεῶν τιμὴν· ἐπὶ γὰρ τῇ τούτων νεοττείᾳ καὶ ἄλλυόντων προσαγορευόμενας ἡμέρας ὁ κόσμος ἄγει αὐτὰ χειμῶνα μέσον διαφερούσας ταῖς εὐδαίαις, ὧν ἐστὶ

καὶ ἡ τήμερον παντὸς μᾶλλον. οὐχ ὄρας, ὡς αἰθρία μὲν τὸ ἄνωθεν, ἀκύμαντον δὲ καὶ γαλήνιον ἅπαν τὸ πέλαγος ὅμοιον ὡς εἰπεῖν κατόπτρῳ;

ΧΑΙΡ. Λέγεις ὀρθῶς· φαίνεται γὰρ ἀλκυονίδες ἢ τήμερον ὑπάρχειν ἡμέρα, καὶ χθές δὲ τοιαύτη τις ἦν. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, πῶς ποτὲ χρὴ πεισθῆναι τοῖς ἐξ ἀρχῆς, ὧς Σωκράτες, ὡς ἐξ ὀρνίθων γυναικίς ποτε ἐγένοντο ἢ ὀρνίθων ἐκ γυναικῶν; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἀδύνατον φαίνεται πᾶν τὸ τοιοῦτον.

III. ΣΩ. ὦ φίλε Χαιρεφῶν, εἰκάμεν ἡμεῖς τῶν δυνατῶν τε καὶ ἀδυνατῶν ἀμβλυποὶ τινες εἶναι κριταίαν παντελῶς δοκιμάζομεν γὰρ δὴ κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην ἄγνωστον οὐδὲν καὶ ἀπίστον καὶ ἀόρατον πολλὰ οὖν φαίνεται ἡμῖν καὶ τῶν εὐπόρων ἄπορα καὶ τῶν ἐφικτῶν ἀνέφικτα, συχνὰ μὲν καὶ δι' ἀπειρίαν, συχνὰ δὲ καὶ δι' ἀνηπιότητα φρενῶν· τῷ ὄντι γὰρ νήπιος εἴκειν εἶναι πᾶν ἄνθρωπος, καὶ ὁ πᾶν γέρον, ἐπεὶ τοι μικρὸς πᾶν νεογιλλὸς ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς τὸν πάντα αἰῶνα. τί δ' ἂν, ὦ γαθέ, οἱ ἀγνοοῦντες τὰς τῶν θεῶν καὶ δαιμονίων δυνάμεις ἢ τὰς τῆς ὅλης φύσεως ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν, πότερον δυνατόν ἢ ἀδύνατον τι τῶν τοιούτων; εἴρας, Χαιρεφῶν τρίτην ἡμέραν ὅσος ἦν ὁ χειμῶν· καὶ ἐνθυμηθέντι γὰρ τῷ θεῷ ἐπέλθοι καὶ τὰς ἀστραπὰς ἐκείνας καὶ βροντὰς ἀνέμων τε ἐξαίσιμα μεγέθη· ὑπέλαβεν ἂν τις τὴν οἰκουμένην ἅπασαν καὶ δὴ συμπεσεῖσθαι.

IV. Μετὰ μικρὸν δὲ θανμαστή τις κατάστασις εὐδία ἐγένετο καὶ διέμεινεν αὐτὴ γε ἕως τοῦ νῦν· πότερον οὖν οἶε μείζον τε καὶ ἐργωδέστερον εἶναι, τοιαύτην αἰθρία ἢ ἐκείνης τῆς ἀνυποστάτου λαίλαπος καὶ ταραχῆς μεταθεῖναι καὶ εἰς γαλήνην ἀγαγεῖν τὸν ἅπαντα κόσμον ἢ γυναικὸς εἶδος μεταπλασθῆναι εἰς ὀρνιθόστινος ποιῆσαι τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον καὶ τὰ παιδάκια τὰ παρ' ἡμῖν τὴν

πλάττειν ἐπιστάμενα, πηλὸν ἢ κηρὸν ὅταν λάβῃ, ῥαδίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ πολλάκις ὄγκου μετασχηματίζει πολλὰς ἰδεῶν φύσεις, τῷ δαιμονίῳ δὲ μεγάλην καὶ οὐδὲ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοντι πρὸς τὰς ἡμετέρας εὐχερῆ τυχὸν ἴσως ἅπαντα τὰ τοιαῦτα καὶ λίαν ἐπεὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν πόσω τινὲ σαυτοῦ δοκεῖς εἶναι μείζω; φράσαις ἂν;

V. ΧΑΙΡ. Τίς δ' ἀνθρώπων, ὦ Σώκρατες, νοῆσαι δύναται ἂν ἢ ὀνομάσαι τι τῶν τοιούτων; οὐδὲ γὰρ εἰπεῖν ἐφικτόν.

ΣΩ. Οὐκοῦν δὴ θεωροῦμεν καὶ ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμβαλλομένων μεγάλας τινὰς ὑπεροχὰς ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἀδυναμίαις ὑπαρχούσας; ἢ γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία πρὸς τὰ νήπια παντελῶς βρέφη, τὰ πεμπταῖα ἐκ γενετῆς ἢ δεκαταῖα, θανμαστὴν ὅσῃν ἔχει τὴν διαφορὰν δυνάμεώς τε καὶ ἀδυναμίας ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσι, καὶ ὅσα διὰ τῶν τεχνῶν τούτων οὕτως πολυμηχάνων καὶ ὅσα διὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἐργάζονται· ταῦτα γὰρ τοῖς νέοις, ὥσπερ εἶπον, παιδίῳ οὐδ' εἰς νοῦν ἐλθεῖν δυνατὰ φαίνεται.

VI. Καὶ τῆς ἰσχύος δὲ τῆς ἐνὸς ἀνδρὸς τελείου τοῦ μέγεθος ἀμέτρητον ὅσῃν ἔχει τὴν ὑπεροχὴν πρὸς ἐκεῖνα· μυριάδας γὰρ τῶν τοιούτων εἰς ἀνὴρ πᾶν πολλὰς χειρώσασαι ἂν ῥαδίως· ἢ γὰρ ἡλικία παντελῶς ἄπορος δήπου πάντων καὶ ἀμήχανος ἐξ ἀρχῆς παρακολουθεῖ τοῖς ἀνθρώποις κατὰ φύσιν. ὀπηνὶκ' οὖν ἄνθρωπος, ὡς εἴκειν, ἀνθρώπου τοσοῦτον διαφέρει, τί νομίσομεν τὸν σύμπαντα οὐρανὸν πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις φανῆναι αὐτῷ τοῖς τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνουμένοις; πιθανὸν οὖν ἴσως δόξει πολλοῖς, ὅσῃν ἔχει τὸ μέγεθος τοῦ κόσμου τὴν ὑπεροχὴν πρὸς τὸ Σωκράτους ἢ Χαιρεφῶντος εἶδος, τηλικούτου καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὴν φρόνησιν καὶ διανοίαν ἀνὰ λόγον διαφέρειν τῆς περὶ ἡμᾶς διαθέσεως.

VII. Σοὶ μὲν οὖν καὶ ἔμοι καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοιούτοις οὕσι πόλλ' ἄτ' ἀδύνατα τῶν ἑτέροις πάννυ φασίω· ἐπεὶ καὶ ἀλλήλοισι τοῖς ἀνάλοισι καὶ ἀναγνώσιν ἢ γραφῆαι τοῖς ἀγραμμάτοις γραμματικὸν τρόπον ἀδυνατώτερον ἔστι, τῶς ἂν ὧσιν ἀνεπισημόνες, τοῦ ποιῆσαι γυναικῆς ἐξ ὀρνίθων ἢ ὀρνίθων ἐν γυναικῶν. ἢ δὲ φύσις ἐν κηρίῳ σχεδὸν παραβάλλουσα ζῶον ἄπουν καὶ ἄπτερον, πόδας ὑποθεῖσα καὶ περὶβάσασα ποικιλίᾳ τε φαιδρύνουσα πολλῇ καὶ καλῇ καὶ παντοδαπῇ χρωμάτων, μέλιτταν ἀπέδειξε σοφὴν θεῖου μέλιτος ἐργάτιν, ἐκ τε ὧν ἀφάνων καὶ ἀψύχων πολλὰ γένη πλάττει πτηνῶν τε καὶ πεζῶν καὶ ἐνύδρων ζῶων, τέχναις, ὡς λόγος τινῶν, ἱεραῖς αἰθέρος μεγάλου προσχρωμένη.

VIII. Τὰς οὖν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὕσας θνητοὶ καὶ σμικροὶ παντελῶς ὄντες καὶ οὔτε τὰ μεγάλα δυνάμενοι καθορᾶν οὔτ' αὖ τὰ σμικρά, τὰ πλείω δ' ἀποροῦντες καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων παθῶν, οὐκ ἂν ἔχομεν εἰπεῖν βεβαίως οὔτ' ἀκνόνων περὶ οὔτ' ἀηδόνων κλέος δὲ μύθων, οἷον παρεδόσαν πατέρες, τοιοῦτον καὶ παισὶν ἔμοις, ὧ ὄρνιθῶν μελωδέ, παραδώσω τῶν ὧν ὕμνων περὶ, καὶ σου τὸν εὐσεβῆ καὶ φίλανδρον ἔρωτα πολλάκις ὕμνήσω γυναιξὶ ταῖς ἑμαῖς Ξανθίππῃ τε καὶ Μυρτοῖ, λέγων τὰ τε ἄλλα, πρὸς δὲ καὶ τιμῆς οἷας ἔτυγες παρὰ θεῶν. ἄρα γε καὶ σὺ ποιήσεις τι τοιοῦτον, ὧ Χαιρεῶν;

ΧΑΙΡ. Πρέπει γοῦν, ὧ Σώκρατες, καὶ τὰ ὑπὸ σου φηθέντα διπλασίαν ἔχει τὴν παράκλησιν πρὸς γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὁμιλίαν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀσπασαμένοις τὴν ἀκνύονα προάγειν ἤδη πρὸς ἄστν καιρὸς ἐκ τοῦ Φαληρικῶ;

ΧΑΙΡ. Πάννυ μὲν οὖν ποιῶμεν οὕτω.

ΕΡΥΞΙΑΣ

[ἢ περὶ πλούτου.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΡΥΞΙΑΣ, ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ,
ΚΡΙΤΙΑΣ.

St.
III.p.

I. Ἐτυγγάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Διὸς 392
τοῦ ἔλευθερίου ἐγὼ τε καὶ Ἐρυξίας ὁ Στειριεύς· εἶτα προσ-
ηλθέτην ἡμῖν Κριτίας τε καὶ Ἐρασίστρατος ὁ Φαίαικος τοῦ
Ἐρασίστρατου ἀδελφιδουῦς. ἐτύγγανε δὲ τότε νεωστὶ παρ-
ῶν ἀπὸ Σικελίας καὶ τῶν τόπων τούτων ὁ Ἐρασίστρα-
τος· προσελθὼν δ' ἔφη, Χαῖρε, ὧ Σώκρατες. Καὶ σὺ γε, B
ἦν δ' ἐγὼ· τί γάρ; καινόν τι ἀπὸ Σικελίας ἔχεις λέγειν
ἡμῖν; Καὶ πάννυ· ἀλλὰ βούλεσθ', ἔφη, πρῶτον καθιζώ-
μεθα; κέκμηκα γὰρ χθρὲς βαδίνας Μεγαρόθεν. Πάννυ γ',
εἰ δοκεῖ. Τί οὖν, ἔφη, βούλεσθε πρῶτον ἀκούειν τῶν ἐκεῖ;
πότερον περὶ αὐτῶν ἐκείνων, ὅ τι πράττουσιν, ἢ ὅπως
πρὸς τὴν πόλιν ἔχουσι τὴν ἡμετέραν; ἐκείνοι γὰρ ἔμοι δο-
κοῦσι πεπονθέναι πρὸς ἡμᾶς οἷόνπερ οἱ σφῆκες. καὶ γὰρ
τούτους ἔάν τις κατὰ σμικρὸν ἐρεθίζων ὀργίσῃ, ἄμαχοι C
γίνονται, ἔως τις αὐτοὺς ἐπιθέμενος πανοικὶ ἐξέλῃ. οὔ-
τως οὖν καὶ οἱ Συρακόσιοι, εἰ μὴ τις ἔργον ποιησάμε-
νος σφόδρα μεγάλῳ στόλῳ ἤξει ἐκείσε, οὐκ ἔστιν ὅπως
ἐκείνη ἢ πόλις ἔσται ποτὲ ἡμῖν ὑποχειρία· ὑπὸ δὲ τῶν
PLATO VI. 8

σμικρῶν τούτων ἂν μᾶλλον ὀργίζονται οὕτως, ὡς ἂν μάλιστα χαλεπώτατοι εἴησαν. πεπόμφασι δὲ καὶ νῦν ὡς ἡμᾶς D πρέσβεις, ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, βουλόμενοί τι ἐξαπατήσαι τὴν πόλιν.

II. Μεταξὺ δὲ ἡμῶν διαλεγόμενων ἐτυχέτην οἱ Συρακόσιοι πρέσβεις παριόντες. εἶπεν οὖν ὁ Ἐρασίστρατος, δείξας εἰς τὸν ἕνα τῶν πρέσβεων, Οὗτοςί μέντοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, πλουσιώτατός ἐστι τῶν Σικελιωτῶν καὶ Ἰταλιωτῶν. πῶς δ' οὐχί, ἔφη, ὦ γε ὑπάρχει γῆ τε ἄφθονος οὕτως, ὥστε εὐπορίαν εἶναι, εἰ τις βούλοιο, πάνυ πολλὴν γεωργεῖν; καὶ αὕτη μὲν τοιαύτη, οἷα οὐχ ἑτέρα ἄλλη ἐν γε τοῖς Ἑλλησιν· ἐτι δὲ τᾶλλα τὰ εἰς πλοῦτον ἦκοντα ἅπαντα, ἀνδράποδα καὶ ἵπποι καὶ χρυσὸς καὶ ἄργυρος, ὁρῶν δ' ἐγὼ αὐτὸν ἀναγόμενον, ὡς ἀδολεσχήσοντα περὶ 393 τῆς οὐσίας τῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἠρόμην, Τί δαί, ὦ Ἐρασίστρατε; ἀνὴρ ποῖός τις εἶναι δοκεῖ ἐν τῇ Σικελίᾳ; Οὗτος, ἔφη, Σικελιωτῶν καὶ Ἰταλιωτῶν καὶ δοκεῖ καὶ ἔστι πλέον πάντων πονηρότατος ἢ ὅσῳ πλουσιώτατος, οὕτως, ὥστ' εἰ τινα βούλει Σικελιωτῶν ἐρωτᾶν, ὄντινα πονηρότατου νομίζει εἶναι καὶ πλουσιώτατου, οὐδεὶς ἂν φῆσειεν ἄλλον ἢ τοῦτον.

III. Οἰθηθεὶς δ' αὐτὸν ἐγὼ οὐ περὶ σμικρῶν τὸν λόγον ποιεῖσθαι, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων δοκούντων εἶναι, B ἀρετῆς τε πέρι καὶ πλούτου, ἠρόμην, πότερον ἂν φαίη πλουσιώτερον εἶναι ἀνθρώπου, ὅτῳ ὄν τυγχάνει τάλαντον ἄργυρίου, ἢ ὅτῳ ἀγρός ἄξιος δυοῖν τάλαντων. Οἶμαι μὲν ἐγὼ, ἔφη, ὅτῳ ἀγρός. Οὐκοῦν, ἔφη ἐγὼ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ εἰ τυγχάνοι τῷ ἱμάτιᾳ ὄντα ἢ στρώματα ἢ τᾶλλα ἐτι πλείονος ἄξια ἢ ὅσου τῷ ξένῳ, οὗτος εἴη ἂν πλουσιώτερος. Συνέφη καὶ ταῦτα. Εἰ δὲ τίς σοι C διδοίη αἴρεσιν τούτων, πότερον ἂν βούλοιο; Ἐγὼ μὲν ἂν, ἔφη, τὸ πλείστου ἄξιον. Ποτέρωσ ἂν οἰόμενος πλου-

σιώτερος εἶναι; Οὕτως. Νυνὶ μὲν ἄρα φαίνεται οὗτος ἡμῖν ὂν πλουσιώτατος, ὅστις πλείστου ἄξια κέκτηται; Naί, ἔφη.

IV. Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγὼ, οἱ ὑγιαίνοντες τῶν καμνόντων πλουσιώτεροι ἂν εἴησαν, εἴπερ ἡ ὑγεία πλείονος ἄξιον κτῆμα ἢ τὰ τοῦ κάμνοντος χρήματα. οὐδεὶς γ' ἂν οὖν ὅστις οὐχὶ προτιμήσειεν ὑγιαίνειν ὀλίγον κεκτημένος ἀργύριον μᾶλλον, ἢ τὰ βασιλέως τοῦ μεγάλου χρήματα κε- D κτημένος νοσεῖν, δῆλον ὅτι πλείονος ἄξιον οἰόμενος εἶναι τὴν ὑγείαν. οὐ γὰρ ἂν ποτε προηρηεῖτο, εἰ μὴ προτιμότερον ἠγεῖτο εἶναι τῶν χρημάτων. Οὐ γάρ. Οὐκοῦν καὶ εἰ τι ἄλλο φαίνοιτο πλείονος ἄξιον τῆς ὑγείας, ὁ τοῦτο κεκτημένος, οὗτος ἂν πλουσιώτατος εἴη. Naί. Εἰ δὲ δὴ τις ἡμᾶς νυνὶ προσελθὼν ἔροιτο, ὦ Σώκρατες καὶ Ἐρυξία καὶ Ἐρασίστρατε, ἔχοι' ἂν εἰπεῖν μοι, τί ἐστὶν ἀνθρώπῳ πλεί- E στον ἄξιον κτῆμα; ἄρα γε τοῦτο, ὁ κτησάμενος ἀνθρώπος ἄριστα βουλευόιο περὶ τούτου, ὅπως ἂν βέλτιστα διαπράττοιτο τὰ τε αὐτὸς αὐτοῦ πράγματα καὶ τὰ τῶν φίλων; τί ἂν εἶναι τοῦτο φῆσαιμεν; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, εὐδαιμονία πλείστου ἄξιον ἀνθρώπῳ εἶναι. Καὶ οὐ κακῶς γ', ἔφη ἐγὼ· ἀλλ' ἄρα γε τούτους ἂν τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονεστάτους ἠγησαίμεθα εἶναι, οἵτινες μάλιστα εὐπράττοιεν; Ἐμοὶ γοῦν δοκοῦσιν.

V. Οὐκοῦν ἂν οὗτοι ἄριστα πρᾶττοιεν, ὅσοιπερ καὶ ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοιεν περὶ σφῆς αὐτοῦ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τὰ δὲ πλείστα κατορθοῖεν; Πάνυ γε. Οὐκοῦν οἱ ἐπιστάμενοι τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὅσα πρακτέα καὶ ὅσα μὴ, οὗτοι ἂν ὀρθότατα πρᾶττοιεν καὶ 394 ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοιεν; Συνεδόκει καὶ ταῦτα. Νῦν ἄρα ἡμῖν φαίνονται οἱ αὐτοὶ ἄνδρες σοφώτατοί τε καὶ ἄριστα πρᾶττοντες καὶ εὐδαιμονεστάτοι καὶ πλουσιώτατοι, εἴπερ ἄρα ἡ σοφία τὸ πλείστου ἄξιον κτῆμα φαίνεται. Naί.

Ἄλλ', ἔφη ὑπολαβὼν ὁ Ἐρασίστρατος, ὦ Σώκρατες, τί ἂν ὄφελος εἴη τῷ ἀνθρώπῳ, εἰ σοφώτερος μὲν εἴη τοῦ Νέ-
 B στορος, τὰ δ' ἐπιτήδεια τὰ πρὸς τὴν διαίταν μὴ τυγχάνοι
 ἔχων, σιτία καὶ ποτὰ καὶ λιμάτια καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν τοιού-
 των ἐστί; τί ἂν ἡ σοφία ὠφελούη; ἢ πῶς ἂν οὗτος πλου-
 σιάτατος εἴη, ὃν γε οὐδὲν κωλύει πτωχεύειν, μηδενὸς γ'
 εὐποροῦντα τῶν ἐπιτηδείων; σφόδρα οὖν ἐδόκει καὶ οὗ-
 τος λέγειν τί ἄλλά, Πότερον, ἢν δ' ἐγώ, ὁ μὲν τὴν σοφίαν
 κερτημένος πάθοι ἂν τοῦτο, εἰ ἐνδεὴς γένοιτο τούτων·
 C εἰ δέ τις τὴν Πουλυτίανος οἰκίαν κερτημένος εἴη καὶ πλή-
 ρης εἴη χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἢ οἰκία, οὐκ ἂν δεηθεῖ οὐ-
 δενός; Ἄλλ', ἔφη, τοῦτον μὲν οὐδὲν κωλύει αὐτίκα νῦν
 διαθόμενον τὰ κτήματα ἔχειν ἀντ' αὐτῶν τούτων, ὥπερ
 καὶ τυγχάνει δεόμενος εἰς τὴν διαίταν, ἢ καὶ νόμισμα ἀνθ'
 ὅτου ταῦτα δυνησεται πορίζεσθαι, καὶ ἀπάντων εὐπορεῖν
 παραχρῆμα.

VI. Εἰ γε τυγχάνοιεν, ἔφην ἐγώ, οἱ ὄντες ἄνθρωποι
 D δεόμενοι τοιαύτην σφίσι οἰκίαν γενέσθαι μᾶλλον, ἢπερ
 τὴν ἐκείνου σοφίαν· ἐπεὶ εἰ γε τοιοῦτοι εἴησαν, οἷοι τὴν
 τοῦ ἀνθρώπου σοφίαν περὶ πλείονος ἠγείσθαι καὶ τὰ ἀπὸ
 ταύτης γιγνόμενα, πολὺ μᾶλλον *ἂν* οὗτος ἔχοι διατί-
 θεσθαι, εἴπερ τυγχάνοι τι δεόμενος καὶ βούλοιο καὶ αὐ-
 τὴν καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ ταύτης διατίθεσθαι. ἢ τῆς μὲν οἰ-
 κίας ἢ τε χρῆσις πολλὴ τυγχάνει οὔσα καὶ ἀναγκαία, καὶ
 μεγάλα τῷ ἀνθρώπῳ τὰ διαφέροντα τὰ πρὸς τὸν βίον, ἐν
 τῇ τοιαύτῃ οἰκίᾳ οἰκεῖν μᾶλλον ἢ ἐν σμικρῷ καὶ φανίῳ
 E οἰκιδίῳ· τῆς δὲ σοφίας ἢ τε χρεία ὀλίγου ἀξία καὶ τὰ δια-
 φέροντα σμικρά, ἢ σοφῶ ἢ ἀμαθεῖ εἶναι περὶ τῶν μεγί-
 στων; ἢ τούτου μὲν καταφρονεῖν τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὴ
 εἶναι ὠνητάς, τῆς δὲ κυπαρίττου τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ Πεν-
 τελικῶν λίθων πολλοὺς τοὺς δεομένους τε καὶ βουλομέ-
 νους πρίασθαι; οὐκ οὖν ἂν εἰ γε σοφὸς εἴη κυβερνήτης,

οὐδὲ *εἰ* ἰατρὸς σοφὸς τὴν τέχνην, ἢ τιν' ἄλλην τῶν τοι-
 ουτοτρόπων τεχνῶν εὖ καὶ καλῶς δύναιτο μεταχειρίζε-
 σθαι, οὐδενὸς ὅτου οὐκ ἂν ἐντιμότερος εἴη τῶν κατὰ τὰς
 οὐσίας μεγίστων κτημάτων· ὁ δὲ δυνάμενος εὖ βουλευέ-
 σθαι καὶ αὐτὸς αὐτοῦ περὶ καὶ ἑτέρου, ὅπως ἂν ἄριστα
 πράττοι, οὐκ ἂν ἄρα δύναιτο διατίθεσθαι, εἴπερ βούλοιο
 γε τοῦτο πράττειν;

VII. Ὑπολαβὼν δὲ καὶ ὑποβλέψας ὁ Ἐρτυξίας, ὥσπερ 395
 τι ἀδικούμενος, Σὺ γὰρ ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, εἰ δεοί σε
 τάληθ' ἴδω, φαίης ἂν εἶναι Καλλίου τοῦ Ἰππονίκου
 πλουσιώτερος; καὶ τοι οὐκ ἂν ἀμαθέστερός γε ὁμολογή-
 σαις ἂν εἶναι περὶ οὐδενὸς τῶν μεγίστων, ἀλλὰ σοφώτε-
 ρος· καὶ οὐδὲν μᾶλλον διὰ τοῦτο πλουσιώτερος εἶ. Ἴσως
 γάρ, ἢν δ' ἐγώ, σὺ οἶε, ὦ Ἐρτυξία, τουτουσί μὲν τοὺς λό-
 γους, οὓς νυνὶ διαλεγόμεθα, εἶναι παιδιάν, ἐπεὶ οὐκ ἀλη-
 θῶς γε οὕτως ἔχειν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν τῇ πεττεῖᾳ εἶναι πετ- B
 τούς, οὓς εἰ τις φέροιο, δύναιτ' ἂν τοὺς ἀντιπαίζοντας
 ποιεῖν ἠττάσθαι οὕτως, ὥστε μὴ ἔχειν ὅ τι πρὸς ταῦτα ἀν-
 τιφέρωσιν. ἴσως οὖν καὶ περὶ τῶν πλουσίων οἶε μὲν οὐδὲν
 τι μᾶλλον οὕτως ἔχειν, λόγους δὲ τινὰς εἶναι τοιούτους,
 οὐδὲν τι μᾶλλον ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς, οὓς λέγων ἄνθρωπος
 περιγίγνοιτ' ἂν τῶν ἀντιλεγόντων, ὡς οἱ σοφώτατοι καὶ
 πλουσιώτατοι ἡμῶν εἰσί, καὶ ταῦτα μέντοι αὐτὸς ψευδῆ λέ- C
 γων ἀληθῆ λέγοντων. καὶ οὐδὲν μὲν ἴσως θαναμαστόν,
 ὁμοίως ὥσπερ, εἰ δὴ ἀνθρώπῳ περὶ γραμμάτων λεγοίτην,
 ὁ μὲν φάσκων τοῦ Σωκράτους ἄρχειν σῆγμα, ὁ δ' ἕτερος
 ἄλφα, οὗτος ἂν εἴη κρείττων ὁ λόγος ὁ τοῦ λέγοντος ἄλφα
 ἢ τοῦ φάσκοντος σῆγμα ἀρχήν.

VIII. Περιβλέψας δὲ πρὸς τοὺς παρόντας ὁ Ἐρτυξίας,
 ἅμα γελοῦν τε καὶ ἐρυθριῶν, ὥσπερ οὐ παρῶν τοῖς ἔμπρο-
 σθεν λελεγμένοις, Ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ τοιού- D
 τους ᾄμην δεῖν τοὺς λόγους εἶναι, οἷς μήτ' ἂν πείσαι δύ-

ναιτό τις μηδένα τῶν παρόντων, μήτ' ἂν ὠφελῆθῃ μηδὲν ἀπ' αὐτῶν· τίς γὰρ ἂν ἀνθρώπων ποτὲ πεισθῆῃ νοῦν ἔχων, ὡς οἱ σοφώτατοι ἡμῖν πλουσιώτατοι; ἀλλὰ μᾶλλον, ἐπειδὴ περὶ τοῦ πλουτεῖν διαλέγεσθαι δεῖν, ὁπόθεν καλὸν ἔστι πλουτεῖν καὶ ὁπόθεν αἰσχρὸν, καὶ αὐτὸ τὸ πλούσιον εἶναι ὁποῖόν τι ἔστι, πότερον ἀγαθὸν ἢ κακόν. Εἶεν, Εἴφη ἔγώ· τοιγαροῦν τὸ λοιπὸν δὴ φυλαξόμεθα· καλῶς δὲ καὶ σὺ ποιεῖς παραινῶν. ἀλλὰ τί οὐκ αὐτός, ἐπεὶ περ εἰσηγεῖ τὸν λόγον, ἐπεχείρησας εἰπεῖν, πότερον σοὶ δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν ἢ κακόν; ἐπειδὴ περ οἱ γ' ἔμπροσθεν λόγοι οὐ περὶ τούτου δοκοῦσί σοι εἰρησθαι. Ἔμοι μὲν τοίνυν δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι, ἔφη, τὸ πλουτεῖν.

IX. Ἔτι δ' αὐτοῦ τι βουλομένου λέγειν, ὑποκρούσας ὁ Κριτίας, Σὺ γὰρ εἶπέ μοι, ὦ Ἐρυξία, ἀγαθὸν ἦγεῖ τὸ πλουτεῖν; Ἐγώ γε νῆ Δία· ἢ γὰρ ἂν μαινοίμην· καὶ οὐδένα γε οἶμαι εἶναι, ὅστις ἂν οὐκ ὁμολογήσειε ταῦτα. Καὶ μὴν, ἔφη ὁ ἕτερος, καὶ ἐγὼ οἶμαι οὐδένα ὄντινα οὐκ ἂν ποιῆσαι ὁμολογεῖν ἐμοί, ἐνίοις ἀνθρώποις κακὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν· οὐκ ἂν οὖν, εἴπερ ἀγαθὸν ἦν, κακὸν ἡμῶν ἐνίοις ἐφαίνετο. εἶπον οὖν αὐτοῖν ὅτι Ἐγὼ τοι ὑμᾶς, εἰ μὲν ἐτυγχάνετε περὶ τούτου διαφερόμενοι, ὁπότερος ὑμῶν ἀληθέστερα λέγει περὶ ἰππασίας, ὅπως ἂν τις ἀριστα ἰπ-
B πεύοι, εἰ μὲν αὐτὸς ἐτύγχανον ἰππικὸς ὢν, αὐτὸς ἂν ὑμᾶς ἐπειρώμην παύειν τῆς διαφορᾶς· ἡσχυρόμην γὰρ ἂν, εἰ παρῶν μὴ καθ' ὅσον οἶός τ' ἦν ἐκώλον διαφερομένους· ἢ εἰ περὶ ἑτέρου οὐτινοσοῦν διαφερόμενοι μηδὲν τι μᾶλλον ἐμέλλετε, εἰ μὴ ὁμολογοῖτε τουτί, μᾶλλον ἐχθρῶ ἀντιφίλων ἀπαλλαγῆναι.

X. νῦν δέ, ἐπειδὴ τετυγήκατε περὶ τοιούτου πράγματος διαφορομένω, ὦ ἀνάγκη προσχρησθαι παρ' ὅλον τὸν βίον, καὶ μεγάλα διαφέρει πότερον ἐπιμελητέον ἔστι τούτου ὡς ὠφελίμου ὄντος ἢ οὐ, καὶ ταῦτα οὐ τῶν φανύ-

λων, ἀλλὰ τῶν μεγίστων δοκούντων εἶναι τοῖς Ἕλλησιν· οἱ γοῦν πατέρες τουτί πρῶτον τοῖς σφετέροις υἱέσι παραινοῦσιν, ἐπειδὰν εἰς τὴν ἡλικίαν τάχιστα ἀφίκωνται τοῦ ἤδη φρονεῖν, ὡς δοκοῦσι, σκοπεῖν ὁπόθεν πλούσιοι ἔβον-
C ται, ὡς, ἂν μὲν τι ἔχῃς, ἀξιώσ' του εἶ, ἐὰν δὲ μὴ, οὐδενός· εἰ οὖν σπουδάζεται μὲν οὕτωσ' σφόδρα, ὑμεῖς δὲ τὰλλα συμ-
φερομένω περὶ τούτου οὕτωσ' μεγάλου πράγματος δια-
φέρεσθε, ἔτι δ' αὖ πρὸς τούτοις περὶ τοῦ πλουτεῖν διαφέ-
ρεσθε οὐκ ὁπότερον μέλαν ἢ λευκὸν οὐδὲ ὁπότερον κοῦ-
φον ἢ βαρὺ, ἀλλ' ὁπότερον κακὸν ἢ ἀγαθόν, ὡς ἂν μά-
λιστα καὶ εἰς ἐχθρὰν καταστήναι, εἰ τῶν κακῶν τε καὶ ἀγα-
θῶν πέρι διαφέρεσθε, καὶ ταῦτα μέντοι τὰ μάλιστα φίλω
D τε ὄντε καὶ συγγενέε· ἐγὼ οὖν, ὅσον ἂν ἐπ' ἐμοί ἦ, οὐ πε-
ριοῦμαι ὑμᾶς αὐτοὺς αὐτοῖς διαφορομένους, ἀλλ' εἰ μὲν αὐτὸς οἶός τ' ἦν, φράσας ἂν ὑμῖν ὅπως ἔχει ἔπαυσα τῆς διαφορᾶς· νῦν δ' ἐπειδὴ αὐτὸς μὲν οὐ τυγχάνω οἶός τ' ὢν, ὑμῶν δ' ἐκότερος οἶεται οἶός τ' εἶναι ὁμολογεῖν ποιῆ-
σαι τὸν ἕτερον, ἔτοιμός εἰμι συλλαμβάνειν καθ' ὅσον ἂν δύνωμαι, ἵνα διομολογηθῇ ὑμῖν, ὅπως ἔχει τοῦτο. σὺ οὖν, ἔφη, ὦ Κριτία, ἐπιχείρει ποιῆσαι ἡμᾶς ὁμολογεῖν, ὥσπερ
E ὑπεδέξω.

XI. Ἄλλ', ἔφη, ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἠρξάμην, Ἐρυξίαν τοῦτον ἠδέως ἐροίμην ἂν, εἰ δοκοῦσιν αὐτῷ εἶναι ἀνθρω-
ποι ἀδικοὶ καὶ δίκαιοι. Νῆ Δία, ἔφη ἐκεῖνος, καὶ σφόδρα μέντοι. Τί δέ; τὸ ἀδικεῖν πότερον κακὸν σοὶ δοκεῖ εἶναι ἢ ἀγαθόν; Κακὸν ἔμοιγε. Δοκεῖ δ' ἂν σοὶ ἀνθρωπος, εἰ μοιχεύοι τὰς τῶν πέλας γυναῖκας ἐπ' ἀργυρίῳ, ἀδικεῖν ἂν ἢ οὐ; καὶ ταῦτα μέντοι καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κωλύοντων; Ἀδικεῖν ἂν ἔμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν, ἔφη, εἰ μὲν πλούσιος τυγχάνοι ὢν καὶ ἀργύριον δυνατὸς ἀναλω-
σαι ὁ ἀδικός τε ἀνθρωπος καὶ ὁ βουλόμενος, ἐξαμαρτάνοι ἂν· εἰ δέ γε μὴ ὑπάρχοι πλουσίῳ εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ, 397

οὐκ ἔχων ὁπόθεν ἀναλίσκοι, οὐδ' ἂν διαπραττεσθαι δύ-
ναιτο ἂ βούλεται, ὥστ' οὐκ ἂν οὐδὲ ἐξαμαρτάνοι. διὸ καὶ
λυσιτελοῖ ἂν τῷ ἀνθρώπῳ μᾶλλον μὴ εἶναι πλουσίῳ,
εἴπερ ἦττον διαπραξέται ἂ βούλεται· βούλεται δὲ μοχθη-
ρά. καὶ πάλιν αὖ τὸ νοσεῖν πότερον ἂν φαίης κακὸν ἢ
ἀγαθὸν εἶναι; Κακὸν ἔγωγε. Τί δέ; δοκοῦσί τινές σοι
B ἀκράτεις εἶναι ἄνθρωποι; Ἐμοιγε. Οὐκοῦν εἰ βέλτιον
εἶη πρὸς ὑγίειαν τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, ἀπέχεσθαι σίτῳ
καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἠδέων δοκούντων εἶναι, ὃ
δὲ μὴ οἷός τ' εἶη δι' ἀκράτειαν, βέλτιον ἂν εἶη τούτῳ τῷ
ἀνθρώπῳ μὴ ὑπάρχειν ὁπόθεν ἐκποριεῖται ταῦτα μάλ-
λον, ἢ πολλὴν περιουσίαν εἶναι τῶν ἐπιτηδεύων; οὕτω γὰρ
ἂν αὐτῷ οὐκ ἐξουσία εἶη ἐξαμαρτάνειν, οὐδ' εἰ σφόδρα
βούλοιο.

XII. Ἐδόκει οὖν εὖ καὶ καλῶς διειλέχθαι ὁ Κριτίας
C οὕτως, ὥστ' εἰ μὴ ἠσχύνετο τοὺς παρόντας ὁ Ἐρουξίας,
οὐδὲν αὐτὸν ἐκάλυεν ἀναστάντα τύπτειν τὸν Κριτίαν·
οὕτως ᾤετο μεγάλου τινὸς ἐστερηθῆσθαι, ἐπεὶ αὐτῷ φανε-
ρὸν ἐγένετο, ὅτι οὐκ ὀρθῶς τὸ πρότερον ἐδόξαζε περὶ τοῦ
πλουτεῖν. καταμαθὼν δ' ἐγὼ οὕτως ἔχοντα τὸν Ἐρουξίαν
καὶ εὐλαβούμενος, μὴ πορρωτέρω τις λοιδορία καὶ ἐναν-
τίας γένοιτο, Τουτοῦ μὲν τὸν λόγον, ἔφη ἐγὼ, πρῶην
D ἐν Λυκαίῳ ἀνήρ σοφὸς λέγων Πρόδικος ὁ Κεῖος ἐδόκει τοῖς
παροῦσι φλυαρεῖν οὕτως, ὥστε μηδένα δύνασθαι πείσαι
τῶν παρόντων, ὡς ἀληθῆ λέγει· καὶ δῆτα καὶ μειράκιόν
τι σφόδρα νέον προσελθὸν καὶ σταμύλον προσκαθιζόμε-
νον κατεγέλα τε καὶ ἐγλενάζε καὶ ἔσειεν αὐτόν, βουλόμε-
νον λόγον λαμβάνειν ἃν ἔλεγε· καὶ μέντοι καὶ πολὺ μάλ-
λον εὐδοκίμησε παρὰ τοῖς ἀκροωμένοις ἢ περὶ ὁ Πρόδικος.
Ἄρ' οὖν, ἔφη ὁ Ἐρασίστρατος, ἔχοις ἂν ἡμῖν ἀπαγγεῖλαι
E τὸν λόγον; Πάννυ μὲν οὖν, ἐὰν ἄρα ἀναμνησθῶ· ἠδὲ γάρ
πως, ὡς ἐγὼμαι, εἶχεν.

XIII. Ἡρώτα γὰρ αὐτὸν τὸ μειράκιον, πῶς οἰεται
κακὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν, καὶ ὅπως ἀγαθόν· ὁ δ' ὑπολα-
βῶν, ὥσπερ καὶ σὺ νῦν δῆ, ἔφη, Τοῖς μὲν καλοῖς ἀγα-
θοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀγαθόν, καὶ τοῖς ἐπισταμένοις, ὅπου
δεῖ χρῆσθαι τοῖς χρήμασι, τούτοις μὲν ἀγαθόν, τοῖς δὲ
μοχθηροῖς καὶ ἀνεπιστήμοσι κακόν. ἔχει δ', ἔφη, καὶ
τᾶλλα πράγματα οὕτω πάντα· ὅποιοι γὰρ ἂν τινες ᾤσιν
οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη
εἶναι. καλῶς δ', ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόγου πε-
ποιῆσθαι,

καὶ φρονεῦσι τοῖ ὀκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

Νῦν ἄρ', ἔφη τὸ μειράκιον, εἴ τις ἐμὲ σοφὸν ποιοῖ ταύτην 398
τὴν σοφίαν, ἢν οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες σοφοὶ εἰσιν, ἅμα ἀνάγκη
καὶ τὰ ἄλλα πράγματ' αὐτὸν ἀγαθὰ ἐμοὶ ποιεῖν, πρὸς μὲν
αὐτὰ ἐκεῖνα μηδὲν πραγματευσάμενον, ὅτι δ' ἐμὲ ἀντ'
ἀμαθοῦς σοφὸν πεποίηκεν ἄρα· ὥσπερ εἰ τις ἐμὲ νυνὶ
γραμματικὸν ποιήσειεν, ἀνάγκη αὐτὸν καὶ τᾶλλα πράγ-
ματα γραμματικὰ ἐμοὶ ποιεῖν, καὶ εἰ μουσικόν, μουσικά·
ὥστε ὅταν ἀγαθὸν ἐμὲ ποιήσῃ, ἅμα ἀγαθὰ καὶ τὰ πράγ- B
ματα πεποιηκῆναι μοι.

XIV. Οὐ μέντοι ταῦτά γε ξυνέφη [ὁ Πρόδικος], ἀλλ'
ἐκεῖνα μὲν ὠμολόγει, πότερον δέ σοι δοκεῖ, ἔφη, ὥσπερ
οἰκίαν ποιεῖν ἀνθρώπου ἔργον εἶναι, οὕτω καὶ πράγματα
ἀγαθὰ ποιεῖν; ἢ ἀνάγκη, ὅποι' ἄτ' ἂν τὴν ἀρχὴν γένων-
ται, εἴτε κακὰ εἴτε ἀγαθὰ, τοιαῦτα διατελεῖν ὄντα αὐτά;
ὑποπτέυσας δέ μοι δοκεῖ ὁ Πρόδικος, ἢ ἔμελλεν ὁ λόγος
χωρήσεσθαι αὐτῷ, σφόδρα πανούργως — ἵνα μὴ πάντων C
* τῶν * παρόντων ἐναντίον φαίνοιο ἐξελεγχόμενος ὑπὸ
τοῦ μειράκιου· μόνω μὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτο παθεῖν οὐδὲν
ᾤετο διαφέρειν — ἔφη ἀνθρώπου ἔργον εἶναι. Πότερον
δέ σοι, ἔφη, δοκεῖ εἶναι διδακτὸν ἢ ἀρετὴ ἢ ἔμφυτον; Δι-
δακτὸν, ἔφη, ἔμοιγε. Οὐκοῦν, ἔφη, ἂν δοκεῖ σοι ἠλίθιος

εἶναι, εἴ τις οἴοιτο τοῖς θεοῖς εὐχόμενος γραμματικὸς ἂν γενέσθαι ἢ μουσικὸς ἢ ἑτέραν τινὰ ἐπιστήμην λαβεῖν, ἢν ἀνάγκη μαθόντα παρ' ἑτέρου ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα κτήσασθαι; Συνέφη καὶ ταῦτα. Οὐκοῦν, ἔφη τὸ μειράκιον, σὺ, ὦ Πρόδικε, ὅταν εὐχῇ τοῖς θεοῖς εὐ πράττειν καὶ ἀγαθὰ σοι εἶναι, τότε οὐδὲν ἕτερον εὐχῆ ἢ καλὸς κἀγαθὸς γενέσθαι, εἴπερ γε τοῖς μὲν καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πράγματα τυγχάνει ἀγαθὰ ὄντα, τοῖς δὲ φαύλοις μοχθηρά. εἴπερ οὖν τυγχάνει ἡ ἀρετὴ διδακτὸς οὖσα, οὐδὲν ἕτερον φαίνοιο ἂν εὐχόμενος, ἢ διδασκῆναι ἢ οὐκ ἐπίστασαι.

E XV. Εἶπον οὖν ἐγὼ πρὸς τὸν Πρόδικον, ὅτι μοι δοκεῖ οὐχὶ φαῦλον πρᾶγμα πεπονθέναι, εἴ τυγχάνει τούτου διημαρτηκῶς, εἴ οἶεται ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν, ἃ εὐχόμεθα, γενέσθαι ἂν καὶ ἅμα· εἴ καὶ σὺ ἐκάστοτε σπουδῇ βαδίξων εἰς πόλιν προσευχόμενος αἰτεῖς παρὰ τῶν θεῶν δοῦναί σοι ἀγαθὰ, οὐ μέντοι οἶσθα εἴ οἰοί τέ σοι ἐκείνοι ταῦτα δοῦναι, ἃ σὺ τυγχάνεις αἰτούμενος, ὥσπερ ἂν εἴ πρὸς τὰς τοῦ γραμματιστοῦ φοιτῶν θύρας ἀντιβολοίης σοι δοῦναι γραμματικὴν ἐπιστήμην μηδὲν ἄλλο πραγματευσαμένῳ, ἀλλὰ ἦντινα λαβῶν παραχοῆμα καὶ δυνήσει πράττειν τὰ τοῦ γραμματιστοῦ ἔργα. ταῦτα ἐμοῦ λέγοντος, ὁ Πρόδικος ἀντανήγετο πρὸς τὸ μειράκιον ὡς ἀμνησούμενος καὶ 399 ἐπιδείξων ταῦτα, ἅπερ σὺ νῦν δὴ, ἀγανακτῶν εἴ φαίνοιτο μάτην τοῖς θεοῖς εὐχόμενος· εἶτα προσελθὼν ὁ γυμνασίαρχος ἀπαλλάττεσθαι αὐτὸν ἐκ τοῦ γυμνασίου ἐκέλευεν, ὡς οὐκ ἐπιτήδεια τοῖς νέοις διαλεγόμενον, εἴ δὲ μὴ ἐπιτήδεια, δῆλον ὅτι μοχθηρά.

XVI. Τούτου δὴ σοι ἔνεκα ταῦτα διήλθον, ἵνα θεάσαιο, ὡς ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν φιλοσοφίαν, εἴ μὲν γε Πρόδικος πρώην λέγων ταῦτα μαίνεσθαι τοῖς παροῦσιν ἐδόκει [ἂν] οὕτως, ὥσπερ καὶ ἐκβληθῆναι ἐκ τοῦ γυ-

μνασίου, σὺ δὲ νυνὶ οὕτω σφόδρα δοκεῖς εὐ διειλέχθαι, B ὥσπερ οὐ μόνον τοὺς παρόντας πείσαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀντιλέγοντα ποιῆσαι ὁμολογεῖν σοι· δῆλον ὅτι ὥσπερ ἐν τοῖς δικαστηρίοις, εἴ δὴ ἄνθρωποι τύχοιεν τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν μαρτυροῦντες, ὁ μὲν καλὸς κἀγαθὸς δοκῶν εἶναι, ὁ δὲ μοχθηρὸς, διὰ τὴν τοῦ μοχθηροῦ μαρτυρίαν οὐδὲν ἄν τι μᾶλλον οἱ δικασταὶ πεισθίεισαν, ἀλλὰ τυχὸν καὶ τὰναντία ποιήσειαν, εἴ δ' ὁ καλὸς κἀγαθὸς δοκῶν ταῦτα φήσειε, καὶ σφόδρ' ἂν δοκοῖ ταῦτα ἀληθῆ εἶναι. ἴσως οὖν C καὶ οἱ παρόντες τοιοῦτόν τι πεπόνθασιν πρὸς σὲ καὶ Πρόδικον· τὸν μὲν σοφιστὴν καὶ ἀλαζόνα ἠγοῦντο εἶναι, σὲ δὲ πολιτικόν τε [καὶ] ἄνδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον· εἶτα οἴονται δεῖν μὴ αὐτὸν τὸν λόγον θεωρεῖν, ἀλλὰ τοὺς λέγοντας, ὁποῖοι τινες ἂν ᾖσιν. Ἄλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Ἐρασίστρατος, ὦ Σώκρατες, εἴ καὶ σκώπτων λέγεις, φαίνεσθαι ἔμοιγε δοκεῖ ὁ Κριτίας λέγων τί. Ἄλλὰ μὰ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, οὐδ' ὁπωστιοῦν· ἀλλὰ τί οὐκ, ἐπεὶ ταῦτα εὐ καὶ καλῶς διείλε- D χθον, [οὐ] καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου ἐπετελεσάτην; δοκεῖ δὲ μοι ὑμῖν ἐπίλοιπόν τι εἶναι τῆς σκέψεως, ἐπειδὴ τοῦτο γε ἐδόκει ὁμολογεῖσθαι, τοῖς μὲν ἀγαθὸν εἶναι, τοῖς δὲ κακόν· λοιπὸν δὴ σκέψασθαι, τί ἐστὶν αὐτὸ τὸ πλουτεῖν. εἴ γὰρ μὴ τοῦτο πρῶτον εἴσεσθε, οὐδ' ἂν ὁπότερον κακόν ἐστὶν ἢ ἀγαθόν, δύνασθε συνομολογήσασθαι. ἔτοιμος δ' ὑμῖν καὶ E ἐγὼ, καθ' ὅσον οἴός τ' ἂν ᾖ, συνδιασκοπεῖσθαι. φρασάτω οὖν ἡμῖν ὁ φάσκων τὸ πλουτεῖν ἀγαθὸν εἶναι τούτου πέρι ὅπως τυγχάνει ἔχων.

XVII. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐδὲν τι περιττότερον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὸ πλουτεῖν λέγω εἶναι· τὸ γὰρ χρήματα πολλὰ κεκτησθαι, τοῦτο εἶναι τὸ πλουτεῖν· οἶμαι δὲ καὶ Κριτίαν τοῦτον οὐχ ἕτερόν τι τὸ πλουτεῖν οἶεσθαι εἶναι. Ἔτι μὲν ἄρα, ἦν δ' ἐγὼ, κἂν οὕτως ὑπόλοιπον εἴη σκέψασθαι, ὁποῖά ἐστι χρήματα, ἵνα μὴ

ὀλίγον ὕστερον περὶ τούτου αὐτὸ πάλιν φανοῖσθον διαφε-
ρομένω. ἀντίκα γὰρ οὖν οἱ Καρχηδόνιοι νομισματι χρῶν-
ται τοιῶδε· ἐν δερματίῳ σμικρῷ ἀποδέδεται ὅσον γε στα-
400 τήρος τὸ μέγεθος μάλιστα· ὅτι δὲ ἐστὶ τὸ ἐναποδεδεμέ-
νον, οὐδεὶς γινώσκει, εἰ μὴ οἱ ποιούντες· εἴτα κατε-
σφραγισμένῳ τούτῳ νομίζουσι, καὶ ὁ πλείστα τοιαῦτα
κεκτημένος, οὗτος πλείστα δοκεῖ χρήματα κεκτηθῆσαι καὶ
πλουσιώτατος εἶναι· εἰ δέ τις παρ' ἡμῖν πλείστα τοιαῦτα
κεκτημένος εἴη, οὐδὲν ἂν μᾶλλον πλούσιος εἴη, ἢ εἰ ψή-
φους πολλὰς τῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἔχοι. ἐν δὲ Λακεδαίμονι
B σιδηρῷ σταθμῷ νομίζουσι, καὶ ταῦτα μέντοι τῷ ἀχρείῳ
τοῦ σιδήρου· καὶ ὁ πολὺν σταθμὸν σιδήρου τοῦ τοιοῦτος
κεκτημένος πλούσιος δοκεῖ εἶναι, ἐτέρωθεν δ' οὐδενὸς ἄξιον
τὸ κτήμα. ἐν δὲ τῇ Αἰθιοπία λίθοις ἐγγεγλυμένοις χρῶν-
ται, οἷς οὐδὲν ἂν ἔχοι χρήσασθαι Λακωνικὸς ἀνὴρ· ἐν δὲ
Σκύθαις τοῖς νομάσιν εἰ τις τὴν Πουλυτίανος οἰκίαν κε-
κτημένος εἴη, οὐδὲν ἂν πλουσιώτερος δοκοῖ εἶναι ἢ εἰ παρ'
ἡμῖν τὸν Λυκαβηττόν.

C XVIII. Δῆλον οὖν ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἕκαστά γε τούτων
κτήματα, εἴπερ ἔνοι οἱ τῶν κεκτημένων μηδὲν διὰ τοῦτο
πλουσιώτεροι φαίνονται· ἀλλ' ἐστὶν, ἔφη, ἕκαστα του-
των ὄντα τοῖς μὲν χρήματά τε καὶ πλούσιοι οἱ ταῦτα κε-
κτημένοι, τοῖς δὲ οὔτε χρήματα οὔτε πλουσιώτεροι διὰ
τοῦτο, ὥσπερ γε οὔτε καλά τε καὶ αἰσχρὰ πᾶσι τὰ αὐτά,
ἀλλ' ἕτερα ἑτέροις. εἰ δὲ βουλοίμεθα ἐπισκέψασθαι, τί δὴ
D ποτε τοῖς μὲν Σκύθαις αἱ οἰκίαι οὐ χρήματά εἰσιν, ἡμῖν δὲ,
ἢ τοῖς Καρχηδονίοις μὲν τὰ δέρματα, ἡμῖν δ' οὐ, ἢ τοῖς
Λακεδαιμονίοις ὁ σίδηρος χρήματα, ἡμῖν δ' οὐ, ἢ ἂν οὐ-
τως μάλιστα ἐξεύρομεν; ἀντίκα εἰ τις Ἀθήνησι τούτων
E τῶν λίθων τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, οἷς οὐδὲν χρῶμεθα, κεκτημέ-
νος εἴη χίλια τάλαντα σταθμὸν, ἐστὶν ὅτι ἂν πλουσιώτε-
ρος νομίζοιτο εἶναι διὰ τοῦτο; Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται. Ἀλλ'

εἰ τοῦ λυχνίτου λίθου κεκτημένος εἴη τὰ χίλια τάλαντα,
καὶ σφόδρα πλούσιον φαίμεν εἶναι ἂν; Πάνυ γε.

XIX. Ἄρα γε, ἔφη, δια τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν χρήσιμον,
τὸ δ' ἀχρεῖον ἡμῖν ἐστίν; Ναί. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς Σκύθαις
τούτου ἕνεκα αὐτοῖς οἰκίαι οὐ χρήματά ἐστιν, ὅτι οὐδεμία
αὐτοῖς χρεια οἰκίας ἐστίν· οὐδ' ἂν προτιμήσειε Σκύθης
ἀνὴρ οἰκίαν αὐτῷ τὴν καλλίστην εἶναι μᾶλλον ἢ περὶ σίσυ-
ραν δερματίνην· ὅτι τὸ μὲν χρήσιμον, τὸ δ' ἀχρεῖον αὐτῷ
ἐστίν. αὐθις αὖ ἡμῖν τὸ Καρχηδόνιον νόμισμα οὐκ οἴο-
μεθα χρήματα εἶναι· οὐ γὰρ ἐστὶν ὅτι ἂν αὐτῷ ἐμπορι-
σαίμεθα ὅσων δεόμεθα, ὥσπερ τῷ ἀργυρίῳ, ὥστ' ἀχρεῖον
ἂν ἡμῖν εἴη. Εἰκόσ γε. Ὅσα μὲν ἄρα τυγχάνει χρήσιμα
ὄντα ἡμῖν, ταῦτα χρήματα· [καὶ] ὅσα δ' ἀχρεῖα, ταῦτα δ'
οὐ χρήματα. Πῶς οὖν, ἔφη ὁ Ἐρυσίας ὑπολαβὼν, ὦ Σά-
κρατες; ἢ ἐστὶν ὅτι χρῶμεθα πρὸς ἀλλήλους τῷ διαλέγε- 401
σθαι καὶ τῷ βλάπτειν καὶ ἑτέροις πολλοῖς; ἄρα ἡμῖν ταῦτ'
ἂν εἴη χρήματα; καὶ μὴν χρήσιμά γε φαίνεται ὄντα. οὐκ
αὐτὸ οὐδ' οὕτως ἐφαίνετο ἡμῖν ὅτι ποτ' ἐστὶ τὰ χρήματα.
ὅτι μὲν γὰρ ἀνάγκη χρήσιμα εἶναι, ἕκαστο μὲν χρῶμεθα
ἕσεσθαι, τοῦτο μὲν ἐκ πάντων ἁμολογεῖτο σχεδόν τι·
ἀλλὰ ποῖα δὴ τῶν χρησίμων, ἐπειδὴ γε οὐ πάντα;

XX. Φέρε δὴ, εἰ πάλιν ὥδε μετίομεν, ἄρα μᾶλλον τι
εὔρεθῆι ὁ ζητοῦμεν, τί ποτ' ἐστὶν ὁ χρῶμεθα χρήμασι, B
καὶ πρὸς τί εὔρηται ἢ τῶν χρημάτων κτήσις, ὥσπερ τὰ
φάρμακα πρὸς τὸ τὰς νόσους ἀπαλλάττειν; ἴσως γὰρ ἂν
ἡμῖν οὕτω μᾶλλον φανερόν γένοιτο. ἐπειδὴ ἀναγκαῖον
μὲν φαίνεται, ὅσα περὶ τυγχάνει χρήματα ὄντα, ταῦτα καὶ
χρήσιμα εἶναι, τῶν δὲ χρησίμων γένος τι ὃ καλοῦμεν χρή-
ματα, λοιπὸν ἂν εἴη σκέψασθαι, τὰ πρὸς τίνα χρειαὴν χρή-
σιμα χρῆσθαι χρήματά ἐστι. πάντα μὲν γὰρ ἴσως χρήσιμα,
ὅσοις γε πρὸς τὴν ἐργασίαν χρῶμεθα, ὥσπερ γε πάντα μὲν C
τὰ ψυχὴν ἔχοντα ζῶα, τῶν δὲ ζῶων γένος τι καλοῦμεν ἄν-

θρωπον. εἰ δὴ τις ἡμᾶς ἔροιτο, τίνος ἂν ἡμῖν ἐκποδῶν γε-
νομένου οὐδὲν δεοίμεθα ἰατρικῆς οὐδὲ τῶν ταύτης ἐργα-
λείων, ἔχομεν ἂν εἰπεῖν, ὅτι εἰ αἱ νόσοι ἀπαλλαγείησαν ἐκ
τῶν σωμάτων καὶ μὴ γίνοντο παντάπασιν, ἢ γιγνόμενα
παραχρῆμα ἀπαλλάττοντο. ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἢ ἰατρι-
κῆ τῶν ἐπιστημῶν ἢ πρὸς τοῦτο χρησίμη, πρὸς τὸ νόσους
ἀπαλλάττειν.

D XXI. Εἰ δὲ τις ἡμᾶς πάλιν ἔροιτο, τίνος ἂν ἡμῖν ἀπαλ-
λαγέντος οὐδὲν δεοίμεθα χρημάτων, ἂρ' ἂν ἔχομεν εἰπεῖν;
εἰ δὲ μή, πάλιν ὠδὶ σκοπούμεθα· φέρε, εἰ οἷός τ' εἶη ζῆν
ἄνθρωπος ἄνευ σιτίων καὶ ποτῶν καὶ μὴ πεινῶ μηδὲ
διψῶ, ἔσθ' ὅ τι ἂν ἢ αὐτῶν τούτων δέοιτο ἢ ἀργυρίου ἢ
ἐτέρου τινός, ἵνα ταῦτα ἐκπορίζηται; Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ.
Οὐκοῦν καὶ τᾶλλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· εἰ μὴ δεοίμεθα
πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν ὧν νῦν ἐνδεεῖς ἐσμέν,
E καὶ ἀλέας καὶ ψύχους ἐνίοτε καὶ τῶν ἄλλων, ὅσων τὸ σῶμα
ἐνδεὲς γιγνόμενον προσδεῖται, ἄχρηστ' ἂν ἡμῖν εἶη τὰ κα-
λούμενα χρήματα, εἰ μηδεὶς γε παντάπασιν μηδενὸς δέοιτο
τούτων, ὧν ἔνεκεν νυνὶ βουλόμεθα χρήματα ἡμῖν εἶναι,
ἵνα ἐξιοίμεθα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἐνδεείας τοῦ
σώματος, ὧν ἂν ἐκάστοτε δεώμεθα. εἰ δ' ἔστιν ἄρα πρὸς
τοῦτο χρήσιμον ἢ τῶν χρημάτων κτήσις, πρὸς τὴν τοῦ
σώματος θεραπείαν τῶν ἐνδειῶν, εἰ γοῦν ἡμῖν τοῦτο ἐκ
μέσου ἀναιρεθείη, οὐδὲν ἂν δεοίμεθα χρημάτων, ἴσως δ'
ἂν οὐδ' εἶη παντάπασιν χρήματα. Φαίνεται. Φαίνεται ἄρα
ἡμῖν, ὡς ἔοικε, τὰ πρὸς ταύτην τὴν πραγματείαν χρήσιμα
τῶν πραγμάτων ταῦτα εἶναι χρήματα.

XXII. Συνέφη μὲν ταῦτα εἶναι χρήματα, οὐ μὲν ἄλλ'
ἐτάραττέ γε αὐτὸν σφόδρα τὸ λογίδιον. Τί θαί τὰ τοιαῦτα;
402 πότερον ἂν φήσαιμεν οἷόν τε εἶναι ταῦτ' ἢ πρᾶγμα πρὸς
τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τοτὲ μὲν χρήσιμον εἶναι, τοτὲ δὲ
ἀχρεῖον; Οὐκ ἔγωγ' ἂν φαίην· ἀλλ' εἰ τι δεοίμεθα τούτου

πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν, καὶ χρήσιμόν μοι δοκεῖ εἶναι,
εἰ δὲ μή, οὐ. Οὐκοῦν εἰ ἄνευ πυρός οἷοί τε εἶημεν ἀν-
δριάντα χαλκοῦν ἐργάσασθαι, οὐδὲν ἂν δεοίμεθα πυρός
πρὸς γε τὴν τούτου ἐργασίαν· εἰ δὲ μὴ δεοίμεθα, οὐδ' ἂν
χρήσιμον ἡμῖν εἶη· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ τῶν ἄλλων.
Φαίνεται. Οὐκοῦν ὅσων ἄνευ οἷόν τε γίνεσθαι τι, οὐδὲν B
ἂν τούτων ἡμῖν οὐδὲ χρήσιμον φαίνοιτο πρὸς γε τοῦτο.
Οὐ γάρ. Οὐκοῦν εἰ ποτε φαινοίμεθα οἷοί τε ὄντες ἄνευ
ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, οἷς
μὴ αὐτοῖς χρῶμεθα πρὸς τὸ σῶμα, ὥσπερ σιτίοις καὶ πο-
τοῖς καὶ ἱματίοις καὶ στρώμασι καὶ οἰκίαις, παύειν τὰς τοῦ
σώματος ἐνδεείας, ὥστε μηκέτι δεῖσθαι, οὐκ ἂν ἡμῖν οὐδὲ
χρήσιμα φαίνοιτο πρὸς γε τοῦτο ἀργυρίον τε καὶ χρυσίον
καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄνευ τούτων οἷόν τε C
γίνεσθαι. Οὐ γάρ. Οὐκ ἂν ἄρα οὐδὲ χρήματα ἡμῖν ταῦτα
φανείη, εἰ μηδὲν χρήσιμα· ἀλλὰ ταῦτ' ἂν εἶη, οἷς τὰ χρή-
σιμα οἷοί τ' ἐσμέν ἐκπορίζεσθαι.

XXIII. Ὁ Σώκρατες, οὐκ ἂν ποτε δυναίμην τοῦτο
πεισθῆναι, ὡς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τᾶλλα τὰ
τοιαῦτα οὐκ ἄρα χρήματα ἡμῖν ἐστίν. ἐκεῖνο μὲν γάρ
σφόδρα πέπεισμαι, ὡς τὰ γε ἀχρεῖα ἡμῖν ὄντα οὐδὲ χρή-
ματά ἐστι, καὶ ὅτι τῶν χρησιμωτάτων ἐστὶ πρὸς τοῦτο D
χρήματα τὰ χρήσιμα· οὐ μὲν τοῦτό γε, ὡς ταῦτα οὐ χρή-
σιμα ἡμῖν τυγχάνει ὄντα πρὸς τὸν βίον, εἴπερ γε τούτοις
τὰ ἐπιτήδεια ἐκπορίζοιμεθα. Φέρε δὴ, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα
φήσαιμεν; ἂρ' εἰσὶ τινες ἄνθρωποι, οἵτινες μουσικὴν παι-
δεύουσιν ἢ γράμματα ἢ ἕτεραν τινὰ ἐπιστήμην, οἱ ἀντὶ
τούτων σφίσι αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια ἐκπορίζονται, τούτων
μισθὸν πραττόμενοι; Εἰσὶ γάρ. Οὐκοῦν οὗτοι οἱ ἄνθρω-
ποι ταύτη τῇ ἐπιστήμῃ ἂν ἐκπορίζοντο τὰ ἐπιτήδεια, ἀντὶ E
ταύτης ἀλλαττόμενοι, ὥσπερ ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ χρυσίου καὶ
ἀργυρίου. Φημί. Οὐκοῦν εἴπερ τούτῳ ἐκπορίζονται οἷς

πρὸς τὸν βίον χρῶνται, καὶ αὐτὸ χρήσιμον εἴη πρὸς τὸν βίον. καὶ γὰρ ἀργύριον τούτου ἕνεκα χρήσιμον ἔφαμεν εἶναι, ὅτι οἰοί τ' ἡμεν αὐτῷ ἀναγκαῖα πρὸς τὸ σῶμα ἐκπορῆσθαι. Οὕτως, ἔφη.

XXIV. Οὐκοῦν εἴπερ αὐταὶ αἱ ἐπιστήμαι τῶν χρησίμων πρὸς τοῦτο, φαίνονται ἡμῖν αἱ ἐπιστήμαι χρήματα οὔσαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δι' ἣν περὶ τὸ χρυσίον τε καὶ τὸ ἀργύριον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οἱ ταύτας κεκτημένοι πλουσιώτεροι. ὀλίγον δὲ πρότερον οὕτω χαλεπῶς ἀπεδεχόμεθα τὸν λόγον, εἰ οὗτοι πλουσιώτατοι. ἀναγκαῖον δ' ἂν εἴη
403 καὶ ἐκ τοῦ νῦν ἀμολογημένου τοῦτο ξυμβαίνειν, ἐνίοτε τοὺς ἐπιστημονεστέρους πλουσιωτέρους εἶναι. εἰ γὰρ τις ἡμᾶς ἔροίτο, ἄρα παντὶ ἀνθρώπῳ οἴομεθα χρήσιμον εἶναι ἵππον, ἄρα φαίης ἄν; ἢ τοῖς μὲν ἐπιστήμοσιν ὅπως δεῖ ἵππῳ χρῆσθαι χρήσιμος ἂν εἴη, τοῖς ἀνεπιστήμοσι δ' οὐ; Φαίην ἄν. Οὐκοῦν, ἔφη, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὐδὲ φάρμακον παντὶ ἀνθρώπῳ χρήσιμον εἶναι, ἀλλὰ τούτῳ ὅστις τυγχάνει εἰδῶς ὡς δεῖ χρῆσασθαι αὐτῷ; Φημί. Οὐκοῦν καὶ τὰλλα πάντα ὁμοίως; Ἔοικεν. Χρυσίον ἄρα καὶ
B ἀργύριον καὶ τὰλλα τὰ δοκῶντα χρήματα εἶναι τούτῳ ἂν μόνῳ χρήσιμα εἴη, ὅστις τυγχάνοι ἐπιστάμενος ὡς χρῆστέον αὐτοῖς. Οὕτως. Οὐκοῦν πρότερον ἐδόκει τοῦ καλοῦ κάγαθοῦ ἀνθρώπου εἶναι εἰδέναι, ὅπου τε καὶ ὅπως τούτων ἐκάστοις χρῆστέον ἐστίν; Φημί.

XXV. Τοῖς ἄρα καλοῖς κάγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων, τούτοις ἂν μόνοις καὶ χρήσιμα ταῦτ' εἴη, εἴπερ γε οὗτοι ἐπιστήμονες ὡς χρῆστέον· εἰ δὲ τούτοις μόνοις χρήσιμον, τούτοις ἂν μόνοις καὶ χρήματα εἶναι ταῦτα φαίνοιτο. ἀτάρ, C ὡς ἔοικε, καὶ τὸν ἀνεπιστήμονα ἵπικῆς, κεκτημένον δὲ ἵππους, οἱ τυγχάνουσιν αὐτῷ ἀχρεῖοι ὄντες, εἰ τις τοῦτον ἵπικόν ποιήσειεν, ἄρ' ἂν ἅμα καὶ πλουσιώτερον πεποιηκῶς εἴη, εἴπερ γε αὐτῷ, ἂ ἐτύγχανε πρόσθεν ἀχρεῖα ὄντα,

χρήσιμα πεποίηκεν· ἐπιστήμην γὰρ τινα παραδιδούς τῷ ἀνθρώπῳ ἅμα καὶ πλούσιον αὐτὸν πεποίηκεν. Φαίνεται γέ. Ὅμως δὲ μοι καὶ διομόσασθαι δοκῶ ὑπὲρ Κριτίου, ὑπὸ μηδενὸς τούτων τῶν λόγων πεπεισθαι. Νῆ Δία· καὶ γὰρ, ἔφη, μαινοίμην ἂν, εἰ ταῦτα πειθοίμην. ἀλλὰ τί οὐκ
L ἐκείνον τὸν λόγον διετέλεσας, ὡς τὰ δοκῶντα οὐκ ἔστι χρήματα, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα; ὡς ἐγὼ πάνυ σφόδρα τούτους τοὺς λόγους ἀκροώμενος, οὐκ καὶ σὺ νῦν τυγχάνεις δὴ διεξιῶν, ἄγαμαι. Εἶπον οὖν ἐγὼ ὅτι μοι δοκεῖς σὺ, ὦ Κριτία, οὕτως ἐμοῦ χαίρειν ἀκροώμενος, ὥσπερ τῶν φασφιδῶν οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἄδουσιν, ἐπεὶ οὐδεὶς γέ σοι δοκεῖ τούτων τῶν λόγων ἀληθῆς εἶναι.

XXVI. Ὅμως δὲ φέρε, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα φήσαιμεν; ἄρα γε τοῖς γε οἰκοδομικοῖς τῶν ἀνθρώπων φαίης ἂν ἅττα
L εἶναι χρήσιμα πρὸς τὸ οἰκίαν ἐργάσασθαι; Ἐμοιγε δοκεῖ. Πότερον οὖν ταῦτα φήσαιμεν ἂν χρήσιμα εἶναι, οἷς αὐτῶν κατεχρῶντο εἰς τὴν οἰκοδομίαν, λίθους καὶ πλίνθους καὶ ξύλα καὶ εἴ τι ἕτερον τοιοῦτον; ἢ καὶ τὰ ἐργαλεῖα, οἷς αὐτοὶ τὴν οἰκίαν ἐργάζονται, καὶ οἷς ταῦτα ἐκπορίζονται, τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ πάλιν τὰ τούτων ἐργαλεῖα; Ἐμοιγ', ἔφη, δοκεῖ πάντα ταῦτα χρήσιμα εἶναι πρὸς ἐκεῖνα. Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐργασιῶν οὐ μόνον αὐτοῖς οἷς καταχρῶμεθα πρὸς ἕναστον τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ οἷς ταῦτα ἐκπορίζομεθα καὶ ἂν ἄνευ οὐκ ἂν γένοιτο; Πάνυ γε οὕτως. Οὐκοῦν πάλιν καὶ οἷς ταῦτα καὶ εἴ τι
404 ἀνωτέρω τούτων, καὶ οἷς πάλιν ἐκεῖνα καὶ ἔτι μάλα τὰ ἄνω, ὥστε καὶ εἰς ἀπειρόν τι πλῆθος τελευτῶντα ἀνάγκη πάντα ταῦτα πρὸς τὴν αὐτῶν ἐργασίαν χρήσιμα φαίνεσθαι; Καὶ οὐδέν γε, ἔφη, ταῦτα οὕτω κωλύει ἔχειν.

XXVII. Τί δ' εἰ ὑπάρχοι τῷ ἀνθρώπῳ σιτία καὶ ποτὰ καὶ ἱμάτια καὶ τὰλλα, οἷς αὐτὸς πρὸς τὸ σῶμα μέλλοι χρῆσθαι, ἄρ' ἂν τι προσδέοιτο χρυσίου ἢ ἀργυρίου ἢ ἄλλου
PLATO VI.

του, οἷς ταῦτα ποριεῖται, ἅ γε δὴ ὑπάρχοι; Οὐκ ἔμοιγε
 B δοκεῖ. Οὐκοῦν φαίνοιο ἂν ἡμῖν ἔστιν ὅτε ἄνθρωπος οὐ-
 δενὸς τούτων δεόμενος πρὸς τὴν τοῦ σώματος χρείαν; Οὐ
 γάρ. Οὐκοῦν εἰ ταῦτα ἀχρεῖα φαίνοιο πρὸς ταύτην τὴν
 ἐργασίαν, οὐκ ἂν ποτε πάλιν δεοί χρησίμα φανῆναι; ὑπέ-
 κειτο γὰρ μὴ οἶόν τε εἶναι πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τοτὲ
 μὲν χρησίμα, τοτὲ δὲ ἀχρεῖα εἶναι. Ἄλλ' οὕτω γ' ἂν, ἔφη,
 ὁ αὐτὸς λόγος σοὶ καὶ ἐμοὶ γίνουτο· εἰ γὰρ ποτε ταῦτα
 χρησίμα γίνουτο πρὸς τοῦτο, οὐκ ἂν ποτε συμβαίνοι πάλ-
 λιν ἀχρεῖα εἶναι· νῦν δὲ πρὸς τινὰς ἐργασίας πραγμάτων
 C μοχθηρῶν, τὰς δὲ χρηστῶν ἔγωγ' ἂν φαίην. Ἄρ' οὖν οἶόν
 τε μοχθηρόν τι πρᾶγμα πρὸς ἀγαθοῦ τινὸς ἐργασίαν χρη-
 σιμον εἶναι; Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται. Ἀγαθὰ δὲ πρᾶγματα
 ἄρ' ἂν ταῦτα φαίμεν εἶναι, ἃ δι' ἀρετὴν ἄνθρωπος πράτ-
 τει; Φημί. Ἄρ' οὖν οἶόν τε ἄνθρωπον μαθεῖν τι τούτων,
 ὅσα διὰ λόγον διδάσκεται, εἰ παντάπασιν ἀπεστερημένος
 εἴη τοῦ ἀκούειν [ἢ] ἑτέρου τινός; Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγε δο-
 D κει. Οὐκοῦν τῶν χρησίμων φαίνοιο ἂν ἡμῖν πρὸς ἀρετὴν
 τὸ ἀκούειν, εἴπερ διδακτός γε ἡ ἀρετὴ τῷ ἀκούειν καὶ αὐ-
 τῷ καταχρώμεθα πρὸς τὰς μαθήσεις; Φαίνεται.

XXVIII. Οὐκοῦν εἴπερ ἡ ἰατρικὴ οἷα τ' ἔστι τὸν νο-
 σοῦντα παύειν, φαίνοιο ἂν ἡμῖν ἐνίοτε καὶ ἡ ἰατρικὴ τῶν
 χρησίμων οὕσα πρὸς τὴν ἀρετὴν, εἴπερ διὰ τῆς ἰατρικῆς
 τὸ ἀκούειν πορισθεῖη; Καὶ οὐδέν γε κωλύει. Ἄρ' οὖν
 πάλιν καὶ εἰ τὴν ἰατρικὴν ἀντὶ χρημάτων πορισαίμεθα,
 φαίνοιο ἂν ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα χρησίμα ὄντα πρὸς ἀρε-
 E τὴν; Καὶ γὰρ ἔστιν, ἔφη, τοῦτό γε. Οὐκοῦν πάλιν ὁμοίως
 καὶ δι' οὗ τὰ χρήματα πορισαίμεθα; Παντάπασι μὲν οὖν
 πάντα. Ἄρ' οὖν ἂν σοὶ δοκεῖ ἄνθρωπος ἀπὸ μοχθηρῶν τε
 καὶ αἰσχροῶν πραγμάτων ἀργύριον αὐτῷ πορίσασθαι, ἀνδ'
 ὅτου τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην κτήσαιο, ἢ δύναίτο ἀκού-
 ειν ἐκ τοῦ μὴ οἶον τε, τῷ δ' αὐτῷ ἐκείνῳ καταχρῆσθαι

πρὸς ἀρετὴν ἢ ἕτερόν τι τῶν τοιούτων; Πάνυ μὲν οὖν
 ἔμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν οὐκ ἂν τό γε μοχθηρόν χρησίμον
 ἂν εἴη πρὸς ἀρετὴν; Οὐ γάρ. Οὐκ ἄρα ἀναγκαῖον ἔστι,
 δι' ὧν ἂν ἐπορισαίμεθα τὰ πρὸς ἕκαστα χρησίμα, καὶ
 ταῦτα πρὸς τὰ αὐτὰ χρησίμα εἶναι· φαίνοιο γὰρ ἂν
 ἐνίοτε μοχθηρὰ πρᾶγματα πρὸς ἀγαθόν τι χρησίμον εἶναι·
 ἔτι δὲ μᾶλλον καὶ ἐπὶ τούτου ἂν φανερὰ γένοιτο. εἴπερ 405
 γὰρ ταῦτα χρησίμα ἔστι πρὸς ἕκαστα, ὧν ἄνευ οὐκ ἂν γέ-
 νοιτο, εἰ μὴ ταῦτα προὑπάρχοι, φέρε, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα
 φήσαις· ἄρ' οἶόν τε ἀμαθίαν πρὸς ἐπιστήμην χρησίμον
 εἶναι, ἢ νόσον πρὸς ὑγίειαν, ἢ κακίαν πρὸς ἀρετὴν; Οὐκ
 ἂν ἔγωγε φαίην.

XXIX. Καὶ μὴν τόδε γ' ἂν ὁμολογήσαιμεν ἀδύνατον
 εἶναι, ἐπιστήμην ἐγγενέσθαι ὅτῳ μὴ ἀμαθία πρότερον
 ὑπάρξαι, καὶ ὑγίειαν, ὅτῳ μὴ νόσος, οὐδὲ ἀρετὴν, ὅτῳ μὴ
 κακία. Ἐφη γὰρ οὕτως, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Οὐκ ἂν ἄρα φαί- B
 νοιτο ἀναγκαῖον εἶναι, ὅσων ἄνευ μὴ οἶόν τε γίνεσθαι,
 ταῦτα καὶ χρησίμα εἶναι πρὸς τοῦτο· φαίνοιο γὰρ ἂν
 ἡμῖν ἢ ἀμαθία πρὸς ἐπιστήμην χρησίμος οὕσα, καὶ ἡ νό-
 σος πρὸς ὑγίειαν, καὶ ἡ κακία πρὸς ἀρετὴν. Σφόδρα δυσ-
 πίστως εἶχε καὶ πρὸς τούτους τοὺς λόγους, εἰ μὴ πάντα
 ταῦτα χρήματα ἔσται· καταμαθὼν δ' αὐτὸν ἐγὼ ὅτι ἴσων
 εἶη πείθει, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον λίθον ἐψῆσαι, Ἄλλὰ τού-
 τους μὲν τοὺς λόγους, ἢν δ' ἐγὼ, ἐάσωμεν χαίρειν, ἐπει- C
 δήπερ οὐ δύνατοί ἔσμεν ὁμολογῆσαι, ὁπότερον ταῦτα χρη-
 σιμά τ' ἔστι καὶ χρήματα ἢ οὐ· ἐκείνου δὲ πέρι πῶς ἂν
 φαίμεν· πρότερον ἂν εὐδαιμονέστερόν τε καὶ βελτίω
 ἡγησάμεθα εἶναι ἄνθρωπον, εἰ ὡς πλείστων δεοίτο πρὸς
 τὸ σῶμά τε καὶ τὴν διαίταν ἐπιτηδείων, ἢ εἰ ὡς ἐλαχίστων
 τε καὶ φανλοτάτων; μάλιστα δ' ἂν ἴσως καὶ τοῦτο ὡδε
 θεωρηθεῖη, εἴ τις αὐτὸν πρὸς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον παρα-
 βάλλων σκοποῖτο, ὁποτέρῳ τῶν ἕξων βελτίων, πρότερον D

ὅταν τύχη νοσῶν ἢ ὅταν ὑγιαίνων. Ἀλλὰ τοῦτό γ', ἔφη, οὐ πολλῆς τιμῆς τῆς σκέψεως δεῖται. Ἴσως γάρ, ἦν δ' ἐγώ, παντὶ ἀνθρώπῳ εὐπορον γινῶναι, ὅτι ἢ τοῦ ὑγιαίνοντος ἕξις κρείττων ἐστὶ τῆς τοῦ κάμνοντος· τί δαί; ποτέρως τυγχάνομεν πλειόνων τε καὶ μᾶλλον παντοδαπῶν δεόμενοι, ὅταν κάμνωμεν ἢ ὅταν ὑγιαίνωμεν; Ὅταν κάμνωμεν.

Ε Ὅταν ἄρα αὐτοὶ αὐτῶν τυγχάνωμεν φανλότερα διακείμενοι, τότε σφόδρα τε καὶ πλείστων, τὰ πρὸς ἡδονὰς τὰς διὰ τοῦ σώματος, ἐν ἐπιθυμίαις τε καὶ δεήσεσιν ἔσμεν; Οὕτως.

XXX. Οὐκοῦν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὥσπερ αὐτὸς αὐτοῦ τότε φαίνεται βέλτιστα ἔχων, ὅταν ἐλαχίστων τῶν τοιούτων δέηται, οὕτω πάλιν καὶ δυοῖν ὄντων, εἰ ὁ μὲν τυγχάνοι σφόδρα τε καὶ πολλῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ τε καὶ δεήσει ὦν, ὁ δὲ ὀλίγων τε καὶ ἡσυχῆς; οἷον τὰ τοιάδε· ὅσοι τῶν ἀνθρώπων τυγχάνουσι κυβευταὶ ὄντες, οἱ δὲ οἰνόφυλγες, ἕτεροι δὲ γαστρομάργοι—ἅπαντα γὰρ ταῦτα οὐδὲν ἕτερον τυγχάνει ὄντα ἢ ἐπιθυμίαι. Σφόδρα γε. Αἱ δ' ἐπιθυμίαι πᾶσαι οὐδὲν ἕτερον ἢ ἐνδειαί τινων· οἱ οὖν πλείστα τούτων πεπονθότες ἄνθρωποι ἐν μοχθηροτέρα ἕξει εἰσὶ τῶν
 406 μὴδὲν ἢ ὡς ἐλάχιστα τοιαῦτα πεπονθότων; Πάνυ μὲν οὖν ἔγωγε καὶ σφόδρα μοχθηροῦς τοὺς τοιούτους ὑπολαμβάνω εἶναι· καὶ ὅσα ἂν μᾶλλον τοιούτους, τοσοῦτω καὶ μοχθηροτέρους. Οὐκοῦν δοκεῖ ἡμῖν οὐχ οἷόν τε, χρήσιμα εἶναι ταῦτα πρὸς τοῦτο, εἰ μὴ τυγχάνομεν καὶ δεόμενοι τούτων πρὸς τοῦτο; Φημί. Ἀναγκαῖον ἄρα, εἴπερ μέλλει ἡμῖν χρήσιμα εἶναι ταῦτα πρὸς τὰς τοῦ σώματος θεραπείας τῶν ἐνδειῶν, ἅμα καὶ δεῖσθαι ἡμᾶς τούτων πρὸς τοῦτο; Ἐμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν ὅταν τυγχάνει πλείστα χρήσιμα ὄντα πρὸς
 Β τοῦτο, οὕτως ἂν φαίνοιτο καὶ πλείστων δεόμενος πρὸς τοῦτο, εἴπερ ἀνάγκη τῶν χρησίμων πάντων προσδεῖσθαι. Ἐμοιγε δοκεῖ οὕτω φαίνεσθαι. Ἀναγκαῖον ἄρα φαίνεται κατὰ γε τοῦτου τὸν λόγον, οἷς τυγχάνει πολλὰ χρήματα

ὄντα, τούτους καὶ πολλῶν δεῖσθαι τῶν πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν ἐπιτηδείων· τὰ γὰρ πρὸς τοῦτο χρήσιμα ὄντα χρήματα ἐφαίνετο· ὥστε ἐξ ἀνάγκης ἂν ἡμῖν φαίνοιτο οἱ πλουσιώτατοι μοχθηρότατα διακείμενοι, εἴπερ γε καὶ πλείστων τοιούτων ἐνδεεῖς ὄντες.

ΑΞΙΟΧΟΣ

[ἢ περὶ θανάτου.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΚΛΕΙΝΙΑΣ, ΑΞΙΟΧΟΣ.

St.
III.p.
364

I. Ἐξιώντι μοι ἐς Κυνόσαργες καὶ γενομένῳ [μοι] κατὰ τὸν Ἰλισσὸν διήξε φωνὴ βοῶντός του, Σώκρατες, Σώκρατες, ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς περιεσκόπουν ὀπόθεν εἶη, Κλεινίαν ὀρώ τὸν Ἀξίοχου θέοντα ἐπὶ Καλλιρόῃν μετα Δάμωνος τοῦ μουσικοῦ καὶ Χαριμίδου τοῦ Γλαύκωνος ἤστην δὲ αὐτῷ ὁ μὲν διδάσκαλος τῶν κατὰ μουσικὴν, ὁ δ' ἐξ ἑταιρείας ἐραστὴς ἅμα καὶ ἐρώμενος. ἐδόκει οὖν μοι ἀφεμένῳ τῆς εὐθὺν ὁδοῦ ἀπαντᾶν αὐτοῖς, ὅπως ῥᾶστα ὁμοῦ γενοίμεθα. δεδακρυμένος δὲ ὁ Κλεινίας, Σώκρατες, ἔφη, νῦν ὁ καιρὸς ἐνδείξασθαι τὴν αἰὲν θρυλουμένην πρὸς σοῦ σοφίαν· ὁ γὰρ πατήρ ἐκ τινος ὠρακίας αἰφνιδίῳ ἀδυνατίῳ ἔχει καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου ἐστίν, ἀνιαρῶς τε φέρει τὴν τελευτήν, καίτοι γε τὸν πρόσθεν χρόνον διαχλευάζων τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον καὶ C [πράως] ἐπιτωθάζων. ἀφικόμενος οὖν παρηγόρησον αὐτὸν ὡς εἶπας, ὅπως ἀστενακτὶ ἐς τὸ χρεῶν ἴη, καὶ μοι σὺν τοῖς λοιποῖς ἴνα καὶ τοῦτο εὐσεβηθῇ. Ἄλλ' οὐκ ἀτυχήσεις μου, ὦ Κλεινία, οὐδενὸς τῶν μετρίων καὶ ταῦτα

ἐφ' ὅσια παρακαλῶν. ἐπειγόμεθα δ' οὖν· εἰ γὰρ οὕτως ἔχει, ὠκύτητος δεῖ.

ΚΛ. Ὁφθέντος σου μόνου, ὦ Σώκρατες, ῥαῖσει· καὶ γὰρ ἤδη πολλάκις αὐτῷ γέγονε συμπτώματος ἀνασφῆλαι. D

II. ΣΩ. Ὡς δὲ θάπτον τὴν παρὰ τὸ τεῖχος ἤειμεν, ταῖς Ἰτωνίαις — πλησίον γὰρ ᾤκει τῶν πυλῶν, πρὸς τῇ 365 Ἀμαξονίδι στήλῃ — καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη μὲν συνειλεγμένον τὰς ἀφᾶς καὶ τῷ σώματι ῥωμαλέου, ἀσθενῆ δὲ τὴν ψυχὴν, πάνυ ἐνδεᾶ παραμυθίας, πολλάκις δ' ἀναφερόμενον καὶ στεναγμοὺς ἰέντα σὺν δακρυοῖς καὶ κροτήσεσι χειρῶν. κατιδὼν δὲ αὐτόν, Ἀξίοχε, τί ταῦτα; ἔφη· ποῦ τὰ πρόσθεν ἀνχήματα καὶ αἱ συνεχεῖς εὐλογίαι τῶν ἀρετῶν καὶ τὸ ἄρρατον ἐν σοὶ θάρσος; ὡς γὰρ ἀγωνιστὴς δειλός, ἐν τοῖς γυμνασίοις γενναῖος φαινόμενος, ὑπολέλοιπας ἐν τοῖς ἄθλοις. οὐκ ἐπιλογεῖ τὴν φύσιν περιεσκεμμέ- B νως, ἀνὴρ τοσόσδε τῷ χρόνῳ καὶ κατήκοος λόγων καί, εἰ μηδὲν ἕτερον, Ἀθηναῖος, ὅτι, τὸ κοινὸν δὴ τοῦτο καὶ πρὸς πάντων θρυλούμενον, παρεπιδημία τίς ἐστιν ὁ βίος, καὶ ὅτι δεῖ * τοῦτον * ἐπιεικῶς διαγαρόντας εὐθύμως μόνου οὐχὶ παιανίζοντας εἰς τὸ χρεῶν ἀπιέναι; τὸ δὲ οὕτω μαλακῶς καὶ δυσασποπάστως ἔχειν νηπίου δίκην οὐ περὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν ἐστίν.

ΑΞ. Ἀληθῆ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, καὶ ὀρθῶς μοι φαί- C νει λέγων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως παρ' αὐτὸ τὸ δεινὸν γενομένῳ οἱ μὲν καρτεροὶ καὶ περιττοὶ λόγοι ὑπεκπνεύουσι λεληθότως καὶ ἀτιμάζονται, ἀντίσχει δὲ δέος τι, ποικίλως περιαμύττον τὸν νοῦν, εἰ στερήσομαι τοῦδε τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν, ἀειδῆς δὲ καὶ ἄπυστος ὅποιποτε κείσομαι σηπόμενος, εἰς εὐλὰς καὶ κνώδαλα μεταβάλλων.

III. ΣΩ. Συνάπτεις γὰρ, ὦ Ἀξίοχε, παρὰ τὴν ἀνεπι- D στασίαν ἀνεπιλογίστως τῇ ἀναισθησίᾳ αἰσθησῶν, καὶ σεαυ-

τῷ ὑπεναντία καὶ ποιεῖς καὶ λέγεις, οὐκ ἐπιλογιζόμενος, ὅτι ἅμα μὲν ὀδύρει τὴν ἀναισθησίαν, ἅμα δὲ ἀλγείς ἐπι σήψει καὶ στερήσει τῶν ἡδέων, ὥσπερ εἰς ἕτερον ζῆν ἀποθανούμενος, ἀλλ' οὐκ εἰς παντελῆ μεταβαλὼν ἀναισθησίαν καὶ τὴν αὐτὴν τῇ πρὸ τῆς γενέσεως. ὡς οὖν ἐπὶ τῆς Δράκοντος ἢ Κλεισθένους πολιτείας οὐδὲν περὶ σὲ κακὸν ἦν· ἀρχὴν γὰρ οὐκ ἦς, περὶ ὃν ἂν ἦν· οὕτως οὐδὲ
 E μετὰ τὴν τελευταίην γενήσεται· σὺ γὰρ οὐκ ἔσει περὶ ὃν ἔσται. πάντα τοιγαροῦν τὸν τοιοῦδε φλύαρον ἀποσκιδάσαι, τοῦτο ἐννοήσας, ὅτι τῆς συγκρίσεως ἅπαξ διαλυθείσης καὶ τῆς ψυχῆς εἰς τὸν οἰκείου ἰδρυθείσης τόπον τὸ ὑπολειφθὲν σῶμα, γεῶδες ὄν καὶ ἄλογον, οὐκ ἔστιν ὁ ἄνθρωπος. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἔσμεν ψυχῆ, ζῶν ἀθάνατον ἐν θνητῷ
 366 καθειργμένον φρουρίῳ· τὸ δὲ σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ περιήρμοσεν ἢ φύσις, ᾧ τὰ μὲν ἡδοντα ἀμνηστία καὶ πτηνὰ καὶ πλείοσιν ὀδύνας ἀνακεκραμένα, τὰ δὲ ἀλγεινὰ ἀκραυφῆ καὶ πολυχρόνια καὶ τῶν ἡδόντων ἄμοιρα· [νόσους δὲ καὶ φλεγμονὰς τῶν αἰσθητηρίων, ἐτι δὲ τὰς ἐντὸς κακότητας,] οἷς ἀναγκαστῶς, ἅτε παρεσπαρμένη τοῖς πόροις, ἢ ψυχὴ συναλγοῦσα τὸν οὐράνιον ποθεῖ καὶ σύμφυλον αἰθέρα, καὶ διὰ τῆς ἐκεῖσε διαίτης καὶ χορείας ὀργνωμένη· ὥστε ἢ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγὴ κακοῦ τινός ἐστιν εἰς
 B ἀγαθὸν μεταβολή.

IV. ΑΞ. Κακὸν οὖν, ὦ Σώκρατες, ἡγούμενος τὸ ζῆν πῶς ἐν αὐτῷ μένεις, καὶ ταῦτα φροντιστὴς ὢν καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς πολλοὺς τῷ νῷ διαφέρων;

ΣΩ. Ἀξίόχε, σὺ δὲ οὐκ ἔτνμά μοι μαρτυρεῖς, οἷσι δὲ καθάπερ Ἀθηναίων ἢ πληθὺς, ἐπειδὴ ζητητικὸς εἰμι τῶν πραγμάτων, ἐπιστήμονά του εἶναι με. ἐγὼ δὲ εὐξάμεην ἂν τὰ κοινὰ ταῦτα εἰδέσθαι· τοσοῦτον ἀποδέω τῶν περι-
 C τῶν. καὶ ταῦτα δέ, ἃ λέγω, Προδίκου ἐστὶ τοῦ σοφοῦ ἀπη-

χήματα, τὰ μὲν διμοίρου ἐωνημένα, τὰ δὲ δυοῖν δραγμαῖν, τὰ δὲ τετραδράχμου. προῖκα γὰρ ἀνὴρ οὗτος οὐδένα διδάσκει, διὰ παντὸς δὲ ἔθος ἐστὶν αὐτῷ φωνεῖν τὸ Ἐπιχάρμειον· ἃ δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα νίξει· δός τι καὶ λάβοις τί *κα*· καὶ πρῶην γοῦν παρὰ Καλλίᾳ τῷ Ἴπποκίκου ποιούμενος ἐπίδειξιν τοσάδε τοῦ ζῆν κατεῖπεν, ὥστε ἐγώ γε μὲν παρὰ ἀκαρῆ διέγραψα τὸν βίον, καὶ ἐξ ἐκείνου θανατῶ μου ἢ ψυχῆ, Ἀξίόχε.

ΑΞ. Τίνα δὲ ἦν τὰ λεχθέντα;

V. ΣΩ. Φράσαιμι ἂν σοι ταῦτα ἃ μνημονεύσω. ἔφη D γάρ, Τί μέρος τῆς ἡλικίας ἄμοιρον τῶν ἀνιαρῶν; οὐ κατὰ μὲν τὴν πρώτην γένεσιν τὸ νήπιον κλαίει, τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμενον; οὐ λείπεται γοῦν οὐδεμιᾶς ἀλγηδόνης, ἀλλ' ἢ δι' ἐνδειαν ἢ περιψυγμὸν ἢ θάλπος ἢ πληγὴν ὀδυ-
 νᾶται, λαλῆσαι μὲν οὐπω δυνάμενον ἢ πάσχει, κλανθμυριζόμενον δὲ καὶ ταύτην τῆς δυσαρεστήσεως μίαν ἔχον φωνήν. ὅποταν δὲ εἰς τὴν ἑπταετίαν ἀφίκηται πολλοὺς πόρους διαντλήσαν, *ἐπέστησαν* παιδαγωγοὶ καὶ γραμματισταὶ καὶ E παιδοτρίβαι τυραννοῦντες· ἀξιομένου δὲ κριτικοί, γεωμέτραι, τακτικοί, πολὺ πλῆθος δεσποτῶν. ἐπειδὴν δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφῆ, κοσμητῆς καὶ φόβος χείρων, ἔπειτα Ἀνίκειον καὶ Ἀκαδημία καὶ γυμνασιαρχία καὶ ῥάβδοι καὶ 367 κακῶν ἄμετροιαι· καὶ πᾶς ὁ τοῦ μειρακίσκου χρόνος ἐστὶν ὑπὸ σωφρονιστῶν καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς νέους αἴρεσιν τῆς ἐξ Ἄρειον πάγον βουλῆς. ἐπειδὴν δὲ ἀπολυθῆ τούτων, φροντίδες ἄντικρος ὑπέδυσαν καὶ διαλογισμοί, τίνα τὴν τοῦ βίου ὁδὸν ἐνστήσεται, καὶ τοῖς ὕστερον χαλεποῖς ἐφάνη τὰ πρῶτα παιδικὰ καὶ νηπίων ὡς ἀληθῶς φόβητρα· στρα-
 τεῖαι τε γὰρ καὶ τραύματα καὶ συνεχεῖς ἀγῶνες. εἶτα λα-
 B θὸν ὑπῆλθε τὸ γῆρας, εἰς ὃ πᾶν συρρεῖ τὸ τῆς φύσεως ἐπίκληρον καὶ δυσάλθές. κἂν μὴ τις θᾶπτον ὡς χρέος ἀπο-

διδῶ τὸ ζῆν, ὡς ὀβολοστάτις ἢ φύσις ἐπιστάσα ἐνεχυράζει
τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν, πολλάκις δὲ ἄμφω. κἂν ἐπι-
μείνη τις, παρέλυσεν, ἐλώβησατο, παρήρθρωσεν. ἀλλ' οἱ
πολλοὶ γήρως ἀπακμάζουσι καὶ τῷ νῶ, καὶ δις παῖδες οἱ
γέροντες γίνονται *κατὰ τὴν παροιμίαν*.

VI. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρωπείων ἐπιστή-
C μωνες, οὓς ἂν περὶ πλείστου ποιῶνται, θάπτον ἀπαλλάτ-
τουσι τοῦ ζῆν. Ἀγαμήδης γοῦν καὶ Τροφώνιος οἱ δειμά-
μενοι τὸ Πυθοῖ τοῦ θεοῦ τέμενος, εὐξάμενοι τὸ κράτιστον
αὐτοῖς γενέσθαι, κοιμηθέντες οὐκέτ' ἀνέστησαν· οἱ τε τῆς
Ἀργείας ἱερείας νίεις, ὁμοίως εὐξάμενης αὐτοῖς τῆς μη-
τρὸς γενέσθαι τι τῆς εὐσεβείας παρὰ τῆς Ἥρας γέρας,
ἐπειδὴ τοῦ ζεύγους ὑστερήσαντος ὑποδύντες αὐτοὶ διή-
νεγκαν αὐτὴν εἰς τὸν νεῶν, μετὰ τὴν εὐχὴν νυκτὶ μετήλ-
D λαξαν. μακρὸν ἂν εἴη διεξιέναι τὰ τῶν ποιητῶν, οἱ στό-
μασι θειοτέροις τὰ περὶ τὸν βίον θεσπιωδοῦσιν, ὡς κατο-
δύρονται τὸ ζῆν· ἐνὸς δὲ μόνου μνησθήσομαι τοῦ ἀξιο-
λογωτάτου, λέγοντος

ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
ζῶειν ἀχνυμένοις,

καὶ

οὐ μὲν γὰρ τί ποτ' ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρός
πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνεῖει τε καὶ ἔρπει.

368 τὸν δ' Ἀμφιάραον τί φησιν;

τὸν πέρι κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
παντοίῃ φιλότῃ· οὐδ' ἴκετο γήραος οὐδόν.

ὁ δὲ κελεύων

τὸν φύντα θρηγεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,

τί σοι φαίνεται; ἀλλὰ παύομαι, μὴ ποτε παρὰ τὴν ὑπό-
σχεσιν μηκύνω καὶ ἐτέρων μιμησκόμενος.

VII. Ποίαν δέ τις ἐλόμενος ἐπιτήδευσιν ἢ τέχνην οὐ

μέμφεται καὶ τοῖς παροῦσι χαλεπαίνει; τὰς χειρωνακτικὰς B
ἐπέλθωμεν καὶ βαναύσους πονουμένων ἐκ νυκτὸς εἰς
νύκτα καὶ μόλις ποριζομένων τὰπιτήδεια, κατοδυρομένων
τε ἑαυτοῦς καὶ πᾶσαν ἀγρυπνίαν ἀναπιμπλάντων ὀλο-
φυροῦν καὶ φροντίδων; ἀλλὰ τὸν πλωτικὸν καταλεξά-
μεθα, περαιούμενον διὰ τοσῶνδε κινδύνων καὶ, ὡς ἀπε-
φήνατο Βίας, μήτε ἐν τοῖς τεθνηκόσιν ὄντα μήτε ἐν τοῖς
βιοῦσιν; ὁ γὰρ ἐπίγειος ἀνθρώπος ὡς ἀμφίβιος αὐτὸν εἰς
τὸ πέλαγος ἔρριψεν, ἐπὶ τῇ τύχῃ γενόμενος πᾶς. ἀλλ' ἢ C
γεωργία γλυκὺ· δῆλον. ἀλλ' οὐχ ὄλον, ὡς φασιν, ἔλκος,
ἀεὶ λύπης πρόφασιν εὐρισκόμενον, κλαῖον νυκτὶ μὲν ἀ-
χμόν, νυκτὶ δὲ ἐπομβρίας, νυκτὶ δὲ ἐπίκλυσιν, νυκτὶ δὲ ἐρυ-
σίβην, νυκτὶ δὲ θάλαπος ἄκαιρον ἢ κρυμόν; ἀλλ' ἢ πολυτί-
μητος πολιτεία — πολλὰ γὰρ ὑπερβαίνω — διὰ πόσων
ἐλαύνεται δεινῶν; τὴν μὲν χαρὰν ἔχουσα φλεγμονῆς δί-
κην παλλομένην καὶ σφυγματάωδη, τὴν δὲ ἀπότευξιν ἀλγί- D
στην καὶ θανάτων μυρίων χεῖρω. τίς γὰρ ἂν εὐδαιμονή-
σειε πρὸς ὄχλον ζῶν, εἰ ποπυσθεῖη καὶ κροτηθεῖη δήμου
παίγνιον, ἐκβαλλόμενον, συριττόμενον, ζημιούμενον,
θνησκόν, ἔλεούμενον· ἐπεὶ τοί γε, Ἀξίοχε πολιτικέ, ποῦ
τέθνηκε Μιλτιάδης; ποῦ δὲ Θεμιστοκλῆς; ποῦ δ' Ἐφιάλ-
της; ποῦ δὲ πρόων οἱ δεκα στρατηγοί; ὅτ' ἐγὼ μὲν οὐκ
ἐπὶ πόσων τὴν γνώμην· οὐ γὰρ ἐφαίνετό μοι σεμνὸν μαι-
νομένῳ δήμῳ συνεξάσχειν· οἱ δὲ περὶ Θηραμένην καὶ
Καλλίξενον τῇ ὑστεραία προέδρους ἐγκαθέτους ὑφέντες E
κατεχειροτόνησαν τῶν ἀνδρῶν ἄκριτον θάνατον. καίτοι
γε σὺ μόνος αὐτοῖς ἤμυνες καὶ Εὐρυπτόλεμος, τρισμυ- 369
ρίων ἐκκλησιαζόντων.

VIII. ΑΞ. Ἔστι ταῦτα, ᾧ Σώκρατες· καὶ ἐγωγε ἐξ
ἐκείνου ἄλις ἔσχον τοῦ βήματος καὶ χαλεπώτερον οὐδὲν
ἐφάνη μοι πολιτείας· δῆλον δὲ τοῖς ἐν τῷ ἔργῳ γενομένοις.

σὺ μὲν γὰρ οὕτω λαλεῖς ὡς ἐξ ἀπόπτου θεώμενος, ἡμεῖς δ' ἴσμεν ἀκριβέστερον οἱ διὰ πείρας ἴοντες. δῆμος γάρ, ὃ φίλε Σώκρατες, ἀχάριστον, ἀψίκορον, ὠμόν, βάρβαρον, ἀπαιδευτον, ὡς ἂν σννηρατισμένον ἐκ σύγκλυδος ὄχλου B καὶ βιαιῶν φλυάρων· ὁ δὲ τούτῳ προσεταιριζόμενος ἀθλιώτερος μακροῦ.

ΣΩ. Ὅποτε οὖν, ὦ Ἀξίοχε, τὴν ἐλευθεριωτάτην ἐπιστήμην τίθεσαι τῶν λοιπῶν ἀπευκταιοτάτην, τί τὰς λοιπὰς ἐπιτηδεύσεις ἐνόησομεν; οὐ φρευκίς; ἤκουσα δὲ ποτε καὶ τοῦ Προδίκου λέγοντος, ὅτι ὁ θάνατος οὔτε περὶ τοὺς ζῶντας ἔστιν οὔτε περὶ τοὺς μετηλλαχότας.

ΑΞ. Πῶς φῆς, ὦ Σώκρατες;

IX. ΣΩ. Ὅτι περὶ μὲν τοὺς ζῶντας οὐκ ἔστιν, οἱ δὲ C ἀποθανόντες οὐκ εἰσὶν. ὥστε οὔτε περὶ σὲ νῦν ἔστιν, οὐ γὰρ τέθνηκας, οὔτε εἴ τι πάθεις, ἔσται περὶ σέ· σὺ γὰρ οὐκ ἔσει. μάταιος οὖν ἡ λύπη, περὶ τοῦ μῆτε ὄντος μῆτε ἔσομένου περὶ Ἀξίοχον Ἀξίοχον ὀδύρεσθαι, καὶ ὅμοιον ὡς εἰ περὶ τῆς Σκύλλης ἢ τοῦ Κενταύρου τις ὀδύροιο, τῶν μῆτε ὄντων περὶ σὲ μῆτε ὕστερον μετὰ τὴν τελευτήν ἔσομένων. τὸ γὰρ φοβερόν τοις οὐσίην ἔστι· τοῖς δ' οὐκ οὔσι D πῶς ἂν εἴη;

ΑΞ. Σὺ μὲν ἐκ τῆς ἐπιπολαζούσης τὰ νῦν λεσηγνείας τὰ σοφὰ ταῦτα εἰρηκας· ἐκεῖθεν γὰρ ἔστιν ἢδε ἢ φλυαρολογία, πρὸς τὰ μειράκια διακεκοσμημένη· ἐμὲ δὲ ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν λυπεῖ, καὶ πιθανωτέρους τούτων λόγους ἂν τιμροτήσης, ὦ Σώκρατες. οὐκ ἐπαῖει γὰρ ὁ νοῦς ἀποπλανώμενος εἰς εὐπειρίας λόγων, οὐδὲ ἄπτεται ταῦτα τῆς ὁμοιορίας, ἀλλ' εἰς μὲν πομπὴν καὶ ῥημάτων ἀγλαῖσμον ἀνύτει, τῆς δὲ ἀληθείας ἀποδεῖ· τὰ δὲ παθήματα E σοφισμάτων οὐκ ἀνέχεται, μόνους δὲ ἀρκεῖται τοῖς δυναμένους καθικέσθαι τῆς ψυχῆς.

X. ΣΩ. Συνάπτεις γάρ, ὦ Ἀξίοχε, ἀνεπιλογίστως, τῇ στέρησει τῶν ἀγαθῶν ἀντεισάγων κακῶν αἰσθησιν, ἐκλαθόμενος ὅτι τέθνηκας. λυπεῖ γὰρ τὸν στερούμενον 370 τῶν ἀγαθῶν ἢ ἀντιπάθεια τῶν κακῶν, ὁ δ' οὐκ ὦν οὐδὲ τῆς στέρησεως ἀντιλαμβάνεται· πῶς οὖν ἐπὶ τῷ μὴ παρόντι γινώσκιν τῶν λυπησόντων γένοιτ' ἂν ἡ λύπη; ἀρχὴν γάρ, ὦ Ἀξίοχε, μὴ σννυποτιθέμενος ἀμῶς γέ πως μίαν αἰσθησιν, κατὰ τὸ ἀνεπιστήμον, οὐκ ἂν ποτε πτυρεῖς τὸν θάνατον· νῦν δὲ περιτρέπεις σεαυτόν, δειματούμενος στέρησεσθαι τῆς ψυχῆς, τῇ δὲ στέρησει περιτιθεῖς ψυχὴν, καὶ ταρβείς μὲν τὸ μὴ αἰσθήσεσθαι, καταλήψεσθαι δὲ οἷει τὴν οὐκ ἔσομένην αἰσθησιν αἰσθήσει· πρὸς τῷ πολλοῦς B καὶ καλοῦς εἶναι λόγους περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. οὐ γὰρ δὴ θνητὴ γε φύσις * οὔσα* τοσόδ' ἂν ἤρατο μεγεθουργίας, ὥστε καταφρονῆσαι μὲν ὑπερβαλλόντων θηρίων βίας, διαπεραιώσασθαι δὲ πελάγη, δείμασθαι δὲ ἄστη, καταστήσασθαι δὲ πολιτείας, ἀναβλέψαι δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδεῖν περιφορὰς ἄστρον καὶ δρόμους ἡλίου τε καὶ σελήνης ἐκλείψεις τε καὶ ταχέας ἀποκαταστάσεις, ἰσημερίας τε καὶ τροπὰς διττὰς χειμῶνος καὶ θέρους καὶ πλειάδων ἀνατολάς τε καὶ δύσεις ἀνέμους τε καὶ καταφορὰς ὄμβρων καὶ πρηστήρων ἐξαισίους συρμούς, καὶ τὰ τοῦ κόσμου παθήματα παραπήξασθαι πρὸς τὸν αἰῶνα, εἰ μὴ τι θεῖον ὄντως ἐνῆν πνεῦμα τῇ ψυχῇ, δι' οὗ τὴν τῶν τηλικῶνδε περινοίαν καὶ γινώσκιν ἔσχεν.

XI. Ὅστε οὐκ εἰς θάνατον ἀλλ' εἰς ἀθανασίαν μεταβαλεῖς, ὦ Ἀξίοχε, οὐδὲ ἀφαίρεσιν ἔξεις τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' εἰλικρινεστέραν τὴν ἀπόλαυσιν, οὐδὲ μεμιγμένης θνητῷ σώματι τὰς ἡδονάς, ἀλλ' ἀκράτους ἀπασῶν ἀλγηδόνων. D ἐκεῖσε γὰρ ἀφίξει μονωθεῖς ἐκ τῆσδε τῆς εἰρκτῆς, ἐνθα ἄπονα πάντα καὶ ἀστένακτα καὶ ἀγήρατα, γαληνὸς δὲ τις

καὶ κακῶν ἄγονος βίος, ἀσαλεύτῳ ἡσυχία εὐδιαζόμενος, καὶ περιθρῶν τὴν φύσιν, φιλοσοφῶν οὐ πρὸς ὄχλον καὶ θέατρον, ἀλλὰ πρὸς ἀμφιθαλῆ τὴν ἀλήθειαν.

ΑΞ. Εἰς τὸνναντίον με τῷ λόγῳ περιέστακας· οὐκ ἔτι γὰρ μοι θανάτου δέος ἔνεστιν, ἀλλ' ἤδη καὶ πόθος, E ἵνα τι κἀγὼ μιμησάμενος τοὺς ῥήτορας περιττὸν εἶπω· κἄμπαλιν μετεωρολογῶ καὶ δίδιμι τὸν αἰθιῶν καὶ θεῶν δρόμον, ἐν τε τῆς ἀσθενείας ἑμαυτὸν συνειλεγμαι καὶ γέγονα καινός.

371 XIII. ΣΩ. Εἰ δὲ καὶ ἕτερον βούλει λόγον, ὃν ἐμοὶ ἤγγειλε Γωβρύης, ἀνὴρ μάγος· ἔφη κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν τὸν πάππον αὐτοῦ καὶ ὁμώνυμον πεμφθέντα εἰς Ἀθῆλον, ὅπως τηρήσειε τὴν νῆσον ἐν ἣ ὁ δύο θεοὶ ἐγένοντο, ἐν τινῶν χαλκίων δέλτων, ἃς ἐξ Ὑπερβορέων ἐκόμισαν E Ὡπίς τε καὶ Ἐκαέργη, ἐκμεμαθημένοι, μετὰ τὴν τοῦ σώματος λύσειν τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἀδηλον χωρεῖν τόπον κατὰ τὴν ὑπόγειον οἴκησιν, ἐν ἣ βασιλεία Πλούτωνος οὐκ ἦττω B τῆς τοῦ Διὸς ἀυλῆς, ἅτε τῆς μὲν γῆς ἐχούσης τὰ μέσα τοῦ κόσμου, τοῦ δὲ πόλου ὄντος σφαιροειδοῦς, οὗ τὸ μὲν ἕτερον ἡμισφαίριον θεοὶ ἔλαχον οἱ οὐράνιοι, τὸ δὲ ἕτερον οἱ ὑπὲρθευ, οἱ μὲν ἀδελφοὶ ὄντες, οἱ δὲ ἀδελφῶν παῖδες, τὰ δὲ πρόπυλα τῆς εἰς Πλούτωνος ὁδοῦ σιδηροῖς κλειθροῖς καὶ κλεισίῳ ὠχύρωται· ταῦτα δὲ ἀνοίξαντα ποταμὸς Ἀχέρων ἐκδέχεται, μεθ' ὃν Κικυντός, οὗς χορὴ πορθμεύσαντας ἀχθῆναι ἐπὶ Μίνω καὶ Ῥαδάμανθυν, ὃ κλήζεται πεδίου ἀληθείας.

C XIII. Ἐνταυθοὶ καθέζονται δικασταὶ ἀνακρίνοντες τῶν ἀφικνουμένων ἕκαστον, τίνα βίον βεβίωκε καὶ τίσιν ἐπιτηδεύμασιν ἐνφρόνησεν τῷ σώματι. ψεύσασθαι μὲν οὐκ ἀμύχανον. ὅσοις μὲν οὐκ ἐν τῷ ζῆν δαίμων ἀγαθὸς ἐπέπνευσεν, εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν χώρον οἰκίζονται, ἐνθα

ἄφθονοι μὲν ὄρα παγκάρπου γονῆς βρούουσι, πηγὰ δὲ ὑδάτων καθαρῶν ῥέουσι, παντοῖοι δὲ λειμῶνες ἀνθεσι ποιηκίλοις ἐαριζόμενοι, διατριβαὶ δὲ φιλοσόφων καὶ θέατρα ποιητῶν καὶ κύκλιοι χοροὶ καὶ μουσικὰ ἀκούσματα, συμ- D πόσιά τε εὐμελῆ καὶ εἰλαπίναι αὐτοχορήγητοι, καὶ ἀκήρατος ἀλυπία καὶ ἡδεῖα διαίτα· οὔτε γὰρ χεῖμα σφοδρὸν οὔτε θάλλπος ἐγγίγνεται, ἀλλ' εὐκρατος ἀῆρ χεῖται ἀπαλαῖς ἡλίου ἀκτίσιν ἀνακρινάμενος, ἐνταῦθα τοῖς μεμνημένοις ἐστὶ τις προεδρία· καὶ τὰς ὀσίους ἀγιστείας γάκειςε συντελοῦσι. πῶς οὖν οὐ σοὶ πρώτῳ μέτεστι τῆς τιμῆς, ὄντι γεννήτῃ τῶν θεῶν; καὶ τοὺς περὶ Ἡρακλέα τε καὶ Διόνυ- E σον κατιόντας εἰς Ἄιδου πρότερον λόγος ἐνθάδε μνηθῆναι, καὶ τὸ θάρσος τῆς ἐκεῖσε πορείας παρὰ τῆς Ἐλευσινίας ἐναύσασθαι. ὅσοις δὲ τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων ἠλάθη, ἄγονται πρὸς Ἐρινύων ἐπ' ἔρεβος καὶ χάος διὰ ταρτάρου, ἐνθα χῶρος ἀσεβῶν καὶ Δαναΐδων ὑδρεῖαι ἀτελεῖς καὶ Ταντάλου δίψος καὶ Τιτυοῦ σπλάγχνα καὶ Σισύφου πέτρος ἀνήνυτος, οὗ τὰ τέρματα αὐθις ἄρχεται πό- 372 νων· ἐνθα θηροὶ περιλιχούμενοι καὶ λαμπάσιν ἐπιμόνως πυρρούμενοι Ποινῶν καὶ πᾶσαν αἰκίαν αἰκίζόμενοι αἰθίοις τιμωρίας τρύνονται.

XIV. Ταῦτα μὲν ἐγὼ ἤκουσα παρὰ Γωβρύου, σὺ δ' ἂν ἐπικρίνεις, Ἀξίοχε. ἐγὼ γὰρ λόγῳ ἀνθελκόμενος τοῦτο μόνον ἐμπέδως οἶδα, ὅτι ψυχὴ ἅπαντα ἀθάνατος, ἢ δὲ ἐκ τοῦδε τοῦ χωρίου μετασταθεῖσα καὶ ἄλυπος· ὥστε ἢ κάτω ἢ ἄνω εὐδαιμονεῖν σε δεῖ, Ἀξίοχε, βεβιωκότα εὐσεβῶς.

ΑΞ. Αἰσχύνομαι σοὶ τι εἰπεῖν, ὃ Σώκρατες· τοσοῦ- B τον γὰρ ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἤδη καὶ ἔρωτα αὐτοῦ ἔχειν. οὕτω με καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὡς καὶ ὁ οὐράνιος, πέπεικε, καὶ ἤδη περιφρονῶ τοῦ ζῆν, ἅτε εἰς ἀμείνω οἶκον μεταστησόμενος. νυνὶ δὲ ἡρέμα κατ' ἑμαν-

τὸν ἀναριθμήσομαι τὰ λεγθέντα, ἐκ μεσημβρίας δὲ παρέ-
σει μοι, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ποιήσω ὡς λέγεις, καὶ γὰρ δὲ ἐπάνεμι ἐς Κυνόσ-
αργες ἐς περίπατον, ὅπόθεν δεῦρο μετεκλήθη.

APPENDIX PLATONICA.

Α Δ Β Ι Ν Ο Υ

εἰσαγωγή εἰς τοὺς Πλάτωνος διαλόγους.

I. Ὅτι τῷ μέλλοντι ἐντεύξεσθαι τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις προσήκει πρότερον ἐπίστασθαι αὐτὸ τοῦτο, τί ποτὲ ἔστιν ὁ διάλογος, οὔτε γὰρ ἄνευ τέχνης τινὸς καὶ δυνάμεως γεγραμμένοι εἰσίν, οὔτε τεχνικῶς γνωρίσαι ἡδύδιον τῷ γε θεωρίας ἀπείρως ἔχοντι. ἀρέσκει δὲ τῷ φιλοσόφῳ περὶ παντὸς οὐτινοσοῦν τὴν σκέψιν ποιούμενον τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ἐξετάζειν, ἔπειτα τί τοῦτο δύναται καὶ τί μὴ, πρὸς ὃ τί τε γρηῃσιμον πέφυκε καὶ πρὸς ὃ μὴ. λέγει δὲ ὧδε· περὶ παντός, ὦ παῖ, μία ἀρχὴ τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλευέσθαι· εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ἡ βουλή ἦ, ἢ παρὰ τοῦτο ἀμαρτάνειν ἀνάγκη· τοὺς δὲ πολλοὺς λέληθεν, ὅτι οὐκ ἴσασι τὴν οὐσίαν ἐκείνου· ὡς οὖν [οὐκ] εἰδότες οὐ διομολογοῦνται ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως, προελθόντες δὲ τὸ εἰκὸς ἀποδιδόασιν· οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὐτ' ἄλλοις ὁμολογοῦσιν. ἵνα οὖν μὴ τοῦτο πάθωμεν ἐντυγχάνοντες τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις, αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ ἔφη, σκεψώμεθα, τί ποτ' ἔστιν ὁ διάλογος. ἔστι τοίνυν οὐκ ἄλλο τι ἢ λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συνηείμενος περὶ τινος τῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσόφων πραγμάτων, μετὰ τῆς προεπούσης ἠθοποιίας τῶν παραλαβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς.

II. Λόγος μὲν οὖν λέγεται ὁ διάλογος καθάπερ ὁ ἀνθρωπος ζῶον· ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος ἔστιν ὁ μὲν ἐνδιάθετος ὁ δὲ προφορικός, ἀκουσόμεθα τοῦ προφορικοῦ· καὶ ἐπεὶ τούτου ὁ μὲν ἔστι κατὰ διέξοδον λεγόμενος, ὁ δὲ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, ἴδιον τοῦ διαλόγου ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις· ὅθεν ὁ λόγος ἐξ ἐρωτήσεως εἶναι λέγεται. τὸ δὲ περὶ τινος τῶν φιλοσόφων καὶ πολιτικῶν πραγμάτων πρόσκειται, διότι οἰκείαν εἶναι δεῖ τὴν ὑποκειμένην ὕλην τῷ διαλόγῳ· αὕτη δὲ ἔστιν ἡ πολιτικὴ καὶ φιλόσοφος, ὡς γὰρ τῇ τραγῳδίᾳ καὶ ὅλως τῇ ποιήσει οἰκεία

ἄλη ὑποβέβληται τῶν μύθων, οὕτως τῷ διαλόγῳ ἢ φιλόσοφος, τουτέστι τὰ πρὸς φιλοσοφίαν. τὸ δὲ μετὰ τῆς προεπούσης ἠθοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων, *διότι* διαφορῶν ἐν τοῖς λόγοις ὄντων τὸν βίον, τῶν μὲν φιλοσόφων, τῶν δὲ σοφιστικῶν, τὰ οἰκεία ἦδη δεῖ ἐκάστῳ ἀνατιθέναι, τῷ μὲν φιλόσοφῳ τὸ γενναῖον καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ τὸ φιλάληδες, τῷ δὲ σοφιστικῷ τὸ ποικίλον καὶ τὸ παλίμβολον καὶ τὸ φιλόδοξον, τῷ δὲ ἰδιωτικῷ τὸ οἰκείον. ἐπὶ τούτοις φησὶ καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς· καὶ μάλα εἰκότως· ὡς γὰρ τῇ τραγωδίᾳ καὶ τῇ κωμῳδίᾳ τὸ οἰκείον μέτρον δεῖ παρεῖναι καὶ τῇ λεγομένῃ ἱστορίᾳ τὸ πλάσμα, οὕτως καὶ τῷ διαλόγῳ τὴν οἰκείαν λέξιν καὶ σύνθεσιν, ἔχουσιν τὸ Ἀττικόν, τὸ εὐχαί, τὸ ἀπέριπτον, τὸ ἀνευδέες. εἰ δὲ τις λεγόμενος λόγος μὴ καθάπερ εἶπον εἰδοποιούμενος, ἀλλ' ἐνδεὴς ὢν τούτων λέγοιτο εἶναι διάλογος, οὐκ ὀρθῶς ἂν λέγοιτο. οὕτω τὸ παρὰ Θουκυδίδῃ λεγόμενον [τῶν δυναμέων] εἰδοποιεῖν τὴν ἰδιότητα τῶν διαλογῶν οὐ φήσομεν εἶναι διάλογον, ἀλλὰ μᾶλλον δύο δημηγορίας κατ' ἐνθύμησιν ἀλλήλαις ἀντιγεγραμμένας.

III. Ἐπεὶ οὖν ὁ τί ποτέ ἐστιν ὁ διάλογος τεθεωρήκαμεν, περὶ τῆς διαφορᾶς αὐτοῦ τοῦ κατὰ Πλάτωνα διαλόγου ἴδωμεν, τουτέστι περὶ τῶν χαρακτήρων, πόσοι τέ εἰσιν οἱ ἀνωτάτω καὶ πόσοι ἐκείνων ὑποδιαιεθέντες εἰς τοὺς ἀτόμους ἐστήσαντο. περὶ μὲν οὖν χαρακτήρων ἐν τοῖς ἐξῆς τελεώτατα μετὰ ὑπογραφῆς εἰρήσεται, ἐνθαδὲ δὲ γνωστότερον τοσοῦτον περὶ τῶν ἀνωτάτω χαρακτήρων, ὅτι δύο ὄντων, ὑφηγητικῷ καὶ ζητητικῷ, ὁ μὲν ὑφηγητικὸς ἤρμυσται πρὸς διδασκαλίαν καὶ πράξιν καὶ ἀπόδειξιν τοῦ ἀληθοῦς, ὁ δὲ ζητητικὸς πρὸς γυμνασίαν καὶ ἀγῶνα καὶ ἔλεγχον τοῦ ψεύδους· καὶ ὅτι ὁ μὲν ὑφηγητικὸς τῶν πραγμάτων στοχάζεται, ὁ δὲ ζητητικὸς τῶν προσώπων. τῶν μὲν οὖν Πλάτωνος διαλόγων ὑπάγονται τῷ μὲν φυσικῷ ὁ Τιμαίος, τῷ δὲ ἠθικῷ ἡ Ἀπολογία, τῷ δὲ λογικῷ Θεάγης, Κρατύλος, Λύσις, Σοφιστής, Λάχης, Πολιτικός, τῷ δὲ ἐλεγκτικῷ Παρμενίδης, Πρωταγόρας· τῷ δὲ πολιτικῷ Κρίτων, Πολιτεία, Φαίδων, Μένως, Συμπόσιον, Νόμοι, Ἐπιστολαί, Ἐπινομίς, Μενέξενος, Κλειτοφῶν, Φίληβος· τῷ δὲ πειραστικῷ Εὐθύφρων, Μένων, Ἴων, Χαρμίδης· τῷ δὲ μαιευτικῷ Ἀλκιβιάδης, τῷ δὲ ἀναρπτικῷ Ἰππίας, Εὐθύδημος, Γοργίας.

IV. Ἐπεὶ οὖν τεθεωρήκαμεν τὴν διαφορὰν αὐτῶν ὡς πέφυκε γίνεσθαι καὶ τοὺς χαρακτήρας, ἐπὶ τούτοις λεγόμεν, ἀπὸ ποίων διαλόγων δεῖ ἀρχομένους ἐντυγχάνειν τῷ Πλάτωνος λόγῳ. διάφοροι γὰρ δόξαι γέγονασιν· οἱ μὲν ἀπὸ τῶν Ἐπιστολῶν ἀρχονται, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Θεάγους· εἰσὶ δὲ οἱ κατὰ τετραλογία διελόντες αὐτοὺς καὶ τάττουσι πρώτην τετραλογίαν περιέχουσαν τὸν Εὐθύφωνα καὶ τὴν Ἀπολογία καὶ τὸν Κρίτωνα καὶ τὸν Φαίδωνα· τὸν μὲν οὖν Εὐθύφωνα, ἐπεὶ καὶ ἐπαγγέλλεται τῷ Σωκράτει ἐν αὐτῷ ἡ δίκη, τὴν δὲ Ἀπολογία, ἐπειδὴ ἀναγκαῖον αὐτῷ ἀπολογῆσθαι, ἐπὶ τούτοις τὸν Κρίτωνα διὰ τὴν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διατριβήν, ἔπειτα τὸν Φαίδωνα, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ τέλος τοῦ βίου λαμβάνει ὁ Σωκράτης. ταύτης τῆς δόξης εἰσὶ Δερκυλλίδης καὶ Θράσυλλος, δοκοῦσι δὲ μοι προσώποις καὶ βίῳ περιστάσεσιν ἠθεληκέναι τάξιν ἐπιθεῖναι· ὁ ἔστι μὲν ἴσως χρῆσιμον πρὸς ἄλλο τι, οὐ μὴν πρὸς ὃ ἡμεῖς νῦν βουλόμεθα, βουλόμεθα δὲ ἀρχὴν καὶ διάταξιν διδασκαλίας τῆς κατὰ σοφίαν εὐρεῖν. φημὲν οὖν Πλάτωνος λόγον μὴ εἶναι μίαν καὶ ὁρισμένην ἀρχήν· εἰκέναι γὰρ αὐτὸν τέλειον ὄντα τελείῳ σχηματι κύκλου· ὥσπερ οὖν κύκλον μία καὶ ὁρισμένη οὐκ ἔστιν ἀρχή, οὕτως οὐδὲ τοῦ λόγου.

V. Οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὅπως οὖν ὡς ἔτυχεν ἐντευξόμεθα αὐτῷ· οὐδὲ γὰρ εἰ θεοὶ κύκλον γράφειν, ἀφ' οὐτινοσοῦν σημείου ἀρχόμενος τις γράφει τὸν κύκλον· ἀλλ' ἀφ' ἧς ἂν ἕκαστος ἡμῶν σχέσεως ἔχη πρὸς τὸν λόγον ἀρχόμενος ἐντευξεται τοῖς διαλόγοις. σχέσεις δὲ πλείους καὶ διαφοροὶ εἰσιν ἡμῶν πρὸς τὸν λόγον. ἢ μὲν γὰρ ἔστι κατὰ φύσιν, οἷον εὐφρῆς ἀφρῆς· ἢ δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, οἷον ὦραν ἔχων τοῦ φιλοσοφεῖν ἢ παρηβηκῶς· ἢ δὲ κατὰ προαίρεσιν, οἷον φιλοσοφίας ἢ ἱστορίας ἕνεκα· ἢ δὲ κατὰ ἔξιν, οἷον προτετελεσμένος ἢ ἀμαθής· ἢ δὲ κατὰ τὴν ὕλην, οἷον ἐνασχολῶν φιλοσοφία ἢ περιελκόμενος ὑπὸ τῶν περιστάσεων. ὁ μὲν οὖν κατὰ φύσιν εὐ πεφυκῶς, καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν ὦραν ἔχων τοῦ φιλοσοφεῖν, καὶ κατὰ τὴν προαίρεσιν ἕνεκα τοῦ ἀρετὴν ἀσκήσαι προσίων τῷ λόγῳ, καὶ κατὰ τὴν ἔξιν προτετελεσμένος τοῖς μαθήμασι, καὶ ἀφειμένος ἀπὸ τῶν πολιτικῶν περιστάσεων, ἀρξεται ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου πρὸς τὸ τραπῆναι καὶ ἐπιστραφῆναι καὶ γινῶναι οὐ δεῖ τὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. *εἶδ'* ὥσπερ πρὸς παράδειγμα καλὸν

ιδεῖν, τίς ἐστὶν ὁ φιλόσοφος καὶ τίς αὐτοῦ ἡ ἐπιτήδευσις καὶ ἐπὶ ποία ὑποθέσει ὁ παρ' αὐτῷ λόγος προσάγεται, δεήσει τῷ Φαίδωνι ἐξῆς ἐντυγχάνειν· λέγει γὰρ ἐν τούτῳ, τίς ἐστὶ φιλόσοφος, καὶ τίς ἐστὶν ἡ γε ἐπιτήδευσις, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει τοῦ ἀθανάτου εἶναι τὴν ψυχὴν δίδεισι τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον. μετὰ τοῦτο τῇ Πολιτεία δέοι σ' ἐντυγχάνειν· ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως ὑπογράφει πᾶσαν τὴν παιδείαν, ἣ γινώσκων ἀφίκοιτο ἂν τις ἐπὶ τὴν τῆς ἀρετῆς κτῆσιν. ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ ἐν γινώσκει τῶν θεῶν γενέσθαι, ὡς δύνασθαι κτησάμενον τὴν ἀρετὴν ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς, ἐντενξόμεθα τῷ Τιμαίῳ· αὐτῇ γὰρ τῇ περὶ τὴν φύσιν ἱστορία ἐντυγχάνοντες καὶ τῇ λεγομένῃ θεολογία καὶ τῇ τῶν ὄλων διατάξει ἀντοψόμεθα τὰ θεῖα ἐναργῶς.

VI. Ἐπι δὲ τις καὶ ἐν κεφαλῶν δύναται ἂν κατιδεῖν τὴν προσήμουσαν τάξιν τῶν διαλόγων τῇ κατὰ Πλάτωνα διδασκαλίᾳ τῷ τὰ Πλάτωνος αἰρουμένῳ. ἀναγκαῖον γὰρ ὄντος θεατὰς γενέσθαι καὶ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ τοῦ καλλίστου νοῦ τυχεῖν, δεῖ πρῶτον μὲν ἐκκαθαῖραι τὰς ψευδεῖς δόξας τῶν ὑπολήψεων· οὐδὲ γὰρ οἱ ἰατροὶ νενομίκασι, πρότερον τῆς προσφερομένης τροφῆς ἀπολαῦσαι τὸ σῶμα δύνασθαι, εἰ μὴ τὰ ἐμποδίζοντα ἐν τούτῳ τις ἐκβάλλει. μετὰ δὲ τὸ ἐκκαθαῖραι ἐπεγείρειν καὶ προκαλεῖσθαι δεῖ τὰς φυσικὰς ἐννοίας, καὶ ταύτας ἐκκαθαίρειν καὶ ἐνκρινεῖς ἀποφαίνειν ὡς ἀρχὰς. ἐπὶ τούτοις ὡς προκατεσκευασμένης τῆς ψυχῆς δεῖ αὐτῇ τὰ οἰκεία ἐμποιεῖν δόγματα, καθ' ἃ τελειοῦνται, ταῦτα δὲ ἐστὶ φυσικὰ καὶ θεολογικὰ καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ πολιτικά· ἵνα δὲ τὰ δόγματα μὲν ἐν τῇ ψυχῇ ἀναπόδραστα, δεήσει αὐτὰ δεδῆναι τῷ τῆς αἰτίας λογισμῷ, ἵνα τις βεβαίως ἔχηται τοῦ προκειμένου σκοποῦ. ἐπὶ τούτοις δεῖ πεπορίσθαι τὸ ἀπαρῶλο-γιστον, ἵνα μὴ ὑπὸ τινος σοφιστοῦ παρενεχθέντες τρέψωμεν ἐπὶ τὰ χεῖρα τὴν ἑαυτῶν ἕξιν. ἵνα οὖν ἐκβάλλωμεν τὰς ψευδεῖς δόξας, δεήσει ἐντυγχάνειν Πλάτωνος τοῖς τοῦ πειραστικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις, ἔχουσι τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ λεγόμενον καθαρτικόν· ἵνα δὲ τις τὰς φυσικὰς ἐννοίας εἰς φῶς προκαλέσαιο, τοῖς τοῦ μαιευτικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις δεήσει ἐντυγχάνειν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἴδιον. ἵνα δὲ τις τὰ οἰκεία δόγματα παραλάβῃ, τοῖς τοῦ ὑψηλοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις δεήσει ἐντυγχάνειν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν αὐτῶν ἴδιον, εἴ γε ἐν τού-

τοῖς ἐστὶ μὲν τὰ φυσικὰ δόγματα, ἐστὶ δὲ καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ τὰ πολιτικά καὶ οἰκονομικά, ὧν τὰ μὲν ἐπὶ θεωρίαν καὶ τὸν θεωρητικὸν βίον ἔχει τὴν ἀναφορὰν, τὰ δ' ἐπὶ πράξιν καὶ τὸν πρακτικὸν βίον, ἅμφω δὲ ταῦτα ἐπὶ τὸ ὁμοιωθῆναι θεῷ. ἵνα δὲ τὰ δεδῆντα ἄφρηκτα ἡμῖν ὑπάρχη, τοῖς τοῦ λογικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις, ὄντος καὶ αὐτοῦ ζητητικοῦ, δεήσει ἐντυγχάνειν· ἔχουσι γὰρ τὰς τε διαιρητικὰς καὶ ὀριστικὰς μεθόδους καὶ πρὸς γε ἀναλυτικὰς καὶ συλλογιστικὰς, δι' ὧν τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποδείκνυνται, τὰ δὲ ψευδῆ ἐλέγχεται. πρὸς δὲ τούτοις ἐπεὶ καὶ δεῖ ἀπαρῶλογιστους ἀπὸ σοφιστῶν εἶναι, τοῖς τοῦ ἐπιδεικτικοῦ καὶ ἀνατροπτικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις ἐντενξόμεθα· ἐν οἷς ἐστὶν ἐκμαθεῖν, ὅπως τε δεῖ ἐπαίειν τῶν σοφιστῶν καὶ ὅπως αὐτοῖς καὶ ὄντινα τρόπον προσφέρεσθαι κακουργοῦσι περὶ τοὺς λόγους.

Α Δ Κ Ι Ν Ο Ο Υ

διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων.

I. Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων τοιαύτη ἂν τις διδασκαλία γένοιτο. φιλοσοφία ἐστὶν ὄρεξις σοφίας, ἢ λύσις καὶ παραγωγή ψυχῆς ἀπὸ σώματος, ἐπὶ τὰ νοητὰ ἡμῶν τροπομένων καὶ τὰ κατ' ἀλήθειαν ὄντα· σοφία δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. φιλόσοφος δὲ ἐστὶν ὁ παρ' ὧν ὡμῶς ὠνομασμένος ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας, ὡς ὁ μουσικὸς ἀπὸ τῆς μουσικῆς· πεφυκέναι δὲ τούτον χρὴ πρῶτον μὲν πρὸς τὰ μαθήματα, ὅσα δύναται προσοικειοῦν καὶ προσάγειν αὐτὸν τῇ γνώσει τῆς νοητῆς οὐσίας καὶ μὴ πλανωμένης τε καὶ θευστῆς, ἔπειτα δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔχειν ἐρωτικῶς καὶ μηδαμῆ προσδέχεσθαι τὸ ψεῦδος, ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ φύσει πως σώφρονα εἶναι καὶ κατὰ τὸ παθητικὸν τῆς ψυχῆς φυσικῶς κατεσταλμένον. ὁ γὰρ ἐφιέμενος μαθημάτων περὶ τὰ ὄντα καὶ ἐπὶ ταῦτα τρέπων ἑαυτοῦ τὴν ὄρεξιν οὐ θαυμάζει ἂν τὰς ἡδονάς. δεῖ δὲ καὶ ἐλευθέριον εἶναι τῇ γνώμῃ τὸν μέλλοντα φιλοσοφεῖν· ἐναντιώτατον γὰρ μικρολογία ψυχῇ μελλούσῃ θεωρεῖν τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα. καὶ πρὸς δικαιοσύνην δὲ πεφυκέναι χρὴ αὐτόν, εἴγε καὶ πρὸς ἀλήθειαν καὶ πρὸς ἐλευθερίαν καὶ πρὸς σωφροσύνην, προσεῖναι δὲ αὐτῷ καὶ εὐμάθειαν καὶ μνήμην· εἰδοποιεῖ δὲ καὶ ταῦτα τὸν φιλόσοφον. αὐταὶ δὲ αἱ εὐφυῖαι παιδείας μὲν ὀρθῆς καὶ τροφῆς τῆς προσηκούσης τυχεύσαι τέλειον ἀποφαινοῦσι πρὸς ἀρετὴν, ἀμεληθεῖσαι δὲ μεγάλων κακῶν αἰτίαι γίνονται· ταύτας δὲ καὶ ὁμωνύμως ταῖς ἀρεταῖς εἴωθεν ὠνομάζειν ὁ Πλάτων, σωφροσύνην τε καὶ ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνην.

II. Διττοῦ δ' ὄντος τοῦ βίου, τοῦ μὲν θεωρητικοῦ, τοῦ δὲ πρακτικοῦ, τοῦ μὲν θεωρητικοῦ τὸ κεφάλαιον ἐν τῇ γνώσει τῆς ἀληθείας κεῖται, τοῦ πρακτικοῦ δὲ ἐν τῷ πράξει τὰ ὑπαγορευόμενα ἐκ τοῦ λόγου. τίμιος μὲν δὴ ὁ θεωρητικὸς βίος, ἐπό-

μενος δὲ καὶ ἀναγκαῖος ὁ πρακτικὸς· ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἐντεῦθεν ἂν γένοιτο δῆλον. ἐστὶ τοίνυν ἡ θεωρία ἐνέργεια τοῦ νοῦ νοοῦντος τὰ νοητὰ, ἢ δὲ πράξις ψυχῆς λογικῆς ἐνέργεια διὰ σώματος γινόμενη. ἢ ψυχὴ δὴ θεωροῦσα μὲν τὸ θεῖον καὶ τὰς νοήσεις τοῦ θεῖου εὐπαθεῖν τε λέγεται καὶ τοῦτο τὸ πάθημα αὐτῆς φρόνησις ὠνομασται, ὅπερ οὐχ ἕτερον εἶποι ἂν τις εἶναι τῆς πρὸς τὸ θεῖον ὁμοιώσεως· ὅθεν καὶ προηγούμενον καὶ τίμιον ἂν εἴη τὸ τοιοῦτο καὶ εὐκταϊότατον καὶ οἰκειότατον ἀκώλυτον τε καὶ ἐφ' ἡμῖν κείμενον καὶ τοῦ προκειμένου τέλους ἡμῖν αἴτιον. ἢ μέντοι πράξις καὶ τὸ πρακτικὸν διὰ τοῦ σώματος περαινόμενα κωλυθῆναι τε δύναται καὶ πράττειτο ἂν ἀπαιτούντων τῶν πραγμάτων, ἢ κατὰ τὸν θεωρητικὸν βίον ὁράται, μελετῆσαι εἰς ἀνθρώπων ἥθη. ἤξει γὰρ ὁ σπονδαῖος ἐπὶ τὰ κοινά, ὅπότεν ἴδῃ κακῶς διοικούμενα πρὸς τινῶν αὐτά, περιστατικά μὲν οὕτως ἠγούμενος τὸ στρατηγεῖν, τὸ δικάζειν, τὸ πρεσβεύειν, ἀρίστα δ' ἐν πράξει μὲν καὶ ὡς ἐν ταύτῃ προηγούμενα τὸ περὶ νομοθεσίας καὶ πολιτείας κατάστασιν καὶ παιδείαν νέων. πρόπει δὲ ἐν τῶν εἰρημένων τῷ φιλοσόφῳ μηδαμῶς τῆς θεωρίας ἀπολείπεσθαι, ἀλλ' αἰεὶ ταύτην τρέφειν καὶ αὔξειν, ὡς ἐπόμενον δὲ καὶ ἐπὶ τὸν πρακτικὸν χωρεῖν βίον.

III. Ἡ δὲ τοῦ φιλοσόφου σπουδὴ κατὰ τὸν Πλάτωνα ἐν τρισὶν ἔοικεν εἶναι· ἐν τε τῇ θεῖα καὶ τῇ τῶν ὄντων γνώσει, καὶ ἐν τῇ πράξει τῶν καλῶν, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ λόγου θεωρίᾳ· καλεῖται δὲ ἢ μὲν τῶν ὄντων γνώσις θεωρητικὴ, ἢ δὲ περὶ τὰ πρακτέα πρακτικὴ, ἢ δὲ περὶ τὸν λόγον διαλεκτικὴ. διαιρεῖται δὲ αὕτη εἰς τε τὸ διαιρητικὸν καὶ τὸ ὀριστικὸν καὶ τὸ ἐπαγωγικὸν καὶ τὸ συλλογιστικόν, τοῦτο δὲ εἰς τὸ ἀποδεικτικόν, ὅπερ ἐστὶ περὶ τὸν ἀναγκαῖον συλλογισμόν, καὶ εἰς τὸ ἐπιχειρηματικόν, ὃ θεωρεῖται περὶ τὸν ἔνδοξον συλλογισμόν, καὶ εἰς τρίτον τὸ ῥητορικόν, ὅπερ ἐστὶ περὶ τὸ ἐνθύμημα, ὃ καλεῖται ἀτελὴς συλλογισμός, καὶ προσέτι τὰ σοφίσματα· ὅπερ προηγούμενον μὲν οὐκ ἂν εἴη τῷ φιλοσόφῳ, ἀναγκαῖον δὲ τῆς δὲ πρακτικῆς τὸ μὲν θεωρεῖται περὶ τὴν τῶν ἡθῶν ἐπιμέλειαν, τὸ δὲ περὶ τὴν τοῦ οἴκου προστασίαν, τὸ δὲ περὶ πόλιν καὶ τὴν ταύτης σωτηρίαν· τούτων τὸ μὲν πρῶτον ἡθικὸν κέκληται, τὸ δὲ δεύτερον οἰκονομικόν, τὸ δὲ λοιπὸν πολιτικόν. τοῦ δὲ θεωρητικοῦ τὸ μὲν περὶ τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ πρῶτα αἰτία καὶ ὅσα θεῖα

θεολογικόν καλεῖται, τὸ δὲ περὶ τὴν τῶν ἀστρῶν φορὰν καὶ τὰς τούτων περιόδους καὶ ἀποκαταστάσεις καὶ τοῦδε τοῦ κόσμου τὴν σύστασιν φυσικόν, τὸ δὲ θεωρούμενον διὰ γεωμετρίας καὶ τῶν λοιπῶν μαθημάτων μαθηματικόν. τῆς δὲ διαιρέσεως τοιαύτης οὐσῆς καὶ τοῦ μερισμοῦ τῶν τῆς φιλοσοφίας εἰδῶν, περὶ τῆς διαλεκτικῆς θεωρίας πρότερον ῥητέον τῆς ἀρεσκυόσης τῷ Πλάτωνι, καὶ πρώτιστα περὶ κριτηρίου.

IV. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ τι τὸ κριῖνον, ἔστι δὲ καὶ τὸ κριούμενον, εἴη ἂν τι καὶ τὸ ἐκ τούτων ἀποτελούμενον, ὅπερ εἴποι ἂν τις κριῖνιν. κριῖνιν μὲν δὴ τὴν κριῖνιν ὀνομάσαι ἂν τις κριτήριον, κοινότερον δὲ καὶ τὸ κριῖνον· τοῦτο δ' ἐστὶ διττόν, τὸ μὲν ὑφ' οὗ κριῖνεται τὸ κριούμενον, τὸ δὲ δι' οὗ, ὡν τὸ μὲν εἴη ἂν ὁ ἐν ἡμῖν νοῦς, τὸ δὲ δι' οὗ ὄργανον φυσικόν κριτικόν προηγουμένως μὲν τῶν ἀληθῶν, ἐπομένως δὲ καὶ τῶν ψευδῶν· τοῦτο δὲ οὐκ ἄλλο τί ἐστίν ἢ λόγος φυσικός. σαφέστερον δ' ἐπιόντων κριτῆς μὲν ἂν λέγοιτο ὁ φιλόσοφος, ὑφ' οὗ τὰ πράγματα κριῖνεται, κριτῆς δὲ καὶ ὁ λόγος, δι' οὗ τὸ ἀληθὲς κριῖνεται, ὃ καὶ ὄργανον ἔφαμεν εἶναι. διττός δ' ἐστὶν ὁ λόγος· ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ παντελῶς ἀληθής τε καὶ ἀτρεκής, ὁ δὲ κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων γνῶσιν ἀδιάψευστος, τούτων δὲ ὁ μὲν πρότερος θεῶ δυνατός, ἀνθρώπῳ δὲ ἀδύνατος, ὁ δὲ δεύτερος καὶ ἀνθρώπῳ δυνατός. διττός δὲ καὶ οὗτος, ὁ μὲν περὶ τὰ νοητά, ὁ δὲ περὶ τὰ αἰσθητά· ὡν ὁ μὲν περὶ τὰ νοητά ἐπιστήμη τέ ἐστὶ καὶ ἐπιστημονικός λόγος, ὁ δὲ περὶ τὰ αἰσθητά δοξαστικός τε καὶ δόξα. ὅθεν ὁ μὲν ἐπιστημονικός τὸ βέβαιον ἔχει καὶ μόνιμον, ἅτε περὶ τῶν βεβαίων καὶ μόνιμων ὑπάρχων, ὁ δὲ πιθανὸς καὶ δοξαστικός πολὺν τὸ εἶκός διὰ τὸ μὴ περὶ τὰ μόνιμα εἶναι. ἐπιστήμης δὲ τῆς περὶ τὰ νοητά καὶ δόξης τῆς περὶ τὰ αἰσθητά ἀρχαὶ νόησις τε καὶ αἰσθησις. ἢ μὲν οὖν αἰσθησις ἐστὶ πάθος ψυχῆς διὰ σώματος ἀπαγγελτικόν προηγουμένως τῆς πεπονηθείας δυνάμεως· ὁπότεν δὲ ἐν τῇ ψυχῇ διὰ τῶν αἰσθητηρίων κατὰ τὴν αἰσθησιν τύπος ἐγγένηται, ὅπερ ἐστὶν αἰσθησις, ἔπειτα οὗτος μὴ διὰ χρόνου πλήθος ἐξίτηλος γένηται, ἀλλ' ἔμμονος καὶ σωζόμενος, ἢ τούτου σωτηρία μνήμη καλεῖται. δόξα δὲ ἐστὶ συμπλοκὴ μνήμης καὶ αἰσθήσεως. ὁπότεν γὰρ ἐντύχωμεν αἰσθητῶ τινὶ πρώτον καὶ ἀπ' αὐτοῦ αἰσθησις ἡμῖν γένηται καὶ ἀπὸ ταύτης μνήμη, ἔπειτα ἐντύχωμεν τῷ αὐτῷ πά-

λιν αἰσθητῶ, τὴν προηποκειμένην μνήμην συντίθεμεν τῇ ἐκ δευτέρου γενομένη αἰσθήσει καὶ ἐν ἑαυτοῖς λέγομεν φέρος Σωκράτης, ἵππος, πῦρ, καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ τοῦτο καλεῖται δόξα, συνθέντων ἡμῶν τὴν προηποκειμένην μνήμην τῇ νεωστὶ γενομένη αἰσθήσει· καὶ ὅταν μὲν συμφωνήσῃ ταῦτα κατ' ἄλληλα γενομένα, ἀληθῆς γίνεται δόξα, ὅταν δὲ παραλλάξῃ, ψευδῆς. ἂν γὰρ ἔχω τις μνήμην Σωκράτους ἐντυχῶν Πλάτωνι οἰηθῇ κατὰ τινα ὁμοιότητα Σωκράτει πάλιν ἐντυγχάνειν, ἔπειτα τὴν ἀπὸ Πλάτωνος αἰσθησιν ὡς ἀπὸ Σωκράτους λαβὼν συνθεῖη ἢ ἔχει περὶ Σωκράτους μνήμη, ψευδῆς γίνεται δόξα· ἐν τῷ δὲ γίνεται ἢ μνήμη καὶ ἢ αἰσθησις, τοῦτο κηρίω ἐμαγεῖω ὁ Πλάτων ἀπεικάζει. ὅταν δὲ τὰ δοξασθέντα ἐξ αἰσθήσεως καὶ μνήμης ἀναπλάσασα ἢ ψυχῇ τῇ διανοίᾳ ἀποβλέπῃ εἰς ταῦτα ὥσπερ εἰς ἐκεῖνα, ἀφ' ὧν ἐγένετο, ἀναζωγραφήσιν τὸ τοιοῦτο ὁ Πλάτων καλεῖ, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ φαντασίαν· τὴν δὲ διανοίαν φησι τὸν αὐτῆς τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτὴν διάλογον, λόγον δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνης βεῖμα διὰ τοῦ στόματος χωροῦν μετὰ φθόγγου. νόησις δὲ ἐστὶ νοῦ ἐνέργεια θεωροῦντος τὰ πρώτα νοητά· αὕτη διττὴ ἔοικεν εἶναι, ἢ μὲν πρὸ τοῦ ἐν τῷδε τῷ σώματι γενέσθαι τὴν ψυχῆν, θεωρούσης αὐτῆς τὰ νοητά, ἢ δὲ μετὰ τὸ ἐμβιβασθῆναι εἰς τὸδε τὸ σῶμα· τούτων δὲ ἢ μὲν πρὸ τοῦ ἐν σώματι γενέσθαι τὴν ψυχῆν αὐτὸ τοῦτο νόησις ἐκαλεῖτο, γενομένης δ' αὐτῆς ἐν τῷ σώματι ἢ τότε λεγομένη νόησις νῦν ἐλέχθη φυσικὴ ἔννοια, νόησις τις οὕσα ἐναποκειμένη τῇ ψυχῇ. ὅταν οὖν φῶμεν τὴν νόησιν ἀρχὴν εἶναι τοῦ ἐπιστημονικοῦ λόγου, οὐχὶ τὴν νῦν λεγομένην φάμεν, ἀλλὰ τὴν ὅτε χωρὶς τοῦ σώματος ἦν ἢ ψυχῆς, ἥτις, ὡς ἔφαμεν, τότε μὲν νόησις ἐλέγετο, νῦν δὲ φυσικὴ ἔννοια, καλεῖται δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἢ φυσικὴ ἔννοια καὶ ἐπιστήμη ἀπλή καὶ πτέρωμα ψυχῆς, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ μνήμη. ἐκ δὲ τούτων ἀπλῶν οὐσῶν ἐπιστημῶν ὁ φυσικός καὶ ἐπιστημονικός συνέστηκε λόγος, φύσει ἐνυπάρχων· οὐκοῦν ὄντος καὶ ἐπιστημονικοῦ λόγου καὶ δοξαστικοῦ, οὐσῆς δὲ καὶ νόησεως καὶ αἰσθήσεως, ἔστι καὶ τὰ τούτοις ὑποκείμενα, οἷον τὰ νοητά καὶ αἰσθητά· καὶ ἐπεὶ τῶν νοητῶν τὰ μὲν πρώτα ὑπάρχει, ὡς αἱ ἰδέαι, τὰ δὲ δεύτερα, ὡς τὰ εἶδη τὰ ἐπὶ τῇ ὕλῃ ἀχώριστα ὄντα τῆς ὕλης, καὶ νόησις ἔσται διττὴ, ἢ μὲν τῶν πρώτων, ἢ δὲ τῶν δευτέρων. καὶ πάλιν ἐπεὶ τῶν αἰσθητῶν ἐστὶ τὰ μὲν πρώτα, ὡς αἱ ποιότη-

τες, οἷον χροῖμα λευκότης, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκὸν τὸ κερωσμένον, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἄθροισμα, οἷον πῦρ, μέλι, οὕτω δὴ καὶ αἰσθησις ἢ μὲν τις ἔσται τῶν πρώτων πρώτη λεγομένη, ἢ δὲ τῶν δευτέρων δευτέρα. τὰ μὲν δὴ πρώτα νοητὰ νόησις κρίνει οὐκ ἄνευ τοῦ ἐπιστημονικοῦ λόγου, περιλήψει τινὶ καὶ οὐ διεξόδῳ, τὰ δὲ δευτέρα ὁ ἐπιστημονικὸς λόγος οὐκ ἄνευ νόησεως· τὰ δὲ πρώτα αἰσθητὰ καὶ τὰ δευτέρα ἢ αἰσθησις κρίνει οὐκ ἄνευ τοῦ δοξαστικοῦ λόγου, τὸ δὲ ἄθροισμα ὁ δοξαστικὸς λόγος οὐκ ἄνευ τῆς αἰσθήσεως. τοῦ νοητοῦ δὴ κόσμου πρώτου ὄντος νοητοῦ, τοῦ δ' αἰσθητοῦ ἄθροίσματος, τὸν μὲν νοητὸν κόσμον κρίνει νόησις μετὰ λόγου, τουτέστιν οὐκ ἄνευ λόγου, τὸν δὲ αἰσθητὸν ὁ δοξαστικὸς λόγος οὐκ ἄνευ αἰσθήσεως. οὐσίας δὲ θεωρίας καὶ πράξεως, ὁ ὀρθὸς λόγος οὐχ ὁμοίως κρίνει τὰ τῆ θεωρία ὑποπίπτοντα καὶ τὰ πρακτὰ, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ θεωρίᾳ ἐπισκοπεῖ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ μὴ οὕτως ἔχον, ἐν δὲ τοῖς πρακτοῖς, τί τὸ οἰκείον καὶ τί τὸ ἀλλότριον καὶ τί τὸ πραττόμενον. τῷ γὰρ ἔχειν ἔννοιαν φυσικὴν καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ τῷ λόγῳ χροῖμενοι καὶ ἀναφέροντες ἐπὶ τὰς φυσικὰς ἐννοίας ὡς ἐπὶ μέτρα τινὰ ὀρισμένα κρίνομεν, εἴτε οὕτως ἔχει τάδε τινα, εἴτε καὶ ἑτέρως.

V. Τῆς διαλεκτικῆς δὲ στοιχειωδέστατον ἡγεῖται πρῶτον μὲν τὴν οὐσίαν ἐπιβλέπειν παντός ὄντος, ἔπειτα περὶ τῶν συμβεβηκόντων· ἐπισκοπεῖ δὲ αὐτὸ μὲν ὃ ἔστιν ἕκαστον ἢ ἀνωθεν διαιρετικῶς καὶ ὀριστικῶς ἢ κάτωθεν ἀναλυτικῶς, τὰ δὲ συμβεβηκότα καὶ ὑπάρχοντα ταῖς οὐσίαις ἢ ἐκ τῶν περιεχομένων δι' ἐπαγωγῆς ἢ ἐκ τῶν περιεχόντων διὰ συλλογισμοῦ· ὡς κατὰ λόγον εἶναι τῆς διαλεκτικῆς τὸ μὲν διαιρετικόν, τὸ δὲ ὀριστικόν, τὸ δὲ ἀναλυτικόν, καὶ προσέτι ἐπαγωγικόν τε καὶ συλλογιστικόν. διαίρεσις μὲν τοίνυν ἔστιν ἢ μὲν γένους εἰς εἶδη τομῆ, ἢ δὲ ὅλου εἰς μέρη· ὡς ἡνίκα τέμνομεν τὴν ψυχὴν εἰς τε τὸ λογικὸν καὶ εἰς τὸ παθητικόν, καὶ αὐτὸ πάλιν τὸ παθητικὸν εἰς τε τὸ θυμικὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν ἢ δὲ φωνῆς τομῆ εἰς σημαίνόμενα, ὡς ὅταν ἐν καὶ ταυτὸν ὄνομα εἰς πλείω πράγματα ἔλκηται· ἢ δὲ συμβεβηκόντων εἰς ὑποκείμενα, ὡς ὅταν φῶμεν τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν περὶ ψυχὴν, τὰ δὲ περὶ σῶμα, τὰ δὲ ἐκτός· ἢ δὲ ὑποκειμένων εἰς συμβεβηκότα, ὡς ὅταν φῶμεν τῶν ἀνθρώπων τοὺς μὲν ἀγαθοὺς εἶναι, τοὺς δὲ κακοὺς, τοὺς

δὲ μέσους· τῇ τοίνυν τοῦ γένους πρῶτον εἰς εἶδη τομῆ χρῆσθαι δεῖ ὅπερ τοῦ διαγινώσκειν αὐτὸ ἕκαστον ὃ ἔστι κατὰ τὴν οὐσίαν· τοῦτο δὲ ἄνευ ὄρου οὐκ ἂν γένοιτο, ὃ δὲ ὄρος ἐκ διαίρεσεως γεννᾶται τοῦτον τὸν τρόπον· τοῦ μέλλοντος ὄρου ὑποπίπτειν πράγματος δεῖ τὸ γένος λαβεῖν, ὡς τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον, ἔπειτα τοῦτο τέμνειν κατὰ τὰς προσεχεῖς διαφορὰς κατιόντας μέχρι τῶν εἰδῶν, οἷον εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον καὶ θνητὸν καὶ ἀθάνατον, ὥστε εἰ συντεθεῖεν αἱ προσεχεῖς διαφοραὶ τῷ γένει τῷ ἐξ αὐτῶν, ὄρον ἀνθρώπου γίνεσθαι. ἀναλύσεως δὲ εἶδη ἔσθι τρία· ἢ μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ πρώτα νοητὰ ἀνοδος, ἢ δὲ διὰ τῶν δεικνυμένων καὶ ὑποδεικνυμένων ἀνοδος ἐπὶ τὰς ἀναποδείκτους καὶ ἀμέσους προτάσεις, ἢ δὲ ἐξ ὑποθέσεως ἀνιοῦσα ἐπὶ τὰς ἀνυποθέτους ἀρχάς· ἢ μὲν δὴ πρώτη τοιαύτη τις ἔστιν, οἷον ἂν ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ σώματα καλοῦ μετώμεν ἐπὶ τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς καλόν, ἀπὸ δὲ τούτου ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, εἶτα ἀπὸ τούτου ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς νόμοις, εἴτ' ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαιος τοῦ καλοῦ, εἶτα οὕτω μετιόντες εὐροῖμεν λοιπὸν τὸ αὐτὸ τοῦτο καλόν. τὸ δὲ δεύτερον εἶδος τῆς ἀναλύσεως τοιοῦτόν τι ἔστιν· ὑποτίθεσθαι δεῖ τὸ ζητούμενον καὶ θεωρεῖν, τίνα ἔσθι πρότερα αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἀποδεικνύειν ἀπὸ τῶν ὑστέρων ἐπὶ τὰ πρότερα ἀνιόντα, ἕως ἂν ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ πρῶτον καὶ ὁμολογούμενον, ἀπὸ τούτου δὲ ἀρχάμενοι ἐπὶ τὸ ζητούμενον κατελευσόμεθα συνθετικῶ τρόπῳ· οἷον ζητῶν, εἰ ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, ὑποθέμενος τοῦτο ζητῶ, εἰ ἀεικίνητος, καὶ τοῦτο ἀποδείξας ζητῶ, εἰ τὸ ἀεικίνητον αὐτοκίνητον, καὶ πάλιν τοῦτο ἀποδείξας σκοπῶ, εἰ τὸ αὐτοκίνητον ἀρχὴ κινήσεως, εἶτα εἰ ἡ ἀρχὴ ἀγένητος, ὅπερ τίθεται ὡς ὁμολογούμενον, τοῦ ἀγένητος καὶ ἀφθάρτου ὄντος· ἀφ' οὗ ἀρχάμενος ἐναγοῦς ὄντος συνθήσω τοιαύτην ἀπόδειξιν· εἰ ἡ ἀρχὴ ἀγένητος καὶ ἀφθαρτος, ἀρχὴ κινήσεως τὸ αὐτοκίνητον, τὸ αὐτοκίνητον δὲ ψυχὴ, ἀφθαρτος ἄρα καὶ ἀγένητος καὶ ἀθάνατος ἡ ψυχὴ· ἢ δὲ ἐξ ὑποθέσεως ἀναλύσις ἔσθι τοιαύτη· ὃ ζητῶν τι ὑποτίθεται αὐτὸ ἐκείνο, εἶτα τῷ ὑποτεθέντι σκοπεῖ τί ἀκολουθεῖ, καὶ μετὰ τοῦτο εἰ λόγον δεῖ ἀποδιδόναι τῆς ὑποθέσεως, ἄλλην ὑποθέμενος ὑπόθεσιν ζητεῖ, εἰ τὸ πρότερον ὑποτεθέν πάλιν ἔστιν ἀκόλουθον ἄλλῃ ὑποθέσει, καὶ τοῦτο μέχρις οὗ ἂν ἐπὶ τίνα ἀρχὴν ἀνυπόθετον ἔλθῃ ποιεῖ. ἐπαγωγὴ δὲ ἔσθι πᾶσα

ἢ διὰ λόγων μέθοδος ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ἐπὶ τὸ ὅμοιον μειοῦσαι ἢ ἀπὸ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου· χρησιμωτάτη δὲ ἢ ἐπαγωγὴ εἰς τὸ ἀνακινεῖν τὰς φυσικὰς ἐννοίας.

VI. Τοῦ δὲ λόγου, ὃν καλοῦμεν πρότασιν, δύο ἐστὶν εἶδη, τὸ μὲν κατάφασις, τὸ δὲ ἀπόφασις· κατάφασις μὲν τὸ τοιοῦτο· Σωκράτης περιπατεῖ· ἀπόφασις δὲ τὸ τοιοῦτο· Σωκράτης οὐ περιπατεῖ. τῆς δὲ ἀποφάσεως καὶ καταφάσεως ἢ μὲν ἐστὶ καθόλου, ἢ δὲ ἐπὶ μέρους, ἐπὶ μέρους μὲν καταφατικὴ ἢ τοιαύτη· τίς ἡδονὴ ἀγαθόν· ἀποφατικὴ δὲ τοιαύτη· τίς ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν· καθόλου δὲ καταφατικὴ μὲν ἢ τοιαύτη· πᾶν τὸ αἰσχροῦ κακόν· ἀποφατικὴ δὲ ἢ τοιαύτη· οὐδὲν τῶν αἰσχροῦ ἀγαθόν. τῶν δὲ προτάσεων αἱ μὲν κατηγορικαὶ εἰσιν, αἱ δὲ ὑποθετικά· κατηγορικαὶ μὲν αἱ ἀπλάι, οἷον· πᾶν δίκαιον καλόν· ὑποθετικά δὲ εἰσιν αἱ ἀκολουθίαν δηλοῦσαι ἢ μάχην. ζητῆται δὲ ὁ Πλάτων καὶ τῆ τῶν συλλογισμῶν πραγματεία ἐλέγχων τε καὶ ἀποδεικνύων, ἐλέγχων μὲν διὰ ζητήσεως τὰ ψευδῆ, ἀποδεικνύων δὲ διὰ τινος διδασκαλίας τὰ ἀληθῆ. ἐστὶ δὲ ὁ συλλογισμὸς λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων δι' αὐτῶν τῶν τεθέντων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει. τῶν δὲ συλλογισμῶν οἱ μὲν εἰσὶν κατηγορικοί, οἱ δὲ ὑποθετικοί, οἱ δὲ μικτοὶ ἐκ τούτων· κατηγορικοὶ μὲν, ὧν καὶ τὰ λήμματα καὶ τὰ συμπεράσματα ἀπλάι προτάσεις ὑπάρχουσιν, ὑποθετικοὶ δὲ οἱ ἐξ ὑποθετικῶν προτάσεων, μικτοὶ δὲ οἱ τὰ δύο συνειληφότες. ζητῆται δὲ ὁ ἀνὴρ τοῖς μὲν ἀποδεικτικοῖς ἐν τοῖς ὑψηλοῦσι διαλόγοις, τοῖς δὲ ἐνδοξοῖς πρὸς τοὺς σοφιστὰς τε καὶ νέους, τοῖς δὲ ἑριστικοῖς πρὸς τοὺς ἰδίως λεγομένους ἑριστικούς, οἷον Εὐθύδημον φέρε καὶ Ἰππίαν. τῶν δὲ κατηγορικῶν σχημάτων ὄντων τριῶν, καὶ τοῦ μὲν πρώτου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος τοῦ μὲν κατηγορεῖται, τῷ δὲ ὑπόκειται, τοῦ δὲ δευτέρου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέρων κατηγορεῖται, τοῦ δὲ τρίτου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέροις ὑπόκειται (ὅρους δὲ φημι τὰ μέρη τῶν προτάσεων, οἷον ἐπὶ τῆς· ὁ ἀνθρώπος ζῶν, τὸν ἀνθρώπον ὄρον φημὲν καὶ τὸ ζῶν), καὶ κατὰ τὸ πρῶτον σχῆμα ἐρωτᾷ λόγους πολλὰς ὁ Πλάτων καὶ κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. κατὰ μὲν τὸ πρῶτον οὕτως ἐν Ἀλκιβιάδῃ· τὰ δίκαια καλὰ, τὰ καλὰ ἀγαθὰ, τὰ δίκαια ἄρα ἀγαθὰ· κατὰ δὲ τὸ δεύτερον [ὡς] ἐν Παρμενίδῃ οὕτως· ὁ μὴ ἔχει μέρη, οὔτε εὐθύ ἐστὶν οὔτε στρογγύλον,

στρογγύλον, τὸ μετέχον σχήματος ἢ εὐθύ ἐστὶν ἢ στρογγύλον, ὃ ἄρα μὴ ἔχει μέρη, οὐδὲ σχήματος μετέχει· κατὰ δὲ τὸ τρίτον οὕτως ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ· τὸ μετέχον σχήματος ποιὸν ἐστὶ, τὸ μετέχον σχήματος πεπεράτωται, τί ἄρα ποιὸν πεπεράτωται. τοὺς δὲ ὑποθετικούς ἐν πολλοῖς βιβλίοις εὐρήσομεν ἐρωτώμενους ὑπ' αὐτοῦ, μάλιστα δ' ἐν τῷ Παρμενίδῃ τοιοῦτους εὐροῦμεν ἐν λόγοις· εἰ μὴ ἔχει μέρη τὸ ἐν, οὔτε ἀρχὴν οὔτε μέσον οὔτε τελευτὴν ἔχει· εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε μέσον μήτε τελευτὴν ἔχει, οὐδὲ πέρασ ἔχει· εἰ μὴ ἔχει πέρασ, οὐδὲ σχήματος μετέχει· εἰ ἄρα μὴ ἔχει μέρη τὸ ἐν, οὐδὲ σχήματος μετέχει. κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ὑποθετικὸν σχῆμα, ὃ οἱ πλείστοι τρίτον φασί, καθ' ὃ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέροις τοῖς ἄκροις ἔπεται, οὕτως ἐρωτᾷ· εἰ μὴ ἔχει μέρη τὸ ἐν, οὔτε εὐθύ ἐστὶν οὔτε στρογγύλον· εἰ μετέχει σχήματος, ἢ εὐθύ ἐστὶν ἢ στρογγύλον· εἰ ἄρα μὴ ἔχει μέρη, οὐ μετέχει σχήματος. καὶ μὴν καὶ κατὰ τὸ τρίτον σχῆμα, πρὸς τινῶν δὲ δεύτερον, καθ' ὃ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέρων ἡγεῖται, ἐν τῷ Φαίδρῳ οὕτως ἐρωτᾷ δυνάμει· εἰ λαβόντες τὴν τοῦ ἴσου ἐπιστήμην μὴ ἐπιλελήσμεθα, ἐπιστάμεθα, εἰ δὲ ἐπιλελήσμεθα, ἀναμνησκόμεθα. καὶ τῶν μικτῶν δὲ μέμνηται, τῶν μὲν ἐξ ἀκολουθίας κατασκευαστικῶν οὕτως· εἰ τὸ ἐν ὅλον ἐστὶ καὶ πεπερασμένον, τοῦτο ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τελευτὴν ἔχον καὶ σχήματος μετέχει· τὸ δὲ ἡγούμενον· τὸ ἄρα λήγον. τῶν δὲ ἐξ ἀκολουθίας ἀνασκευαστικῶν οὕτω πως τὰς διαφορὰς κατὰ τοῦτο θεωρεῖσθαι. ὅταν οὖν τις ἀκριβῶς κατίδη τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων διαφορὰς, καὶ τὰ εἶδη τῶν λόγων, ἃ προσαρμόττει τῆδε ἢ τῆδε τῆ ψυχῆ, ὅξέως τε αἰσθάνεται καὶ ὁποῖος ὑπὸ τίνων λόγων καὶ ὁποῖων πείθεσθαι δύναται, οὕτως, εἰ προσλάβοι καὶ τὸν καιρὸν τῆς χρήσεως τὸν προσήκοντα, τέλος ἐστὶ ρήτωρ καὶ ἡ ὀητορικὴ αὐτοῦ δικαίως ἀνλέγοιτο ἐπιστήμη τοῦ εὐ λέγειν. καὶ τὴν τῶν σοφισμάτων δὲ μέθοδον εὐροῦμεν ἂν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ὑπογεγραμμένην ἐν τῷ Εὐθύδημῳ, εἰ ἀκριβῶς ἐντύχοιμεν τῷ βιβλίῳ, ὥστε ἐν αὐτῷ ὑποδειχθῆναι, τίνα μὲν παρα τὴν φωνὴν ἐστὶ σοφίσματα, τίνα δὲ παρὰ τὰ πράγματα, καὶ τὰς λύσεις αὐτῶν. καὶ μὴν τὰς δέκα κατηγορίας ἐν τε τῷ Παρμενίδῃ καὶ ἐν ἄλλοις ὑπέδειξε, τὸν ἐτυμολογικὸν τε τόπον ὅλον ἐν τῷ Κρατύλῳ διεξέρχεται· ἀπλῶς δὲ ἰκανώτατος ὁ ἀνὴρ καὶ θαυμαστός τῆς τε ὀριστικῆς

καὶ διαιρετικῆς πραγματείας, αἱ πᾶσαι δεικνύουσι μάλιστα τὴν δύναμιν τῆς διαλεκτικῆς. τὰ δὲ ἐν τῷ Κρατύλῳ τοιοῦτον ἔχει νοῦν. ζητεῖ γάρ, πότερον φύσει τὰ ὀνόματα ἔστιν ἢ θέσει, ἀρέσκει δὲ αὐτῷ, θέσει ὑπάρχειν τὴν ὀρθότητα τῶν ὀνομάτων, οὐ μὴν ἀπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὥστε τὴν θέσιν γενέσθαι ἀκόλουθον τῇ τοῦ πράγματος φύσει· μὴ γὰρ ἄλλο τὴν ὀρθότητα εἶναι τοῦ ὀνόματος ἢ τὴν σύμφωνον τῇ φύσει τοῦ πράγματος θέσιν. μήτε γὰρ τὴν θέσιν τὴν ὁποῖανποτε τοῦ ὀνόματος ἀνταρῆν ἂν εἶναι καὶ ἀπογοῶσαν πρὸς ὀρθότητα, μήτε τὴν φύσιν καὶ τὴν πρώτην ἐκφώνησιν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, ὥστε εἶναι παντὸς ὀνόματος κατὰ τὸ οἰκεῖον τῇ τοῦ πράγματος φύσει κείμενον· οὐ γὰρ δήπου ἂν τὸ τυχόν τῷ τυχόντι τεθῆ, σημαίνει τὸ ὀρθόν, οἷον ἵππον εἰ θεῖμεθα ἀνθρώπων ὄνομα. καὶ γὰρ τοι τὸ λέγειν ἀκολουθία τίς ἐστὶ τῶν πράξεων, ὥστε οὐχ ὁ ὁποσδήποτε λέγων ὀρθῶς ἂν λέγοι, ἀλλ' εἰ οὕτω λέγοι, ἢ τὰ πράγματα πέφυκεν· ἐπεὶ δὲ τοῦ λέγειν μέρος ἐστὶ τὸ ὀνομαίνειν, ὡς καὶ τοῦ λόγου μέρος τὸ ὄνομα, τὸ ὀρθῶς καὶ μὴ ὀρθῶς ὀνομαίνειν οὐ κατὰ θέσιν ὁποιοῦν γένοιτ' ἂν, ἀλλὰ κατὰ τὴν φυσικὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ οὕτως ἂν εἴη ὀνοματοθέτης ἀριστος, ὁ σημαίνων δι' ὀνόματος τὴν φύσιν τοῦ πράγματος. ἔστι γὰρ τὸ ὄνομα ὄργανον πράγματος οὐχ ὁ ἔτυχεν, ἀλλὰ τὸ κατάλληλον τῇ φύσει· καὶ διὰ τούτου διδάσκωμεν ἀλλήλους τὰ πράγματα καὶ διακρίνομεν αὐτά, ὥστε εἶναι τὸ ὄνομα διδασκαλικόν τι καὶ διακριτικόν τῆς ἐκάστου οὐσίας ὄργανον, ὡς ἡ κερκὶς τοῦ ὑφάσματος. περὶ τὸ διαλεκτικὸν δὲ καὶ τοῦτο ὑπάρξει τὸ τοῖς ὀνόμασιν ὀρθῶς χρῆσθαι ὡς γὰρ κερκίδι χρῆσαιτ' ἂν ὑφαντικὸς ἀνὴρ, εἰδὼς αὐτῆς τὸ προσῆκον ἔργον, τέκτονος αὐτὴν δημιουργήσαντος, οὕτω καὶ ὁ διαλεκτικὸς, ὀνοματοθέτου θέντος τοῦνομα, χρῆσαιτ' ἂν αὐτῷ κατὰ τρόπον καὶ προσφόρως. καὶ γὰρ τοῦ τέκτονος μὲν τὸ ποιῆσαι πηδάλιον, κυβερνήτου δὲ τὸ χρῆσασθαι καλῶς· οὕτω γὰρ τοι καὶ αὐτὸς ὁ ὀνοματοθέτης καλῶς ἂν χρῆσαιτο τῇ θέσει, εἰ ὡς διαλεκτικὸς παρόντος ποιοῖτο τὴν θέσιν, τὴν φύσιν τῶν ὑποκειμένων ἐπισταμένου.

VII. Τὸ μὲν δὲ διαλεκτικὸν ἐπὶ τοσοῦτον ὑπογεγράφθω, ἕξης δὲ περὶ τοῦ θεωρητικῆς λέγωμεν. τούτου τοίνυν τὸ μὲν εἵπομεν εἶναι θεολογικόν, τὸ δὲ φυσικόν, τὸ δὲ μαθηματικόν.

καὶ ὅτι τοῦ μὲν θεολογικοῦ τέλος ἢ περὶ τὰ πρῶτα αἷτια καὶ ἀνωτάτω τε καὶ ἀρχικὰ γνώσις, τοῦ δὲ φυσικοῦ τὸ μαθεῖν, τίς ποτ' ἐστὶν ἢ τοῦ παντὸς φύσις καὶ οἷον τι ζῶον ὁ ἀνθρώπος καὶ τίνα χώραν ἐν κόσμῳ ἔχων, καὶ εἰ θεὸς προνοεῖ τῶν ὅλων καὶ εἰ ἄλλοι θεοὶ τεταγμένοι ὑπὸ τούτῳ, καὶ τίς ἢ ἀνθρώπων πρὸς τοὺς θεοὺς σχέσις· τοῦ δὲ μαθηματικοῦ τὸ ἐπεσκέφθαι τὴν ἐπίπεδον τε καὶ τριγῆ διεστηκυῖαν φύσιν, περὶ τε κινήσεως καὶ φοράς ὅπως ἔχει. προκείσθω δὲ ἡ τοῦ μαθηματικοῦ θεωρία ἐπὶ κεφαλαίων. αὕτη τοίνυν καὶ πρὸς ὀξύτητα διανοίας παρελήφθη ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος, θήγουσα τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ὄντων ἀκρίβειαν παρεχομένη· τό τε περὶ τοὺς ἀριθμοὺς ὃν μέρος τοῦ μαθηματικοῦ οὐχ ἦν ἔτυχεν οἰκειότητα ἐμποιεῖ πρὸς τὴν τοῦ ὄντος ἐπάνοδον, ἀλλὰ σχεδόν τι τῆς περὶ τὰ αἰσθητὰ πλάνης καὶ ἀγνοίας ἀπαλλάττει ἡμᾶς, συνοροῦν πρὸς τὴν τῆς οὐσίας γνώσιν, πρὸς τε πολέμους εὐθετον ὑπάρχει διὰ τὴν τῶν τακτικῶν θεωρίαν· τό γε μὴν κατὰ τὴν γεωμετρικὴν ἐπιτηδειότατον καὶ αὐτὸ πρὸς τὴν τοῦ ἀγαθοῦ γνώσιν, ὅταν γέ τις μὴ πράξεως ἐνεκεν μετῆ γεωμετρικὴν, ἀλλὰ προσχωρῶμενος αὐτῇ ὡς ἐπὶ τὸ ἂν αἰετὶ ἀνιέναι καὶ μὴ διατρέβειν περὶ τὸ γινόμενον καὶ ἀπολλύμενον. καὶ μὴν ἡ στερεομετρία χρησιμωτάτη· μετὰ γὰρ τὴν δευτέραν αὐξήσιν ἀκόλουθος ἢ κατ' αὐτὴν θεωρία τρίτην αὐξήσιν ἔχουσα· χρησίμιον δὲ ὥσπερ τι τέταρτον μάθημα καὶ ἡ ἀστρονομία, καθ' ἣν ἐν τῷ οὐρανῷ θεασόμεθα ἀστέρων τε φοράς καὶ οὐρανοῦ καὶ τὸν δημιουργὸν νυκτὸς καὶ ἡμέρας μηνῶν τε καὶ ἐνιαυτῶν· ἐξ ὧν κατὰ τίνα οἰκείαν ὁδὸν καὶ τὸν ἀπάντων δημιουργὸν ζητήσομεν, μετιόντες ἀπὸ τούτων τῶν μαθημάτων ὥσπερ τινὸς ὑποβάθρας καὶ στοιχείων. καὶ μουσικῆς δὲ ἐπιμελησόμεθα, ἐπὶ τὰ αὐτὰ τὴν ἀκοὴν ἀναφέροντες· ὥσπερ γὰρ πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα συνέστηκεν, οὕτως ἀκοὴ πρὸς τὸ ἑναρμόνιον· καὶ ὥσπερ ἀστρονομία τὸν νοῦν προσέχοντες ἀπὸ τῶν ὀραμένων ἐπὶ τὴν ἀόρατον καὶ νοητὴν οὐσίαν ποδηγούμεθα, οὕτω καὶ τῆς ἑναρμονίου φωνῆς κατακούοντες ἀπὸ τῶν ἀκουστῶν ἐπὶ τὰ αὐτῶ τῶν θεωρούμενα κατὰ ταῦτα μεταβαίνομεν· ὡς εἰ μὴ οὕτω μετῴμεν ταῦτα τὰ μαθήματα, ἀτελής τε καὶ ἀνόνητος καὶ οὐδενὸς λόγου ἀξία ἢ περὶ τούτων σκέψις γένοιτ' ἂν ἡμῖν. δεῖ γὰρ ὀξέως ἀπὸ τῶν ὀρατῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀκουστῶν μεταβαίνειν ἐπ'

ἐκεῖνα, ἃ ἔστιν ἰδεῖν μόνω τῷ τῆς ψυχῆς λογισμῷ. ἔστι γὰρ ἡ τῶν μαθημάτων ἐπίσκεψις ὡς ἂν προσίμιον τι πρὸς τὴν τῶν ὄντων θεωρίαν· ἐπιέμεναι γὰρ τοῦ ὄντος λαμβάνεσθαι γεωμετρία τε καὶ ἀριθμητικὴ καὶ αἱ ταύταις ἐπόμεναι ὀνειρώττουσι μὲν περὶ τὸ ὄν, ὕπαρ δὲ αὐτὸ ἀδυνατοῦσιν ἰδεῖν, ἀγνοοῦσαι τὰς τε ἀρχὰς καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν συγκείμενα, οὐδὲν δὲ ἤτιον χρησιμώταται οὔσαι τυγχάνουσι κατα τὰ εἰρημένα. ὅθεν οὐδὲ ἐπιστήμας ταῦτα τὰ μαθήματα ἔφησεν ὁ Πλάτων· ἡ μὲντοι διαλεκτικὴ μέθοδος ἀπὸ τῶν γεωμετρικῶν ὑποθέσεων ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ ἀρχικά καὶ ἀνυπόθετα ἀνίεναι πέφυκεν· ὅθεν τὴν μὲν διαλεκτικὴν ἐπιστήμην προσεῖπε, τὰ δὲ μαθήματα οὔτε δόξαν διὰ τὸ ἐναργέστερα εἶναι τῶν αἰσθητῶν, οὔτε ἐπιστήμην διὰ τὸ ἀμυδρότερα εἶναι τῶν πρώτων νοητῶν· ἀλλὰ δόξαν μὲν τῶν σωμάτων φησὶν, ἐπιστήμην δὲ τῶν πρώτων, διάνοιαν δὲ τῶν μαθημάτων. τίθεται δὲ τί καὶ πίστιν καὶ εἰκασίαν, τούτων δὲ τὴν μὲν πίστιν τῶν αἰσθητῶν, τὴν δὲ εἰκασίαν τῶν εἰκόνων καὶ εἰδώλων· ἐπεὶ δὲ ἡ διαλεκτικὴ ἰσχυρότατον τῶν μαθημάτων, ἅτε καὶ περὶ τὰ θεῖα καὶ βέβαια γινομένη, διὰ τοῦτο καὶ ἀνωτέρω τῶν μαθημάτων τάττεται, ὥσπερ θριγκὸς τις ὑπάρχουσα ἢ φυλακὴ τῶν λοιπῶν.

VIII. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπομένως περὶ τῶν ἀρχῶν τε καὶ τῶν θεολογικῶν λέγωμεν θεωρημάτων, ἀνωθεν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρχόμενοι καὶ ἀπ' αὐτῶν κατιόντες καὶ ἐπισκοποῦντες τὴν τοῦ κόσμου γένεσιν, τελευτῶντες δὲ εἰς ἀνθρώπων γένεσιν καὶ φύσιν. καὶ πρῶτόν γε περὶ ὕλης λέγωμεν. ταύτην τοίνυν ἐμαγεῖον τε καὶ πανδεχὲς καὶ τιθήνην καὶ μητέρα καὶ χώραν ὀνομάζει καὶ ὑποκείμενον ἅπτόν τε μετ' ἀναισθησίας καὶ νόθου λογισμῷ ληπτόν· ἰδιότητα δὲ ἔχειν τοιαύτην, ὥστε πᾶσαν γένεσιν ὑποδέχεσθαι τιθήνης λόγον ἐπέχουσιν τῷ φέρειν αὐτὰς καὶ ἀναδέχεσθαι μὲν αὐτὴν πάντα τὰ εἶδη, αὐτὴν δὲ καθ' αὐτὴν ἄμορφον τε ὑπάρχειν καὶ ἄποιον καὶ ἀνείδεον, ἀναματτομένην δὲ τὰ τοιαῦτα καὶ ἐκτυπουμένην καθάπερ ἐμαγεῖον καὶ σχηματιζομένην ὑπὸ τούτων, μηδὲν ἴδιον σχῆμα ἔχουσαν μηδὲ ποιότητα. οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τι εὖ παρεσκευασμένον πρὸς ποικίλλας ἐκτυπώσεις καὶ μορφάς, εἰ μὴ ἄποιον αὐτὸ ὑπάρχοι καὶ ἀμέτοχον ἐκείνων τῶν εἰδῶν, ἃ δεῖ αὐτὸ δεξασθαι· ὁρῶμεν δὲ καὶ τοὺς τὰ ἀλείμματα ἐξ ἑλαίου κατασκευάζοντας τὰ εὐώδη

ἀνοσμοτάτω τούτω χρωμένους, καὶ τοὺς τὰς μορφὰς δημιουργεῖν βουλομένους ἐκ κηροῦ ἢ πηλοῦ προλεαίνοντας ταῦτα καὶ ὡς ἐνδέχεται ἀσχημάτιστα παρέχοντας. προσήκει δὲ καὶ τῇ πανδεχεῖ ὕλῃ, εἰ μέλλει κατα πᾶν δεχέσθαι τὰ εἶδη, τῷ μηδεμίαν αὐτῶν φύσιν ἔχειν ὑποκείσθαι, ἀλλ' ἄποιόν τε εἶναι καὶ ἀνείδεον πρὸς ὑποδοχὴν τῶν εἰδῶν· τοιαύτη δ' οὔσα οὔτε σῶμα ἂν εἴη οὔτε ἀσώματον, δυνάμει δὲ σῶμα, ὡς καὶ τὸν χαλκὸν ὑπακούομεν δυνάμει ἀνδριάντα, διότι τὸ εἶδος δεξάμενος ἀνδρίας ἔσται.

IX. Ἀρχικὸν δὲ λόγον ἐπεχούσης τῆς ὕλης ἔτι καὶ ἄλλας ἀρχὰς παραλαμβάνει, τὴν τε παραδειγματικὴν, τουτέστι τὴν τῶν ἰδεῶν, καὶ τὴν τοῦ πατρὸς καὶ αἰτίου πάντων θεοῦ. ἔστι δὲ [καὶ] ἡ ἰδέα ὡς μὲν πρὸς θεὸν νόησις αὐτοῦ, ὡς δὲ πρὸς ἡμᾶς νοητὸν πρῶτον, ὡς δὲ πρὸς τὴν ὕλην μέτρον, ὡς δὲ πρὸς τὸν αἰσθητὸν κόσμον παράδειγμα, ὡς δὲ πρὸς αὐτὴν ἐξεταζομένη οὐσία. καθόλου γὰρ πᾶν τὸ γινόμενον κατ' ἐπίνοιαν πρὸς τι ὀφείλει γίνεσθαι, οὐ ὥσπερ εἰ ἀπὸ τινός τι γένοιτο, ὡς ἀπ' ἐμοῦ ἢ ἐμῆ εἰκόν, δεῖ τὸ παράδειγμα προηποκείσθαι· εἴτε καὶ μὴ εἴη ἔξω τὸ παράδειγμα παντί, πάντως ἕκαστος ἐν αὐτῷ τὸ παράδειγμα ἴσων τῶν τεχνικῶν τὴν τούτου μορφήν τῇ ὕλῃ περιτίθῃσιν. ὁρίζονται δὲ τὴν ἰδέαν παράδειγμα τῶν κατα φύσιν αἰώνιον. οὔτε γὰρ τοῖς πλείστοις τῶν ἀπὸ Πλάτωνος ἀρέσκει τῶν τεχνικῶν εἶναι ἰδέας, οἷον ἀσπίδος ἢ λύρας, οὔτε μὴ τῶν παρὰ φύσιν, οἷον πυρετοῦ καὶ χολέρας, οὔτε τῶν κατὰ μέρος, οἷον Σωκράτους καὶ Πλάτωνος, ἀλλ' οὐδὲ τῶν εὐτελεῶν τινός, οἷον ῥύπου καὶ κάρφους, οὔτε τῶν πρὸς τι, οἷον μείζωνος καὶ ὑπερέχοντος· εἶναι γὰρ τὰς ἰδέας νοήσεις θεοῦ αἰώνιους τε καὶ αὐτοτελεῖς, ὅτι δὲ εἰσὶν αἱ ἰδέαι, καὶ οὕτω παραμυθούνται. εἴτε γὰρ νοῦς ὁ θεὸς ὑπάρχει εἴτε νοερόν, ἔστιν αὐτῷ νοήματα, καὶ ταῦτα αἰώνιά τε καὶ ἀτρέπτα, εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι· καὶ γὰρ εἰ ἀμέτρος ὑπάρχει ἡ ὕλη κατὰ τὸν ἑαυτῆς λόγον, παρ' ἑτέρου τινός κρείττονος, τοῦ ἀύλου, τῶν μέτρων ὀφείλει τυγχάνειν· τὸ δὲ ἡγούμενον, τὸ ἄρα λῆγον· εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι μέτρα τινὰ ἄυλα ὑπάρχουσαι. ἔτι γε μὴν εἰ ὁ κόσμος μὴ ἐκ ταυτομάτου τοιοῦτός ἐστιν, οὐ μόνον ἐκ τινός ἐστι γεγονός, ἀλλὰ καὶ ὑπό τινος, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πρὸς τι· τὸ δὲ πρὸς ὃ γέγονε τί ἂν ἄλλο [γέγονεν] ἢ ἰδέα;

ὥστε εἶεν ἂν αἱ ἰδέαι. ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ νοῦς διαφέρει δόξης ἀληθοῦς, καὶ τὸ νοητὸν ἦν τοῦ δοξαστοῦ διαφέρον· εἰ δὲ τοῦτο, ἔστι νοητὰ ἕτερα τῶν δοξαστῶν· ὥστε εἴη ἂν καὶ πρῶτα νοητὰ, ὡς καὶ πρῶτα αἰσθητὰ· εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι· ἀλλὰ μὴν διαφέρει νοῦς δόξης ἀληθοῦς· ὥστε εἶεν ἂν αἱ ἰδέαι.

X. Ἐξῆς δὲ περὶ τῆς τρίτης ἀρχῆς ποιητέον τὸν λόγον, ἦν μικροῦ δεῖν καὶ ἄρρητον ἡγεῖται ὁ Πλάτων· ἐπαχθείμεν δ' ἂν περὶ αὐτῆς τοῦτον τὸν τρόπον. εἰ ἔστι νοητὰ, ταῦτα δὲ οὔτε αἰσθητὰ οὔτε μετούσια τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ πρῶτων τι-
 νῶν τῶν νοητῶν, ἔστι πρῶτα νοητὰ ἀπλᾶ, ὡς καὶ πρῶτα αἰσθητὰ· τὸ δ' ἡγούμενον, τὸ ἄρα λῆγον. ἄνθρωποι μὲν δὴ ἄτε τοῦ τῆς αἰσθήσεως πάθους ἐμπιπλάμενοι, ὥστε καὶ ὁπότε νοεῖν προαιροῦντο τὸ νοητὸν, ἐμφανταζόμενον ἔχειν τὸ αἰσθητὸν, ὡς καὶ μέγεθος συνεπινοεῖν καὶ σχῆμα καὶ χρῶμα πολλάκις, οὐ καθαρῶς τὰ νοητὰ νοοῦσι, θεοὶ δὲ ἀπηλλαγμένως τῶν αἰσθητῶν ἐλλικρινῶς τε καὶ ἀμιγῶς. ἐπεὶ δὲ ψυχῆς νοῦς ἀμείνων, νοῦ δὲ τοῦ ἐν δυνάμει ὁ κατ' ἐνέργειαν πάντα νοῶν καὶ ἅμα καὶ αἰεὶ, τούτου δὲ κάλλιον ὁ αἴτιος τούτου καὶ ὅπερ ἂν ἔτι ἀνωτέρω τούτων ὑφέστηκεν, οὗτος ἂν εἴη ὁ πρῶτος θεός, αἴτιος ὑπάρχων τοῦ αἰεὶ ἐνεργεῖν τῷ νῷ τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. ἐνεργεῖ δὲ ἀκίνητος αὐτὸς ὡς εἰς τοῦτον, ὡς καὶ ὁ ἥλιος εἰς τὴν ὄρασιν, ὅταν αὐτῷ προσβλέπη, καὶ ὡς τὸ ὄρεκτον κινεῖ τὴν ὄρεξιν ἀκίνητον ὑπάρχων· οὕτω γε δὴ καὶ οὗτος ὁ νοῦς κινῆσει τὸν νοῦν τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. ἐπεὶ δὲ ὁ πρῶτος νοῦς κάλλιστος, δεῖ καὶ κάλλιστον αὐτῷ νοητὸν ὑποκείσθαι, οὐδὲν δὲ αὐτοῦ κάλλιον· ἑαυτὸν ἂν οὖν καὶ τὰ ἑαυτοῦ νοήματα αἰεὶ νοοίη, καὶ αὐτὴ ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἰδέα ὑπάρχει. καὶ μὴν ὁ πρῶτος θεὸς αἰδιός ἐστιν, ἄρρητος, αὐτοτελής τουτέστιν ἀπροσδεής, ἀειτελής τουτέστιν αἰεὶ τέλειος, παντελής τουτέστι πάντῃ τέλειος· θειότης, οὐσιότης, ἀλήθεια, συμμετρία, ἀγαθόν. λέγω δὲ οὐχ ὡς ὁρίζων ταῦτα, ἀλλ' ὡς κατὰ πάντα ἐνὸς νοουμένου. καὶ ἀγαθὸν μὲν ἐστὶ, διότι πάντα εἰς δύνάμιν εὐεργετεῖ, παντὸς ἀγαθοῦ αἴτιος ὢν· καλὸν δέ, ὅτι αὐτοῦ τὸ σχῆμα φύσει τέλειόν ἐστι καὶ σύμμετρον· ἀλήθεια δέ, διότι πάσης ἀληθείας ἀρχὴ ὑπάρχει, ὡς ὁ ἥλιος παντὸς φωτός· πατὴρ δὲ ἐστὶ τῷ αἴτιος εἶναι πάντων καὶ κοσμεῖν τὸν οὐράνιον νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὰς ἑαυτοῦ νοήσεις, κατὰ γὰρ

τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν ἐμπέπληκε πάντα ἑαυτοῦ, τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου ἐπεγείρας καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέψας, τοῦ νοῦ αὐτῆς αἴτιος ὑπάρχων· ὃς κοσμηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς διακοσμεῖ σύμ-
 πασαν φύσιν ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ. ἄρρητος δ' ἔστι καὶ τῷ νῷ μόνῳ ληπτός, ὡς εἴρηται, ἐπεὶ οὔτε γένος ἐστὶν οὔτε εἶδος οὔτε διαφορὰ, ἀλλ' οὐδὲ συμβέβηκέ τι αὐτῷ, οὔτε κακόν· οὐ γὰρ θεμῆς τοῦτο εἰπεῖν· οὔτε ἀγαθόν· κατὰ μετοχὴν γὰρ τινος ἔσται οὗτος καὶ μάλιστα ἀγαθότητος· οὔτε διαφορὰ· οὐδὲ γὰρ τοῦτο κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ· οὔτε ποιόν· οὐ γὰρ ποιῶθέν ἐστι καὶ ὑπὸ ποιότητος τοιοῦτον ἀποτελεσμένον· οὔτε ἄποιον· οὐ γὰρ ἐστέρηται τινος ἐπιβάλλοντος αὐτῷ ποιού· οὔτε μέρος τινός, οὔτε ὡς ὅλον ἔχον τινὰ μέρος, οὔτε ὥστε ταυτόν τι εἶναι ἢ ἕτερον· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ συμβέβηκε, καθ' ὃ δύναται τῶν ἄλλων χωρισθῆναι· οὔτε κινεῖ οὔτε κινεῖται. ἔσται δὲ πρώτη μὲν αὐτοῦ νόησις ἢ κατὰ ἀφαιρέσιν τούτων, ὅπως καὶ σημείον ἐνοήσαμεν κατὰ ἀφαιρέσιν ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, ἐπιφάνειαν νοήσαντες, εἴτα γραμμὴν, καὶ τελευταῖον τὸ σημεῖον. δευτέρα δὲ ἐστὶν αὐτοῦ νόησις ἢ κατὰ ἀναλογίαν οὕτω πως· ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὁ ἥλιος πρὸς τὴν ὄρασιν καὶ τὰ ὄρώμενα, οὐκ ὢν αὐτὸς ὄψις, παρέχων δὲ τῇ μὲν τὸ ὄραν, τοῖς δὲ τὸ ὄρασθαι, τοῦτον ἔχει τὸν λόγον ὁ πρῶτος νοῦς πρὸς τὴν ἐν τῇ ψυχῇ νόησιν καὶ τὰ νοούμενα· οὐ γὰρ ὢν ὅπερ ἐστὶν ἡ νόησις, παρέχει αὐτῇ τὸ νοεῖν καὶ τοῖς νοητοῖς τὸ νοεῖσθαι, φωτίζων τὴν περὶ αὐτὰ ἀλήθειαν. τρίτη δὲ νόησις τοιαύτη τις ἂν εἴη· θεωρῶν γὰρ τις τὸ ἐπὶ τοῖς σώμασι καλὸν μετὰ τοῦτο μέτεισιν ἐπὶ τὸ τῆς ψυχῆς κάλλος, εἴτα τὸ ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ νόμοις, εἴτα ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαγος τοῦ καλοῦ, μεθ' ὃ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν νοεῖ καὶ τὸ ἐραστον καὶ ἐφετόν ὥσπερ φῶς φανερὸν καὶ οἶον ἐκλάμπαν τῇ οὕτως ἀνιούσῃ ψυχῇ· τούτῳ δὲ καὶ θεὸν συνεπινοεῖ διὰ τὴν ἐν τῷ τιμῷ ὑπεροχὴν. ἀμερῇ τε διὰ τὸ μὴ εἶναι πρότερον τι αὐτοῦ· τὸ γὰρ μέρος καὶ τὸ ἐξ οὗ πρότερον ὑπάρχει τούτου, οὐ μέρος· καὶ γὰρ τὸ ἐπίπεδον πρότερον ἢ τὸ σῶμα, καὶ ἡ γραμμὴ πρότερον ἢ τὸ ἐπίπεδον· μέρος γε μὴν οὐκ ἔχων ἀκίνητος ἂν εἴη κατὰ τόπον καὶ ἀλλοίωσιν. εἰ γὰρ ἀλλοιωθήσεται, ἢ ὑφ' αὐτοῦ ἢ ὑφ' ἑτέρου· εἰ μὲν οὖν ὑφ' ἑτέρου, ἐκεῖνο αὐτοῦ ἰσχυρότερον ἔσται, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ, ἦτοι ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀλλοιωθήσεται ἂν ἢ ἐπὶ τὸ βέλτιον· ἀμφω δὲ ἄτοπα· ἐξ ὧν ἀπάντων ἀναφαί-

νεται καὶ τὸ ἀσώματον αὐτὸ εἶναι· ὅπερ καὶ τούτων ἀποδει-
χθήσεται. εἰ γὰρ σῶμα ὁ θεός, ἐξ ὕλης ἂν εἴη καὶ εἶδος· διὰ τὸ
πᾶν σῶμα συνδύασμά τι εἶναι ἐκ τε ὕλης καὶ τοῦ σὺν αὐτῇ εἶ-
δους, ὅπερ ἐξομοιοῦνται ταῖς ἰδέαις καὶ μετέχει αὐτῶν δύσπρα-
στον δὴ τινα τρόπον· ἀτοπον δὲ τὸν θεὸν ἐξ ὕλης εἶναι καὶ
εἶδος· οὐ γὰρ ἔσται ἀπλοῦς οὐδὲ ἀρχικός· ὥστε ἀσώματος ἂν
εἴη ὁ θεός. καὶ αὐτόθεν δὲ εἰ σῶμα ἔστιν, ἐξ ὕλης ἂν ὑπάρ-
χοι· ἢ πῦρ ἂν σὺν εἴῃ ἢ ὕδωρ ἢ γῆ ἢ ἀήρ ἢ τι ἐκ τούτων·
ἀλλ' ἕκαστόν γε τούτων οὐκ ἀρχικόν. καὶ ἄλλως δὲ ὕστερον
γενήσεται τῆς ὕλης, εἰ ἐξ ὕλης ὑπάρχοι· ὡν ἀτόπων ὄντων ἀσώ-
ματον αὐτὸν ὑποληπτέον· καὶ γὰρ, εἰ σῶμά ἐστι, καὶ φθαρτός
ἔσται καὶ γεννητός καὶ μεταβλητός· ἕκαστον δὲ τούτων ἀτοπον
ἐπ' αὐτοῦ.

XI. Καὶ μὴν καὶ αἱ ποιότητες τοῦτον τὸν τρόπον δεικνύ-
ουσι ἂν ἀσώματοι. πᾶν σῶμα ὑποκειμένον ἔστιν, ἢ δὲ ποιότης
οὐκ ὑποκειμένον ἔστιν, ἀλλὰ συμβεβηκός· οὐκ ἄρα σῶμα ἢ
ποιότης. πᾶσα ποιότης ἐν ὑποκειμένῳ, οὐδὲν δὲ σῶμα ἐν ὑπο-
κειμένῳ, οὐκ ἄρα σῶμα ἢ ποιότης· ἔτι ποιότης ποιότητι ἐναν-
τίον, οὐ μὴν καὶ σῶμα σώματι, σῶμά τε σώματος καθόσον σῶ-
μα οὐδενὶ διαφέρει, ποιότητι δὲ διαφέρει καὶ οὐ μὰ Δία σώμα-
σιν· οὐκ ἄρα σώματα αἱ ποιότητες. εὐλογώτατόν τε, ὡς ἢ ὕλη
ἄποιος, τὴν ποιότητα ἄυλον εἶναι· εἰ δὲ ἢ ποιότης ἄυλος, ἀσώ-
ματος ἂν εἴη ἢ ποιότης. εἰ γε μὴν σώματα καὶ αἱ ποιότητες,
δύο καὶ τρία σώματα ἔσται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἀτοπατάτου του-
του ὑπάρχοντος· εἰ δὲ αἱ ποιότητες ἀσώματοι, καὶ τὸ δημιουρ-
γικὸν τούτων ἀσώματον. ἔτι τὰ ποιούντα οὐκ ἂν ἄλλα εἴη ἢ
τὰ ἀσώματα· παθητικά γὰρ τὰ σώματα καὶ φευστά καὶ οὐκ
αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὠδανύτως ἔχοντα, οὐδὲ μόνιμα καὶ ἔμπεδα,
ἂν γε καὶ ἐν οἷς δοκεῖ τι ποιεῖν πολὺ πρόσθεν εὐρίσκειται πά-
σχοντα· ὥσπερ οὖν ἔστι τι παθητικὸν εἰλικρινῶς, οὕτως ἀναγ-
καῖον τι εἶναι καὶ ἀτροειῶς ποιητικόν· οὐκ ἄλλο δὲ εὐροῖμεν
ἂν τοῦτο ἢ ἀσώματον. ὁ μὲν δὴ περὶ τῶν ἀρχῶν λόγος τοιοῦτος
ἂν τις εἴη θεολογικός λεγόμενος· ἐπὶ δὲ τὸν καλουμένον φυσι-
κὸν τόπον ἐξῆς χωρητέον ἐντεῦθεν ποθεν ἀρξάμενους.

XII. Ἐπεὶ γὰρ τῶν κατὰ φύσιν αἰσθητῶν καὶ κατὰ μέρος
ὠρισμένα τινὰ δεῖ παραδείγματα εἶναι τὰς ἰδέας, ὧν καὶ τὰς
ἐπιστήμας γίνεσθαι καὶ τοὺς ὄρους· παρὰ πάντας γὰρ ἀνθρώ-

πους ἀνθρώπων τινα νοεῖσθαι καὶ παρὰ πάντας ἵππους ἵππον,
καὶ κοινῶς παρὰ τὰ ζῶα ζῶον ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον, ὃν
τρόπον σφραγίδος μιᾶς ἐκμαγεῖα γίνεται πολλὰ καὶ ἑνὸς ἀν-
δρός εἰκόνες μυρία ἐπὶ μυρία, τῆς ἰδέας οὐσης αἰτίας ἀρχὴν
τοῦ εἶναι ἕκαστον τοιοῦτον, οἷον αὐτῇ ὑπάρχει· ἀναγκαῖον καὶ
τὸ κάλλιστον κατασκευάσμα τὸν κόσμον ὑπὸ τοῦ θεοῦ δεδημι-
ουρηθῆναι πρὸς τινα ἰδέαν κόσμον ἀποβλέποντος, παράδειγμα
ὑπάρχουσαν τοῦδε τοῦ κόσμου ὡς ἂν ἀπεικονισμένου ἀπ' ἐκεί-
νης, πρὸς ἣν ἀφομοιωθέντα ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ αὐτὸν ἀπειρ-
γᾶσθαι κατὰ θαυμασιωτάτην πρόνοιαν καὶ διαίταν ἐλθόντος
ἐπὶ τὸ δημιουργεῖν τὸν κόσμον, διότι ἀγαθὸς ἦν. ἐκ τῆς πάσης
οὖν ὕλης αὐτὸν ἐδημιούργει· ἦν ἀτάκτως καὶ πλημμελῶς κι-
νουμένην πρὸς τῆς οὐρανοῦ γενέσεως ἐκ τῆς ἀταξίας παραλα-
βῶν πρὸς τὴν ἀρίστην ἤγαγε τάξιν, ἀριθμοῖς πρόπευσι τὰ μέρη
κοσμήσας αὐτοῦ καὶ σχήμασιν, ὥστε διακρίναι ὅπως νῦν ἔχει
πῦρ τε καὶ γῆ πρὸς ἀέρα τε καὶ ὕδωρ, ἔχνη μὲν τέως ἔχοντα
καὶ τὸ δεκτικὸν τῆς τῶν στοιχείων δυνάμεως, ἀλόγως δὲ καὶ
ἀμέτρως σείοντά τε τὴν ὕλην καὶ πρὸς ταύτης σείομενα. ἐξ
ἐκάστου γὰρ ὅλου τῶν τεττάρων αὐτὸν στοιχείων ἐγέννησε, πυ-
ρὸς τε παντός καὶ γῆς ὕδατός τε καὶ ἀέρος, οὐδὲν μέρος οὐδε-
νὸς ἀπολιπὼν οὐδὲ δύναντιν, διανοηθεὶς πρῶτον μὲν ὅτι σωμα-
τοειδὲς χρὴ τὸ γενόμενον εἶναι καὶ πάντως ἀπτόν τε καὶ ὄρατόν,
χωρὶς δὲ πυρὸς καὶ γῆς οὐκ οἶόν τε οὔτε ὄρατόν τι εἶναι οὔτε
ἀπτόν· κατὰ δὲ τὸν εἰκότα λόγον ἐκ γῆς αὐτὸν καὶ πυρὸς
ἐποίησεν· ἐπεὶ δὲ καὶ δεσμὸν ἔδει τινὰ συναγωγὸν ἀμφοτέρων
ἐν μέσῳ γενέσθαι, θεῖος δὲ δεσμὸς ὁ τῆς ἀναλογίας, ὃς ἑαυτοῦ
τε καὶ τὰ συνδουμένα πέφυκεν ἐν ποιεῖν, ἐπίπεδος τε οὐκ ἦν ὁ
κόσμος — ἀπέχρη γὰρ ἂν αὐτῷ μία μεσότης — σφαιροειδῆς
δὲ, δυοῖν ἐδέησεν αὐτῷ μεσοτήτων εἰς συναρμογὴν· διὰ τοῦτο
πυρὸς ἐν μέσῳ καὶ γῆς ἀήρ τε καὶ ὕδωρ ἐτάχθη κατὰ τὸν τῆς
ἀναλογίας τρόπον· ὥστε ὡς ἔχει πῦρ πρὸς ἀέρα, οὕτως ἔχειν
ἀέρα τε πρὸς ὕδωρ καὶ τοῦτο πρὸς γῆν καὶ ἀνάπαλιν. τῷ δὲ
μηδὲν ἐξῴθεν ὑπολείπεσθαι καὶ μονογενῆ τὸν κόσμον ἐποίησε
καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆ ἰδέας εἰκασμένον μιᾶ οὐσῆ, πρὸς τε
τούτοις ἄνοσον καὶ ἀγήρω, ἄτε αὐτῷ μηδενὸς προσιόντος τοῦ
κηραίνειν πεφυκότος, ἀντάρκη τε καὶ οὐδενὸς ἐξῴθεν δεόμε-
νον· σχῆμα δ' αὐτῷ περιέθηκε τὸ σφαιροειδές, εὐμορφότατον

σχημάτων και πολυχωρότατον και ευκίνητότατον· και επει ούτε οράσεως εδειτο ουτε ακοης ουτε μην άλλου τοιούτου τινος, ου προσήψεν αυτω τοιαυτα όργανα προς υπηρεσιαν, αφελόμενος δε τας λοιπας κινήσεις μόνην αυτω δέδωκε την κυκλοφορικην, νου και φρονήσεως οικειαν υπάρχουσαν.

XIII. Εξ αν δε συνέστηκεν ο κόσμος, δύο υπάρχοντων, σώματος και ψυχης, αν το μεν ορατον και άπτόν, η δε άορατός τε και άναφης, εκατέρου η δύναμις και η σύστασις διάφορος ούσα τυγχάνει. το μεν γαρ σώμα αυτου εκ πυρός γέγονε και γης ύδατός τε και άέρος· ταυτα δη τα τέτταρα συλλαβών ο δημιουργός του κόσμου ου μα Αία στοιχείων τάξιν επέχοντα διεσχημάτισε πυραμίδι και κύβω και όκταέδρω και είκοσαέδρω και επί πασι δωδεκαέδρω· και καθό μεν πυραμίδος σχήμα έλαβεν η ύλη, πυρ έγένετο, τμητικατάτου του σχήματος όντος και εξ έλαττόνων τριγώνων, ταυτη δε και μανοτάτου· καθό δε όκταέδρου, την άέρος ποιότητα απέλαβε, καθό δε είκοσαέδρου τύπον, την ύδατος ποιότητα έσχε, το δε του κύβου σχήμα απέδιδον τη γη, στερεωτάτη ύπαρχουση και έδραιστατη· τω δε σχήματι τω δωδεκαέδρω προς το παν κατεχρήσατο. πάντων δε τούτων αρχικώτερα φύσις η των επίπεδων· των γαρ στερεων προηγείται τα επίπεδα· της δε επίπεδου φύσεως ώσπερ τινά πρόγονα δύο ύπαρχει τρίγωνα τα κάλλιστα όρθογώνια, όντα το μεν σκαληνόν, το δε ίσοσκελές· του σκαληνου μίαν μεν γωνίαν όρθην έχοντος, μίαν δε διμοίρου, την δε καταλειπομένην τρίτου. το μεν δη πρότερον, λέγω δε το σκαληνόν τρίγωνον, πυραμίδος και όκταέδρου και είκοσαέδρου στοιχείον γίνεται, της μεν πυραμίδος εκ τετάρων ίσοπλεύρων τριγώνων συνεστώσης, εις εξ τρίγωνα σκαληνά τα ειρημένα εκάστου διαιρουμένον· του δε όκταέδρου εξ όκτω όμοίως διαιρουμένου εκάστου εις εξ σκαληνά, τα δε είκοσαέδρου εξ είκοσι. το δε έτερον, λέγω δε το ίσοσκελές, συστατικόν του κύβου γίνεται τέτταρα γαρ ίσοσκελή τρίγωνα συνελθόντα τετράγωνον ποιει, εξ όποιων εξ τετραγώνων ο κύβος συνίσταται· τω δε δωδεκαέδρω εις το παν ο θεός κατεχρήσατο, διότι ζωδια τε εν ουρανω θεωρείται δώδεκα εν τω ζωδιακω κύκλω και εκαστον αυτων εις μοίρας τριάνοντα διαιρείται, παραπλησίως και επί του δωδεκαέδρου εκ πενταγώνων όντος δώδεκα, διαιρουμένον εις

πέντε τρίγωνα, ώστε εκαστον δι' εξ τριγώνων είναι, εν όλω τω δωδεκαέδρω τριακοντίων εξήκοντα εύρισκομένων τριγώνων, όποσαι και εν τω ζωδιακω μοίραι ούσαι τυγχάνουσι. τούτοις ουν υπό του θεου η ύλη τυπωθεισα εκινείτο μεν το πρώτον τοις ήγεσιν άτάκτως, ειτα υπό του θεου προς τάξιν ήχθη, άρμοσθέντων πάντων αναλογία προς άλλα· ου μένει δε ταυτα διακριθέντα κατά χώραν, άπαστον δε έχει σεισμόν και τη ύλη παρέχει, διότι τη του κόσμου περιφορά σφιγγόμενα συνωθειται και συνελανόμενα προς άλλα φέρεται τα λεπτομερέστερα εις τας των άδρομερεστέρων χώρας. δια τουτο δε μηδεν κενόν υπολείπεται σώματος έρημον, και η άνωμαλότης δε διαμένουσα τον σεισμόν παρέχεται· υπό τε γαρ τούτων η ύλη σείεται και ταυτα υπ' εκείνης.

XIV. Τα μεν δη σώματα εις τας των εμφαινομένων εν τη ψυχη δυνάμεων . . . την διδασκαλίαν αυτης πεποιηται. επει γαρ εκαστα των όντων κρινουμεν τη ψυχη, τας άπάντων των όντων αρχάς εικότως εγκρατέταξεν αυτη, εν' αει των υποπιπτόντων εκαστον κατά το συγγενές και παραπλησίον θεωρούντες σύμφωνον τοις έργοις και την ούσιαν αυτης υποστησόμεθα. λέγων ουν είναι τινα νοητην ούσιαν άμεριστον, και άλλην περι τα σώματα μεριστην ύπεστήσατο εμφαινών, ότι εκάτερας των ούσιων εφάπτεσθαι δύναται τη νοησει· όρων δε και επί των νοητων ταυτότητα τε και έτερότητα, και επί των μεριστων, εκ πάντων τούτων συνηράνικε την ψυχην· η γαρ τω όμοιω το όμοιον γνωρίζεται, ως τοις Πυθαγορείοις άρέσκει, η τω άνομοιω το άνομοιον, ως Ηρακλείτω τω φυσικω. όταν δε ειπη γεννητόν είναι τον κόσμον, ουχ ούτως άκουστέον αυτου, ως όντος ποτε χρόνου, εν ω ουκ ην κόσμος· αλλά διότι αει εν γενέσει έστι και εμφαίνει της αυτου υποστάσεως αρχικώτερόν τι αΐτιον· και την ψυχην δε αει ούσαν του κόσμου ουχι ποιει ο θεός, αλλά κατακοσμει, και ταυτη λέγοιτ' αν και ποιειν, έγείρων και επιστρέφων προς αυτον τον τε νουν αυτης και αυτην ώσπερ εκ κάρου τινος [βαθέος ύπνου], όπως αποβλέπουσα προς τα νοητά αυτου δέχηται τα είδη και τας μορφάς, εφικμένη των εκείνου νοημάτων. δηλον ουν ότι ζών αν ειη ο κόσμος και νοερόν· άριστον γαρ αυτον βουλόμενος ποιησαι ο θεός ακολούθως και έμψυχον αυτον έποίησε και νοερόν· το τε γαρ έμ-

ψυχον ἀποτελεσμα τοῦ μὴ ἐμψύχου ὅλον ὅλου κρείττον καὶ τὸ νοερόν τοῦ μὴ νοεροῦ, ἴσως οὐκ οἶον τε ὄντος νοῦ ἄνευ ψυχῆς ὑποστῆναι· τῆς δὲ ψυχῆς ταθείσης ἐκ τοῦ μέσου ἐπὶ τὰ πέρι-
τα, συνέβη αὐτὴν τὸ σῶμα τοῦ κόσμου κύκλω διὰ παντός πε-
ριέχειν καὶ περικαλύπτει, ὥστε ὅλον τῷ κόσμῳ αὐτὴν παρεκ-
τεῖναι καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ αὐτὸν συνδεῖν τε καὶ συνέχειν,
κρατεῖν μὲντοι τὰ ἐκτός αὐτῆς τῶν ἐντός, ἢ μὲν γὰρ ἐκτός
ἀσπίστος ἔμεινεν, ἢ δὲ ἐντός εἰς ἑπτὰ κύκλους ἐτιμήθη ἐξ ἀρχῆς
νεμηθεῖσα κατὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα· ἔστι τε
ἢ μὲν περιεχομένη ὑπὸ τῆς ἀσπίστος μείνας σφαίρας ταύτῃ
παραπλήσια, ἢ δὲ σφισθεῖσα θατέρω. ἢ μὲν γὰρ τοῦ πάντα πε-
ριέχοντος οὐρανοῦ κίνησις ἀπλανῆς οὐσα μία τὴν ἔστι καὶ τε-
ταρμένη, ἢ μὲντοι τῶν ἐντός ποικίλη καὶ ἀνατολαῖς τε καὶ δύ-
σεσιν ἄλλοια, διὸ καὶ πλανῆτις καλεῖται· φέρεται δὲ ἢ μὲν
ἐκτός ἐπὶ τὰ δεξιά ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσειν κινουμένη, ἢ δ'
ἐντός ἀνάπαιν ἐπὶ τὰ ἀριστερά, ἀπὸ δύσεως ἐπ' ἀνατολήν
ὑπαντιάζουσα τῷ κόσμῳ. ἐδημιουργησε δὲ ὁ θεὸς καὶ ἀστέρας
τε καὶ ἄστρα, καὶ τούτων τὰ μὲν ἀπλανῆ, κόσμον οὐρανοῦ τε
καὶ νυκτός, πάμπολλα ὄντα τῷ πλήθει, τὰ δὲ εἰς γένεσιν ἀριθ-
μοῦ καὶ χρόνου καὶ δείξιν τῶν ὄντων, ἑπτὰ ὄντα. καὶ γὰρ τὸν
χρόνον ἐποίησε τῆς κινήσεως τοῦ κόσμου διάστημα, ὡς ἂν εἰ-
κόνα τοῦ αἰῶνος, ὅς ἐστι μέτρον τοῦ αἰωνίου κόσμου τῆς μο-
νῆς. τὰ δὲ μὴ ἀπλανῆ τῶν ἄστρον τῆ δυνάμει οὐκ ὅμοια. ἥλιος
μὲν ἡγεμονεύει πάντων, δεινὸς τε καὶ φαίνων τὰ σύμπαντα·
σελήνη δὲ ἐν τάξει δευτέρα θεωρεῖται ἕνεκα τῆς δυνάμεως, οἱ
δὲ ἄλλοι πλανῆται ἀναλόγως κατὰ μοῖραν ἕκαστος ἰδίαν. καὶ
σελήνη μὲν μηνὸς μέτρον ποιεῖ, ἐκπεριελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς
κύκλον καὶ καταλαβούσα τὸν ἥλιον ἐν τοσοῦτῳ· ἥλιος δὲ ἐνι-
αυτῷ· περιελθὼν γὰρ τὸν ζωφόρον κύκλον πληροῖ τὰς ὥρας
τοῦ ἔτους· οἱ τε ἄλλοι καθ' ἓνα ἕκαστον περιόδοις ἰδίαις κέ-
χρηται, αἵτινες θεωρεῖται οὐ τοῖς τυχοῦσιν εἰδῖν, ἀλλὰ τοῖς
πεπαιδευμένοις· ἐν δὲ πασῶν τῶν περιόδων ὁ τέλειος ἀριθμὸς
καὶ χρόνος συμπεραίνονται, ὅποταν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημείου πάντες
οἱ πλανῆται ἔλθοντες ταύτην τὴν τάξιν λάβωσιν, ὥστε εὐθείας
νοηθείσης ἀπὸ τῆς ἀπλανοῦς σφαίρας ἐπὶ τὴν γῆν νεούσης
κατὰ κάθετον τὰ κέντρα αὐτῶν ἐπὶ ταύτης θεωρεῖσθαι. ἑπτὰ
τοίνυν σφαιρῶν οὐσῶν ἐν τῇ πλανωμένῃ σφαίρᾳ, ἑπτὰ σώματα

ὁ θεὸς δημιουργήσας ὁρατὰ ἐκ πυρώδους τῆς πλείστης οὐσίας
ἐφήρμοσε ταῖς σφαίραις ὑπαρχούσαις ἐν τοῦ θατέρου κύκλου
καὶ πλανωμένου. σελήνην μὲν δὴ τῷ μετὰ γῆν ἐπέθηκε κύκλω
τῷ πρώτῳ, ἥλιον δὲ εἰς τὸν δευτερόν ἔταξε, φωσφόρον δὲ καὶ
τὸν ἱερόν Ἐρμού λεγόμενον ἀστέρα εἰς τὸν ἰσοταχῆ μὲν ἥλιῳ
κύκλον ἴοντα, τούτου δὲ ἀφεστῶτα· ὑπερθεῖν δὲ τοὺς ἄλλους
κατὰ σφαῖραν οἰκείαν· τὸν μὲν βραδύτατον αὐτῶν ὑπὸ τῆ τῶν
ἀπλανῶν κείμενον σφαῖρα, ὃν Κρόνον τινὲς ἐπονομάζουσιν ἀστέ-
ρα, τὸν δὲ βραδυτέρῃ δευτερόν μετὰ τούτου Δίος ἐπώνυμον,
ὑφ' ὃν τὸν Ἄρεως· ὀγδόη δὲ πᾶσιν ἢ ἀνωθεν δύναμις περι-
βέβληται. πάντες δὲ οὗτοι νοερά ζῶα καὶ θεοὶ καὶ σφαιρικά
τοῖς σχήμασιν.

XV. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δαίμονες, οὓς καὶ καλοῖη ἂν τις
γεννήτους θεοὺς, καθ' ἕκαστον τῶν στοιχείων, οἱ μὲν ὁρατοί,
οἱ δὲ ἀόρατοι, ἔν τε αἰθέρι καὶ πυρὶ ἀέρι τε καὶ ὕδατι, ὡς μη-
δὲν κόσμον μέρος ψυχῆς ἀμοιβον εἶναι μηδὲ ζῶον κρείττονος
θνητῆς φύσεως· τούτοις δὲ ὑποτέτακται τὰ ὑπὸ σελήνην πάν-
τα καὶ τὰ ἐπίγεια. ὁ μὲν γὰρ θεὸς τοῦ τε παντός ὑπάρχει ποιη-
τῆς αὐτός καὶ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν δαιμόνων, ὃ δὴ πᾶν λύσειν
οὐκ ἔχει κατὰ τὴν ἐκείνου βούλησιν· τῶν δὲ ἄλλων οἱ ἐκείνου
παῖδες ἡγούνται, κατὰ τὴν ἐκείνου ἐπιτολήν καὶ μίμησιν πράτ-
τοντες ὅσα πράττουσιν, ἀφ' ὧν κληθόντες καὶ ὀνεία καὶ ὀνεί-
ρατα καὶ χρησμοὶ καὶ ὅσα κατὰ μαντεῖαν ὑπὸ θνητῶν τεχνι-
τεύεται. καίτοι δὲ ἢ μὲν γῆ τῶν ὅλων μέση, περὶ τὸν διὰ παν-
τός τεταμένον σφιγγομένη πόλον, ἡμέρας φύλαξ καὶ νυκτός,
προσβυτάτη τῶν ἐντός οὐρανοῦ θεῶν· μετὰ γε τὴν ψυχὴν τοῦ
κόσμου τροφήν ἡμῖν παρέχουσα δαψιλῆ· περὶ ἣν ὁ κόσμος πο-
λεῖται, ἄστρον τι καὶ αὐτὴ ὑπάρχουσα, μένουσα δὲ διὰ τὸ ἰσόρ-
ροπόν τι εἶναι χροῖμα ἐν μέσῳ κείμενον, ὅμοιον τῶν περιεχόν-
των. ὁ δὲ αἰθέρ ἐξωτάτω διηρημένος εἰς τε τὴν τῶν ἀπλανῶν
σφαῖραν καὶ εἰς τὴν τῶν πλανωμένων· μεθ' αὖς ἢ τοῦ ἀέρος
ὑπάρχει, καὶ ἐν μέσῳ ἢ γῆ σὺν τῷ ἑαυτῆς ὕγρῳ.

XVI. Ἐπεὶ διεκεκόσμητο αὐτῷ τὰ πάντα, τρία δὲ τὰ λοι-
πὰ γένη ζῶων ἔλειπεν, ἅπερ ἔμελλε θνητὰ ἔσσεσθαι, τὸ τε πτη-
νὸν καὶ τὸ ἐνυδρὸν καὶ τὸ πεζόν, τοῖς ἐγγόνιοις αὐτοῦ θεοῖς
ἐπέταξε τὴν τούτων ποίησιν, ὅπως μὴ ὑπ' αὐτοῦ πλασθέντα
ἀθάνατα γένοιτο. αὐτοὶ δὲ δανεισάμενοι ἀπὸ τῆς πρώτης ὕλης

μοῖρα ἅττα πρὸς ὠρισμένους χρόνους, ὡς εἰς αὐτὸ πάλιν ἀποδοθησόμενα, ἐδημιουργοῦν τὰ θνητὰ ζῶα. ἐπεὶ δὲ περὶ τοῦ ἀνθρώπου γένους ὡς συγγενεστάτου θεοῖς πάλιν φροντίς ἦν τῷ τε πατρὶ πάντων καὶ τοῖς τούτου ἐγγόνους θεοῖς, κατέπεμψεν ἐπὶ τὴν γῆν τὰς τούτου τοῦ γένους ψυχὰς ὁ τῶν ὄλων δημιουργὸς ἰσαίθμιος τοῖς ἀστροῖς· ἐμβιβάσας δὲ ὡς εἰς ὄχημα ἀστρον τὸ σύννομον ἀπάσας νόμους τοὺς εἰμαρμένους εἰπεῖν αὐταῖς νομοθέτου τρόπον, ὅπως αὐτὸς ἀνάιτιος ἢ ὅτι τὰ πάθη ὑπὸ σώματος προσφύσεται θνητά· πρῶτον μὲν αἰσθήσεις, ἔπειτα δὲ ἡδονὴ καὶ λύπη φόβος τε καὶ θυμὸς, ὧν κρατήσασθαι καὶ μηδαμῶς βιασθεῖσθαι αἱ μὲν δικῆ βιάσονται καὶ εἰς τὸ σύννομον ἀστρον ἀφίξονται, αἱ δὲ κρατηθεῖσθαι ὑπὸ ἀδικίας εἰς γυναικὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει βίον ἐλεύσονται, μὴ πανόμενα δὲ τὸ τελευταῖον εἰς θηρίων φύσιν· τέλος δὲ αὐταῖς τῶν πόνων ἔσται τὸ νικῆσαι μὲν τὰ προσφύοντα, εἰς δὲ τὴν οἰκίαν ἔξιελθεῖν.

XVII. Οἱ δὲ θεοὶ ἔπλασαν μὲν προηγουμένως τὸν ἄνθρωπον ἐκ γῆς καὶ πυρὸς καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος, μοῖρας τινὰς δαμνιζόμενοι εἰς ἀπόδοσιν, συνθέντες δὲ ἀοράτοις γόμοις ἐν τῷ σώματι ἐργασάμενοι, τῆς καταπεμφθείσης ψυχῆς τὸ κύριον ἐπέθηκεσαν εἰς τὴν κεφαλὴν, ὡς περὶ ἀρουραν ὑποθέντες τὸν ἐγκεφαλον, περὶ δὲ τὸ πρόσωπον ἔθεσαν τὰ τῶν αἰσθητηρίων ὄργανα, ὑπερῆσαν ἐκτελέσοντα τὴν προσήκουσαν· συνέθεσαν δὲ ὄν μὲν μυελὸν ἐκ τῶν λείων τε καὶ ἀστραβῶν τριγώνων, ἐπὶ δὲ τὰ στοιχεῖα ἐγένετο, σπέρματος γένεσιν ἐσόμενον· τὸ δὲ ὄστον ἐκ γῆς καὶ μυελὸς δευθέντων καὶ πολλάκις ὕδατι καὶ πυρὶ βαφέντων· τὰ δὲ νεῦρα ἐξ ὄστον καὶ σαρκὸς· αὐτὴ δὲ σὰρξ ἐγένετο ἐκ τε ἀλμυροῦ καὶ ὀξέος οἴου ζυμάματος, περιέθηκεσαν δὲ μυελῷ μὲν τὸ ὄστον, τοῖς δὲ ὄστοις πρὸς σύνδεσιν αὐτῶν νεῦρα· καὶ διὰ νεύρων μὲν κάμψεις ἐγένοντο καὶ ἀφθρον συνδέσεις, διὰ δὲ σαρκὸς σκέπη αὐτοῖς ὡς περὶ ἐπιπλασσομένης, πῆ μὲν λευκῆς, πῆ δὲ πελίας, πρὸς αὐτὸ τὸ εὐχρηστοῦ τῷ σώματι. ἐκ τούτων δὲ καὶ τὰ ἐντὸς συνεπλέχθη σπλάγγνα κοιλία τε καὶ περὶ ταύτην ἔντερα ἐλιχθέντα, ἀνωθέν τε ἀπὸ στόματος ἀσθηρία καὶ φάρυγξ, ἢ μὲν εἰς στόμαχον, ἢ δὲ εἰς πνεύμονα ἰούσα. διοικεῖται δὲ τὰ σιτία κατὰ τὴν γαστέρα πνεύματι τε καὶ θερμῷ τεμνόμενα καὶ μαλαττόμενα καὶ οὕτως ἐπι-

πάν τὸ σῶμα χωροῦντα κατὰ τὰς οἰκίας μεταβολάς· δύο δὲ φλέβες παρὰ τὴν ῥάχιν ἰούσαι τὴν κεφαλὴν ἐναντίας καταπλέκουσιν ἀλλήλαις ἀπαντῶσαι, σχίζονται τε τούντεῦθεν ἐπὶ πολλά· ἐργασάμενοι δὲ οἱ θεοὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐνδήσαντες τῷ σώματι αὐτοῦ τὴν ψυχὴν δεσπόουσαν αὐτοῦ, ταύτης τὸ ἡγεμονικὸν κατὰ λόγον περὶ τὴν κεφαλὴν καθίδρυσαν, ἔνθα μυελὸς τε ἀρχαὶ καὶ νεύρων καὶ κατὰ τὰς πείσεις παραφροσύναι, πειρικειμένων καὶ τῶν αἰσθήσεων τῇ κεφαλῇ, ὡς περὶ δορυφορουσῶν τὸ ἡγεμονικόν. ἐν τούτῳ καὶ τὸ λογιστικὸν τῷ τόπῳ καὶ τὸ κοῖνόν τε καὶ θεωροῦν· τὸ δὲ παθητικὸν τῆς ψυχῆς κατωτέρω ἐποίησαν, τὸ μὲν θυμικὸν περὶ τὴν καρδίαν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν περὶ τὸ ἦτρον καὶ τοὺς περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπους, περὶ ὧν ὕστερον εἰρησεται.

XVIII. Ἰδρύσαντες δὲ περὶ τὸ πρόσωπον τὰ φασφόρα ὄμματα καθείρξαν ἐν αὐτοῖς τοῦ πυρὸς τὸ φωτεινόν, ὡς περὶ λείων ὑπάρχον καὶ πυκνὸν ἀδελφὸν ὄντο εἶναι τοῦ μεσημερινοῦ φωτός. τοῦτο δὲ ῥᾶστα δι' ὄλων μὲν τῶν ὀφθαλμῶν, μάλιστα δὲ κατὰ τὸ μέσον αὐτῶν διεκθεῖ, τὸ καθαρώτατόν τε καὶ εἰλικρινέστατον· ὁ γινόμενος συμπαδὲς τῷ ἕξωθεν, ὁμοιον ὁμοίῳ, ὀρατικὴν αἰσθησιν παρέχεται· ὅθεν καὶ τοῦ φωτός νύκτωρ ἀπίοντος ἢ σκοτωθέντος οὐκέτι προσφύεται τὸ ἀφ' ἡμῶν ἕνμα τῷ πλησίον ἀέρι, συνεχόμενον δὲ ἐντὸς ὁμαλύνει τε καὶ διαχέεται ἐν ἡμῖν κινήσεις, ἐπαγωγὸν ὕπνου γινόμενον, παρ' ὃ καὶ μίει τὰ βλέφαρα. πολλῆς μὲν δὲ ἡσυχίας γινόμενης βραχυόνηροι ὕπνοι ἐπιπίπτουσιν, ὑπολειφθεῖσάν δὲ τινῶν κινήσεων φαντάσματα συγγὰ γίνεται περὶ ἡμᾶς· καὶ τὰς μὲν ὕπαρ τε καὶ ὄναρ κατ' εὐθυωρίαν γινόμενας φαντασίας ὡδὶ συνίστασθαι ταύταις δὲ ἐπομένως καὶ τὰς κατὰ τῶν κατόπτρων εἰδωλοποιίας καὶ τῶν ἄλλων ὅσα διαφανῆ καὶ λεία οὐκ ἄλλως ἢ κατὰ ἀνάκλασιν συντελεῖσθαι, ὡς ἂν ἔχη τὸ κατόπτρον κυρτότητος ἢ κοιλότητος [ἢ μήκους]· διάφοροι γὰρ ἔσονται φαντασίαι, ἀνταποδομένων τῶν φώτων πρὸς τὰ μέρη τὰ ἕτερα, ἀπολιθαινόντων μὲν τῆς κυρτότητος, εἰς δὲ τὴν κοιλότητα συνιόντων. οὕτω γὰρ ἐφ' ὧν μὲν ἐξ ἐναντίων τὸ λαῖον καὶ τὸ δεξιὸν ὁράται, ἐφ' ὧν δὲ κατὰ ἴσον, ἐφ' ὧν δὲ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἑμπαλιν μεταπίπτει.

XIX. Ἀκοὴ δὲ γέγονε πρὸς φωνῆς γινῶσιν, ἀρχομένη

μὲν ἀπὸ τῆς περὶ τὴν κεφαλὴν κινήσεως, τελευταῖα δὲ περὶ
 ἥπατος ἔδραν· ἢ δὲ φωνὴ ἐστὶν ἢ δι' αὐτῶν ἐρχομένη ἐγκλι-
 φάλου τε καὶ αἵματος, διαδιδόμενη δὲ μέχρι ψυχῆς πληγῆς,
 ὄξεϊα μὲν ἢ ταχέως κινουμένη, βαρεῖα δὲ ἢ βραδέως, καὶ
 μεγάλη μὲν ἢ πολλή, μικρά δὲ ἢ ὀλίγη. τούτοις δὲ ἐπομένως
 ἢ τῶν μυκτῆρων δύναμις πρὸς τὴν τῶν ὀστέων αἰσθησὶν
 συνέστη· ἐστὶ δὲ ἡ ὀσμὴ τὸ κατιὸν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς μυ-
 κτῆρσι φλεβίων πάθος μέχρι τῶν περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπων·
 εἶδη δὲ ταύτης οὐκ ὑπάρχει ὀνομασμένα ἔξω ὀστέων τοῖν γεν-
 κωτάτοις, εὐώδους τε καὶ δυσώδους, ἄπερ τὴν τοῦ ἀλγεῖν τε
 τε καὶ ἡδέος ἔχει πρόσρησιν. πᾶσαν δὲ τὴν ὀσμὴν ἀέρος
 μὲν εἶναι παχύτεραν, ὕδατος δὲ λεπτοτέραν· σημείον δὲ, ἐν
 οἷς εἰκότως λέγεται τὸ τῆς ὀσμῆς γένος, ὅτι τούτων ἐστὶ τῶν
 οὐδέπω μεταβολὴν τελείαν εἰληφότεων, ἀλλὰ κοινωνίαν ἔχον-
 των ἀέρος τε καὶ ὕδατος, ταῦτα δὲ εἶναι κατὰ καπνὸν τε
 καὶ ὀμίχλην· τούτων γὰρ εἰς ἀλλήλα ἀμειβόντων ἢ τῆς ὀσ-
 φρήσεως αἰσθησὶς συντελεῖται. τὴν γε μὴν γεῦσιν ποικιλω-
 τάτων χυμῶν ἐπιγνώμονα κατεσκεύασαν οἱ θεοί, φλεβία κα-
 ταείναντες ἀπ' αὐτῆς μέχρι καρδίας, δοκίμια ἐδόμενα καὶ
 κριτήρια τῶν χυμῶν· ταῦτα δὲ συγκρινόμενα καὶ διακρινό-
 μενα κατὰ τὰς προσπτώσεις τῶν χυμῶν διορίζει τὴν ἐν τού-
 τοις παραλλαγῆν. εἰσὶ δὲ χυμῶν διαφοραὶ ἑπτὰ· γλυκὺς,
 ὄξύς, στουφνός, αὐστηρός, ἀλμυρός, δομύς, πικρός· τούτων
 δὲ τὸν μὲν γλυκὺν ἐναντίαν φύσιν ἔχειν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν
 συμβέβηκε, διαχέοντα οἰκείως τὴν περὶ τὴν γλῶτταν ὑγρό-
 τητα· τοὺς δὲ λοιπούς, τοὺς μὲν κυκῶντας τε καὶ σπασά-
 τοντας ὄξεϊς, τοὺς δὲ ἐκθερμαίνοντας καὶ εἰς τὰ ἄνω θέον-
 τας δομείς, τοὺς δὲ τὸ ὑπτικὸν ἔχοντας σφοδρὸν ὥστε συν-
 τήκειν πικρούς, τοὺς δὲ ἡρέμα καθάιροντας τε καὶ ὑπτικόντας
 ἀλμυρούς, τῶν δὲ συναγόντων τοὺς πόρους καὶ συγκρινόν-
 των τοὺς μὲν τραχύτερους στουφνούς εἶναι, τοὺς δ' ἥττον
 τοῦτο ἐργαζομένους αὐστηρούς. ἀπτικὴν δ' εἶναι δύναμιν κατ-
 εσκευασμένην ὑπὸ θεῶν ἀντιληπτικὴν θερμῶν τε καὶ ψυχρῶν
 μαλακῶν τε καὶ σκληρῶν· κούφων τε καὶ βαρέων· λείων τε καὶ
 τραχέων, ὡς κρίνειν καὶ τὰς ἐν τούτοις διαφοράς. εἰκόντα
 μὲν δὴ φαμεν τὰ παραδεχόμενα τὴν ἀφῆν, ἀντίτυπα δὲ ἂν
 οὐκ εἶναι· τοῦτο δὲ συμβαίνει παρὰ τὰς βάσεις αὐτῶν τῶν

σωμάτων· τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα μαζονας μόνιμα καὶ ἐδραῖα,
 τὰ δὲ ἐπὶ μικροῦ βεβῶτα εὐεικτα καὶ μαλακὰ καὶ εὐμετά-
 βολα ὄντα τυγχάνει. τραγὴ δὲ εἴη ἂν τὸ ἀνόμαλον μετὰ
 σκληρότητος, λείον δὲ τὸ ὀμαλὸν μετὰ πυκνοῦ· τὸ γε μὴν
 θερμοῦ καὶ ψυχροῦ πάθος ἐναντιώτατα ὄντα ἐναντίοις αἰ-
 τίοις συνίσταται. τὸ μὲν γὰρ ὀξύτητι τῶν μερῶν καὶ τραγύ-
 τητι διατέμνον τὸ θερμὸν πάθος ποιεῖ, τὸ δὲ ψυχρὸν ἀδρο-
 μερέστερον τῇ εἰσόδῳ, ἐξωθούντων μὲν τὰ ἐλάττονα καὶ μικρά,
 βιάζομένων δὲ ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκείνων ἔδραν. σεισμός γὰρ
 τις καὶ τρόμος τότε συνίσταται, καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ πάθος ἐν
 τοῖς σώμασι ὄγος ὑπάρχει.

XX. Βαρὺν δὲ καὶ κούφον τῷ μὲν ἄνω καὶ κάτω οὐ-
 δαιῶς ὀρίζειν προσήκει· οὐδὲν γὰρ εἶναι τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ
 κάτω. τοῦ γὰρ παντός οὐρανοῦ σφαιροειδοῦς ὄντος καὶ ἀπη-
 κριβωμένου ὀμαλῶς κατὰ τὴν ἐκτός ἐπιφάνειαν, οὐκ ἐν δίκῃ
 τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω τινὰς ὀνομάζειν· ἀλλὰ γὰρ εἶναι
 βαρὺν μὲν τὸ χαλεπῶς εἰς τὸν παρὰ φύσιν τόπον ἐλκόμενον,
 κούφον δὲ τὸ βαδίως· καὶ προσέτι βαρὺν μὲν τὸ ἐκ πλείονων
 μερῶν συγκείμενον, ἐλαφρὸν δὲ τὸ ἐξ ὀλιγίστων.

XXI. Ἀναπνέομεν δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ· περιέστηκε μὲν
 ἡμῖν ἐξωθεν ἀῆρ πολὺς, οὗτος δὲ διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν
 ὀνῶν καὶ διὰ τῶν ἄλλων τοῦ σώματος πόρων καὶ τῷ λόγῳ
 θεωρητῶν εἶσω χωρεῖ, θερμομανθεῖς δὲ εἰς τὰ ἔξω πρὸς τὸ
 συγγενὲς σπεύδει· καὶ καθ' ὃ ἂν μέρος ἐξίη, ἀντιπεριωθεῖ
 τὸν ἐξωθεν ἀέρα πάλιν εἰς τὰ ἔντος, οὕτω τε ἀπύστως
 τούτου τοῦ κύκλου συντελουμένου ἢ εἰσπνοῆς τε καὶ ἐμπνοῆς
 συνίσταται.

XXII. Νόσον δὲ αἰτίας εἶναι πολλὰς· πρῶτον μὲν τὴν
 τῶν στοιχείων ἔνδειαν καὶ ὑπερβολὴν μετάστασιν τε εἰς ἄλλους
 οὐκ οἰκείους τόπους· δεύτερον δὲ τὴν τῶν ὁμογενῶν ἀνά-
 παλιν γένεσιν, οἷον ἐκ σαρκὸς εἰ γένοιτο αἷμα ἢ χολὴ ἢ φλέγμα·
 πάντα γὰρ ταῦτα οὐδὲν ἄλλο ἢ σύντηξιν εἶναι. τὸ γὰρ φλέγμα
 ὑπάρχειν νέας σαρκὸς σύντηξιν· ἰδρωῖτα δὲ καὶ τὸ δάκρυον
 ὥσπερ ὄρον τινα φλέγματος· τὸ δὲ φλέγμα ἔξω μὲν ἀπο-
 λειφθέν λεύκας καὶ ἀλφονὺς ἀπογεννᾷ, εἶσω δὲ κερασθέν χολὴ
 μελάνη τὴν καλουμένην ἱερὰν νόσον ἐπάγει, τὸ δὲ ὄξυν καὶ
 ἀλμυρὸν φλέγμα τῶν ἐν φύσει παθῶν αἰτίον· πάντα δὲ τὰ

φλεγμίνοντα ὑπὸ χολῆς τοῦτο πέπονθε· τὰ γὰρ μυρία πάθη
καὶ πολύτροπα χολῆ τε καὶ φλέγμα ἀπεργάζεται. τὸν μὲν δὲ
συνεχῆ πυρετὸν γίνεσθαι τοῦ πυρὸς πλεονασματος, τὸν δὲ ἀμφο-
μερινὸν τοῦ ἀέρος, τριταῖον δὲ ὕδατος, τεταρταῖον δὲ γῆς. ἐξῆς
δὲ περὶ ψυχῆς ζητεῖν, ἐντεῦθεν ποῦθεν ἀναλαμβάνοντας τὸν λόγον,
εἰ καὶ δόξομεν παλιλογεῖν.

XXIII. Ψυχὴν γὰρ παραλαβόντες ἀνθρωπίνην ἀθάνατον
οὔσαν, ὡς δεῖξομεν, παρὰ τοῦ πρώτου θεοῦ οἱ τὰ θνητὰ γένη
δημιουργοῦντες θεοὶ δύο αὐτῇ προσέθεσαν μέρη θνητὰ· ὡς δὲ
μὴ τῆς φλυαρίας τῆς θνητῆς ἀναπιμπλάμενον ἢ τὸ θεῖον αὐτῆς
καὶ ἀθάνατον, κατώκισαν ἐπὶ τοῦ σώματος ἐπὶ τῆς οἴου ἀκρο-
πόλεως, ἄρχον καὶ βασιλεῦον ἀποφῆναντες οἰκιστὴν τε ἀπολεί-
μαντες αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, σῆμα ἔχουσαν μιμούμενον τὸ τοῦ
παντός, ὑπέθεσαν δὲ τὸ ἄλλο σῶμα πρὸς ὑπηρεσίαν ὡς ὄχημα
προσφύσαντες, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς θνητοῖς αὐτῆς μέρεσιν οἰκιστὴν
ἄλλην ἄλλω ἀπένειμαν. τὸ μὲν γὰρ θυμικὸν ἔταξαν ἐν καρδίᾳ,
τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν τῷ μεταξύ τόπῳ τοῦ τε πρὸς τὸν ὀμφαλὸν
ὄρου καὶ τῶν φρενῶν, καταθήσαντες ὡσπερ τι οἰστρουὶν καὶ
ἀγχιον θρόνον· τὸν πνεύμονα δὲ ἐμηχανήσαντο τῆς καρδίας
χάριν μαλακὸν τε καὶ ἀναιμον σηραγγώδη τε καὶ σπόγγῳ παρα-
πλήσιον, ὅπως ἔχοι τι μάλαγμα πηδῶσα ἢ καρδία κατὰ τὴν ζέσει
τοῦ θυμοῦ, τὸ δὲ ἥπαρ πρὸς τὸ διεγείρειν τὸ ἐπιθυμητικὸν τῆς
ψυχῆς καὶ πρὸς τὸ καταπραῦνειν ἔχον γλυκύτητα τε καὶ πιερό-
τητα· καὶ μὴν πρὸς τὸ δηλοῦν τὴν διὰ τῶν ὀνείρων μαντικὴν·
ἐμφαίνεσθαι γὰρ ἐν αὐτῷ διὰ τὸ λεῖον καὶ πυκνὸν καὶ λαμπρὸν
τὴν ἐκ τοῦ νοῦ φερομένην δύναμιν· τὸν δὲ σπλῆνα τοῦ ἥπατος
χάριν, ὅπως καθαίρη τε αὐτὸ καὶ παρέχη λαμπρόν· τὰς γοῦν
ἐπιγινόμενας ἐκ τινῶν νόσων περὶ τὸ ἥπαρ διαφθορὰς εἰς αὐτὸν
δέχεσθαι.

XXIV. Ὅτι δὲ τριμερὴς ἐστὶν ἡ ψυχὴ κατὰ τὰς δυνάμεις,
καὶ κατὰ λόγον τὰ μέρη αὐτῆς τόποις ἰδίους διανεμέμεται, μά-
θοιμεν ἂν ἐντεῦθεν. πρῶτον μὲν δὴ τὰ φύσει χωριζόμενα ἕτερα
ὑπάρχει· φύσει δὲ χωρίζεται τὸ παθητικὸν καὶ λογιστικόν, εἰ γὰρ
τὸ μὲν περὶ τὰ νοητὰ ἐστὶ, τὸ δὲ περὶ τὰ λυπηρὰ καὶ ἡδέα, προσ-
έτι τοῦ παθητικοῦ καὶ περὶ τὰ ζῶα ὄντος. ἔπειτὰ γὰρ μὴν ἕτερα
ὄντα τῇ φύσει τὸ τε παθητικὸν καὶ τὸ λογιστικὸν καὶ τόποις
ὀφείλει κχωρῆσθαι. εὐρίσκειται γὰρ μαχόμενα ἀλλήλοις, οὔτε

αὐτοῦ τινὸς πρὸς αὐτὸ μάχεσθαι δυναμένου οὔτε τῶν ἐναντιου-
μένων πρὸς ἀλλήλα περὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον δυνα-
μένων συστῆναι. ὁρᾶται δὲ γὰρ ἐπὶ μὲν τῆς Μηδείας ὁ θυμὸς λο-
γισμῷ μαχόμενος· λέγει γοῦν τὸ

καὶ μανθάνω μὲν οἷα δοῶν μέλλω κακά,
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·

ἐπὶ δὲ τοῦ Λαίου τὸν Χρύσιππον ἀρπάζοντος ἐπιθυμία λογισμῷ
μαχομένη· λέγει γὰρ οὕτως·

αἶ ἀλλ' ἄν τὸδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῆ τὰγαθόν, ζητῆται δὲ μή.

ἔτι δὲ τὸ ἕτερον εἶναι τὸ λογιστικὸν τοῦ παθητικοῦ παρίσταται
καὶ τοῦ ἑτέρου μὲν ἐπιμέλειαν εἶναι τοῦ λογιστικοῦ, ἕτερον δὲ
τοῦ παθητικοῦ· τοῦ μὲν διὰ διδασκαλίας, τοῦ δὲ διὰ τῆς τοῦ
ἔθους ἀσκήσεως.

XXV. Τὴν δὲ ψυχὴν ἀθάνατον ἀποφαίνει τοῦτον ἐπιῶν
τὸν τρόπον. ἡ ψυχὴ ὅτω ἂν προσγένηται, ἐπιφέρει τούτω τὸ ζῆν
ὡς συμφυτον ὑπάρχον αὐτῇ· τὸ δὲ ἐπιφέρειον τι τὸ ζῆν ἀνε-
πίδεκτον ἐστὶ θανάτου· τὸ δὲ τοιοῦτον ἀθάνατον. εἰ δὲ ἀθά-
νατον ἡ ψυχὴ, καὶ ἀνώλεθρον ἂν εἴη· ἀσώματος γὰρ ἐστὶν οὐ-
σία, ἀμετάβλητος κατὰ τὴν ὑπόστασιν καὶ νοητὴ καὶ αἰετὴς καὶ
μονοειδής· οὐκοῦν ἀσύνθετος, ἀδιάλυτος, ἀσκέδαστος· τὸ δὲ
σῶμα πᾶν τὸνναντίον αἰσθητόν, ὁρατόν, σκεδαστόν, σύνθετον,
πολυειδές. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τοῦ σώματος πρὸς τῷ
αἰσθητῷ γινομένη ἰλιγγία τε καὶ ταράττεται καὶ οἶον μεθύει,
πρὸς δὲ τῷ νοητῷ αὐτῇ καθ' αὐτὴν γινομένη καθίσταται καὶ
ἡρεμεῖ· πρὸς ᾧ δὴ γινομένη ταράττεται, τούτω οὐκ ἔοικεν·
ὥστε μᾶλλον τῷ νοητῷ ἔοικε, τὸ δὲ νοητὸν ἀσκέδαστον τῇ φύσει
καὶ ἀνώλεθρον. καὶ μὴν ἡγεμονεύει ἡ ψυχὴ φύσει· τὸ δὲ τῇ
φύσει ἡγεμονικὸν τῷ θεῷ ἔοικεν· ὥστε ψυχὴ τῷ θεῷ εοικυῖα
ἀνώλεθρος ἂν εἴη καὶ ἀφθαρτος. τὰ τε ἄμεσα ἐναντία καὶ μὴ
καθ' αὐτὰ ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς πέφυκεν ἐξ ἀλλήλων γίνε-
σθαι· ἐναντίον δὲ τούτω, ὃ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ζῆν, τῷ τε-
θάναι· ὡς οὖν ὁ θάνατος διάκρισις ψυχῆς ἀπὸ σώματος, οὕτω
καὶ ἡ ζωὴ σύνθεσις ψυχῆς, οὔσης δηλονότι πρόσθεν, καὶ σώματος·
εἰ δὲ καὶ ἔσται μετὰ θάνατον καὶ ἡν πρὸ τοῦ περιπεσεῖν σώματι,
πιθανώτατον αἰδῖον αὐτὴν εἶναι, οὐ γὰρ οἶον τε τὸ φθεροῦν
αὐτὴν νοῆσαι. εἰ γὰρ μὴν αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις εἰδὶν, ἀθά-

νατος ἂν εἴη ἡ ψυχὴ· ὅτι δὲ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις, τοῦτον ἂν ἐπαρθείμεν τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μάθησις ὑποσταίη, ἢ κατὰ ἀνάμνησιν τῶν πάλαι γνωσθέντων. εἰ γὰρ ἀπὸ τῶν κατὰ μέρος ἐνενοοῦμεν τὰς κοινότητας, πῶς ἂν τὰ κατὰ μέρος διωθεύσαμεν ἄπειρα ὑπάρχοντα, ἢ πῶς ἀπ' ὀλίγων; διεψεύσθημεν γὰρ ἂν, οἷον φέρε κρίναντες τὸ ἀναπνοῆ χρώμενον μόνον ζῶον εἶναι· ἢ πῶς ἂν τὸ ἀρχικὸν εἶεν αἱ ἔννοιαι; ἀναμνηστικῶς οὖν νοοῦμεν ἀπὸ μικρῶν αἰδυνμάτων, ἀπὸ τινων κατὰ μέρος ὑποπεσόντων ἀναμνηστικῶν τῶν πάλαι ἐγνωσμένων, ὧν λήθην ἐλάβομεν ἐνσωματωθέντες. ἔτι δὲ ἡ ψυχὴ οὐ φθείρεται ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας, οὐδὲ ὑπὸ τῆς ἄλλου φθείροιτ' ἂν, οὐδ' ἀπλῶς ὑπ' ἄλλον, οὕτω δὲ ἔχουσα ἀφθαρτον ἂν εἴη. τὸ γε μὴν αὐτοκίνητον ἀρχικῶς αἰκίνητον, τὸ δὲ τοιοῦτον ἀθάνατον· αὐτοκίνητον δὲ ἡ ψυχὴ, τὸ δὲ αὐτοκίνητον ἀρχὴ πάσης κινήσεως καὶ γενέσεως, ἀρχὴ δὲ ἀγένητον καὶ ἀνώλεθρον· ὥστε ἢ τε τῶν ὅλων ψυχὴ τοιαυτὴ ἂν εἴη καὶ ἡ ἀνθρωπίνη, τοῦ αὐτοῦ γε κράματος ἀμφοτέραι μεταλαβοῦσαι. αὐτοκίνητον δὲ φησι τὴν ψυχὴν, ὅτι σύμφυτον ἔχει τὴν ζωὴν αἰεὶ ἐνεργοῦσαν καθ' αὐτήν. ὅτι μὲν οὖν αἱ λογικαὶ ψυχαὶ ἀθάνατοι ὑπάρχουσι κατὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον, βεβαιώσαιτ' ἂν τις· εἰ δὲ καὶ αἱ ἄλογοι, τοῦτο τῶν ἀμφισβητουμένων ὑπάρχει. πιθανὸν γὰρ τὰς ἀλόγους ψυχὰς, ψιλῆ τε φαντασίᾳ ἐλευνομένας καὶ οὔτε λογισμῶ οὔτε κρίσει χρωμένας, οὔτε θεωρήμασι καὶ τῇ τούτων συναγωγῇ οὔτε καθολικαῖς διαλήψεσι, παντελῶς δὲ ἀνενηότους οὐσας καὶ τῆς νοητῆς φύσεως, μήτε τῆς αὐτῆς οὐσίας εἶναι ταῖς λογικαῖς, θνητὰς τε καὶ φθαρτὰς ὑπάρχειν. τῶ δὲ ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχὰς λόγῳ ἠκολούθησε τὸ εἰσκρίνεσθαι αὐτὰς τοῖς σώμασι, παρεμφρομένας ταῖς τῶν ἐμβρύων διαπλαστικαῖς φύσεσι, καὶ διαμεβεῖν πολλὰ σώματα καὶ ἀνθρώπινα καὶ οὐκ ἀνθρώπινα, ἢ ἀοιδμοὺς μενούσας ἢ βουλήσει θεῶν ἢ δι' ἀπολασίαν ἢ διὰ φιλοσωματίαν· ἔχει δὲ πῶς οἰκειότητα πρὸς ἄλληλα σῶμα καὶ ψυχὴν, ὡς πῦρ καὶ ἀσφαλτος. καὶ ἡ θεῶν δὲ ψυχὴ κέκτηται καὶ αὐτὴ τὸ τε νοητικόν, ὃ καὶ γνωστικόν ἂν καλοῖτο, καὶ μὴν τὸ ὀρμητικόν τε, ὃ καὶ παραστατικόν ἂν τις ὀνομάσειε, καὶ τὸ οἰκειωτικόν· αἵτινες δυνάμεις οὐσαι καὶ ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς μετὰ τὸ ἐνσωματωθῆναι οἷον μεταβολὴν λαμβάνουσιν, ἢ μὲν οἰκειωτικὴ εἰς τὸ ἐπιθυμητικόν, ἢ δὲ ὀρμητικὴ εἰς τὸ θυμοειδές.

XXVI. Περί δὲ εἰμαρμένης τοιαῦτά τινα τῶ ἀνδρὶ ἀρέσκει. πάντα μὲν φησιν ἐν εἰμαρμένῃ εἶναι, οὐ μὴν πάντα καθειμαρθεῖν. ἢ γὰρ εἰμαρμένη νόμου τάξιν ἐπέχουσα οὐχ οἷον λέγει, διότι ὁ μὲν τάδε ποιήσει, ὁ δὲ τάδε πείσεται· εἰς ἄπειρον γὰρ τοῦτο, ἀπείρων μὲν ὄντων τῶν γεννωμένων, ἀπείρων δὲ τῶν περὶ αὐτοὺς συμβαινόντων· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν οἰγήσεται καὶ ἔπαινοι καὶ ψόγοι καὶ πᾶν τὸ τούτοις παραπλήσιον· ἀλλὰ διότι ἦτις ἂν ἔληται ψυχὴ τοιοῦτον βίον καὶ τάδε τινὰ πράξει, τάδε τινὰ αὐτῇ ἔψεται. ἀδέσποτον οὖν ἡ ψυχὴ καὶ ἐπ' αὐτῇ μὲν τὸ πράξει ἢ μὴ, καὶ οὐ κατηνάγκασται τοῦτο, τὸ δὲ ἐπόμενον τῇ πράξει καθ' εἰμαρμένην συντελεσθήσεται· οἷον τῶ· Πάρις ἀρπάσει τὴν Ἑλένην, ἐπ' αὐτῶ ὄντι, ἀκολουθήσει τὸ πολεμήσουσι περὶ τῆς Ἑλένης οἱ Ἕλληνες. οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἀπόλλων τῶ Λαῖῳ προεῖπεν·

εἰ γὰρ τεκνώσεις παιδ', ἀποκτενεῖ δ' ὁ φύς·

ἐν τῶ θεσμῶ δὴ περιέχεται μὲν καὶ ὁ Λαῖος καὶ τὸ φύσαι αὐτὸν παιδῶν, καθειμαρταί δὲ τὸ ἐπόμενον. ἢ δὲ τοῦ δυνατοῦ φύσις πέπτωκε μὲν πῶς μεταξὺ τοῦ τε ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους, ἀορίστω δὲ ὄντι αὐτῶ τῇ φύσει ὡς περ ἐποχεῖται τὸ ἐφ' ἡμῖν· ὃ δ' ἂν ἐλομένων ἡμῶν γένηται, τοῦτο ἔσται ἢ ἀληθές ἢ ψεῦδος· τὸ δὲ δυνάμει [τοῦτ' ἔστι] τοῦ καθ' ἕξιν καὶ κατ' ἐνέργειαν λεγομένου διήνεγκε. τὸ μὲν γὰρ δυνάμει ἐπιτηδειότητά τινα ἀποσημαίνει πρὸς τινα οὕτω τὴν ἕξιν ἔχοντα· ὡς ὁ παῖς δυνάμει ἠθθήσεται καὶ γραμματικὸς καὶ ἀυλήτης καὶ τέκτων, ἔσται δὲ τὸ τηρικᾶδε ἐν ἕξει ἐνός τινος ἢ δυοῖν τούτων, ὁπόταν μάθη καὶ κτήσεται τινα τῶν ἕξεων· κατ' ἐνέργειαν δὲ ὁπόταν ἐνεργῇ ἀπὸ τῆς ἕξεως ἐκείνης, ἢ κέκτηται· τὸ δὲ δυνατόν οὐδὲν τούτων, ἀορισταῖνον δὲ τῶ ἐφ' ἡμῖν κατὰ τὴν ἐφ' ὁπότερον ἄποψιν λαμβάνει τὸ ἀληθεύειν ἢ μὴ.

XXVII. Ἐξῆς δ' ἐπὶ κεφαλαίων περὶ τῶν ἠθικῶς τῶ ἀνδρὶ εἰρημένων ἠθέον. τὸ μὲν δὴ τιμιώτατον καὶ μέγιστον ἀγαθὸν οὔτε εὐρεῖν ᾤετο εἶναι ῥάδιον οὔτε εὐρόντας ἀσφαλές εἰς πάντας ἐκφέρειν· πάντων γοῦν ὀλίγοις τῶν γνωρίμων καὶ τοῖς γε προκριθεῖσι τῆς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἀκροάσεως μετέδωκε· τὸ μέντοι ἡμέτερον ἀγαθόν, εἰ τις ἀκριβῶς τὰ αὐτοῦ συγγράμματα ἀναλάβοι, ἐτίθετο ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ θεωρίᾳ τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ, ὅπερ θεόν τε καὶ νοῦν τὸν πρῶτον προσεγορεύσαι ἂν τις. πάντα γὰρ

τὰ ὅπως οὖν παρ' ἀνθρώποις ἀγαθὰ νομιζόμενα ταύτης ὑπελάμβανε τυγχάνειν τῆς προσορήσεως τῷ ὅπως οὖν μετέχειν ἐκείνου τοῦ πρώτου καὶ τιμιωτάτου, ὅνπερ τρόπον καὶ τὰ γλυκέα καὶ τὰ θεοῦ κατὰ μετουσίαν τῶν πρώτων τὴν ἐπισημίαν ἔχειν· μόνα δὲ τῶν ἐν ἡμῖν ἐφικνεῖσθαι αὐτοῦ τῆς ὁμοιότητος νοῦν καὶ λόγον, διὸ καὶ τὸ ἡμέτερον ἀγαθὸν καλὸν εἶναι καὶ σεμνὸν καὶ θεῖον καὶ ἐράσιμον καὶ σύμμετρον καὶ δαιμονίως πως καλούμενον· τῶν δὲ λεγομένων ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν, οἷον ὑγείας κάλλους τε καὶ ἰσχύος καὶ πλούτου καὶ τῶν παραπλησίων μηδὲν εἶναι καθάπερ ἀγαθόν, εἰ μὴ τύχοι τῆς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς χορήσεως· χωρισθέντα γὰρ ταύτης ὕλης μόνον ἐπέχειν τάξιν, πρὸς κακοῦ γινόμενα τοῖς φανύσιν αὐτοῖς χρωμένους· ἔσθ' ὅτε δὲ αὐτὰ καὶ θνητὰ ἀνόμαζεν ἀγαθὰ. τὴν δ' εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνους ἡγεῖτο εἶναι [τοῖς] ἀγαθοῖς ἀλλ' ἐν τοῖς θεοῖς τε καὶ μακαρίοις· ὅθεν δὴ καὶ μεγάλων τε καὶ θανάσιων τὰς τῶν ὄντι φιλοσόφους ψυχὰς ἔφασκεν ἀναμέστους καὶ μετὰ τὴν τοῦ σώματος διάλυσιν συνεστίους θεοῖς γινόμενας καὶ συμπεριπολούσας καὶ τὸ τῆς ἀληθείας πεδίον θεωμένους, ἐπίπερ καὶ ἐν τῷ ζῆν ἐφίεντο τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιτηδεύειν αὐτοῦ προετίμων, ἀφ' ἧς ὥσπερ τι ὄμμα ψυχῆς ἐκκαθηραμένους καὶ ἀναζωπυρήσαντας ἀπολλύμενον τε καὶ ἀποτυφλούμενον κρεῖττον ὄν σῶζεσθαι μυρίων ὀμμάτων, δυνατοῦς γίνεσθαι ἐπορέξασθαι τῆς τοῦ λογικοῦ παντός φύσεως. ὁμοιωσθαι γὰρ τοὺς ἀφρονες τοῖς ὑπὸ γῆν ἀνθρώποις κατωκισμένοις καὶ φῶς μὲν μηδέποτε λαμπρὸν ἐωρακόσιν, ἀμυδρὰς δὲ τινὰς σκιάς ὁρῶσι τῶν παρ' ἡμῖν σωμάτων, οἰόμενοι δὲ σαφῶς ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὄντων. ὡς γὰρ τούτους, τυχόντας τῆς ἐκ τοῦ ζόφου ἀνόδου καὶ εἰς τὸ καθαρὸν φῶς προελθόντας, εὐλόγως καταγνώσεσθαι τῶν τότε φανέντων καὶ πολὺ πρόσθεν αὐτῶν ὡς ἐξηπατημένων· οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ βιωτικοῦ ζόφου μεταβαίνοντας ἐπὶ τὰ κατ' ἀλήθειαν θεῖα καὶ καλὰ τῶν μὲν πάσαις θανάσιμῶν αὐτοῖς καταφρονήσειν, τῆς δὲ τούτων θεωρίας σφοδροτέραν ἔξιν ὀρεξίν· οἷς συνῶδόν ἐστι τὸ λέγειν, αὐτὸ μόνον εἶναι τὸ καλὸν ἀγαθόν, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀνταρκτικὴν πρὸς εὐδαιμονίαν, καὶ διότι μὲν τὸ ἀγαθὸν ἐν ἐπιστήμῃ τοῦ πρώτου καὶ καλὸν ἐστὶ, δι' ὅλων συντάξεων δεδῆλωται, τὰ δὲ κατὰ μετοχὴν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νόμων οὕτω πως·

διττὰ δὲ ἀγαθὰ ἐστὶ, τὰ μὲν ἀνθρώπινα, τὰ δὲ θεῖα, καὶ τὰ ἐξῆς τούτοις· εἰ δὲ τι κεχωρισμένον καὶ τοῦ πρώτου τῆς οὐσίας ἀμέτοχον ὑπάρχει, καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀνοήτων ἀγαθὸν ὠνόμασται, τοῦτο δὲ φησι μείζον εἶναι τῷ ἔχοντι κακὸν ἐν Εὐδυνάμῳ· ὅτι δὲ καὶ [κατὰ] τὰς ἀρετὰς ἡγεῖτο εἶναι δι' αὐτὰς αἰρετάς, ὡς ἀκόλουθόν γε ληπτέον τῷ μόνον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τὸ καλὸν ἀγαθόν· καὶ δὴ ἐν πλείστοις τοῦτο αὐτῷ ἐπιδέδεικται καὶ μάλιστα ἐν ὅλῃ τῇ Πολιτείᾳ. τὸν μὲν γὰρ ἐπιστήμην ἔχοντα τὴν προειρημένην εὐτυχέστατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, οὐχ ἔνεκα τῶν τιμῶν, ὧν τοιοῦτος ὢν λήφεται, οὐδὲ μισθῶν ἔνεκα, ἀλλὰ κἂν πάντας λανθάνῃ ἀνθρώπους κἂν τὰ λεγόμενα κακὰ εἶναι οἷον ἀτιμίαι καὶ φνγαὶ καὶ θάνατοι συμβαίνωσι· τὸν δὲ χωρὶς ταύτης τῆς ἐπιστήμης τὰ νομιζόμενα ἀγαθὰ πάντα κεκτημένον, οἷον πλοῦτον καὶ βασιλείαν μεγάλην καὶ σώματος ὑγείαν καὶ εὐρωστίαν καὶ κάλλος, μηδὲν τι μᾶλλον εἶναι εὐδαίμονα.

XXVIII. Οἷς πᾶσιν ἀκόλουθον τέλος ἐξέθετο ὁμοίωσιν θεῶν κατὰ τὸ δυνατόν· ποικίλως δὲ τοῦτο χειρίζει. ποτὲ μὲν γὰρ ὁμοίωσιν θεῶν λέγει τὸ φρόνιμον καὶ δίκαιον καὶ ὄσιον εἶναι, ὡς ἐν Θεαιτήτῳ· διὸ καὶ πειρᾶσθαι χορῆ[ναι] ἐνθένδε ἐκείσε φεύγειν ὅτι τάχιστα· φνγὴ δὲ ὁμοίωσιν θεῶν κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσιν δὲ δίκαιον καὶ ὄσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι· ποτὲ δὲ μόνον τὸ δίκαιον εἶναι, ὡς ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς Πολιτείας· οὐ γὰρ δὴ ὑπὸ θεῶν ποτὲ ἀμελεῖται, ὅς ἂν προδυμείσθαι θέλῃ δίκαιος γενέσθαι καὶ ἐπιτηδεύων ἀρετὴν εἰς ὅσον δυνατόν ἀνθρώπον ὁμοιωσθαι θεῶν. ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι ὁμοίωσιν θεῶν λέγει τὸ σώφρονα ἅμα καὶ δίκαιον γενέσθαι, οὕτω πως· οὐκοῦν εὐδαιμονέστατοι, ἔφη, καὶ μακαριοὶ εἰσι καὶ εἰς βέλτιστον τόπον ἰόντες οἱ τὴν δημοτικὴν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν ἐπιτετηδευκότες, ἣν δὴ καλοῦσι σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην. ποτὲ μὲν δὴ τὸ τέλος ὁμοιωθῆναι θεῶν λέγει, ποτὲ δ' ἐπεσθαι, ὡς ὁπότεν εἶπη· ὁ μὲν δὴ θεός, καθάπερ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχὴν τε καὶ τελευτήν καὶ τὰ τούτοις ἐξῆς· ποτὲ δὲ ἀμφοτέρω, ὡς ὁπότεν φῆ· τὴν δὲ θεῶν ἐπομένην τε καὶ εἰκασμένην ψυχὴν καὶ τὰ τούτοις ἐξῆς· καὶ γὰρ τοι τῆς ὠφελείας ἀρχὴ τὸ ἀγαθόν, τοῦτο δὲ ἐκ θεοῦ εἴρηται· ἀκόλουθον οὖν τῇ ἀρχῇ τὸ τέλος εἴη ἂν τὸ ἐξομοιωθῆναι θεῶν, θεῶν δηλονότι τῷ ἐπουρανίῳ, μὴ τῷ μὰ Δία ὑπερουρανίῳ, ὅς οὐκ ἀρετὴν ἔχει, ἀμείνων δ' ἐστὶ ταύτης· ὅθεν ὀρθῶς ἂν τις

φαίη, τὴν μὲν κακοδαμονίαν τοῦ δαίμονος εἶναι κάκωσιν, τὴν δὲ εὐδαμονίαν τοῦ δαίμονος εὐεξίαν. ἐφικόμεθα δ' ἂν τοῦ γενέσθαι ὅμοιοι θεῶ φύσει τε χρῆσάμενοι τῇ προσηκούσῃ, ἔθεσι τε καὶ ἀγωγῇ καὶ ἀσκήσει τῇ κατὰ νόμον, καὶ τὸ κυριώτατον λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ καὶ θεωρημάτων παραδόσει, ὥστε ἐξίστασθαι μὲν τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, αἰεὶ δὲ εἶναι πρὸς τοῖς νοητοῖς· προτέλεια δὲ καὶ προκαθάρσια τοῦ ἐν ἡμῖν δαίμονος, εἰ μέλλει τὰ μείζω μνεῖσθαι μαθημάτων, εἴη ἂν τὰ διὰ μουσικῆς καὶ ἀριθμητικῆς τε καὶ ἀστρονομίας καὶ γεωμετρίας, συνεπιμελουμένων ἡμῶν καὶ τοῦ σώματος διὰ γυμναστικῆς, ἥτις καὶ πρὸς πόλεμον καὶ πρὸς εἰρήνην εὐθετα τὰ σώματα παρασκευάσει.

XXIX. Θεῖον δὲ χροῖματος τῆς ἀρετῆς ὑπαρχούσης, αὐτὴ μὲν ἐστὶ διάθεσις ψυχῆς τελεία καὶ βελτίστη, εὐσχημονα καὶ σύμφωνον καὶ βέλαιον παρέχουσα τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν καθ' ἑαυτὸν καὶ πρὸς ἄλλους· τῷ δὲ εἶδη αὐτῆς λογικαί, αἱ δὲ περὶ τὸ ἄλογον ψυχῆς μέρος συνιστάμεναι, οἷον ἀνδρεία καὶ σωφροσύνη, περὶ μὲν τὸ θυμικὸν τῆς ἀνδρείας συνισταμένης, περὶ δὲ τὸ ἐπιθυμητικὸν τῆς σωφροσύνης. ἐτέρου γὰρ ὄντος τοῦ τε θυμικοῦ καὶ τοῦ * ἐπιθυμητικοῦ καὶ τοῦ * λογιστικοῦ, διάφορος ἂν εἴη καὶ ἡ ἐκάστου τελειότης· τοῦ μὲν δὴ λογιστικοῦ μέρους τελειότης ἐστὶν ἡ φρόνησις, τοῦ δὲ θυμικοῦ ἡ ἀνδρεία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἡ σωφροσύνη. ἡ μὲν δὴ φρόνησις ἐστὶν ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδετέρων, ἡ δὲ σωφροσύνη τάξις περὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ὀρέξεις καὶ τὴν εὐπείθειαν αὐτῶν πρὸς τὸ ἡγεμονικόν, τοῦτο δὲ εἴη ἂν τὸ λογιστικόν· ὅταν δὲ φῶμεν τάξιν τινὰ εἶναι καὶ εὐπείθειαν τὴν σωφροσύνην, τοιοῦτόν τι παρίσταμεν, ὅτι δύναμις τις ἐστὶ, καθ' ἣν τεταγμένως καὶ εὐπειθῶς ἔχουσιν αἱ ὀρέξεις πρὸς τὸ φύσει δεσποτικόν, τουτέστι τὸ λογιστικόν. ἡ δὲ ἀνδρεία ἐστὶ δόγματος ἐννόμου σωτηρία * περὶ τοῦ * δεινοῦ τε καὶ μὴ δεινοῦ, τουτέστι διασωστικὴ δύναμις δόγματος ἐννόμου. ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐστὶ συμφωνία τις τούτων πρὸς ἄλληλα, δύναμις οὖσα, καθ' ἣν ὁμολογεῖ καὶ συμφωνεῖ πρὸς ἄλληλα τὰ τρία μέρη τῆς ψυχῆς καὶ ἕκαστον πρὸς τῷ οἰκίῳ γίνεται καὶ ἐπιβάλλοντι [τε καὶ] κατ' ἀξίαν, ὡς ἂν παντέλειά τις οὖσα τῶν τριῶν ἀρετῶν, φρονήσεως, ἀνδρείας, σωφροσύνης· ἀρχοντος μὲν τοῦ λογισμοῦ, τῶν

δὲ λοιπῶν μερῶν τῆς ψυχῆς κατ' οἰκίαν ιδιότητα κατεσταλμένων ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ καὶ πειθηρίων αὐτῷ γεγενημένων, ὅθεν καὶ ἀντακολουθεῖν ἡγήτεον τὰς ἀρετάς. ἡ γὰρ ἀνδρεία δόγματος ἐννόμου διασωστικὴ ὑπαρχούσα λόγον ὀρθοῦ διασωστικὴ ἐστὶ, τὸ γὰρ ἐννόμου δόγμα ὀρθὸς τις ἐστὶ λόγος· ὁ δὲ ὀρθὸς λόγος ἀπὸ φρονήσεως γίνεται, καὶ μὴν καὶ ἡ φρόνησις μετὰ ἀνδρείας ὑφίσταται· ἐπιστήμη γὰρ ἐστὶν ἀγαθῶν· οὐδεὶς δὲ δύναται τὸ ἀγαθὸν ὄρᾶν ὑπὸ δειλίας ἐπισκοτούμενος καὶ τῶν συνακολουθούντων τῇ δειλίᾳ παθῶν, παραπλησίως οὐδὲ μετὰ ἀκολασίας φρόνιμος τις δύναται εἶναι, καὶ καθόλου ἐάν τις διὰ τοῦ ἡττάσθαι ὑπὸ πάθους ποιῇ τι παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ὑπὸ ἀμαθίας καὶ ἀφροσύνης τοῦτο παθεῖν φησὶν αὐτὸν ὁ Πλάτων· ὥστε οὐκ ἂν δύνατο τις φρόνησιν ἔχειν ἀκόλαστος ὢν καὶ δειλός. ἀγνώριστοι οὖν εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ ἀλλήλων αἱ τέλειαι.

XXX. Λέγονται γὰρ καὶ ἄλλως ἀρεταί, αἱ οἷον εὐφύια καὶ προκοπαὶ πρὸς ταύτην, ὁμωνυμοῦσαι ταῖς τελειότησι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς αὐτάς, οὕτω γοῦν καὶ στρατιώτας ἀνδρείους τινὰς καλοῦμεν, καὶ φάμεν ἐνίοτε ἀνδρείους τινὰς ὄντας ἀφρονεῖν ὑπάρχειν, περὶ τῶν οὐ τελείων ἀρετῶν ποιούμενοι τὸν λόγον. αἱ δὲ τέλειαι ἀρεταὶ δῆλον ὅτι οὐτε ἐπιτείνονται οὐτε ἀνιένται, αἱ μὲντοι γε κακίαι καὶ ἐπίτασιν δέχονται καὶ ἀνεσιν· ἄλλος γὰρ ἄλλου ἀφρονέστερος καὶ ἀδικιώτερος· ἀλλ' οὐδὲ συνέπονται αἱ κακίαι ἀλλήλαις· εἶδ' ἂν τινες ἐναντία, ἀλλ' οὐκ ἂν εἶεν περὶ τὸν αὐτόν. οὕτω γὰρ ἔχει θρασύτης πρὸς δειλίαν, καὶ ἀσωτία πρὸς φιλαργυρίαν, καὶ ἄλλως ἀδυνάτου ὄντος τοῦ ὑπερβάναι τινὰ ἄνθρωπον πάσῃ κακίᾳ συνεχόμενον· οὐδὲ γὰρ σῶμα οἷον τε εἶναι ἔχον πάσας τὰς τοῦ σώματος κακίας ἐν ἑαυτῷ, παραδεκτέον δὲ καὶ μεταξὺ τινὰ διαθέσειν μήτε φανύλην μήτε σπουδαίαν· οὐδὲ γὰρ πάντας ἀνθρώπους ἢ σπουδαίους εἶναι ἢ φανύλους. τοὺς γὰρ ἐφ' ἱκανὸν προκόποντας τοιοῦτους εἶναι· οὐ γὰρ ἴσδιον εὐθέως ἀπὸ κακίας ἐπ' ἀρετὴν μεταβῆναι· πολλὴν γὰρ εἶναι τὴν διάστασιν πρὸς ἄλληλα τῶν ἀκρων καὶ ἐναντίωσιν. ἡγήτεον καὶ τῶν ἀρετῶν τὰς μὲν εἶναι προηγουμένας, τὰς δὲ ἐπομένας· ἡγουμένας μὲν τὰς ἐν τῷ λογιστικῷ, ἀφ' ὧν καὶ αἱ λοιπαὶ τὸ τέλειον λαμβάνουσιν, ἐπομένας δὲ τὰς ἐν τῷ παθητικῷ. αὐταὶ γὰρ πράττουσι τὰ καλὰ κατὰ λόγον, οὐ τὸν ἐν αὐταῖς· οὐ γὰρ ἔχουσιν· ἀλλὰ κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἐνδιδόμενον

αὐταῖς, ἐξ ἔθους ἐγγινόμενα καὶ ἀσκήσεως· καὶ ἐπεὶ οὔτε ἐπι-
στήμη οὔτε τέχνη ἐν ἄλλω μέρει τῆς ψυχῆς συνίσταται ἢ ἐν μόνῳ
τῷ λογιστικῷ, αἱ μὲν περὶ τὸ παθητικὸν ἀρεταὶ οὐκ ὑπάρχουσι
διδασκαί, ὅτι μήτε τέχνη μήτε ἐπιστήμη εἰσιν· οὐδὲ γὰρ ἴδιον
θεώρημα ἔχουσιν· ἢ μέντοι φρονήσις, ἐπιστήμη ὑπάρχουσα, τὰ
οἰκεία ἐκάστη ἐνδίδωσιν, ὡς καὶ ὁ κυβερνήτης τοῖς ναύταις
τινὰ ὑπαγορεύει ὑπ' αὐτῶν μὴ ὀρώμενα, οἳ δὲ πείθονται αὐτῷ·
ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ στρατιωτῶν καὶ ἐπὶ στρατηγῶν, ἐπιτει-
νομένων δὲ καὶ ἀνιεμένων τῶν κακιῶν, οὐδὲ τὰ ἁμαρτήματα
ἴσα ἂν εἶη, ἀλλὰ τὰ μὲν μείζω, τὰ δὲ ἐλάττω, οἷς ἀκολουθῶς καὶ
παρὰ τῶν νομοθετῶν τὰ μὲν μᾶλλον κολάζεται, τὰ δὲ ἥττον
καίτοι γε ἀκρότητες αἱ ἀρεταὶ ὑπάρχουσαι διὰ τὸ τέλειαι εἶναι
καὶ εὐκείναι τῷ εὐθεῖ, κατ' ἄλλον τρόπον μεσότητες ἂν εἶεν,
τῷ ὀρασθῆναι περὶ πάσας ἢ τὰς γε πλείστας καθ' ἐκάστην ἐκατέ-
ρωθεν δύο κακίας, τὴν μὲν καθ' ὑπερβολήν, τὴν δὲ κατ' ἐνδει-
αν, ὡς ἐπὶ τῆς ἐλευθεριότητος ὁράται ἐπὶ θάτερα μὲν μικρολο-
γία, ἐπὶ θάτερα δὲ ἀσωτία· γίνεται γὰρ ἐν τοῖς πάθεσιν ἀμετρία
κατὰ τὸ ὑπερβάλλειν τὸ προσήκον ἢ ἐλλείπειν· οὔτε γὰρ ὁ μηδὲ
γονέων ὑβρίζομένων ὀργίζομενος ἀπαθῆς ἂν τις εἶη, οὔτε ὁ ἐπὶ
πάσῃ καὶ τοῖς τυχούσι μετριοπαθῆς, ἀλλὰ πᾶν τούναντίον· πάλ-
ιν δὲ ὁμοίως γονέων τελευτησάντων ὁ μὲν μὴ λυπούμενος ἀπα-
θῆς, ὁ δ' ὥστε καὶ καταφθίνειν ὑπὸ τῆς λύπης, ὑπερπαθῆς τε
καὶ ἀμετροπαθῆς, ὁ δὲ λυπούμενος μὲν, μετρίως δὲ τοῦτο πά-
σχον, μετριοπαθῆς, καὶ μὴν ὁ πάντα φοβούμενος, καὶ πέρα τοῦ
μετρίου, δειλός, ὁ δὲ μηδὲν φοβούμενος θρασύς, ἀνδρεῖος δὲ ὁ
μετρίως ἔχων περὶ τε θάρρη καὶ φόβους· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁ
αὐτὸς λόγος, ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν μέτριον ἐν τοῖς πάθεσι τὸ βέλτι-
στόν ἐστιν, οὐκ ἄλλο δὲ ἐστὶ τὸ μέτριον ἢ τὸ μέσον ὑπερβολῆς
καὶ ἐλλείψεως, διὰ τοῦτο διὰ μεσότητος αἱ τοιαῦται ἀρεταί, διότι
μέσως ἔχοντας ἡμᾶς ἐν τοῖς πάθεσι παρέχονται.

XXXI. Ἐπεὶ δὲ καί, εἴ τι ἄλλο ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἀδέσπο-
τον, καὶ ἡ ἀρετὴ τοιοῦτον ὑπάρχει — οὐδὲ γὰρ ἂν ἐπαινετὸν ἦν
τὸ καλόν, εἴ ἐκ φύσεως ἢ τινος θείας μοίρας παρεγένετο — καὶ
ἐκούσιον ἂν εἶη ἡ ἀρετὴ, καθ' ὁρμήν τινα συνισταμένη διάπυ-
ρον καὶ γενναίαν καὶ ἔμμονον· τῷ δὲ τὴν ἀρετὴν ἐκούσιον εἶναι
ἔπεται τὸ τὴν κακίαν ἀκούσιον ὑπάρχειν, τίς γὰρ ἂν ἐκῶν ἐν
τῷ καλλίστῳ ἑαυτοῦ μέρει καὶ τιμιωτάτῳ ἔλοιτο ἔχειν τὸ μέγ-

στον τῶν κακῶν; εἰ δὲ τις ἐπὶ κακίαν ὁρμᾷ, πρῶτον μὲν οὐκ ὡς
ἐπὶ κακίαν αὐτὴν ὁρμήσει, ἀλλ' ὡς ἐπ' ἀγαθόν· εἰ δὲ καὶ παρα-
γίνεται τις ἐπὶ κακίαν [πάντως ὁ τοιοῦτος ἐξηπάτηται] ὡς δι'
ἐλάττωτός τινος κακοῦ ἀποικονομησόμενος μείζον ἀγαθόν, καὶ
ταύτη ἀκούσιως ἐλεύσεται· ἀδύνατον γὰρ ὁρμᾶν τινὰ ἐπὶ κακῆ
βουλομένον ἔχειν αὐτά, οὔτε ἐλπίδι ἀγαθοῦ οὔτε φόβῳ μείζονος
κακοῦ, καὶ ὅσα δὴ ἀδικεῖ ὁ φαῦλος, ἀκούσια ὑπάρχει· τῆς γὰρ
ἀδικίας ἀκούσιον οὔσης, πολὺ μᾶλλον τὸ ἀδικεῖν ἀκούσιον ἂν
εἶη, ὅσῳ καὶ μείζον κακὸν ἂν τυγχάνοι τὸ ἐνεργεῖν αὐτὸν κατὰ
ἀδικίαν τοῦ ἔχειν αὐτὴν ἡρεμοῦσαν. καίτοι δὲ ἀκούσιον ὄντων
τῶν ἀδικημάτων, κολαστέον τοὺς ἀδικούντας καὶ διαφόρως· αἱ
τε γὰρ βλάβαι διάφοροι, καὶ τὸ ἀκούσιον ἐν ἀγνοίᾳ τινὶ ἢ πάθει
καίται, ἅπαντα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔξεστιν ἀποτρέψασθαι καὶ λόγῳ
καὶ ἥθεσιν ἀστείους καὶ μελέτη, τοσοῦτον δὲ κακὸν ἀδικία, ὥστε
φρενιότερον εἶναι τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ πονη-
ροῦ ἔργον, τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι πάθος ἀσθενοῦς, αἰσχρὸν μὲν δὴ
ἐκάτερον, τὸ δὲ ἀδικεῖν τοσοῦτῳ κακίον, ὅσῳ περ καὶ αἰσχίον·
λυσιτελεῖ δὲ τῷ ἀδικούντι ὑποσχεῖν δίκην, ὡς καὶ τῷ νενοσηκότι
ὑποσχεῖν ἰατρῷ τὸ σῶμα εἰς θεραπείαν· πᾶσα γὰρ κόλασις
ἰατρία τίς ἐστὶν ἡμαρτηνίας ψυχῆς.

XXXII. Ἐπεὶ δὲ αἱ πλείσται ἀρεταὶ περὶ πάθη γίνονται,
διοριστέον καὶ περὶ τοῦ πάθους, ὁποῖόν τι ὑπάρχει, ἐστὶ τοίνυν
πάθος κίνησις ἄλογος ψυχῆς ὡς ἐπὶ κακῷ ἢ ὡς ἐπ' ἀγαθῷ, ἄλο-
γος μὲν οὖν εἴρηται κίνησις, ὅτι οὐ κρίσεις τὰ πάθη οὐδὲ δόξαι,
ἀλλὰ τῶν ἀλόγων τῆς ψυχῆς μερῶν κινήσεις· ἐν γὰρ τῷ παθη-
τικῷ τῆς ψυχῆς συνίσταται, καὶ τὰ ἡμέτερα ἔργα οὐδὲ ἐφ'
ἡμῖν, ἀκούσι γοῦν ἐν ἡμῖν ἐγγίνεται πολλάκις καὶ ἀντιτείνουσιν·
ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ γινώσκοντες, ὅτι οὐ λυπηρὰ τὰ προσπεπτακότα
οὐδὲ ἡδέα οὐδὲ μὴν φοβερά, οὐδὲν ἥττον ἀγομέδα ὑπ' αὐτῶν,
οὐκ ἂν παθόντες ταῦτα, εἰ κρίσει ταῦτα ἦν· ταύτας γὰρ ἀπο-
βάλλομεν καταγνόντες αὐτῶν, εἴτε θεόντως εἴτε μὴ θεόντως, ἐπ'
ἀγαθῷ δὲ ἢ καὶ ἐπὶ κακῷ, ἐπειδὴ κατ' ἔμφασιν ἀδιαφόρου πράγ-
ματος οὐ κινεῖται πάθος· πάντα γὰρ συνίσταται ἢ κατὰ ἀγαθοῦ
ἔμφασιν ἢ κατὰ κακοῦ, ἀγαθὸν γὰρ ἔαν μὲν παρεῖναι ὑπολά-
βωμεν, ἡδόμεθα, ἔαν δὲ μέλλειν, ἐπιθυμοῦμεν· καὶ κακὸν ἔαν
μὲν παρεῖναι ὑπολάβωμεν, λυπούμεθα, τὸ δὲ μέλλον φοβούμε-
θα, ἐστὶ δὲ πάθη ἀπλᾶ καὶ στοιχειώδη δύο, ἡδονὴ τε καὶ λύπη,

τάλλα δὲ ἐκ τούτων πέπλασται. οὐ γὰρ συναριθμητέον τούτοις φόβον καὶ ἐπιθυμίαν ὡς ἀρχικὰ ὑπάρχοντα καὶ ἀπλά. ὅ τε γὰρ φοβούμενος οὐ παντελῶς ἐστέρηται ἡδονῆς· οὐδὲ γὰρ τὸν τυχόντα ἂν τις διαγένοιτο χρόνον, ἀπογινώσκων ἀπαλλαγὴν ἢ κομφισθὸν τοῦ κακοῦ· πλεονάζει μὲντοι ἐν τῷ λυπεῖσθαι καὶ ὀχλεῖσθαι, καὶ διὰ τοῦτο συνήπται τῇ λύπῃ· ὅ τε ἐπιθυμῶν ἐν προσδοκίᾳ μένων τοῦ τεύξεσθαι ἡδέεται, οὐ παντελῶς δὲ θαρρῶν οὐδ' ἔχων βέβαιον τὴν ἐλπίδα ἀχθεται. ἐπιθυμίας δὴ καὶ φόβου μὴ ὄντων ἀρχικῶν, ἀνευδοκίαςως συγχωρηθήσεται τὸ μὴδὲ τῶν ἄλλων παθῶν τι ἀπλοῦν εἶναι, οἷον ὀργὴν λέγω καὶ πόθον καὶ ζῆλον καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν τούτοις γὰρ ἐνορᾶται ἡδονὴ καὶ λύπη ὡς ἂν ἐκ τούτων μειγμένους. τῶν δὲ παθῶν τὰ μὲν ἐστὶν ἀγρία, τὰ δὲ ἡμερα· καὶ ἡμερα μὲν ὅσα κατὰ φύσιν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ ἀναγκαῖα τε καὶ οἰκεία· οὕτω δ' ἔχει, ἕως ἂν σύμμετρα ὑπάρχη· προσελθούσης δ' αὐτοῖς ἀμετρίας, ἡμαρτημένα ὑπάρχει. τοιαῦτά ἐστὶν ἡδονή, λύπη, θυμὸς, ἔλεος, αἰσχύνῃ· οἰκείου γὰρ τὸ ἡσθῆναι ἐπὶ τοῖς κατὰ φύσιν, λυπηθῆναι δὲ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις· καὶ ὁ μὲν θυμὸς πρὸς τὸ ἀμύνεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθρούς ἀναγκαῖος, ὁ δὲ ἔλεος οἰκείος φιλανθρωπία, αἰσχύνῃ δὲ πρὸς ἀναχώρησιν ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν ἐπιτηδεύς. ἄλλα δ' ἀγρία ἐστὶν πάθη, ἅπερ παρὰ φύσιν ἐστὶν, ἐκ διαστρωφῆς συστάντα καὶ ἐθῶν μοχθηρῶν· ταῦτα δ' ὑπάρχει γέλως καὶ ἐπιχαιρεκακία καὶ μισανθρωπία, ἃ καὶ ἐπιτείνόμενα καὶ ἀνιέμενα καὶ ὀπωποτοῦν ἔχοντα διημαρτημένα ὄντα τυγχάνει, μετρούτητα μὴ δεχόμενα. περὶ δὲ ἡδονῆς καὶ λύπης φησὶν ὁ Πλάτων, ὅτι ταῦτα τὰ πάθη φύσει πως ἀρχῆθεν ἐν ἡμῖν κινήθεντα φέρεται, τῆς μὲν λύπης καὶ τῆς ἀλγηδόνης ἐπιγινόμενων παρὰ φύσιν κινουμένων, τῆς δὲ ἡδονῆς εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἀποκαθισταμένων· οἴεται δὲ κατὰ φύσιν κατάστημα εἶναι τὸ μέσον ἀλγηδόνης τε καὶ ἡδονῆς, οὐδετέρω ἐκείνων ὄν τὸ αὐτό, ἐν ᾧ καὶ τὸν πλείω χρόνον ὑπάρχουμεν. διδάσκει δὲ καὶ διότι πολλὰ ἐστὶν εἶδη ἡδονῶν, τὰ μὲν δια τοῦ σώματος, τὰ δὲ διὰ τῆς ψυχῆς· τῶν δὲ ἡδονῶν τὰς μὲν μίγνυσθαι τοῖς ἐναντίοις, τὰς δὲ παραμένειν καθαρὰς τε καὶ εἰλικρινεῖς· καὶ τὰς μὲν ἀναμνηστικὰς, τὰς δὲ μετ' ἐλπίδος γινόμενας· καὶ τὰς μὲν αἰσχυρὰς, ὅσαι ἀκόλαστοί τε καὶ μετὰ ἀδικίας, τὰς δὲ μετρίας καὶ ἀμωσγέπως μετεχούσας τοῦ ἀγαθοῦ, οἷον τὴν τε εὐφροσύνην τὴν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τὰς

ἐν ταῖς ἀρεταῖς ἡδονάς. πεφυκυῶν δὲ πολλῶν ἀδοκίμων ἡδονῶν, οὐ ζητητέον εἰ τῶν ἀπλῶς ἀγαθῶν δύναται εἶναι· ἐξίτηλος γὰρ φαίνεται καὶ οὐδενὸς ἀξία, ἐπιγεννηματικὴ τῇ φύσει ὑπάρχουσα καὶ οὐδὲν οὐσιώδες οὐδὲ προηγούμενον ἔχουσα, συνυπαρχουσα δὲ τῷ ἐναντίῳ· μίγνυται γὰρ ἡδονὴ καὶ λύπη, οὐκ ἂν δὲ συνέβαινε τοῦτο, εἰ τὸ μὲν ἀπλῶς ἢ ἀγαθόν, θάτερον δὲ κακόν.

XXXIII. Φιλία δὲ ἡ μάλιστα καὶ κυρίως λεγομένη οὐκ ἄλλη τίς ἐστὶ τῆς συνισταμένης κατ' εὐνοίαν ἀντίστροφον· αὕτη δὲ ὑφίσταται, ὅταν ἐπίσης ἐκάτερος βούληται τὸν πλησίον καὶ ἑαυτὸν εὖ πράττειν. ἡ δὲ ἰσότης αὕτη οὐκ ἄλλως σώζεται ἢ κατὰ τὴν τοῦ ἡθους ὁμοιότητα· τὸ γὰρ ὁμοίον τῷ ὁμοίῳ μετρίῳ ὄντι φίλον ὑπάρχει, τὰ δὲ ἀμετρα οὔτε ἀλλήλοισι οὔτε τοῖς συμμέτροις δύναται ἐφαρμόσαι. εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἄλλαι νομιζόμεναι φιλίαι, οὐ μὴν καὶ οὐσαι, ὑπὸ τῆς ἀρετῆς οἷον ἐπιτελεσσομένη· ἡ τε φυσικὴ τῶν γονέων πρὸς τὰ ἔκγονα καὶ ἡ τῶν συγγενῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἡ λεγομένη πολιτικὴ καὶ ἡ εταιρικὴ, αὗται δὲ οὐκ αἰετῶς ἔχουσι τὸ ἀντίστροφον τῆς εὐνοίας. εἶδος δὲ πῶς φιλίας ἐστὶ καὶ τὸ ἐρωτικόν· ἐστὶ δὲ ἐρωτικὴ ἢ μὲν ἀστεία, ἢ τῆς σπονδαίας ψυχῆς, ἢ δὲ φαύλη, ἢ τῆς κακῆς, μέση δὲ ἢ τῆς μέσως διακειμένης. ὥσπερ οὖν τρεῖς εἰσὶν ἕξεις ψυχῆς λογικοῦ ζώου, ἢ μὲν ἀγαθῆ, ἢ δὲ φαύλη, τρίτη δὲ τούτων μέση, οὕτω καὶ τρεῖς ἐρωτικαὶ εἰσὶν ἂν κατ' εἶδος ἀλλήλων διαφέρουσαι· τὸ δ' εἶναι τρεῖς αὐτὰς δηλοῦσι μάλιστα οἱ σκοποὶ διαφέροντες ἀλλήλων. ἡ μὲν γὰρ φαύλη μόνου τοῦ σώματος ἐστὶ, τοῦ ἡδέος ἠττωμένη καὶ ταύτῃ βροκηματώδης ὑπάρχουσα· ἡ δὲ ἀστεία ψιλῆς τῆς ψυχῆς ἔνεκεν, ἢ ἐνορᾶται ἐπιτηδειότης πρὸς ἀρετὴν· ἡ δὲ μέση τοῦ συναμφοτέρου, ὀρεγομένη μὲν τοῦ σώματος, ὀρεγομένη δὲ καὶ τοῦ κάλλους τῆς ψυχῆς. ὁ δὲ ἀξιεραστός καὶ αὐτὸς μέσος τις ὑπάρχει οὔτε φαύλος ὢν οὔτε ἀστείος, ὅθεν καὶ σωματοποιούμενον Ἐρωτα δαίμονά τινα μᾶλλον φασὶν ἢπερ θεὸν μηδέποτε ἐν γῆνῳ σώματι γεγεννημένον, διαπορθμεύοντα τὰ παρὰ θεῶν ἀνθρώποις καὶ ἀνάπαλιν. κοινῶς δὲ τῆς ἐρωτικῆς εἰς τὰς τρεῖς ἰδέας διηρημένης τὰς προειρημένας, ἢ τοῦ ἀγαθοῦ τοίνυν ἐρωτικὴ ἀπηλλαγμένη πάθους τεχνικὴ τις ὑπάρχει, ὅθεν καὶ ἐν τῷ λογιστικῷ συνίσταται τῆς ψυχῆς· θεωρήματα δ' αὐτῆς τὸ γινώσκειν τε τὸν ἀξιεραστόν καὶ κτήσασθαι καὶ χρῆσασθαι· ἐπιζητεῖ δὲ αὐτὸν ἐκ τῶν προθέσεων αὐτοῦ καὶ ὁμῶν, εἰ εὐγενεῖς, εἰ ἐπὶ

τὸ καλὸν γινόμεναι, εἰ σφοδραὶ τε καὶ διάπυροι κήσεται δὲ αὐτὴν ὁ πτώμενος οὐ θρόπτων οὐδ' ἐπαινῶν τὰ παιδικά, ἀλλὰ μάλλον κωλύων καὶ ἐνδεικνύμενος, ὅτι οὐ βιωτὸν αὐτῷ οὕτως ἔχοντι ὡς νῦν ἔχει· ὅταν δ' ἔλη τὸν ἐρώμενον, χρήσεται αὐτῷ παρεγγυῶν ταῦτα, δι' ἧν ἀσκηθεὶς ἔσται τέλειος, τέλος δὲ αὐτοῖς τὸ ἀντι ἐραστοῦ καὶ ἐρωμένου γενέσθαι φίλους.

XXXIV. Τῶν δὲ πολιτειῶν φησὶ τὰς μὲν ἀνυποθέτους εἶναι, ἃς ἐν τῇ Πολιτεῖα διεξήλθεν· ἐν γὰρ ταύτῃ προτέραν μὲν ὑπέγραψε τὴν ἀπόλεμον, δευτέραν δὲ τὴν φλεγμάλινουσαν καὶ πολεμικὴν, ζητῶν, τίνας ἂν εἴεν αἱ βέλτισται τούτων καὶ πῶς ἂν συσταῖεν. ἔστι δὲ πον παραπλησίως τῇ διαιρέσει τῆς ψυχῆς καὶ ἡ πολιτεία διηρημένη τριχῆ, εἰς τε τοὺς φρουρούς καὶ εἰς τοὺς ἐπικουρούς καὶ εἰς τοὺς δημιουργούς, ἧν τοῖς μὲν τὸ βουλευέσθαι καὶ ἄρχειν ἀποδίδωσι, τοῖς δὲ τὸ προπολεμεῖν εἰ δεῖ, οὐς κατὰ τὸ θυμικὸν τακτεῖν ὡς περ συμμαχοῦντας τῷ λογιστικῷ· τοῖς δὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοὺς δὲ ἄρχοντας ἀξιοὶ φιλοσόφους εἶναι καὶ θεωρητικούς τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ· μόνως γὰρ οὕτως κατὰ τρόπον διοικήσειν αὐτοὺς πάντα· οὐ γὰρ ποτε κακῶν λήξειν τὰ πράγματα τὰ ἀνθρώπινα, εἰ μὴ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσειαν ἢ οἱ λεγόμενοι βασιλεῖς ἀπὸ τίνος θείας μοίρας ὄντως φιλοσοφήσειαν. ἄριστα γὰρ καὶ μετὰ δικαιοσύνης ἐπανέξιν τὰς πόλεις τὰ τρηνακάδε, ὅταν ἕκαστον μέρος αὐτονομή, ὥστε προβουλευεῖν μὲν τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, τοὺς δὲ συμμαχοῦς τούτοις ὑπηρετεῖν καὶ τούτων προμάχεσθαι, τούτοις δὲ εὐπειθῶς συνέπεσθαι τοὺς λοιποὺς. πέντε δὲ φησὶν εἶναι πολιτείας, τὴν τε ἀριστοκρατικὴν, ὅποταν οἱ ἄριστοι ἄρχωσι, καὶ δευτέραν τὴν τιμοκρατικὴν, φιλοτίμων ὄντων τῶν ἀρχόντων, καὶ τρίτην τὴν ὀλιγαρχικὴν, καὶ μετὰ ταύτην τὴν δημοκρατικὴν, τελευταίαν δὲ τὴν τυραννίδα, χειρόστην ὑπάρχουσαν. ὑπογράφει δὲ καὶ ἄλλας πολιτείας ἐξ ὑποθέσεως, ἧν ἔστιν ἢ τε ἐν Νόμοις καὶ ἢ ἐν διορθώσεως ἐν Ἐπιστολαῖς, ἢ γρηται πρὸς τὰς νεοσηκνίας πόλεις τὰς ἐν τοῖς Νόμοις, ἢ δὴ καὶ τόπον ἀφωρισμένον ἐχούσας καὶ ἀνθρώπους λογάδας ἀπὸ πάσης ἡλικίας, ὥστε κατὰ τὰς διαφορὰς τῆς φύσεως αὐτῶν καὶ τῶν τόπων παιδείας τε οἰκείας δεῖσθαι καὶ ἀγωγῆς καὶ ὀπλίσεως. οἱ μὲν γὰρ παραθαλάττιοι καὶ ναυτίλλοιτο ἂν καὶ ναυμαχοῖεν, οἱ δὲ ἐν μεσογαίᾳ οἰκοῦντες πρὸς πέζομαχίαν ἐρμώττοιτο ἂν καὶ ὄπλισιν ἢ κουφοτέρων, ὡς

οἱ ὄρειοι, ἢ βαρυτέρων, ὡς ἐν γεωλόφοις οἰκοῦντες πεδίλοις· ἔνιοι δ' αὐτῶν καὶ ἵππασίαν ἂν ἐπασκοῖεν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ πόλει οὐδὲ κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας νομοθετεῖ. ἔστιν οὖν πολιτικὴ ἀρετὴ θεωρητικὴ τε καὶ πρακτικὴ καὶ προαιρετικὴ τοῦ ἀγαθὴν ποιεῖν πόλιν καὶ εὐδαίμονα καὶ ὁμονοοῦσαν τε καὶ συμφανοῦσαν, ἐπιτακτικὴ τις οὖσα καὶ ἐχούσα ὑποβεβλημένας πολεμικὴν τε καὶ στρατηγικὴν καὶ δικαστικὴν· σκέπτεται γὰρ ἡ πολιτικὴ ἄλλα τε μυρία καὶ δὴ καὶ αὐτὸ τοῦτο, εἴτε πολεμητέον εἴτε μὴ.

XXXV. Ὅποιος δὲ ἔστιν ὁ φιλόσοφος προειρημένου, τούτου διαφέρει ὁ σοφιστής τῷ μὲν τρόπῳ, ὅτι μισθαρονία τῶν νέων καὶ τῷ μάλλον νομίζεσθαι βούλεσθαι ἢ εἶναι καλὸς καὶ ἀγαθός· τῇ δὲ ὕλῃ, ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος περὶ τὰ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὠσαύτως ἔχοντα καταγίνεται, ὁ δὲ σοφιστής περὶ τὸ μὴ ὄν πραγματεύεται, ἀναχωρῶν εἰς τόπον διὰ τὸ σκοτεινὸν δυσδιόρατον. τῷ γὰρ ὄντι οὐκ ἀντίκειται τὸ μὴ ὄν· τοῦτο γὰρ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνενόητον καὶ μηδεμίαν ἔχον ὑπόστασιν, ὃ καὶ εἰ τις εἰπεῖν ἢ νοῆσαι βιάζοιτο, περιτραπήσεται διὰ τὸ μάχην αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ περιέχειν. ἔστι δὲ τὸ μὴ ὄν, καθ' ὃ ἐξακούεται, οὐ ψιλὴ ἀπόφασις τοῦ ὄντος, ἀλλὰ μετὰ συννεφάσεως τῆς πρὸς ἕτερον, ὅπερ καὶ τῷ τρόπῳ ὄντι παρέπεται· ὡς εἰ μὴ καὶ αὐτὰ μετελαμβάνετο τοῦ μὴ ὄντος, οὐκ ἂν ἐχωρίζετο τῶν ἄλλων· νῦν δὲ ὅσαπερ ἔστι τὰ ὄντα, τοσαύτα καὶ τὸ μὴ ὄν· τὸ γὰρ μὴ τί ὄν οὐκ ἔστιν ὄν.

XXXVI. Τοσαῦτα ἀπαρκεῖ πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Πλάτωνος δογματοποιεῖαν εἰρηθεῖν· ἂν ἴσως τὰ μὲν τεταγμένως εἰρηθῆται, τὰ δὲ σποράδην καὶ ἀτάκτως· ὥστε μέντοι ἀπὸ τῶν εἰρημένων θεωρητικῶν τε καὶ εὐρετικῶν ἐξ ἀκολουθίας καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ δογμάτων γενέσθαι.

Ο ΔΥΜΠΙΟ ΔΩΡΟΥ

βίος Πλάτωνος.

I. Ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἀρχόμενος τῆς ἑαυτοῦ θεολογίας φησὶν· πάντες ἄνθρωποι εἰδέναι ὀρέγονται φύσει, σημεῖον δὲ ἢ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις· ἐγὼ δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίας ἀρχόμενος φαίην ἂν τοῦτο μειζόνως, ὅτι πάντες ἄνθρωποι τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας ὀρέγονται, χρηστὸν παρ' αὐτῆς ἅπαντες ἀρύσασθαι βουλόμενοι, καὶ κάτοχοι τοῖς ταύτης νόμοισιν εἶναι σπουδάζοντες, καὶ τῶν Πλατωνικῶν ἐνθουσιασμῶν πλήρεις ἑαυτοὺς καταστήσαντες. τέσσαρες δὲ εἶδιν οὗτοι παρ' αὐτῷ ἐν τέτρασι διαλόγοις· εἰς μὲν ἐν Τιμαίῳ, ὃν ἐνθουσιάζει θεόληπτος γενόμενος καὶ ὑποκρινόμενος τὸν δημιουργὸν πρὸς τὰ οὐράνια δημηγοροῦντα περὶ τῆς τῶν τῆδε διοικήσεως, οὓς νέους θεοὺς καλεῖ· διὸ καὶ ὁ Ἰάμβλικος ὑπομνηματίζων τὸν διάλογον ἐπέγραψεν εἰς τὴν δημηγορίαν τοῦ Διὸς. δεύτερος ἐνθουσιασμός ἐστιν ἐν τῇ Πολιτείᾳ, ἔνθα μουσόληπτος γεγονώς ὑπεκρίθη τὰς Μούσας διεξιούσας τὴν λύσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ συστάσεως πολιτείας, ἔνθα φησὶν· παντὶ γὰρ γενόμενῳ καὶ φθορὰ ἔπεται ἐξ ἀνάγκης. τρίτος ἐνθουσιασμός ὁ ἐν Φαίδρῳ, ἔνθα ὑπὸ τὴν πλάτανον ὁ Σωκράτης φιλοσοφῶν περὶ τοῦ Ἐρωτος νυμφόληπτος ἐγένετο. τέταρτος ὁ ἐν Θεαιτήτῳ, ὅπου κατὰ φιλοσοφίαν ἐνεθουσίασε, τὸν κορυφαῖον ὑποκρινόμενος φιλόσοφον, τοῦτέστι τὸν θεωρητικόν. τούτων τοίνυν ἕνεκεν πάντες τῆ τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφία προστρέχουσι· φέρε δὲ καὶ τὸ γένος εἰπώμεν τοῦ φιλοσόφου, οὐ πολυκοίτας χάριν, ἀλλ' ὠφειλείας καὶ παιδείσεως μᾶλλον τῶν προσιόντων αὐτῷ· οὐ γὰρ τις οὗτος Οὔτις, ἀλλὰ μᾶλλον πολλῶν ἐπίτροφος ἢ ἄνθρώπων. λέγεται γὰρ ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι πατρὸς μὲν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, ἀφ' οὗ τὸ γένος εἰς Σόλωνά τὸν νομοθέτην ἀνέφερον· διὸ καὶ κατὰ ζῆλον προγονικὸν Νόμον ἐγραψεν ἐν ιβ' βιβλίῳ

καὶ Πολιτείας σύστασιν ἐν ι' [α] μητρὸς δὲ προήλθε Περικτιόνης, ἣτις ἀπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κατήγετο. φασὶν οὖν, ὅτι φάσμα Ἀπολλωνιακὸν συνεγένετο τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ Περικτιόνη, καὶ ἐν νυκτὶ φανέν τῷ Ἀρίστωνι ἐκέλευσεν αὐτῷ μὴ μινύναι τῇ Περικτιόνη μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀποτέξεως· ὁ δ' οὕτω πεποιήκεν. καὶ γεννηθέντα τὸν Πλάτωνα λαβόντες οἱ γονεῖς βρέφος ὄντα τεθείκασιν ἐν τῷ Τιμητῷ, βουλόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ τοῖς ἐκεῖ θεοῖς Πανὶ καὶ Νύμφαις καὶ Ἀπόλλωνι νομίῳ θῦσαι, καὶ κειμένου αὐτοῦ μέλιται προσελθούσαι πεπληρώκασιν αὐτοῦ τὸ στόμα κηρίων μέλιτος, ἵνα ἀληθῆς περὶ αὐτοῦ γένηται τὸ

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῆ. καλεῖ δ' αὐτὸν πατρόθεν καὶ τοῖς κύνουσι ὁμόδουλον, ὡς ἐξ Ἀπόλλωνος προελθὼν· Ἀπολλωνιακὸν γὰρ τὸ ὄνομα.

II. Ἐν ἡλικίᾳ δὲ γενόμενος πρῶτον μὲν ἐφοίτησε Διονυσίῳ τῷ γραμματιστῇ πρὸς μάθησιν κοινῶν γραμμάτων, οὗ καὶ ἐν Ἐρωταῖς μνησθῆναι, ἵνα μηδὲ Διονύσιος ὁ διδάσκαλος ἄμοιρος εἴη τῆς παρὰ Πλάτωνι μνήμης. εἶτα μετ' ἐκεῖνον γυμναστῇ μὲν ἐχρηάτο διδασκάλῳ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ, ὑφ' οὗ καὶ Πλάτων, ὡς φασὶ, μετονομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς λεγόμενος τῷ τοῦ πάππου ὀνόματι· ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ δυο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτατα, τὸ τε στήθεον καὶ τὸ μέτωπον, ὡς δηλοῦσι πανταχοῦ αἱ ἀνακειμεναὶ αὐτοῦ εἰκόνες οὕτω φαινόμεναι. ἄλλοι δὲ φασὶ μὴ διὰ τοῦτο μετονομασθῆναι αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὸ πλατὺ καὶ κερυμένον καὶ ἀναπεπταμένον τοῦ ἀνακειμένου χαρακτήρος, καθάπερ φασὶ καὶ Θεόφραστος οὕτω μετονομασθῆναι διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως, πρότερον Τύρταμον λεγόμενον. μουσικῆς δὲ διδασκαλὸν ἔσχε Δράκοντα τὸν Δάμωνος μαθητὴν· μνησθῆναι δὲ τούτου ἐν τῇ Πολιτείᾳ. τρία δὲ καὶ ταῦτα ἐπαιδεύοντο οἱ Ἀθηναῖοι παῖδες, φημὶ δὲ γράμματα, μουσικὴν, παλαίειν, οὐκ ἀπλῶς, ἀλλὰ γράμματα μὲν διὰ τὸ κοσμεῖν τὸν λόγον τὸν ἐν αὐτοῖς, μουσικὴν διὰ τὸ τιθασσεῖν τὸν θυμὸν, παλαίειν δὲ καὶ γυμνάζεσθαι διὰ τὸ ἀναρροωνύναν τὸ τῆς ἐπιθυμίας χαλαρόν. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης δὲ παρ' αὐτῷ τὰ τρία ταῦτα φαίνεται παιδεύθει· διὸ καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν Σωκράτης· αὐτεῖν δὲ οὐκ ἐβούλου, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐφοίτησε δὲ καὶ παρὰ γραφεῦσι, παρ' ὧν ὠφελήθη τὴν μῆξιν τῶν γραμμάτων, ὧν ἐν Τιμαίῳ μνησθῆναι.

III. Μετὰ ταῦτα δὲ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐπαιδενθή,

παιδευταῖς ὀνομαζομένοις εἶναι τῆς Ἑλλάδος· προσῆλθε δὲ τοῦτοις διὰ τὸ ἀπὸ τῆς τραγικῆς γνωμιῶν καὶ σεμνῶν καὶ τῶ ἠρωϊκῶν τῶν ὑποθέσεων. καὶ τοῖς διδυράμβοις δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου, ἐφόρου λεγομένου τῆς γενέσεως, ὠμίλησε· τούτω γὰρ ὁ διδυράμβος ἀνέκειτο, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα εἶχεν. διδυράμβος γὰρ ὁ Διόνυσος ὡς ἐκ δύο θυρῶν ἐξεληθών, τῆς τε Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εἰώθεισαν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ αἰτιατὰ ὀνομάζειν τοῖς τῶν αἰτίων ὀνόμασι, καθάπερ καὶ τὸν Διόνυσον καλοῦσιν· διὸ καὶ ὁ Πρόκλος περὶ τούτου φησὶν·

ὅσ' εἶδον τεκέεσσιν ἐφημίξαντο τοκεῦσιν.

ὅτι δὲ τοὺς διδυράμβους ὁ Πλάτων ἤσκητο, δῆλον ἐκ τοῦ Φαίδρου τοῦ διαλόγου πᾶν πνεύοντος τοῦ διδυραμβώδους χαρακτήρος, ἅτε τοῦ Πλάτωνος τοῦτον πρῶτον γραψάντος διάλογον, ὡς λέγεται. ἔχαιρε δὲ πᾶν καὶ Ἀριστοφάνει τῶ κωμικῶ καὶ Σόφορῳ, παρ' ὧν καὶ τὴν μίμησιν τῶν προσώπων ἐν τοῖς διαλόγοις ὠφελήθη· λέγεται δ' οὕτως αὐτοῖς χαίρειν, ὥστε καὶ ἠνίκα ἐτελεύτησεν εὐρεθῆναι ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ Ἀριστοφάνην καὶ Σόφρονα. καὶ ἐπίγραμμα δὲ τοιοῦτον εἰς Ἀριστοφάνην αὐτὸς πεποίημεν·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὔτι πεσεῖται

ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐκωμώδησε δ' αὐτὸν ἐν τῷ Συμποσίῳ τῶ διαλόγῳ ὡς κωμωδίαν ὠφελήθει· καὶ γὰρ ποιήσας αὐτὸν ὑμνοῦντα τὸν Ἔρωτα εἰσάγει αὐτὸν μεταξὺ λυγρῶν περιπεσόντα καὶ μὴ δυνάμενον πληρῶσαι τὸν ὕμνον. ἐποίησε δὲ καὶ τραγικὰ ποιήματα καὶ διδυραμβικὰ καὶ ἄλλα τινά, ἅπερ πάντα κατέκασε τῆς Σωκράτους πειραθεῖς διατριβῆς, εἰπὼν τι τοιοῦτον ἔπος·

Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε, Πλάτων νύ τι σεῖο χαρίζει.

[γραμματικὸς δὲ τις Ἀνατόλιος ἐνταῦθά ποτε τὸ ἔπος εἰπὼν ἠυδοκίμησεν εἰς Ἥφαιστον ἄρχοντα ἐπιστάντα τῇ πόλει, εἶπε δ' αὐτὸν οὕτως·

Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Φάρος νύ τι σεῖο χαρίζει.]

IV. Φασὶ δ' ὅτι ἠνίκα ὁ Σωκράτης ἠμελλε δέχεσθαι, ὄναρ εἶδεν, ὅτι κύνιος ἄπτερος ἐν τοῖς γόνασιν αὐτοῦ καθῆστο καὶ παραχορῆμα πτεροφυήσας ἀνέπητ' εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐκλαγξέ τι λυγρὸν, ὡς πάντας θέλλει τοὺς ἀκούοντας· τοῦτο δ' ἐδήλου τὴν μέλλουσαν δόξαν τοῦ ἀνδρός. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Σωκράτους διδασκάλῳ πάλιν ἐχρήσατο Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλειτεῖ, εἰς

ὃν καὶ διάλογον ὁμώνυμον ἐποίησεν, ἐπιγράψας Κρατύλος ἢ περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων. μετὰ τοῦτον δὲ πάλιν στέλλεται εἰς Ἰταλίαν καὶ διδασκαλεῖον εὐρὼν ἐκεῖ τῶν Πυθαγορείων συνιστάμενον Ἀρχύταν πάλιν ἔσχε διδάσκαλον τὸν Πυθαγόρειον... ὁμώνυμον ἔνθα καὶ Ἀρχύτου μέμνηται. ἐπειδὴ δὲ δεῖ τὸν φιλόσοφον φιλοθεάμονα εἶναι τῶν τῆς φύσεως ἔργων, στέλλεται καὶ εἰς Σικελίαν, θεασόμενος τοὺς κρατήρας τοῦ πυρός τοὺς ἐν τῇ Ἀττῆν, καὶ οὐ Σικελικῆς τραπέζης χάριν, ᾧ γενναῖε Ἀριστείδης, ὡς σὺ φῆς· γενόμενος * δὲ * ἐν Συρακούσαις πρὸς Διονύσιον τὸν μέγαν τύραννον ὄντα ἐπειράτο εἰς ἀριστοκρατείαν μεταβάλλειν τὴν τυραννίδα, δι' ἧ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφίκετο. καὶ τοῦ Διονυσίου ἐρομένου αὐτόν· τίνα νομίζεις ἐν ἀνθρώποις εὐδαίμονα εἶναι; ὡς δὴ νομίζων ὅτι περὶ αὐτοῦ φήσει ὁ φιλόσοφος κολακεύων αὐτόν· ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι Σωκράτην. πάλιν ἐπανήρητο αὐτόν· τί νομίζεις ἔργον ἀνδρός εἶναι πολιτικοῦ; ὁ δ' ἀπεκρίνατο τὸ τοὺς πολλὰς βελτίους ποιεῖν. τρίτον αὐτὸν ἐπανήρητο· τί οὖν; τὸ ὀρθῶς δικάζειν σμικρὸν σοὶ δοκεῖ; δόξαν γὰρ εἶχεν ὁ Διονύσιος ἐπὶ τῷ ὀρθῶς δικάζειν· ὁ δ' ἀπεκρίνατο μηδὲν ὑποστειλόμενος· σμικρὸν μὲν οὖν καὶ μέρος ἔσχατον· ἀκεσταῖς γὰρ εἰκόασιν οἱ ὀρθῶς δικάζοντες, οἵτινες τὰ διεσσωγῶτα ἱμάτια ἀνυφαίνουσιν. τέταρτον αὐτὸν ἐπανήρητο· τί; τύραννον εἶναι οὐκ ἀνδρείον; πάντων μὲν οὖν, ἔφη, δειλότατον, ὁπότε καὶ τὰ κουρευτικά μαχαιροῖδια δέδοικε, μὴ διὰ τούτων ἀπόληται. ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ Διονύσιος ἀγανακτήσας προεῖπεν αὐτῷ ἡλλοῦ ὄντος ὑπὲρ γῆς ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ οὕτως ἀτίμως Πλάτων ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν ἐδιώχθη.

V. Τῆς δὲ δευτέρας ὁδοῦ τῆς εἰς Σικελίαν αἰτία αὕτη. μετὰ τὸν θάνατον Διονυσίου τοῦ μεγάλου διαδέχεται τὴν τυραννίδα Διονύσιος ὁ Διονυσίου, μητρὸς ἀδελφὸν ἔχων τὸν Δίωνα, ὃς ἐκ πρώτης ὁδοῦ ὁμιλητῆς ἐγένετο Πλάτωνος. γράφει οὖν αὐτῷ ὁ Δίων, ὅτι ἐὰν παραγένη, νῦν ἐλπίς ἐστὶ μεταβαλεῖν τὴν τυραννίδα εἰς ἀριστοκρατείαν. διὰ τοῦτο τοίνυν τὴν δευτέραν ὁδὸν ποιησάμενος, καὶ διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων τοῦ Διονυσίου πρὸς αὐτόν, ὡς βουλευέται τὴν ἀρχὴν περιποιῆσαι τῷ Δίωνι καὶ καταλύσαι τὸν Διονύσιον, κρατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ παρεδόθη Πόλλιδι τῷ Ἀθηνῆτη ἐμπορευομένῳ εἰς Σικελίαν πρὸς πρᾶσιν· ὁ δ' ἀγαθὸν αὐτὸν εἰς Ἀθῆνας εὗρεν Ἀντίκεριν ἐκεῖ τὸν Ἀθῆν

μέλλοντα πλείν ἐπὶ τὴν Ἑλιν ἐφ' ἧ τερσίπρω ἀγωνίσασθαι. περὶ τῶν οὖν τῷ Πόλλιδι ὠνεῖται παρ' αὐτοῦ τὸν Πλάτωνα, κρείττω τὴν ὁδὸν ταύτην πάσης ἐν τερσίπρω νίκης ἀγωνισάμενος· περὶ οὗ καὶ Ἀριστείδης φησὶν ὅτι οὐδεὶς ἐγίνωσκεν Ἀννικεῖον, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίετο. τῆς δὲ τρίτης ὁδοῦ πάλιν ἀφορμὴ γέγονε τῆς εἰς Σικελίαν αὐτῆ. δημευθεὶς ὁ Δίων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου καὶ ἀφαιρεθεὶς τῶν ὄντων ἐν δεσμοτηρίῳ ἐβλήθη· γράφει οὖν τῷ Πλάτῳ, ὅτι ὑπέσχετο ὁ Διονύσιος ἀφεῖναι αὐτόν, εἰ Πλάτων αὐτῷ ἀφίξεται πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ τῷ ἑταίρῳ βοηθήσων ἐτοίμως ὑπέστη καὶ τὴν τρίτην ὁδόν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀποδημίας τοῦ φιλοσόφου τῆς εἰς Σικελίαν· ἴστεον δ' ὅτι καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἱερατικούς ἀνθρώπους καὶ ἔμαθε παρ' αὐτῶν τὴν ἱερατικὴν· δι' ὃ καὶ ἐν τῷ Γοργία φησὶν· οὐ μὰ τὸν κύνα τὸν παρ' Αἰγυπτίους θεόν. ὁ γὰρ παρὰ τοῖς Ἕλλησι δύναται τὰ ἀγάλματα, τοῦτο παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὰ ζῶα, σύμβολα ὄντα ἐκάστου τῶν θεῶν ἢ ἀνάκειται. βουλούμενος δὲ καὶ τοῖς μάγοις ἐντυχεῖν, διὰ τὸ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐν Περσίδι συνεστάναι πόλεμον μὴ δυναθεὶς παρ' αὐτοὺς ἐλθεῖν, ἀφίκετο εἰς τὴν Φοινικὴν καὶ μάγοις ἐκεῖ ἐντυχῶν παρέλαβε τὴν μαγικὴν· δι' ὃ καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ φαίνεται τῆς θυτικῆς ἔμπειρὸς ὢν, σημεία τε λέγων ἥπατος καὶ σπλάγγων καὶ τοιαῦτά τινα.

VI. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρὸ τῶν αἰτίων τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξεων ἔδει ῥηθῆναι· ἀφικόμενος δ' εἰς τὰς Ἀθήνας διδασκαλεῖον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συνεστήσατο, μέρος τι τούτου τοῦ γυμνασίου τέμενος ἀφορίσας ταῖς Μούσαις· καὶ μόνῳ τῷ Πλάτῳ ἐνταῦθα Τίμων ὁ μισάνθρωπος συνῆν· πολλοὺς δὲ πάνυ πρὸς μάθησιν ἀφείλιετο καὶ ἀνδρας καὶ γυναῖκας ἀνδρείῳ σῆγματι παρασκευάζων ἀκροᾶσθαι αὐτοῦ καὶ κρείττονα πάσης φιλοπονίας τὴν ἑαυτοῦ φιλοσοφίαν ἐπιδεικνύς. καὶ γὰρ καὶ τῆς Σωκρατικῆς εἰρωνείας ἀπῆλλακτο καὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων διατρέβειν καὶ τοὺς νέους θηρῶντα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. ἀπῆλλακτο δὲ καὶ τοῦ σεμνοῦ ὄγκου τῶν Πυθαγορείων, τοῦ ἀποκεκλεισμένας ἔχειν τὰς θύρας καὶ τοῦ αὐτὸς ἔφα πολιτικώτερον ἑαυτὸν παρέχων πρὸς ἅπαντας. πολλοὺς τοίνυν ἐραστάς αὐτοῦ καταστήσας καὶ πλείστους ὠφελήσας, μέλλων τελευτῶν ἐνύπνιον εἶδεν, ὡς κύκνος γενόμενος ἀπὸ δένδρου εἰς δέν-

δρον μετέροχεται, καὶ ταύτη πόνον πλείστον παρεῖχε τοῖς ἰξευταῖς· ὁ Σμμίας ὁ Σωκρατικός ἔκρινεν, ὅτι ἄληπτος ἔσται τοῖς μετ' αὐτὸν ἐξηγεῖσθαι βουλομένοις αὐτόν· ἰξευταῖς γὰρ εἰκασιν οἱ ἐξηγηταὶ τὰς ἐννοίας τῶν ἀρχαίων θηρᾶσθαι βουλούμενοι, ἄληπτος δ' ἔστιν ἐπειδὴ καὶ φυσικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ θεολογικῶς καὶ ἀπλῶς πολλαχῶς ἔστιν ἀκούειν τῶν αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τῶν Ὀμήρων. δύο γὰρ αὐταὶ ψυχαὶ λέγονται γενέσθαι παναρχόμοιοι· δι' ὃ παντοδαπῶς ἔστιν ἀκούειν ἀμφοτέρων. ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ πολυτελῶς αὐτὸν ἔθαψαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέγραψαν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ·

τοὺς δὲ Ἀπόλλων φῦσ' Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα,
τον μὲν ἵνα ψυχῆν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σοῖ.
καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ γένους τοῦ φιλοσόφου.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας.

I. Ὁ μὲν δαιμόσιος Ἀριστοτέλης, τῆς θεολογικῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ἀρχόμενος, πάντας ἀνθρώπους ἔφη τοῦ εἰδέναι ἐφλέσθαι, καὶ τούτου πίστιν τὴν τῶν αἰσθήσεων ἔλεγεν ἀγάπησιν· διὰ τοῦτο γὰρ τὰς αἰσθήσεις ἀγαπῶμεν, ἵνα γινώσκωμεν τι· φαίην δ' ἂν ἐγὼ τὴν Πλάτωνος τοῦτο πεπονθέναι· πάντας γὰρ ἀνθρώπους ἔστιν ἰδεῖν ὡσπερ ἐκ τινος πηγῆς ἀρύσασθαι βουλομένους ἐκ ταύτης, ὅσον ἕκαστος χρήσιμον οἰήθη· πάντας δὲ λέγω τοὺς γε κατὰ φύσιν ἔχοντας καὶ μὴ ἀτεράμονας ὄντας καὶ δίκην νυκτερίδων μὴ δυναμένους ἀντωπεῖν ἡλιακῷ φωτί, οἳ μόνον τὰ αἰσθητὰ οἴομενοι εἶναι τῶν νοητῶν οὐδεμίαν τίθενται φροντίδα. ἔτι δ' ἂν μᾶλλον ἀγασθείημεν τὴν τούτου φιλοσοφίαν, εἰ τὴν τε ἱστορίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ὑψηλοτάτω. Πλάτων τοίνυν ὁ πολὺς πατὴρ μὲν ἦν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, μητρὸς δὲ Περικτιόνης τῆς ἀπογόνου Σόλωνος τοῦ νομοθέτου, ὅθεν καὶ κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἐξέθετο τὴν τε Πολιτείαν καὶ τοὺς Νόμους· αὐτὸς δὲ ἐκαλεῖτο Ἀριστοκλῆς εἰς ὄνομα τοῦ πατρὸς πάππου, μετεκλήθη δὲ Πλάτων ἢ διὰ τὸ πλατὺ τοῦ στήθους ἢ διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ μετώπου ἢ — ὅπερ καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν — διὰ τὸ πλατὺ τε καὶ ἀναπεπταμένον τῆς φράσεως. οὕτως καὶ Θεόφραστος, Τύρταμος καλούμενος πάλαι, διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως Θεόφραστος μετεκλήθη. θεῖος δὲ ἦν ὁ Πλάτων καὶ Ἀπολλωνιακός· καὶ ὅτι μὲν θεῖος ἦν, δῆλον ἐκ τε αὐτοῦ καὶ τῶν ὄνειράτων· ἐξ αὐτοῦ μὲν, ὅτι ὁμόδουλον αὐτὸν ἐκάλει τοῖς κύνουσι, ἐκ τῶν ὄνειράτων δὲ οὕτως. Σωκράτης ὁ τούτου διδάσκαλος πρὸ μιᾶς τοῦ μέλλειν αὐτὸν φοιτᾶν αὐτῷ εἶδεν ὄναρ, ὅτι κύνος ἄπτερος ἦλθεν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ, εἶτα πτεροφυήσας ἀνέπτη κλάγξας μέγα τι αὐτῶν καὶ λιγυρόν, ὡς ἅπαντας ἐλεῖν τοὺς ἀκούσαντας· ἐδήλου δὲ τοῦτο, ὡς

φοιτήσῃ μὲν αὐτῷ ἀτελής ὁ Πλάτων, γενήσεται δὲ τέλος καὶ οὕτως διαπορέσει ἐν τοῖς δόγμασιν, ὡς ἅπαντας τούτων ἀκούειν γλίχασθαι καὶ μηδένα ἀντιτείνειν ἢ δύνασθαι ἢ πειραῶσθαι. καὶ αὐτὸς δ' ὁ Πλάτων εἶδεν αὐτὸν ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν κύνιον γενόμενον καὶ καταπηδῶντα ἀπὸ δένδρου ἐπὶ δένδρον καὶ πολλὰ παρέχοντα τοῖς ὀρνιθοθήραις προάγματα, μὴ δυναμένων ἐλεῖν αὐτόν. τούτου δὲ τοῦ ἐνυπνίου ἀκούσας Σιμμίας ὁ Σωκρατικός ἔφησεν πάντας ἀνθρώπους σπουδάσαι καταλαβεῖν τὴν τοῦ Πλάτωνος διάνοιαν, μηδένα δὲ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἕκαστον πρὸς τὸ δοκοῦν αὐτῷ τὴν ἐξήγησιν ποιεῖσθαι, εἴτε θεολογήσῃ εἴτε φυσιολογῆσῃ εἴτε ἄλλο τι ἔλοιτο. ταῦτον γὰρ ἐκείσερος, Ὀμηρός τε καὶ Πλάτων, πεπόνθασιν, διὰ τὸ ἐναρμόμιον αὐτῶν τῆς φράσεως ἕκαστω βᾶσιμοι γίνονται, ὅπως ἂν βούληται ἐπιχειρεῖν τις. οὐ μόνον δὲ τὰ ὄνειράτα ταῦτα δηλοῦσιν αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καθαρτικὸν ὄν· τοιοῦτο γὰρ καὶ ὁ θεός, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα δηλοῖ· Ἀπόλλων γὰρ δηλοῖ ὁ χωρισμένος τῶν πολλῶν· τὸ γὰρ ἄστερητικὸν ἐστὶ μόριον. ἔτι δὲ καὶ τοῦ καιροῦ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τεκμαιρόμεθα αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα· ἐγενήθη γὰρ ἐν τῇ ζ' τοῦ Θαορηλιῶνος μηνός, ἐν ἣ ἑορτὴν ἐπιτελοῦσιν οἱ Ἀῆλιοι τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐν δὲ τῇ ἔκτη τοῦτου τοῦ μηνός ἐτέχθη ὁ Σωκράτης, ἐν ἣ γενεθλιακὴν ἑορτὴν Ἀρτέμιδος ἐπετέλου· δηλοῖ δὲ τοῦτο τὸ προὔχον ἐν τῷ Σωκράτει κατὰ τε χρόνον καὶ λόγον.

II. Ἴνα δὲ τέλειον τὸν περὶ αὐτοῦ ἱστορίας ποιησάμεθα λόγον, ἐκ διαίρεσεως προσέλθωμεν. πᾶν γινόμενον καὶ ἐν χρόνῳ γίνεται καὶ ἐν τόπῳ· οὐκοῦν καὶ ὁ Πλάτων ὡς γενόμενος ἐν τε χρόνῳ καὶ τόπῳ καὶ ἐν τόπῳ· μάθωμεν τοίνυν ἐκείσερον τούτων, ἔτι μέντοι τὰ τε ἐν τῇ γενέσει καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν αὐτοῦ συμβάντα. γέγονε τοίνυν ἐν χρόνῳ μὲν τῇ πη' Ὀλυμπιάδι ἐπὶ ἀρχόντος Ἀμεινίου, Περικλέους ἔτι ζῶντος καὶ τῶν Πελοποννησιακῶν πολέμων ἔτι συγχοτουμένων, νεώτερος ἂν Ἰσοκράτους ἐξ ἔτεσιν· ἐν τόπῳ δὲ γέγονεν ἐν τῇ Αἰγίνῃ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀρίστωνος κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κληροῦχος πεμφθέντος ἐν τῇ Αἰγίνῃ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ γέγονεν· περὶ δὲ τὸν τόπον εἶδεν ὄνειρον τοῦτο ὁ πατήρ, ἔτι ἐν γαστρὶ ἐχούσης αὐτὸν τῆς μητρὸς, μὴ συγγενέσθαι αὐτῇ ἀχρὶς ἂν ἀποτέκη· τοῦτο δ' ἐσήμανεν ὡς οὐ δι

ἡδονὴν δεῖ τὴν συνουσίαν αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ παιδοποιῶν [καὶ] μόνην, καὶ ὡς τὸ τεχθῆσόμενον καθαρὸν τεχθεῖν, μηδένα σπύλον προειληφόσ ἀπὸ τῆς ἐξ ὑστέρου δι' αἰσχρότητα συνουσίας, ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ τὸν τόκον λαβούσα αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐν τῷ Τυνητῷ ὄρει, θύσαι βουλομένη Ἀπόλλωνι τε νομίῳ καὶ Νύμφαις, καὶ ἐν τούτῳ καταθεμένη αὐτὸν εὗρεν αὐτὸν ὑποστρέψασα πεπληρωμένον ἔχοντα τὸ στόμα μέλιτος· ἐλθούσας γὰρ μέλιται τούτο πεποιήκεσαν προημύνοσαι, ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ μέλλοντα θεῖσαι μέλιτος ἔσται γλυκύτερα κατὰ τὸν ποιητὴν. δικαίτη δὲ ἐκέχρητο οὐ τῆ ἀπὸ τῶν ζώων, ἀλλὰ τῆ ἀπὸ τῶν φυτῶν· ἐφοίτησεν δ' ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος γραμματιστῆ μὲν Διονυσίῳ, οὐ μνήμην ποιεῖται ἐν τοῖς Ἐρασιταῖς αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ δίκαιον ἐνόμισεν ἀμνημόνευτον καταλειπεῖν οἰκείον διδάσκαλον. γυμναστῆ δ' Ἀρίστωνι ἐφοίτησεν· καὶ γὰρ καὶ τούτου πολλὴν ἔθετο πρόνοιαν, ὡς καὶ δύο ἀγῶνας αὐτὸν νικῆσαι, Ὀλύμπια τε καὶ Νέμεα. ἐφοίτησεν δὲ μετὰ τούτους καὶ Ἀράνῳ τῷ μουσικῷ, ὃς γέγονεν [ἐκ γεμύλλων τοῦ] ἀπὸ Δάμωνος· οὐ Δάμωνος μὲν μνηταί ἐν τῷ Θεαίτητῳ. παρῆλθεν δὲ διὰ τριῶν τούτων, γραμματῶν, γυμνασίων, μουσικῆς, ἵνα καὶ τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς δια τῶν αὐτῶν ἀγεσθαι παρακελεύσεται· οἶδεν γάρ, ὅτι αὐταὶ αἱ παιδεῖαι δύνανται τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς ἐπανορθώσασθαι· διὰ μὲν τῶν γραμμάτων ἠκούβον τὸ λογιστικὸν αὐτῆς μέρος, διὰ δὲ τῆς μουσικῆς ἐτιθάσσειεν τὸ θυμικόν, ὥσπερ διὰ τῶν γυμνασίων ἐρῶνουν τὸ ἐπιθυμητικόν.

III. Μετὰ τούτους ἐφοίτησεν διδυραμβοποιῖς, τὸν ἐκείνων χαρακτηριστὴν ὠφελήθηναί βουλόμενος· ἀμέλει καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ σύγγραμμα ὁ Φαῖδρος διδυραμβώδης ἐστίν. ἐφοίτησεν δὲ καὶ τραγικοῖς, τὸ ἐν αὐτοῖς σεμνὸν ἀρῶσασθαι βουλόμενος· ἐφοίτησεν δὲ καὶ κωμικοῖς, τὴν φράσιν αὐτῶν ὠφελήθηναί βουλόμενος· ἀμέλει καὶ τὸν Ἀριστοφάνους ἀπεμάξατο χαρακτηριστῆρα, ὃς τῶν ἄλλων προύχει κωμικῶν· καὶ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τούτου φράσιν, δηλοῖ τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀριστοφάνη θηθέν ἐπίγραμμα, ἔχον ὡδί·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ ἤθελον εὐρεῖν,

διζόμενα ψυχῆν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐξήλωσεν δὲ καὶ Σωφρονα τὸν γελωτοποιόν, τὴν μιμητικὴν ὥσπερ κατορθῶσαι βουλόμενος· ὃ γὰρ διαλόγους γράφων μίμη-

σιν προσώπων εἰσάγει. ἐφοίτησεν δὲ καὶ γραφεῦσιν, τὴν τῶν χρωμάτων ποικίλην μῆξιν ἐμαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν ἐν Τιμαίῳ πολὺν λόγον καταβάλλεται περὶ χρωμάτων. καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ διεπράττετο ἄχρις ἐτῶν εἴκοσι· μετὰ δὲ τούτου ἐφοίτησε Σωκράτει, καὶ δέκα ἔτη παρ' αὐτῷ ἐποίησεν, ἡθικὴν φιλοσοφίαν ἐμαθεῖν βουλόμενος· εὐρημῶς δὲ τὸν Σωκράτη ἐπαναβεβηκότα τῶν ἄλλων, φασί, πρὸς μέλλων παραδιδόναι τὰ προτούτου ποιηθέντα αὐτῷ εἶπε τούτο τὸ ἔπος·

Ἦφαιστε, πρόμολ' ὠδὲ· Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.

εὐνοῦστατος δὲ τῷ Σωκράτει οὕτως ὠφθη εἶπερ τις ἄλλος· ἀμέλει κρινόμενον αὐτοῦ καὶ ἐν δεσμοτηρίῳ τυγχάνοντος, ἀνελθὼν οὗτος ἐπὶ τὸ βῆμα φωνὴν ἔρηξεν τοιαύτην· νεανίας μὲν ὢν, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβέβηκα· ἀγανακτήσαντες δὲ οἱ δικασταὶ κατήγαγον αὐτόν, ὃ δὲ λυπηθεὶς ἐξῆλθεν τοῦ δικαστηρίου, μείναι ἐκεῖσε μὴ ἀνασχόμενος. μετὰ δὲ τὸ τὴν ἡθικὴν ὠφελήθηναί Σωκράτους καὶ πράγματα παρασχεῖν αὐτῷ Σωκράτει ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐντεῦξαι συγγράμματα ἐξέθετο, ἃ ἔτι ζῶντος Σωκράτους εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἦλθον, τὸν γὰρ Δύσειν διάλογον ἦν γεγραφῶς· ὦ ἐντετυγηκὸς ὁ Σωκράτης φησὶ τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ· οὗτος ὁ νεανίας ἀγει με ὅπῃ θέλει καὶ ἐφ' ὅσον θέλει καὶ πρὸς οὓς θέλει.

IV. Μετὰ οὖν τὴν πρὸς Σωκράτη φοίτησιν ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς Πυθαγορείους, τὸ δι' αἰριθμῶν τὰ πράγματα σημαίνειν παρ' αὐτῶν κατορθῶσαι βουλόμενος, ὅθεν πολλὰ τούτων μὲν μνηταί ἐν τῷ Τιμαίῳ· ἐφοίτησεν δὲ καὶ Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλείτῳ καὶ Ἐρμίππῳ τῷ Παρμενιδεῖ, τὰ Ἡρακλείτου καὶ Παρμενίδου δόγματα μαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν καὶ δύο διάλογοι γεγραμμένοι εἰσὶν αὐτῷ, ὃ τε Κρατύλος καὶ ὁ Παρμενίδης, ἐν οἷς τῶν δογμάτων τῶν προειρημένων ἀνδρῶν μὲν μνηταί. μεμαθηκὸς δὲ, ὡς τὴν ἀρχὴν ἔσχον οἱ Πυθαγόρειοι τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ Αἰγύπτου, ἦλθεν καὶ εἰς Αἴγυπτον καὶ κατορθῶσας ἐκεῖσε τὴν γεωμετρίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν ἀνεχώρησεν· εἶτα ἐλθὼν εἰς Φοινικὴν περιέτρεχεν ἐκεῖσε Πέρσαις, καὶ ἔμαθεν παρ' αὐτῶν τὴν Ζωροάστρου παιδείαν. εἶτα ἐκεῖθεν ἐπὶ Σιελίαν ἀφίκετο, τοὺς ἐν Αἴτῃ κρητῆρας ἱστορῆσαι βουλόμενος· ὅτε καὶ τὴν πρὸς Διονύσιον ἐντεῦξιν ἐποίησατο. μετὰ ταῦτα δ' ἐλθὼν ἐν Ἀθήναις συνεστήσατο διδασκαλεῖον πλησίον τοῦ καταγωγίου Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου· ὃς δυσκόλως ἔχων πρὸς ἅπαντας, ὡς καὶ τα

ἐπιγράμματα τοῦ τάφου αὐτοῦ δηλοῦσι, πάνυ εὐμενῶς ἤνεγκε τὴν τοῦ Πλάτωνος συνουσίαν. εἰσι δὲ τὰ ἐπιγράμματα τάδε·
 ἐνθάδ' ἀποροφῆξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κείμεναι·
 τίς δ' ὦν, οὐ πεύσεσθε· κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.
 ἔστι δὲ τὸ δεύτερον τόδε·

τῆνδε σὺ τὴν στήλην παραμειβεο, μήτε με χαιρεῖν
 εἰπῶν, μηδ' ὅστις, μὴ τίνος εἰρόμενος.

μέρος δὲ τοῦ διδασκαλείου τέμενος ἀνέθηκε ταῖς Μούσαις ὁ Πλάτων· τούτῳ δ' ἐφοίτησαν οὐ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες, Δεξιθέα τε ἢ ἐκ Φλιούντος καὶ Λαωσθένεια ἢ ἐξ Ἀρκαδίας.
 V. Θεῖος δ' ἦν, ὡς εἴρηται πολλάκις, οὗτος ὁ ἀνὴρ, καὶ πολλῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐγένετο εὐρετής, ὀνομάτων γὰρ καὶ πραγμάτων καὶ εἶδους [καὶ] συγγραφῆς, ὀνομάτων μὲν τῆς ποιότητος· οὐδὲ γὰρ πρὸ τούτου ἐγινώσκετο τούνομα· ἀμέλει ἐν Θεαιτήτῳ φησὶ πρὸς Θεόδωρον ποιῶν τὸν Σωκράτην διαλεγόμενον καὶ λέγοντα ὅτι ἴσως μὲν οὖν τὸ τῆς ποιότητος ξένον σοι δοξείεν [ἔστι] καὶ οὐκ εἰσθός· δηλοῖ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Κατηγορίαις λέγων· ποιότητα δὲ λέγω, εἰπῶν τὸ λέγω ἀπ' αὐτοῦ τοῦ θεμένου τούνομα· εἰ γὰρ ἦν ἐν καταχρήσει, πάντως ἂν οὐ λέγω ἀλλὰ λέγεται εἶπεν. εἶπεν γὰρ αὐτὸς καὶ ἅπαντες οἱ παλαιοὶ τοῦτο ποιεῖν. εὖρε δὲ καὶ τὸ τῶν ἀντιπόδων ὄνομα καὶ τὸ τοῦ μήμου ἀριθμοῦ. πράγματα δ' εὖρε φυσικά, ἠθικά, θεολογικά, πολιτικά· φυσικά μὲν ὅτι ἔδειξεν τὴν μαγνητὴν λίθον μὴ ἔλκουσαν τὸν σίδηρον, ἀλλ' ὅτι ὁ ἀῆρ ἐστὶν ὁ ὠθῶν αὐτὸν πρὸς αὐτήν. μαθηματικά δὲ εὖρε τὴν μέσσην καλουμένην ἀνάλογον, περὶ ἧς ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ λόγον ἐποίησάμεθα. λοιμοζάντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων, ἔπεμψαν ἐν Δέλφοις χρησόμενοι, τί ποιήσαντες παύσαιντο τοῦ λοιμοῦ, ἔχρησεν δὲ αὐτοῖς ὁ θεός, διπλασιάσαστας τὸν βῶμον οὕτως θύσαι. τυγχάνοντος δὲ τοῦ βῶμου κύβου ἕτερον κύβον ἐπωκοδόμησαν, οἴόμενοι τούτο εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ λεγόμενον· εἶθ' ὡς οὐδὲ τούτο ποιησάντων ἐπαύσαντο, ἐπὶ τὸν Πλάτωνα πορευθέντες ἤρουντο αὐτόν, τί δέοι ποιεῖν. ὁ δὲ φησὶν ὅτι ὄνειδίζει ὑμῖν ὁ θεός ὡς ἀπείροις γεωμετρίας· ἔδειξε γὰρ μὴ ἰδιωτικῶς τὸ διπλάσιον ἐννοῆσαι, ἀλλ' εὖρεῖν μέσσην τινὰ ἀνάλογον καὶ οὕτω διπλασιάσαι ταύτη· ὅθεν οὕτω ποιησάντων, παραντίκα ἐπαύσαντο [τὰ] τοῦ λοιμοῦ. εὖρε δὲ καὶ ἠθικά· τὸ γοῦν μὴ ἐπὶ μισθῷ διδάσκειν, ἠθικὸν ὄν, πρῶτος

εὖρεν. ἀμέλει Πυθαγόρας, καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἅπαντες, ἑκατὸν δραχμὰς χρυσίου λαμβάνων τὴν οἰκίαν μετεδίδου, κάπηλος μᾶλλον λόγων τυγχάνων ἢ φιλόσοφος· ὅθεν καὶ τὸν Τιμαίον ἐπὶ ἀργυρίων ἀνησάμενος ἀπὸ τῶν Πυθαγορείων κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἔγραψε τὸν διάλογον· ὅθεν καὶ φέρεται τι ἔπος τοιόνδε·

πολλῶν ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξαι μολπήν,
 ἐνθεν ἀφορηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχειροῖς.

εὖρε δὲ καὶ πολιτικά· τὸ γοῦν τὰς τηβάδας κυκλοτερεῖς εἶναι αὐτὸς πρῶτος ἐφευρεν ὡς πολυχωρητοτέρους· δέδεικται γὰρ τοῖς γεωμέτραις, ὅτι πάντων τῶν ἰσοπεριμέτρων χωρίων πολυχωρητότερος τυγχάνει ὁ κύκλος. εὖρε δὲ καὶ τὸ τρίτον τῆς πολιτείας εἶδος τὸ ἐξ ὑποθέσεως. ἀλλὰ δὴ καὶ θεολογικά εὖρεν, οἷον τὸ τὰς ιδέας εἶναι ἐν τῷ παραδειγματικῷ, οὐχ ὅτι καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ οὐκ ἐγίνωσκον ὡς εἰσὶν αὐταί· Πυθαγόρας οὖν ἔλεγεν αὐτὰς ἐν τῷ ποιητικῷ εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλης δὲ μετ' αὐτὸν ἐν τῷ ποιητικῷ, αὐτὸς δ' ὡς εἴρηται ἐν τῷ παραδειγματικῷ αὐτὰς ἔφησεν εἶναι, αἵπερ ἐπέκεινά εἰσι τοῦ ποιητικοῦ. ἀμέλει γοῦν καὶ φασὶν αὐτὸν εὐρηκότα τὰς ιδέας ἐωρακέναι ἑαυτὸν τρίτον ἔχοντα ὀφθαλμόν. εὖρε δὲ καὶ τί ἐστὶν αἰῶν. οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ αἰῶνα ἔλεγον τὴν ἀπειρίαν τοῦ χρόνου, αὐτὸς δὲ ἔδειξεν ὡς ἄλλη ἐστὶν ἡ ἀπειρία τοῦ χρόνου καὶ ἄλλος ὁ αἰῶν. εὖρε δὲ καὶ εἶδος συγγραφῆς τὸ διαλογικόν· εἰ γὰρ τις εἶποι ὅτι καὶ Ζήνων πρὸ αὐτοῦ διαλόγους ἔγραψεν καὶ Παρμενίδης, ἐροῦμεν ὅτι οὗτος μάλιστα αὐτῷ ἐχρήσατο.

VI. Ἐξήσεν δὲ πᾶ ἑναιατούς, καὶ διὰ τούτου δεικνύς ὡς Ἀπολλωνιακὸς ὢν τυγχάνει· ὁ γὰρ θ' τῶν Μουσῶν ἀριθμὸς ἐφ' ἑαυτὸν πολλαπλασιαζόμενος ἀπογεννᾷ τὸν πᾶ ἀριθμόν· ὅτι δ' αἱ Μοῦσαι ὑπηρετίδες εἰσι τοῦ Ἀπόλλωνος, οὐδεὶς ἀντερεῖ. οὗτος δὲ ὁ πᾶ ἀριθμὸς δυναμοδύναμις λέγεται, ὡς ἂν τοῦ γ' ἀριθμοῦ πρώτου ὄντος, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἀρχὴν καὶ μέσσην καὶ τελευτήν, πολλαπλασιαζόμενον καὶ ἀπογεννῶντος τὸν θ' — τριάκις γὰρ τρία θ' — καὶ τοῦ ἐννέα τὸν πᾶ ἀριθμόν. ἔστιν δὲ καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν βίον αὐτοῦ τὸ θεῖον αὐτοῦ καταμαθεῖν. γυνὴ γοῦν τις ἀπῆλθεν χρησομένη, εἰ δεῖ τὴν στήλην αὐτοῦ συντάξαι αὐτὴν τοῖς ἀγάλμασι τῶν θεῶν· ἔχρησεν δ' ὁ θεός τάδε·

δόξης ἀντιθέοιο καθηγητῆρα Πλάτωνα

εὐδωρίας τίουσα, χάρις δὲ σ' ἀμείψεται ἐσθλή
ἐν μακάρων, οἷσιν περ ἀνὴρ ἐνάριθμος ἐκείνος.
ἄλλος δὲ χρησμός ἐδόθη, ὡς δύο παῖδες τεθνήσκοντα, Ἀπόλλωνος μὲν Ἀσκληπείος, Ἀρίστωνος δὲ Πλάτων· ὧν ὁ μὲν ἰατρὸς ἔσται σωμάτων, ὁ δὲ ψυχῶν· καὶ Ἀθηναῖοι δὲ τὴν γενεθλιακὴν αὐτοῦ ἡμέραν ἐπιτελοῦντες ἐπάδοντες φάσκουσιν·

ἡματι τῷδε Πλάτωνα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.

ὅρα δὲ καὶ τὴν ὑπεροχὴν, ἣν ἔσχεν πρὸς Πυθαγόραν· οὗτος μὲν γὰρ ἀπῆλθεν εἰς Πελοπόννησον, τὴν τῶν μάγων ὠφελήθημα θέλων σοφίαν· οἱ δὲ μάγοι διὰ τὸν Πλάτωνα Ἀθήνας παρεγένοντο, τῆς ἐξ αὐτοῦ μετέχειν φιλοσοφίας γλιχόμενοι.

VII. Ἐπειδὴ τὴν ἱστορίαν τοῦ Πλάτωνος μεμαθήκαμεν, φέρε καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας διηγησώμεθα. πολλὰ τοίνυν γέγονασι πρὸ Πλάτωνος τε καὶ μετὰ Πλάτωνα φιλοσόφων αἰρέσεις καὶ πάντας ὑπερηκόντισεν ἐν τοῖς δόγμασι καὶ τῇ διανοίᾳ καὶ πᾶσιν ἀπαξ ἀπλῶς. ἦσαν δὲ πρὸ αὐτοῦ μὲν αἰρέσεις αὐταί· ἢ τε ποιητικὴ, ἣς καθηγεμόνες γέγονασιν Ὀρφεὺς, Ὀμηρος, Μουσαῖος τε καὶ Ἡσίοδος· γέγονεν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰωνικοῦ διδασκαλείου, ἣς προκατήρξατο Ἡράκλειτος καὶ Θαλῆς καὶ Ἀναξαγόρας· γέγονεν δὲ καὶ ἡ Πυθαγόρου καὶ Παρμενίδου. μετὰ Πλάτωνα δὲ γέγονεν ἡ Στωικὴ καὶ ἡ Ἐπικουρείου καὶ ἡ Περικρατικὴ καὶ ἡ τῆς νέας Ἀκαδημίας· διαφέρουσι δὲ οἱ τῆς νέας Ἀκαδημίας τῶν ἐφεκτικῶν τῷ τοῦ μὲν ἐφεκτικῶν ὁμοίως λέγειν διὰ πάντων τῶν ὄντων πεφοιτημένα, τοὺς δὲ τῆς νέας Ἀκαδημίας οὐκ ἀπάντων ὁμοίως, ἀλλ' εἶναι τινα τῶν πραγμάτων, ἃ σαίνουσι τὴν ἡμετέστην ψυχὴν, καὶ συγκατάθεσιν μετρίαν. πασῶν τούτων κρείττων ὦφθη ὁ Πλάτων. ἀπόνειο μὲν γὰρ τῆς ποιητικῆς τὸ ὑμνήσαι τὴν τάξιν τῶν ὄντων, ὑπερέβαλεν δ' αὐτὴν τῷ τοῦ μὲν ποιητῆς ἀνευ ἀποδείξεως καὶ ὡς αὐτὸς φησὶ μαινομένῳ καὶ ἐνθουσιῶντι στόματι, αὐτὸν δὲ μετ' ἀποδείξεως ἅπαν εἰρημέναι· ὑπερέβαλεν δ' αὐτοὺς καὶ τῷ εὐσχημῶ τῶν μύθων. ἐκεῖνοι γὰρ ὡς ἔτυχεν ἔπλεον τοὺς μύθους, αὐτὸς δὲ φησὶν, ὅτι χρὴ ἔχειν τινα τοὺς μέλλοντας πλέκειν περὶ θεοῦ μύθον, οἷς προσέχοντες καὶ ἐντυγχάνοντες οὐκ ἀπατήσονται. δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὡς ὁ θεὸς ἀγαθὸς ἔστι καὶ οὐδαμῶς προβάλλεται τὸ ψεῦδος, οὔτε δι' ἄγνοιαν τοῦ ἀληθοῦς οὔτε διὰ ἀπατηλὸν τι· καὶ ὅτι πᾶς θεὸς ἀμετάβλητος καὶ ἄρρεπτος, οὔτε

γὰρ ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλει οὔτε ἐπὶ τὸ κρείττον, διότι τὸ μὲν οὐ πέφυκε, τὸ δὲ οὐ δύναται· οὐ πέφυκεν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλειν, οὐ δύναται δ' ἐπὶ τὸ κρείττον, αὐτόχρομα κρείττων ὑπάρχων ἀπάντων. τοῦτό ἐστι τὸ εὐσχημον τῶν μύθων. ταῦτα δεῖ ἐν νῷ ἔχειν τοὺς ἐντυγχάνοντας μύθῳ, ἵνα μὴ οἱ παῖδες ἀδικῶνται, ἀλλ' εὐθέως τῷ ἐκκύπτειν αὐτοὺς ἐκ τῶν εἰρημένων μὴ ἀναμείνωσιν δίκην τῶν Αἰσωπείων μύθων τὸ ἐπιμύθιον, ἐξ αὐτοῦ τὸ χρήσιμον τοῦ μύθου μαθεῖν βουλόμενοι, ἀλλ' εὐθέως φανῆ αὐτοῖς τὸ ἐν τούτοις ἀγαθόν. οἱ γὰρ παῖδες, εἰ μὴ τούτοις προσέχουσι, δυσεκνίπτως μέλλουσιν ἔχειν ὁ κακῶς ἤμουσαν.

VIII. Ὑπερέβαλεν οὖν τοὺς ποιητᾶς τῷ τε ἀποδεικτικωτέρῳ καὶ εὐσχημονεστέρῳ· ὑπερέβαλεν δὲ καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ διδασκαλείου, οἵτινες καὶ φυσικοὶ ἦσαν. δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὅτι εἰ καὶ ἔλεγον εἶναι τὰ συναίτια, οὗτος δὲ διέκρινεν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων καὶ εἶπεν, ποῖά ἐστιν τὰ αἰτία, ὅτι παραδειγματικόν, ποιητικόν, τελικόν· εἰ δὲ καὶ Ἀναξαγόρας ὡσπερ ἐκ βαθέος κάρου ὄνειρώτων λέγει ποιητικόν εἶναι αἴτιον τὸν νοῦν, ὅμως οὐκ ἐχρησάτο αὐτῷ ἐν τῇ γενέσει καὶ φθορᾷ, ἀλλ' ἠτιάτο δίνας ἀέρων καὶ ἀνέμων, μηδαμοῦ τὸν νοῦν αἰτιώμενος. πάλιν δ' ἐκείνων λεγόντων, ὡς ὕλη ἐστὶν τὰ στοιχεῖα, ἔδειξεν αὐτός, ὅτι οὐδὲ συλλαβῶν λόγον ἐπέχουσι· φησὶ γὰρ ὅτι τοῖς μὲν καὶ στοιχείοις εἰσὶν ἢ ἀνείδεος ὕλη, ταῖς δὲ συλλαβαῖς τὸ ἄποιον σῶμα, ταῖς δὲ λέξεσι τὰ δ' στοιχεῖα, ὥστε οὐδὲ συλλαβῶν λόγον ἐπέχουσι. καὶ τούτων ἄρα ὑπεραίρει ὁ Πλάτων, καὶ ἔστι τῶν μὲν πρώτων ἀποδεικτικωτέρως, τῶν δὲ δευτέρων ἐνθεαστικωτέρως. καὶ τῶν Πυθαγορείων δ' ἀπόνειο μὲν τὸ δι' ἀριθμῶν σημαίνειν τὰ πράγματα· ἀμέλει ἐν τῷ Τιμαίῳ ἐχρησάτο τούτῳ τῷ τρόπῳ· ὑπερήρην δὲ καὶ αὐτοὺς τῷ σαφεστέρῳ ἅμα καὶ ἀποδεικτικωτέρῳ, ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ Τιμαίῳ φαίνεται σαφέστερον καὶ ἀποδεικτικωτέρως δεικνύς δι' ἀριθμῶν τὰ πράγματα. τὴν Παρμενίδου δ' ὑπερήρην φιλοσοφίαν τῷ ἐκείνου μὲν λέγειν ἀρχὴν εἶναι τῶν ὄντων τὸ ὄν, τοῦτον δὲ δεῖξαι, ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἔστι τὸ ἔν· εἰ γὰρ τὸ ὄν ἦν, πάντα ἔμελλε τοῦ ὄντος ἐφίεσθαι· πάντα γὰρ ἤρηται τῆς οἰκείας ἀρχῆς· νυνὶ δὲ ὁρῶμεν τινὰς τοῦ εἶναι καταφρονοῦντας διὰ μείζον ἀγαθόν· οὐκ ἄρα τὸ ὄν ἐστὶν ἡ μία τῶν πάντων ἀρχή, ἀλλὰ τὸ ἔν, ὅπερ τοῦ ὄντος ἐπαναβέβηκεν.

IX. Τῶν μὲν οὖν πρὸ αὐτοῦ φιλοσόφων τὰ πρωτεῖα ἔσχεν διὰ τοὺς προειρημένους λόγους· ὑπερῆρεν δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἅπαντας. τῶν μὲν Στωικῶν κρείττων ἐφάνη διὰ τὸ ἐκείνους μὲν πάντα τὰ ὄντα σώματα λέγειν, τοῦτον δὲ δεῖξαι, ὡς εἰσὶ καὶ ἀσώματα τινα. ἔδειξεν γὰρ τὴν ψυχὴν ἀσώματον οὖσαν· εἰ δὲ ἀσώματος ἔστι, καὶ οἱ πρὸ αὐτῆς ἄγγελοι ἀσώματοι ἔσονται, καὶ ὁ νοῦς ὁ πρὸ τούτων καὶ τὸ πρῶτον αἴτιον, ὃ τὸ ἀγαθὸν καλεῖ, καὶ τοὺς Ἐπικουρείους δὲ ὑπερέβαλεν. οὗτοι γὰρ ἔλεγον ἀπρονοήτα εἶναι τὰ τῆδε καὶ μέχρι τῶν οὐρανίων σωμάτων προσεγεσθαι τὴν πρόνοιαν τοῦ δημιουργοῦ· πράγματα γὰρ φασὶν ἔχειν ἔμμελλεν καὶ πόνοους ὑπομένειν, εἰ καὶ τούτων προνοοίτο. ἔδειξεν δ' ὁ Πλάτων, ὡς καὶ τὰ τῆδε προνοίας ἔστιν, καὶ ἐξέφυγε μὲν τὰ τε τῶν προτέρων ἄτοπα καὶ τὰ τῶν δευτέρων, εἴλετο δὲ τὰ ἐν ἀμφοτέροις ἀληθῆ. τοῖς γὰρ προτέροις, τοῖς Στωικοῖς λέγω, σώματα λέγουσι πάντα τὰ ὄντα ἔπεται ἄτοπον, ὡς μοχλείας καὶ ἀφῆς ὁ δημιουργὸς δεήσεται, εἰ μέλλοι τὰ τῆδε διοικεῖν· ἢ γὰρ τῶν σωμάτων πείσῃς διὰ μοχλείας γίνεται, ὅταν ἄλλο σῶμα ἢ τὸ ποιοῦν εἰς αὐτό. τοῦτο οὖν ἐπόμενον ἄτοπον αὐτοῖς ἐξέφυγεν διὰ τοῦ δεῖξαι τινα ἀσώματα ὄντα, ἐξελέξατο δὲ τὸ προνοεῖσθαι τῶν τῆδε τὸ θεῖον ἄτοπον ὃ ἠκολούθει τοῖς Ἐπικουρείοις τὸ μὴ πάντων πρόνοιαν ποιεῖσθαι τὸν δημιουργόν, ὃ διαπέφυγεν ὁ Πλάτων· οὐδὲ γὰρ ὡς ἐκείνοι διὰ μοχλείας φασὶν γίνεσθαι τὴν πρόνοιαν· ἀσώματος γὰρ ὧν οὐδενὶ πόνῳ οὐδὲ κόπῳ τὴν τοιαύτην ποιεῖται πρόνοιαν. πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένους καὶ τῶν Περιπατητικῶν ἔσχεν τι πλεόν· τούτων γὰρ οἰομένων τὴν πάντων ἀρχὴν εἶναι τὸν νοῦν, ἔδειξεν ὡς πρὸ τοῦ νοῦ ἔστι τὸ ἔν καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων. εἰ γὰρ ὁ νοῦς ἦν ἡ ἀρχὴ τῶν ὄντων, ἅπαντα ἔμμελλε νοεῖν τῷ πάντα τῆς οἰκείας ἠρησθῆσθαι ἀρχῆς· νοῦν δὲ ὁρῶμέν τινα μὴ νοοῦντα, οὐκ ἄρα ὁ νοῦς ἔστιν ἡ ἀρχή. καὶ τῷ τοὺς Περιπατητικοὺς λέγειν τελικὸν πάντων τῶν ὄντων εἶναι τὸν νοῦν, τοῦτον δὲ τὸν Πλάτωνα δεῖξαι ὅτι καὶ ποιητικὸν ἔστιν αἴτιον οὐ τελικὸν τῶν ὄντων [τὸ ἔν]· καὶ ἄλλως δυνάμεθα δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἔστι πρῶτον αἴτιον ὁ νοῦς· εἰ γὰρ ἦν, ἐπειδὴ πολλά ἔστιν εἶδη, πολλοὶ ἔσονται νοῖ· εἰ δὲ τοῦτο, πλήθος ἔσται ἡ ἀρχή, ὅπερ ἄτοπον· δεῖ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ἐνὸς ἀρξασθαι.

X. Ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν νέων Ἀκαδημαϊκῶν ὑπερέβαλεν

φιλοσοφίαν τῷ ἐκείνῃ ἀκαταληψίαν προσβέειν, δεῖξαι δὲ τοῦτον, ὡς εἰσὶν ἐπιστημονικαὶ καταλήψεις τινές. λέγουσι δὲ τινες συνωθοῦντες τὸν Πλάτωνα εἰς τοὺς ἐφεκτικούς τε καὶ τοὺς * νέους * Ἀκαδημαϊκοὺς, ὡς καὶ αὐτοῦ ἀκαταληψίαν εἰσάγοντος, καὶ κατασκευάζουσι τοῦτο ἐκ τῶν εἰρημένων αὐτῷ ἐν τοῖς συγγραμμάσιν αὐτοῦ· λέγει τοίνυν, φασὶν, ἐπιρρήματα τινα ἀμφίβολά τε καὶ διστατικά περὶ πραγμάτων διαλεγόμενος, οἷόν ἐστι τὸ εἶκος καὶ τὸ ἴσως καὶ τάχ' ὡς οἶμαι· τοῦτο δ' οὐκ ἐπιστήμονός ἐστιν, ἀλλὰ τινος μὴ καταλαβόντος τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν. πρὸς τούτους δὲ φασιν, ὡς ταῦτά φησιν οἷον προσδιοριζόμενος, ὅπερ οὐ ποιοῦσιν οἱ ἐφεκτικοί· οὔτε γὰρ ἀκριβῶς διαλέγονται οὔτε προσδιορίζονται, εἴπερ πάντων ἀκαταληψίαν λέγουσι. δευτέρου λόγου λέγουσιν ὅτι ἐξ ὧν τὰ ἐναντία περὶ τῶν αὐτῶν κατασκευάζει, δηλὸς ἔστιν ἀκαταληψίαν προσβέειν· οἷον περὶ φιλίας ἐν τῷ Λύσιδι διαλεγόμενος τὰναντία κατασκευάσεν, καὶ περὶ σωφροσύνης ἐν τῷ Χαριλδῆ, καὶ περὶ οὐσιότητος ἐν τῷ Εὐθύφρονι. πρὸς τούτους δὲ ἐροῦμεν, ὅτι εἰ καὶ τὰναντία κατασκευάσεν, ἀλλ' οὖν τελευταῖον ἐπέκρινε τὴν ἀλήθειαν. τρίτον λέγουσιν, ὅτι οὐκ οἶεται ἐπιστήμην εἶναι, καὶ δηλὸν ἐξ ὧν πᾶσαν ἀπόδοσιν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὸν ἀριθμὸν ἀνεσκεύασεν ἐν Θεαιτήτῳ· πῶς οὖν κατάληψιν φήσομεν τὸν τοιοῦτον προσβέειν; πρὸς οὗς ἐροῦμεν, ὅτι ὁ Πλάτων οὐκ οἶεται ἀγράφῳ γραμματεῖῳ εἰκέναι τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ νομίζει αὐτὴν ἀνακαλύψεως δεῖσθαι μόνης πρὸς τὸ νῆσαι καὶ ἰδεῖν τὰ πράγματα· ἐπεὶ ἔχει τὴν ἐπιστήμην ἐν αὐτῇ, ἀμβλυώττει δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα συνάφειαν. μόνης οὖν καθάρσεως δεῖται· διὸ τοὺς καθῶς εἰρημένους περὶ ἐπιστήμης λόγους ἀνεσκεύασεν, ἔασας ψυχῆς ἀποκαθαρθείσης νοῆσαι τὸ ἀληθές. τέταρτον λέγουσι λόγον τοιοῦτον· εἰ διττὴν οἶεται τὴν γνῶσιν ὁ Πλάτων, τὴν μὲν δι' αἰσθήσεως, τὴν δὲ διὰ νοῦ γινομένην, ἑκατέραν δὲ λέγει σφάλλεσθαι, δηλὸν ὡς ἀκαταληψίαν προσβέει. φησὶ γὰρ· οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν οὔτε ἀκούομεν ἀκριβῶς, ἀλλὰ διαμαρτάνουσιν αἱ αἰσθήσεις· καὶ πάλιν περὶ τῶν νοητῶν φησὶν, ὅτι ἡ ψυχὴ ἡμῶν προσπελεγμένη καθῶς τούτῳ τῷ σώματι οὐδὲν νοεῖ. πρὸς οὗς ἐροῦμεν· ὅταν εἴπῃ, ὅτι αἱ αἰσθήσεις οὐκ ἀντιλαμβάνονται τῶν αἰσθητῶν, τοῦτο λέγει, ὅτι τὴν οὐσίαν τῶν αἰσθητῶν οὐ γινώσκουσιν· ἐπεὶ τοῦ πάθους τοῦ εἰς αὐτὰς ἐξ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν γινο-

μένου αντιλαμβάνονται, οὐκ ἴσασι δὲ τὴν οὐσίαν αὐτήν, καθ' αὐτὰς οὐσαι. οἷον ἢ ὄψις διακρινομένη μὲν ὑπὸ λευκοῦ αἰσθάνεται, τί δ' ἔστι λευκόν, καθ' αὐτήν οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ συμπλεκόμενη τῇ φαντασίᾳ διαγιγνώσκει· ὡσπερ καὶ ἡ δόξα οὐκ οἶδεν καθ' αὐτήν οὐσα ἄπερ οἶδεν μετὰ τῆς διανοίας. πάλιν ὅταν εἴπῃ, ὅτι ἡ ψυχὴ οὐ νοεῖ συνοῦσα τῷ κακῷ τούτῳ, οὐ περι πάντων τῶν ἀνθρώπων λέγει τοῦτο, ἀλλὰ περι τῶν ἐνύλων ζώντων· ἐκεῖνοι γὰρ καὶ ἠττωμένην ἔχουσι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τοῦ σώματος, οὓς καὶ σπαρτικούς ἀλλαχοῦ ὀνομάζει δίκην φυτῶν ἀποβλαστάνοντας· οἱ δὲ καθαροὶ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀλλαχοῦ οὐρανοπολίται λεγόμενοι, οὗτοι νοοῦσιν. πέμπτος λόγος ἐστὶν οὗτος· αὐτὸς φασὶ λέγει ἐν διαλόγῳ αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲν οἶδα οὐδὲ διδάσκω τί, ἀλλὰ διαπορῶ μόνον· ὅρα οὖν, πῶς ὁμολογεῖ ἰδίῳ στόματι μηδὲν κατεληφέναι. λέγομεν δὲ καὶ πρὸς τούτους, ὅτι ὅταν εἴπῃ οὐδὲν οἶδα, ὡς πρὸς τὴν τῶν θεῶν γνῶσιν τὴν ἰδίαν παραβάλλει γνῶσιν· ἐκεῖνη γὰρ ἄλλη ἐστὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν. μόνη γὰρ ψιλὴ γνῶσις ἡ ἡμετέρα, ἡ δὲ τοῦ θεοῦ ἔμπρακτος· κἀκεῖνη μὲν ἀπλῆ ἐπιβολὴ γινώσκει, ἡμεῖς δὲ δι' αἰτίων καὶ προτάσεων. πάλιν δ' οὐδένα διδάσκω λέγει ἀντὶ τοῦ οὐδενὶ ἐντίθημι τὰ δόγματα· οὐ γὰρ ἀγράφω ὡσπερ εἴρηται γραμματεῖα εἰκάζει τὴν ψυχὴν, ὡς ἐγγράφαι αὐτῇ μὴ ἔχουσῃ τὰ πράγματα, ἀλλ' ὡς ἂν εἰς φῶς ἄγων καὶ μόνον ἀναμνηστικῶν ἀνακαθαίρει δίκην τῶν ἐκματτόντων τὰς λήμας τὰς ἐπιπροσθούσας τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἀμέλει, ὡς ἀλλαχοῦ λέγει, ὁ ἐρωτώμενός ἐστιν ὁ συμπεραίνων· διὰ τοῦτο ὁ δοκεῖ αὐτῷ δίδωσιν.

XI. Ὅτι *δὲ* τὸ διαπορεῖν ὁδὸς ἐστὶ πρὸς τὸ καταλαβεῖν, παντὶ δῆλον· καὶ ἄλλως εἰρηκῶς οὐδὲν οἶδα προσέθηκεν ὅτι πλὴν ὀλίγου τινὸς καὶ τοῦτο τοῦ λαμβάνειν λόγον καὶ δίδωαι ἀντὶ τοῦ διαλέγεσθαι· οἶδεν ἄρα τὴν διαλεκτικὴν. λέγει δὲ πάλιν εἰδέναι ἀλλαχοῦ τὰ ἐρωτικά, ὡσπερ ἐν ἄλλοις τὴν μαιεῖαν· καὶ διὰ τούτων τῶν τριῶν φαίνεται ἐν τῷ Φαίδρῳ ἀννμνῶν τὸ θεῖον, ἀγαθὸν αὐτὸ λέγων καὶ καλὸν καὶ σοφόν. ὡσπερ γὰρ ἡ διαλεκτικὴ διάπασῶν τῶν ἐπιστημῶν πεφοίτημεν, καὶ πάντα τοῦ ἀγαθοῦ ὀρέγεται· διὰ τοῦτο οὖν ἀναλογεῖν ἔφη ἐκεῖ τῇ διαλεκτικῇ τὰ γαθόν, τῇ δὲ ἐρωτικῇ τὸ καλόν· τῶν γὰρ καλῶν ἐρώμεν· τῇ δὲ μαιευτικῇ τὸ σοφόν. ὡσπερ γὰρ τοῦ σοφοῦ ἔργον τὸ τα ἐν βάρθει κρηπτόμενα τῆς ψυχῆς εἰς φῶς ἄγειν καὶ τὰς ὁδῖνας αὐτῆς

ἐκφαίνειν, οὕτω καὶ τῆς μαιευτικῆς ἔργον τὸ ἐν βάρθει ὄν παιδίον ἐκφέρειν. ἐπεὶ οὖν οὕτως τοὺς ἐκείνου λόγους ἀνεγράψαμεν, φέρε δὲ καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ δείξομεν, ὡς οὐκ ἦν τῆς δόξης ταύτης ὁ Πλάτων. πῶς γὰρ ἔχει εἶναι τοιοῦτος ὁ εἰρηκῶς καὶ ἀποφηνάμενος, ὡς οὐδὲν κεννήσεται φρυγεῖν τὴν τῆς διαιρέσεως μέθοδον; καὶ πάλιν τὸν Σωκράτην ἐν Γοργίᾳ εἰσφέρει λέγοντα καὶ ὁμολογεῖν ποιούντα τὸν προσδιαλεγόμενον ταῖς ἐκείνου ἐρωτήσεσιν· ἀμέλει γοῦν φησὶν, εἰ μὴ σαυτοῦ λέγοντος [μὴ] ἐκούσης, ἄλλου λέγοντος μὴ πεισθῆς· πῶς οὖν ἐφεκτικὸν τὸν τοιοῦτον λογισόμεθα;

XII. Ἐπειδὴ τοίνυν μεμαθήκαμεν, ὡς πασῶν προῦχει ἡ τούτου φιλοσοφία καὶ ὡς δογματικός ἐστὶ καὶ οὐκ ἐφεκτικός, φέρε καὶ τὴν προόδον καὶ τὴν τάξιν τῶν ὄντων τὴν κατὰ Πλάτωνα ὑψηλοσόμεθα. οὗτος τοίνυν μίαν ἔλεγεν τῶν πάντων ἀρχὴν καὶ οὐ δύο ὡς Ἐμπεδοκλῆς οὐδὲ ἀπίεους ὡς οἱ Ἐλικούρειοι, καὶ ταύτην οὐ σῶμα ὡς οἱ Στωικοί, ἀλλὰ ἀσώματον· καὶ ἀσώματον οὐ ζῶν, ἢ γὰρ ἂν πάντα ἔζων, οὐδὲ ψυχὴν οὐδὲ νοῦν οὐδ' ὄν, διὰ τὰ αὐτὰ ἄτοπα, ἀλλὰ τὸ ἐν, ὃ καὶ τὰ γαθὸν καλεῖ. μετὰ τοῦτο φησὶν εἶναι τὸ πέρασ καὶ τὸ ἄπειρον, καὶ μετὰ ταῦτα τὸν νοητὸν κόσμον. μετὰ τοῦτο τοὺς ὑπερκοσμίους θεοὺς· μετὰ ταῦτα τοὺς ἐγκοσμίους· μετὰ ταῦτα ἀγγέλων γένησιβ, εἶτα τῶν ἀνθρώπων ψυχῆς, καὶ οὕτως τὰς τῶν ἀλόγων ζῶων· καὶ ἐφεξῆς τὴν φυτικὴν ψυχὴν, καὶ οὕτως τὸ σῶμα τὸ ἐνυλον καὶ ἄνυλον καὶ θνητὸν καὶ ἀθάνατον· καὶ ἐνυλον εἶδος καὶ τελευταῖον τὴν ὕλην.

XIII. Ἐπεὶ δὲ τοῦ Πλάτωνος τὴν ἱστορίαν μεμαθήκαμεν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας, φέρε καὶ τρίτου κεφαλαίου ἀπαρξόμεθα καὶ διαλεχθῶμεν περὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. πρῶτον δὲ ἐπιλυσόμεθα τὴν ἀπορίαν τὴν φερομένην διὰ τὸ συγγραφῆς ἀξιῶσαι τὰ οἰκεία δόγματα. αὐτὸς γὰρ φησὶν ἐν Φαίδρῳ διαβάλλει τοὺς συγγραφομένους διὰ τὸ ἄψυχα ὄντα τὰ συγγράμματα μὴ δύνασθαι λόγον δοῦναι πρὸς τὸν ἀποροῦντα, ἄτε δὴ τὸ αὐτὸ φθεγγόμενα καὶ μὴ θυνάμενα ἀπορίαν φερομένην κατ' αὐτῶν ἐπιλύσασθαι· οὐ δεῖ οὖν, φησί, συγγράφειν, ἀλλὰ μαθητὰς δεῖ καταλιμπάνειν, οἵτινές ἐστιν ἐμψυχα συγγράμματα. τοῦτο γὰρ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ εἰώθεσαν ποιεῖν· ὄθεν Σωκράτης καὶ Πυθαγόρας ἐταίρους μόνον, οὐ μὴν καὶ συγγράμματα καταλελοίπασιν. καὶ ταῦτα μὲν ἡ ἀπορία· ἡμεῖς δὲ

λέγομεν, ὅτι καὶ ἐν τούτῳ τὸ θεῖον μιμούμενος συγγράφειν ἤξιω-
σεν, μείζον ἀγαθὸν ἀντὶ ἐλάττονος κακοῦ αἰρούμενος. ὥσπερ
γὰρ ἐκεῖνο τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντων ἀφανῆ ἐποίη-
σεν, οἷα εἶσι τὰ ἀσώματα πάντα, ἄγγελοι καὶ ψυχαὶ καὶ νοῖ καὶ
ἄλλα τοιαῦτα, τινα δὲ ὑποπίπτοντα τῇ ἡμετέρῃ αἰσθήσει καὶ
φανερά τρυχανοντα, οἷα ἐστὶ τὰ οὐράνια σώματα καὶ τὰ ἐν γε-
νέσει καὶ φθορᾷ, οὕτως καὶ αὐτὸς τινα μὲν ἐγγράφως παραδέ-
δωκεν, τινα δὲ ἀγράφως καὶ μὴ ὑποπίπτοντα τῇ αἰσθήσει δίκην
τῶν ἀσωμάτων, οἷα εἶσι τὰ ἐν * συν * ουσίαις εἰρημένα αὐτῷ·
ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀριστοτέλει γέγραπται περὶ τῶν ἀγράφων συν-
ουσιῶν Πλάτωνος. ἵνα οὖν κἀν τούτῳ δείξῃ τὴν πρὸς τὸ θεῖον
φιλίαν, ἐσπούδασεν αὐτὸ μιμήσασθαι· οἱ γὰρ φίλοι μιμείσθαι
ἑαυτοὺς σπουδάζουσι.

XIV. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι,
διὰ τί διαλογικῶ χαρακτῆρι ἐχρήσατο· ἀλλὰ πρὶν ἢ τούτου τὴν
αἰτίαν μάθωμεν, εἰπώμεν, τί ἐστὶ διάλογος. διάλογος τοίνυν
ἐστὶ λόγος ἀνευ μέτρου ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ποικίλων
προσώπων συγκείμενος μετὰ τῆς προσηκούσης αὐτοῖς ἠθοποιίας·
τὸ δ' ἀνευ μέτρου πρόσκειται διὰ τὸν κωμικὸν καὶ τραγικὸν
λόγον ἕμμετρον ὄντα· σύγκεται γὰρ καὶ αὐτὸς ἐξ ἐρωτήσεως
καὶ ἀποκρίσεως ποικίλων προσώπων μετὰ τῆς δεούσης ἠθο-
ποιίας. ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι, διὰ τί, ἀλλαχῶ τοῦ Πλάτωνος
διαβάλλοντος τὰ ποικίλα τῶν πραγμάτων — ἀμέλει τὴν ἀνλη-
τικὴν διαβάλλει ὡς ποικίλους καὶ πολυτρήτους ὀργάνους χρωμέ-
νην, καὶ τὴν κωμικὴν ὡς διαφοροῖς χορδαῖς, καὶ τὴν τρα-
γικὴν διὰ τὸ διάφορον τῶν προσώπων, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν τρα-
γικὴν — ταῦτα οὖν διὰ τοῦτο διαβάλλον διὰ τί αὐτὸς ἐν ποι-
κίλων προσώπων συγκειμένου τοῦ διαλόγου ἐχρηται τῇ τοιαύ-
τῃ συγγραφικῇ ἰδέᾳ· ἢ ἐκεῖνο δεῖ λέγειν, ὡς οὐκ ἐστὶ τοιοῦτον
τὸ ποικίλον τῶν προσώπων τῶν παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγωδοῖς
οἷον ἐστὶ τὸ παρὰ Πλάτωνι; ἐν ἐκείνοις γὰρ ἀγαθῶν καὶ κακῶν
ὄντων προσώπων ἐπὶ ταῦτό μένειν συμβαίνει τὰ πρόσωπα, παρὰ
Πλάτωνι δέ, εἰ καὶ ἐστὶ τοῦτο εὐρεῖν, ἀγαθὰ λέγω καὶ κακὰ
πρόσωπα, ἀλλ' ἐστὶν ἰδεῖν ἀμειβομένα τὰ κακὰ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν
καὶ διδασκόμενα καὶ καθαιρούμενα καὶ τῆς ἐνύλου ζωῆς ἀπανα-
χωροῦντα πάντως· ὥστε ἄλλο ἐστὶ τὸ παρ' ἐκείνοις ποικίλον καὶ
ἄλλο τὸ παρὰ τούτῳ· οὐκ ἄρα τοῖς ἐναντίοις ὑπέπεσεν.

XV. Δεῖ οὖν εἰπεῖν τὰς αἰτίας, δι' ἃς τοιούτῳ εἶδει συγ-
γραφῆς ἐχρήσατο· λέγομεν τοίνυν, ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἐπειδὴ ὁ
διάλογος οἷον κόσμος ἐστὶ. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ διαλόγῳ διάφορα
πρόσωπα ἐστὶν φθεγγόμενα καθὼς ἐκάστῳ πρόπει, οὕτω καὶ ἐν
τῷ ὅλῳ κόσμῳ διάφοροί εἰσι φύσεις φθογγὴν διάφορον ἀφει-
σαι· φθέγγεται γὰρ ἕκαστος κατὰ τὴν οἰκίαν φύσιν. μιμού-
μενος οὖν τὰ θεῖα δημιουργήματα, τὸν κόσμον λέγω, καὶ τοῦτο
ἐποίησεν· ἢ οὖν διὰ τοῦτο ἢ ἐπειδὴ ὁ κόσμος διάλογός ἐστι.
ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ εἶσι φύσεις τινὲς μὲν ὑπερτεραι, τινὲς
δὲ καταδέεστεραι, καὶ ἐμμένουσα ἡ ψυχὴ ποτὲ μὲν τοῖς ὑπερτέ-
ροις συντίθεται, ποτὲ δὲ τοῖς ὑποδεετέροις, οὕτως καὶ ἐν τῷ
διαλόγῳ ἐστὶ πρόσωπα τινα μὲν ἐλέγχοντα, τινα δὲ ἐλεγχόμενα,
καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν οἷον δικαστὴς τις οὖσα ποτὲ μὲν τοῖς ἐλέγχου-
σιν ἐκδιδῶσιν ἑαυτήν, ποτὲ δὲ τοῖς ἐλεγχόμενοις. ἢ ἐπειδὴ, ὡς
αὐτὸς λέγει ὁ Πλάτων, ὁ λόγος ζῶν ἀναλογεῖ, οὐκοῦν καὶ τῷ
καλλίστῳ τῶν ζῶων ὁ κάλλιστος λόγος ἀναλογησεί· κάλλιστον
δὲ ζῶον ἐστὶν ὁ κόσμος, τούτῳ δὲ ἀναλογεῖ ὁ διάλογος, ὡς ἀνω-
τέρῳ εἰρήκαμεν· ὁ διάλογος ἄρα κάλλιστός ἐστὶ λόγος. τέταρτος
λόγος ἐστὶ τοιοῦτος· ἐπειδὴ ἡ ἡμετέρα ψυχὴ τῇ μιμήσει χάρει,
μίμησις δ' ὁ διάλογος διαφορῶν προσώπων, ἵνα οὖν οἷον θέλῃ
τὴν ἡμετέραν ψυχὴν, τοῦτο πεποίηκεν· ὅτι δὲ χάρει τῇ μιμήσει
ἡ ψυχὴ ἡμῶν, δηλοῖ τὸ παῖδας ἡμᾶς ὄντας φιλομυθους εἶναι.
ἕτερος δ' ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ λόγος τοιοῦτος, ὅτι διὰ τοῦτο τοιοῦτον
εἶδος συγγραφῆς ἐπετήδευσεν, ἵνα μὴ ψιλὰ τὰ πράγματα καὶ
γυμνὰ προσώπων παραδῶ ἡμῖν· οἷον περὶ φίλλας διαλεγόμενος,
ἵνα μὴ αὐτῆς ψιλῆς μνημονεύσῃ, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷδε γενομένης,
καὶ περὶ φιλοτιμίας οὐκ αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷδε·
οὕτως γὰρ μᾶλλον ἢ ἡμετέρα ψυχὴ ὄρωσα ἄλλους οἷον ἐλεγχ-
μένους ἢ ἐπαινουμένους ἀναγκάζεται συγκατατίθεσθαι τοῖς
ἐλέγχοις ἢ ζηλοῦν τοὺς ἐπαινουμένους. καὶ ἔοικεν τοῦτο ταῖς
ὄρωσαις ψυχαῖς ἐν Αἶδον ἄλλας ἀμαρτήμασι τιμωρουμένας καὶ
σωφρονούσαις τῷ φόβῳ τῶν τιμωριῶν τῶν ἐν ἐκείναις γινομέ-
νων. ἔκτον διὰ τὸ διαλεκτικὴν μιμήσασθαι τὸ διαλογικὸν εἶδος
ἐπετήδευσεν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνο ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως
προέρχεται, οὕτως καὶ ὁ διάλογος ἐκ προσώπων ἐρωτωμένων καὶ
ἀποκρινομένων· ἵνα οὖν δίκην τῆς διαλεκτικῆς ἀναγκασούσης
τὴν ψυχὴν τὰς ἀδῖνας, ἃς ἐν αὐτῇ ἔχει, τῶν πραγμάτων ἐκφά-

ναι — οὐ γὰρ ἀγράφα γραμματεῖα ἔοικεν ἢ ψυχή κατ' αὐτόν — συγκατατίθεσθαι τοῖς λεγομένοις, τούτου χάριν τοιοῦτω τρόπῳ συγγραφῆς ἐχρήσατο. ἔβδωμον ἵνα οἷον πρόσσχωμεν τοῖς λεγομένοις τῶ διαφόρους εἶναι τοὺς λέγοντας, καὶ μὴ ἑνὸς ὄντος αἰεὶ τοῦ διδάσκοντος οἷον ἀπονυστάξωμεν καὶ πάθωμεν, ὅπερ Αἰσχίνης [ἐπεπόνθη] ὁ ῥήτωρ παρωὼν διὰ τὸ εἶς εἶναι καὶ ὁ αὐτὸς ὁ λέγων ἀπ' ἀρχῆς ἀχοί τέλους πέπονθεν. οὗτος γὰρ ἐν βήματι ὦν καὶ λέγων διὰ τὸ μὴ προσδιαλέγεσθαι καὶ ἐρωτᾶν καὶ ἐρωτᾶσθαι οὐ διηγείρον τοὺς ἀκροατάς, ἀλλ' εἰς ὕπνον κατηνέχθησαν οἱ δικάζοντες· ὅπερ ἑωρακώς ὁ ῥήτωρ φησὶ πρὸς αὐτούς· γένοιτο ὑμᾶς ὄναρ χρηστὸν ἑωρακέναι περὶ τῆς δίκης. οἱ οὖν προσδιαλεγόμενοι διὰ τὸ ἐρωτᾶν καὶ ἐρωτᾶσθαι διεγείρονται· ἀμέλει γοῦν καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης οὕτως διηγείροτο πρὸς τοὺς λόγους Σωκράτους, ὡς εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ὅτι, ὦ Σώκρατες, οὕτως μου ἀναπῆδᾶ ἢ καρδία ἐκ τοῦ λόγου τοῦ σου, καθάπερ οἱ κορυβαντιῶντες, καὶ δακρύω. τοιοῦτου γὰρ εἰ δράζονται εὐφροῦς ἀνδρός, ἔχονται αὐτοῦ δίκην ἀγρίας ἐχίδνης δυσεπολύτως. διὰ ταῦτα οὖν πάντα τὸ διαλογικὸν εἶδος τῆς ἐρημείας ἐπετήδευσε.

XVI. Πέμπτον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κεφάλαιον ζητήσωμεν, πόσα ἔστι τὰ συνιστῶντα ἕκαστον τῶν Πλάτωνος διαλόγων. ἐπεὶ τοίνυν μεμαθήκαμεν, ὡς ὁ διάλογος κόσμος ἔστι καὶ ὁ κόσμος διάλογος, ὅσα ἔστι τὰ συνιστῶντα τὸν κόσμον, τοσαῦτα καὶ τοὺς διαλόγους εὐρήσωμεν. εἰσὶ τοίνυν ἐν τῷ ὄλῳ κόσμῳ ὕλη, εἶδος, φύσις ἢ τὸ εἶδος ἐνθεῖσα τῇ ὕλῃ, ψυχή, νοῦς καὶ θεότης· ἐν δὲ τῷ διαλόγῳ ἀναλογεῖ μὲν τῇ ὕλῃ τὰ πρόσωπα καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τοὺς διαλόγους ἔγραψεν ὁ Πλάτων, ἀλλὰ τῶν μὲν προσώπων ἐν παντὶ διαλόγῳ ἔστιν εὐπορήσαι, χρόνον δὲ καὶ τόπον οὐκ ἐν παντὶ δυνάμεθα λέγειν· ὥσπερ ἐν Μίνῳ καὶ Κλειτοφῶντι· καὶ τοῦτο εἰκότως. ἢ γὰρ κυρίως ὕλη τὰ πρόσωπα ἔστιν, οὐχ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος· ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς γινόμενοις ἀνάγκη ἔστιν ὕλην εἶναι καὶ ταύτης ἀπουσίας ὡς ἑνὸς τῶν αἰτίων οὐσίας οὐ γίνεται τὸ γινόμενον, χρόνος δὲ καὶ τόπος τὸν ὦν οὐκ ἄνευ λόγον ἐπέχει, οὕτως προσώπων ἀπόντων οὐκ ἔστιν ὄλως διάλογος, ἐπειδὴ ἐν τῷ ὀρισμῷ τοῦ διαλόγου ἐλέγομεν, ὅτι ἐκ πολλῶν προσώπων ἐρωτῶντων καὶ ἐρωτῶμένων συγκείται ὁ διάλογος· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν προσώπων μὲν εὐποροῦμεν, χρόνον δὲ καὶ τόπον οὐκ αἰεὶ. ταῦτα δὲ τὰ πρόσωπα ἢ ἐπι-

στημονικά ἔστιν ἢ ὀρθοδοξαστικά ἢ ἀμαθῆ· καὶ ἀμαθῆ τὴν ἀπλήν ἀγνοίαν ἀγνοοῦντα ἢ τὴν διπλήν ἢ τὴν μεγίστην ἢ τὴν σοφιστικὴν. ἀπλή μὲν οὖν ἔστιν ἀμαθία, ὅταν τις ἀγνοῇ τόδε τι εἶναι καὶ οἶδεν ὅτι ἀγνοεῖ· διπλή ἔστιν ὅταν καὶ ἀγνοῇ τόδε τι εἶναι καὶ μὴ γινώσκῃ ὅτι ἀγνοεῖ, ὡς φησὶν ἐν Φαίδρῳ· οὐ δύναμαι κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα γινῶναι ἑμαυτόν· μεγίστη δ' ἀγνοία ἔστιν, ὅταν καὶ ἀγνοῇ καὶ οἶδεν ὅτι ἀγνοεῖ, κρατούμενος δ' ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ ἐναντίου δόγματος οὐκ ἀφίσταται τῆς οἰκείας ἀγνοίας· σοφιστικὴ δ' ἔστιν ἀγνοία, ὅταν ἀγνοῇ μὲν τις, σπεύδῃ δὲ διὰ πιθανολογίας ἐπικαλύψαι τὴν οἰκείαν ἀγνοίαν. ταῦτα δὲ τὰ πρόσωπα οὔτε πάντῃ κέκτηνται τὸ ἱστορικόν· οὐ γὰρ ἂν καὶ τὰ μικρότατα εἶχεν ἱστορησῆαι ὁ Πλάτων, οἷον ὅτι συνέκαμψε τὸ σκέλος ὁ Σωκράτης· ἀλλ' οὔτε πάντα πλασματώδη ἔστιν τὰ περὶ τὰ πρόσωπα· οὐ γὰρ ἂν ἐκέκτηντο τὸ ἀληθές· ἀλλὰ τὰ εἰς ἑνὸς πράγματος ἀπόδειξιν συντείνοντα· λέγει δ' ὁ Πλάτων δίκην τῶν γραφῶν τῶν ἐκλεγόμενων τὰ ἐπιτηδεῖα χρώματα πρὸς ἑνὸς εἶδους γραφήν. τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν προσώπων· ἐν χρόνῳ δὲ τοὺς διαλόγους ἐξέδωκεν οὐ τῷ τυχόντι, ἀλλ' ἐν ᾧ πανηγύρεις ἦσαν καὶ ἑορταὶ τῶν θεῶν, ἵνα τότε καθάπερ ὕμνοι ἀνυμνῶνται καὶ κηρύττωνται τὰ συγγράμματα αὐτοῦ. ἐν γὰρ ταῖς ἑορταῖς εἰώθαμεν τοὺς ὕμνους λέγειν· ἀμέλει γοῦν Τίμαιον μὲν ἐν τοῖς Βενδιδίοις — ἑορτῇ δ' αὐτῇ τις ἔστι τῆς Ἀρτέμιδος ἐν τῷ Πειραιεῖ — Παρμενίδην δ' ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἐξέδωκεν, καὶ ἄλλον ἐν ἄλλῃ ἑορτῇ. τοσαῦτα καὶ περὶ τοῦ χρόνου· τόπον δὲ ἄλλοτε ἄλλον εἰσάγει τοῖς ἰδίῳ διαλόγοις. ζῶντος μὲν γὰρ Σωκράτους ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐποιεῖτο σήκην τῶν διαλόγων, θανόντος δ' αὐτοῦ οὐκέτι ἐν Ἀθήναις διὰ τὸ ἀναξίους ἠγείσθαι Ἀθηναίους τῶν οἰκείων λόγων· ἀμέλει γοῦν τὸ μὲν Συμπόσιον ἐν τῇ Ἀγάθωνος οἰκίᾳ ἐποιήσατο, τὴν Πολιτείαν δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ, τὸν δὲ Φαῖδρον ἐν τῷ Νυμφῶν ἱερῷ, τὸν δὲ Τίμαιον οὐκ ἐν τινι μερικῷ τόπῳ, ἀλλ' ἐν πόλει, καὶ ἄλλον ἐν ἄλλῳ τόπῳ. τοσαῦτα καὶ διὰ τὸν τόπον.

XVII. Ταῦτα μὲν οὖν ἀναλογοῦσιν ὕλη· τῷ δ' εἶδει ἀναλογεῖ ὁ χαρακτήρ· οὗτος δ' ἢ ἄδρος ἢ ἰσχνός ἢ μικτός, καὶ εἰ μικτός, ἢ κατὰ κράσιν ἢ κατὰ παράθεσιν. κέχρηται δὲ τῷ μὲν ἄδρῳ ἐν τοῖς θεολογικοῖς διαλόγοις, τῷ * δὲ * ἰσχνῷ ἐν τοῖς ἄλλοις διαλόγοις, μιμούμενος ἐν τῇ φράσει τὰ πράγματα· πρὶν ἢ

δὲ μάθωμεν, ἐν τίνι κέχρηται τῷ μικτῷ κατὰ κράσιν, εἴπωμεν πρῶτον, τίς ἐστὶ καὶ ποῖος ὁ μικτός κατὰ κράσιν. λέγομεν τοίνυν, ὅτι ὁ ὑφειμένως ἀδρός ἢ ὁ ἰσχνός ὁ ἔχων ὀλίγην ἀδρότητα, οὗτος κατὰ κράσιν ἐστὶ· κατὰ παράθεσιν δὲ, ὅταν μέρος μὲν τοῦ διαλόγου ἰσχνῶς πέφρασται, μέρος δ' ἀδρῶς, καθάπερ ἐν τῷ Γοργία ποιεῖ· τὰ μὲν γὰρ προηγουμένα τοῦ μύθου ἰσχνῶς πέφρασται, τὰ δ' ἐν τῷ μύθῳ ἀδρῶς διὰ τὴν αἰτίαν τὴν εἰρημένην προσεγῶς, ὅτι τὰ θεολογικὰ ἀδρῶς, τὰ δὲ λογικὰ ἰσχνῶς φράζει. τῷ δὲ κατὰ κράσιν μικτῷ κέχρηται ἐν τοῖς ἠθικοῖς διαλόγοις, ἐπειδὴ περὶ ἀρετῆς διαλέγεται ἐν αὐτοῖς, αἱ ἀρεταὶ δὲ μεσότητές εἰσιν· κυρίως δὲ μέσος ἐστὶν ὁ κατὰ κράσιν μικτός χαρακτήρ. ὁ δὲ τρόπος τῆς συνοουσίας ἀναλογεῖ τῇ φύσει· οὗτος δὲ ἢ ὑψηματικός ἐστὶν ἢ ζητηματικός ἢ μικτός· καὶ ἐστὶ μὲν ὑψηματικός τρόπος, ὅταν τὰ ἑαυτῷ δοκούντα δίχα πάσης ζητήσεως καὶ ἀποδείξεως προβάλληται, ζητηματικός δὲ ὅταν ζητῆ, μικτός δὲ ἐξ ἀμφοῖν συγκρινόμενος, δίχα δὲ διαιρεῖται ἕκαστος τῶν ἄκρων· τοῦ γὰρ ὑψηματικοῦ ὁ μὲν ἐστὶ θεωρητικός, ὁ δὲ πολιτικός, καὶ τοῦ ζητητικοῦ ὁ μὲν ἐστὶν ἀγωνιστικός, ὁ δὲ γυμναστικός· κέχρηται δὲ τῷ μὲν ὑψηματικῷ θεωρητικῷ ἐν τοῖς θεολογικοῖς, τῷ δὲ ὑψηματικῷ πολιτικῷ ἐν ταῖς πολιτείαις. τῇ δὲ ψυχῇ ἀναλογοῦσιν αἱ ἀποδείξεις· τὰς γὰρ ἀποδείξεις αὕτη προβάλλεται· τῷ δὲ νῷ τὸ πρόβλημα, περὶ ὃ αἱ ἀποδείξεις δίχην περιφερείας προβάλλονται. καὶ εἰκότως τῷ νῷ τὸ πρόβλημα ἔοικεν· ὡσπερ γὰρ ἀμερῆς ἐστὶν ὁ νοῦς καὶ δίχην κέντρον νοεῖται, περὶ δὲ τὸν νοῦν ἐστὶν τὰ διανοητικὰ δίχην περιφερείας περὶ τὸ κέντρον ἀνελιττομένης, οὕτως καὶ τὸ πρόβλημά ἐστὶ, περὶ δὲ τοῦτο δίχην περιφερείας αἱ ἀποδείξεις ἀνελιττονται, θηράσαι βυλόμεναι τὸ προβληθὲν τῷ ἀγαθόν. καὶ οὕτως μὲν εἴρηται· ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως δεῖξαι, πῶς τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ ἀναλογοῦσι τὰ συμπληροῦντα τὸν διάλογον. ἕξ γὰρ ὄντων αἰτιῶν ἐπὶ ἕκαστου τῶν γινόμενων πράγματος, ὑλικοῦ, εἰδικοῦ, ποιητικοῦ, τελικοῦ, παραδειγματικοῦ, ὀργανικοῦ, τῷ μὲν ὑλικῷ ἀναλογοῦσι τὰ πρόσωπα καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος, τῷ δὲ εἰδικῷ ὁ χαρακτήρ, τῷ δὲ ποιητικῷ ἢ ψυχῇ, τῷ δὲ ὀργανικῷ αἱ ἀποδείξεις, τῷ δὲ παραδειγματικῷ τὰ προβλήματα, τῷ δὲ τελικῷ τὸ ἀγαθόν.

XVIII. Ἐκτον κεφάλαιον δεῖ ζητῆσαι, πόθεν τὰς ἐπιγραφὰς τῶν διαλόγων ποιεῖται ὁ Πλάτων. φημὲν τοίνυν, ὅτι ἀπὸ

προσώπων ἢ ἀπὸ πραγμάτων· καὶ ἀπὸ προσώπων ἢ τελειούντων ἢ τελειομένων ἢ χρείαν τινὰ ἀποπληρούντων· τελειούντων μὲν ὡς ἐπὶ τοῦ Παρμενίδου καὶ Τιμαίου ἐποίησεν, τελειομένων δέ, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ Φαίδρου καὶ τῶν τοιούτων· χρείαν δὲ τινὰ ἀποπληρούντων, ὡς ἐπὶ τοῦ Κρίτωνος. εἰ δὲ ἀπὸ πραγμάτων ποιοῖτο τὰς ἐπιγραφὰς, ἢ ἀπὸ γινόμενων ποιεῖται, ὡς ἐπὶ τῆς Ἀπολογίας, αὕτη γὰρ τῶν γινόμενων ἐστίν, ἢ ἀπὸ ζητουμένων, ὡς ἐπὶ τοῦ Σοφιστοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ

XIX. Ἐβδομον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις προκείσθω ἡμῖν εἰς ζήτησιν κεφάλαιον τὸ μαθεῖν, πόθεν δεῖ τὰς διαιρέσεις τῶν τιμημάτων ἕκαστου διαλόγου εὑρεῖν. τριῶν τοίνυν ὄντων ἕκαστῳ διαλόγῳ, ἱστορίας καὶ προσώπων, διαλεκτικῆς καὶ συλλογισμῶν, καὶ δογμάτων, οὐκ ἀπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν προσώπων δεῖ ποιεῖσθαι τὰς διαιρέσεις, καθάπερ τινὲς ποιοῦσι, τὸν Γοργίαν διαιροῦντες εἰς τοὺς πρὸς Γοργίαν καὶ Πῶλον καὶ Καλλιλέα λόγους, οὐκ ἐκ τούτων δεῖ ποιεῖσθαι· πολλάκις γὰρ περὶ πράγματα κατασκευάζων μέρος τῆς κατασκευῆς εἶθε νέμειν τῇ δευτέρᾳ ἱστορίᾳ καὶ τῷ δευτέρῳ προσώπῳ. ἀλλ' οὐδὲ ἐκ τῆς διαλεκτικῆς καὶ τῶν συλλογισμῶν ποιεῖσθαι δεῖ τὰς διαιρέσεις, καθάπερ τινὲς ποιοῦσι, τὸν Ἀλκιβιάδην διαιροῦντες εἰς τοὺς δέκα συλλογισμοὺς τοὺς ἐν αὐτῷ παραδιδομένους· οὐδ' ἐκ τούτων οὐν δεῖ ποιεῖσθαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· πολλάκις γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος διαφοροὺς λέγει συλλογισμοὺς, ὡς μὴ περαινέσθαι εἰς ἓνα συλλογισμόν τὰ τῆς δέξεως· ἀλλ' ἐκ τῶν δογμάτων δεῖ τὰς διαιρέσεις ποιεῖσθαι.

XX. Ὀγδοον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κεφάλαιον δεῖ ζητῆσαι, ποῖος ὑπάρχει ὁ τρόπος συνοουσίας τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προσώπων. ἰστέον τοίνυν, ὅτι τὴν συνοουσίαν ποιεῖται ἢ διὰ τῶν προσώπων αὐτῶν, ὡς ὅταν εἰσαγάγῃ αὐτὸν τὸν Σωκράτη * ἢ ἄλλον τινὰ διαλεγόμενον δι' ἑαυτοῦ, ἢ δι' ἑτέρων τινῶν ἀκουσάντων ἐν προσώπων, ὡς ὅταν εἰσαγάγῃ τινὰ περὶ πράγματα διαλεγόμενον ἢ ἤκουσε Σωκράτους, ἢ διὰ ἄλλων ἐκ τούτων τῶν ἀκουσάντων ἀπὸ Σωκράτους μαθόντων, ἢ δι' ἄλλων ἐκ τῶν δευτέρων ἀκουσάντων, ὡς μέχρι τούτων τὴν πρόοδον τῶν ἀκουσάντων γίνεσθαι, μηκέτι δὲ περαιτέρω προβῆναι. καὶ τούτῳ δὲ πάλιν τὴν τῶν ὄντων τάξιν μιμούμενος φαίνεται. οὐ πρόεισι γὰρ περαιτέρω τῶν τρίτων, ἐπειδὴ τὰ ὄντα πάντα ἢ νοητὰ

ἔστιν, ἢ διανοητά, ἅτινα εἰκόνες εἰσὶ τῶν νοητῶν, ἢ αἰσθητά, ἃ καὶ αὐτὰ εἰκόνες εἰσὶ τῶν διανοητῶν, ἢ εἰκόνες τῶν αἰσθητῶν, οἷα εἰσὶν αἱ ὑπὸ τῶν γραφῶν γινόμεναι, καὶ περαιτέρω τούτων οὐδὲν ἔστιν, ὡς τέσσαρά τινα κἀνταῦθα εἶναι· καὶ ἀναλογεῖ μὲν τὰ πρόσωπα τοῖς νοητοῖς, τοῖς δὲ διανοητοῖς τὰ ἐκ τούτων ἀκούσαντα· οἷον γὰρ εἰκόνες εἰσὶ τῶν προσώπων αὐτῶν αὐτά, καθάπερ καὶ τὰ διανοητὰ τῶν νοητῶν· τοῖς δ' αἰσθητοῖς ἀναλογοῦσιν οἱ δευτέρου ἀκούσαντες.

XXI. Ἐννατον ἐπὶ τοῖς εἰρημένους δεῖ ζητῆσαι κεφάλαιον, ἐκ πόσων κανόνων δεῖ θηρᾶν τὸν ἑκάστου διαλόγου σκοπὸν. χρεῖα γὰρ ἔστι τοῦτον ζητεῖν, ἐπειδὴ ὡς αὐτὸς λέγει ἐν Φαίδρῳ ὦ παῖ, μία τίς ἔστιν ὁδὸς τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλευέσθαι, εἰδέναι, περὶ οὗ ἂν ἡ βουλή· ἐπειδὴ τοῦ παντός ἀμαρτάνειν ἀνάγκη· πῶς οὖν αὐτοῦ τοῦτο λέγοντος παρατηρούμεθα ἐπὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων τὸ εἰδέναι, περὶ τίνος ἑκάστα διαλέγεται; ἔτι δ' ἂν μᾶλλον τὸ χρήσιμον τῆς τοιαύτης ζητήσεως μάθοιμεν, εἰ τῇ διπλῇ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν πλείστων διαλόγων προσέχοιμεν. ἑκάστος γὰρ σχεδὸν διπλῆν ἔχει τὴν ἐπιγραφὴν, οἷον Φαίδρων ἢ περὶ ψυχῆς, καὶ Φαίδρος ἢ περὶ κάλλους, καὶ οἱ ἄλλοι οὕτως· ἀδηλόν οὖν ἔστί, περὶ ποίου ἄρα τῶν ἐγκειμένων τῇ ἐπιγραφῇ διαλέγεται· οὐκ ἄρα ἀχρεῖως ζητοῦμεν τοῦτο τὸ κεφάλαιον. ἐκ δέκα τοίνυν κεφαλαίων τοῦτον θηρᾶσαι δυνατόν· ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ πλήθους, ἐκ τοῦ καθόλου καὶ μερικοῦ, ἐκ τοῦ ὅλου καὶ μέρους, ἐκ τοῦ ὁλοσχεροῦς καὶ βεβαίου, ἐκ τοῦ κρείττονος καὶ χείρονος, ἐκ τοῦ συμφώνου καὶ ἀσυμφώνου, ἐκ τοῦ μὴ κατὰ τινος εἰρησθαι, ἐκ τοῦ μὴ ἐμπαθῆ εἶναι, ἐκ τῶν ὁργάνων, ἐκ τῆς ὕλης, ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ πλήθους, ἵνα ἓνα σκοπὸν λέγωμεν ἔχειν τὸν διάλογον καὶ μὴ πολλούς. πῶς γὰρ πολλοὺς ἐμελλεν σκοποὺς ἔχειν ὁ διάλογος Πλάτωνος, τοῦ οὕτως ἀνυμνοῦντος τὸ θεῖον, ὅπερ ἔν ἐστι; καὶ ἄλλως, εἰ αὐτὸς ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι ὁ διάλογος ζῶν ἔοικεν, ἐπειδὴ καὶ ὁ λόγος; πᾶς γὰρ λόγος ἀριστα γεγραμμένος ζῶν ἀναλογεῖ· εἰ οὖν ὁ διάλογος ζῶν ἀναλογεῖ, τὸ δὲ ζῶν ἐν τέλος ἔχει τὸ ἀγαθόν, τὸ ὅτου χάριν καὶ γέγονεν, καὶ ὁ διάλογος ἄρα ἐν ὀφείλει ἔχειν τέλος, τοῦτ' ἔστιν ἓνα σκοπὸν. ὅθεν οὐκ ἀποδεκτέον τοὺς λέγοντας τρεῖς εἶναι τοὺς σκοποὺς τοῦ Φαίδωνος, περὶ ἀθανασίας ψυχῆς, καὶ περὶ εὐθανασίας, καὶ περὶ φιλοσόφου βίου· κακῶς οὖν ὡς

εἴρηται λέγουσιν οὔτοι· οὐδὲ γὰρ πολλοὺς δεῖ εἶναι τοὺς σκοποὺς, ἀλλ' ἓνα. ἐκ τοῦ καθόλου καὶ μερικοῦ, ἵνα τὸν καθολικώτερον καὶ περιεκτικώτερον σκοπὸν αἰρώμεθα μᾶλλον τοῦ μερικωτέρου· ὅθεν οὐκ ἀποδεκτέον τοὺς λέγοντας τὸν Σοφιστὴν περὶ τοῦ σοφιστοῦ ἔχειν τὸν σκοπὸν, ἀλλὰ τοὺς λέγοντας περὶ τοῦ μὴ ὄντος ἀποδεκτέον. ὁ γὰρ σοφιστὴς τί μὴ ὄν ἐστι, καθολικώτερον δὲ τὸ μὴ ὄν ἀπλῶς τοῦ τί μὴ ὄντος, εἰ δὲ καθολικώτερον, καὶ περιεκτικώτερον, ὥστε ὁ καθολικώτερος σκοπὸς τὸν μερικὸν περιέχει. ἐκ δὲ τούτου φανερόν — οἷον γὰρ πόρισμα ἡμῖν ἀνακύνπει — ὡς οὐ δεῖ διττὰς εἶναι τὰς ἐπιγραφὰς ἐν τοῖς λόγοις· ἢ γὰρ ἕτεραί εἰσὶν ἀλλήλων ἢ μία καὶ ἡ αὐτὴ [καὶ] ἢ ἢ μὲν καθολικωτέρα, ἢ δὲ μερικωτέρα· εἰ οὖν ἕτεραί εἰσὶν, οὐκ ἀποδεξόμεθα, ἵνα μὴ πολλοὺς σκοποὺς αἰρώμεθα καὶ διὰ τοῦτο ἐμπέσωμεν εἰς τὰ ἄτοπα τοῦ πρώτου κανόνος· εἰ δὲ μία καὶ ἡ αὐτὴ ἔστι, μάτην εἰληπται ἢ ἕτερα ὡς ἀδολεσχία· εἰ * δὲ * ἕτερα καθολικωτέρα, αἰρετέα ἢ καθολικῆ.

XXII. Ἐκ δὲ τοῦ ὅλου καὶ μέρους, ἵνα μὴ ἐκ τῶν ἐν τινι βραχεῖ μέρει τοῦ διαλόγου εἰρημένων ποιησώμεθα τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐν ὅλῳ διδασκομένων· οὐ οὖν διαβάλλομεν τοὺς λέγοντας τὸν Φαίδρον περὶ ῥητορικῆς σκοπὸν ἔχειν. ἐπ' ὀλίγον γὰρ περὶ αὐτῆς ἐκέῖσε διαλέγεται· ἐν ὅλῳ γὰρ τῷ διαλόγῳ περὶ τοῦ διὰ παντός κάλλους λαμβάνει· δεῖ οὖν περὶ ἐκείνου εἶναι λέγειν τὸν σκοπὸν. καὶ τοὺς λέγοντας αὐτὸ ἐν τῷ Γοργία σκοπὸν ἔχειν τὸν Πλάτωνα διαλεχθῆναι περὶ τοῦ εἰ ἄμεινον ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι, διαβάλλομεν· ἐν γὰρ μικρῷ μέρει περὶ τούτου διδάσκει, ἐν δὲ τῷ ὅλῳ διαλόγῳ περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς εὐδαιμονίας, ὥσπερ γὰρ κακῶς ποιοῦσιν οἱ διὰ τι μέρος τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὄντων λέγοντες γεγόνεαι τὸν ἀνθρώπον, οἷον διὰ τὸ ὄραν ἢ ἀκούειν ἢ δι' ἄλλο τι τοιοῦτον· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο γέγονεν, ἀλλὰ διὰ τὸ μεσότης εἶναι τῶν θεῶν καὶ τῶν γεννητῶν· οὔτε γὰρ ἀθάνατός ἐστιν ὡς τὰ θεῖα, οὔτε θνητός ὡς τὰ ἄλογα, ἀλλὰ κοινωνεῖ κατὰ τι ἑκατέροις· οὕτως οὖν καὶ τοὺς ἀπὸ μέρους ποιουμένους τὸν σκοπὸν διαβάλλομεν. καὶ ἄλλως· εἰ γὰρ πανταχοῦ τὴν φύσιν μιμεῖται Πλάτων, πῶς οὐκ καὶ ἐν τούτῳ μιμήσεται τὴν φύσιν; εἰ γὰρ τῇ ὕλῃ ἀναλογεῖ τὸ μέρος, τὸ δὲ ὅλον τῷ εἶδει, τὸ δὲ εἶδος ποιεῖ ἢ φύσιν καὶ οὗτος αὐτῆς ἔστί σκοπός, ἐνθεῖναι τὸ εἶδος, πῶς οὐκ ὀφείλει καὶ αὐτὸς τὸ

οἷον εἶδος ἐντιθεῖς τοῦτο ὅλον μιμήσασθαι τὸν σκοπὸν καὶ μὴ ἐκ τοῦ μέρους; ἐκ δὲ τοῦ ὀλοσχεροῦς καὶ βεβαίου, ἵνα τὸν βεβαίον σκοπὸν αἰρώμεθα μᾶλλον τοῦ ὀλοσχεροῦς καὶ πόρω. πάλιν γοῦν κἀνταῦθα οὐκ ἀποδεξόμεθα τοὺς λέγοντας τὸν σκοπὸν εἶναι τοῦ Τιμαίου περὶ φυσιολογίας διδάξαι· οὗτος γὰρ ὀλοσχερῆς ἐστὶ καὶ πόρω· καὶ γὰρ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης περὶ φυσιολογίας διδάσκει καὶ ἄλλοι πολλοί, καὶ ἀδηλον περὶ ποίας φυσιολογίας τὸν λόγον ποιεῖται, εἴ γε τούτῳ μόνῳ πρόσσχωμεν τῷ σκοπῷ καὶ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ διαλόγου· δεῖ οὖν βεβαιότερον κινουμένους λέγειν, ὅτι περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα φυσιολογίας ἐστὶν ὁ σκοπός, καὶ τίς ἐστὶν ἡ κατὰ Πλάτωνα φυσιολογία, καὶ μὴ ἀπλῶς περὶ φυσιολογίας. ἐκ δὲ τοῦ κρείττονος καὶ χείρονος, ἵνα τὸν κρείττονα σκοπὸν αἰρῶμεθα μᾶλλον τοῦ χείρονος· οὐ οὐκ ἀποδεχόμεθα τοὺς λέγοντας σκοπὸν ἔχειν ἐν Γοργία, τὴν ἐν Πῶλῳ καὶ Γοργία ῥητορικὴν ἐλέγξαι· αἰσχρὸν γὰρ τοῦτο καὶ σοφιστικόν· ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ ῥητορικὴν προκείται διδάξαι, ὃ κρείττον ἐστὶ καὶ θαυμασιόν· εἰ δὲ τις εἴποι καὶ διὰ τί μνησθῆναι Πῶλου καὶ Γοργίου, εἰσάγων αὐτοὺς προσδιαλεγόμενους καὶ ἀνασκευάζων τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα, ἐροῦμεν ὅτι ὡσπερ ἡ φύσις σκοπὸν ἔχει, τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος ἐνθεῖναι, ἀλλ' οὐ τὴν στέρησιν ἀφελεῖν, ἔπεται δὲ τῇ τοῦ εἶδους ἐνθέσει ἡ τῆς στερήσεως ἄρσις, οὕτως καὶ τοῖς λόγοις τοῖς δεικνύουσι τὴν ἀληθῆ ῥητορικὴν ἐπακολουθεῖ τῆς ἐν Πῶλῳ καὶ Γοργία ῥητορικῆς ἡ ἀνασκευή. ἐκ τοῦ συμφώνου καὶ ἀσυμφώνου, ἵνα μᾶλλον αἰρώμεθα τὸν συμφωνοῦντα τοῖς λεγομένοις σκοπὸν τῶν μὴ συμφωνούντων· τούτῳ δὲ χρῶμενοι τῷ κανόνι ἀνασκευάζομεν τοὺς λέγοντας σκοπὸν ἔχειν τὸν Γοργίαν περὶ τοῦ ἑαυτὸν ὀρώντος νοῦ· ἀσυμφώνον γὰρ καὶ ἀπᾶδον τοῖς διδασκομένοις ἐκεῖ τοῦτο παντάπασιν. ἀλλ' οὐδ' ἐκ τοῦ κατὰ τινος δεῖ λέγειν εἶναι τὸν σκοπὸν τοῦ διαλόγου· οὐδὲ γὰρ τοιοῦτος ὁ θεῖος Πλάτων, ὡς διαβάλλειν αἰρεῖσθαι. οὕτως δ' ἀνασκευάζομεν τοὺς λέγοντας τὸν σκοπὸν εἶναι τοῦ Μενεξένου περὶ τοῦ διαβάλλειν καὶ προσαμιλλᾶσθαι πρὸς Θουκυδίδην. ὁ γὰρ ἐπιτάφιος, φασί, διὰ τοῦτο γέγραπται αὐτῷ, ἀντιγράφειν βουλομένῳ τῷ Θουκυδίδου ἐπιτάφίῳ· ὅπερ ψεῦδος.

XXIII. Ἐκ δὲ τοῦ μὴ ἐμπαθοῦς, ὅτι οὐ χρὴ ἐμπαθῆ εἶναι τὸν σκοπὸν, ἵνα μὴ τοῖς ἀναγινώσκουσι πάθος ἐμποιήσῃ κα-

τασκοπεῖν τὴν ὕλην, καθάπερ τινὲς κακῶς ποιῶντες τὸν Φίλητον περὶ ἡδονῆς φασὶν ἔχειν τὸν σκοπὸν, ἥτις κατασπᾶν δύναται τὴν ψυχὴν· πῶς δ' ὁ καθαρτικὸς ὢν βίου περὶ ἡδονῆς διελέγετο; οὐ περὶ τούτου οὖν αὐτῷ ὁ σκοπός, ἀλλὰ περὶ τῆς τάξεως τῶν ἐξ ἀγαθῶν. ἐκ δὲ τῶν ὀργάνων, ἵνα μὴ ἐκ τούτων τὸν σκοπὸν ποιῶμεθα· ὁ γὰρ σκοπὸς ἕνεκά του οὐκ ἐστὶν, ἀλλ' οὐ ἕνεκα. οὕτως γοῦν κακῶς ποιῶσιν οἱ τὸν Σοφιστὴν λέγοντες περὶ τῆς διαιρετικῆς ἔχειν τὸν σκοπὸν. καὶ γὰρ ἐκεῖσε μνησθῆναι αὐτῆς· ἀμέλει φησὶν ἐκεῖ ὡς οὐδὲν καυχήσεται φυχῶν τὴν τῆς διαιρέσεως δύναμιν· ταύτην γὰρ τὴν διαίρεσιν καὶ δόσιν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις φησὶν ἐκ θεῶν διὰ Προμηθέως· ἐπειδὴ οὖν αὕτη ὄργανόν ἐστὶ τῆς ἀποδεικτικῆς, καὶ τῶν εἰς τὸν σκοπὸν συμβαλλομένων ἐστίν· ἕνεκα γὰρ τοῦ θηράσαι τὸν σκοπὸν κερῆμεθα αὐτῇ, καὶ οὐ δεῖ ἐκ ταύτης ποιεῖσθαι τὸν σκοπὸν. ἐκ τῆς ὕλης οὐ δεῖ ποιεῖσθαι, ὡσπερ τινὲς ποιῶσιν, τὸν Ἀλκιβιάδην λέγοντες σκοπὸν ἔχειν περὶ τῆς Ἀλκιβιάδου φιλοτιμίας· ἐκ τῆς ὕλης λέγοντες τὸν σκοπὸν κακῶς. οὐ γὰρ δεῖ τοῦτο ποιεῖν· ὕλην δὲ λέγομεν τῶν διαλόγων τὰ πρόσωπα. οὐδὲ γὰρ διὰ τὸ ἐλέγξαι τὴν ἐν τῇ ψυχῇ Ἀλκιβιάδου φιλοτιμίαν ὁ σκοπὸς αὐτῷ ἐστὶ, ἐπεὶ συνεμπεσοῦμεθα τῷ ἀτόπῳ τοῦ δευτέρου κανόνος, τὸ μερικὸν ἀντὶ τοῦ καθόλου εἰσάγοντες· ἀμεινον οὖν καθόλου λέγειν, ὅτι περὶ τῆς ἐν ἐκάστη ψυχῇ φιλοτιμίας σκοπὸν ἔχει τοῦ ἐλέγξαι. ἐστὶ γὰρ ἐκάστῳ ἡμῶν οἷον Ἀλκιβιάδου φιλοτιμία, ἣν δεῖ θυθμίζειν καὶ κοσμεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον· οὐδὲ γὰρ ἄξιον λέγειν, ὅτι ὁ θεῖος Πλάτων εἰς τοιαῦτα κατέφερον ἑαυτὸν, πρὸς τὸ ἐλέγχειν πάθη ἀνθρώπων· ἐπακολουθεῖ μόντοι πάντως ὁ ἔλεγχος τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ἐκ τοσούτων οὖν δεῖ θηράσθαι τὸν ἐκάστου διαλόγου σκοπὸν.

XXIV. Δέκατον κεφάλαιον ἔστω τὸ τὴν τάξιν τῶν Πλάτωνος διαλόγων μαθεῖν. τινὲς τοίνυν εἰρήκασιν τὴν τάξιν αὐτῶν δεῖν λαμβάνεσθαι ἐκ τοῦ χρόνου καὶ ἐκ τῆς τετραλογίας· καὶ ἐκ τοῦ χρόνου διχῶς· ἢ ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ Πλάτωνος ἢ ἐκ τοῦ χρόνου τῶν προσώπων τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις. καὶ ἐκ μὲν τοῦ χρόνου τοῦ συγγραφέως πρῶτον λέγουσιν εἶναι τὸν Φαῖδρον, ὡς ἂν ἐκεῖ, φασί, ζητοῦντος αὐτοῦ, εἰ δεῖ συγγράφειν ἢ οὐ· πῶς δ' εἴχεν, ἐκεῖ ἀπορᾶν εἰ δεῖ συγγράφειν, ἄλλον πρὸ αὐτοῦ γράφαι; καὶ ἄλλως δ' ὅτι *ἐν* ἐκείνῳ κέχρηται τῷ διθυραμ-

βωδει χαρακτηῖται, ὡς ἂν μήπω ἀποθέμενος τὴν τῶν διθυραμβῶν μούσαν. ἔσχατους δὲ τοὺς Νόμους φασὶ γεγράφθαι, διότι ἀδιορθώτους αὐτοὺς κατέλιπεν καὶ συγκεχυμένους, μὴ εὐπορήσας χρόνου διὰ τὴν τελευταίην πρὸς τὸ συνθεῖναι αὐτούς· εἰ δὲ καὶ νῦν δοκοῦσι συντελέσθαι κατὰ τὸ δέον, οὐκ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος συνθέντος, ἀλλὰ τινος Φιλίππου Ὀπουντίου, ὃς διάδοχος γέγονε τοῦ Πλάτωνος διδασκαλείου. ἐκ τοῦ χρόνου τῶν ἐγκειμένων προσώπων· οὐ πρῶτον λέγουσι τὸν Παρμενίδην, ὅτι λίαν νέον ὑποτίθεται τὸν Σωκράτη, διδασκόμενον ὑπὸ Παρμενίδου, τὸν δὲ Θεαίτητον τελευταῖον, ὅτι μετὰ θάνατον Σωκράτους ὑπόκειται. ἐκ δὲ τῶν τετραλογιῶν· οὐ κατὰ τετραλογίαν φασὶν ἐκδεδοῦσθαι αὐτῶ τοὺς διαλόγους κατὰ μίμησιν τῶν τε τραγικῶν καὶ τῶν κωμικῶν, οἵτινες διὰ τεσσάρων δραμάτων ἠγωνίζοντο τὸν αὐτὸν ἐχόντων σκοπόν, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ εἰς ἡδονὴν κατήντων.

XXV. Φασὶν οὖν ἑννέα εἶναι τετραλογίας, ὡς λς' εἶναι τοὺς πάντας διαλόγους αὐτοῦ· οὗτοι δὲ διὰ τὸ συστήναι τὸν τῶν τετραλογιῶν ἀριθμὸν τὸ Ἐπινόμιον, νοθεύμενον, γνήσιον ἀποφαινοῦσιν· ὅτι δὲ νόθον ἐστὶ, διὰ δύο τινῶν δείκνυσθαι ὁ σοφώτατος Πρόκλος, πρῶτον μὲν λέγων, πῶς ὁ τοὺς Νόμους μὴ εὐπορήσας διορθώσασθαι διὰ τὸ μὴ ἔχειν χρόνον ζωῆς τὸ Ἐπινόμιον μετὰ τούτους ἂν εἶχεν γράψαι; δεύτερον δ' ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις διαλόγοις αὐτοῦ φησὶ τοὺς πλανωμένους ἀστέρας ἐπὶ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κινεῖσθαι, ἐν αὐτῷ δὲ τὸ ἀντιπάλιν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιά. κατὰ τετραλογίαν δὲ λέγοντες ἐκδεδοῦσθαι τοὺς διαλόγους πρῶτην φασὶ τετραλογίαν εἶναι τὸν Εὐθύφρονα καὶ τὴν Ἀπολογίαν καὶ τὸν Κρίτωνα καὶ τὸν Φαίδωνα, καὶ πρῶτον μὲν λέγουσι τὸν Εὐθύφρονα, ὡς ἐν αὐτῷ ὑποτιθεμένου τοῦ Σωκράτους ὡς κριθησομένου, δευτέρου δὲ τὴν Ἀπολογίαν, ὡς ἐν αὐτῇ κρινομένου αὐτοῦ· τρίτου δὲ τὸν Κρίτωνα, ὡς κριθέντος ἐν αὐτῷ ἤδη τοῦ Σωκράτους, τέταρτον τὸν Φαίδωνα ὡς ἐν αὐτῷ τελευτῶντος. ἔσχατον δὲ πάντων γεγράφθαι λέγουσι τὰς Ἐπιστολάς, πρῶτον οἴομενοι τὸν Εὐθύφρονα, διότι καὶ ἐν τῷ Εὐθύφρονι πολλὰ περὶ Σωκράτους βίου διαλέγεται καὶ ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς πολλὰ περὶ τοῦ οἰκείου βίου διέξιεισιν· ἵνα οὖν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀρξῆται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ λήξῃ, τοιαύτη ἐχρήσατο τάξι. οὐκ ἀποδεξόμεθα δ' αὐτοὺς λέγοντας

αὐτὸν κατὰ μίμησιν τῶν τραγικῶν τὸ τῶν τετραλογιῶν εἶδος ἐπιτηδεύσαι· αὐτὸς γὰρ διαβάλλων αὐτοὺς λέγει εἰδῶλα εἰδῶλων γράφειν. καὶ ἄλλως ἐστὶ δεῖξαι, ὅτι οὐ μιμεῖται αὐτούς· ἐκείνοι γὰρ τὸ τελευταῖον εἰς ἡδονὴν καταντῶσιν, οὗτος δ' ἐν τῷ Φαίδωνι, τελευταῖον ὄντι τῆς πρώτης τετραλογίας, οὐκ εἰς ἡδονὴν κατήντησεν, ἀλλ' εἰς τελευταίην τοῦ Σωκράτους· οὐκ ἄρα καλῶς λέγουσιν εἰς τετραλογίας ἐκδεδοῦσθαι τοὺς διαλόγους αὐτοῦ. καὶ ἄλλως ἄλλος ἐστὶ σκοπὸς ἐν τῷ Εὐθύφρονι καὶ ἄλλος ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ καὶ ἄλλος ἐν τῷ Κρίτωνι καὶ ἄλλος ἐν τῷ Φαίδωνι.

XXVI. Ἴνα δὲ τὴν ἀληθῆ τάξιν μάθωμεν, εἴπωμεν πρῶτον, ποῖοι εἰσὶν οἱ νόθοι, καὶ τούτων τὴν τάξιν μὴ ζητήσωμεν. πάντες τοίνυν κοινῶς ὁμολογοῦσι νόθους εἶναι τὸν Σίσυφον καὶ τὸν Δημόδοκον καὶ τὴν Ἀλκυόνα καὶ τὸν Ἐρυσίαν καὶ τοὺς Ὀρους, οὓς εἰς Σπεύσιππον ἀναφέρουσιν· ὡς λς' εἶναι πάντας, ὧν τὸ Ἐπινόμιον νοθευεῖ ὁ θεῖος Πρόκλος διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας, ἐκβάλλει δὲ καὶ τὰς Πολιτείας διὰ τὸ πολλοὺς εἶναι λόγους καὶ μὴ διαλογικῶς γεγράφθαι, καὶ τοὺς Νόμους δὲ διὰ τὸ αὐτό, καὶ τὰς Ἐπιστολάς δ' ἐκβάλλει διὰ τὸ ἀπλοῦν τῆς φράσεως, ὡς καταλιμπάνεσθαι λβ' τοὺς πάντας διαλόγους· οἷς προστιθεμένοις ιβ' τῶν Νόμων καὶ δέκα τῆς Πολιτείας γίνονται οἱ πάντες διάλογοι νδ'. τούτων δὲ πάντων τὴν τάξιν μὴ πάνυ τι χρησιμεύουσαν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβαίνουσαν τῷ μήκει τὴν βραχυλογίαν ὑπερτιθέμεθα, λέγομεν δὲ ὁ ὁ θεῖος Ἰαμβλῆχος ἐποίησεν· αὐτὸς τοίνυν πάντας εἰς ιβ' διήρει διαλόγους, καὶ τούτων τοὺς μὲν φυσικοὺς ἔλεγεν, τοὺς δὲ θεολογικοὺς· πάλιν δὲ τοὺς δώδεκα συνήρει εἰς δύο, εἰς τε τὸν Τίμαιον καὶ τὸν Παρμενίδην, ὧν τὸν μὲν Τίμαιον ἐπὶ πᾶσι τοῖς φυσικοῖς, τὸν δὲ Παρμενίδην τοῖς θεολογικοῖς. τούτων δὲ ἄξιόν ἐστι τὴν τάξιν ζητῆσαι, διότι καὶ τούτους ἠξίωσαν πάντες πράττεσθαι. πρῶτον τοίνυν δεῖ τὸν Ἀλκιβιάδην πράττειν, διότι ἐν αὐτῷ γινώσκομεν ἑαυτούς· ἄξιον δ' ἐστὶ ποιεῖν ἢ τὰ ἔξω γινῶναι ἑαυτούς γινῶναι· πῶς γὰρ ἔχομεν ἐκεῖνα γινῶναι, ἑαυτούς ἀγνοοῦντες; ἔσχατον δὲ δεῖ τὸν Φίληβον, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ διαλέγεται, ὃ πάντων ἐπέκεινά ἐστιν· οὐκοῦν καὶ αὐτὸν δεῖ πάντων ἐπέκεινα καὶ τελευταῖον εἶναι. τοὺς δ' ἐν μέσῳ οὕτω δεῖ τάττειν· πέντε οὖσῶν τῇ τάξει κατὰ βάθος τῶν ἀρετῶν, φυσικῶν, ἡθι-

κῶν, πολιτικῶν, καθαρτικῶν, θεωρητικῶν, πρῶτον δὲ ἀναγνῶναι τὸν Γοργίαν ὡς πολιτικὸν ὄντα, δεύτερον δὲ τὸν Φαίδωνα ὡς καθαρτικόν· μετὰ γὰρ τὴν πολιτικὴν ζωὴν ἢ καθαρτικὴ ἔστιν· εἶτα ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἣτις διὰ τῆς ἡθικῆς ἀρετῆς προσγίνεται. ταῦτα δὲ τὰ ὄντα ἢ ἐν νοήμασι θεωροῦνται ἢ ἐν πράγμασιν· οὐκοῦν μετὰ τοὺς εἰρημένους διαιλόγους δεῖ ἀναγνῶναι τέταρτον τὸν Κρατύλον ὡς περὶ ὀνομάτων διδάσκοντα, εἶτα τὸν Θεαίτητον ὡς περὶ πραγμάτων. εἶτα ἐρχόμεθα μετὰ τούτους εἰς τὸν περὶ φυσικῶν διδάσκοντα, καὶ εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν Φαίδρον καὶ τὸ Συμπόσιον ὡς θεωρητικῶς καὶ περὶ θεολογικῶν διαλεγόμενους· καὶ οὕτως ἐπὶ τοὺς τελείους δεῖ ἐλθεῖν, τὸν Τιμαίον φημι καὶ τὸν Παρμενίδην. καὶ οὕτως μὲν περὶ τούτων λέγομεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους καὶ τὰς Πολιτείας πράττειν ἀξιουσί τινες, ἀξίον ἔστι καὶ τούτων τὸν σκοπὸν εἰπεῖν. τριῶν τοίνυν ὄντων εἰδῶν πολιτείας, τοῦ ἐξ ἐπανορθώσεως, τοῦ ἐξ ὑποθέσεως, τοῦ ἀνευ τῆς ὑποθέσεως· καὶ ἐξ ἐπανορθώσεως μὲν ὄντος, ὅταν τὰ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὄντα κακὰ ἢθι ἀδιάστροφα ποιήσωμεν, ἐξ ὑποθέσεως δὲ, ὅταν ὑποκειμένους νόμους ποιῶσι καὶ ἢθι τινα ἐν ταῖς πόλεσι, ἀνυποθέτου δὲ, ὅταν μηδὲν ἢ ὑποτεθέν, ἀλλὰ πάντα κοινὰ ᾧσιν, ὡς τὸ ἐμὸν σὸν εἶναι καὶ τὸ σὸν ἐμόν, καὶ τὴν ἐκάστου περιουσίαν ἰδίαν τε εἶναι ἅμα καὶ ἀλλοτριαν· περὶ μὲν οὖν τοῦ ἐξ ἐπανορθώσεως ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς διαλαμβάνει, περὶ δὲ τοῦ ἐξ ὑποθέσεως ἐν τοῖς Νόμοις, περὶ δὲ τοῦ ἀνυποθέτου ἐν τῇ Πολιτεία.

XXVII. Τελευταίον δ' ὄντος εἰς ζήτησιν κεφαλαίου ἐν τοῖς προτελείοις τῶν τοῦ Πλάτωνος διαλόγων τοῦ γνῶναι ποῖω τρόπῳ κέχρηται διδασκαλίας ὁ Πλάτων, πεντεκαίδεκα τοίνυν κέχρηται τρόποις διδασκαλικῶς· τῷ ἐνθουσιαστικῷ, τῷ ἀποδεικτικῷ, τῷ ὀριστικῷ, τῷ διαιρητικῷ, τῷ ἀναλυτικῷ, τῷ τεκμηριώδει, τῷ εἰκονικῷ, τῷ παραδειγματικῷ, τῷ ἐπαγωγικῷ, τῷ αναλογικῷ, τῷ ἀριθμητικῷ, τῷ κατὰ ἀφαίρεσιν, τῷ κατὰ πρόσθεσιν, τῷ ἱστορικῷ, τῷ ἐτυμολογικῷ. καὶ τῷ μὲν ἐνθουσιαστικῷ κέχρηται ἐν τῷ Φαίδρῳ νυμφόληπτος γενόμενος, καὶ ἐν τῷ ἢ τῶν Πολιτικῶν περὶ Μουσῶν διαλεγόμενος, καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ ὑποκρινόμενος τὸν δημιουργὸν διαλεγόμενον πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ ἐν ἄλλοις δέ τισιν· τῷ δ' ἀποδεικτικῷ πάλιν ἐν τῷ Φαίδρῳ δεικνὺς τὴν

ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διὰ μέσου τοῦ ἀτοκινήτου· τῷ δ' ὀριστικῷ ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς διαλόγοις, αὐτός τε ὀριζόμενος καὶ τοὺς προσδιαλεγόμενους ὀρίζεσθαι παρασκευάζων. τῷ δὲ διαιρητικῷ κέχρηται ἐν τῷ Σοφιστῇ, λέγων, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἰρηκάμεν, ὡς οὐδὲν καυχήσεται διαφυγὸν τὴν διαιρητικὴν μέθοδον, τὴν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν διὰ μέσου Προμηθέως. τῷ δὲ ἀναλυτικῷ ἐν Τιμαίῳ κέχρηται ἀναλύων τὰ φυσικὰ πάντα εἰς δεξιάμενην καὶ εἶδος, δεξιάμενην καλῶν τὴν ὕλην, τὸ δὲ εἶδος πάλιν εἰς σχήματα, τὰ δὲ σχήματα εἰς τρίγωνα, τὰ δὲ ἐπέκεινα τούτων μόνον θεὸν λέγων εἶδέναι καὶ τὸν τούτω φίλον. τῷ δὲ τεκμηριώδει κέχρηται ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ, λέγων τεκμηριῶν εἶναι τοῦ ψεύδους τὴν διαφωρίαν, τοῦ δ' ἀληθοῦς τὴν συμφωνίαν· τὸ δ' ἀληθὲς ἐαυτῷ οὔτε διαφωρεῖ οὔτε μάχεται. τῷ δὲ εἰκονικῷ ἐν Φαίδρῳ κέχρηται, ἀπεικάζων τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἡνιόχῳ, τὰς δὲ δυνάμεις αὐτῆς ἵπποις, καὶ τὸν μὲν λέγων ἀγαθόν, τὸν δὲ κακόν. τῷ δὲ παραδειγματικῷ ἐν ταῖς Πολιτεῖαις λέγων εἰκέναι τὴν μὲν πόλιν ναῖ, τὸν δὲ δῆμον ναυκλήρω, τοὺς δὲ ἄρχοντας ναύταις βουλομένοις μεθύσαι τὸν ναύκληρον, ὅπως ἐπ' ἐξουσίας ἔχοιεν πράττειν ὅ τι καὶ βούλονται· διαφέρει δὲ ὁ εἰκονικὸς τοῦ παραδειγματικῷ τῷ μᾶλλον τὸν εἰκονικὸν ἐνδείκνυσθαι καὶ μιμεῖσθαι τὴν φύσιν, ἣς ἔστιν εἰκὼν, τὸν δὲ παραδειγματικὸν ἥττον μιμεῖσθαι. ἀμέλει γοῦν καὶ τῷ τῆς εἰκότος ὀνόματι δυνατόν ἐστι καλέσαι τὸ ἀληθὲς πρᾶγμα· οὐ γοῦν τὴν ψυχὴν ἡνιόχον λέγοντες οὐκ ἂν ἀμάροισμεν· τῷ δὲ τοῦ παραδειγματικῷ οὐ δυνατόν καλέσαι· τίς γὰρ ἐρεῖ πόλιν ναῦν; τούτου δ' αἴτιον τὸ μᾶλλον εἰκέναι καὶ ἥττον. τῷ δὲ ἐπαγωγικῷ κέχρηται ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ἐνθα λέγει, ὅτι ὁ ἕνα πείθων καὶ πολλοὺς δύναται πείσαι, καὶ ὁ πολλοὺς πείθων καὶ ἕνα οἷός ἐστι πείσαι, καὶ τούτο πιστοῦται δι' ἐπαγωγῆς· ὁ γοῦν γεωμέτρης ἕνα πείθων καὶ πολλοὺς δύναται πείσαι, καὶ πολλοὺς πείθων ὁ αὐτός καὶ ἕνα δῆλον ὅτι πείσαι δύναται. * τῷ δὲ αναλογικῷ κέχρηται * ἐν τῷ Γοργίᾳ λέγων, ὅτι ὡς ἰατρικὴ πρὸς ὀψοποιίαν, οὕτως δικαστικὴ πρὸς σοφιστικὴν· ὥσπερ γὰρ ἰατρικὴ πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ συμφέρον ὁρῶσα προσφέρει τόδε τὸ βοήθημα ἢ τὸ ἄδρασμα καὶ ἀηδὲς ἢ, ἢ δὲ ὀψοποιητικὴ πρὸς τὸ ἡδὺ μόνον ὁρᾷ κεκαρκευμένον ποικίλαις ποιότησιν, οὕτως καὶ ἡ δικαστικὴ τὰ συμφέροντα μόνον καὶ ἀγαθὰ ποιεῖ, ἢ δὲ ῥητορικὴ τὰ ἡδέα

σοφιστικὴν δὲ ἐκεῖ τὴν ῥητορικὴν καλεῖ· ὅθεν λέγουσί ποτε τὸν Ἀισχίνην ἀναβάντα ἐπὶ τοῦ βήματος εἰπεῖν πρὸς τοὺς ἀκροατάς· ὅτι τί βούλεσθε; τί εἶπω; τί ὑμῖν χαρίσωμαι; δέδεικται δὲ τὸ εἰρημένον διὰ γεωμετρικῆς ἀναλογίας, ὡς τόδε, καὶ τόδε. τῷ δ' ἀριθμητικῷ κέχρηται ἐν Φιλίβῳ λέγων ἕξ εἶναι τάξεις τῶν ἀγαθῶν, καὶ ποῖαι αὐταί, ταύτας ἀπαριθμούμενος. τῷ δ' ἀφαιρητικῷ κέχρηται ἐν Τιμαίῳ, τηρῶν καὶ εὐρίσκων τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως πάντων τῶν εἰδῶν· τῷ δὲ προσθετικῷ ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ· καὶ τίθεται γὰρ ζητεῖν τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, πότερον σῶμα ἢ ψυχὴ ἢ τὸ συναμφοτέρον, καὶ δείκνυσιν, ὡς οὔτε τὸ σῶμα οὔτε τὸ συναμφοτέρον, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ καθ' αὐτήν· εἶτε προῖων προστίθῃσιν ὡς οὐ πάσα ψυχὴ· οὐ γὰρ δὴ ἢ γε φυτικὴ ἢ ἢ ἄλογος, ἀλλ' ἢ λογικὴ· καὶ πάλιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος μεσότης ἐστὶ τῶν τε θεῶν καὶ τῶν γενητῶν, καὶ ὅρα πῶς προῖων προσέθηκε τῇ ζητήσῃ. τῷ δ' ἱστορικῷ κέχρηται ἐν τοῖς Νόμοις, ἱστορῶν τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῶν Περσικῶν· τῷ δ' ἐτυμολογικῷ ἐν τῷ Θεαιτήτῳ.

XXVIII. Καὶ μέχρι μὲν τούτων ἔστω τὰ προτέλεια τῆς συναγωγῆς τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας ἐν ἔνδεκα κεφαλαίοις περικλεισθέντα· ἐνὶ μὲν τῷ περιέχοντι τὴν ἱστορίαν τοῦ φιλοσόφου, ἑτέρῳ δὲ τὸ εἶδος τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, καὶ τρίτῳ διὰ τί εἰς τὸ συγγράφειν ἦλθεν· τετάρτῳ δὲ διὰ τί τὸ διαλογικὸν εἶδος τῆς λογογραφίας ἐπετήδευσε, πέμπτῳ δὲ τίνα συμπληροῦσι τοὺς διαλόγους· ἕκτῳ πόθεν τὰς διαιρέσεις τῶν Πλάτωνος διαλόγων ποιητέον, ἑβδόμῳ πόθεν τὰς ἐπιγραφὰς δεῖ θηρᾶν, ὀγδόῳ δὲ, ποῖῳ τρόπῳ ὑψηλῆσεως ἐν τοῖς διαλόγοις κέχρηται, τοῦτ' ἐστὶ τί ἐστὶν ἡ διασκευὴ· ἑννάτῳ δὲ πόθεν τοὺς σκοποὺς τῶν διαλόγων θηρατέον, δεκάτῳ δὲ, τίς ἢ τάξις τῶν διαλόγων, τελευταίῳ δὲ, πόσοις τρόποις κέχρηται διδασκαλίας ὁ θειότατος Πλάτων.

ΣΧΟΛΙΑ.

Εἰς τὸν ΕΥΘΥΦΡΟΝΑ.

P. 2 A. δίκη ἢ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων κρίσις, γραφὴ ἢ ὑπὲρ δημοσίων. R. δίκην γὰρ βούλονται λέγειν πᾶσαν τὴν περὶ τὰ συμβόλαια ἀμφισβήτησιν, γραφὴν δὲ τὴν περὶ τὰ ἐγκλήματα κατηγορίαν. O.

A. βασιλέα] ἦν καὶ Ἀθήνησι βασιλεὺς, ἀλλ' οὐχ ὡς περ ἐν ταῖς ἄλλαις τῶν ὄλων ἀρχῶν, ἀλλὰ μόνων μυστηρίων προεστῆκώς μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ Ἀθηναίων καὶ ἀγῶνων τῶν ἐπὶ λαμπάδι· καὶ τὰ περὶ τὰς πατοίους θυσίας διώκει. καὶ δίκαι πρὸς αὐτὸν ἐλαγχάνοντο ἀσεβείας καὶ ἱερωσύνης ἀμφισβήτησεως, καὶ τοῖς γένεσιν καὶ τοῖς ἱερεῦσι πᾶσιν ὁ αὐτὸς ἐδίκαζεν. καὶ τὰς τοῦ φόνου δίκας εἰς Ἀρειον πάγον εἰσήγεν, καὶ τὸν στέφανον ἀποτιθέμενος· σὺν αὐτοῖς ἐδίκαζεν προηγόρευε δὲ τοῖς ἐν αἰτία ἀπέχεσθαι μυστηρίων καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. ἐδίκαζε δὲ καὶ τῶν ἀνύχων δίκας. τὴν δὲ συνοικοῦσαν αὐτῷ βασιλίσειαν ἐκάλουν. O.

B. ἀγνώστ] τοῦτ' ἐστὶν ἀγνώστος. R.

B. Πιθθεῖς] Πιθθεῖς δῆμος Αἰγιήδος Ἀθήνησιν, ἐξ οὗ οὗτος. R.

3 A. ἀτεχνῶς] παντελῶς, ἀπλῶς, ἢ καθάπαξ, ἰσχυρῶς, ἢ τελῶς. οἱ δὲ ἐν ἴσῳ τῷ ὄντι καὶ ἀληθείᾳ. οἱ δὲ δηλοῦν τὸ παράπαν καὶ καθόλου κατ' ἀλήθειαν. Ἄλλως. ἀτεχνῶς παντελῶς, ἢ ἀντὶ τοῦ λίαν, περισπωμένως· βαρυτόνως δὲ τὸ ἀπείρωτος. R S.

A. ἀφ' ἐστίας] ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γινομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους, ἐπεὶ ἔθος ἦν τῇ Ἐστία πρώτη τῶν ἄλλων θεῶν θύειν. φέρεται δὲ τις καὶ περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος· μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν φασί

τὸν Δία τὴν βασιλείαν παραλαβόντα ἐπιτρέψαι τῇ Ἐστία λαβεῖν ὅτι ἂν βούλοιο, τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι καὶ τὰς ἀπαρχὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλως, ἀφ' ἑστίας, παροιμία δὲ ἐστὶ, μετενῆνεται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερά δρωμένων· ἔθος γὰρ ἦν τῇ Ἐστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιῆσθαι. ἢ ἀφ' ἑστίας ἦτοι ἀπὸ τῶν οἰκειοτάτων· ἐστία γὰρ ἡ οἰκία. R S.

A. κακουργεῖν τὴν πόλιν] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

B. ὡς οὕτω γ' ἀκούσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, ὡς αὐτὸ ἔφη μὴ βούλεται . . . O.

C. ὁμοσε ἵεναι] δύο σημαίνει τοῦτο, παρὰ μὲν τοῖς ῥήτοσι τὸ ἀπ' ἐναντίας ἦτοι τὸ ἀντικείμενον, ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Διονυσόδωρον· αὐτὸς δὲ ὁρᾷ ἡμᾶς ὁμοσε πορευομένους· παρ' Ὀμήρω δὲ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦδε·

ὄσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἄλαδε προρέουσιν,
Ρῆσός δ' Ἐπτάπορος τε, Κάρησός τε Ροδῖος τε,
Γορήνικός τε καὶ Αἰσηπος, δῖός τε Σκαμάνδρος,
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
κάππεσον ἐν κονίησι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·

τῶν πάντων ὁμοσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων. O.

4 A. πολλοῦ γε δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. O.

A. ἢ που] ἴσως, σχεδόν. R.

C. πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν [καὶ] ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων ἀπὸ τοῦ πέλας ἦτοι ἐγγὺς ἐκαλεῖτο· ὁ δὲ ἔνδειαν προσίων, μίσθιος δὲ ὑπηρετῶν. Ἄλλως, πελάται εἰσὶν οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι, καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἐπτήμοροι, ἐπεὶ τῷ ἔκτω μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν. R S. πελάτης ἑταῖρος, συνήθης, παρὰ τὸ πελάζω, οἷον ὁ πέλας ὢν. O.

C. ἐξηγητοῦ] τοῦ τοὺς νόμους ἐξηγουμένου. R S.

D. μετάληψις ἢ στάσις αὕτη, καὶ μετάληψις ἄγραφος· οὐ γὰρ ἀπὸ ῥητοῦ τὴν παραγραφὴν ποιεῖται. ἢ μέντοι ἀντίθεσις ἀντεγκληματική· ἀντεγκαλεῖ γὰρ ὁ φεύγων, ὡς ἄξιος παθεῖν τοῦτο ὁ τεθνηκώς ὡς ἀνδροφόνος. O.

5 A. λέγοντα] σημειῶσαι πῶς οὐ πρὸς δοτικὴν ἀπέδανε τὸ λοιπὸν τοῦ λόγου, ἀλλ' αἰτιατικὴν ἐπήνεγκεν, οἷον κράτιστόν ἐστι μαθητῆ σὺ γενέσθαι αὐτὰ ταῦτα λέγοντα. O.

A. αὐτοσχεδιάζοντα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου καὶ προχείρου καὶ ἐτοίμου λέγοντα, χωρὶς αἰτίας. R S.

B. λάχε δίκην] κλήρω γὰρ εἰσηγον τὰς δίκας δι' εὐταξίαν. R.

D. κατὰ τὴν ὁσιότητα] ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, παραπλησίως τῇ ὁσιότητι. O.

6 B. ἄρα γε] ἴδε πῶς ὁ Πλάτων οὐ δέχεται περὶ θεοῦ λέγεσθαι τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν μυθευόμενα, οἷον ἔχθρας, πολέμους, συνουσίας καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ ὅλος γὰρ σκοπὸς τῆς καθ' ἑξῆς διαλέξεως εἰς τοῦτο σπουδάζει. R S.

C. ἐπὶ σχολῆς] ἐπὶ τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγομένης εὐκαιρίας. R S.

D. θεῖα] γρ. καὶ ὅσια ὅσια ἐστίν. R.

7 B. ἀπαλλαγείμην Ἀττικόν, ἢ συγκοπῆ τοῦ ἦ ἢ κατὰ κρᾶσιν. O.

8 C. Οὐδὲν] Ἀττικὸς ὁ τοῦ δὲν πλεονασμός. O.

11 B. Δαίδαλον, ὡς ἔοικε, τῶν τῆς γονῆς ὀχετῶν Σωκράτης ἀπόροια. ταύτη μοι δοκεῖ κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ λιθοξοικίην ἀσκεῖσθαι Σωκράτη τέως, εἰ μὴ Ἀρχέλαος ὁ φιλόσοφος ἀπὸ ταύτης ἀναστήσας τῆς τέχνης τὸν ἄνδρα φιλοσοφία ἠγάγετο· ἐτεκμήρατο γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς ἐντροχῆς καὶ δραστηριον καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὑπίως ἔχον, οἷς πρὸς τοὺς ὁμοτέχνους ἀντέλεγε στερόμενος τῶν μισθῶν. Δαίδαλος δὲ Ἀθηναῖος ἦν τῶν πᾶποτε ἀνδριαντοποιῶν περιφανέστατος. πρῶτος δὲ καὶ περισκιεὺς ἄγαλμα ἐσχημάτισε, τῶν πρὸ ἐκείνου κατὰ ταῦτο συμβεβληκότα τῷ πόδε τὰ βροῆτη ἐργαζομένων. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ὁ τοῦ περιμέναι καὶ νινεῖσθαι τὰ φιλοτεχνήματα αὐτοῦ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀνάκειται λόγος αὐτῷ, ὃν καὶ νῦν Σωκράτης παίζων Εὐθύφρονα προάγει. O.

12 A. ἵνα περ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς, ἐπὶ τῶν κατὰ φόβον ἐπεικῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τῶν Στασίνου Κυπρίων. R S.

A. θ' ἔρξαντα] γρ. καὶ στέρξαντα. R.

D. σκαληνός ὁ σκολιός καὶ πολυγώνιος· τοῦ γὰρ τριγώνου ἐστὶν εἶδη τρία, ἰσοπλευρον, ἰσοσκελές, σκαληνόν. R. τὸ σκαληνὸν γὰρ τρίγωνόν ἐστιν ἐκ τριῶν ἀνίσων πλευρῶν, τὸ δὲ ἰσοσκελές τρίγωνον τῶν δύο μὲν πλευρῶν ἴσων ἀλλήλαις οὐδῶν, μίας δὲ ἀνίσως ταῖς δυαίν. ἐν οἷς οὖν ὁ ἀρτιος ἀριθμὸς εἰς δύο ἴσα εἰς τέμνεται, ὡς ὁ ἰκτὼ φέρε, ὁ δὲ περιττός εἰς δύο ἄνισα, ὡς ὁ πέντε, εἰκότως τὸν μὲν ἰσοσκελῆ τὸν δὲ σκαληνὸν ὠνομάσθαι. O.

14 D. οὐ χαμαί] παροιμία, οὐ μὴ χαμαί πέσῃ, ἐπὶ τῶν δια-
κενῆς οὐδὲν λεγόντων, ἀλλ' ἐπιτυγχανόντων. R S.

E. οὐδὲν γὰρ] συνωδὸν τῷ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ ἐξῆς. O.

15 A. σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

A. γέρα] γο. καὶ ἔργα. R.

B. τὸν Δαίδαλον] γο. καὶ τὸν διδάσκαλον. R.

C. σημειῶσαι πῶς τῷ ἄρτι κατὰ Πλάτους ἐχρήσατο. O.

C. ἔκων εἶναι] Ἀττικὸν τοῦτο, καὶ παρέλκει τὸ εἶναι. γίνε-
ται δὲ ἐπὶ ἀρνητικῶν ἐπιφέρεται ποιοῦν ἀποφασιν, ἐπὶ κατα-
φατικῶν δὲ οὐκ ἔξον τοῦτο ποιεῖν. O.

D. εἶπερ τις ἄλλος] ὡς οὐδεὶς ἄλλος. R.

D. θῆς ὁ μισθοῦ δουλεύων. R.

D. δικασάθειν] ἤρουν διώκειν. R.

Εἰς τὴν Σωκράτους Ἀπολογία.

P. 17 D. πρῶτον] παραγραφικῶν δυνάμιν ἔχει τοῦτο· σχε-
δὸν γὰρ τοῦτο λέγει, ὅτι τοσούτοις ἔτεσιν οὐδενὶ δέδωκα δίκας
τὸν αὐτὸν τρόπον πολιτευόμενος. O.

D. τὸ τοῦ ἠθους ἀπλαστον πιθανότητα ποιεῖ. εἰκότως οὖν
οὕτω χρῆται νῦν Σωκράτης. O.

18 B. οὗτος ὁ Ἄντος Ἀνθεμίανος ἦν υἱός, Ἀθηναῖος γέ-
νος, Ἀλκιβιάδου ἐραστής, πλούσιος ἐκ βυρσοδεψικῆς· ὅθεν καὶ
σκωπτόμενος ὑπὸ Σωκράτους διὰ τοῦτο ἔπεισε μισθῶ
Μέλητον ἀσεβείας γραφὴν δοῦναι κατὰ Σωκράτους. μέμνηται
Ἀυσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία καὶ Ξενοφῶν ὁμοίως, καὶ Ἀρι-
στόξενος ἐν τῷ Σωκράτους βίῳ. . . Θεόπομπος δὲ Στρατιώτισιν
Ἐμβάδαυ αὐτὸν εἶπε παρὰ τὰς ἐμβάδας, ἐπεὶ καὶ Ἀρχιππος Ἰχθύ-
σιν εἰς σκντέα αὐτὸν σκώπτει. Μέλητος δὲ τραγωδίας φαῦλος
ποιητής, Θραξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατραχίαις, Πελαργοῖς
Δαῖον υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ὡς ἔπει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο,
καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔδθηκεν, ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκα-
λαῖς. ἐν δὲ Γεωργίῳ ὡς Καλλίαν περαινόντος αὐτοῦ μέμνηται.
μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀυσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία. O.

C. ἐρήμην κατηγοροῦντες] ἐρήμη δίκη ἐστίν, ὅταν μὴ
ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικαιηθῇ. R S.
ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην κατηγοροῦντες. λέγεται καὶ ἐρήμην
ἀλῶναι ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην ἐμπυσεῖν. ἐρήμη δὲ δίκη λέγε-
ται ἢ μὴ ἔχουσα τὸν ἀπολογοῦμενον. O.

C. εἰς Ἀριστοφάνην αἰνίττεται τὸν κωμικόν. O.

19 B. ἀνωμοσία ἐπὶ δίκη λέγεται, διὰ τὸ ὁμνῶναι ἑκα-
τέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα ὅτι ἠδίκηται, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον
μὴ ἠδίκηκέαι. οἱ δὲ ἀνωμοσίαν τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἀμαστυ-
ροῖς καὶ ἀνεγγράφοις εἰς ὄρκον περισταμένην δίκην, ἐφ' οἷς οἱ
κρίται δοξάζουσιν. ἐνοιο ὅταν ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνι σκηπτουμένου
τινὸς κάμνειν ὁ ἀντίδικος ἀντομνύηται, φάσκων προσποιεῖσθαι
αὐτόν, καὶ περὶ τοῦτου διαλαμβάνουσιν οἱ δικασταί. οἱ δὲ, ὅτι ὁ
τοῦ κατηγορουμένου ὄρκος ἀνωμοσία, ἐπὶ τῷ τάληθῇ ἀπολογή-
σεσθαι, ὡς περ τοῦ κατηγοροῦντος πρότερον διωμοσία, ἐπὶ τῷ
τάληθῇ κατηγορήσειν. R S.

C. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς φαλακρὸς ἦν, ὡς αὐτὸς
φησὶν Εἰρήνη· ἐκωμωδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην,
μιμνεῖσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος·

τίς δὲ σύ; κομψὸς τις ἔροίτο θεατῆς

ὑπολεπτόλογος γνωμιδιώτης εὐριπιδαριστοφανίζων.

καὶ αὐτὸς δ' ἐξομολογεῖται Σκηναῖς καταλαμβανούσαις·

χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ, φησί, τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ·

τοὺς νοῦς δ' ἀγοραῖους ἦττον ἢ κείνος ποιῶ.

Ἀριστάνυμος δ' ἐν Ἠλίῳ ἠγοροῦντι καὶ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι
τετραδί φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διο τὸν βίον κατέτριψεν ἐτέροις
πονῶν· οἱ γὰρ τετραδί γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦ-
σθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν
ἱστορεῖ. ταύτη δὲ καὶ Ἡρακλῆ φασὶ γεννηθῆναι. τρεῖς δ' ἔσχεν
υἱούς, Φίλιππον τὸν τοῖς Εὐβούλου δράμασιν ἀγωνισάμενον,
καὶ Ἀραρότα ἰδίους τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασι διηγωνισμένον,
καὶ τρίτον, ὃν Ἀπολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ
Δικαίαρχον Φιλεταῖρον. κατεκλήρωσε δὲ καὶ τὴν Αἰγίναν, ὡς
Θεογένης ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης. κωμωδεῖται δὲ ὅτι καὶ τὸ τῆς
εἰρήνης κολοσσαῖκὸν ἐξῆραν ἀγαλμα· Εὐπολις Ἀυτολύκῳ, Πλά-
των Νίκαις. O.

E. προῖκα] κατὰ δωρεάν, ἄνευ μισθοῦ. R.

Ε. ἢ δ' ὅς — ἦν δ' ἐγὼ] ἔφη οὗτος — ἔφην δ' ἐγώ. R.

20 A. Χαιρεφῶν οὗτος ὁ Σωκρατικός ἰσχνός ἦν καὶ ὠχρός, τὸ δὲ ἦθος συνοφάντης καὶ κόλαξ, πρὸς δὲ καὶ κλέπτῃς καὶ ἀνημρός, τὴν δὲ περιουσίαν πένης. Εὐπολις μὲν οὖν ἐν Πόλεσι διὰ τὴν χροιάν πύξινον αὐτὸν καλεῖ, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀρμισ νυκτερίδα, ἐν δὲ Τελμισσεῦσιν εἰς συνοφάντην ἀποσκώπτει· Κρατίνος Πυτίνῃ εἰς ἀνημρὸν καὶ πένητα· Εὐπολις δ' ἐν Κόλαξιν Καλλίου κόλακα λέγει, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δράμασι κλέπτῃν ἐν δ' Ὀρμῃς νυκτὸς αὐτὸν παῖδα καλεῖ. O.

21 A. ἀνεῖλεν] χρησμὸς περὶ Σωκράτους δοθεὶς Χαιρεφῶντι τῷ Σφητίῳ·

σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος Εὐριπίδης·

ἀνδρῶν δ' ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος. O.

Ε. ἦα] ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεν. R.

Ε. ἰτέον] κατὰ κοινὸν τὸ ἐδόκει, ἢ ἢ ἐδόκει οὖν ἰτέον εἶναι σκοποῦντι. O.

Ε. νῆ τὸν κύνα] Ραδαμάνθυνος ὄρκος οὗτος ὁ κατὰ κύνας ἢ χηνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιοῦτου·

οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων,

ἔπειτα χην· θεοῦ δ' ἐσίγων,

Κρατίνος Χείρωσι. κατὰ τούτων δὲ νόμος ὀμνύναι, ἵνα μὴ καταθεῶν οἱ ὄρκοι γίνωνται. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. R S.

22 A. ἢ μὴν] ὄντως δή. R.

B. ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπ' αὐτόπτῳ, ἐπ' ὄψει. R.

C. ἤκουσαν] γὰρ. ἃ οὐκ ἦσαν. R.

23 E. Ἄνυτος μὲν καὶ Μέλητος εἴρηται τίνες, ὅτι ὁ μὲν πλούσιος ἐκ σκυτοδεψικῆς, Μέλητος δὲ τραγωδιοποιὸς φαῦλος· Ἄνικων μέντοι πατὴρ ἦν Ἀντολύκου, Ἴων γένος, δήμων Θεοτίκιος, πένης, ὡς Κρατίνος Πυτίνῃ, Ἀριστοφάνης Σφηξίν. Εὐπολις δ' ἐν Φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ Ροδία κωμωδεῖ αὐτόν, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ Ἀντολύκῳ εἰς ξένον, Μεταγένης δ' Ὀμήρῳ εἰς προδότην·

----- καὶ Ἄνικων ἐνταυθά που

-- προδοῦς Νανάκτον ἀργύριον λαβὼν

ἀγορᾶς ἀγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται. O.

24 C. χαριεντίζεται] εὐτραπελεύεται, σκώπτει. R.

25 C. ὡ τῶν] ὡ οὗτος, ὡ ἑταῖρος, ὡ τάλαν, ὡ μέλε· ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνων, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὡ τῶν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βαρύνουσι, καὶ βέλτιον ἀδύνατον γὰρ μίαν λέξιν εὐρεθῆναι δύο ἔχουσαν περισπωμένης. Αἰδύμος δὲ τὸ πλήρες εἶναι φησὶν ὡ ἔταν, ἀγνοῶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἔτης ἢ κλητικῆ ἔστιν ἔτα, καὶ Δωρικῶς ἔταν. R S.

27 C. ἀντιγραφὴ ἐστίν, ὅταν ὁ φεύγων καὶ αὐτὸς γράφεται τὸν διώκοντα, ὡς ἐπὶ τῶν λαγχανόντων τὴν μὴ οὔσαν δίκην καὶ τῶν παραγραφομένων· καὶ οὗτοι γὰρ τρόπον τινὰ κατηγοροῦσιν. R S.

D. καλῶς γε σὺ ποιῶν, Σώκратες, ὄνοις καὶ ἵπποις τοὺς θεοὺς Ἀθηναίων παραβάλλεις. O.

28 C. τιμωρήσεις] ἀντὶ τοῦ ἐδικήσεις, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰ τῷ Πατρόκλῳ ἐδικήσῃς τὸ φόνου παράσχης. τὸ τιμωρῶ δὲ σημειώτεον οτι δοτικῆ συντάσσεται, ὅτε ἀντὶ τοῦ βοηθῶ λαμβάνεται. O.

30 D. πολλοῦ δέω] πόρρω λίαν εἰμί. R.

31 C. τί τὸ Σωκράτους δαιμόνιον ὃ τινὲς φασὶν ὅτι ἦχῳ τὸ καὶ ἔξιόν καταλαμβάνεται αὐτῷ οὖς. O.

40 D. κατέδαρθεν] κατεκοιμήθη. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΩΝΑ.

P. 43 A. ἐπιεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς παρὰ Πλάτωνι. R S.

D. ἀλλὰ δοκεῖ] γράφεται καὶ ἀλλὰ δοκεῖν. R.

45 C. χωρὶς μὲν] γράφεται καὶ ἀλλὰ χωρὶς μὲν. R.

D. εἰ γὰρ ὠφελον] ἀντὶ τοῦ εἶθε. R.

46 E. ὅσα γε τὰνθρώπεια] ἀντὶ τοῦ ὅσον κατ' ἀνθρώπον, ὅσον εἰς γυνῶσιν ἤκεν ἀνθρώπων, ὅσον αἰσθάνεσθαι ἀνθρώπος δύναται. O.

48 C. χρήματα πρᾶττοντες ἀντὶ τοῦ τελούντες. R.

50 A. εἰπέ μοι] σημειώσαι τὴν μετάβασιν τοῦ ἀριθμοῦ. O.

51 E. γεννῆται οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερά. οἱ δὲ ὁμογάλακτας, φράτορας, συγγενεῖς τοὺς γεννήτας. R S. ζῆται δὲ εἰ διὰ β' ἢ γραφόμενον γεννῆται ὀφείλει γραφεσθαι. O.

54 D. δύο σημαίνει τὸ ἴσθι, τὸ τε ὑπάρχειν καὶ τὸ γινῶναι. εἰ μὲν οὖν κατὰ τὸ ὑπάρχειν, τοῦτο βούλεται ἐνταῦθα δηλοῦν· ἔσο νῦν καὶ διαγίνου τοῖς παροῦσιν εἰς πάντα ὅσα γέ μοι δοκεῖ, ἢ ταῦτα νῦν ἔσο τὰ ἐμοὶ δοκούντα. κατὰ δὲ τὸ τοῦ γινῶναι σημαίνοντος οὕτως· γινῶθι κατὰ τὰ ἐμοὶ νῦν δοκούντα ὡς εἶπερ ταῦτα ἔρεῖς μάτην ἔρῶν. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΩΝΑ.

P. 57 A. οὐδεὶς πάνν τι] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἐστὶ γὰρ τὸ ἐξῆς οὕτως· πάνν οὐδεὶς ἐπιχωριάζει. O.

58 B. θεωρίαν ἀπάξειν] ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἀπενεργεῖν. θεωροὶ δὲ εἰσιν οἱ πεμπόμενοι θῦσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν· ὅθεν καὶ αἱ ὁδοὶ δι' ὧν ἐπορεύοντο θεωρίδες κέλευθοι ἐκαλοῦντο, καὶ τὰ διδόμενα θεωρικά, καὶ ἡ ναῦς ἢ εἰς Ἀῆλον πεμπομένη θεωρίς, καὶ ὁ ἱερεὺς θεωρός. R S.

60 B. ἄτοπον τὸ θαυμαστόν, ὡς καὶ ἐν Θεαιτήτῳ φησὶν· οὐδὲν γ' ἄτοπον, ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον ἦν· ἐσαφηνίσθη γὰρ διὰ τῆς ἀντιθέσεως. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνυπόπτου· Ἐὐπολις Μαριμᾶ·

καὶ πόλλ' ἀγάθ' ἐν τοῖσι κουρείοις ἐγώ
ἀτόπως καθίζων, κούδὲ γινώσκειν δοκῶν.

καὶ τὸ ἀδόκητον καὶ ἀνυπονόητον. οἱ δὲ ἄλογον. R S.

61 C. καθῆκε τὰ σκέλη] συντονώτερον ἀνέλαβε σχῆμα καὶ σεμνότερον, ὡς περὶ προβλήματος σεμνοτέρου μέλλον διαλέγεσθαι. R S.

D. τὸ μὴ θεμιτὸν] κατὰ τὸν Κέβητα ἢ τάξις τῶν προβλημάτων· τὸ πρῶτον πρόβλημα τὸ μὴ ἐξάγειν ἑαυτὸν, οὐ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφείως ληφθέν. S.

D. οὗτος ὁ Φιλόλαος Πυθαγόρειος ἦν, ἐξ Ἰταλίας πεφευγὼς διὰ τὸν ἐμπρησμόν τὸν τότε ὑπὸ Γύλωνος γενοῦσα διὰ τὸ ἀνεπιτήδειον αὐτὸν πρὸς φιλοσοφίαν ὄντα ἀπελαθῆναι τοῦ ὁμα-

κοῦτον. ὅς καὶ δι' αἰνιγμάτων ἐδίδασκε, καθάπερ ἦν ἔθος αὐτοῖς. ἤλθεν οὖν οὗτος εἰς Θήβας, τεθνεῶτι τῷ διδασκάλῳ Ἀντισιδί χράς ποιήσων, ἐκεῖ τεθαμμένῳ. Ἰππαρχος δὲ καὶ Φιλόλαος μόνοι τῆς εἰρημένης συμφορᾶς τῶν Πυθαγορείων διεσώθησαν [πρὸς τὸν Ἀσίον δὲ τοῦτον Πλάτων ποιεῖται τὸν διάλογον]. R S.

E. τὸ μὲν ἴσως διὰ τὸ μυθικὸν ἐπιχείρημα, τὸ δὲ μάλιστα διὰ τὸ φιλόσοφον. R S.

E. μέχρις ἡλίου δυσμῶν] ὡς ζήσεσθαι μέλλον μέχρις ἡλίου δυσμῶν. ἐν γὰρ ἡμέρᾳ φονεύειν ἀπίεστο, καθὰ τοῖς Πυθαγορείοις τὸ ἐν μεσημβρίᾳ καθεύδειν, διὰ τὸ τὸν ἥλιον τότε μᾶλλον ἐνεργεῖν. R S.

62 A. τᾶλλα] οἶον πλοῦτος, δόξα, ξίφος. ἐπαμφοτερίζει γὰρ καὶ τᾶλλα πάντα, θάνατος δὲ μόνως ἀγαθόν ἐστιν. R S.

A. οἷς βέλτιον τεθνήσκειν] κατὰ Σωκράτην ἢ τάξις τῶν προβλημάτων. πρῶτον γὰρ δὴ ἐθέλειν ἀποθνήσκειν κατὰ προαίρεσιν, εἶτα μὴ ἐξάγειν ἑαυτὸν κατὰ φύσιν. S.

A. ἐπιγέλασας, ἴτω Ζεὺς] ἐγέλασε, διότι ἐκάλεσε τὸν φονεύοντα ἑαυτὸν εὐεργέτην. τὸ δὲ ἴτω ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἴστω, τῇ Βοιωτικῇ διαλέκτῳ· ὁ δαίμωνισιν ὅτι φύσει τὸν Σωκράτην θαυμάζει. R S.

B. ἐν ἀπορρήτοις] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον πρόβλημα, τὸ μὴ δεῖν ἐξάγειν ἑαυτὸν, οὐ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφείως ληφθέν· ἔπειτα δεύτερον διαλεκτικὸν καὶ φιλόσοφον. R S.

C. ὁ μέντοι νῦν] ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον πρόβλημα τὸ τοὺς φιλοσόφους ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. S.

64 A. κινδυνεύουσιν] ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης καὶ ἀποδείξεως τοῦτο αὐτοῖς συνάγεται. R S.

B. γελασειοντα] γελαστικῶς ἔχοντα, γελάσαι θέλοντα. R.

B. θανατῶσι] θανάτου ἐπιθυμοῦσιν. R.

D. ἡμιστά] οὐδαμῶς. R.

D. καθ' ὅσον μὴ πολλῇ ἀνάγκῃ] τοῦτο ἐπεξηγηματικόν ἐστὶ τοῦ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, τοῦ ἔαν ὅτι μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν, ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη. τὸ γὰρ ὅτι ἴσον τῷ καθ' ὅσον. λείπει δ' ἐκεῖ τὸ κοινωνεῖν αὐτοῦ· ὅπερ δὴ νοεῖται καὶ συνυπακούεται. R S.

65 B. ἢ δ' ὅς] ἔαν μὲν ἢ δύο μέρη λόγου, ἔσται ἔφη δὲ ὅς, τούτεστιν ἔφη δὲ οὗτος· οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι αὐτὸ μόνον σημαίνει

τὸ ἔφη. εἰ δὲ ἢ ἐν μέρος λόγου, ἔσται φίλος, ὡς Ἀθηναῖοι, ἢ ὄφελος, ὡς Αἰγυπτῆται, ἢ ὄσος, ὡς Χαλκιδεῖς, ἢ πρὸς τὰ ἱερά γρόνται. τίττεται δὲ ἐπὶ παντός προσώπου καὶ ἀριθμοῦ, ὡς τὸ ἄ τῶν. R.

67 A. ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη] ἀντι τοῦ εἰ μὴ κατὰ τὰ ἀναγκαιῶν. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· μηδὲ κοινωνῶμεν εἰ μὴ κατὰ τοῦτο καθ' ὃ πᾶσα ἀνάγκη. . . . O.

E. διαβέβληται] ἀντι τοῦ διαβεβλημένως ἔχουσι πρὸς τὸ σῶμα. R.

E. ψυχῆ] γρ. καὶ τὴν τύχην ἔχειν. R.

69 B. ἔχη] γρ. καὶ οὐδ' ἀληθῆς ἔχουσα. R.

72 A. ἰδέ τοίνυν] Ἀττικοὶ ὀξύνουσι τὰ ἰδέ, λαβέ, εὔρέ, ὡς τὰ ἰλδέ, εἰπέ. O.

C. ὁμοῦ πάντα] ὁμοῦ σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ ἐγγύς, ὡς δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας· καίτοι τὸν μὲν ἀνδριάντα τοῦτον οὕτω πενήτηντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι Σαλαμῖνιοι, ἀπὸ Σόλωνος δ' ἔστιν ὁμοῦ σ' ἔτη καὶ μ'. καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτος· εἰδὶν ὁμοῦ πάντες δισμύριοι Ἀθηναῖοι. καὶ Μένανδρος ἐν τῷ Ἐαντὸν τιμωρομένῳ·

πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, δαιμονῶς γερονῶς ἔτη

τοσαῦθ' ; ὁμοῦ γὰρ ἔστιν ἐξηκοντά σοι.

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι· ἢ γὰρ τὸν Τριφάλῃτα τίκτουσα φησὶ

λάβεσθε· καὶ γὰρ ἔσθ' ὁμοῦ.

δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐν ταύτῳ· Ὀμηρος·

ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐγράφημεν ἐφ' ὑμετέροισι δόμοισι,

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· οὐκοῦν εἰ μὲν τι εἴσομεν τούτων συμβάντων ὑμᾶς, οὐ καθαροῖς ὁμοῦ διατρέψομεν. ἔστι καὶ χρονικόν· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι·

πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

ἔχει καὶ δύναμιν συλλεκτικὴν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Τροίᾳ· οἱ Θράκες Διβύτροες καλοῦνται· πάντα νῦν ἤδη σθ' ὁμοῦ. ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ. R S.

74 B. τότε μὲν] γρ. καὶ τῷ μὲν — τῷ δέ. R.

75 D. ὁ ἔστι] ἀντι τοῦ τὸ ὅν ὃ πάντα περιείληφε. O.

78 A. ἐξεπάσχη] γρ. καὶ ἐξιάσχηται. R.

83 A. ὅσον μὴ ἀνάγκη] ἀντι τοῦ εἰ μὴ ὅσον κατὰ τὰ τῆς ζωῆς συνεκτικᾶ· ταῦτα γὰρ καὶ ἀναγκαῖα. O.

86 E. ὑπερδικεῖν] ἤγουν συνηγορεῖν. καὶ ὑπέρδικοι οἱ συνηγόροι. R.

E. θράττον] ταράττον, ἐνοχλοῦν. R.

89 C. πρὸς δύο οὐδ' Ὁρακλῆς] ταύτης τὴν αἰτίαν ὁ Δοῦρις οὕτως ἀφηγεῖται. Ἡρακλῆα φησὶ βωμὸν δειμάμενον ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ πυγμῆς ἀγῶνα θεῖναι, καὶ νικήσαντα, τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα πάλιν ἀγωνιζόμενον, ὑπὸ Ἐλάτου καὶ Φεράνδρου πάλῃ ληφθῆναι, καὶ ἐξ ἐκείνου τὸ πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς παροιμισθῆναι. Ἐξεφυλλίδας δὲ αὐτὸν ὑπὸ Κτεάτου καὶ Εὐρύτου τῶν Μολιονιδῶν ἠττηθῆναι κατὰ τὴν ἐπ' Ἀνγέαν στρατείαν· διαγθέντα δὲ ἄχρι τῆς Βουπρασίδος καὶ περιβλεψάμενον, ὡς οὐδεὶς ἐξίκετο τῶν πολεμίων, ἀναψῆσαι τε, καὶ ἐκ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ πίνοντα προσαγορευῆσαι τοῦτο ἠδὲ ὕδωρ· ὃ νῦν δαίννεται ἰόντων ἐκ Ἀύμης εἰς Ἡλιν, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων βαδὺ ὕδωρ. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Φερεκῆδης καὶ Κώμαρχος καὶ Ἴστρος ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς ἱστοροῦσι. καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦς τοὺς Μολιονίδας ἰόντας εἰς Κόρινθον λοχῆσαντα τὸν Ἡρακλῆα περὶ Κλεωνᾶς ἀποκτείναι· ὅθεν Ἡλείοις ἀπόμοτον εἶναι τὰ Ἴσθμια ἀγωνίζεσθαι, ὅτι θεωροῦς πεμφθέντας εἰς τὸν Ἴσθμὸν τοὺς Μολιονίδας ἐλὼν Ἡρακλῆς ὑπὸ Κορινθίων ἐδέχθη. Ἡρόδοτος δὲ καὶ Ἑλλάνικὸς φασὶν ὡς, ὅτε τὴν ὕδραν Ἡρακλῆς ἀνήρει, τὴν Ἡραν αὐτῷ καρκίνον ἐφορηῆσαι, πρὸς δύο δὲ οὐ δυνάμενον μάχεσθαι σύμμαχον ἐπικαλέσασθαι τὸν Ἰόλεον, καὶ ἐντεῦθεν ῥηθῆναι τὴν παροιμίαν. ἐμνήσθη δὲ ταύτης Πλάτων καὶ ἐν ἰα' Νόμων· ὁρθὸν μὲν δὴ τὸ πάλαι τε εἰρημένον, ὡς πρὸς δύο μάχεσθαι χαλεπὸν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

89 E. ἤσθησαι] γρ. καὶ σύ. R.

96 A. ὑπερήφανος] ὑπέρφρων. R.

99 B. καρδόπω] τῇ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. R.

D. παροιμία, δεύτερος πλοῦς, ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πρατίντων, παρ' ὅσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν ἀσφαλῶς παρασκευάζονται τὸν δεύτερον. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἠθικῶν, καὶ Μένανδρος Κεκουφάλῳ καὶ Πλοκίῳ καὶ Θεοφορομένη. R S.

101 D. τὴν αὐτοῦ σκιάν δέδοικεν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους. R S.

102 D. ξυγγραφικῶς ἐρεῖν] ἐπειδὴ ἤσθητο ἑαυτοῦ ὁ Σωκράτης τῷ παρὶσθι χρησαμένου σχήματι δι' ὧν φησὶ παρέχων ὑπερέχον ταύτη φησὶν συγγραφικῶς ἐρεῖν, ὡς τῶν τοιούτων τῆς ἐπιμελείας ὄντων καὶ λογογραφικῆς ιδέας κατὰ σχολὴν τοῖς τοιούτοις καλλύνεσθαι προμηθουμένης, ἀλλ' οὐ διαλεκτικῆς ἐτοιμότητα καὶ λέξιν καὶ διάνοιαν ἀποσχεδιαζούσας. τοιαῦτα δὲ σχήματα πολλὰ παρὰ Θουκυδίδη καὶ τοῖς λοιποῖς, μάλιστα δὲ τὸ ἐν τῇ Κορινθίων δημηγορίᾳ οὕτως εἰρημένον· καὶ προεπιβουλεύειν μᾶλλον αὐτοῖς ἢ ἀντεπιβουλεύειν· πρὸς ὃ οἶμαι καὶ τὸ παρὸν Σωκράτει ἐξενήνκεται. O.

103 B. οὐκ ἂν ποτέ φαμεν ἐθελῆσαι] σημειῶσαι ὀριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικῶ. O.

C. οὐδ' ἂν ἔφη] γρ. καὶ ὁ δ' αὖ. R.

104 C. ἐναντίον γέ ἐστι δύας] καθ' ὃ ἀριθμοὶ ἄμφω οὐ, καθ' ὃ δὲ ἐναντιότητα δεδεγμένοι. O.

105 B. καὶ μὴ μοι] καὶ μὴ μοι ἦν ἂν ἐρωτῶ ἀποκρίσει ἀποκρίνου, ἀλλ' ἄλλην, μιμούμενος ἐμέ. R.

107 A. ἀναβάλλοιτο] ἀνακρούοιτο. R.

B. ἔρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ὡς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι. ταύτας δὲ τῷ Ἐρμῇ ἀφιερουσιν ὡς ὄντι καὶ τούτῳ ἐνὶ τῶν ἐνοδίων θεῶν. R S.

E. πορεῦσαι] ἀντὶ διαπορθμεῦσαι, διαπεράσαι. O.

108 A. θυσιῶν] γρ. καὶ ὀσίων. R.

108 D. Γλαύκου τέχνη] ἢ ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως κατεργαζομένων, ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. Ἰππασος γὰρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν εἶναι τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, κρονομένους δὲ τούτους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδόντα τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρώτον ἐγγειροῦσαι δι' αὐτῶν χειρορρογεῖν, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πραγματείας ἔτι καὶ νῦν λέγεσθαι τὴν καλουμένην Γλαύκου τέχνην. μέμνηται δὲ τούτου Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς μουσικῆς ἀκροάσεως, καὶ Νικολῆς ἐν τῷ

περὶ θεωρίας. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα τέχνη γραμμάτων, ἣν ἀνατιθέασι Γλαῦκῳ Σαμίῳ, ἀφ' ἧς ἴσως καὶ ἡ παροιμία διεδόθη· οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὔρεν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος. R S.

109 B. αὐτὴν δὲ τὴν γῆν] τοῦτ' ἐκεῖνο, ὃ λέγει ἐν τῷ Τιμαίῳ, τὸν οὐρανὸν τῶν τεσσάρων εἶναι στοιχείων, ἀφ' ἑκάστου τοῦ καθαρωτάτου καὶ οἶον νῶ μόνῳ θεατοῦ τε καὶ ληπτοῦ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ποιητοῦ δεηθέντος. R.

110 E. κατεδηδεσμένοι] καταβεβρωμένοι. R.

111 E. αἰώραν] ὑψωσιν, ἔπαρσιν. R.

112 D. ἀμφοτέροις] γρ. ἀναντες γὰρ πρὸς ἀμφοτέρα. R.

114 C. ὥστε ἀρετῆς] ὁ μηδενὸς ἄλλου χάριν τὴν ἀρετὴν διατεινόμενος χαρακτηρίζειν τί πέπονθας; ὡς περὶ παλινοδίαν ἄδεις καὶ τῆς εἰσέπειτα ῥαστώνης τὸ τῆς ἀρετῆς ἀπεμπολεῖς ἄπρατον; ἀλλ' ἢ τῶν πρὶν λήθεσο ἢ οὐκ ἐνόησας. O.

115 D. ἠγγυῆσατο] γρ. ἠγγυάτο. R.

117 C. ἀστακτὶ] ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ σταγόνα, ἀλλ' ἀθρόα καὶ ποταμηδόν. O. γρ. ἀβασταντὶ καὶ βίᾳ. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΥΛΟΝ.

P. 384 A. χαλεπὰ τὰ καλὰ] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὠμότητα. φησὶ δὲ αὐτὴν Δίδυμος ὑπὸ Σόλωνος ἀναφωνηθῆναι ἐπὶ Πιπτακῶ ἱκετεύοντι τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι, καὶ φάντι χαλεπὸν ἐσθλὸν φῦναι, διὰ τὸ τὸν Περίανδρον εἰς ὠμότητα μεταβαλεῖν. ὅθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν ἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθὰ.

μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἐπίχαμος καὶ Πλάτων Πολιτεία καὶ Κρατύλῳ. R. S.

C. σκοπεῖν] γρ. σκόπτειν. R.

E. τῶν μεθιστάντων] γρ. τῶν ἐθιστάντων. R.

391 C. ἀλήθειαν τὴν Πρωταγόρου] τοῦτο διαπαίξει τῶν Πρωταγόρου, ἐν οἷς φησὶν ἐκεῖνος· τὸ ἑκάστῳ δοκοῦν ἀληθές ἐστίν. O.

E. περὶ τοῦ ποταμοῦ] περὶ τίνος. R.

395 B. ἀτηρὰ] ἀκόλαστα, ὕβριστικά, χαλεπά, κακά, βλαβερά. R.

E. ταλάντατον] ἀτυχεστάτον. R.

396 E. ἀποδιοπομπεύσθαι φασὶ τὸ ἀποτρέπεσθαι τον προστρόπαιον Δία καὶ οἰονεὶ καθαιρέσθαι τὰ δεινά. RS.

397 B. χείρειν ἔαν] γρ. χεῖραι. R.

D. θεῖν] τρέχειν, σπεύδειν. R.

D. ἐπονομάσαι] ἐπικαλέσαι. R.

398 C. γερόνασιν ἐρασθέντες] σημειῶσαι διὰ σύνταξιν. O.

401 A. κούφως] καλῶς, μετρίως. R.

402 C. ἄπνιεν] ἰμῖλει, συνεγίνετο κατὰ νόμον καὶ ἐμύγνυτο, συνῶκει. R.

403 E. τὸν Πλούτωνα ἀπὸ τούτου ἔσχε τὸ ὄνομα] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

405 D. ὁμοπολῶν] γρ. καὶ ἐπισκοπῶν. R.

407 D. ἄροατον] ἀσφαλὲς ἢ ἀκάματον, οἱ δὲ ἰσχυρόν, ἔνιοι μικρόν, οἱ δὲ μέγα, οἱ δὲ τὸ σκληρόν καὶ ἀμετάστροφον. R.

411 D. περὶ τὸ φέρεσθαι] γρ. καὶ περὶ τὸ φεῖν γε. R.

412 B. ἐσύθη] ἀπεφέρετο, ἀπηνέχθη. R.

D. διὰ τοῦ ὄντος] γρ. καὶ ἰόντος. R.

413 A. παροιμία, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶς, ὅμοιον τῶ ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις. R. παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν πέρα τοῦ δέοντος τι ποιοῦντων, οἷον ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἐπήδησεν. εἰσηῖται δὲ ἐντεῦθεν. Φάυλλος τις κούφωτατος πάντων ἄλματι μετέωρον φέρειν ἐαυτὸν πενήκοντα πρὸς τοῖς πέντε πόδας παρὰ δόξαν ἐπὶ μήκος ἤλατο. ὃν καὶ διὰ τοῦτο θανατώσαντες οἱ πρὸς αὐτὸν ἀμιλλώμενοι στίγῳ τὸ θανάμα αἰοῖδιμον τῷ μακρῷ καταλελοίπασιν γρόνῳ,

πέντ' ἐπὶ πενήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος ποιησάμενοι. οὗτοι γὰρ ὀρύγματα τέμνοντες τάφρων ἐπὶ πενήκοντα μόνον πόδας διεστηκότα τὸ τῆς ἀγωνίας ἀκρότατον ἐπεδείκνυντο. αὐτὸς δ' ὑπερπαίσας τοῦτο πέντε ποσὶν . . O.

415 D. φοπῆν] γρ. καὶ φοήν. R.

420 D. τῇ κατ' ἀνάγκην] γρ. καὶ κατὰ τὰ ἄγκη. R.

421 D. ἀγῶν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει, ἐπὶ τῶν φύσει φαιδύμων καὶ ἀμελῶν, ἦτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασίζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων ἐνταῦθα οὐ-

τως· οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ἀγῶν δέχεσθαι, καὶ ἐν Νόμων ἔκτῳ· ἀλλὰ γὰρ ἀγῶνα προφάσεις φασὶν οὐ πάνυ δέχεσθαι. Αἰσχύλος δὲ φησὶ Γλαύκῳ Ποτνιεῖ·

ἀγῶν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους·

καὶ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. RS.

424 C. δεινοὶ] ἱκανοί, ἢ δέους ἄξιοι, ὡς νῦν. R.

D. τῶν χρωμάτων] γρ. καὶ φαρμάκων. R.

428 D. θαμά] πυκνῶς, συχνῶς. R.

434 E. διαφέρειν] γρ. διάφορον. R.

436 E. φερομένου] γρ. ῥέοντος. R.

439 A. ἄλλο ὄν] γρ. ἄλλοῖον. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΛΙΤΗΤΟΝ.

P. 142 A. ἄρτι] τοῦτο σημαίνει τὸ παρὸν καὶ ὑπόγυον καὶ τὸ παραντίκα μέλλον γίνεσθαι. R.

B. αἰρεῖ] καταλαμβάνει, νῦν δὲ τὸ καταπονεῖ. R.

C. ἀτάρ] καὶ δὴ, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ ὅμως καὶ ἄτε δὴ καὶ πλήν καὶ δέ. R.

C. ἐθανύμασα Σωκράτους] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

143 C. οὐδέν γε ἀπὸ τρόπου] οὐ πόρρω τοῦ καθήκοντος. R.

D. ἐπίδοξοι] ἐνδοξοί, ἢ ὡς νῦν, προσδόκιμοι. R.

144 A. ἀνερμάτιστα] ἀστηρικτα· ἔρματα γὰρ τὰ ἐρείσματα ἢ στηρίγματα. RS.

C. ἔξω δρόμῳ] τόποι τινὲς ἦσαν, ὁ μὲν ἐκτὸς ἄστεος, ὁ δὲ ἐντὸς, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς τελουμένων ὑπὸ τῶν νέων δρόμοι καλούμενοι. RS.

146 A. ὄνος κάθον, ἐπὶ τῶν ἐν πράγματι ἠττωμένων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παίδων τῶν σφαιριζόντων καὶ τὸν νικηθέντα εἰς ὄνον καθίζόντων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης ἐνταῦθα Πλάτων. RS. ἐν τῇ διὰ σφαιρας * παιδιᾶ . . ἢ μὲν οὐρανια,* ἢ δὲ ἀπόρραξις,* ἢ δὲ ἐπίσκυρος,* ἢ δὲ φαινίβδα.* καὶ οὐρανια μὲν ἔστιν ἢ* εἰς οὐρανὸν τῆς σφαιρας ἀναβολή, ἢν ὁ ποιητὴς ἐμφαίνειν δοκεῖ ἐν οἷς φησὶν

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,

τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφρα σκίοεντα
ιδνωθεὶς ὀπίσω, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἀερεθεὶς
δηϊδίως μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὐδας ἰκίεσθαι.

ἀπόρραξις δὲ ἐστὶν ὅταν τὴν σφαιραν μὴ πρὸς τοῖχον ἀλλὰ πρὸς
τὸ ἔδαφος σκληρῶς ῥίπτωσιν, ὥστε ἀποκρουομένην ἀλλεσθαι
πάλιν. τὴν δὲ ἐπίσχυρον καὶ ἐφηβικὴν καὶ ἐπίκοινον ἔλεγον·
ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ κατὰ πλήθη· ὠνομάσθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ οἱ
παίζοντες ἐπὶ λαυτῆς ἐστῶτες, ἢν σκῆρον προσαγορεύουσι, βο-
λῇ σφαιρας ἀλλήλους ἐκδιώκουσιν. φαινίλινδα δὲ ἐστὶν ὅταν
ἐτέρω τὴν σφαιραν προδεικνύντες ἐτέρω αὐτὴν ἐπιπέμπωσι. τῶν
οὖν παιζόντων ταῦτα τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλουν, καὶ
ὅτι ἂν προσέτασσαν τοῖς ἄλλοις ὑπήκουον, τοὺς δ' ἠττωμένους
ὄρους. Κρατῖνος δὲ Χείρωσι χαριέντως ὁμοῦ ἐγκαταμίξας καὶ
τὴν ὄνος λύραν παροιμίαν ἐπέλεξε τὸν λόγον οὕτως·

ὡς ὄνος ἀπώτερω κἀθῆνται τῆς λύρας·

τοὺς γὰρ ἠττωμένους, ὡς ἔφαμεν, ὄρους κἀθῆσθαι ἔλεγον, βα-
σιλεῖς δὲ τοὺς νικῶντας. Ο.

146 C. ἀπειθεῖν] γρ. ἀπιστεῖν. R.

147 A. ἱπνοπλαθῶν] γρ. κοροπλαθῶν. R.

148 E. ἀπαλλαγῆναι τοῦ εὐρεῖν] γρ. μέλειν. R.

151 B. ἐγκύμονες εἶναι] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

152 B. διὰ τοῦ ἔοικεν ὁ Θεαίτητος φαίνεται ἀγαπῶν τὸ
Πρωταγόρου δόγμα, καὶ ἐμμένων τῇ ἐξ ἀρχῆς ἐαυτοῦ ἀποκρί-
σει. O R.

C. ἐπιστήμη οὐσα] ὅτι γὰρ αἰσθάνεται τις, καὶ ἐπίστα-
ται. O.

C. ἄρ' οὖν] πρώτη κατασκευὴ τοῦ Πρωταγορείου δόγμα-
τος. O R.

C. συρφετῶ] κονιορτῶ τῶ μετὰ κόπρων. οἱ δὲ κοιμῶν καὶ
συρμός, καὶ σύρφη φρύγανα. R S.

153 B. κινήσεων ὄντων] τὴν σύνταξιν σημειῶσαι, ὅτι οὐ-
δετέρως εἶπεν ὄντων πρὸς τὰ πράγματα· οὐδέτερον γὰρ τὸ
πρῶγμα. R. ἢ σύνταξις πραγματικῇ· οὐδετέρως γὰρ εἶπεν
ὄντων πρὸς τὰ πράγματα ἀφορῶν. O.

C. τὸν κολοφῶνα ἀναγκάζω προσβιβάξαι] δώδεκα πόλεις
τῆς Ἰωνίας συνήεσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν
κοινῶν βουλευσόμεναι, καὶ εἰ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ

Κολοφῶνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν· Συμωναίους γὰρ
ἐλόντες εἶχον συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ τήνδε τὴν ψῆφον ἐτί-
θεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαιοτάτης ψῆφον ἢ παρ-
ομία ἐτίθετο, οἷον τὸν Κολοφῶνα ἐπιτίθημι ἢ τὸν Κολοφῶνα
ἀναγκάζω προσβιβάξω. R S.

D. παροιμία, ἄνω κάτω πάντα, ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μετα-
στρεφόντων. Μένανδρος Ἐγγειοδίω, καὶ ἐν Χήρᾳ·

τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν,

τᾶνω κάτω, φασί, τὰ κάτω δ' ἄνω. R S.

D. ὑπόλαβε] δευτέρα κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρωταγορέα
δοκούντων. R.

E. προσήκουσαν] ἀντὶ τοῦ σύμμετρον. R.

154 A. ἴδιον] ἀντὶ τοῦ μερικόν. R.

A. ἢ σὺ διίσχυρίζαιο] ταῦτα πάντα ἢ δευτέρα κατασκευὴ
ἐστὶ τῶν Πρωταγορείων δογμάτων, ἕως τοῦ περὶ τῆς Ἰριδος
λόγου. O.

A. ὃ παραμετρούμεθα] τουτέστι τῶ αἰσθητηρίου. ἔστι δὲ
τὸ ῥῆμα μέσης διαθέσεως. οὐδὲ ἐφαπτόμεθα, λέγει, τοῦ αἰσθη-
τοῦ. τὸ δ' αὐτὸ εὐθύς καὶ παραμετρούμενον λέγει, ἐφαπτόμε-
νον δὲ τὸ αἰσθητηρίου. R.

155 A. φάσματα λέγει ταῦτα ὡς τῶν ψυχῶν ἀπατηλά, εἰ
μὴ τις ὀρθῶς αὐτὰ μεταλάβοι. R.

A. κοιμῆ] πάνν, παντελῶς· συναγωγῇ, ἐπιμέλεια. καὶ
κοιμῆστρια ἢ τροφός. R.

B. ὁ Πρόκλος τὸ ἀλλὰ παρέλκειν λέγει. R.

C. ὑπερφυῶς ὡς] μέχρι τοῦδε τὰ τῆς δευτέρας κατασκευῆς
τῶν Πρωταγορείων δογμάτων. R.

E. ἄθρει δὴ περισκοπῶν] τρίτη κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρω-
ταγορείων δογμάτων. O.

E. ἀπρὸξ] προσπεφυκότως, ἰσχυρῶς, ὃ οὐχ οἷόν τε πρῖσαι
διὰ τὴν σύμφυσιν. R.

156 C. πρὸς τὰ πρότερα λέγει, πρὸς τὸ πάντων χρημάτων
μέτρον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

C. ὅσον μὲν οὖν ἄρα δὴ] οἷον ὡς τὸ ἀπτόν καὶ τὸ γευστόν.
παρέλιπε δὲ ὄψιν καὶ ἀκοὴν ταχέως γινόμενα· τούτων γὰρ σχε-
δὸν ἀχρόνως αἰσθανόμεθα. διὰ δὲ τὸ ἐναργῆ αὐτὰ εἶναι παρέ-
λιπεν. ἔξῃς δὲ ὅταν λέγῃ τὰ δὲ γεννώμενα οὕτω δὴ, εἰς τὸ

δὴ ὑποστικτέον. οὕτω γὰρ δὴ λέγει, τουτέστι τὰ βραδέα, ἅπερ εἰσὶ γενεὰ καὶ ἄπτα. R S.

D. τῆς δὲ λευκότητος] καὶ γὰρ, φησὶν, ἡ αὐτὴ αἴσθησις τῶν ἀντικειμένων οὐκ ἔστιν, οὐδὲ τὸ αὐτὸ αἰσθητὸν πάσης ἔστιν, ἀλλὰ μία ὄψις ἢ τοῦ λευκοῦ αἰσθητοῦ ἑνός. καὶ τὸ λευκὸν οὐ δύναται ἢ τοῦ μέλανος αἴσθησις ἀντιλαβέσθαι, ἀλλ' ἢ τοῦ λευκοῦ, καὶ ἔμπαλιν. ἑκατέρου δὲ λέγει, οἷον τῆς τοῦ μέλανος ὄψεως ἐπὶ τὸ λευκὸν αἰσθητὸν. ἐφεξῆς δὲ ὄψιν μὲν λέγει τὴν ὀπτικὴν δύναμιν, λευκότητα δὲ τὴν λευκαντικὴν δύναμιν. R S.

157 A. ἐξ ἀρχῆς] ὅτε ἔλεγε τάχος καὶ βραδύτης ἕν, καὶ πάλιν φθαρτός ἐστι, καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

B. γρηῃσθαι αὐτῷ] ἤγουν τῷ εἶναι, ὡς ὁ τῶν Πρωταγορείων λόγος. O R.

B. πολλῶν] ἀντὶ τοῦ συνθετῶν. O.

B. ἀθροισθέντων] ἀντὶ τοῦ συντεθέντων. R.

C. μὴ τοίνυν ἀπολείπωμεν] ἔτι συνηγορῶν τῷ Πρωταγόρᾳ τὰς πρὸς αὐτὸν ἐνστάσεις δοκεῖ διαλύειν. R.

158 D. ἐντεῦθεν ἀρχεται διαλύειν τὰς πρὸς Πρωταγόραν ἐνστάσεις διὰ τὸ ἄπορον εἶναι τὸ περὶ τῶν ἐνυπνίων. R.

E. οὕτως ἐρωτῶντες] ἔτι συνηγορεῖ καὶ ἐν τούτοις τῷ τοῦ Πρωταγόρου δόγματι, λαμβάνων τρία αἰτήματα. R.

E. ταῦτόν εἶναι] οἷον ὡς ἵππος καὶ ἄνθρωπος ταῦτόν ἐστι κατὰ τὸ αἰσθητικόν. ἀλλ' οὐ λέγω, φησὶν, οὕτως. R.

159 A. πρόσθεν] ἤγουν ἐν τοῖς κατὰ Πρωταγόραν. R. κατὰ τὸν Πυθαγόραν. O.

160 A. ἑμαυτῷ τοιοῦτος] κατὰ τὴν αἴσθησιν τοιοῦτος. κατὰ κοινῷ δὲ ἢ ἀρνησις. R.

C. οὐκοῦν ὅτε δὴ] ὥστε, φησὶν, οὐδὲν ἄτοπον συμβαίνει διὰ τὰς ἐνστάσεις, οἷον τὰς ὄνειρώξεις καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

D. κατὰ δὲ Θεαιτήτου] ἔπεται γὰρ ταῖς ἐκείνων θέσεσιν ὁ τοῦ Θεαιτήτου λόγος. R.

E. ἀμφιδρόμια] ἡμέρα πέμπτη τοῖς βρέφεσιν ἐν γενέσεως, οὕτω κληθεῖσα, παρ' ὅσον ἐν ταύτῃ καθαιρούσι τὰς χεῖρας αἰ συνεφραψάμεναι τῆς μαιώσεως, καὶ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἐστίαν φέρουσι τρέχουσαι κύκλω, καὶ τοῦνομα τίθενται τούτῳ, δῶρά τε πέμπονσι τῷ παιδίῳ, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον πολυπόδας καὶ σηπίας, οἳ τε φίλοι καὶ οἰκεῖοι καὶ ἀπλῶς οἱ προσήκοντες. R S.

161 C. τῆς ἀληθείας] τὸ τοῦ Πρωταγόρου σύγγραμμα, ἐν ᾧ ταῦτα δοξάζει, Ἀλήθεια ἐκαλεῖτο ὑπὸ Πρωταγόρου. R S.

C. ἤρξατο] σημείωσαι ὀριστικὸν ῥῆμα ἀνθ' ὑποτακτικοῦ. O.

C. γυρῖνος τὸ ἐκ τοῦ βατραχοῦ παιδίον. R.

E. δημοῦμενον] δημοκοποῦντα, παίζοντα, θωπεύοντα. R.

162 A. διωλύγιος] μεγάλη, ἢ ἐπὶ πολὺ διήκουσα. R. ἀντὶ τοῦ περιβόητος. σημαίνει δ' ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ σκοτεινὸν καὶ νυκτέρινον. O.

B. εἰ οὕτως σοὶ φίλον, οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρὸν] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τισὶ συμφερομένων. R.

B. φορμαζόμενοι] παροιμαζόμενοι. R.

D. δημηγορίας] τὸν δοκοῦντα ἔλεγχον, ὃν ἄρτι ἔλεγεν ὁ Σωκράτης κατὰ Πρωταγόρου, ὅτε τοῦ κυνοκεφάλου ἐμμένητο, δημηγορίαν νῦν καλεῖ, διὰ τῆς εἰρωνείας τὸν λόγον παραμυθησάμενος, ἵνα πάλιν διεγείρῃ τὸν νέον. R S.

E. οὐδ' ἑνὸς μόνου] καὶ γὰρ εἰ τὴν τῶν πολλῶν κρίσιν λάβομεν ἐπὶ γεωμετρίας κυρίαν, γέλοιοι ἂν εἴμεν, ἀσύμμετρα λέγοντες ἀλλήλοις μεγέθη, καὶ τὴν πεπερασμένην εὐθείαν διαιρητὴν εἶναι εἰς ἀπειρον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκ δὲ τῆς τῶν κυβευόντων συνηθείας ἔλαβε τὸ οὐδ' ἑνὸς μόνου, ὅταν ἐκεῖ πέσῃ ἐν τῷ παύσειν ἐν τὸ ἐλάχιστον. R S.

163 A. ἐπιστήμη τε καὶ αἴσθησις] πρόκειται νῦν τῷ Σωκράτει ἐλέγξει τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν τοῦ Θεαιτήτου τιθεμένου τὴν ἐπιστήμην αἴσθησιν. O.

C. καίτοι ἡδύνατο λέγειν, εἰ οὐκ ἐπίσταται ὄρων ὁ ἀγράμματος, ἄλλο ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ἄλλο ὄρασις ἢτοι αἴσθησις. R.

C. εἴ τις ἔροίτο] καὶ τοῦτο πειραστικὸν δόγμα τοῦ ἐξῆς. O.

164 A. τὸν πρόσθεν] τὸν τὴν αἴσθησιν θέμενον εἶναι ἐπιστήμην. R.

C. πάλιν ἐξ ἀρχῆς] πάλιν ἐν τούτοις πρόκειται τῷ Σωκράτει ἀνακαλέσασθαι τὸν διὰ τὴν ἀπειρίαν ἑαυτοῦ κατασυλλογισθέντα Θεαιτήτου. R.

D. μῦθος ἀπάλετο] παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν διήγησιν μὴ ἐπὶ πέρας ἀγόντων. R.

E. προσηλακίζομεν] ἀδικοῦμεν, ὑβρίζομεν, διασύρομεν, ἐξουθενοῦμεν. R S.

165 A. σκέψαι οὖν] πάλιν ἐπιχειρεῖ ἐλέγγειν ἐν τούτοις τὰ τοῦ Πρωταγόρου καὶ Θεαιτήτου δόγματα. R.

E. ἐπίκουρον τοῖς αὐτοῦ ἔρεϊ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔρεϊ. R.

166 C. ἐξέλεγξον] ἐκ τῶν δύο, φησί, θάτερον ἐξέλεγξον, εἴπερ δύνασαι· ἢ γὰρ ὡς οὐκ εἰσὶν αἱ αἰσθήσεις ἴδιαι, ἢ τούτων ἰδίων αὐτῶν οὐκ ἔστι τὰ αἰσθητὰ ἴδια ἐκάστω. R.

C. ὑψηλοῖς] ὑψιόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. R. οἶον ὡς εἴ τις εἴποι χοιρίσεις. O.

D. πολλοῦ δέω] πόρρω λίαν εἰμί, οὐ βούλομαι λέγειν, σιωπῶ. R.

E. ἐναντία] κατὰ γὰρ τὴν Πρωταγόρου δόξαν τὸ μὲν αἰσθητὸν πᾶν δοκεῖ εἶναι μὴ ὄν, τὸ δὲ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν ἔστι μὲν, ἀλλ' οὐ φύσει, θέσει δὲ μόνον, οἶον οἱ νόμοι παρ' ἐκάστοις, μόνον δὲ τὸ ἀγαθὸν φύσει. R.

167 B. τοῖς φυτοῖς] πρὸς τί γὰρ, φησί, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος, ὡς τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον; τὸ δὲ ἐξῆς, ὥσπερ, φησὶν, ἢ κακὴ ψυχὴ δοξάζει συγγενῇ ἑαυτῇ πονηρά, οὕτως ἢ χρηστὴ χρηστά. ἐκατέρως δὲ τῇ δοκῆσει τὸ ἀληθὲς καὶ πρὸς τι. R.

D. σώζεται ὁ λόγος ὁ λέγων μέτρον πάντων εἶναι τὸν ἀνθρώπων. ἐν τούτοις δὲ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς τοῖς ἀληθῆ μὲν δοξάζουσιν ἐκατέροις, διαφέρονσι δὲ τῷ κρείττονι καὶ χείρονι μόνω. R.

168 B. πρεσβύτεροι] οἱ γὰρ νέοι φιλόνηκοι. R.

C. τὸν Θεόδωρον νῦν παρακαλεῖ πρὸς τὴν διάλεξιν, ἵνα δι' αὐτοῦ οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι κατὰ Πρωταγόρου γίνωνται. καὶ ἦτοι διὰ τὸ ἀξιοπίστον τοῦ πρεσβυτικοῦ προσώπου τοῦτο ποιεῖ, ἢ καταβάλλων τὸ τοῦ νέου, ὡς εἰκός, οἴημα. R.

D. χαριεντισμὸν] ἀντὶ τοῦ παίγνιον. R.

169 A. ὀλίγον] μετὰ γὰρ τοὺς τοῦ Πρωταγόρου ἐλέγχους πάλιν ἐπὶ τὴν Θεαιτήτου μαιεῖαν ἀναδραμεῖται. R.

B. Ἡρακλῆς τε καὶ Θησεῖς] οἱ Θρασύμαχοι, Καλλικλεῖς, Διονυσόδωροι, Εὐθύδημοι, καὶ οἱ τοιοῦτοι. R.

C. περαιτέρω] οἶον τοῦ ἐλέγχου μόνου, πλέον δὲ ἄλλο οὐδέν, οἶον τὰ περὶ ἐπιστήμης. R.

170 A. ὥσπερ πρὸς θεοὺς ἔχειν] ἀντὶ τοῦ ἐκθειάζειν τοὺς ἐν ἐκάστοις ἐπιστήμονας· οἶον καὶ τὸ Ὀμηρικόν· θεοῖς ἐναλίγ-

κία μήδ' ἔχοντα· καί· ἴσος Ἐνναλίφ ἀνδρειφόντη· καὶ τὰ τοιαῦτα. R S.

B. ἄλλων ζώων] οἶον ποιμένας, ἡνιόχους, κυνηγούς. R.

C. τῷ λόγῳ] τῷ κατασκευασθέντι ἐκ τῆς κοινῆς ἐννοίας τῶν πολλῶν. R.

D. περὶ τινος δόξαν] οἶον περὶ προνοίας, περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῶν καὶ τῶν τοιούτων. R.

171 A. οἷς μὴ δοκεῖ] οὐ γὰρ ἔστι ποιότης ἐν τοῖς τοιοῦτοις ποσοῖς. R.

B. ὅταν τῷ τάναντία] ὅταν, φησὶν, ὁ Πρωταγόρας συναισθηται τῆς τοῦ λόγου ἀτοπίας. R.

C. σοφώτερον ἡμῶν εἶναι] ἔπου θεῶ, ἔπου λόγῳ. R.

E. τὰ μὲν πολλὰ] τὰ μὲν σωματικὰ καὶ πρὸς τι. R.

172 A. τῇ ἀληθείᾳ] ὡς θέσει. ἐντεῦθεν μέχρι τῶν ἐξῆς σελιδίων ἰδ' ἀποστηθίζειν χρὴ. O.

A. συμφέροντα] τὸ γὰρ συμφέρον, φησὶ, φύσει, ὁ δὲ νόμος θέσει. R.

B. ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον] ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. R.

C. τοῖς τοιοῦτοις] οἶον ἐργαστηρίοις, ἐμπορίαις. R.

C. τὴν ἄλλω] ἀντὶ τοῦ ματαίως καὶ ὡς ἔτυγεν. R.

C. φεύλων διατρέβοντας] οἶον τοὺς πολιτικούς. R.

D. πράττειν προσίσταται] Ἀττικόν τὸ σχῆμα, γίνεται δὲ τῆς ἐπιφορικῆς φράσεως προταπτομένης ὁρθῆς πτώσεως ἀντὶ γενικῆς ἢ δοτικῆς ἢ αἰτιατικῆς. γενικῆς μὲν οἶον Ἀλκιβιάδης ἐξελεθῶν τῶν πυλῶν Λακεδαιμόνιοι ἠτύχησαν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν Ἀλκιβιάδου ἐξελεθόντος· δοτικῆς δὲ οἶον ἐξερχόμενος ἔδωκέ μοι· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐξερχόμενα ἐξερχόμενος εἶπεν· ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς ὡς ἐνταῦθα· ἔδει γὰρ εἰπεῖν σπουδᾶς δὲ ἑταιριῶν καὶ κώμουσ οὐδὲ ὄναρ πράττειν προσίσταται ἀντοῖς, ἀντὶ τοῦ παρίσταται. O.

E. ἀνταμοσίαν γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν καὶ ἀντιγράφειν ἔλεγον Ἀθηῆνσι διὰ τὸ ἀντομνύναι τὸν τε διώκοντα καὶ τὸν φεύγοντα. O.

173 D. θαλάττης χόες] παροιμία ἐπὶ τοῦ πολυμαθοῦς καὶ ἐμπίστου. R.

E. φύσει ἐρευνωμένη] γενικῶς τὸ φθαρόν. O.

174 A. ἐγγυς οὐδὲν] γρ. οἶδεν. R.

B. διερευνώμενος] ὅτι ἐν τούτοις τὸν ὡς ἀληθῶς μαθημα-

τικόν ἄνδρα εἰς ταῦτον ἄγει τῷ ὄντως φιλοσόφῳ, ἔτι δὲ καὶ τὸν φυσικόν, ἢ μᾶλλον ὡς μέρος τοῦ φιλοσόφου βούλεται εἶναι τοὺς ἄλλους ἐπιστήμονας. R.

C. εἰς φράτα] ἐπὶ τῶν ὑλαίων πραγμάτων καὶ εἰδωλικῶν. R.

D. βδάλλοντα] ἀμέλγοντα ἢ θηλάζοντα ἀπὸ τοῦ βδέλλα. R.

E. δοκεῖ ἀκούειν] νομίζει γίνεσθαι κατὰ κοινοῦ. R.

175 E. θῶπας] ἀπατηλούς. R.

E. τορῶς] τομῶς, ἐντρεχῶς, εὐπετῶς. O.

176 A. ἀναβάλλεσθαι] τῶν γὰρ ἀπαιδευτῶν καὶ τὸ ἔνδυμα καὶ τὸ σχῆμα θορυβῶδες. R. ἄλλοι δὲ τὸ ἀναβάλλεσθαι ἐπὶ τῶν κιθαρῶν ἀκούουσι τῆς ᾠδῆς, οἷον τὸ ἀρχεσθαι κιθαρίζειν. καὶ οἶμαι οὐ κακῶς· τὸ γὰρ πρόκρουμα τῆς κιθάρας ἀναβολὴ καλεῖται (Ἀριστοφάνης *Εἰρήνη*: συνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτῶμεναι), καὶ τὰ τοῦ λόγου ἑξῆς πρὸς ταύτην τείνει τὴν ἔννοιαν. O.

C. βάνασοι] οἱ ἑδραῖοι τεχνῖται καὶ παρὰ βάνω, ὃ ἐστὶ καμίνω, τὴν ἔργον διατιθέμενοι. οἱ δὲ βάνασον τὸν ἀπάνθρωπον καὶ ὑπερήφανον. ἔνιοι δὲ βανασίον χειρὸς τῆς ὑβριστικῆς ἢ τεχνικῆς. δηλοῖ δὲ τοὺς χειροτέχνους καὶ δημιουργούς. R S.

D. γῆς ἄλλως ἄχθη] ἀλλὰ δεῖ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς, φησί, τὸ Ὀμηρικὸν ἐτάσιον ἄχθος. τὸ γὰρ φυσικὸν βᾶρος καλόν, τὸ δὲ ἄλλως καὶ μάταιον κακόν. R.

177 A. παντάπασιν ὡς δεινοῖ] τοὺς γὰρ τὰ συμφέροντα διδάσκοντας σοφούς οἱ δεινοὶ ὡς ἀνόητα φάσκοντας ἐφραυλίξουσιν, ὡς ὁ τοῦ Ὀμήρου Πάρις·

ἔξ' ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὄλεσαν αὐτοί. R.

B. δοῦναι] διαλεκτικῶς. O.

B. τελευτῶντες] ἐλεγχόμενοι. O.

B. ἐκείνη] ἢ δημῶδες. O.

B. διαφέρειν] οἱ δεινοὶ ἐκείνοι. O.

C. τὴν φερομένην] τὴν ἐν γενέσει. O.

E. μὴ λεγέτω τὸ ὄνομα] ἀντὶ τοῦ μὴ ὄνομα ψιλὸν μόνον λέγωμεν, οἷον τὸ ὠφέλιμον καὶ βλαβερόν. R.

178 A. ἐκαστῇ] ἐπιροηματικῶς ἀκουστίον ἀντὶ τοῦ ἐκασταχοῦ. O.

A. μέλλοντα χρόνον] τὸ γὰρ ἀπλῶς μέλλον καθολικώτερον τοῦ ὠφελίμου. R.

A. τοῦτο δὲ μέλλον ὀρθῶς ἂν ἐπιλέγοιμεν] τοῦτο τὸ γενικώτερον μεταλαβὼν τὴν ἐρώτησιν, καὶ μὴ ἐπὶ μόνου τοῦ ὠφελίμου. γράφεται καὶ τοῦτο δὲ μᾶλλον ὀρθῶς ἂν λέγοιμεν. R.

E. ὦ μέλε] παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ γυναικῶν λέγεται μόνον, ὡς τὸ ὦ τάλαν, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν, ὡς ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνους, καὶ ἐν Μενάνδρου *Συνερώσῃ*·

ἄφες τὸν ἄνθρωπον· τί κόπτεις, ὦ μέλε;

σημαίνει δὲ, ὦ δέιλαιε, ὦ πονηρέ. ἔνιοι δὲ, ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἷον μεμελημένε. R.

179 C. ἀνάλωτοι] ἐντεῦθεν εἰσβάλλει εἰς τοὺς κατὰ τοῦ Ἡρακλείτου ἐλέγχους. εἰ γὰρ πάντα, φησί, κινεῖται συνεχῶς καὶ ἀόριστά ἐστι καὶ ἄστατα, ἢ Πρωταγόρου δόξα ἀνάλωτός ἐστιν. R.

D. διακρούοντα] ἐν μεταφορᾷ τῶν διακωδωνούντων τὰ κεράμια, εἰ ἀκέραιά εἰσιν. R.

D. ἀκούοντα] ἀπὸ τῆς τῶν χυτρῶν τοῦτο λαμβάνει δοκιμασίας, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἴρηκεν. διακωδωνοῦντες γὰρ τὰ κεράμια τὰ ἀκέραια τῶν μὴ τοιούτων διακρίνομεν. O.

E. Ὀμηρίδας φησί τοὺς Ἡρακλειτεῖους διὰ τὸ τῆς ἀεικινήσιας δόγμα, ἐπεὶ καὶ Ὀμηρος Ὁκεανὸν ἀπεφῆνατο θεῶν γενέσειν καὶ μητέρα Τηθύν. O.

E. ἔμπειροι] ἀλλ' οὐκ ἐπιστήμονες διὰ τὸ ἄστατον τῶν αἰετινομένων. R.

E. τὰ συγγράμματα] τὰ τοῦ Ἡρακλείτου συγγράμματα. ἠγριωμένοι καὶ μεγαλόφρονες· τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἡρακλειτος γέγονεν, οὐ καὶ ἀπόφθεγμα φέρεται τοιοῦτον· πολυμαθὴν νόον οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην. R S.

180 B. τούτῳ] τῷ στασίμῳ διὰ τὴν ἑαυτῶν θέσιν τὴν πάντα κινεῖσθαι λέγουσαν. R S.

C. πρόβλημα] γεωμετρικῶς δεῖ, φησὶν, ἐκθεμένους τὸ πρόβλημα ζητεῖν ἀποδεικτικῶς, πότερον πάντα κινεῖται ἢ οὐ. R.

E. προϊόντες] ἀπὸ μὲν Θεαιτήτου εἰς Ἡρακλείτον, εἶτα εἰς Παρμενίδην καὶ Μέλισσον. R.

181 A. φέοντας] πικρὰ ἢ λέξις καὶ σικωπτικὴ. R S.

A. οἱ τοῦ ὄλου στασιῶται] γλυκεῖα ἢ λέξις καὶ ἐγκωμιστικὴ τῶν ἀμφὶ Παρμενίδην. R.

B. ἀκίνητα κινούντων] παροιμία καθ' ὑπερβολὴν, ὅτι μὴ

δειξῆν μηδὲ βωμούς κινεῖν ἢ τάφους ἢ ὄρους. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν Νόμων ὀρθόφ. R.

B. ἐτι διασύρει τὸν Ἡρακλείτου χορὸν ὡς ἀσεβῆ· τὰ γὰρ ἱερά ἀκίνητα. R.

C. στρέφεται] ὡς ὁ στρόβιλος. R.

E. ἀμφοτέρων] ἔστι καὶ τρίτον σκέλος τῆς διαιρέσεως τὸ λέγον οὐδὲν ἀμφοτέρως, ὅπερ σὺν τῷ δευτέρῳ ἐλέγχεται. R.

E. ἀμφοτέρως] ἀντὶ τοῦ πάντα κατὰ τὰς δύο κινεῖται κινήσεις. R.

E. οὐδὲν μᾶλλον] τὸ γὰρ μὴ ἀλλοιούμενον, καθ' ὃ οὐκ ἀλλοιοῦται, οὐ κινεῖται ἀλλ' ἴσταιται. R.

182 A. ποιότης] ἐκ τούτων δῆλον ὅτι τὸ τῆς ποιότητος ὄνομα Πλάτων ἐστὶν ὁ πρῶτος θεὸς ἐν τοῖς Ἑλλήσιν. R.

A. ἀλλόκοτον] ἐναντίον, ἢ ξένον. R.

A. ἀθρόον] γενικῶς. R.

A. κατὰ μέρη] εἰδικῶς. R.

B. ἄλλα] τὰ τῶν Ἡρακλειτείων ἄλλα δοξάσματα. R.

183 A. εἰ πάντα κινεῖται] εἰ γὰρ, ὡς φασί, πάντα παντοῦως κινεῖται, εἴ τι δ' ἂν τις εἴποι, οὐδ' ἐκείνο ἔσται, ἀλλὰ καὶ αὐτῆ αὐτῶν ἡ δόξα κινεῖται καὶ μεταβάλλει. R.

A. οὐτὰ τ' ἔχειν] ἀντὶ τοῦ συνδραμεῖν τὴν ἀντίφασιν. R.

B. οὐδ' ὅπως] ἀόριστον γὰρ πάντῃ τὸ οὐδ' ὅπως. R.

B. μάλιστα δ' οὕτως ἂν] ἤγουν ἢ λέγουσα ἀπειραχῶς τὸ οὐδὲ οὕτως. R.

D. τοὺς φάσκοντας] τοὺς περὶ Μέλισσον. R.

D. ἵππεις προκαλεῖσθαι εἰς πεδίον, ἐπὶ τῶν τοὺς ἐν τισὶ βελτίους καὶ ἐπιστημονικωτέρους αὐτῶν εἰς ἔριν προκαλουμένων. Πλάτων Θεαιτήτῳ καὶ Μένανδρος Καταψευδομένῳ. γράφεται δὲ καὶ ἵππον εἰς πεδίον προκαλεῖσθαι, ἐπὶ τῶν εἰς ἄβουλεταί τις προκαλοῦντων. R S.

E. ἕνα ὄντα] ἀντὶ νῦ πολλῶν

* λαῶν ἐστὶν * ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ. O.

E. βάθος τι] φαίνεται καὶ Ἀριστοτέλης σεμνύων τὸν Παρμενίδην. καὶ νῦν φησὶ φοβεῖσθαι ἕξ τινα καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐπιχειρεῖν βασανίζειν τὰ τοῦ Παρμενίδου. R.

184 D. τῷ ἐρωτηματικῶν ἀντὶ τοῦ τί. O.

D. οὐχ ὅτι οἱ δούρειοι ἵπποι πολυαἰσθητοί, οἷς οὐδεμία

αἰσθησίς· ἀλλ' ἔλαβε τοῦτο ἀπὸ τοῦ δουρείου ἵππου, ᾧ Τροίαν εἶλον οἱ Ἕλληνες, τοῖς κόλλοις αὐτοῦ κατακρουσάντων ἑαυτοὺς τῶν ἀρίστων. διὸ καὶ πάνυ εὐσήμως τὸ ἐγκάθηται· οὐδὲ γὰρ τοῦ μηχανήματος ἀλλὰ τῶν ἐγκεκρυμμένων αἰ αἰσθήσεις. O.

E. πάντα τὰ τοιαῦτα λέγει τὰ αἰσθητά· εἰς τὸ σῶμα δέ, εἰς τὰ αἰσθητήρια. R.

185 A. ἀδύνατον εἶναι δι' ἄλλης ταῦτα αἰσθῆσθαι] τὴν διάνοιαν καὶ τὴν κοινὴν αἰσθησιν νῦν εἰς ταῦτον ἄγει διὰ τὸ πρόχειρον· μετ' ὀλίγον δὲ διαστέλλει. R.

C. ἀμφοτέρω] φωνὴν καὶ χροάν. R.

C. τὸ τ' ἐπὶ πᾶσι] τὸ τῶν πέντε αἰσθήσεων γενικῶς. R.

D. οὐσίαν] ἢ τὸν ἐπὶ τούτοις ὀρισμὸν. R. ἐν Σοφιστῇ τὸ ὄν μετὰ τοῦ μὴ ὄντος συζυγῆς ἔρεϊ. O.

D. διὰ τίνος ποτέ] νῦν τὸ διανοητικὸν ἐκ τῆς κοινῆς αἰσθήσεως διέκρινεν. R.

D. ἀκολουθεῖς] τῇ τε κοινῇ αἰσθήσει καὶ τῇ διανοίᾳ. R.

186 A. ποτέρων] τῶν μετὰ σώματος ἢ τῶν ἄνευ σώματος. R. ἦτοι ὢν ἢ ψυχῇ δι' ἑαυτῆς ἐπισκοπεῖ ἢ διὰ τῶν τοῦ σώματος δυνάμεων. O.

A. ἐπὶ πάντων] ἀντὶ τοῦ περιεκτικώτερον καὶ γενικώτερόν ἐστιν. R.

B. πρὸς τὰ μέλλοντα] οἱ γὰρ πολλοὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν τοῖς πρακτοῖς τίθενται μόνους· καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν οὕτω πρὸς τὰ μέλλοντα. R.

187 E. ψευδῆ φασὲν] τρία ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς ψευδοδοξίας ἐπίθεται· εἴτα προσβάς τῷ λόγῳ καὶ ἐπικρίνων λέγει, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ τὸ τρίτον δεῖται τίνος λύσεως, τὸ δὲ δευτερόν ἀποδέχεται, διότι μὴ ὄν ἐλάμβανε τὸ μηδαμῶς ὄν. R. πρῶτον ἐπιχείρημα κατασκευάζου, ὅτι οὐκ ἔστι ψευδῆς δόξα. O.

188 A. μανθάνειν γὰρ] τὸ πρῶτον λῆμμα ἀντιφατικῶς. O.

A. χαιρεῖν λέγω] ἀντὶ τοῦ ἀφίημι αὐτά, τὸ τε μανθάνειν καὶ τὴν λήθην· ὁδοὶ γὰρ εἰσι μεταξὺ τοῦ τε εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι. O.

C. οὐκ ἀπὸ τῶν γνώσεων, φησί, καὶ τῶν γνωσκόντων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν γνωστών. R.

D. μὴ ἀπλοῦν ἢ] ὁμολογεῖται παρὰ πᾶσι, φησὶν, ὅτι ὁ ψευδῆ δοξάζων τὰ μὴ ὄντα δοξάζει. R. δευτερόν ἐπιχείρημα κατασκευάζου, ὅτι οὐκ ἔστι ψευδῆς δόξα. O.

D. κὰν ὅπως οὖν] κὰν ἢ, φησίν, ἐπιστημονικώτατος. R.
D. περὶ τῶν ὄντων του] οἷον εἰ λέγοι τις πρὸς ἡμᾶς ἀπο-
ραῶν, ἀρα ψευδοδοξῶν περὶ τίνος τῶν ὄντων ψευδοδοξήσει, οἷον
ἵππου οἰόμενος τὸν ἵππου μὴ εἶναι, ἢ αὐτὸ τὸ μὴ ὄν λέγων, ὅτι
ἔστι τὸ μὴ ὄν ἢ οὐκ ἔστιν. R.

189 B. ἀλλοδοξίαν] τρίτον ἐπιχείρημα κατὰ ψευδοδοξίας. O.

C. ἕτερον δὲ ἀνθ' ἑτέρου] τὸ καθ' ἑτερότητα μὴ ὄν λέγει. R.

D. μάτην θαρρήσει] ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐκ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα
ἀμαρτήματα μεγάλα. R.

190 E. ἐμπεισόμεθα φησιν εἰς τὸ Πρωταγόρειον δόγμα. O.

191 A. τῶν ἄλλων] τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδο-
ξίας. R. ἐάν φησιν ἐπιλωσώμεθα τὰ τρία ἐπιχειρήματα τὰ τὴν
ψευδοδοξίαν ἀναιροῦντα, ἐλεύθεροι τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς
ψευδοδοξίας γενησώμεθα. O.

A. γελοίου] γελοῖον ἔστι τὸ αἰσχρὸν μετὰ ἀσθενείας, αἰ-
σχρὸν δὲ τὸ τὰ ψευδῆ ὁμολογεῖν, ἀσθένεια δὲ τὸ μὴ δύνασθαι
τα σοφίσματα λύειν. R.

A. ναυτιῶντες] διὰ τὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῇ γενέσει κλύ-
δωνα. R.

B. ἐγὼ γιγνώσκων] ἢ συμπλοκὴ τῆς αἰσθήσεως καὶ τῆς
δόξης ἔλυσε τὸ ἄπορον. R.

B. οἷον λέγεις] τὸ ὁμολογεῖν εἶναι ψευδοδοξίαν. R.

B. μὴ οὕτω τιθῶμεν, φησίν, ὡς ἐμπροσθεν, καὶ ἡμῖν συγ-
χωρήσει τις εἶναι δυνατόν ἂ οἰδέ τις δοξάσαι αὐτὰ ἅττα εἶναι ὧν
οὐκ οἶδεν. ἴσως δὲ ἀντιτενεῖ. καὶ γὰρ τοῦτο προσέδηκεν, εἰδὼς
ὅτι, κὰν ἐν μίξει τοῦ εἰδέναι πρὸς τὸ αἰσθάνεσθαι δείξωμεν ψευ-
δῆ δόξαν ἐνοῦσαν, οὐκ ἔξομέν τι λέγειν πρὸς τὸν ἀποροῦντα περὶ
τούτων, ἐπειδὴν ἡμᾶς ἐρωτᾷ περὶ τῶν ἔξω τῆς αἰσθήσεως, εἰ
δυνατὸν συστήναι ψευδοδοξίαν, οἷον ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς γεω-
μέτραις καλουμένων ψευδαριθμῶν. οὐ γὰρ διὰ μίξιν αἰσθήσεως
ψευδογραφοῦσιν. R S.

194 E. τὸ λάσιον ὁ φιλόσοφος ἀντι τοῦ τραγῶ ἀκούει. τὸ
δὲ πάσσοφος εἰωθνῖα τοῦ Σωκράτους εἰρωνεία· τὸ γὰρ λάσιον
καὶ τραγῶ οὐκ ἔστιν ἐπαινετόν, ὥστε σκώπτει τὸν ἐπαινέσαντα
Ὅμηρον. R S. ὠραῖον δι' ὅλου τὸ χωρίον. O.

195 B. ἀδολέσχης] ὁ δυσπαλάλακτος ἀφ' ἐκάστου λόγου. R.

D. ὄν διανοούμεθα] τὸ νοητὸν παράδειγμα, τὴν ἰδέαν. R.

196 D. ἀμφοτέρω γε] τὸ τὴν ἀντίφρασιν συντρέχειν. R.

D. τολμητέον] τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. R.

197 A. τόλμα τοίνυν] διὰ τοὺς ἀντιλογικούς. R.

199 D. τινος] τοῦ ἐπιστητοῦ. O.

200 E. δείξειν αὐτὸ] ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς πείρας γνωστικῶν.
κατιόντων γὰρ τινῶν εἰς ποταμὸν πρὸς τὸ διαπερᾶσαι, ἤρετό τις
τὸν προηγούμενον εἰ βάθος ἔχει τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ ἔφη· αὐτὸ δεί-
ξει. R.

201 B. τί μὴν] καταφατικὸν ἔστιν, ἐν ἴσῳ τῷ οἴομαι. R.

204 A. μέρη τὸ ὅλον] ἀντι τοῦ τὸ ὅλον οὐδὲν παρὰ τὰ μέρη. O.

209 B. Μυσῶν ἔσχατος, ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων. Μάγνης
Ποαστρία· οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος· καὶ Μέ-
νανδρος Ἀνδρογύνω· Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος. R S.

D. ὑπέρου περιτροπῆ ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων πολλάκις
καὶ μηδὲν ἀννούτων, ἢ ἐπὶ τῶν ταχέως τι πραττόντων. μέμνηται
δὲ αὐτῆς Φιλήμων ἐν Ἡρωσι καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΟΦΙΣΤΗΝ.

P. 216 A. ΣΟΦΙΣΤΗΣ] ὅτι σοφιστὴν καλεῖ ὁ Πλάτων καὶ
τὸν Ἐρωτα καὶ τὸν Αἰδην καὶ τὸν Δία, καὶ παγκάλην λέγει εἶναι
τὴν σοφιστικὴν τέχνην· ὅθεν ὑπονοοῦμεν ὅτι γλαφυρωτέρου
σκοποῦ ἔχεται ὁ διάλογος. ἔστι γὰρ κατὰ τὸν μέγαν Ἰαμβλικόν
σκοπὸς νῦν περὶ τοῦ ὑπὸ σελήνην δημιουργοῦ. οὗτος γὰρ καὶ
εἰδωλοποιὸς καὶ καθαρῆς ψυχῶν, ἐναντίων λόγων ἀεὶ χωρίζων,
μεταβλητικός, καὶ νέων πλουσίων ἐμισθὸς θηρευτῆς, ψυχᾶς
ὑποδεχόμενος πλήρεις λόγων ἄνωθεν ἰούσας, καὶ μισθὸν λαμ-
βάνων παρ' αὐτῶν τὴν ζωοποιίαν τὴν κατὰ λόγον τῶν θνητῶν.
οὗτος ἐνδέδεται τῷ μὴ ὄντι, τὰ ἐνυκία δημιουργῶν, καὶ τὸ ὡς
ἀληθῶς ψεύδος ἀσπαζόμενος, τὴν ὕλην· βλέπει δὲ εἰς τὸ ὄντως
ὄν. οὗτός ἐστιν ὁ πολυκέφαλος, πολλὰς οὐσίας καὶ ζωᾶς προβε-
βλημένος, δι' ὧν κατασκευάζει τὴν ποιικίλιαν τῆς γενέσεως. ὁ δ'
αὐτὸς καὶ γόης, ὡς θέλων τὰς ψυχὰς τοῖς φυσικοῖς λόγοις, ὡς
δυσάποσπαστως ἔχειν ἀπὸ τῆς γενέσεως. καὶ γὰρ ὁ ἔρως γόης,

καὶ ἡ φύσις ὑπὸ τινῶν μάγος κέκληται διὰ τὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τῶν φύσει. νῦν οὖν τὸν παντοδαπὸν σοφιστὴν βούλεται διδάσκειν. καὶ γὰρ καὶ ὁ φιλόσοφος σοφιστὴς ὡς μιμούμενος τὸν τε οὐράνιον δημιουργὸν καὶ τὸν γενεσιουργόν. καὶ ἡ διαιρετικὴ μιμεῖται τὴν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν ὄντων προόδον, καὶ ὁ γενεσιουργὸς τὸν οὐράνιον δημιουργόν· διὸ καὶ σοφιστὴς. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ σοφιστὴς ἄνθρωπος ὢν διὰ τὸ τὰ μεγάλα μιμεῖσθαι σοφιστὴς καλεῖται· ὅθεν καὶ τὸν σοφιστὴν πολυκέφαλον εἴρηκεν. ὁ δὲ ξένος εἰς τύπον τοῦ πατρὸς τῶν δημιουργῶν νοεῖσθαι ὑπερουράνιος καὶ ἐξηρημένος, οἱ δὲ ἀπροαταὶ εἰς τὰς δημιουργικὰς νοήσεις, ὁ μὲν εἰς τὴν τοῦ Διὸς, ὁ δὲ εἰς τὴν ἀγγελικὴν ὡς Ἑρμαϊκὸς καὶ γεωμετρικὸς. καὶ ἐπεὶ ἡ δημιουργία ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον, διὰ τοῦτο πρῶτον ὁ ξένος τῷ Θεοδώρῳ συγκρίνεται, εἴτα δι' ἐπιστροφῆς τῷ Δίῳ Σωκράτει. R S.

216 A. Ἐλέα πόλις Ἰταλίας. R. αὕτη ἡ Ἐλέα οὐχ ὡς τινες ὑπέλαβον τῆς Ἰωνίας ἐστίν ἀλλὰ τῆς Ἰταλίας, εἴ τι δεῖ Στράβωνι πείθεσθαι τῷ γεωγράφῳ· κεῖται δὲ ἐν τῷ ἐχομένῳ κόλπῳ τοῦ Ποσειδωνιάτου κόλπου, ἧς αἱ Οἰνωτορίδες προβέβληνται νῆσοι. O.

A. τὸ μὲν Ὀμηρικὸν ἔχει· καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ δὲ Σωκράτης νῦν, συμφωνῶν ἑαυτῷ ἐν τῇ Πολιτείᾳ, πρᾶότερον ἐπιροαπίζει τὸν τοῦ Ὀμήρου λόγον διὰ τοῦ συνοπαδὸν γινόμενον. τὸ γὰρ μεταμορφοῦσθαι θεὸν ὡς ἀπατηλὸν ἐκβάλλει τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας Πλάτων. R S.

220 A. ἄττα] τοῦτο ψιλοῦμενον μὲν τινὰ σημαίνει, δαδνόμενον δὲ ἄτινα, ὡς Δημοσθένης δηλοῖ ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας· ὁ δὲ προσβείων Αἰσχίνης οὕτως ἐλθὼν πῶς μὲν καὶ ἄττα ποτὲ διελέχθη; ἐνίστε δὲ ἐκ τοῦ περιτοῦ προστίθεται, ὡς ἐν τῷ Χείρωνι Φερεκράτης· τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προστιθείς, ἔφη ἄττα πεντήμιοντα· οὐδὲν γὰρ σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἄττα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

ὅστις σκαλαθρυμάτι ἄττα μικρὰ μανθάνων.

Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτό φησι παραλαμβάνεσθαι·

πυθου χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται,

καὶ πάλιν

ὀπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχοῦμενοι. R S.

A. πτηνὸν φύλον] γρ. φαῦλον. R.

228 E. ἀμφηγηγῶσά σου] γρ. ἀμφηγηγῶσας σύ. R.

241 D. τυφλῶ] καὶ τυφλῶ δήλον, ἐπὶ τῶν ἄγαν συμφεστάτων. μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι καὶ Ραπιζομένῃ, καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. R S.

243 B. ἦν] ἀντὶ τοῦ ἦμην, Ἀττικῶς. R.

D. κατὰ πόδα] παρ' αὐτά, κατὰ τάξιν. R.

247 A. τί μὴν;] κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ; διὰ τί γὰρ οὐ; R.

252 C. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινὰ κακὰ μαντευομένων, λεγομένη ἐξ Εὐρυκλέους ἐγγαστριμύθου μάντεως, ἀφ' οὗ καὶ γένος τι μάντεων Εὐρυκλεῖς ἔλεγον. ἐγγαστριμύθος δὲ ἐστὶν ὁ ἐν γαστρὶ μαντευόμενος. τοῦτον τὸν ἐγγαστριμαντιν νῦν τινὲς Πύθωνα φασί, Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξί·

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντεῖαν καὶ διάνοιαν.

Φιλόχορος δὲ ἐν τρίτῳ καὶ γυναικῆς ἐγγαστριμύθου φησὶν. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ μαντευομένων. Εὐρυκλῆς γὰρ ἐδόκει δαίμονά τινα ἐν τῇ γαστρὶ ἔχειν, τὸν ἐγκλενόμενον αὐτῷ περὶ τῶν μελλόντων λέγειν· ὅθεν καὶ ἐγγαστριμύθος ἐκαλεῖτο. οὗτος δὲ προειπὼν τινὶ ποτε τὰ μὴ καθ' ἡδονὴν κακῶς ἀπήλλαξεν. ἄτοπον δὲ τὸν μὴ ἐδραῖον ἀλλ' αἰεὶ ἐκτοπίζοντα λέγει. R S.

254 E. τινὲ αὐτοῦ] γρ. τιν' ἑαυτοῦ. R.

259 D. ἀμυγέπη] ὅπως δὴ ποτε, καθ' ὅτι οὖν. λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπως, καὶ ἀμῶθεν, καὶ ἀμουγέπον, καὶ ἀμοιγέποι, καὶ ἀμῶσπετοι. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

P. 257 A. Εἶεν] ἄγε δὴ. ἡ συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημέων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα· ἡ ἀναφώνημα ὅμοιον τοῦ ἄλλα. R.

D. τὸν μὲν] τὸν Θεαίτητον. R.

D. τοῦ δ'] τοῦ νέου Σωκράτους. R.

260 C. ὅτι αὐτοπώλης πᾶς ὁ τὸ ἴδιον ἐργόχειρον ἢ οἶνον ἢ σῖτον ἐξ οἰκείου γεωργίου πιπράσκων, ὁ δὲ παρὰ τούτων ἀγοράζων ἤτοι ἀνούμενος καὶ πιπράσκων ἄλλοις κἀπηλος λέγεται. O.

261 D. ὅτι ἄλλο βοηλάτης καὶ ἄλλο βουφορβός, καὶ ἄλλο ἱπποκόμος καὶ ἄλλο ἱπποτρόφος. O.

265 B. νεαλῆς ὁ πρόσφατος. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλσί πατωμένων ἢ λέξις. ἔστι δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἐαλωκὸς ἰχθύς, καὶ δὴ καὶ ὁ νεωστὶ ἀλισθείς. R S.

D. τὸ κενούμενον αὐτῷ πειρώμεθα] γρ. καὶ τὸ μόριον αὐτῷ πειρώμεθα. R.

266 D. ἀ μὴ μ' ἐφθης] γρ. ἵνα μὴ μεμφθῆ. R.

277 D. δεδέηκεν] γρ. καὶ δεδήλωκεν. R.

280 C. πιληρικὴν] τὴν ἐξ ἐρίων πύλησιν. R.

283 C. πάσης ὑπερβολῆς] γρ. καὶ πάσης ὑπεροχῆς R.

E. ὡς οὐν] γρ. καὶ οὐχ ὡς. R.

E. ἀρ' οὐν] γρ. ἀρ' ἄν. R.

285 A. κομψὸς τωθαστής, γελιοαστής, σκωπτικός, ἢ καλός, ἢ μέτριος. R.

D. ἢ που] ἴσως, σχεδόν. τὸ δὲ ἢ πού γε, πολλῶ πλέον. R.

290 D. γέ τιος] γρ. γείτονος. R.

294 C. ξυμβαίνην] γρ. καὶ ξυμβάν ἢ. R.

298 D. κύρβεσι] τρίγωνοι πίνακες οἱ κύρβεις, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ πολιτικοί· ἄξονες δὲ τετράγωνοι, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν. τινὲς δὲ ἀδιάφορα ταῦτα φασίν. R S.

307 C. βλακικὰ] εὐήθη, μωρά, ἀνόητα, ἀπὸ ἰχθύος καλουμένου βλακός, ὁμοίου σιλούρω, ἀχρήστον τοσοῦτον ὡς μηδὲ κυνὶ βρώσιμον εἶναι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν Κύμῃ χωρίου, τῆς Βλακείας. R S.

310 E. εὐήτριον] ἱμάτιον εὐυφές. ἤτριον δὲ ἔνδυμα ὑμενώδες. R.

EIS TON PARMENIΔHN.

P. 126 A. Κλαζόμεναι πόλις Ἰωνίας. R.

E. Μελίτη δῆμος Κεκροπίδος. R.

127 A. ἢ τῶν Παναθηναίων ἑορτῇ καὶ ὁ ἀγὼν ἐτέθη μὲν

πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθήνης, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δῆμους εἰς ἄστυ. ἀγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια οὐ προσβύτερος, καὶ ἀγένειος * καὶ * ἀνήρ· τῷ δὲ νικῶντι διδόασιν ἔλαιον ἐν ἀμφορεῦσι, καὶ στεφανοῦσιν αὐτὸν ἔλαια πλεκτῆ. R.

B. παιδικὰ] καὶ ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἐπὶ ἀρρένων ἐρωμένων ἢ λέξις εὔρηται, κατὰ μεταφορὰν δὲ τὴν ἀπὸ τούτων καὶ ἐπὶ πάντων τῶν σπονδαζομένων πάντων· ὡς καὶ ἐν Φαίδρω λέγεται· ἐσπούδακας, ὦ Φαίδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμεν, ἐρσχηλῶν σε. ἢ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. R S.

C. Κεραμεικῶ] τόπος Ἀθήνησιν, ἐνθα καὶ οἱ πόρνοι προειστήκεισαν. εἰσὶ δὲ δύο Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔξω τείχους, ὁ δὲ ἐντός. R S.

128 C. Λάκαιναι σκύλακες] ἅς ἢ συνήθεια Λακωνικὰς φησιν. O.

130 B. ἀγασθαι] θανμάζεσθαι. R.

D. ἔθραξε] ἐτάραξεν, ἠνώχλησεν, ἔνυξεν. R. εἰς θυμὸν ἐκίνησεν, τὰς φρένας διέσεισεν. O.

131 B. ἠδέως] ἀντὶ τοῦ κατὰ φύσιν νῦν. σημαίνει δὲ ἔστιν ὅτε καὶ τὸ εὐήθως καὶ τὸ γελίως. R.

133 B. ἀπίθανος] ἀντὶ τοῦ δύσκολος καὶ μὴ βραδίως πειθόμενος. R.

136 D. τὸ δεινότερον οὐχ ὡς ἰσχυρότερον ἄπορον, ὡς εἰώθασιν δεινοὺς λέγειν τοὺς κρατοῦντας τῇ δυνάμει τῶν λόγων, ἀλλ' ὡς μείζονος δειματος καὶ εὐλαβείας τοῖς νοῦν ἔχουσιν ἄξιον. R.

D. ἄλλως τε καὶ] μάλιστα. R.

E. τὸ τοῦ μελοποιῦ Ἰβύκου ἄητόν· Ἐρωσ ἀντέ με κνανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακερὰ ὄμμασι δεοκόμενος, κηλήμασι παντοδαποῖς εἰς ἀπειρα δίκτυα Κύπριδος βάλλει· ἢ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον, ὥστε φεοῖζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γῆραϊ ἀέκων σὺν ὄχρσφι θοοῖς εἰς ἀμιλλαν ἔβα. R S.

137 A. διανεῦσαι] περαιωθῆναι. R.

140 D. τὸ αὐτὸ εἶναι] γρ. αὐτῷ αὐτὸ εἶναι. R.

162 A. ἀνήσει] ἀφήσει, ἢ ἀναπείσει. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΗΒΟΝ.

P. 13 C. πειρασόμεθα] πειρώμεθα. R.

14 A. ὡςπερ μῦθος ἀπολόμενος] ὁ μῦθος ἀπώλετο· τούτω χρῶνται τῷ λόγῳ οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Δραπέτισι καὶ Κρατῆς Λαμία. R S.

15 C. μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων. ταύτης μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονι· καὶ οὐδὲ ἐν τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. μετῆται δὲ ἐκ τοῦ ἐν Ῥόδῳ Κολοσσῷ, ὃς πεσὼν πολλὰς οἰκίας κατέσεισε· βασιλέως δὲ βουλομένου αὐτὸν ἀναστήσαι, φοβούμενοι οἱ Ῥόδιοι μὴ πάλιν καταπέσει, τὸ προκείμενον ἐπεφθέρξαντο. R S.

26 B. πέρας ἔχοντ'] γρ. πέρας ἔχόντων. R.

30 D. γενούστης ὁ οἶον γεννήτης, ἢ συγγενής, ἢ ἔγγονος, ὧν τὸ τελευταῖον ἐκδέχασθαι ἀμεινον, ἢ ὁ οἶον γεννητικός. γεννητῆται δὲ οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες, ἀλλ' οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννευημένων εἰς τὰς φρατρίδας. οὗτοι δὲ εἰσι, καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινότητα. τὸ δὲ γένος ἔχει ἀνδρας λ'. αἱ δὲ φρατρίαὶ ἐκαλοῦντο τριτῦς, ὅτι τεσσαρῶν φυλῶν οὐσῶν εἰς τρία ἐκάστην διεῖλον μέρη, τὰς μὲν φυλὰς δ' κατὰ τὰς ἄρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὰς δὲ φρατρίδας καὶ τριτῦδας δυοκαίδεκα, οἶον μῆνας, τὰ δὲ γένη λ' ἐν ἐκάστη φρατρία, καθάπερ ἡμέρας τξ'· δωδεκάμηνος γὰρ λ' τξ'. R S.

35 C. δεικνύει] γρ. μηνύει. R.

44 C. βούλεσθαι] γρ. πείθεσθαι. R.

45 D. μηδὲν ἄγαν] ἑνὸς τῶν ἐπτὰ σοφῶν ἀπόφθεγμα, ὅμοιον τῷ μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. R.

48 B. πέλας] τοῦτο καὶ τοπικῶς τάσσεται καὶ χρονικῶς καὶ ἐπὶ συγγενείας. Θουκυδίδης γοῦν ἐπὶ Κερκυραίων εἶρηκε πέλας, διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι ἀλλήλοις τὰ ναυτικά. R.

C. γνῶθι σαυτόν, ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων. λέγουσι δὲ οἱ μὲν Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Δάβνυος εὐνούχου τινὸς νεωκόρου· οἱ δὲ φασιν ὅτι Χίλωνος ἔρομένου τὸν θεὸν τί εἶη ἄριστον, εἶπεν ἢ Πυθία τὸ γνῶθι σαυτόν. R S.

56 B. προσαγάγιον τεκτονικόν ἐστίν ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλά ξύλα. R.

E. τευταζόντων] πραγματευομένων, ἐπὶ πολὺ διατριβόντων ἐν τῷ αὐτῷ, φροντιζόντων, ἢ ἐπιστρεφῶς τι πραττόντων, ἢ ἐνεργούντων, ἢ σπουδαζόντων· ἅπαντα γὰρ δυνατόν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκδέχασθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡσυχάζοντων, καὶ ἐτι τὸ σκευαρομένων, ἢ στραγγευσμένων, ὃ ἐστὶ σχολιῶς διακειμένων, πρὸς τούτοις καὶ ταυτολογούντων ἢ φλυαρούντων· πολὺσημος γὰρ ἡ λέξις ἦδε. R S.

57 D. ἀκοήν] γρ. καὶ ὀκλήν. R.

60 D. οἱ περισπωμένως ἑαυτῷ, ὡς ἐνταῦθα· ὀξύτωνος δὲ, οἱ τινες. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὄποι. R.

61 D. δόξα σημαίνει τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον. τάττεται δὲ καὶ ἀντὶ τῆς δοκῆσεως, τουτέστιν ἀντὶ τῆς κατ' ἀρετὴν ὑπολήψεως. διαφέρει δὲ εὐκλείας, ἐπεὶ ἐκείνη ἐστὶ παρὰ τῶν ἀγαθῶν, δόξα δὲ ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. R S.

62 D. μισγαγκεία ἢ μῖξις, ὅπου ποταμοὶ ἢ ῥύακες συμβάλλουσιν. R.

66 B. γενεᾶς] γρ. καὶ γενναίας. R.

66 D. τὸ τρίτον τῷ σωτήρι] ἐκ μεταφορᾶς εἶρηται τοῦ ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους· Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι. ἐκινῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δευτέρου ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτήρος, ὡς ἐνταῦθα τε καὶ δὴ καὶ ἐν Πολιτείᾳ. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. R S.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

P. 172 A. Φάληρον δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ Ἀπολλόδαρος. R.

A. Ἀγάθων τραγωδίας ποιητῆς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει τῷ Γηρυτάδῃ. ἦν δὲ Τισαμενοῦ τοῦ Ἀθηναίου υἱός, παιδικὰ γεγονώς Πανσανίου τοῦ τραγικοῦ, μεθ' οὗ πρὸς

Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα ᾔχετο, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος. ἐμμεῖτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ῥήτορος. Ο.

173 A. ἦ] Ἀττικὸν τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ἕα συνηρημένου. σημαίνει δὲ τὸ ἕα τὸ ὑπῆρχον. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἦν κατὰ διάλυσιν Ἰωνικῆν. Ὀμηρος·

εἰ τότε κοῦρος ἕα, νῦν αὐτὴ με γῆρας ἰκάνει. R.

B. Κυδαθηναίων δῆμος ἐν ἄστει τῆς Πανδιονίδος φυλῆς καλεῖται δὲ καὶ Κύδαθον. ἐξ οὗ Ἀριστόδημος. R.

174 A. βλαύτας] ὑποδήματα. οἱ δὲ βλαυτῖα, σανδάλια ἰσχνά. R.

B. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαίτας Ἰασι. ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρησθαι ἐπὶ Ἡρακλεῖ, ὃς ὅτε εἰστιῶντο τῷ Κῆνι ξένοι ἐπέστη. Κρατῖνος δὲ ἐν Πυλαίᾳ μεταλλάξας αὐτὴν γράφει οὕτως·

οἷδ' αὐθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς
λόγος, αὐτομάτους ἀγαθούς ἰέναι
κομψῶν ἐπὶ δαίτα θειῶν.

καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. R S.

176 B. ῥᾶστα] τὸ ἥδιστα ἐνταῦθα σημαίνει. R.

D. Μυρρινοῦς δῆμος Αἰγηίδος, ἀφ' ἧς ὁ Φαίδρος. R.

177 A. παιᾶνας] ἢ τοὺς λεγομένους παιᾶνας ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ· ἢ Παιήονα τὸν τῶν θεῶν ἰατρόν· ἢ παιᾶνας, ὡς νῦν, ᾠδὰς ἐπὶ εὐτυχίᾳ καὶ νίκῃ, διὰ τοῦ ᾠ, ἐξ οὗ καὶ παιωνίζειν. R.

179 B. ἢ περὶ τῆς Ἀλκῆστιδος ὑπόθεσις τοιαύτη τίς ἐστίν. Ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ὅπως ὁ Ἀδμήτος τελευτᾶν μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἀλκῆστις ἢ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκῆστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστήναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα, τὸν δὲ Ἀδμήτον ἠξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· ἐλληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἦν ἐπένθει. Ἄλλως, Ἀλκῆστις ἢ Πελίου θυγάτηρ, ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν

τῇ Θεταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἢ μυθοποιία. R S.

183 B. Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος, ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὁμνούντων πολλαῖς καὶ ἐπιορκούντων. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Ἡσίοδος, λέγων

ἐκ τοῦδ' ὄρκον ἔθηκεν ἀμείνονα ἀνθρώποισι
νοσφιδίων ἔργων περὶ Κύπριδος,

καὶ Πλάτων ἐν Συμποσίῳ. R.

184 A. βασανίζειν] δοκιμάζειν, διακρίνειν. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῆς Λυδῆς λίθου, δι' ἧς ὁ χρυσὸς βασανίζεται, τουτέστι δοκιμάζεται. R.

185 C. ἐκ τοῦ παραχρημα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου, ἐκ τοῦ προχείρου. R.

C. τὸ τοῦ λυγμοῦ σύμπτωμα ἐπιγίνεται τῷ στομάχῳ διὰ πλήρωσιν ἢ κένωσιν ἢ ψύξιν, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δῆξιν δοσιμέων ὕγραν καὶ φαρμακωδῶν ταῖς ποιότησιν· οὗς ἂν ἐμῶσιν, αὐτίκα παύονται λύζοντες. πολλοὶ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπερῶν πίνοντες ἢ αὐτὸ τὸ πέπερι, ἂν εὐθέως ἐπιπίωσιν οἶνον, αὐτίκα λύζουσι. καὶ τροφῆς δὲ διαφθαρείσης εἰς δακνώδη ποιότητα λύζουσι ἔνιοι. καὶ ῥιγώσαντες δὲ τὸ στόμα τῆς κοιλίας ἔνιοι λύζουσι, καὶ μάλιστα γὰρ τοῖς παισὶ συμβαίνει λύζειν συνεχῶς ἐπὶ τῇ τοῦ στομάχου ψύξει καὶ τῇ τῆς τροφῆς διαφθορᾷ. γίνεται δὲ λυγμὸς καὶ ἐν πυρετοῖς καὶ μάλιστα φλεγμαίνοντος στομάχου ἢ ἑτέρου σπλάγγνου. ψύξεως μὲν οὖν προσηρησαμένης τοῦ λυγμοῦ ἐπιτίθει τῷ στομάχῳ ἐν ἐρίῳ ἔλαιον, ἐν ᾧ ἐψῶμεν κύμινον, πήγανον, ἀψίνθιον· δίδου δὲ ποτὸν πήγανον μετ' οἴνου ἢ σεύτλου ἠψημένον μελικράτω. καλὸν δὲ καὶ τὸ σκιλλητικὸν ὄξος καταρροφούμενον. τὸ δὲ καστόρειον καὶ τοῖς διὰ ψύξιν λύζουσι τελείως δίδου, καὶ τοῖς ἐπὶ πλήθει χυμῶν τοῦτο πάσχουσι, δι' ὄξυκράτου κεράτια ἰή. ὅταν δὲ ὑπὸ πληρώσεως λυγμὸς γένηται, ἔμετος τοῦτοισι ἴαμα καὶ τῶν ἄκρων τριψίς καὶ πνεύματος κατοχή. R.

D. ἀνακογχυλιάσαι τὸ κλύσαι τὴν φάρυγγα, ὃ λέγομεν ἀναφαργαρίσαι. R.

E. οὐκ ἂν φθάνοις] ἐπὶ τῶν εἰς πέρας ἀγόντων ἀξίωσίν τινος, μήπω πέρας ἐπιθέντος αὐτῇ. R.

186 A. ὡς ἔπος εἰπεῖν] ὡς φαίνεται, ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν.

τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι καὶ ὡς εἰπεῖν· σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. οἱ δὲ φασὶν ἀντὶ τοῦ ὡς φάνηται κείσθαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. R.

B. προσβρεύωμεν] προτιμῶμεν, μεγαλύνωμεν. R.

189 A. γαργαλισμῶν οἶον] σημ. διὰ σύνταξιν. O.

190 A. κυβιστήρ ὁ ὀρχηστής, καὶ κυβιστῶν τὸ ὀρχεῖσθαι. R.

D. ἀσκαλιαίνειν κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκούς ἄλλεσθαι ἀληλιμμένους, ἐφ' οὓς ἐπήδων γελοίου ἕνεκα· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν συμπεφυκόσι τοῖς σκέλεσιν ἄλλομένον. ἤδη δὲ τιθέασιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἀνέχοντα, ἢ ὡς νῦν, ἐπὶ σκέλους ἐνὸς βαίνοντα. ἔστι δὲ καὶ τὸ χαλαίνειν. R S.

191 D. ἰγθύδιόν τι τῶν πλατέων ἢ ψήττα, ἐκ δύο δευμάτων συγκεῖσθαι τὴν ἰδέαν δοκοῦν, ὃ τινες σανθάλιον καλοῦσιν, οἱ δὲ βούγλωσσον, κακῶς δὲ· ἄλλα γὰρ ἔστι ταῦτα. R.

193 A. λίσπαι] αἱ κεῖται καὶ ἐκτετριμμένοι καὶ ἄπυγοι λίαν, καὶ οἱ διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι. οἱ τε Ἀθηναῖοι λίσποι καλοῦνται τῶ ἐκ τῆς ἐν τῶ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας αὐτοὺς ἀπογλύτους εἶναι. R.

194 B. ὀκρίβαντα] τὸ λογιεῖν ἐφ' οὗ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο. τινὲς δὲ κιλίβαντα τρισκελῆ φασίν, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ ὑποκρίται καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν. R S.

195 B. ὅμοιον ὁμοίῳ] ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἀγεῖ θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον, ἐπὶ τῶν τούτους παραπλησίων καὶ ἀλλήλοισ ἀεὶ συνδιαγόντων, ἐξ Ὀμήρου λαβοῦσα τὴν ἀρχήν. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων καὶ ἐν Λύσιδι καὶ ἐν Συμποσίῳ, καὶ Μένανδρος Σικυωνίῳ. R S.

D. πλινυται] προσπελάζει, προσεγγίζει. R.

197 C. ὕπνον δ' ἐνὶ κήδει] γρ. καὶ ὕπνον νηρηδεῖ. R.

198 A. ἀδεὲς θεός, ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἄξια φόβου δεδιότων. ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ φοφοδεὲς ἄνθρωπος. R.

202 A. ὅτι μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ ἀμαθείας ἔστιν ἡ ὀρθὴ δόξα, κἀν λόγον μὴ ἔχη. O.

203 D. ἴτης] ἴστωρ, ἐπιστήμων, ὡς ἐνταῦθα. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἴταμου καὶ θρασέος. R.

205 A. τὸ τέλος οἱ Ἀττικοὶ τάττουσι καὶ ἀντὶ τάξεως καὶ

τάγματος καὶ δαπάνης, ἔνθεν ὁ πολυτελής καὶ εὐτελής καὶ ο συντελής, καὶ τὸ εἰς γάμους ἀνάλωμα, ὅθεν τὰ προτέλεια. λέγεται καὶ ἀντὶ ἀρχῆς. Θουκυδίδης· προσελθὼν δὲ τοῖς τέλεσιν, ὡς εἰ ἔφη τοῖς ἐν ἀρχῇ οὔσι. σημαίνει καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πραγμάτων. καὶ τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῶν τελωνῶν χρέος τέλος καλεῖται. R S.

C. ἐν μόνον] γρ. καὶ ἐν μόριον. R.

206 D. συσπειράται] συστρέφεται. R.

D. ἀνεῖλεται] ἀνελεῖται. R.

D. σπαργῶντι] ὀρμῶντι, ὀργῶντι, ταραττομένῳ, ἢ ἀνθοῦντι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μασθῶν πεπληρωμένων γάλακτος. R.

208 D. Κόδρος ἦν ἀπὸ Δευκαλίωνος, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος. γίνεται γὰρ Δευκαλίωνος μὲν καὶ Πύρρος, ὡς δὲ τινὲς, Διὸς καὶ Πύρρος, Ἕλληνας· Ἕλληνας δὲ καὶ Ὀθηρῆδος Φούθος, Αἴολος, Ἀῶρος, Ξενοπάτρα· Αἰόλου δὲ καὶ Ἰφιδος τῆς Πηρειαῖοῦ Σαλμωνέως, Σαλμωνέως δὲ καὶ Ἀλκιδίχης Τυρώ, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Νηλεὺς, Νηλεὺς δὲ καὶ Χλωρίδος Περικλύμενος, Περικλυμένον δὲ καὶ Πεισιδίχης Βῶρος, Βῶρον δὲ καὶ Αὐσιδίχης Πένθιλος, Πενθίλου δὲ καὶ Ἀγγοροῆς Ἀνδροπόμπος, Ἀνδροπόμπου δὲ καὶ Ἡνιόχης τῆς Ἀρμενίου τοῦ Ζευξίππου τοῦ Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου Μελανθοῦ. οὗτος Ἡρακλειδῶν ἐπιόντων ἐκ Μεσσηνίας εἰς Ἀθήνας ὑπεχώρησε, καὶ αὐτῷ γίνεται παῖς Κόδρος. χρόνῳ δὲ ὕστερον γενομένης τοῖς Βοιωτοῖς ἀμφισβητήσεως πρὸς Ἀθηναίους, ὡς μὲν τινὲς, περὶ Οἰνόης καὶ Πανακτου, ὡς δὲ τινὲς, περὶ Μελαινῶν, καὶ τῶν Βοιωτῶν ἀξιούντων τοὺς βασιλεῖας προκινδυνεύσαι περὶ τῆς χώρας εἰς μονομαχίαν καταστάντας, Ξάνθιος μὲν ὁ τῶν Βοιωτῶν βασιλεὺς ὑποδέχεται, Θυμοίτης δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων ἀρνεῖται, λέγων τῷ βουλομένῳ μονομαχεῖν τῆς ἀρχῆς παραχωρεῖν. Μελανθος δὲ ὑποστὰς τὸν κίνδυνον ἐπὶ τῷ βασιλεῦσαι τῶν Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, ὀπλισάμενος προῆι, καὶ πλησίον τοῦ Ξανθίου γενομένος εἶπεν· ἀδικεῖς, ὦ Ξάνθιε, σὺν ἐτέρῳ ἐπ' ἐμὲ ἦκων καὶ οὐ μόνος, ὡς ὠμολόγητο. Ξάνθιος δὲ ταῦτα ἀκούσας μετεστράφη, θεάσασθαι βουλόμενος εἰ τις αὐτῷ ἐπόμενος εἶη· καὶ μεταστραφέντα βαλὼν αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς ἐγένετο. ὅθεν τοῖς Ἀθηναίοις κρατήσασιν τῆς χώρας ἔδοξεν ἐορτήν ἀγεῖν, ἣν πάλαι μὲν Ἀπατηγόρια, ὕστε-

ρον δὲ Απατούρια ἐκάλουν ὡς ἀπὸ τῆς γενομένης ἀπάτης. Με-
λάνθου δὲ Κόδρος γενόμενος ἐκδέχεται τὴν βασιλείαν· ὃς καὶ
ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανε τρόπον τοιῶδε. πολέμου τοῖς Δωρι-
εῦσιν ὄντος πρὸς Ἀθηναίους, ἔχρησεν ὁ θεὸς τοῖς Δωριεῦσιν
αἰρήσειν τὰς Ἀθήνας, εἰ Κόδρον τὸν βασιλέα μὴ φονεύσωσι.
γνωὺς δὲ τοῦτο ὁ Κόδρος, στείλας ἑαυτὸν εὐτελεῖ σκευῇ ὡς ξυλι-
στήν καὶ δρέπανον λαβὼν, ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν πολεμίων προήει.
δύο δὲ αὐτῷ ἀπαντησάντων πολεμίων τὸν μὲν ἕνα πατάξας κατ-
έβαλεν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ἀγνοηθεὶς ὅστις ἦν, πληγεὶς ἀπέθανε,
καταλιπὼν τὴν ἀρχὴν Μένοντι τῷ προεσβυτέρῳ τῶν παίδων. ὁ
δὲ νεώτερος αὐτοῦ παῖς Νηλεὺς τῆς δωδεκαπόλεως Ἰωνίας κτι-
στής ἐγένετο. ἀφ' οὗ φασὶν Ἀθηναίους τὴν τῶν Κοριθίων εὐγέν-
ειαν εἰς παροιμίαν περιστῆναι· εὐγενέστερος Κόδρου ἐπὶ τῶν
πάνυ εὐγενῶν. R S.

211 B. τὸ παιδεραστεῖν ἐπὶ τοῦ παιδείας ἐρᾶν αἰεὶ κείται
παρὰ Πλάτωνι. O.

213 B. τοῦτί τί ἦν] γρ. καὶ τοῦτ' εἶπεν. R.

E. ψυκτῆρ σκεῦος ἐνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια, ἢ πο-
τηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφω. R S.

214 A. τρίτον μέρος ἢ κοτύλη τῆς χοίνικος. R S.

215 A. Σιληνοὶ Διονύσου χορευταί, παρὰ τὸ σιλλαινειν, ὃ
ἔστι σκώπτειν, λεγόμενοι, παρὰ τοὺς πότους. R.

B. Σάτυροι Διονύσου ὄπαδοι καὶ οὗτοι, οἱ διὰ τὸ ἐν ὄρεσιν
οἰκεῖν ἀλουτοῦντες, τραγῶν σκέλη καὶ τρίχας νομιζόμενοι ἔχειν
παραδεδόται, καὶ ταύτη καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι τῷ οἴνω,
'τουτέστι κεχηρῆναι· φίλοινοι γὰρ εἰσι. Μαρσύας δὲ ἀνλήτης,
Ολύμπου υἱός, ὃς τοὺς ἀνλοὺς Ἀθηναῖς ῥηνάσῃς διὰ τὸ ἐνασχη-
μονεῖν αὐτοῖς ἀνελόμενος ἤρισεν Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς, καὶ
ἠττήθη, καὶ ποιητὴν δέδωκε τὸ δέγμα δαρεῖς· ἀφ' οὗπερ αἵματος
ἔρραυσε ποταμὸς ὁ ἐξ αὐτοῦ ὕστερον Μαρσύας κληθεὶς. R.

D. κομιδῆ] κυρίως μὲν τὸ ἐπιμελῶς, ὅθεν καὶ ὄρεοκόμος
καὶ γεροντοκόμος. ἰσοδυναμεῖ δὲ καὶ τῷ σφόδρα καὶ τελέως, νο-
μιδῆ σμικρὰ-σφόδρα σμικρὰ. R.

E. κορυβαντιῶντων] ἐνδοουσιῶντων, ἢ τινὰ ὄρησιν ἐμμα-
νῆ ὄρχουμένων. ἀπὸ τῶν Κορυβάντων, οἳ καὶ τροφεῖς καὶ φύ-
λακες καὶ διδάσκαλοι τοῦ Διὸς εἶναι μυθολογοῦνται. τινὲς δὲ
τοὺς αὐτοὺς τοῖς Κούρησιν εἶναι φασὶν. εἶναι δὲ καὶ τῆς Πέρας

ὄπαδούς, ἀπὸ τῶν τοῦ Διὸς δακρύων γεγεννημένους· ὧν ἀριθ-
μὸν οἱ μὲν θ', οἱ δὲ ἰ' λέγουσιν. R.

E. εἰρωνεύομενος] υποκρινόμενος, γλευάζων. R.

217 A. ἔρμαιον] τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς
ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ὡς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν· καὶ
γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔθος ἦν ἰδρῦσθαι τὸν Ἐρμῆν, παρ' ὃ καὶ ἐνό-
διος λέγεται. S O.

C. ἦνυτον] ἦννον, ἐτέλουν. R.

E. οἶνος καὶ ἀλήθεια, ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λε-
γόντων. ἔστι δὲ ἄσματος Ἀλκαίου ἀρχή
οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλήθεια.

καὶ Θεόκριτος. τινες δὲ φασὶν ὅτι πρὶν οἶνον εὐρεθῆναι ὕδωρ
κατὰ τῶν ἱερῶν ἔσπευδον, καθάπερ νῦν τὰ νηφάλια, οἶνον δὲ
φανεύτος οὕτω θαυμάσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ θείαν ἠγήσασθαι
τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὰς συνθήκας παρὰ τὸν οἶνον γινόμενας νο-
μίσαι δεῖν εἶναι κυρίας, καὶ μὴ τολμᾶν παραβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ
πάντας τρόπους ἀφαιρεῖν τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν οἶνον
συνθηκῶν. ὁμοία δὲ ταύτης καὶ αὐτῇ· τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ
νήφοντος ἐπὶ τῇ γλώσῃ τοῦ μεθύοντος. R S.

218 A. ὅτι καρδίαν τὴν ψυχὴν λέγει. O.

B. ἐντεῦθεν παρῶδῃσε Καλλιμαχὸς ἐν ὕμνῳ Δήμητρος κα-
λάθου τὸ θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. O.

219 B. τριβίων ἔστι στολή τις ἔχουσα σημεῖα ὡς γραμμῆματα.
τριβάνιον δὲ ἱμάτιον παλαιὸν καὶ τετριμμένον. R.

C. καταδεδαρθηκῶς] καθυπνωκῶς. R.

E. Ποτίδαιαν] Ποτίδαια πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ,
κτίσμα Κορινθίων. R.

220 B. πῖλος ἱμάτιον ἐξ ἐρίου πιλήσεως γινόμενον, εἰς
ὑετῶν καὶ χειμώνων ἀμυναν. ἀρακίδες δὲ ἀρνῶν κιάδια. R.

D. χαμεύνια] ταπεινὰ κλινίδια. R.

221 A. Δήλιον χωρίον τῆς Βοιωτίας. R.

C. προτροπαδην] προθύμως, ἀμεταστρεπτί, μετὰ προτρο-
πῆς, ἢ εἰς τοῦμπροσθεν. R.

E. κανθηλίους] τοὺς βραδεῖς νοῆσαι ἢ ἀφνεῖς, ἀπὸ κἀνθα-
νος, ὃς ἔστιν ὄνος, εἰρημένοι, ὡς πάλιν ἀπὸ τῶν κανθηλίων, τῶν
ἐπιτιθεμένων αὐτῷ ἐπικάμπτων ξύλων, τουτέστι σαγμάτων,
ὀνομάζεται οὕτως. R.

Ε. βυροδέψας] τούς τὰς βύρσας ἐργαζομένους καὶ μαλάττοντας. R.

222 B. ὡσπερ νήπιον παθόντα γυνῶναι] ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω, ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ παθεῖν συνιέντων τὸ ἀμάρτημα. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἑτέρα παροιμία· ὁ ἀλιεύς πληγείς νοῦν φύσει. φασὶ γὰρ ἀλιεῖα ἀγνιστρευνόντα, ἐπειδὴν σπᾶση τῷ λίνῳ τὸν ἰχθύν, τῇ χειρὶ προσαγαγόντα κατέχειν, ἵνα μὴ φύγη· τοῦτο δὲ συνήθως ποιούντα ὑπὸ σκοπίου πληγῆναι· καὶ εἶπε, πληγείς νοῦν φύσεις, καὶ μηκέτι προσάγειν ἐξ ἐκείνου τὴν χεῖρα. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Σοφοκλῆς ἐν *Αἰφιαράῳ* Σατυρικῶ, λέγων ἔτ' αὖ . . ὡσπερ ἀλιεύς πληγείς . . ἐναν διδάσκαλος. ἔστι καὶ τρίτη ὁμοία· ἐὰν μὴ πάθῃς, οὐ μὴ μάθῃς. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ Τιμωνος τοῦ μισανθρώπου, μηκέτι προσιεμένου τούς κόλακας. R S.

EIS TON ΦΑΙΔΡΟΝ.

P. 227 A. Φησὶν Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι, ὡς πρῶτος ὁ Φαῖδρος διάλογος τῷ Πλάτωνι γέγραπται. R.

A. ὁ Λυσίας οὗτος δῆτωρ ἦν. R.

A. Ἀκουμένῳ] ἰατρός οὗτος ἦν. R.

A. τῷ δὲ σῶ καὶ ἐμῷ ἑταίρῳ] τὸν Ἀκουμένον καὶ Σωκράτους καὶ ἑαυτοῦ καλεῖ ἑταῖρον ὁ Φαῖδρος, τοῦ μὲν Σωκράτους, ὅτι ἰατροὶ ἄμφω· ὁ μὲν γὰρ ὁ Σωκράτης περὶ ψυχὴν, τοῦτο ὁ Ἀκουμένος περὶ σῶμα· τοῦ δὲ Φαῖδρον, ὅτι ἀμφοτέρω περὶ τὸ φαινόμενον ἐπιτόνηται. καὶ γὰρ ὁ Φαῖδρος περὶ τὸ φαινόμενον κάλλος τὸ ἐν τοῖς λόγοις ἐπιτόνηται, καὶ Ἀκουμένος ἰατρός ἐστὶ τοῦ φαινομένου, τουτέστι τοῦ σώματος. S.

A. ὅτι δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι. ἐκείνων οὖν τῶν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνασίων ἀκοπώτεροι οἱ περὶπατοί, ὡς κατὰ σχολὴν καὶ κατὰ βραγὴ γυμνάζοντες καὶ τὰς ἀναπαύλας αὐτοῦ πλησίον ἔχοντες· ὅτε γὰρ τις βούλεται, δύναται καθέζεσθαι. R S.

B. Μορυχία] τῇ ἀπὸ Μορύχου. Μορύχος δὲ γάστρις τις

ἀνθρώπος, ὃν καὶ ἡ κωμῳδία ὡς γαστρίμαχον διαβάλλει. ἐν τῇ τοῦ τοιούτου οὖν οἰκία τὸν ἀκόλαστον Λυσίαν προσμένειν εἰκός. R.

B. τῶν λόγων εἰστία] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις . . . μέρους λέγειν. Ἀττικοὶ γοῦν καὶ ἔφαγον τοῦ ἄρτου φασίν, οὐ τὸν ἄρτον, καὶ ἔπιον τοῦ οἴνου, ἀλλ' οὐ τὸν οἶνον. οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα εἰστία ὑμᾶς τῶν λόγων. τὸ κοινὸν εἰστία ὑμᾶς τοῖς λόγοις. ὅσοι δὲ λείπειν φασὶ τὴν διὰ πρόθεσιν, ἵν' ἢ εἰστία ὑμᾶς διὰ τῶν λόγων, οὐ κατὰ σκοποῦ βάλλουσιν. O.

B. ἀσχολία ἢ περὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα διατριβὴ καὶ τὸν θνητὸν βίον περιοικη. σχολή γὰρ ἢ ἀπόθεσις τούτων καὶ ἀνθολογία ἐπὶ τὸ νοερώτερον καὶ καθαρώτερον. διὸ καὶ σχολαστικός λέγεται κατὰ τὴν εἰς ἑαυτὸν στροφὴν ἢ ἀπόθεσιν τῶν ἀνθρώπων, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησί. R.

C. τὸ πειρώμενον παθητικῶς ἀκουστέον, ἀντὶ τοῦ πειραζόμενον παρὰ τινος, τουτέστι προσπαιζόμενον καὶ προσβαλλόμενον. τὸ δὲ κεκόμψενται, ὅτι πάντα τὰ ἐνυλα κομψὰ καὶ ἀπατηλά. R.

C. τὸ χαριστέον ἐστὶν ἢ τὸ διδόναι τί τιμὴν χωρὶς ἀντιδόσεως, ἢ τὸ ἐν λόγοις τιμὴν ὑποκλίνεσθαι, ἢ ὡς νῦν, τὸ πρὸς ἀφροδίσιον ἑαυτὸν συνουσίαν ἐπιδιδόναι τιμὴν. R.

D. ὅτι Ἡρόδικος Σηλυμβριανὸς ἰατρός ἦν καὶ τὰ γυμνάσια ἔξω τείχους ἐποιεῖτο, ἀρχόμενος ἀπὸ τινος διαστήματος οὐ μακροῦ ἀλλὰ συμμέτρου, ἄχρι τοῦ τείχους, καὶ ἀναστρέφων. R S.

E. κατὰ σχολὴν] ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ἢ ἐν εὐκαιρίᾳ. R.

228 A. οὐδέτερα] τὸ Σωκράτη καὶ Φαῖδρον ἀγνοεῖν καὶ ἑαυτοῦ ἐπιλελήσθαι. R.

A. ἐκείνος] κατ' ἀποστροφὴν πρὸς Φαῖδρον ὁ λόγος, ὡς δῆθεν μὴ ἐκείσε παρόντος αὐτοῦ. R.

B. συγκορυβαντιῶντα] συνενθουσιῶντα. R.

C. τάχα πάντως] . . ταχέως οὐ . . καὶ εἰκαστικῶς διὰ τοῦ τάχα, καὶ βεβαιωτικῶς διὰ τοῦ πάντως. O.

C. ἀμωσγέπως] ὀπωσδήποτε, ἐν γέ τιμῃ, καθ' ὄντιναοῦν τρόπον. R.

D. ω φιλότης] ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε, ἀπὸ τῆς διαθέσεως τὸ διακείμενον καλῶν. R.

229 B. Ἀρχαίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἕδραν Ἀθηναῖοι διὰ τὸ

ἔφορον εἶναι παντός τοῦ ἀγρίου τὴν θεὸν καὶ πᾶν τὸ ἀγριον καὶ ἀνήμερον καταστέλλειν. R S.

D. Ἀρεῖον πάγου] δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οὕτω καλούμενον, πάγος μὲν ὅτι ἐν τόπῳ ὑψηλῷ τοῦτο, Ἀρεῖος δὲ παρ' ὅσον οἱ φόνοι ἐκεῖσε ἐκρίνοντο, ὃ δὲ Ἄρης τούτων ἔφορος ἦν. ἢ ὅτι τὸ δόρυ ἔπηξεν ἐκεῖσε, ὅποτε δίκην ἔλαχε πρὸς Ποσειδῶνα, τὸν τούτου υἱὸν Ἀλιφρόδιον ἀνελών, ὃς Ἀλκίπτην ἐβιάσατο τὴν Ἄρεος αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατέρα. R S.

E. γράμμα] ἐπίγραμμα τὸ γινῶθι σαυτὸν, ἐπὶ τοῦ προφυλαίου τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ γεγραμμένον. Δελφοὶ δὲ πόλις ἐπὶ τῷ Παρνασσῷ πρὸς τῇ Φωκίδι. R.

230 A. Τυφῶν Γῆς καὶ Ταρτάρου υἱός, γεννηθεὶς ἐν Σικελίᾳ, εἶδος ἔχων συμμιγῆς ἀνδρὸς καὶ θηρίου. τεθυμμένον δὲ οἰονεῖ ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένον ἢ βεβλαμμένον. R.

B. ἄγνος φυτὸν τι θαμνώδες, ἢ ἐστὶν ἢ λύγος. R.

B. Ἀχελῷος ποταμὸς Αἰτωλίας. R.

E. ἀξίω δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυγήσαι] πρῶτον μὲν λέγει, ὡς μεταμέλει τοῖς ἐρασθεῖσιν ὧν εὖ ἐποίησαν τὸν ἐρώμενον, ἐπειδὴν παύσονται τῆς ἐπιθυμίας· δεύτερον ὅτι τοὺς πόνοους ὑπολογίζονται, οὓς ἔσχον ἐν τῷ ἐρᾶν καὶ ὅτι παρημέλησαν τῶν οἰκείων, καὶ διὰ τοῦτο ἡγοῦνται τοῖς ἐρωμένοις ἀποδεδωκέναι τὴν ἀξίαν· τρίτον ὅτι λέγοντες οὓς ἐρώσει φιλεῖν ὑπὲρ πάντας, δηλοῦν ὅτι τοὺς πρὸ τοῦ γενομένου ἐρωμένους κακῶς διαθήσουσιν αὐτούς διὰ τοὺς ὕστερον· τέταρτον ὅτι ὁμολογοῦσιν καὶ αὐτοὶ νοσεῖν καὶ μὴ σωφρονεῖν· πέμπτον ὅτι εἰ τοὺς ἐπιτηδειότερους πρὸς φιλίαν δεῖ αἰρεῖσθαι, ἐκ τῶν μὴ ἐρώντων εὐμαρεστέρα ἢ ἐκλογὴ πλειόνων ὄντων, χαλεπωτέρα δὲ ἐκ τῶν ἐρώντων, ὀλιγοτέροι γὰρ ἔκον τὴν αἰσχρὴν δεδιότας χρῆ φυλάττεσθαι τοὺς ἐρώντας· ἀλαζονεύονται γὰρ πρὸς τοὺς ἄλλους δεικνύντες, ὅτι οὐ μάτην ἐπόνησαν· ἕβδομον ὅτι καὶ προστάττουσι τὰ τοιαῦτα, ὥστε εἰς ὑποψίαν ἔξωθεν ἀφικέσθαι, ὅτι γεγένηται αὐτοῖς ἢ μέλλει πληρωθῆσεσθαι ἢ ἐπιθυμία· ὀγδοὸν ὅτι τῶν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀποτρέπουσι συνηθειῶν, δεδοικότες μὴ παρενδοκιμηθῶσιν· ἔννατον ὅτι οἱ μὴ τὸν τρόπον γινόντες, ἀλλὰ τοῦ σώματος ἐπιθυμήσαντες ἀντιποιοῦνται τῶν παιδικῶν, διὸ εὐχερεῖς εἰς μεταβολήν· δέκατον ὅτι καὶ ἐπαινοῦσι καὶ ψέγουσι παρὰ τὸ

προσῆκον, τὸ μὲν κακῶς κρίνοντες διὰ τὴν νόσον, τὸ δὲ δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται. εἴτα ἀνθυποφοράς τινας ποιεῖται, ὧν μία μὲν ἐστίν, ὅτι φιλία βέβαιος * οὐ δύναται * ἄνευ ἔρωτος συστήναι· λυεῖ δὲ αὐτὴν διὰ τοῦ καὶ πρὸς πατέρας καὶ ἀδελφούς καὶ ἡλικιώτας γίνεσθαι βεβαίαν τὴν χωρὶς ἔρωτος. δευτέρα δὲ αὐτῆ, ὅτι τοῖς δεομένοις μᾶλλον δεῖ παρέχειν ἢ τοῖς μὴ· ἐνίσταται δὲ ἐνταῦθα, ὅτι οὕτως ἂν τοῖς αἰτούσι τροφὰς καὶ τὰς ἐστιάσεις παρέχοιμεν, καὶ οὐ τοῖς ἀξίοις. τρίτον εἰ δεῖ κοινῶς πᾶσι τοῖς μὴ ἐρώσει χαρίζεσθαι· τοῦτο δὲ φησι καὶ οἱ ἐρασταὶ οὐκ ἀξιώσουσιν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἐρώσει παρέχειν. ἐπὶ πᾶσι κεφάλαιον ἔθηκεν, ὅτι τοὺς ἐρώντας καὶ οἱ οἰκείοι νουθετοῦσιν ὡς κακοῦ ὄντος ἐπιτηδεύματος, τοὺς δὲ μὴ ἐρώντας οὐδεὶς αἰτιᾶται. ταῦτα μὲν τὰ λεχθέντα αἰτιᾶται ὁ Πλάτων. O.

231 E. εἰ τοίνυν τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δεδοικας] εἰ τοίνυν τὸν νόμον λέγει τοιοῦτον, ὡς νενομισμένον αἰσχροῦ τοῦ χαρίζεσθαι, τοῦτο δὲ πρῶτον μὲν παρ' ἱστορίαν ἐστίν, ἔτι δὲ καὶ ἐναντίωμα ἔχει. εἰ γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ χαρίζεσθαι κατὰ τὸν νόμον, οὐδενὶ χαριστέον, οὔτε τῷ ἐρώντι οὔτε τῷ μὴ ἐρώντι· τὸ γὰρ αἰσχρὸν πρὸς οὐδένα ποιητέον οὐδὲ λεκτέον. ὅτι δὲ παρ' ἱστορίαν, ἐκ τῶνδε μαθεῖν ἔστι. καὶ γὰρ παρ' Ἀθηναίοις ἐφεῖτο ἐρᾶν, καὶ τοῦ ἔρωτος βωμοὶ καὶ ἀγάλματα ἦσαν καὶ Ἀντέρωτος, ὡς καὶ ἐπιγράμματα γε ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων ἐγγράπτο ἐπαινούντων τὸ ἐρᾶν. καὶ ὁ δρόμος γε ὁ μακρὸς τοῖς Παναθηναίοις ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἔρωτος ἐγένετο· ἐντεῦθεν γὰρ ἀψάμενοι οἱ ἔφηβοι τὰς λαμπάδας ἔθεον, καὶ τοῦ νικῆσαντος τῇ λαμπάδι ἢ πυρὰ τῶν τῆς θεοῦ ἱερῶν ἐφήπτετο. ὁ δὲ Σόλων ἐν τοῖς νόμοις καὶ πόσους πήχεις ἀπέχοντα ἀκολουθεῖν δεῖ τὸν ἐραστὴν τῷ ἐρωμένῳ δεδήλωκε, καὶ τοῖς ἐλευθέροις τὸ ἐπιτήδευμα τετήρηκε, δούλον κωλύσας ἐρᾶν ξηραλοφείν τε, καὶ τὸν μὴ θρέψαντα τοὺς γονεῖς μηδὲ θάψαντα καὶ τὸν φρονύριον προδεδωκότα· καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ τοῦ ἐρᾶν μνημονεύει λέγων·

ὄλβιος ᾧ παῖδες τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι

καὶ κύνες ἀγροεῖται καὶ ξένος ἄλλοδαπός·

καὶ ἔτι·

ἔργα δὲ Κυπρογενεὺς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων * ἅ * τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας. S.

234 D. δαίμονιος] πανούργως, δολίως, κερκρυμένως. R.

D. γάνυσθαι] φαιδρύνεσθαι, χαίρειν, διαχέισθαι. R.

D. συνεβάχευσα] συν σοί ἐπὶ τὸ κρεῖττον παρήλλαξα. R.

E. φίλου] τοῦ τὰ περί φιλίας ἐπισκοποῦντος. R.

235 C. Σαπφῶ λυρική ποιήτρια, Σκαμανδρανήμου, Μιτυληναία. Ανακρέων δέ, καὶ οὗτος λυρικός ποιητής, Σικυθίου ἢ Παρθενίου, Τηϊός. R S.

D. οἱ ἐννεα ἄρχοντες, κατ' ἐναντὸν καθιστάμενοι, ὠμνον μὴ παρανομήσειν, εἰ δὲ φωραθεῖεν, ἐκ καταδίκης τῷ Ἀπόλλωνι πέμπειν εἰκόνα χρυσῆν, ἐπὶ καταδίκη μὲν τοῦ ἄρχοντος, χαριστήριον δὲ τῷ θεῷ παρὰ Ἀθηναίων. Σωκράτει γοῦν ὑπισχνεῖται Φαῖδρος, εἰ καλλίω λόγον εἴποι Ἀυσίου, καθάπερ οἱ ἄρχοντες, εἰκόνα καὶ αὐτοῦ καὶ Σωκράτους χρυσῆν εἰς Δελφούς τῷ Ἀπόλλωνι ἀναθήσειν. Εἰς τὸ αὐτό, ὁ πολέμαρχός ἐστιν ἄρχων ᾧ καταγγύων τοὺς ξένους· ἔστι δὲ ὡς περὶ λοχαγὸς τοῦ βασιλέως, ὃς καὶ ἀπόντος αὐτοῦ ἐπιμελεῖται τῶν κατὰ τὴν πόλιν. ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων προνοεῖται καὶ τὰς θυσίας τὰς πατρους διοικεῖ. ἄρχων δὲ ἐστὶν ὁ ἐπώνυμος τοῦ ἐναντιοῦ. οἷς πᾶσι καὶ ἑορταὶ καὶ θεοὶ οἷς θύουσι καὶ δίκαι τινὲς ἀπονέμονται. οἱ δὲ θεσμοθετεῖται ἕξ εἰσι τὸν ἀριθμὸν, ἅψ' ὧν καὶ ὁ τόπος, ὅπου συνέσαν καὶ εἰσιτοῦντο, θεμίστιον ἐκαλεῖτο. εἶχον δὲ ἐξουσίαν τοῦ ὑπογράψαι τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσῆγον καὶ τὰς χειροτονίας καὶ προβολὰς καὶ γραφὰς παρανόμων καὶ ἄλλων τινῶν. R S.

236 A. τοιαῦτα καὶ τοιούτων περὶ τῶν ἀναγκαίων φησὶν, ὧν τὴν εὐρεσίαν ἢ φύσιν πορίζει, τὴν δὲ διάθεσιν ἡμεῖς· παρ' ἣν καὶ ἔπαινος ἢ ψόγος ἐστὶν ἡμῖν. τῶν δὲ μὴ ἀναγκαίων λέγει τῶν χρησίμων, ὧν καὶ ἡ εὐρεσίς καὶ ἡ διάθεσις ἐξ ἡμῶν· παρ' ἧς δὴ καὶ ἐπαινούμεθα ἢ ψεγόμεθα. οἷον ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ Ἀυσία καὶ Σωκράτει καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ φύσιν ἔχουσι τὸ λέγειν ὡς ὁ ἔρῶν ἀκόλαστον ἔρωτα μαίνεται, ὃ δὲ μὴ τοῦτον ἔρῶν σωφρονεῖ. ἢ δὲ περὶ τούτου διάθεσις ἐπαινετὴ Σωκράτους, ὅτι ἀληθής, Ἀυσίου δὲ οὐ· κατὰ προσποίησιν γὰρ. R.

B. Κύψελος Περιάνδρου πατὴρ ἦν, οὗπερ οἱ υἱεῖς Κορίνθου τύραννοι γεγονότες ὑπὸ Κορινθίων κατελύθησαν. ἠΰξαντο οὖν οὗτοι, εἰ πάλιν τὴν ἀρχὴν ἀνακτήσαιντο, χρυσοῦν ἀνδράντα τῷ θεῷ ἀναθήσειν ἐν Ὀλυμπία ὀλόσφυρον. οἱ δὲ κρατήσαντες Κορίνθου ἀνέθεσαν ἐκείσε μέγιστον ἄγαλμα χρυσοῦν τοῦ

Διός. Ὀλυμπία δὲ ἐστὶ τόπος τις κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἐν Πίσῃ πόλει τῆς Ἥλιδος χώρας, ἐνθα τὰ Ὀλύμπια, ἀγῶν πενταετηρικός, Μουνυχιῶνος μηνὸς ἤγετο τῷ Δίῳ, ἐν οἷς κόντινον στέφανος ἀθλον ἐδίδοτο τῷ κινήσαντι. τινὲς δ' οὐ κόντινον, ἀλλ' ἐκ τῆς λεγομένης καλλιστεφάνου ἐλαίας. διαφέρει δὲ κόντινον ἐλαϊκὸν ἀγοιελαιάς. ἤγετο δὲ καὶ κατ' ἐναντιόν, ἅπερ ἐλάττω ἐκάλου. R S.

B. σφρηγῆλατος] δι' ὅλον βᾶθους ναστός. R.

B. εἰς τὰς ὁμοίας λαβάς] ἀπὸ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν παλαιόντων, οἱ τοῦ ἀφωρισμένου αὐτοῖς πρὸς τὸ παλαιὸν τόπου ὅποτε ἐπέσειεν, εἶτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τόπου καὶ σχήματος εἰ πάλιν ἔλθοιεν, εἰς ὁμοίας ἐληλυθέναι λέγονται λαβάς, ὡς καὶ νῦν ὁ Σωκράτης εἰς τὴν αὐτὴν τῷ Φαίδρῳ περιῆλθε προσποίησιν τοῦ μὴ δύνασθαι λέγειν. R S.

C. τῶν κωμωδῶν] ἔθος ἦν αὐτοῖς τὸ τοῖς ἔρωτῶσιν, οἷον δέδωκάς μοι τόδε, πάλιν τὸ αὐτὸ λέγειν τοὺς ἀποκρινομένους, δέδωκάς μοι τοῦτο. οὕτως οὖν καὶ πρὸς Σωκράτη Φαῖδρον εἰπεῖν, ὡς εἰ ἐγὼ Σωκράτην ἀγνοῶ, καὶ τὰ ἐξῆς. R.

237 A. ἔθνος τι ἠπειρωτικὸν τῶν ἑσπερίων τὸ Λιγύων οὕτω μουσικώτατον εἶναι φασίν, ὡς καὶ μὴδ' ἐν τοῖς πολέμοις πανστρατιά μάχεσθαι, ἀλλὰ τὸ μὲν τι τοῦ στρατεύματος ἀγωνίζεσθαι, τὸ δὲ ἄδειν πολεμοῦντος τοῦ λοιποῦ. R.

B. αἰμύλος] ποιμίλος, πυκνός, πανοῦργος, δολερός· καὶ αἰμυλλία ἀσινόητος ἐπίχαρις. R.

240 C. ἡλικα] εἴρηται μὲν ἐνταῦθα τῷ Πλάτῳ οὕτως· ἡλικα γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὸν ἡλικα. τὸ δὲ τέλειον ἔχει ἡλιξ ἡλικα τέρπε, γέρον δὲ τε τέρπε γέροντα, ὡς φησι καὶ ὁ Ξενοφῶν γεροντοκόμιμα. R.

241 B. ὄστράκου μεταπεσότος] ὄστράκου περιστροφή ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φρυγὴν ὀρμάντων. εἴρηται δὲ ἀπὸ παιδιᾶς τοιαύτης. διελόντες ἑαυτοὺς οἱ παῖδες ὡς ἰσαριθμούς γενέσθαι, οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὴν ἴσταντο, οἱ δὲ πρὸς δυσμάς· ἄλλος δὲ τις μεταξὺ ἐκατέρων καθήμενος ὄστρακον εἶχεν, ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς μέρους κεραισμένον λευκῶ, ἐκ δὲ θατέρου μέλανι· καὶ ἔρριπτε τοῦτο ὀρθόν. καὶ εἰ μὲν κατεφέρετο τὸ λευκὸν μέρος ἄνω, οἱ πρὸς ἀνατολὰς ἐστῶτες ἐδίωκον τοὺς πρὸς ταῖς δυσμαῖς· εἰ δὲ τὸ μέλαν ἄνω, οἱ πρὸς ταῖς δυσμαῖς ἐδίωκον, ἕως καταλάβοιεν.

καταληφθέντες δὲ ἐβαστάζοντο ὑπὸ αὐτῶν ἀφ' οὗ καταλήφθησαν τόπον, ἕως ἐπανέλθωσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν ἐφυγον. R S.

D. ὡς λύκοι] παρωδεῖ τὸ Ὀμηρικὸν εἰρημένον ἐν τῇ χραψοδία

ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἄρναςιν ὄρνια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν.

ἢ παροιμία οὖν ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς ἐχόντων. R.

242 A. σταθερὸν τὸ σφόδρα θερμὸν, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ θέρει μεσημβρίας. καὶ Ἀντίμαχος· θέρους σταθεροῖο. καὶ τὸ ἐστὸς δὲ καὶ ἡρεμοῦν σταθερὸν λέγουσι. R.

B. οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις, ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀγγελλόντων. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Νόμων. R.

C. ἀφοσιώσωμαι] ἀποπληρώσωμαι τὴν παραλελειμμένην ὁσιότητα. ἔστι γὰρ ἀφοσιώσις ὁσιότητος παραλελειμμένης ἀποπλήρωσις. R.

C. ἔθραξε] ἐτάραξεν, ἠνώγλησεν, ἐνύξεν, ἐκίνησεν, ἐδυόπησεν. R.

C. ἐδυοπούμην] ἀντὶ τοῦ ἠύλαβούμην. R. ὑπώπτειον. O.

C. ἀμπλακῶν] ἀμαρτῶν. R.

243 A. ὃν Ὀμηρος μὲν οὐκ ἤσθετο, Στησίχορος δὲ] περὶ τῆς Ὀμήρου τυφλώσεως διάφοροι φέρονται ἱστορίαι· αἱ μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ τυφλὸν ἐκ γενετῆς λέγουσι καὶ οὕτω τετέχθαι, οἱ δὲ ποιμαίνοντα παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως πολλὰς τινὰς καταβλέσθαι εἰς τὸν ἥρωα χῶας καὶ στεφάνους, καὶ παρακαλεῖν αὐτὸν ὀφθῆναι αὐτῷ· ὁ δὲ ἥρωας ὤφθη μετὰ τῆς πανοπλίας λάμπων, καὶ Ὀμηρος μὴ ἐνεγκὼν τὴν θεῖαν καὶ τὴν λαμπηδόνα τῶν ὀπλων ἐτυφλώθη. οἱ δὲ ὅτι ἐπειδὴ εἶπε περὶ τῆς Ἑλένης, ὅτι ἠρπάσθη καὶ ἠγάγετο αὐτὴν Ἀλέξανδρος εἰς τὸ Ἴλιον καὶ ἔσχεν ὡς γυναικα, κατὰ μῆνιν τῆς ἠρωϊνῆς ὡς ὑβρισθείσης παρ' αὐτοῦ ἐτυφλώθη. περὶ δὲ τοῦ Στησίχορου φασίν, ὅτι Λοκροὶ καὶ Κροτωνιάται ἐπολέμουν πρὸς ἀλλήλους, ἔθος δὲ ἦν τοῖς Λοκροῖς, μέρος τῆς στρατιᾶς ἀφροσύητον ἀμεροῦν τοῖς ἥρωσιν ὡς ἐκείνων φρουρούντων αὐτό· τὸν οὖν Λεωννυμον τὸν στρατηγὸν τῶν Κροτωνιατῶν ἐπιθέσθαι ἐκείνῳ τῷ μέρει ὡς ἀφροσύητη, καὶ τραθέντα ἐξ ἀδήλου ἀναχωρῆσαι χαλεπῶς διακείμενον ὑπὸ τοῦ τραύματος. ἔλθειν οὖν αὐτὸν εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον διὰ θεραπείαν, καὶ

λαβεῖν χρησμόν, ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται· ἐπανερομένου δ' αὐτοῦ καὶ τίς ὁ τρώσας — καὶ γὰρ ἦν ἀδηλον — ἀκούσαι ὁ Ἀχιλλεύς. ἀπελθόντα οὖν αὐτὸν εἰς Λεύκη τὴν νῆσον ἰκετεύσαι τὸν ἥρωα καὶ ἰδεῖν κοιμηθέντας τινὰς τῶν ἠρώων, καὶ λαβεῖν μὲν παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως θεραπείαν, ἀκούσαι δὲ παρ' αὐτῶν, εἰπεῖν τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι οὐδὲν λανθάνει θεοὺς οὐδὲ ἥρωας ἂν πράττετε, ὡ ἄνθρωποι· ἔλθειν δὲ καὶ τὴν Ἑλένην καὶ εἰπεῖν ἀπαργεῖλαι Στησίχορον παλινωδῖαν ἄσαι, ἵνα ἀναβλέψῃ· καὶ γὰρ Ὀμηρον δι' αὐτὸ τοῦτο τετυφλώσθαι, ὡς κακηγορήσαντά με. καὶ οὕτω τὸν Στησίχορον ἀκούσαντα παρὰ τοῦ Λεωννύμου γραφῆαι τὴν παλινωδῖαν καὶ οὕτως ἀναβλέψαι. S.

A. Πέργαμα] τὰ ὑψηλά. R.

B. παλινωδῖαν] ἐναντία ὠδῇ ἢ ὄψις τῆς προτέρας. R.

244 B. Δωδώνη πόλις τῆς Μολοσσίδος, ἐν ἣ τὸ μαντεῖον τοῦ Διός. R. περὶ τοῦ Δωδωναίου μαντείου διάφορά εἰσι τὰ ἱστορούμενα. λέγουσι δὲ οἱ μὲν ὅτι δρυὺς ἦν ἐκεῖ ἢ μαντεύουσα, οἱ δὲ ὅτι περιστεραί, τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι γυναικες ἦσαν ἱέρειαι αἱ μαντεύουσαι δρυὶ τὴν κεφαλὴν στεφόμεναι, αἵτινες ἐκαλοῦντο πελειάδες. ἴσως οὖν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος πλανηθέντες ὑπώπτεισαν εἶναι περιστεράς τὰς μαντευσάσας· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν δρυὶ κατεδέφοντο, ἴσως διὰ τοῦτο εἰρήκασιν καὶ τὴν δρυὶν μαντεύειν. ἔστι δὲ Διὸς τὸ μαντεῖον, τὸ δὲ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος. S.

B. Σίβυλλαι μὲν γεγόνασι δέκα, ἂν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη. Καλδαῖαν δὲ φασιν αὐτὴν οἱ παλαιοὶ λόγοι, οἱ δὲ μᾶλλον Ἑβραῖαν· καὶ δὴ καὶ ἐν τῶν παιδῶν τοῦ Νῶε εἰς γυναικα ἀρμωσθῆναι, καὶ συνεισελθεῖν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ κιβωτῷ. ταύτην καὶ τὰ περὶ τῆς πυρογοποιίας χρησμοδῆσαι φασί, καὶ ὅσα τοῖς ταύτων συνέβη τολμήμασι· χρησμοδῆσαι δὲ πρὸ τῆς διαιρέσεως τῶν γλωσσῶν γενομένην γλώσση φασί τὰ χρησμοδῆθέντα τῇ Ἑβραϊδί· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα προσηπεῖν· ἧς καὶ μνήμην Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἀναγράφας πεποίηκε. Δευτέρα δὲ Λίβυσσα, ἧς μνήμην ἐποίησατο ἐν τῷ τῆς Λαμίας προλόγῳ Εὐριπίδης· ὄνομα δὲ αὐτῆς οὐ πᾶν σαφηνίζουσι. Τρίτη Δελφίς, ἢ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα, περὶ ἧς ἱστορήσε Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ θεοτήτος βιβλίῳ. Τετάρτη Ἰταλική, ἢ ἐν ἐρημίᾳ τῆς Ἰταλίας τὴν διατρι-

βήν λαχούσα· ἥς υἱὸς ἐγένετο Εὐάνδρος ὁ τὸ ἐν Ῥώμῃ τοῦ Πα-
νὸς ἱερὸν τὸ καλούμενον Λούπερκον κτίσας· περὶ ἧς ἔγραψεν
Ἐρατοσθένης· Πέμπτη ἡ Ἐρυθραία, ἣτις καὶ τὰ κατὰ τὸν Τρωϊ-
κὸν πόλεμον συννεγθέντα προηγόρευσε· περὶ ἧς Ἀπολλόδορος
ὁ Ἐρυθραῖος διεξέροχεται· Ἑκτη ἡ Σαμία, ἥς τὸ κύριον ὄνομα
Φυτώ φασιν· Ἐβδόμη ἡ Κυμαία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀμαλθεία·
οἱ δὲ Ἐρωφίλην φασί· παρά τισι δὲ κλήσιν ἠνέγκατο Ταράξαν-
δρα· Βιογίλιος δὲ ὁ Ῥωμαῖος ποιητῆς Ἀηφόβην αὐτὴν ὀνο-
μάζει· Ὀγδοή ἡ Ἑλλησποντία, ἣτις ἐν κόμῃ Μαρυμσῶ τὴν γέ-
νεσιν ἔσχε περὶ τινὰ πολίτην Γεργετίαν· ὑπὸ τὴν ἐνορίαν δὲ
αὕτη τῆς Τροίας ἐτύγγανεν· ἦν ἐν καιρῷ Σόλωνος καὶ Κύρου,
ὡς ἔγραψεν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός· Ἐνάτη ἡ Φοργία· Ἐπὶ
πᾶσι δεκάτῃ ἡ Τιβορτία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀλβουναία· ταύ-
τας δὲ φασὶ τῶν φρενῶν ἐξισταμένας τὰ μέλλοντα χρησιμῶδεῖν·
τῶν ὑπολαμβανόντων δὲ γραφῇ τοὺς χρησιμὸς οὐκ ἔχοντων
σοφίαν τὰ χρησιμῶδύμενα γράφειν ἀπταιστος, ἄλλως τε καὶ τῷ
τάχει τῆς φορᾶς τῶν λόγων οὐκ ἔχοντων καθυψηροτουμένας τὰς
χεῖρας, συμβῆναι πολλοὺς τῶν χρησμῶν εἰς χαλιάμβους διαπε-
σεῖν καὶ μηκέτι τυχεῖν διορθώσεως, ἅτε δὴ τῶν χρησμῶδων γυ-
ναίων ἐν ἐπιστάσει μὲν καθεστῶτων, ἐπειδὴ τὴν ὑπαρξίν προη-
γόρευον τῶν μελλόντων, πεπανμένων δὲ τοῦ χρησιμολογεῖν μη-
δαμῶς αἰσθησιν ἔχοντων μήτε ὦν ἔλεγον μήτε τί ἂν βούλοιντο
τὰ κεχρησμοδημένα· πᾶσαι μὲν οὖν μαντικά, ἡ δὲ Ἐρυθραία,
ἡ καὶ Ἐρωφίλη καλουμένη, τῶν ἄλλων ἐξαιρέτος· καὶ γὰρ γεννη-
θεῖσα εὐθύς προσεῖπεν ἐξ ὀνόματος ἕκαστον καὶ ἔμμετρα ἐφθέγγ-
ξατο, καὶ εἰς βραχὺν χρόνον τέλειον εἶδος ἀνθρώπου ἔλαβε· R S.

C. κυρίως τῷ ἀπειροκάλως ἐχρήσατο· αὐτοῦ γὰρ καλῶς
ἔχοντος τοῦ ὀνόματος τῆς ματίας, ἀπειρία τοῦ καλοῦ ἠγνόησαν
τὸ καλὸν τοῦ ὀνόματος· R.

248 A. ὑποβρύχια] ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὃ ἐστὶ τὴν γένεσιν, πον-
τισθεῖσαι· R.

C. θεσμός τε Ἀδραστείας] ἡ Ἀδραστεία μία ἐστὶ θεὸς τῶν
μενουσῶν ἐν τῇ νυκτί, γενομένη ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας·
ὁ μὲν οὖν Μελίσσος κατὰ τὴν πρόνοιαν εἴρηται, ἡ δὲ Ἀμαλθεία
κατὰ τὸ ἀκλίνας καὶ μὴ μαλθάσσεσθαι· ἐκ τῆς οὖν προνοίας
τῆς ἀκλινοῦς γέγονεν ἡ Ἀδραστεία, ἣτις ἀδελφὴ ἐστὶ τῆς Εἰδῆς·

Εἰδῆ δ' εὐειδῆς καὶ ὁμόσπορος Ἀδραστεία·

ἡ πάντων ὁμοῦ τῶν νόμων τὰ μέτρα ἐν αὐτῇ συλλαβοῦσα καὶ
συνέχουσα αὕτη ἐστὶν ἡ Ἀδραστεία κεκλημένη διὰ τὸ τὰ ὑπ' αὐ-
τῆς τεθέντα καὶ νομοθετηθέντα ἀναπόδραστα εἶναι· διὸ καὶ
πρὸ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἠγεῖν λέγεται·

παλάμησι δὲ γάλκεια ῥόπτρα

δῶκεν Ἀδραστείῃ.

ἐν τοῖς προθύροις γὰρ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἠγεῖν λέγεται τοῖς
κυβάλαις, ἵνα πάντα [τὰ] αὐτῆς τῶν νόμων κατήκοα γένηται.
ἔνδον μὲν γὰρ ἐν τῷ ἀδύτῳ τῆς Νυκτὸς κἀθηται ὁ Φάνης, ἐν
μέσῳ δὲ ἡ Νύξ μαντεύουσα τοῖς θεοῖς· ἡ δὲ Ἀδραστεία ἐν τοῖς
προθύροις, πᾶσι νομοθετοῦσα τοὺς θεῶν θεσμούς· διαφέρει
δὲ τῆς ἐκεῖ Δίκης, ὡς νομοθετικὴ δικαστικῆς· καὶ ἡ μὲν ἐκεῖ
Δίκη λέγεται εἶναι τοῦ Νόμου τοῦ ἐκεῖ καὶ Εὐσεβείας, αὐτὴ δὲ
ἡ Ἀδραστεία ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας * οὐσα περιεκτικὴ
ἐστὶ καὶ τοῦ νόμου *· S.

254 E. ὕσπληξ ἀφετήριον, πληγῆ, ὡσπερ νῦν, πάσσαλος,
κεράτινος κρῖκος, πάντα θηλυκῶς· R.

E. ἐρείσας] ἐλκύσας· R.

256 E. ἐννέα χιλιάδας] ἐννέα χιλιάδας εἶπεν, ἐπειδὴ ἐν τῇ
πρώτῃ γενέσει ἡ περίοδος ἡ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ ἐπὶ τὰ τῆδε οὐδε-
μίαν κάκωσιν ἔχει· R.

257 B. ἐπαμφοτερίζῃ] Ἀυσία καὶ ἐμοὶ Σωκράτει ἔπηται· R.

C. λογογράφον] λογογράφους γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς
ἐπὶ μισθῷ λόγους γράφοντας καὶ πιπράσκοντας αὐτοὺς εἰς δι-
καστήρια, ῥήτορας δὲ τοὺς δι' αὐτῶν λέγοντας· R S.

D. γλυκὺς ἀγκῶν] ἐπὶ τῶν κατειρωνευμένων· τόπος δὲ
ἐστὶν ἐν τῇ Μεμφίδι Ἀγκῶν προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν πλεόν-
των κατ' ἀντίφρασιν ἴσως, διὰ τὸ δυσχερές· ἐνιοὶ δὲ τάττουσιν
αὐτὴν ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων, παρ' ὅσον τὸν ἀγκῶνα οἱ εὐφραι-
νόμενοι τιθέασιν· R S.

258 B. ἐμμένη] τουτέστι δεχθῆ καὶ μὴ ἐμβληθῆ ὁ λόγος· R.

B. Ἀνκούργος Λακεδαιμονίων, Σόλων δὲ Ἀθηναίων νο-
μοθέται, Δαρεῖος δὲ τρίτος ἀπὸ Κύρου Περσῶν βασιλεὺς· R.

E. ἀνδροποδάδεις εἰσὶν ἠδοναὶ αἱ ἄλλων παιδῶν ἀπερό-
μεναι, ὑπ' ἄλλων δὲ κρατούμεναι· R.

E. πνίγει] θάλλει, καύματι· R.

259 A. μεσημβριάζοντα] ἐν μεσημβρία νυστάζοντα καὶ καθεύδοντα, κηλουμένα. R.

B. φιλόμουσον ἀπὸ τοῦ φιλόσοφου. S.

C. ἄσιτον] σημειῶσαι ὅτι τοὺς τέττιγας λέγει τὸ παράπαν μὴ δεῖσθαι τροφῆς, τῇ δὲ ὀρόσῳ ἀρκεῖσθαι μόνῃ. R.

D. ἰᾶσι] πέμπουσιν. R.

260 C. ὄνου σκιὰ ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. φασὶ δὲ εἰλκυσθαι τὴν παροιμίαν ἀπὸ τοῦ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι συμβάντος. δίκη γὰρ ποτε, ὡς φησὶν Ἀριστείδης, ἀπολογούμενος, ἦς τὸ τίμημα ἢν τί χρῆ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, τοῦ κατηγοροῦ δεινῶς εἰρηκότος καὶ προεξευρασμένου διότι ὁ εὐθυνόμενος οὐδενὶ δικαίῳ μόνῃ δὲ τῇ Δημοσθένους δεινότητι πέποιθεν, ὡς οἱ δικασταὶ μετεωρισθέντες οὐ προσείχον τὸν νοῦν τῷ Δημοσθένει, ἀλλ' ἐθορύβον κωλύοντες ἀπολογεῖσθαι, καὶ τοῦτο συνέβαινε ἐπὶ πλείονα χρόνον, διαλειπόντων ποτὲ μικρὸν καὶ γενομένης βραχείας ἡσυχίας. ἄνδρες, ἔφη, δικασταί, μικρὸν μου χρόνον ἀνάσχεσθε, καὶ συγχωρήσατέ μοι λόγον οὐ πάλα γεγονότα διηγῆσασθαι. τῶν δὲ συγχωρησάντων διὰ τὸ μέγα τι ὑπολαβεῖν τὸ ὑπ' αὐτοῦ μέλλον λέγεσθαι, νεανίσκος τις, ἔφη, τῶν ἐπὶ φιλολογίαν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν παραγεγονότων, ὅτε ἀποτρέχειν ἔμελλεν, ἐμισθώσατο ὄνον πρὸς τὸ τὰ σκεύη αὐτοῦ διακομίσασθαι μέχρι Μεγαρέων. ὑπὸ κῆρα δὲ τῆς ὥρας ὑπαρχούσης, κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἐκκείοντος τοῦ ἡλίου σφοδρότερον, οὔτε τὸ ὑπόζυγιον συνέβαινε ἐθέλειν ὀδοιοπεῖν οὔτε αὐτὸν ἀκολουθεῖν δύνασθαι. καταλύσαντος οὖν τὸ φορτίον τοῦ ὄνηλάτου, καὶ τὸν ὄνον στήσαντος ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ, μὴ δυνάμενος ὑπομένειν τὸ καῦμα, ἀλλὰ κακῶς διακείμενος ὑπὸ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν ὑποδὺς μένειν οἷός τε ἦν. τοῦ δὲ ὄνηλάτου ἐκείνον μὲν κωλύοντος, ἑαυτῷ δὲ ἐπιβάλλειν λέγοντος διὰ τὸ καὶ τὸν ὄνον ἴδιον εἶναι καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ σκιάν ὑπάσχειν ἴδιαν. μεμισθωκέναι γὰρ μόνον τὸν ὄνον διακομιοῦντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, οὐ μὴν τὴν σκιάν αὐτοῦ. ὡς δὲ καὶ ὁ νεανίσκος ἀντέλεγε πάλιν, φάσκων τὴν ἡμέραν ὅλην αὐτοῦ τὸν ὄνον εἶναι, καὶ πολλὴν ἀντιλογίαν συνέβαινε ἐκ τούτου γίνεσθαι, ἕως εἰς μάχην ὤρμησαν. ἐπεὶ δ' ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν κατέβαινε ἀπὸ τοῦ βήματος, οἱ δὲ δικασταὶ κατεῖχον ἀξιούντες τὸ γεγόμενον πέρας ἐξηγήσασθαι, ἐπιστραφεῖς. ἄνδρες, εἶπεν, ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς βούλεσθε ἀκοῦσαι,

ὑπὲρ ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος τῷ βίῳ κωλύετε λέγειν; καὶ οὕτω τοὺς δικαστάς, συγχωρήσαντας ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ ῥήτορος ἐπιπεπλήχθαι, λέγειν ἐφείναι. ὅθεν τό τε τοῦ διηγήματος εὐστοχον καὶ τὸ τοῦ φρονήματος παρησιαστικὸν διαμνημονευθὲν παροιμίας ἔλαβε τάξιν. R S.

C. καρπὸν ὧν ἔσπειρας θέριζε, ἐπὶ τῶν τοιαῦτα πασχόντων οἷα ἔδρασαν. παρήκται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου·

εἰ δὲ κακὰ σπείραις, κακὰ κεν ἀμήσαιο,

καὶ πάλιν·

ὅς δὲ κακὰ σπείρει, θεριεὶ κακὰ κήδεα παισίν. R.

D. ἐκείνῳ] τὸ ἀληθὲς δηλαδὴ. R.

D. ἐμὲ] τὴν τοῦ πείθειν δύναμιν. R.

E. ἔτυμος τέχνη] ἄνευ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, φησὶν ὁ Λάκων ῥήτωρ, τέχνην εἶναι ἀδύνατον. S.

261 A. ἱκανῶς φιλοσοφήσῃ] οἱ γὰρ ἄριστοι ῥήτορες καὶ φιλόσοφοι, ὡς Περικλῆς Ἀναξαγόρου, ὡς Δημοσθένης Πλάτωνος γεγονότες μαθηταί. R.

B. περὶ τὰς δίκας] ἔθος ἦν παλαιὸν ἐν τοῖς δικαστηρίοις δημοσίους τε λόγοις τοὺς ῥήτορας διατρέβειν, οὐ μὴν ἐν ταῖς γινόμεναις συνουσίαις ἰδίᾳ. R.

C. ἀπεικάζει τὸν Γοργίαν τῷ Νέστορι, ἐπειδὴ καὶ αἰδήμων καὶ πολυετῆς ἐγένετο. ἑκατὸν γὰρ ὀκτὼ ἐλέγετο ζῆσαι ἔτη· τὸν δὲ Θρασύμαχον ὡς δεινὸν τῷ Ὀδυσσεὶ ἀπεικάζει (R), τὸν δὲ Ἐλεάτην Ζήνωναν τῷ Παλαμῆδῃ, ἐπειδὴ καὶ ἀριθμῶν καὶ κύβων καὶ πολλῶν ἄλλων εὐρετῆς ἐγένετο Παλαμῆδης· ὡς τεχνικὸν οὖν τὸν Ζήωνα παρέβαλε τῷ Παλαμῆδῃ. S.

D. Ἐλεατικὸν Παλαμῆδην] Ζήνωνά φησι τὸν Παρμενίδου ἑταῖρον, ὅτι δὴ πανεπιστήμων σχεδὸν ἦν ὁ ἀνὴρ, ὡς καὶ Παλαμῆδης. R.

262 A. Ἡ] σύνδεσμος ἀπορηματικὸς ἀντὶ τοῦ ἄρα τὸ ἦ, ὡς τό· ἦ μόννοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι; R.

C. ψιλῶς τὸ μὴ ἐπὶ ὑποδείγματός φησι. R.

D. ὁ εἰδώς] σημειῶσαι ὅτι ὁ φιλόσοφος ὡς παιδιᾷ χρῆται τοῖς τῶν ῥητόρων λόγοις, καὶ ὅπερ ἐκείνοι μετὰ σπουδῆς ποιούσι, τὸ διὰ τῶν ὁμοιοτήτων παράγειν τοὺς ἀκούοντας, οὗτος ἐν παιδιᾷ μοῖρα ἔχει. R.

D. τοῦτο τὸ γέρας] τὸ δύνασθαι διακρίνειν τοὺς κατὰ τέχνην λέγοντας καὶ μὴ. R.

263 B. πηγήθος] γρ. καὶ τὸ εἶδος. R.

D. ἀμηχανώς] ἀντὶ τοῦ θανμασίως πάνυ ὠρίσω. R.

264 A. ἡ πολλοῦ δεῖν] ὄντως λαν ἑλλείπειν. R.

A. διανεῖν] διακολυμβᾶν, διαπερᾶν. R.

E. ἐτέρους λόγους] τοὺς μετ' ἀληθείας. R.

266 E. λογοδαίδαλον] λογοδαίδαλος ἔστι λόγων τεχνίτης καὶ διαλεκτικός καὶ δυνάμενος τὰ ἀκίνητα ἀποδεικνύειν κινούμενα, ὡσπερ ὁ Δαίδαλος ἀποδιδράσκοντα καὶ κινούμενα ἐποίησε τὰ ἀγάλματα. πρὸ αὐτοῦ γὰρ συμμεμνηκότα ἦσαν καὶ οὐκ εἶχον τοὺς πόδας διεστηκότας· ἀλλ' αὐτὸς πρῶτος διέστησε. S.

267 A. ἐν μέτρῳ] ἐπειδὴ τὰ ἔτη τῶν καταλογάδην εὐμνημονευτότερα. R.

A. Τισίαν] ἐπὶ τούτου καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Κόρακος φέρεται ἡ παροιμία ἢ ἀπὸ κακοῦ κόρακος κακὸν ὄν. οὗτος γὰρ σοφιστής ὢν ἐπηγγέλατο διδάσκειν τὸν μαθητὴν οὕτως, ὥστε τὴν πρώτην δίκην νικῆσαι, ἔαν δῶς μοι, φησὶν, εἰς μισθὸν τοσάσδε δραχμᾶς· ὁ μαθητὴς ὑπέσχετο· εἰσήλθε τὴν πρώτην δίκην περὶ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τοὺς μισθοὺς, διὰ διλήμματος τὴν κοῖσιν ποιούμενος, ἵνα καὶ νικήσας καὶ νικηθεὶς μηδὲν δῶ, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐλέχθη ἡ παροιμία. S.

A. Γοργίαν τε] περὶ Γοργίου λέγεται, ὅτι ἐρωτᾶν ἐκέλευεν ὅτι τις βούλεται· καὶ μηδενὸς ἐρωτῶντός ποτε φύλλον λαβῶν εἶπεν εἰς τὸ φύλλον λόγον τινά, εἶτα εἰς τὴν Ἀθηναίαν, καὶ παμμήκη λόγον ἀπετείνετο. S.

B. Προδίκος] οὗτος τὴν τῶν ὀνομάτων εὔρεν ἀκριβείαν· οἷον διαφορὰν τέφρωσος, χαρᾶς, εὐφροσύνης· τέφρην καλῶν τὴν δι' ὕτων ἡδονῆν, χαρὰν τὴν τῆς ψυχῆς, εὐφροσύνην τὴν διὰ τῶν ὀμμάτων. S.

C. Πῶλον] ἐκεῖνος ἐξεῦρε τὰ πάρισα· διὸ καὶ μουσεῖα λόγων ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ ἐδόκει τῇ καλλιλεξίᾳ πάνυ κοσμεῖν τοὺς λόγους. S.

C. μουσεῖα λόγων] τὰ πάρισα, ὡς τό· καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον κατέστησεν, τῆς δὲ περιβλεπτον καὶ περιμάχητον τὴν φύσιν ἐποίησεν. R.

C. διπλασιολογίαν] τὸ τὰ αὐτὰ δις λέγειν, ὡς τὸ φεῦ φεῦ. R S.

C. γνωμολογίαν] ὡς Δημοσθένης· ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθῆναι τὰντα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ καὶ ἀλλαγῶ· δεινὸν γὰρ ἢ πονηρία, καὶ τὰ ὅμοια. S.

C. εἰκονολογίαν] τὸ δι' εἰκότος καὶ δι' ὑποδείγματός τι δηλοῦν (S), γνωμολογία δὲ, ὡς τό· δεινὸν ἢ πονηρία. R.

C. Λικυμνείων] ὁ Λικυμνίος δὲ Πῶλον διδάσκαλος, ὃς διήρει τὰ ὀνόματα εἰς κύρια, σύνθετα, ἀδελφά, ἐπίθετα, καὶ εἰς ἄλλα τινά. R. οὗτος τὸν Πῶλον ἐδίδαξεν ὀνομάτων τινὰς διαιρέσεις, οἷον ποῖα κύρια, ποῖα σύνθετα, ποῖα ἀδελφά, ποῖα ἐπίθετα, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς εὐπέειαν. S.

C. ὀρθοπέεια] τουτέστι κυριολεξία. διὰ γὰρ τῶν κυρίων ὀνομάτων μετήρητο ὁ Πρωταγόρας τὸν λόγον καὶ οὐ διὰ παραβολῶν καὶ ἐπιθέτων. S.

C. τὸ τοῦ Χαλκηδονίου σθένος] ὁ Χαλκηδόνιος ἔστιν ὁ Θρασύμαχος, ὃς ἐδίδαξεν ὡς δεῖ οἴκτον ἐγείρειν τὸν δικαστὴν καὶ ἐπισπᾶσθαι ἔλεον, γῆρας, πενίαν, τέκνα ἀποδουρόμενον καὶ τὰ ὅμοια. S.

268 A. ἤτριον τὸ εὐνυφὲς ἱμάτιον καὶ ἀραιόν. R.

272 C. λύκον ὄρματα, ἐπὶ τοῦ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ἀδικούντος. ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα ἐσθλόντα προβάτεια εἶπεν· ἡλίκος ἂν ἦσθι θόρυβος, εἰ ἐγὼ ταῦτ' ἐποίουν; ἐμνήσθη ταύτης ἐνταῦθα Πλάτων. R.

276 B. Ἀδάνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς καὶ Εὐριπίδης Μελανίππη καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

279 C. κοινὰ τὰ τῶν φίλων, ἐπὶ τῶν εὐμεταδότων. φασὶ δὲ λεχθῆναι πρῶτον τὴν παροιμίαν περὶ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὗς χρόνος ὁ Πυθαγόρας ἐπειθε τοὺς αὐτὴν κατοικοῦντας ἀδιανέμητα πάντα κεκτήσθαι. φησὶ γοῦν ὁ Τίμαιος ἐν τῇ εἰσῆσει· προσιόντων δ' οὖν αὐτῶ τῶν νεωτέρων καὶ βουλομένων συνδιατολβεῖν οὐκ εὐθύς συνεχώρησεν, ἀλλ' ἔφη δεῖν καὶ τὰς οὐσίας κοινὰς εἶναι τῶν ἐντυγχανόντων. εἶτα μετὰ πολλὰ φησὶ· καὶ δι' ἐκεῖνους πρῶτον ἠθῆναι κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὅτι κοινὰ τὰ τῶν φίλων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ θ' τῶν Ἠθικῶν. Κλέαρχος δὲ φησιν ὑπὸ Χαλκιδέων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ

πεμφθῆναι δῶρα εἰς Δελφούς Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι· τῶν δὲ Δελφῶν μαντευομένων εἰ ἐξ ἴσης τὴν ἀνάθεσιν ποιήσονται, ἔφησεν ὁ θεός· κοινὰ τὰ τῶν φίλων. καὶ Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς β'. R S.

Εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην.

P. 103 A. προσεῖπον] προσηγόρευσα. R.

A. δαιμόνιον ἐναντίωμα] τὸ ἀπαρουσιάστως ἐρᾶν θεοειδὲς καὶ νοερόν. ὅπερ δὲ νῦν δαιμόνιον καλεῖ Πλάτων, μετὰ μικρόν θεὸν λέγει τὸν ἐναντιούμενον. τοῦτο δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ· κἀκείνος γὰρ ἐπὶ ταύτῳ τίθησι δαίμονα καὶ θεόν. R.

A. καὶ ὕστερον πύσει] οὐχ ὡς καὶ πρότερον αὐτοῦ πεπυσμένου, ἀλλὰ παραπληρωματικός ἐστίν ὁ καὶ σύνδεσμος, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρω.

-- ὦ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. R.

104 B. προσθήσω] προειπὼν τὰ ὑπάρχοντα Ἀλκιβιάδῃ μεγάλα εἶναι, ἀπὸ τοῦ σώματος ἀρχόμενα καὶ τελευτῶντα εἰς τὴν ψυχὴν, νῦν λέγει καὶ προστίθησι τὰ ἐκτός. R.

105 A. παρελήθης] ἰστέον ὡς Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ ταῦτα διελέγετο πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων τῆς ἀρχῆς τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους τῆς αὐτοῦ ζωῆς, ὡς δηλοῖ τὸ ῥητόν. Ἀθηνησι γὰρ οἱ νέοι εἰς μὲν τοὺς ἐφήβους εἰσῆσαν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γενόμενοι, δύο δὲ εἰς περὶ πόλους ἠριθμοῦντο, περιόντες τὴν χώραν νυκτὸς φυλακῆς ταύτης ἕνεκα καὶ γυμνασίας πολεμικῆς ἑαυτῶν· εἰκοστῷ δὲ ληξιαρχικῷ ἐνεγράφητο γραμματεῖα, καθὼ δὲ ἐκκλησιάζοντες παρελαμβάνον καὶ τὴν πατρῶαν οὐσίαν, ἣτις καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο, ὡς Πολυδευκῆς ἐν Ὀνομαστικοῖς. R S.

B. ἐνδειξάμενος] τὸ ἐνδειξάμενος ἐπὶ τοῦ διαλογικοῦ τάττει, τὸ δὲ ἐπιδειξάμενος ἐπὶ τοῦ ἀποτάδην. R.

106 A. ἀτοπώτερος] παραδοξότερος, θαναμασιώτερος. R.

C. φέρε δὴ] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἀπαλλάττον τῆς διπλῆς τὸν νεανίσκον ἀγνοίας. ἔστι δὲ ἔλεγκτικόν. R.

107 E. ληληθότως ὁ Σωκράτης διορθούμενος Ἀλκιβιάδην παράδειγμα τὴν γυμναστικὴν φέροι ἔχουσαν διαφορὰν τὸ τε ἀκροχειρίζεσθαι καὶ παλαιεῖν. οὕτως οὖν καὶ τῆς δικαιοπραγίας ὁ πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη εἰσὶ διαφοραί. εἰκότως δὲ γυμναστικὴν καὶ μουσικὴν προσφέρει Σωκράτης ἄπερ γνώριμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὡς δὲ αὐτῶν ἐκ παίδων ἀχθέντι, καὶ ὅμοια ὁ μὲν πόλεμος τῇ γυμναστικῇ, ἡ δὲ εἰρήνη τῇ μουσικῇ. O.

E. ἀκροχειρίζεσθαι] πνικτεύειν ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς, ἢ ὅλως ἀκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι. R.

108 A. ὄρα τὴν ἀκριβείαν τῶν ὀνομάτων. γυμναστικῶς φησὶ καὶ μουσικῶς, εὐλόγως ἀπὸ τῶν ἕξεων ὀνομάσας τὰς ἐνεργείας. τὰ γὰρ ὀνόματα ἢ ἀπὸ τῶν ἕξεων τίθεται τοῖς ἔχουσιν αὐτάς, ὡς ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς ἕξεως ὁ ἰατρός, ἢ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ὡς ἰατρικῶς λέγομεν ἐνεργῆσαι τὸν καλῶς ἰασάμενον· ἢ ἀπὸ τοῦ ὄργανου, καθάπερ φλεβοτόμον φαιμέν τινα· ἢ ἀπὸ τοῦ τέλους, ὡς λέγομεν ὑγιεινὸν σιτίον τὸ ὑγίειαν ποιοῦν, διὰ δὲ τούτων ὁ Πλάτων τοὺς ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καὶ τῶν συστοίχων τόπους ἡμῖν ληληθότως μετὰ τῆς ὕλης παραδίδωσιν, οὓς ὁ Ἀριστοτέλης γυμνῶν πραγμάτων ἐντεῦθεν ὠφελήμενος ἀπλώσας παραδέδωκεν. ἔστι γὰρ ὁ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τόπος οὗτος· ὡς ἔχει γυμναστικὴ πρὸς παλαιστρικήν καὶ ἀκροχειρισμόν, οὕτως ἡ μουσικὴ πρὸς τὸ ἄσαι καὶ κιθαρίσαι καὶ ῥυθμόν. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν συστοίχων οὗτος· ὡς ἀπὸ τῆς γυμναστικῆς τὸ γυμναστικῶς εἴρηται, οὕτως ἀπὸ τῆς μουσικῆς τὸ μουσικῶς. ἀκριβῶς δὲ πάνν πρῶτον τὸ ἄδειν ὃ ἐστὶ τῆς γλώττης, εἶτα κιθαρίζειν ὃ ἐστὶ χειρῶν, εἶτα βαίνειν ὃ ἐστὶ ποδῶν. τρία δὲ μέρη μουσικῆς· ἄσμα μέλος ῥυθμός. καὶ περὶ μὲν τὸ ἄσμα τὸ μακρὸν καὶ βραχύ, περὶ δὲ τὸ μέλος τὸ ὀξύ καὶ βαρύν, περὶ δὲ τὸν ῥυθμόν τὸ βραδύ καὶ ταχύ. O.

110 D. ἀρχὴ τοῦ δευτέρου συλλογισμοῦ. O.

111 A. τὸ ἐλληρίζειν τριτόν. ἢ τὸ τὴν Ἑλληνικὴν συνήθειαν διασώζειν τῶν ὀνομάτων ἐπὶ πάντων· οἱ πολλοί· ἢ τὸ ἀκριβοῦν τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν καὶ τὴν ὀρθότητα τὴν ἐν τῇ προφορᾷ· οἱ γραμματικοί. ἢ τὴν κυριότητα τῶν ὀνομάτων τὴν κατὰ φύσιν προσήκουσαν τοῖς πράγμασιν ἀπονέμειν· οἱ φιλόσοφοι. R.

112 E. ἐμὲ φησὶ ταῦτα λέγειν] τὸ τῆς Φαίδρας φησὶν ἐν ταῦθα Σωκράτης. τῆς γὰρ τροφῆς εἰπούσης ὅτι τὸν Ἰππόλυτον λέγει, φησὶν ὅτι σοὺ ταῦτα οὐκ ἐμοὺ κλύεις. οὕτως οὖν καὶ ὁ Σωκράτης· σὺ ταῦτα εἶπες, οὐκ ἐγώ. καὶ ἐνταῦθα πάροδος γίνεται τοῦ τρίτου συλλογισμοῦ, ἐν ᾧ δείκνυσιν ὅτι ὁ ἀποκρινόμενός ἐστιν ὁ λέγων, οὐχ ὁ ἐρωτῶν. R. ἰδοὺ ὁ ἀμαθὴς καὶ φιλότιμος νέος πῶς ἀποκρίνεται. O.

E. ἀρχὴ τοῦ ᾧ συλλογισμοῦ. O.

113 A. ἐνὶ λόγῳ εἶπε] ἀντὶ τοῦ καθόλου εἶπε. R.

B. ἐν τῶν ὁμολογημένων] ἐπειδὴ ὁμολόγησε μὴ εἰδέναι τὸ δίκαιον, κέχρηται καταδρομῇ ὁ Σωκράτης ἐλέγχων κατὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, οὐκ ἀπὸ ἀλλοτρίου προσώπου, ὡς Φοῖνιξ εἰσάγων τὸν Πηλέα οὕτως ἐλέγχει τὸν Ἀγίλλεα, ἢ Δημοσθένης ἐλέγξει θέλων τοὺς Ἀθηναίους τῇ καταδρομῇ χρῆται ὡς ἐκ τῶν Ἑλλήνων πάντων, ἀλλὰ τῷ ἐλεγχομένῳ χρῆται Σωκράτης πρὸς μέζονα καταδρομῆν. R.

C. σοὺ ταῦτα κινδυνεύεις] σημειῶσαι πῶς χρηστέον τοῖς ποιητικοῖς, ὅτι οὐ κατὰ τὴν τῆς λέξεως ἀριβειαν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ παρῳδεῖν αὐτὰ ἐπὶ τὸ πέζοφανέστερον. R.

D. εἰ ὅ τι μάλιστα] ἀρχεται τοῦ ἐλέγχου, καὶ δείκνυσιν αὐτὸν μὴ εἰδῶτα τὰ συμφέροντα, ἐκ τῆς ἀντιπαραστάσεως. πολλῶν γὰρ δεῖται λόγων ἢ ἐνστάσις, ὅτι ταῦτόν ἐστι δίκαιον καὶ συμφέρον, ὃ ἐφεξῆς δείξει. νῦν δὲ φησὶν ὅτι εἰ μὲν ταῦτόν ἐστι τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον, εἰδείχθης δὲ μὴ εἰδῶς τὸ δίκαιον, οὐδὲ τὸ συμφέρον ἄρα· εἰ δὲ ἕτερον, δειχθείης δὲ μὴ εἰδῶς τὸ συμφέρον, διὰ τῶν αὐτῶν λόγων δύο ἀνθ' ἑνὸς δειχθείη ἀγνοῶν. R.

E. σκευαρίων] οὐδὲ γὰρ δέος μὴ κατατροβήσονται οἱ λόγοι δίκην τῶν σκευαρίων, ἃ δὴ σημαίνει τρία, ἢ τὰ σκευή κοινῶς, ἢ τὴν τροφήν, ἢ ὡς νῦν, τὰς σκευὰς τῶν κωμικῶν καὶ τραγικῶν, ὃ ἐστὶ τὰ ἐνδύματα. R.

E. τὰς σὰς προδρομὰς] προδρομὴ ἐστίν, ὅταν ἐν πολέμῳ καταλάβῃ τις φρουρίον, ἐξ οὗ δύναται ἀσφαλῶς πολεμεῖν. νῦν δὲ τὸ μὴ ἐρωτᾶσθαι διὰ τῶν αὐτῶν λόγων μετὰ τοῦ Σωκράτους. R S.

114 A. ἐπειδὴ δὲ τροφῆς] ἐπειδὴ τροφηλὸς εἶ, ὡς ἐπὶ τῶν ἐδεστών, οὐκέτ' ἂν ἠδέως τοῦ αὐτοῦ γεύσαιτο λόγου. R.

B. συμφέροντα] τὴν ἐνστασιν διὰ τούτων φησὶν, ὡς εἶδει σε δεῖξαι ὅτι οὐ ταῦτόν δίκαιον καὶ συμφέρον. εἰ γὰρ μὴ δείξεις, δειχθείη δύο ἀνθ' ἑνὸς ἀγνοῶν. R.

115 A. ἀρχὴ τοῦ ἑ' συλλογισμοῦ. O.

B. πολλοὶ ἐν πολέμῳ] ἰδοὺ τῇ μέζονι μάχεται, ὅτι οὐ πᾶν καλὸν ἀγαθὸν διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ τραύματα. R.

B. οὐκοῦν τὴν τοιαύτην] ἢ πρώτη λύσις, ὅτι δύο δυσὶν ἠκολούθησεν, οὐ δύο ἐνί, οὐ γὰρ ταῦτόν ἀνδρεία καὶ θάνατος. R.

116 B. ἔτι τοίνυν] διὰ τῶν καθ' ἕκαστα δείξας, βούλεται καὶ διὰ τῶν καθ' ὅλου κατασκευάσαι τὸ αὐτό. διὸ καὶ τὸ ἔτι προσέθηκεν. R.

B. εὐ πράττει] σημειῶσαι ὅτι τὸ εὐ μέσον ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ. R.

D. Πεπαρηθίους] Πεπαρηθὸς νησὸς ἐστὶ μία τῶν Κυκλάδων· αὐτὰ δὲ διὰ τὸ τὴν Δῆλον κυκλοῦν οὕτω καλοῦνται. R.

118 C. Πυθαγορείους] μουσικὸς ἦν, τῆς σεμνῆς μουσικῆς διδάσκαλος, καὶ Πυθαγόρειος, οὐ μαθητὴς Ἀγαθοκλῆς, οὐ Λαμπροκλῆς, οὐ Λάμων. Ἀναξαγόρας δὲ φυσικὸς φιλόσοφος, ὃ νοῦς ἐπικληθεῖς, ὅτι τοῦτον πρῶτος πάντων ἐπέστησε τῷ παντί. R S.

E. τῷ Περικλέους υἱέ] Ξάνθιππος καὶ Πάραλος οἱ Περικλέους υἱοί, οὓς καὶ βλιττομάμματος ἐκάλουν. βλίτται γὰρ καὶ βλιττανες οἱ εὐήθεις, μάρμακα δὲ τὰ βρώματα, καὶ τὸ ἐσθίειν Ἀργεῖοι μαμμῶν. ἔλεγον· ἐκ τούτων οὖν σύνθετον ὁ βλιττομάμματος, ὃ ἐσθίειν εὐήθως, ὡς καὶ συκομάμματος ὁ συκοφάγος. ὃ δὲ Κλεινίας ἀνθάδης οὕτως ὡς μηδενὶ τῶν συμβούλων προσέχειν. R S.

119 A. Ζήνων] ὁ Ἐλεάτης Παρμενίδου μαθητὴς, φυσικὸς φιλόσοφος καὶ πολιτικὸς ὡς ἀληθῶς· διὸ καὶ πρὸς Περικλέα παραβάλλεται φαινομένως ὄντα πολιτικόν. τούτου Πυθόδαρος ἀκροατὴς, ὃς καὶ ἐν Παρμενίδῃ μνήμης ἤξιαται ὡς Ἀντιφῶντι τῆς συνοουσίας ἐκείνης μεταδούς, παρ' οὗ Κέφαλος ὁ Κλαζομένιος μαθὼν διδάσκαλος γέγονε. Καλλίας δὲ Ἀθηναίων στρατηγὸς ἐνδοξὸς τε πολιτικὸς καὶ αὐτός. R S.

A. τί οὖν διανοεῖ] ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ πείθον μεταβαίνειν ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἀρετῆς ἐπὶ τὴν πολιτικὴν. R.

A. πότερον εἶν] τὸ Ὀμηρικόν νῦν παραφράζει ρητόν·

νήπιος εἷς, ὃ ξεῖνε, λίην τόσον ἢ χαλίφρων,
ἢ ἐκῶν μεθίεις καὶ τέπειαι ἄλγεα πάσχων.

πᾶς γὰρ μὴ μανθάνων ἢ φύσεως ἀντιπραττούσης πάσχει τοῦτο,
καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος νήπιος καὶ ἠλίθιος· ἢ δύναται μὲν, οἶεται
δὲ ἀνοφελῆ εἶναι τὰ μανθανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιτεί-
νεται πρὸς αὐτά, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος χαλίφρων καὶ μαινόμενος·
ἢ οἶεται μὲν ὠφέλιμα εἶναι, ὁρᾷ δὲ καὶ βλακεύει, καὶ ἔστιν
ὁ τοιοῦτος ἐκῶν μεθίων καὶ μὴ προσέχων τὸν νοῦν. R.

B. πράγματα] ἀντὶ τοῦ φροντίδας. R.

120 A. ὀρνυγοτρόφον] εἰρωνικῶς. οὗτος ἐπὶ κύκλου τοὺς
ὀρνυγας παριστάς κοπτεῖν αὐτοὺς ἀλλήλους ἐδίδασκε. R.

B. ἀνδραποδώδη] παροιμίαν εἶναι φασιν οἱ μὲν ἀπὸ τῶν
ἀρτιγενῶν πάλων, οἱ δὲ ἀπὸ εἰδους κουράς προσσημούσης ἀνδρα-
πόδοις, παρ' ὃ καὶ αἱ γυναῖκες τοὺς ἀπὸ δούλων ἐλευθέρους γε-
γονότας, οὐπω δὲ τὸ ἦθος μεταβαλόντας, ταύτην ἔτι ἔχειν τὴν
τρίχα ἔλεγον σκώπτουσαι. οἱ δὲ, ὅτι τὰς ἐν τῷ στήθει τρίχας ὁ
Πλάτων μεταβαλὼν τὰς ἀνδραποδώδεις φρένας οὕτως ἐκάλεσεν.
R S.

B. ὅσα μαθήσεως] διττὴ ἢ τελειότης ἡμῖν, ἢ μὲν τοῦ λογι-
κοῦ διὰ μαθήσεως γιγνομένη, ἢ δὲ τοῦ ἀλόγου δι' ἀσκήσεως τῶν
βελτιόνων ἐθῶν. R.

E. Ἡρακλέους τε] Ζεὺς-Δανάη, Περσεύς-Ἀνδρομέδα Κη-
φέως, Ἀγαμέμνης. Ζεὺς-ἄλλαι γυναῖκες· Ἀλκαῖος-Λαονόμη,
Ἀμφιτρώων· Ἡλεκτρῶων-Λυσιδίκη, Ἀλκμήνη· Ἀμφιτρώων-
Ἀλκμήνη, Ἡρακλῆς. R.

121 A. εἰς Εὐρουσάκη] Ζεὺς-Ἀίγινα· Αἰακὸς-Ἐνδηΐς· Τε-
λαμών-Περίβοια· Αἴας-Τέκμησσα, Εὐρουσάκης· διὰ μέσον
πολλοὶ-πολλαί· Κλεινίας-Δεινομάχη, Ἀλκιβιάδης. R.

A. εἰς Δαίδαλον] Ζεὺς-Ἡρα· Ἡφαιστος-Γῆ· Ἐρεχθεὺς-
Προκρίς· Μητίων-γυνή τις· Εὐπάλαμος-Ἀλκίππη· Δαίδαλος,
διὰ μέσον πολλοί, πολλαί. Σωφρονίσκος-Φαιναρέτη, Σωκρα-
της. R.

B. Σαλαμίνα] νῆσον πρὸς τῇ Ἀττικῇ καὶ πόλιν. R.

B. Ἀίγιαν] νῆσον μίαν τῶν Κυκλαδῶν. R.

C. γενέθλια ἔστιν ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχνέντος
ἐορτή, γενέσια δὲ ἢ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεθνεώτος μνή-
μη. R.

D. τοῦ κωμωδιοποιῶν] ὃν Πλάτωνα καλεῖσθαι φασιν. R.

D. τροφῶν] αὕτη Λάκαινα τὸ γένος ἦν, Λαυικὴ καλου-
μένη. R.

E. ἐπίτεις] ἢ διὰ τὸ τὸν λόγον τότε ἀρχεσθαι τελειοῦσθαι,
ἢ διὰ τὸ τὸν Ζωροάστρη ζ' γενόμενον ἐτῶν σιωπῆσαι, εἶτα
μετὰ λ' χρόνου ἐξηγήσασθαι τῷ βασιλεῖ τῆς ὅλης φιλοσοφίας,
ἢ ὡς τῷ Μίδρα οἰκείον τὸν ζ' ἀριθμὸν, ὃν διαφερόντως οἱ Πέρ-
σαι σέβουσιν. R S.

E. δις ἐπτά] τότε γὰρ ὁ τέλειος ἐν ἡμῖν ἀποφαίνεται λόγος,
ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Ζήνων καὶ Ἀλκμαίων ὁ Πυθαγόρειος φα-
σίν. R S.

122 A. Ζωροάστρης ἀρχαιότερος ἑξακισχιλλοῖς ἔτεσιν εἶναι
λέγεται Πλάτωνος· ὃν οἱ μὲν Ἕλληνα, οἱ δὲ τῶν ἐκ τῆς ὑπὲρ τὴν
μεγάλην θάλασσαν ἠπείρου ὠρημένων [παῖδά] φασί, πᾶσαν τε
σοφίαν παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος ἐκμαθεῖν, τουτέστιν ἐπιτο-
χοῦς νοήματος· οὐ δὲ εἰς Ἑλληνικὴν φωνὴν μεταφραζόμενον
τοῦνομα τὸν ἀστροθύτην δηλοῖ. τιμῆσαι τε αὐτὸν τὴν ἀνακε-
χωρημίαν διαγωγὴν τῶν πολλῶν, καὶ δὲ τὴν τῶν ἐμνήχων
ἀποχρῆν, συγγραμμάτα τε διάφορα καταλιπεῖν, ἐξ ὧν καὶ δει-
κνυσθαι τρία μέρη φιλοσοφίας εἶναι κατ' αὐτόν, φυσικόν, οἰκο-
νομικόν, πολιτικόν. R S.

B. ἔλξεις] ὅτι καὶ τὴν ἱματίων ἔλξιν, ἢ φησὶ Πλούταρχος,
διαφερόντως Ἀλκιβιάδης ἐπετήδευε. R.

C. σημειῶσαι φιλονικίαν διὰ τοῦ ἰ, τὴν φιλίαν τῆς νί-
κης. R.

D. Μεσσήνης] ὡς Τυρταῖός φησι·

Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν.

χώρα δὲ ἔστιν αὕτη. R.

D. Εἴλωτες παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ ἐξ αἰχμα-
λώτων δούλοι γενόμενοι, ἀπὸ τοῦ Ἑλους, πόλεως ἐν Πελοπον-
νήσῳ·

καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον

φησὶν Ὅμηρος. καὶ εἰλωτεία ἢ δουλεία. R.

123 A. τὸν Αἰσώπου μῦθον] ὁ μῦθος τοιοῦτος. λέων μὴ
οἶός τε διὰ γῆρας θηροεῖν ἂν προσεποιεῖτο νοσεῖν, ἵνα δὴ τὰ
θηρία πρὸς ἐπίσκεψιν ἴοντα παρ' αὐτὸν κατεσθίῃ. δεινὴ δ' ἢ
ἀλώπηξ οὕσα τὸν δόλον συνιδεῖν ἐφώρασε, καὶ τοῦ λέοντος αὐ-

τὴν ἀξιούνητος εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν ἔφη μὴ δύνασθαι εἰσιέναι· ὄραν γὰρ ἔχνη μὲν εἰσιόντων, ἐξιόντων δ' οὐ. R.

B. ἀνδρὸς ἀξιοπίστου] περὶ Ξενοφάντος φασὶ λέγειν αὐτόν· οὗτος γὰρ ἐν τῇ Ἀναβάσει ἰστόρησε τὰ Περσῶν, Κύρω συναελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀροξέροξην. R S.

C. Ἐρχιασι] Ἐρχιαῖς δῆμος ὑπὸ τὴν Αἰαντίδα φυλὴν, ἢ ὡς τινες, Αἰγηίδα. πλῆθρον δὲ ἐστὶ μέρος ἕκτον σταδίου· τοῦτο δὲ πήχεις ἔχει τετρακοσίους, ἂν τὸ ἕκτον πήχεις ἐξήκοντα ἔξ δίμοιρον, ὃ ἐστὶ τὸ πλῆθρον. R S.

E. Λεωνυχίδης ὁ κατὰ Μήδου στρατηγός. Ἀρχίδαμος, ἐφ' οὗ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Ἄγις δέ, ἐφ' οὗ ἐκράτησαν Λακεδαιμόνιοι. R.

124 A. ἀλλ' ὦ μακάριε] ἐντεῦθεν τὸ τρίτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἐκφαίνον τὴν οὐσίαν ἡμῶν καθ' ἣν ὑπεσθηκαμεν. R.

D. παίζεις] ὅτι ἐπιμελείας δεῖσθαι φησὶν ἑαυτόν, διὰ τοῦτο παίζειν λέγεται. R.

D. νῶ γε] ἀγνοεῖ ἑαυτόν ὁ Σωκράτης ἐνθουσιαστικῶς. R.

D. οὐκ ἀπορητέον] οὐκ ἀποκητέον. R.

E. οἱ πράττειν τὰ πράγματα] ὅτι τὸ ὑλικὸν αἴτιον τῆς πολιτικῆς τὰ πρακτέα εἰσὶν. R.

125 A. τοῦτο ἀγαθὸς] ἐπὶ μὲν τῶν βαναύσων τοῦτο οὐκ ἄτοπον, ἐπὶ δὲ τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἄτοπον τὸ εἶναι τὸν σοφὸν κατὰ τι ἀγαθόν. R.

B. ἄρχειν] ἐντεῦθεν τὸ εἶδος παραδίδωσι τοῦ πολιτικοῦ, ὅτι τὸ ἄρχειν. R.

C. κελυστῶν] τῶν περὶ τὰ ἄρχενα ἰσταμένων. R.

D. τίς οὖν αὕτη] ἐντεῦθεν τὸ πολιτικὸν ὅτι φρόνησις καὶ οὐ σοφία. R.

126 C. ἂν οὖν φιλιαν] οὐχ ὡς βουλόμενος ὁ Σωκράτης καὶ αὐτὸς εἶναι τέλος τὴν φιλιαν, ταῦτα ἐρωτᾷ, ἀλλ' ὅτι ᾤετο τὸν νεανίσκον ταύτῃ ὑπολαμβάνειν στοργὴν καὶ φιλιαν. R.

C. ὁμόνοιαν] ὁμόνοιά ἐστι γνώσις τῶν αὐτογνωστῶν. R.

C. ἀριθμοὺς] ἀριθμοί, ἀριθμητά, διαφορισμένα. R.

D. πήχεως] πήχεις, μετρικὴ, συνεχές. R.

D. σταθμοῦ] σταθμοί, στατικὴ, ῥοπή· ὥστε ἐκ τῶν Πλάτωνος τρίτον εἶδος ποσοῦ ῥοπή. R.

D. μὴ κάμης] πολλὰ ἠρώτησε· διὸ τὸν νέον διεγείρων λέγει μὴ κάμης. R. ὡς πολλὰ ἐρωτήσας διεγείρων τὸν νεανίσκον προτρέπει μὴ ἀποκαμεῖν. Θ.

E. ταλασιουργίας] τῆς ξαντικῆς. ταλασιουργία δὲ ἢ ὅτι τὰ λάσια ἐργάζεται, ἢ παρὰ τοὺς θαλάρους. R.

127 A. κατὰ τὸν σὸν λόγον] ἀναγκαιῶς πρόσκειται διὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἀποδεδειγμένα, μηδὲν διαφέρειν κατὰ τὰ πολεμικὰ τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος. R.

A. ἢ ἄρα] κατὰ γὰρ τὸ προσεχές τέλος οὐχ ὁμονοεῖ ἀνὴρ καὶ γυνή, ἀλλὰ κατὰ τὸ πόρρω. R.

B. ὅτι τὰ αὐτῶν] ἀντιλέγει ὁ Ἀλκιβιάδης τῷ Σωκράτει, ὅτι ἀλλ' εὐ οἰκοῦσι τὰς πόλεις δι' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι τὰ αὐτῶν πρᾶττουσιν· ὁ δὲ Σωκράτης φησὶν ὅτι πάλαι ὑπὸ σοῦ ταῦτα ἐλέγετο, οὐκ ἄρτι γε. R.

129 A. ποτερον οὖν δὴ ῥάδιον τυγχάνειν] ὡς ῥάδιον παντὸς εἶναι τὸ λόγῳ διεξιέναι, παρχάλεπον δὲ τὸ ἔργῳ ἐπιχειρεῖν· καὶ γὰρ λέγεται·

τὸ γνῶθι σαντόν ἐν λόγοις οὐδὲν μέγα,

ἔργῳ μόνος δὲ τοῦτ' ἐπίσταται θεός. R.

A. φαῦλος] ἀντὶ τοῦ εὐτελέως. R.

A. ἀναθεῖς] τὸ γνῶθι σαντόν Χίλων ὁ Λακεδαιμόνιος ἀνέθηκεν. οἱ δὲ φασὶν ὅτι Φημονόη ἢ προφήτις. R S.

B. ἐσμέν αὐτοῖ] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἢ ψυχὴ ἐστὶ κατηγορικῶς. R.

B. ἔχε οὖν] ἢ ἐλάττων πρότασις ἐνθένδε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁργάνῳ χρῆται τῷ σώματι. R.

C. τομεῖ] τομεύς ἐστὶν ἐργαλεῖον τὴν βάσιν ἔχον κυκλικήν, σμίλη δὲ ἡμικυκλικήν. R.

130 A. ἢ οὖν ἄλλο τι] ἢ μείζων πρότασις, ἢ λέγουσα τὸ τῷ σώματι χρώμενον ψυχὴ ἐστὶ. R.

C. σαφέστερον] οἶδεν ἑλλιπῆ τὸν ὄρον ὁ Σωκράτης. ὁ ῥάθυμος Ἀλκιβιάδης, ἴδε, τί λέγει. R.

131 A. ὅστις ἄρα] ἐκ τούτων δήλον ὡς τῶν τεχνιτῶν οἱ λόγοι οὐκ εἰσὶν αἰεὶ ἐν ψυχῇ, ἐκείνων δέ, ἂν μετὰ τὸν τοῦ σώματος χωρισμὸν οὐκ ἀπῆλλακται. R.

B. σωφροσύνην λέγει Πλάτων τὴν φρόνησιν, ὡς ἀπὸ τῶν

χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω ἐπιστρέφουσαν, καὶ ἄλλως, ὅτι ἀντι-
στρέφουσιν ἀλλήλαις αἱ πολιτικαὶ ἀρεταί. R.

C. εἰ ἄρα τις] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὑποθετικῶς ὅτι ὁ
ἄνθρωπος ἢ ψυγὴ ἐστὶ. R.

132 A. τοῦ μεγαλήτορος] παρωδεῖ τὸ ἔπος
δῆμος Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος.

εὐπρόσωπος δὲ κατὰ τὴν ὁλότητα, ἐπεὶ κατὰ τὸν καθ' ἕνα ἕκα-
στον αὐτοῦ εὐτελής. R.

E. κάτοπτρα] τὰ φυσικά, οἷον ὕαλον ἢ κέρας. R.

133 C. αὐτὸν μὴ γινώσκοντες] συλλογισμὸς δεικνύων ὅτι
ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἐστὶ πολιτικός, πρότασις ἢ λέγουσα οὐδὲ
τὰ ἑαυτοῦ οἶδεν. R.

E. ὅστις δὲ] ἐνταῦθα ἢ δευτέρα πρότασις τοῦ συλλογι-
σμοῦ. R.

E. οὐκ ἄρα] τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἐστὶ
πολιτικός οὐδ' οἰκονομικός οὐδ' ἠθικός. R.

134 B. εἰ δὲ μέλλεις] συλλογισμοῦ πρώτη πρότασις· ὁ τὸ
τῆς πολιτείας μέλλον πράττειν ὀρθῶς ἀρετῆς τοῖς πολιταῖς με-
ταδίδωσιν. R.

C. δύνατο δ' ἂν τις] δευτέρα πρότασις· οὐδεὶς ἀρετῆς τοῖς
πολιταῖς μεταδιδούς δύναται μὴ ἔχειν ἀρετὴν. R.

135 C. ἵνα μὴ ὀνομάζωμεν] τῇ ἀποσιωπῇ ἐξογκοῖ τὸ
πράγμα, οἷον τὸ δουλοπρεπές. R.

D. τὸ μὲν σὸν] ἐγὼ μὲν ἐραστής, σὺ δὲ ἐρώμενος. R.

E. πελαγοῦ] ἐπειδὴ τοὺς πελαγοῦς φασὶ γηράσαντας τοὺς
γονεῖς ἀμοιβεῖας κομιδῆς ἀξιοῦν, ἢς ἔτυγον ἐν τῇ νεοτεία παρ'
αὐτῶν. R.

Εἰς τὸν Δεύτερον Ἀλκιβιάδην.

P. 140 D. ἐνεούς] ἀφώνους, κωφούς, ἐξεστηκότας, κωδούς,
κωχελεῖς, μετεώρους. R.

147 A. ἐπουροῖση] ἀποπέμψη, ἢ ὡς νῦν, ἐφορήση. R.

C. φθονερός ὁ ἐπὶ τοῖς εὐπραγοῦσιν ἀχθόμενος καθ' ἑαν-
τόν. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ ἐπίφθονος φθονερός. διαφέρει δὲ βασκιά-

νον· ὁ γὰρ βασκίανος ὑπὸ φθόνου καὶ συγκοφαντεῖ καὶ κακηγορεῖ,
ἀπὸ τοῦ βαβάκτου Ἰσως. ἐστὶ δὲ βαβάκτης ὁ κράκτης καὶ μα-
νιάδης. R.

D. τὸ φαῦλον ἐπὶ τεσσάρων ἐννοιῶν τάσσεται, κατ' ἐναν-
τιότητα παραλαμβανόμενων. ἐπὶ ἀπλότητος καὶ εὐηθείας Δη-
μοσθένους· οὐ γὰρ εἰ φαύλοις ὑμεῖς προστάταις χρῆσθε· ἐπὶ δὲ
τοῦ ἑταίρου Εὐριπίδης·

φαῦλον, ἀκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν·

ἐπὶ δὲ μεγέθους, φαῦλον στόμα ἀντὶ τοῦ μέγα· ἐπὶ δὲ μικρό-
τητος εὐθέως ἐν ἀρχῇ τοῦ κατ' Ἀριστοκράτους. λέγουσι δὲ καὶ
τὴν φαυλίαν ἐλαίαν μικροκαρπον οὐσαν οὕτως ὀνομάζεσθαι.
ἐκνεύκηκε μέντοι τὴν παλαιὰν χοῆσιν ἢ εἰς τὸ κακὸν μετά-
ληψις· φαῦλον γὰρ οἱ πλείστοι τὸ κακὸν ἐξακούουσι. R S.

149 A. δωροδόκοι καὶ οἱ δῶρα λαμβάνοντες καὶ οἱ δῶρα
διδόντες. Δημοσθένους ἐν Φιλιππικῷ ἐπὶ τοῦ Ζελεῖτου Ἀρθ-
μίου ἔφη δωροδόκος, ὅπερ ἐν Ἰσῶ κείται τῷ δῶρα διδούς. ἐπὶ
δὲ τοῦ δῶρα λαμβάνειν πολλὴ ἢ παράθεσις, ὥσπερ καὶ ἐν-
ταῦθα. R.

Εἰς τὸν Ἴππάρχον.

P. 226 C. συλλήβδην] λείπει τὸ εἰπεῖν ὁ προσυπακου-
στέον. O.

228 B. Φιλαῖδαι] δῆμος Αἰγηίδος. R.

229 A. στείχε] ἴθι, πορεύου. R.

A. Στεριακῇ ὁδῷ] Στερια δῆμος Πανδιονίδος, ἀφ' οὔ
ἢ ὁδὸς οὕτω καλεῖται. R.

C. διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν] Θουκυδίδης οὕτω φη-
σίν. O.

D. τέως] δηλοῖ τὸ πρὸ τοῦ. Δημοσθένους· ὁ τέως προσκυ-
νῶν τὴν θόλον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ἂ γὰρ μόλις

στεφανηπλοκοῦσ' ἔβροσκον ἐν ταῖς μυρρίναις,

τέως μὲν οὐκ ἂν

Ζαῖλος ἐν τῷ εἰς Πολύφημον ἐγκωμίῳ· οὕτω γὰρ ὁμογενωμόνησαν οἱ θεοὶ περὶ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὥστε πάντοθεν Ὀδυσσεύς τέως ὁ σωζόμενος καὶ τὰς ναῦς ἀκεραίους περιποιούμενος περιώφθη μετὰ τὴν ἀράν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμισσεῦσιν ἀντὶ τοῦ πρότερον κείται·

οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον
ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων.

ἐν δὲ τῇ Εἰρήνῃ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἐν τοσοῦτῳ κέχηται, περὶ Ὑπερόβου λέγων

ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπον καὶ γυμνὸς ὦν
τοῦτον τέως τὸν ἀνδρα περιεζώσατο.

καὶ ἔτι ἐν τῇ Εἰρήνῃ εὐρηται ἀντὶ τοῦ ἕως· λέγει δὲ ὁ ἵπποκομῶν τὸν κἀνθαρον

ἔριδι, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίω
τέως, ἕως αὐτὸν λάθης διαρραγείς.

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας ἀντὶ τοῦ ἕως· ἀντὶ δὲ τοῦ Εὐβοίαν ἀποδοθῆναι περὶ Δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτω χώρας μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα, τέως δ' ἦσαν ἔσω οἱ Φωκεῖς, οὐδέποτ' ἐποιήσαμεν. παρὰ δὲ Φερεκύδη καὶ τὸννομα τῆς Ἰωνικῆς πόλεως, λέγω δὲ τῆς Τέω, κείμενον εὐρον, ὅθεν ἦν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἀπὸ τοῦ τέως. ὁ γὰρ Ἀθάμας, φησὶν, ἀναχωρῶν ἐκ τῆς χώρας, εὐρῶν Ἄρεαν τὴν θυγατέρα ἀθύρουσαν καὶ λίθους συμφοροῦσαν τοὺς νῦν ὄντας ἐν Τέω, ἤρετο ταύτην τί ποιεῖς; ἢ δὲ εἶπε· τέως σὺ ἐξήτεις ἵνα πόλιν κτίσης, εὐρον· ἀφ' οὗ ἀνακινήθεις τὴν πόλιν ἠνόμασε Τέω. καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ὡς, καὶ μέχρι τούτου, καὶ ἔμπροσθεν. ἀντίκειται δὲ τῷ τέως τὸ ἐν ὄσω. R S.

Ε. ἀναθέσθαι ἐπὶ τῶν πεσῶν ἔλεγον οἱ παίζοντες· οὐς γὰρ μὴ κατὰ τὸ δέον ἐκίνησαν, τούτους ἀνετίθεσαν. Ἄλλως ἀναθέσθαι ἀθετῆσαι. R.

Εἰς τοὺς Ἀντεράστῃς.

P. 133 C. παροιμία·

γηρασκῶ δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος,

ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. εἴλικται μῆντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων. R.

D. εἰρωνικῶς] εἰρωνεία τὸ προχείρως καὶ μετὰ τοῦ πρὸς χάριν διαλέγεσθαι, κολακεία, ψευδολογία. καὶ εἰρῶνα τὸν κόλακα. R.

135 E. πένταθλοι οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν πένταθλον ἀγωνίζομενοι. ἔστι γὰρ

πένταθλος οὗτος τοῖς νέοις ἀγωνία,
πάλη, σίγυρνος, ἄλμα, δίσκος καὶ δρόμος.

σίγυρνος δὲ ἔστι ξυστὸν δόρυ· παρ' Ἡροδότῳ δὲ τὸ ὀλοσίδηρον ἀκόντιον. πέλιτη δὲ ἀσπίς ἴτυν οὐκ ἔχουσα ἢ τετραγώνος, ἣν οἱ φοροῦντες λέγονται πελτασταί, ἢ τοξόται, ἢ οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. R S.

138 E. σημειῶσαι ὅτι διαιτητῆς μὲν ὁ τοὺς φίλους ἰδίᾳ συμβιβάζων, δικαστῆς δὲ ὁ δημοσίᾳ κρίνειν ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας λαγῶν. O.

Εἰς τὸν Θεάγῃ.

P. 122 B. παροιμία ἱερὸν συμβουλή, ἐπὶ τῶν καθαρώς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. δεῖ γὰρ τὸν συμβουλευόντα μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν· τὸ γὰρ ἱερὸν οὐδενὸς ἴδιον ἀλλὰ τῶν χωμένων ἔστι κοινόν· ἐπειδὴ καταφεύγουσιν ὥσπερ εἰς τὰ ἱερὰ θέλοντες συμβουλευέσθαι οἱ ἄνθρωποι. προσήκει οὖν τοῖς συμβουλευούσιν ἀφειδέειν καὶ τὰ βέλτεστα κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην συμβουλεύειν. ἄλλοι δὲ φασὶν ἔπαινον φέρειν τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν· εἶναι γὰρ αὐτὴν θεῖαν καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ. R.

E. ἐδιδάξατο] ἀντὶ τοῦ οὐκ αὐτὸς ἀλλὰ δι' ἑτέρου ἐδίδαξέ τινας. R.

125 C. τί ἂν ἡμῖν] γρ. τί ἂν οἷῃ αὐτὸν ἀποκρίνασθαι. R.

C. μαγείρων] γρ. μαγειρικῶν. R.

126 B. ἵππικοι] γρ. οἷς εἰσὶ τε ἵπποι καὶ χρῶνται. R.

B. παρὰ τίνος] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις· Ἀττικοὶ γὰρ εἰς διδα-

σκάλου φασίν, οὐκ εἰς διδάσκαλον. οὕτως οὖν κἀνταῦθα γενικὴ ἀντ' αἰτιατικῆς. Ο.

127 C. ἔμβραχυν] ὅπερ ἂν εἴποι τις εὐχερῶς εἰπεῖν ἐθέλων ἢ ἀπλῶς, τοῦτο ἔμβραχυν λέγεται. ἔμβραχυν οὖν συντόμως καὶ ἀπλῶς. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφάντους· οἶδε γὰρ αὐτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅτι ἂν ἔμβραχυν βούληται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληκεν, ὅπου περ ἔμβραχυν
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδικοὶ χοροί;

Κρατῖνος Ὁραῖς·

ἔδει παρέχειν, ὅ τι τις εὖζαιτ' ἔμβραχυν. R S.

E. Ἀναγυροῦς δῆμος Αἰαντίδος, ἀφ' οὗ Ἀναγυράσιοι. R.

Εἰς τὸν Χαρμίδην.

P. 153 A. Ποτίδαια] πόλις Θοράκης ἐν Μακεδονία, κτίσμα Κορινθίων. Ο.

A. καταντικρὺ] ἀντικρὺ παρὰ μὲν Ὀμήρῳ ἐστὶ τὸ κατ' εὐθὺ καὶ ἐξ ἐναντίας·

ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος·

καὶ παρὰ Θουκυδίδην ἐν τῇ δευτέρῃ ὁμοίως· οἰόμενοι πάλας τὰς θυρὰς τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἀντικρὺ διεξοδὸν εἰς τὸ ἔξω. παρὰ Δημοσθένει δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἀντὶ τοῦ φανερώς· γράψας, ὥσπερ νῦν ἐγὼ τοῖς ῥήμασιν, οὕτως ἀντικρὺ. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ· σωφροσύνην λαβοῦσαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πραττομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺν ἐλευθερίαν, τὴν φανεράν λέγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταχέως καὶ ὀλοσχερῶς. Ὀμηρος·

Ἐκτωρ Αἴαντος δόρον μέλινον ἄγχι παραστάς
πλήξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμὴν παρὰ κωλὸν ὀπισθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραιξε.

καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου·

ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή. R S.

C. ἐπιεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς, εὐγνωμόνως καὶ ἐπιμελῶς· ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ συνεχῶς. καὶ ἐπιεικῆς ὁ μέτριος. R.

D. ἄδην] ἄλις, εἰς κόρον, ἱκανῶς, θαυσιῶς, ἀρκούντως. R.

154 B. λευκὴ στάθμη] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν ἀδύλοις σημειουμένων, κἀν τούτῳ μὴδὲν συνιέντων. ἢ γὰρ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις στάθμη λευκὴ οὐδὲν δύναται δεικνύναι, διὰ τὸ μὴ παραλλάττειν καθάπερ ἢ διὰ τῆς μίλτου γινομένη, ὡς Σοφοκλῆς Κηδάλωνι·

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴν στάθμη.

ἐστὶ δὲ στάθμη σπάρτος τεκτονική. κατ' ἔλλειψιν δὲ εἴρηται ἢ παροιμία· διὸ καὶ ἀσαφῆς ἐγένετο. τὸ δὲ ὅλον ἐστὶ τοιοῦτον· ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴν στάθμη. R S.

155 A. ἔτι τυγγάνει] γρ. εἴ γ' ἐτύγγανε. R.

D. ἐπ' ἑμαυτοῦ ἦν] γρ. ἐν ἑαυτῷ ἦν. R. ἀπόλοιτο δῆτ' ὦ Πλάτων οὕτως ἐπιβούλως ψυχαῖς ἀφελέσει τὸν λόγον προσεεγγυών. Ο.

157 C. ὤμοσα] γρ. καὶ ὁμώμοκα. R.

D. ὅτι πλείστων δοκεῖ πολὺ σωφρονέστατος] γρ. καὶ ὅτι πάντων πολὺ δοκεῖ σωφρονέστατος. R.

E. γενήσεται] γρ. καὶ γεννήσειαν. R.

158 B. δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν πρὸ σοῦ ἐν οὐδενὶ ὑπερβεβλημένοι] γρ. καὶ δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν. R.

C. ὅτι ἄλογον] γρ. καὶ ὅτι οὐ ῥάδιον. R.

159 B. οὐ τῶν καλῶν] ἐπηρεάζεις τῷ λόγῳ, ὦ Σώκρατες, σοφιστικῶς τὸν καλὸν παρακρονοῦμενος Χαρμίδην. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἱκανῶς τὸν περὶ σωφροσύνης ἀποδέδωκε λόγον, ἀλλ' οὖν οὐχὶ καὶ ὄλω καὶ παντὶ διαφέροντα. μέρος γοῦν καὶ τὸ ἡσυχῆ τι καὶ κοσμίως πράττειν σωφροσύνης. ἡσυχῆ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀταράχως φημί· σὺ δὲ ὁμωνύμως τὸ ἡσυχῆ ἀντὶ τοῦ κωθρῶς ἐκδεχόμενος δῆλος εἰ σοφιστεύων τὴν ἐπιχείρησιν. Ο.

161 E. στλεγγίδα] στλεγγίς ξύστρα· τὸ πάλας δὲ ἢ τοῦ καλάμου κόμη παρὰ Λάκωσιν, ἢ ἀπεμασσοντο. στλεγγίσματα δὲ τὰ περιξύσματα. κωθρῶς δὲ καλάμιναι ξύστραι. ὁ δὲ Θουατηρη-
PLATO VI. 19

νός στλεγγίδα μὲν τὴν ξύστραν, στλαγγίδα δὲ τὸ χρυσοῦν στεφάνιον. R.

163 B. ἐπ' οἰκῆματος] ἐπὶ τοῦ δεσμοτηρίου, ὡς Λυσίας, ἢ ἐπὶ πορνείου, ὡς Ἀττικοί. R.

165 A. παροιμία ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, ἐπὶ τῶν ὀφειδῶν ἐγγυμένων καὶ κακῶς ἀπαλλαττόντων. λέγουσι δ' αὐτὸ ἐν Δελφοῖς ἀναγεγράφθαι. οἱ δὲ εἶπον αὐτὴν οὐχ οὕτως ἔχειν, ἀλλὰ μόνον ἐγγυῆ ἄτη· καὶ παρέχουσι μάρτυρα τούτου Κρατῖνον τὸν νεώτερον λέγοντα·

εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνηρέθη.

οὐπω τότε ἐν Δελφοῖσιν ἦν τὰ γραμμὰτα τὴν ἐγγυῆν ἄτην * λέγοντ' ; ἦν, * ἀλλ' ἐγὼ φιλέταιρον εἶχον ἦθος.

ὅτι δὲ ἔστιν ἐν Δελφοῖς ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, δῆλον ποιεῖ Πλάτων Χαριδῆ, λέγων· ὁ δὴ μοι δοκοῦσι παθεῖν καὶ οἱ τὰ ὕστερα γραμμὰτα ἀναθέντες, τό τε μηδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. R S.

E. λογιστικὴ ἔστι θεωρία τῶν ἀριθμητῶν, οὐχὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν μεταχειριστικὴ, οὐ τὸν ὄντως ἀριθμὸν λαμβάνουσα, ἀλλ' ὑποτιθεμένη τὸ μὲν ἐν ὡς μονάδα, τὸ δὲ ἀριθμητὸν ὡς ἀριθμὸν, οἷον τὰ τρία τριάδα εἶναι καὶ τὰ δέκα δεκάδα· ἐφ' ὧν ἐπάγει τὰ κατὰ ἀριθμητικὴν θεωρήματα. θεωρεῖ οὖν τοῦτο μὲν τὸ κληθὲν ὑπ' Ἀρχιμήδους βοεικὸν πρόβλημα, τοῦτο δὲ μηλίτας καὶ φιαλίτας ἀριθμούς, τοὺς μὲν ἐπὶ φιαλῶν, τοὺς δὲ ἐπὶ ποιμνῆς· καὶ ἐπ' ἄλλων δὲ γενῶν τὰ πλήθη τῶν αἰσθητῶν σωμάτων σκοποῦσα, ὡς περὶ τελείων ἀποφαίνεται. ὕλη δὲ αὐτῆς πάντα τὰ ἀριθμητὰ· μέση δὲ αὐτῆς αἱ Ἑλληνικαὶ καὶ Αἰγυπτιακαὶ καλούμεναι μέθοδοι ἐν πολλαπλασιασμοῖς καὶ μερισμοῖς, καὶ αἱ τῶν μορίων συγκεφαλαιώσεις καὶ διαιρέσεις, αἷς ἰχνεύει τὰ κατὰ τὴν ὕλην ἐμφωλενόμενα τῶν προβλημάτων τῆ περι τοὺς τοιγώνους καὶ πολυγώνους πραγματεία. τέλος δὲ αὐτῆς τὸ κοινωνικὸν ἐν βίῳ καὶ χρήσιμον ἐν συμβολαίοις, εἰ καὶ δοκεῖ περὶ τῶν αἰσθητῶν ὡς τελείων ἀποφαίνεσθαι. R.

E. γεωμετρικῆς] γεωμετρία ἔστιν ἐπιστήμη θεωρητικὴ μεγεθῶν καὶ σχημάτων, καὶ τῶν περιοριζουσῶν καὶ περατουσῶν ταῦτα ἐπιφανειῶν καὶ γραμμῶν, τῶν τε ἐν τούτοις παθῶν καὶ σχέσεων, καὶ ἐνεργειῶν ἐν μορφαῖς, καὶ κινήσεων ἐν ποιότησι.

πάθη μὲν οὖν λέγεται τὰ περὶ τὰς διαιρέσεις, σχέσεις δὲ οἱ τῶν μεγεθῶν πρὸς ἄλληλα λόγοι καὶ θέσεις καὶ καθ' αὐτὰ ἐπιβάλλουσι ἡμῖν αὐτοῖς καὶ πρὸς ἄλληλα συγκρίνουσιν. R.

166 B. πλείω τῶν ἐπιστημῶν] γρ. καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν. R.

C. πολλοῦ δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. O.

167 A. τὸ τρίτον τῷ σωτήρι, ἐπὶ τῶν τελείως τι πραττόντων. τὰς γὰρ τρίτας σπονδὰς καὶ τὸν τρίτον κρατῆρα ἐκίρων τῷ Διὶ τῷ σωτήρι. τέλειος γὰρ ὁ τρία ἀριθμὸς, ἐπειδὴ καὶ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος ἔχει, καὶ πρῶτος οὗτος τῶν ἀριθμῶν ἀρτιοπέριτος. τέλειος δὲ καὶ ὁ Ζεὺς, ὥστε κατὰ λόγον τρίτον τῷ Διὶ σπένδεται τε καὶ ὁ κρατῆρ τρίτος τίθεται. Σοφοκλῆς Ναυπλίω· καὶ Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος, καὶ Πλάτων Πολιτείας καὶ ἐνταῦθα. R S.

172 C. ἀλλ' ἴδωμεν] γρ. καὶ ἀλλὰ δῶμεν. R.

175 C. ἀμωσγέπως] τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ καθ' ὄντινον τρόπον. ἔνιοι τὸ μετρίως. παρὰ Πλάτωνι τὸ ἐν παντὸς τρόπον. R.

E. ἐπώδης] γρ. καὶ ἐπώδίας. R.

176 B. ὁσημέραι] διὰ παντός, πάντοτε, καθ' ἡμέραν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΧΗΤΑ.

P. 180 B. παρακαλεῖς] ἀντὶ τοῦ καλεῖς εὐχρηστώς ἄγαν. O.

183 E. στύρανος] στύραξ κέντρον, κέρας, ἐπιδορατῆς. R.

187 B. ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος] ἐπὶ τῶν ἐπισφαλέστερον καὶ ἐν ἄλλοιτοῖς κινδυνερόντων· Κάρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι, ὅθεν καὶ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέτατον. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τοὺς μικροὺς στρατιώτας τινὲς Καρίωνας προσηγόρευον· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ δὲ ἐν Καρὸς αἴση ἐν τῷ τυγόντι τινὲς ἀκούουσι. μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων·

καὶ δὴ Πίκουρος ὥστε Κάρο κελήσομαι,
καὶ Ἐφορος ἐν αἱ ἱστοριῶν, καὶ Φιλήμων ἐν Γάμῳ·
ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα, δέσποτα,
καὶ Ἐδριπίδης Κύνκλωπι·

δράσω τάδ' ἐν * τῷ* Καρὶ κινδυνευτέον.
καὶ Κρατῖνος Βουκόλοις·
ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον· ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ
πρώτῳ πειραῖσθαι.

καὶ Πλάτων ἐνταῦθα. R S. ἐν τῷ Καρὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δούλω·
καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ Καρῶν καὶ Θρακῶν τοὺς
δούλους ἐποιοῦντο, ἔνθεν τοὺς δούλους Κᾶρας ὠνόμαζον καὶ
Θρακας, καὶ τὰς δούλας Θραττας καὶ Καίρας. O.

B. ἐν πίσφῳ τὴν κεραιεῖαν] παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας
μαθήσεις ὑπερβαίνοντων, ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων καὶ ἤδη
τῶν τελειότερων. κέχηται δὲ ἀντὶ Ἀριστοφάνους ἐν Προαγῶνι
καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, λέγων· τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἐν πίσφῳ
τὴν κεραιεῖαν ἐπιχειρεῖν μανθάνειν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

191 C. γεροφόροις] τὰ σκεπάσματα πάντα οἱ Ἀττικοὶ
γέρορα ἔλεγον. τινὲς δὲ δευράτινα σκεπάσματά τινα καὶ Περσι-
κά, οἷς ἀντὶ ἀσπίδων ἐχρῶντο. οἱ δὲ γέρορα τὰς σκηναῖς φασί,
καὶ γεροφόρους τοὺς τὰ εἰρημένα φέροντας. R.

192 C. ἡμῖν αὐτοῖς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοισι. O.

196 D. οὐκ ἂν πᾶσα ὕς γνοίη] κἂν κῦων κἂν ὕς γνοίη,
ἐπὶ τοῦ ῥαδίου καὶ ἐγγνώστου, ὥστε καὶ τὰ ἀμαθέστατα ζῶα
καταμαθεῖν. R.

197 A. μῶρον] Ἀττικοὶ οὕτως τὸν μῶρον προπερισπωμέ-
νως. O.

C. Αἰζωνὴ δῆμος Κεκροπίδος, καὶ Αἰζωνεῖς οἱ ἐκεῖθεν,
οἳ καὶ βλάσφημοι ἐκωμωδοῦντο εἶναι· παρ' οὗ καὶ αἰζωνεύεσθαι
φασὶ τὸ βλασφημεῖν· ὃ καὶ ἡ Πλατωνικὴ ῥῆσις θηλοῖ. R. ἀντὶ
τοῦ ὑπερήφανον· οἱ γὰρ Αἰζωνεῖς εἰς ὑπερηφανίαν ἐσκώπτου-
το. O.

201 B. Ὀμηρον] Ἡσιόδου τὸ ῥητόν· πῶς δὲ ὁ σοφὸς Ὀμή-
ρου εἰρηκεν ἄγνοῶ. O.

EΙΣ ΤΟΝ ΛΥΣΙΝ.

P. 203 A. Ἀκαδημίας] Ἀθήνησι προάστειον γυμνάσιον
ἀλσῶδες, ἀπὸ τινος Ἀκαδήμου ἥρωος ὀνομασθέν. R.

205 C. κέλησι] ἄξυξιν ἵπποις. R.

C. κρονικώτερα] ἢ τὰ ἀρχαιότερα καὶ παλαιά, ἢ τὰ εὐή-
θη. R.

D. πρὸ τῆς νίκης ἄδεις τὸ ἐγκώμιον, ἐπὶ τῶν τὰ πράγμα-
τα προλαμβανόντων. R.

206 D. Ἐρμαῖα] ἐν τῶν Ἐρμουῦ ἐπιτηδευμάτων καὶ ἡ πα-
λαιστρική. ἐπεὶ οὖν παλαιστρα ἡ διατριβή, εἰκὸς τοὺς αὐτόθι
φοιτῶντας νέους Ἐρμῆ ἀπαρχομένους τῆς τιμῆς, καθότι ἔφορος
τῆς παλαιστρικής, Ἐρμαῖα τὴν τελετὴν ὀνομάζειν. λέγεται δὲ
καὶ παίδων οὕτως ἀγῶν παρὰ Συρακοσίοις, ὡς φησι Διογενια-
νός. O.

E. ἀστραγάλλειν τὸ ἀστραγάλοις παίζειν, ὅπερ καὶ ἀστρο-
ζειν ἔλεγον, ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἀστρίας ἐκάλοιν. Καλ-
λίμαχος·

ζορκὸς τοι, φίλε κοῦρε, Λιβυστίδος ἀντίκα δώσω

... νεοσμῆκτους ἀστρίας.

ἔνιοι δὲ ἀστροίχους φασίν. παίζεται δὲ ἀστραγάλοις τέσσαρασιν,
καὶ εἰς ἕκαστος ἀστράγαλος πτώσεις ἔχει τέσσαρας ἐξ ἑβδομάδος
κατὰ ἀντίθετον συγγειμένους ὥσπερ ο κύβος· ἔχει δὲ ἀντικεί-
μενα μονάδα καὶ ἐξάδα, εἴτα τριάδα καὶ τετράδα· ἡ γὰρ δυάς
καὶ πεντάς ἐπὶ τῶν κύβων μόνων παραλαμβάνεται διὰ τὸ ἐκεί-
νους ἐπιφανείας ἔχειν ἕξ. εἰσὶ δὲ αἱ σύμπασαι τῶν ἀστραγάλων
πτώσεις ὁμοῦ τεσσάρων παραλαμβανομένων πέντε καὶ τριά-
κοντα. τούτων δὲ αἱ μὲν θεῶν εἰσὶν ἐπώνυμοι, αἱ δὲ ἡρώων, αἱ
δὲ βασιλέων, αἱ δὲ ἐνδόξων ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἐταιρίδων· αἱ δὲ
ἀπὸ τινων συμβεβηκότων ἦτοι τιμῆς ἕνεκα ἢ χλευῆς προσηγό-
ρευνται. λέγεται δὲ τις ἐν αὐταῖς Στησίχορος καὶ ἕτερα Εὐρι-
πίδης, Στησίχορος μὲν ὁ σημαίνων τὴν οκτάδα, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἴερα
τοῦ μελοποιῦ τάφος ἐξ οκτῶ γωνιῶν συνέκειτο, Εὐριπίδης δὲ
ὁ τὸν τεσσαράκοντα· εἰς γὰρ Εὐριπίδης τῶν τεσσαράκοντα Ἀ-
θήνησι προστατῶν τῶν μετὰ τὴν τῶν λ' τυράννων καταστα-
θέντων κατάλυσιν. τῶν δὲ βόλων ὁ μὲν τὰ ἕξ θυνάμενος Κῶος
καὶ ἐξίτης ἔλεγετο, Χίος δὲ ὁ τὸ ἐν καὶ κῦων. λέγεται δὲ τις καὶ
παροιμία ἀπὸ τούτου, οἷον Χίος παραστάς Κῶον οὐκ εἴσω·
ἀφ' οὗ καὶ Στραττίς Λιμνοπέδαις·

Χίος παραστάς Κῶον οὐκ εἴω λέγειν.

ἔπαιζον δὲ ἀστραγάλοις καὶ πολλοῖς καθάπερ καρύοις καὶ ὀλί-

γοις, τοῦ δὲ εἶδους τῶν πολλῶν τὸ μὲν ἀρτιασμόν ἔλεγον, τὸ δὲ τροπα, τὸ δὲ ὠμίλλαν. Ο. ἀρτιασμός μὲν οὖν ἐστὶ τὸ δραξάμενον ἀστραγάλων ἢ τινων ἄλλων ἐξετόζειν τὸν συμπαιζόντα, πότερον ἀρτίους ἢ περισσοὺς κατέχει, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζουεν. R O S.

τροπα δ' ἐστὶν ἢ εἰς βόθυνον ἐκ διαστήματος βολή. Κρατῖνος Πυλαία·

ἢ Διονυσίοις ἀκύλοις παίζουσι ἀνέμενοι τροπα.

ἢ δὲ ὠμίλλά ἐστιν ὅταν περιγράψαντες κύκλον ἐπιροπίπτωσιν ἀστραγάλους ἢ τι ἄλλο, ὡς τῇ μὲν ἐντός βολῇ νικῶντων τῇ δὲ ἐντός ἠττωμένων. Εὐπόλις Χρυσῶ γένει μεταφέρων ἐπὶ τὴν ἐκ κυκλώπων κατάκλισιν τοῦνομα οὕτως φησὶν· ἔπειτ' εἶδεμι ἐνθάδε μείνας εἰς ὠμίλλαν κἂν μὴ μετή. Ο.

Ε. παιδιά τις τὸ ἀρτιάζειν, ἐν ἣ τούς ἀρτίους καὶ περισσοὺς ἀριθμοὺς καταστοχαζόνται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πληροῦν καὶ συντελεῖν. Ο.

Ε. φορμίσκων] καλαθίσκων. R. πλεκτῶν ἀγγείων ἦτοι σπυρίδων. φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιαθῶδες παρ' Ἰππώνωντι. Ο.

207 B. ἐπηλυγισάμενος] ἐπισκισάμενος, ἐπικρυψάμενος· λύγη γὰρ ἢ σκιά. R.

D. παιδοτρέβην] ἀλείπτην, γυμναστήν. R.

208 A. ὀρικῶν] τοῦ ἡμιονικῶν· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. R.

209 B. ψῆλαι] τὸ ἄνευ πλήκτρον τῷ δακτύλῳ τὰς χορδὰς ἐπαφᾶσθαι. Ο. γρ. καὶ τίλλαι. R.

216 A. ὡς γε οὕτως ἀκοῦσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην ἔντευξιν. Ο.

A. ἀλλόκοτον, ἐξηλλαγμένον καὶ ἰδιότροπον. R.

C. τὸ καλὸν φίλον] ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον αἰρουμένων. R.

219 D. μὴ μάλιστα ἄλλα] γρ. καὶ μὴ ἡμᾶς τᾶλλα. R.

222 B. ἀπολεῖν] γρ. καὶ ἀπολιπεῖν καὶ ἀποβαλεῖν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΘΥΔΗΜΟΝ.

P. 271 B. σκληρὸς] ὁ τῷ μὲν χρόνῳ πρεσβύτερος, τῇ δὲ ὄψει νεώτερος δοκῶν· προφερέης δὲ ὁ τῷ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει πρεσβύτερος. R. οὕτως λέγεται καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει ὁ ἰσχνὸς καὶ λεπτὸς τὸ σῶμα. Ο.

278 B. σκολύθρια] ταπεινὰ διφρού. ἔνιοι δὲ ὑποπόδια. R.

281 D. γέγονεν] γρ. πέφυκεν. R.

285 C. τῇ Μηδείᾳ] αὐτὴ γὰρ συνεβούλευσεν, ἀπὸ Κόλγων μετὰ Ἰάσονος εἰς Ἴωλκὸν ἐλθοῦσα, ταῖς Πελλίου θυγατρασιν ἵνα, εἰ τοῦτον βούλονται νέον γενέσθαι, ἐψηθῇ. R.

291 B. κόρουδοι ὄρνιθες ὄρνυξιν ὅμοιοι, οὗς ἔνιοι μὲν κοροθάλλους φασί, Γῆς καὶ Ἀθηναῶν ἱεροί. R.

292 E. Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τῶν ἄγαν μὲν ὑπερσεμννομένων, κακῶς δὲ καὶ πονηρῶς ἀπαλλαττόντων. τῶν γὰρ Κορινθίων βαρεῖα τοῖς Μεγαρεῦσιν ἀποίκιοις οὖσιν ἐπιταττόντων τὸ μὲν πρῶτον ὑπήκουον· ὡς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπελίμπανον οἱ Κορινθιοί, ἐλπίσαντες οἱ Μεγαρεῖς οὐδὲν ἂν παθεῖν ἀποστάντες, παραγοῆμα τῶν Κορινθίων ἀφίστανται. πέμπουσιν οὖν πρόεσβεις οἱ Κορινθιοὶ κατηγοροῦσας τῶν Μεγαρέων, οἱ παρελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄλλα τε πολλὰ διεξήσαν, καὶ τέλος ὅτι δικαίως ἂν στενάξειεν ὁ Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, εἰ μὴ λήφονται δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροξυνθέντες οἱ Μεγαρεῖς τοὺς τε πρόεσβεις παραγοῆμα λίθοις ἔβαλον, καὶ μετὰ μικρὸν ἐπιβουλησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φρυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποχωροῦντων, ἐφεπόμενοι καὶ κτείνοντες ἅμα παῖειν ἀλλήλοις τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατραχίοις λέγων·

ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
καὶ ἐν Ταγηνισταῖς, καὶ Ἐφορος ἐν πρώτῃ ἱστορίῳν, καὶ Πλάτων Εὐθύδημῳ. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐπ' οὐδενὶ τέλει ἀπειλούντων φασὶν εἰρησθαι τὴν παροιμίαν· Μεγαρεῦσι γὰρ ὠρημένοισι ἀφίστασθαι ἐπιλέγειν τὸν Κορινθιον· οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. μέμνηται ταύτης καὶ Πίνδαρος. R S.

293 D. καλὰ δὴ πάντ' ἄγεις] ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλεις, ἐπὶ τῶν

αἷσια ἀγγελλόντων. πολλάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

297 C. τοῦ λόγου] γρ. τοῦ ὅλου. R.

298 C. λίνον λίνῳ συνάπτεις, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων ἢ δρώντων, ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλίαν συναπτόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ γ' τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως· οὐ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτειν ἐστὶ, καὶ Στράτις Ποταμίους καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

D. τῶν ὠδίων] τῶν κοβίων. R.

301 A. ἔργουζα] ἔκραξα, ἢ ἐφθρεγξάμην, ὡς νῦν. R.

302 C. Ἀπόλλων πατρῶς] φασὶ τινες Ἀθηναίους αὐτόχθονας φῦναι, καὶ τούτῳ γονέας ἔχειν Γῆν καὶ Ἥλιον, ὅς ὁ αὐτός ἐστιν Ἀπόλλων. οἱ δὲ, ὅτι Κρεούση τῇ Ἐρεχθίδεω μιγείας Ἀπόλλων Ἴωνα ἐγέννησεν, ἀφ' οὗ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ποτὲ Ἴωνας κληθῆναι, καὶ διὰ ταῦτα πατρῶον αὐτοὺς Ἀπόλλωνα ἔχειν. R.

D. ἔρκιος] ἔρκη τοὺς οἴκους Ἀθηναῖοί φασιν· ἐν τούτου δὲ καὶ Ζεὺς ἔρκιος παρ' αὐτοῖς, ὃν ἴδρουν ἐν τούτοις φυλακῆς χάριν. φρατρία δὲ ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος ἐκάστης φυλῆς, καὶ Ἀθηναῖα φρατρία ἢ τούτου ἔφορος. R S.

303 A. τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύπαξ ἔλεγον, ὡς καὶ Ἀννόφρων ᾠήθη. οὐκ ἐστὶ δέ· τὸ μὲν γὰρ πύπαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχελιασμοῦ καὶ ἐγκωμίου, τὸ δὲ βόμβαξ οὐκ ἐστὶ. R S.

305 D. κολούεσθαι] ἐλαττοῦσθαι, ἐμποδίζεσθαι. R.

Εἰς τὸν Πρωταγόραν.

P. 309 A. πάγωνος ἢ δὴ ὑποπιμπλάμενος] τῆς αὐτῆς φράσεως καὶ τὸ ἄρτι χροάζων τας παρειάς, καὶ τὸ ἀρτίγνος, καὶ τὸ ἰούλοις ὑποσκιαζόμενος ἢ δὴ, καὶ τὸ πρῶτος ὑπηνήτης. O.

D. ᾧ] θανμαστικόν. O.

310 A. τῆς παρελθούσης] Ἀτικὸν τοῦτο· τὸ γὰρ κοινὸν τὴν παρελθούσαν νῦντα ταύτην ὑπὸ βαθὺν ὄρθρον. O.

315 E. λιπαρῶς] ἐπιμελῶς, προσεδρευτικῶς. R.

330 B. μορίων ἀλλοίων ἐπιστήμη] γρ. οἶον ἐπιστήμη· ἐν ἄλλῳ δὲ μορίων ἀλλοίων. R.

331 D. ἀμγγέπη] ἀντὶ τοῦ ὅπως οὖν. O.

335 E. δολιχοδρόμοι εἰσὶν οἱ τὸν δόλιχον τρέχοντες, οὗ αἰτία ἦδε· δρομοκῆρυκες ἐξ Ἀρκαδίας ἐφοίτων εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν πολεμικῶν ἀγγελοι, καὶ ἀπείρητο αὐτοῖς ἵππεύειν ἀλλ' αὐτογροῖς εἶναι τοῦ δρόμου. τὸ αἰεὶ οὖν ἐν βραχεῖ τῆς ἡμέρας διαδραμεῖν στάδια ὅποσα ὁ δόλιχος, δρομοκῆρυκας εἰργάζετο καὶ ἐγύμναζεν ἐν τῷ πολέμῳ. ἡμεροδρόμοι δὲ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι. R S.

337 D. πρυτανεῖον] θεσμοθέσιον, θόλος. λέγεται δὲ καὶ ἢ ἐπιμήμιος μισθοφορά. R.

338 A. φραβδοῦχοι ἄνδρες τῆς τῶν θεάτρων εὐκοσμίας ἐπιμελούμενοι. R.

340 E. εἰς καιρὸν] εὐκαιρως. R.

341 D. πολλοῦ γε δεῖ] τοῦτο καθ' ὑπόκρισιν λέγεται ἀποφατικῶς ἀπὸ τοῦ πολὺ ἐνδεῖ. R.

344 B. χαριέντως] ἀστείως, συνεταῖς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετὰ παιγνιάς. R.

348 C. διόρισαι] ἤγουν ἔξω τῶν ὄρων ποίησον. R.

349 E. ἴτας] θαρραλέους, ἐπὶ πάντα ὀρμῶντας. R.

Εἰς τὸν Γοργίαν.

P. 447 A. πολέμου] παροιμία, πολέμου καὶ μάχης μεταλαγχάνεις, πρὸς τὸν ἀπολειπόμενον τῆς θυσίας καὶ ὑστερήσαντα. παρεγγυᾷ δὲ ὅτι χρηὴ πολέμου καὶ μάχης ἀπολιμπάνεσθαι, λόγων δὲ οὐ. R. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τινι ὑστεριζόντων λεγομένη. O.

A. μεταλαγχάνειν] ἐλλειπτικῶς εἴρηται τῷ Πλάτωνι. λείπει γὰρ τῇ διανοίᾳ τὸ ἀλλ' οὐχὶ τῆς ἐν λόγοις ἡδονῆς, οἷαν δὴ νῦν παρέσχετο Γοργίας. R.

A. οὕτω] κατὰ τὰ τελευταῖα ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρχῇ. O.

A. ἀλλ' ἢ] ἀλλ' ἄρα. O.

A. τὸ λεγόμενον] οὐ πάντῳ τὸ λεχθὲν ἀποδέχεται Σωκρά-

της· διὸ καὶ ἐπάγει ἄλλ' ἢ τὸ λεγόμενον ἀντὶ τοῦ ἄλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον. λέγει δὲ τὸ πεπόνθαμεν, ἵν' ἢ τοιοῦτο· ἄλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον πεπόνθαμεν, ὅπερ οἱ κατόπιν ἐορτῆς παραγινομένοι καὶ τῆς ἐν τῇ ἐορτῇ θυμηδίας ὑστεροῦντες. Ο.

A. κατόπιν ἐορτῆς] ἐπὶ τῶν ἐπὶ τινὶ καλῷ πράγματι ἀπολιμπανομένων. R.

A. ἀναγκάσας] ἢ ἀνάγκη διττή, ἢ μὲν πρὸς βίαν, ἢ δὲ κατὰ φύσιν. κατὰ ταύτην οὖν ἠναγκάσθη Σωκράτης ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, ὅπως πολλοὺς ὠφελοῖ. τοῦτο γὰρ σπουδαίων ἀνδρῶν ἴδιον, καὶ πρὸ τούτων θεοῦ. R.

B. οὐδὲν πρᾶγμα] οὐδὲν ἐργῶδες ἢ δυσχερές. R.

B. καὶ ἰάσομαι] παροιμιακόν τοῦτο, ἀπὸ Τηλέφου καὶ τοῦ τρώσαντος Ἀχιλλέως καὶ τοῦ χρηστηρίου ἀνελόντος ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται. R.

B. ἀλλ' ἄρα] ἀρχὴ τις αὐτῆ τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προκειμένων τοῦ πρώτου μέρους, ὅ ἐστι τὸ περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν. R.

C. ἢ καλῶς λέγεις] ταῦτα διελέγοντο εἰς τὸν τοῦ Καλλικλέους εἰσιόντες οἶκον· εἶτα ἔσωθεν αὐτοῦ Γοργίας ἐντυγχάνουσι. R.

448 A. πολλῶν ἐτῶν] Ἀττικόν τὸ σῆμα· δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον. τὸ δὲ οὐδεὶς πω ἀντὶ τοῦ οὐ πώποτε. καὶ Θουκυδίδης· οὐδεὶς πω καταγνοῦς. R.

B. Ἡρόδικος] οὗτος οὐχ ὁ Σηλυμβριανός ἐστὶν Ἡρόδικος, ἀλλ' ὁ Λεοντίνος, Γοργίου ἀδελφός. R. ἄλλος Ἡρόδικος Σηλυμβριανός ἐν Πολιτείᾳ. Ο.

B. ὁ ἀδελφός αὐτοῦ] οὗτος Πολύγνωτος ἐκαλεῖτο, οὗ ἐν Δελφοῖς ἢ Θανμαστὴ γραφή, ἢ ἐπιγέγραπται·

γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος υἱός, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν. R.

C. ὦ Χαιρεφῶν] φασὶ μὴ ἐξ αὐτοσχεδίου τὸν Πῶλον ταῦτα εἰπεῖν, προσυγγραψάμενον δέ. R.

C. ἐμπειρία] σκόπει τὰ πάρισα τοῦ Πῶλου, ἐμπειρία-ἀπειρία, τέχνη-τύχη, ἄλλοι-ἄλλων-ἄλλως. R.

C. τὸν αἰῶνα ἀντὶ τοῦ τὸν βίον, τὴν ζωὴν. Ο.

D. οὐ πάνν] οὐ γὰρ τί ἐστὶν ἡ ῥητορικὴ εἶπεν, ἀλλ' ὁποῖόν τί ἐστίν. R.

D. καλουμένην] αὐτὴ γὰρ ἢ παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἄλλη δὲ ἢ κατ' ἀλήθειαν. R.

449 A. ἀγαθόν γε] Ἀριστοτέλης μὲν καὶ οἱ σοφισταὶ μίαν φασὶν εἶναι ῥητορικὴν ἐπ' ἀμφοτέρα δυναμένην ἀγωνίζεσθαι· Πλάτων δὲ φησὶ δύο εἶναι, τὴν μὲν τέχνην, τὴν δὲ κολακείαν, ἣτις καὶ εἰδωλον λέγεται πολιτικῆς μορίου. ὁ γοῦν Γοργίας ἀξιῶν ἀγαθός εἶναι ῥήτωρ, τῆς τεχνικῆς φησὶν εἶναι οὐ τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς ἐμπειρός. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι περὶ μὲν τῆς ἐντέχνου ῥητορικῆς ἐν Φαίδρῳ διαλαμβάνει, περὶ δὲ τῆς δημώδους καὶ κολακικῆς ἐνταῦθα. Ο.

A. ὡς ἔφη Ὅμηρος] τὸ τοίης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. Ο.

D. περὶ τί τῶν ὄντων] ἢ ἐρώτησις, περὶ τίνα τῶν ὄντων ἡ ῥητορικὴ καταγίνεται ἢ ἔχει τὴν ἐνέργειαν. R.

D. πάνν] δύο ἐπιτάσεις ἀντὶ ὑπερθετικοῦ. Ο.

E. περὶ λόγου] ὁ μὲν Σωκράτης τὸ τέλος ἠρώτησε τῆς ῥητορικῆς, ὁ δὲ Γοργίας τὸ ὄργανον ἀπεκρίνατο· ὁ γὰρ λόγος ὄργανον τοῦ ῥήτορος, ὥσπερ καὶ ἡ ἀποσιώπησις ὄργανόν ἐστιν ἕνεκα τοῦ πείθειν παραλαμβανομένη ὑπὸ τῶν ῥητόρων. ἐνταῦθα δὲ καὶ διαλεκτικὸν θεώρημα παραλαμβάνομεν, τὸ τὰς ἀπροσδιορίστους προτάσεις ἐκκλίνειν καὶ ἀποστρέφεσθαι. Ο.

E. λέγειν γε ποιῆ δύνατους] ἀντὶ τοῦ διδάσκειν δύναται ἄλλους λέγειν. R.

E. οὐκοῦν περὶ ὧνπερ λέγειν] ἰστέον ὅτι τῷ λόγῳ ὁ ῥήτωρ κέχρηται ὡς ὄργάνῳ· ὁ δὲ Γοργίας ἀγνοῶν περιπίπτει· τὸ δὲ ἐξῆς πρόκειται τὸ φρονεῖν, ἵνα τὴν ἐντέχνον ῥητορικὴν παραλάβῃ καὶ οὐ τὴν εἰδωλικήν. ὑποκατιῶν δὲ ὁ σοφιστῆς συμφύρει πάντα, καὶ διὰ τοῦτο ἀνατέτραπται ὑπὸ τοῦ ἐπιστήμονος. Ο.

450 A. ἰατρικὴ ἐστὶν ἀπούσης ὑγιείας οἰστική, γυμναστικὴ παρουσίας ὑγιείας φυλακτικὴ. R.

B. χειροῦργημα καὶ κύρωσις οὐκ εἴρηται, αἱ δὲ λέξεις Γοργίου ἐγγράφοι· Λεοντίνος γὰρ ἦν. R.

B. διὰ λόγων] ψεύδεται· οὐ γὰρ περὶ λόγους μόνους, ἀλλὰ καὶ περὶ βιωπῆν καὶ περὶ ὑπόκρισιν. R.

C. εἰσὶν ἡμῶν τέχναι] ἐπίστησον ἐνταῦθα ὅτι διαλεκτικὸν θεώρημα παραδίδοται· δεῖ γὰρ πρὸ τῶν ὀριστικῶν λόγων τοὺς διαιρητικούς προηγεῖσθαι. Ο.

C. βραχέος, ὡς ἡ ἰατρική, οὐδενός, ὡς ἡ γραφική, ἢ ὀρθογραφική. O.

D. οὐδενός, ὡς ἡ διαλεκτική, βραχέος, ὡς ἡ ῥητορική διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι πολλάκις. O.

D. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰς τέχνας ἐνταῦθα διαιρεῖ καὶ ἐν Σοφιστῇ καὶ ἐν Πολιτικῷ, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἀλλ' ἐν ταῦθα μὲν κατὰ τὸ δι' οὐ καλῶς· τὰς μὲν διὰ λόγον, τὰς δὲ ἀνευ λόγου, τὰς δὲ μετὰξὺ· ἐν δὲ Σοφιστῇ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας· καλῶς· τὰς μὲν ποιητικὰς τὰς τὸ μὴ ὄν εἰς τὸ ὄν ἀγούσας, τὰς δὲ κτητικὰς τὰς τὸ ὄν οἰκειομένας· ἐν δὲ τῷ Πολιτικῷ κατὰ τὸ εἶδος τῆς ἕξεως· καλῶς· τὰς μὲν γνωστικὰς, τὰς δὲ πρακτικὰς. O.

D. ἴσους] ὡς ἡ πεττευτική καὶ κινθαρωδία. O.

E. κῦρος] σκοπεῖ ὡς κῦρος εἶπε Πλάτων, οὐ κῦρωσιν, καθὰ Γοργίας. R.

E. εὐλαβῶς ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ σοφιστοῦ λόγον ὁ Σωκράτης. O.

E. ὑπολάβοι] ἀποκριθῆσεται. O.

E. τις] ἔριστικός ἀνθρωπος καὶ ἐλέγξει μόνον σκοπὸν ἔχων, ἀλλ' οὐ διορθώσασθαι τὸν διαλεγόμενον. O.

E. τὴν ἀριθμητικὴν ἄρα] οἱ γὰρ ὄροι ἀντιστρέφειν βούλονται, εἴπερ ὑγιῶς ἔχουσιν. O.

451 A. ἴθι νῦν] τὸ μὲν ὀργανικὸν αἴτιον ὁ λόγος ἐστίν· ζητεῖ δὲ νῦν τὸ γένος περὶ τί τῶν ὄντων καταγίνεται. O.

A. εἰπομ' ἄν] ἐπίστησον ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ κατὰ τὴν ἐαυτῆς φύσιν τὰ εἶδη τοῦ ἀριθμοῦ σκοπεῖ, τὰ δὲ σχήματα τὰ ἐπ' αὐτοῖς καὶ τοὺς λόγους ὡς ἀρχὴν γεωμετρίας καὶ μουσικῆς· πάντα γὰρ ἐστὶ πρῶτως ἐν τοῖς ἀριθμοῖς· οὐκ ἐστὶ δὲ ταῦτόν τοὺς ἀριθμοὺς ἐφ' ἑαυτῶν ὄραν καὶ ὡς ἀρχὰς ἄλλων δι' ἀπλότητα τῆς ὑποστάσεως. O.

A. τῶν τεχνῶν αἱ μὲν περὶ ἔργα μόνον καταγίνονται ὡς ζωγραφική, αἱ δὲ περὶ λόγους μόνους ὡς ἡ διαλεκτική, αἱ δὲ περὶ τε ἔργα καὶ λόγους· καὶ αὐταὶ τριῶς· ἢ μᾶλλον μὲν ἔργων χρῶνται ἢ λόγων ὡς ἰατρική, ἢ μᾶλλον μὲν λόγων ὡς ἡ ἀριθμητική, ἢ ἐπίσης καὶ ἔργων καὶ λόγων ὡς ἡ πεττευτική. O.

B. οἱ ἐν τῷ δήμῳ συγγραφόμενοι] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ τῇ ψηφισμάτων ἢ νόμων εἰσηγήσει ὁ κῆρυξ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου

ψηφίσματος ἢ νόμου τό τε ὄνομα τοῦ ψηφιζομένου καὶ τιθέντος τὸν νόμον, καὶ δὴ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου ἔλεγεν, οἷον Δημοσθένους Δημοσθένους Παιανιεύς ψηφίζεται τάδε· εἰ δὲ ἐμελλε πάλιν ὁ αὐτὸς ψηφίζεσθαι, ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, ἵνα μὴ περιτολογῇ· τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά, ψηφίζεται δὲ καὶ τάδε. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦδε, τὰ μὲν ἄλλα, καθάπερ ἡ ἀριθμητική, ἢ λογιστικὴ ἔχει. R.

C. πρὸς αὐτά, ὡς ὅταν ἄριστος πρὸς ἄριστον ἢ περιττός πρὸς περιττόν πολλαπλασιασθῇ· πρὸς ἄλληλα δὲ, ὅταν περιττός πρὸς ἄριστον ἢ ἀνάπαλιν. R. τοὺς γὰρ πολλαπλασιασμούς καὶ τοὺς μερισμούς ἢ λογιστικὴ θεωρεῖ τοὺς τῶν ἀριθμῶν, ὧ καὶ δῆλον ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν ὕλην περιεοράζεται. πολλαπλασιάζεται γὰρ ἀριθμὸς ἐπὶ ἀριθμὸν οὐ κατὰ τὸ εἶδος ἀλλὰ κατὰ τὰς ὕλικας μονάδας, καὶ μερίζεται κατὰ τὸ ποσὸν ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν λόγον ὧ διαφέρουσιν ἀλλήλων οἱ ἀριθμοί. τὸ τοίνυν πῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα κατὰ τὸ πλῆθος τοῦτο ἐνδείκνυται, πῶς πολλαπλασιάζονται καὶ μερίζονται παρ' ἀλλήλους κατὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ποσόν. O.

D. τὰ μέγιστα] ὡςπερ ὁ Πῶλος οὐ τίς ἐστὶν ἡ ῥητορική εἶπεν, ἀλλ' ὅποια τις, ὅτι καλλίστη τῶν τεχνῶν, οὕτω καὶ Γοργίας οὐ τίνα ἐστὶ περὶ ὧν οἱ λόγοι αὐτῆς λέγει, ἀλλ' ὅποια ἐστὶν, ὅτι τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ ἄριστα. R.

D. ἀμφισβητήσιμον] δεῖ τὸν ὄρον ἀναμφισβήτητον εἶναι καὶ σαφῆ καὶ διδασκαλικόν τῆς τοῦ ὀριστοῦ οὐσίας. τὰ οὖν προκείμενα ἀμφισβητήσιμα μὲν διὰ τὸν ἰατρόν τε καὶ παιδοτρίβην καὶ χρηματιστήν, ἀσαφῆ δὲ διὰ τὸ μήπω γνωρίμου ὄντος τοῦ ὑποκειμένου τῇ ῥητορικῇ ἄριστον αὐτὸ καλεῖσθαι. ὁ δὲ προκείμενος λόγος ὁμοίος ἐστὶ τῷ τοῦ Πῶλου ἐξ ἀρχῆς εἰρημένῳ, ὅτι καλλίστη εἴη ἡ ῥητορική. O.

E. τὸ σκόλιον τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. ἐστὶ δὲ τοιοῦτον·

ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ φῦαν καλὸν γενέσθαι,
τὸ δὲ τρίτον πλουτεῖν ἀδόλως,
τέταρτον δὲ ἥβαν μετὰ τῶν φίλων.

τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον παραλείπεται ὡς μὴ πρὸς ὃ βούλεται Πλάτων χορήσιμον ὄν. Ἄλλως. σκόλιον λέγεται ἢ παροίσιος

ᾠδῆ, ὡς μὲν Δικαίσοχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρεῖς γένη ἦν ᾠδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἐξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετατάτων, ὡς ἔτυχε τῇ τάξει· ὃ δὲ καλεῖσθαι σκόλιον. ὡς δὲ Ἀριστόξενος καὶ Φύλλιος ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς ἀλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυροῖνας ἔχοντες ἢ δάφνας, ἤδον γνώμας καὶ ἔρωτικά συντονα. ἢ δὲ περίοδος σκολιά ἐγίνετο διὰ τὴν σύνθεσιν τῶν κλιῶν ἐπὶ οἰκημάτων πολυγωνίων οὐσῶν, καὶ τούτω καὶ τὰς ἐπὶ αὐτῶν κατακλίσεις παραβύστους γίνεσθαι. οὐ διὰ τὴν μελοποιίαν οὖν, διὰ δὲ τὴν τῆς μυροῖνης σκολιὰν διάδοσιν, ταύτη καὶ τὰς ᾠδὰς σκολίας καλεῖσθαι. R S. Ἀθήνησιν ἐν τῷ πρωτανείῳ παρὰ πότον σκόλια ἤθετο εἰς τινὰς, ὡσπερ εἰς Ἀρμόδιον, Ἀδμήτρον, Τελαμῶνα· εἰρησθαι δὲ αὐτὸ σκολίον κατ' ἀντίφρασιν, ὅτι ῥάδια καὶ ὀλιγόστιχα ὡς ἐπιγράμματα. ἤθετο ἔκαλεῖτο σκόλια, ἀντιπροτεινόντων ἀλλήλοις τῶν συμποσίων, καὶ ἠλέγγοντο οἱ μὴ ἄδοντες ὡς ἄμουςοι. σκόλιον μὲν οὖν ἦτοι σκόλιον τοῦτο. O.

E. πλουτεῖν ἀδόλως ὁ ποιητὴς φησιν· ὁ γὰρ χρηματιστὴς ὅπως ἂν τύχη, καὶ εἰ μετὰ τυραννίδος, πλουτεῖν βούλεται. R.

452 A. πρῶτον φησι τὸν ἰατρον· οὗτος γὰρ περὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καθ' αὐτὰ καταγίνεται, ὁ δὲ παιδοτροφῆς περὶ τὴν σύνθεσιν αὐτῶν καὶ τὴν τοιάνδε τῶν μορίων συνθήκην καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν. R.

C. πλούτου] ἰδού, τὸ ἀδόλως οὐ προσέθημεν, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ χρηματιστὴς λέγει, ὅς πάντων καταφρονεῖ. R.

D. μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι] διὰ τούτων ὁ Πλάτων ἐναργῶς ἡμῖν ἀπεκάλυψεν, ὅτι περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν καὶ τῆς εὐδαιμονίας ποιεῖται τὸν λόγον ἐν τῇ πρὸς Γοργίαν συνουσία. O.

D. ἐλευθερίας] πῶς ἐλευθερίας αἴτιον τὸ ὑποβάλλον δουλεία παντοίων παθῶν; R.

D. τὸ πείθειν ἑγὼ] ἴστέον ὅτι τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς ἐστὶν ὁ ἀποδοθεὶς ὅρος· δημοσκοπικὴν γὰρ τινὰ λέγει ταύτην, πείθειν ἐπιχειροῦσαν τὸν πλημμελῶς κινούμενον ὄχλον. O.

E. δύναμιν τὴν ῥητορικὴν νῦν καλεῖ· προῖων δὲ οὐδὲ δύναμιν οὖσαν δείξει αὐτήν, ἐπεὶ οὐχ ὅρα πρὸς ἀγαθόν, δυνάμειος δὲ πάσης τὸ πρὸς τοῦτο ὅρα. R.

453 A. πειθοῦς δημιουργός] ἢ ἐνέργεια καὶ τὸ τῆς ἐνεργείας τέλος· οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης πείθει ὁ ῥήτωρ. O.

A. ἑαυτὸν πείθω] ἐπίστησον ὅτι ὁ μὲν σπουδαῖος ἑαυτὸν πείθειν βουλόμενος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάθη τῆς ἀλόγου ὀρμῆς πείθει ὑπείκειν τῷ λόγῳ· ὁ δὲ σοφιστὴς τὸν ἐξω ὄχλον κολακείων πείθειν δοκεῖ, κακουργῶν καὶ ἑαυτῷ ἐπιβλαβῶς καὶ τοῖς πειθόμενοις. O.

B. καὶ ἐμὲ εἶναι] κατὰ κοινοῦ τὸ εὖ ἴσθι. O.

C. . . . οὕτω καὶ τὸ γένος πολλῶν . . . ὡς ἔχει οὖν ζῶον τὸ γραφόμενον πρὸς τὰ άτομα τὰ ὑπ' αὐτό, οὕτως ἔχει καὶ ἢ πειθῶ γένος οὕσα πρὸς τὰ ἑαυτῆς εἶδη, τὸ τε διδασκαλικὸν καὶ πιστευτικόν. O.

C. ποῦ] ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ. O.

C. ὅτι καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐστὶν ἢ πειθῶ. O.

D. ἴθι δὴ] ἄρχεται ἐντεῦθεν τὴν πειθῶ διαιρεῖν εἰς τε τὴν πιστευτικὴν καὶ εἰς τὴν διδασκαλικήν. ἐστὶ δὲ προσθεῖναι καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν, οἷον τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα. R.

454 B. ταύτης τοίνυν τῆς πειθοῦς] πάλιν τὴν εἰδωλικὴν βούλεται λέγειν ὁ Γοργίας ῥητορικὴν. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ χειρόνος ἤρξατο, τοῦ δικανικοῦ· κρεῖττον δὲ δῆλον ὅτι τὸ συμβουλευτικόν (ἐκ τὰγαθοῦ γὰρ τὴν ὑπόστασιν ἔχει), μέσον δὲ το πανηγυρικὸν ἀπὸ τοῦ νοῦ προελθόν, καὶ χειρόν τὸ δικανικόν ὡς ἀπὸ ψυχῆς προῖον. τὰγαθὸν συμβουλευτικὸν συμφέρον κρεῖττον· νοῦς πανηγυρικὸν μέσον· ψυχὴ δικανικὸν δίκαιον χειρόν. O.

455 B. οὐδ' αὐτὸς πῶ] ἑαυτὸν ὁ Σωκράτης ποιεῖ τῷ Γοργίᾳ συμφυροῦμενον, ἵνα εἰς διαλεκτικὴν αὐτὸν συνουσίαν προκαλέσθαι. R.

B. ὅταν περὶ ἰατρῶν] ἢ αἴρεσις τριττὴ, ἢ προσώπων ἢ πραγμάτων ἢ συναμφοτέρων· ἐν πᾶσι δὲ τούτοις οἱ τεχνικώτατοι ἂν ἀρίστα συμβουλευσαίντο ἐν γε πόλει εὐνομουμένη, καὶ ὁ μὲν πολιτικὸς προνοήσει λόγου χάριν ὅτι δεῖ ναυτικὸν στρατὸν ἔχειν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ῥητορικὸς παρὰ τοῦ πολιτικοῦ μαθὼν πείσει τὸ πλῆθος περὶ τούτου, ὁ δὲ ναυπηγὸς εἰσηγήσεται τὴν τε ὕλην καὶ τὰ ὄργανα. ἐν δὲ μὴ τοιαύτῃ πόλει ὁ ῥητορικὸς πάντα ὑποδύσεται· καὶ γὰρ ὡς πολιτικὸς καὶ ὡς ἀρχιτέκτων συγκεχυμένως ὑποκριθήσεται πάντα εἶναι καὶ πάντα γινώσκειν. ὀρθὴ πολιτεία· πο-

λιτικός ἄλλος, ῥήτωρ ἄλλος, ἐπιστήμων ἄλλος, ἀσυγγήτως· διάστροφος πολιτεία· δημαγωγός ὁ αὐτός, ῥήτωρ ὁ αὐτός, ἐπιστήμων ὁ αὐτός, συγκεχυμένως. Ο.

D. πάλιν ὁ Γοργίας τὴν εἰδωλικὴν ῥητορικὴν βούλεται παρεισάγειν. Ο.

E. διὰ μέσου τείχος λέγει, ὃ καὶ ἄρχει νῦν ἐστὶν ἐν Ἑλλάδι. ἐν τῇ Μουνηγίᾳ γὰρ ἐποίησε καὶ τὸ μέσον τείχος, τὸ μὲν βάλλον ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, τὸ δὲ ἐπὶ Φάληρα, ἵν' εἰ τὸ ἐν καταβληθῆ, τὸ ἄλλο ὑπηρετοῖη ἄρχει πολλοῦ. Σωκράτης δὲ νεώτερος μὲν Θεμιστοκλέους, σύγχρονος δὲ Περικλέους, ὡς διὰ τούτων δηλοῦται. R. ἀρχαιότερος Θεμιστοκλῆς Περικλέους ἔτεσι πλείοσι τῶν πεντήκοντα. Ο.

456 A. δαιμονία] τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀμετάβλητον καὶ ὠρισμένον τῆς θείας φύσεως οἱ δαίμονες διὰ ποιικιλίας καὶ κινήσεως καὶ τῆς ἐπὶ πᾶν προόδου μεμίμηται, εἰδωλικῶς τὰς ἀληθείας ὑποκρινόμενοι. διὰ τοῦτο οὖν τὸ ποιικίλον τῆς κολακείας τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς δαιμόνιον καλεῖ ὁ Σωκράτης. Ο.

B. παραδειγματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

B. ἐνθυμηματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

C. ἡ μὲν οὖν δύναμις] μέχρι τῶν ἐνταῦθα τὴν δύναμιν τῆς ῥητορικῆς ἀνύμνησεν ὁ Γοργίας, ἐντεῦθεν δὲ τὴν βούλησιν τῶν χωμένων τῇ δυνάμει ταύτῃ· πᾶσα γὰρ δύναμις ἄλλου ἐστὶ δύνασις τοῦ χωμένου. ὅπερ καὶ κρείττον ἐστὶ πάντως τῆς δυνάμεως. Ο.

E. ὅτι τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶν Ἀριστοτέλης καὶ Γοργίας περὶ τῆς ῥητορικῆς. καὶ γὰρ ἐκεῖνος γινώσκων μὲν τὴν αὐτὴν τοῦ τε σπουδαίου καὶ μοχθηροῦ ῥήτορος ἔλεγεν εἶναι, προαίρεσιν δὲ διάφορον. Ο.

457 A. ἔμβραχυ] ἐπιροηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ συντόμως ἢ ἀπλῶς ἢ καθάπαξ ἢ καθόλου· σύντομον ἢ εὐχερῶς εἰπεῖν, ἢ ἀπλῶς. Ο.

C. ἐνταῦθα Σωκράτης τίς τε ἡ ὀρθὴ συνουσία παραδίδωσι καὶ τίς ἡ διάστροφος, καὶ τί τὸ τέλος ἀμφοτέρων. ὅτι συνουσίας τρόπος διττός· πρὸς ἀλήθειαν πρὸς τὸ πρᾶγμα σωκρατικός· πρὸς νίκην πρὸς τὸν προσδιαλεγόμενον ῥητορικός. Ο.

C. ὅτι ἡ ἀγνοία τριττὴ, ἀπλή, διπλή, μερίστη· καὶ τῆς μὲν ἀπλῆς δίδαξις ἐστὶν ἡ κάθαρσις ἀπαλλάττουσα τῆς κατεχούσης

ἀγνοίας· τῆς δὲ διπλῆς, ἣτις καὶ οἴησις καλεῖται, κάθαρσις ὁ ἔλεγχος... ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ· τῆς δὲ μερίστης κάθαρσις ἡ κόλασις τὸ τῷ λόγῳ μαχόμενον πάθος σωφρονίζουσα. Ο.

D. ὀρθῶς περὶ τὴν διάνοιαν, σαφῶς περὶ τὴν φράσιν. R.

458 B. ἴσως μέντοι] δέδοικεν ὁ Γοργίας καὶ φεύγει τὴν διὰ λέξιν, αἰτιατὰ δὲ τοὺς παρόντας παινούργως ὡς οὐκ ἀνεξομένους. R.

C. προῦργιαίτερον] προτιμότερον. R.

D. νῆ τους θεούς] ὁ μὲν Χαιρεφῶν ἐφίεται τῶν Σωκρατικῶν λόγων ὡς ἀγαθῶν προηγουμένως, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ἠδέων, φιλόσοφος γὰρ ἐστὶν· ὁ δὲ Καλλικλῆς ἐφίεται αὐτῶν προηγουμένως ὡς ἠδέων, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ὡς ἀγαθῶν, φιλήδονος γὰρ ἐστὶν. Ο.

E. ἀκουε δὴ] εἰ ὑπετίθεσο, φησί, τὴν τῇ πολιτικῇ συνέριθον ῥητορικὴν διδάσκειν, τοὺς δὲ μανθάνοντας κακῶς αὐτῇ χρωμένους εἰς τὴν εἰδωλικὴν καταφέρεσθαι καὶ δημοσκοπικὴν, οὐκ ἂν εὐθύνας ἐδίδως τῷ λόγῳ, ἀλλ' οἱ μανθάνοντες εἰς κόλασιν ἦσαν ὑπευθυνοί. τὸ γὰρ ἴσως προσκείμενον ἐνταῦθα ταύτην τὴν ἔνοιαν βούλεται λανθάνοντως εἰσάγειν. Ο.

E. ῥητορικὸν] ἐντεῦθεν ὁ πρῶτος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκρίσεως Γοργίου ἐντροπετικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον ῥήτορα πιθάνον φαίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθεῖ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

459 B. ὁ δὲ μὴ ἱατρός γε δήπου] τόπος ὁ κατὰ μετάληψιν· μεταλαμβάνει γὰρ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἱατροῦ τὸ ἀνεπιστήμων. Ο.

C. ἡ ἀληθινὴ ῥαστώνη ἐν τοῖς κατὰ νοῦν ζῶσιν ἕξω τῆς ὕλης ἐγγίνεται· ἡ δὲ φαινομένη ῥαστώνη, οἷαν καὶ ὁ σοφιστής νῦν ὑποβάλλει, εἰδωλικὴ τίς ἐστὶ καὶ κατάλληλος τῷ τοῦ Γοργίου βίῳ·

τὴν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν εἰλέσθαι ῥηϊδίως. Ο.

C. αὐτίκα] εὐθέως καὶ παραχοῆμα· νῦν δὲ μικρὸν ὕστερον. R.

D. ἄρα τυγχάνει] ὁ δεύτερος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκρίσεως Γοργίου ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἀνάγκη τὸν ῥήτορα ἢ μηδ' ὅλως ἐπίστασθαι τὸ δίκαιον καὶ τὰ λοιπά, ἢ ἐπίστασθαι ἢ προμαθόντα ἢ ἐπιμαθόντα. Ο.

Ε. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον ῥήτορα πιθανὸν φαίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθείᾳ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

460 Α. ἔχε δὴ, ἀντὶ τοῦ μὲννησο. Ο.

Α. ἦτοι πρότερον] ὁ τρίτος δὲ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

Β. * οὐ δεῖ * θαυμάζειν ἐὰν ὁ κατ' ἐπιστήμην ἰατρικὰ εἰδὼς ἔσθ' ὅτε καὶ παρὰ τὸν σκοπὸν τῆς οἰκείας ἐπιστήμης ποιεῖ, δηλητήρια διδοὺς καὶ κατ' ἐκείνο ἀνίατος ὢν, ὁ δὲ κατ' ἐπιστήμην τὰ δίκαια εἰδὼς ἐξ ἀνάγκης δίκαιος. εἰ γὰρ καὶ οἱ δύο ἐπιστήμονες, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ διαφέρουσιν, ὁ μὲν περὶ σῶμα, ὁ δὲ περὶ ψυχήν ἀσχολούμενος, καὶ ἑαυτὸν γινώσκων καὶ ταυτὸν ἔχον γινώσκων καὶ γνωστὸν· ὁ δὲ ἰατρὸς ἄλλο ἔχει τὸ γινώσκων καὶ ἄλλο τὸ γινωσκόμενον. Ο.

Δ. ὡσαύτως δὲ οὕτως] ἢ ἐκ παραλλήλου χρῆσις τῶν ἐπισημάτων Ἀττικῆ, ὡς τὸ ἐγὼ εἰμί, καὶ ὡς τὸ ὅς καὶ αὐτὸς τῶν σπουδαίων καὶ φίλων. Ο.

461 Β. πεπληρωται ἕως τούτων τὰ περὶ Γοργίου. Ο.

Β. ῥητορικὸν] ὁ πολιτικὸς φιλόσοφος κρείττονως ἐπίσταται τὰ εἰδῶλα τῆς ἐν αὐτῷ νοεῶς ἕξεως. Ο.

Β. τὰ δίκαια ὁ μὲν Γοργίας καὶ ἀγαθὰ ἐδόξαζεν, ὁ δὲ Πῶλος καλὰ μὲν, οὐκ ἀγαθὰ δέ, ὁ δὲ Καλλιπλῆς οὔτε καλὰ οὔτε ἀγαθὰ. διὰ τοῦτο οὖν ὁ Γοργίας συγχωρεῖ τὸν τὰ δίκαια εἰδῶτα δίκαιον, ὡς ἀγαθῶν ὄντων καὶ διὰ τοῦτο ἐφετῶν. Ο.

Δ. ἀναδέσθαι] τὸ θέσθαι τὸ ἀντικείμενον τῷ ἤδη κειμένῳ. R.

462 Β. ἀσαφῆς ἢ τοῦ Πάλου ἐρωτήσεις, πότερον τὸν ὀρισμὸν τῆς ῥητορικῆς ἐπιζητεῖ ἢ τὸ γένος· κατὰ γὰρ τῶν δύο σημαυνομένων φέρεται τὸ τίνα φῆς εἶναι. ὅθεν ὁ ἐπιστήμων ἐπανορθοῖ αὐτόν. Ο.

Β. ἢ ῥητορικὴ ἐστὶν ἐμπειρία κολακευτικὴ περὶ ... ἢ πολιτικῆς μορίου εἰδῶλον τοῦ δικαστικοῦ ... τὸ τίνα ἐνταν ... κατηγορήματα ἄλ ... προσδιορισμός. Ο.

Β. συγγράμματι] ἐκ τούτου δήλον ὅτι οὐχ ὁ ἐξ ἀρχῆς τοῦ Πάλου λόγος αὐτοσχέδιος ἦν, ἀλλὰ σύγγραμμα. R.

Κ. ἐμπειρία μὲν γὰρ ποιεῖ ἡμῶν τὸν βίον πολιτικὸν κατὰ τέχνην. τοῦτο αἰνίττεται ὡς τοῦ Πάλου τοιοῦτο σύγγραμμα συγγραψαντος. Ο.

Κ. ἢ ῥητορικὴ, φησὶν, ἀπεργασίας ἐστὶν ἐμπειρία τῆς ἀπεργαζομένης ἡδονῆν καὶ χάριν. Ο.

Δ. ὁ ἀμαθῆς σοφιστῆς πλημμελεῖ καὶ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ περὶ τὰς ἀποκρίσεις καὶ τὰ ἐπόμενα ταύταις. Ο.

Δ. οὐπω, φησί, τὰς συστατικὰς διαφορὰς τοῦ ὅρου ἀποδέδωκά σοι. Ο.

Ε. οὐδαμῶς γε] ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι οὐδὲν συμπεραίνεται εἰ μὴ δι' ἀντιστροφῆς. Ο.

Ε. ὡς ὅρους ἐξισάζοντας ἔλαβεν ὁ Πῶλος τοῖς λόγοις. Ο.

Ε. ἐπιτηδεύσεως] ἰστέον ὅτι διαφέρει ἐπιτήδευμα καὶ ἐπιτήδευσις· αὕτη μὲν γὰρ ἐνέργειαν δηλοῖ, ἐκείνο δὲ οἶον οὐσίαν, ὡς φησὶ Πλούταρχος. οὕτως οὖν καὶ ἀκοή καὶ ἀκουσις, καὶ φόφος καὶ φόφησις, τὰ μὲν οἶον οὐσίαν τὰ πρῶτα, τὰ δὲ οἶον ἐνέργειαν. R.

463 Α. ὅρος κολακείας, ἢ ἐστὶν ἐπιτήδευμα ἄτεχρον ψυχῆς στοχαστικῆς καὶ ἀνδρείας καὶ φύσει ὀμιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις ... ἡδονῆς ἀπεργαστικόν. Ο.

Ο. πᾶσα κολακεία ἐκ τριῶν τινῶν ὀφείλει συνίστασθαι, εἴ γε μέλλοι εἶναι κολακεία, στοχασμοῦ καὶ ἀνδρείας καὶ δεινότητος, ἵνα καὶ τῆς τοῦ κολακευομένου προαιρέσεως στοχάζηται καὶ ἀνδρείως ὑπομένῃ καὶ λανθάνειν βούλοιο. Ο.

Α. ἐκ τῶν προκειμένων λέξεων, οἶον τοῦ καλῶ καὶ ἐγὼ καλῶ καὶ φημί εἶναι καὶ τῶν τοιούτων, δεῖ νοεῖν ὅτι ταῦτα τῆς Σωκράτους συνέσεως ἐστὶν εὐρήματα· καὶ γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης τοιαῦτα φαίνεται ποιῶν, οἶον ὅρον δὲ καλῶ καὶ σχῆμα καλῶ πρῶτον καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔτι δὲ κακείνο ἐπίστησον ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Σωκράτης οὐκ ἐστὶν ἐφεκτικός. Ο.

Ε. πολιτικῆς μορίου] ἐν Πολιτικῷ ὁ Σωκράτης τὴν δικαστικὴν ὄργανόν φησιν εἶναι τῆς πολιτικῆς, ἐνταῦθα δὲ μορίου καὶ ῥητ ... ὅπου μὲν γὰρ συμπληρωτικός ἐστὶ τοῦ πολιτικοῦ συνυπάρχων τῷ νομοθέτῃ. Ο.

464 Β. πολιτικῆν] ἢ πολιτικὴ δικαιεῖται ὡς ὅλον εἰς μέρη τὴν νομοθετικὴν καὶ δικαστικὴν· αὐταὶ γὰρ ἀλλήλων προσδέονται, τὰ δ' ἀντιδικαιούμενα οὐ. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁ αὐτὸς τῆς δικαιρέσεως τρόπος. R.

Β. δικαιοσύνην ἀλλ' οὐ δικαστικὴν προσεῖπεν, ἵνα μὴ τὸ δικαστικὸν μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ διανεμητικόν, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτὴν τὴν τῆς ψυχῆς εἰς ἑαυτὴν ἐνέργειαν περιλάβῃ τὸ ὄνομα. R.

D. ἀποθανεῖν] ἢ ὡς τῶν ἀνοήτων τοῦτο αὐτοῦ καταψηφισαμένων, ἢ ὡς ἀπελαθέντα ὑπὸ αὐτῶν καὶ τοῦ ἐκ τῆς Ιατρείας μισθοῦ στερούμενον σπάνει τῆς τροφῆς ἀποθανεῖν. R.

465 A. ταῦτα πρὸς τὰ ὑπὸ Πάλου ἐν ἀρχῇ τεθέντα· ἐμπειρία μὲν γὰρ ἡμῶν ποιεῖ τὸν βίον. O.

C. τα γὰρ παραδείγματα ἀσυγγύτως δύναται σώζειν τὰς ἀπ' ἀλλήλων διακρίσεις διὰ τὴν ἄχραντον αὐτῶν ὑπαρξίν, τὰ δὲ εἰδῶλα συγγέγραται ἀναλογουῦντα τῇ ὕλῃ. διὰ τοῦτο ἄρα συγγέγραται ῥητορικῆς καὶ σοφιστικῆς ἢ διακρίσεις, ὁποιοικῆς δὲ καὶ κομμωτικῆς φανεραὶ εἰσιν αἱ διακρίσεις. O.

C. ἄτε δ' ἐγγύς] ἐπὶ γὰρ τῶν περὶ σῶμα ἢ διαφορὰ τούτων γνωσθῆναι εὐχερῆς· ψυχὴ γὰρ τὸ κρῖνον, σωματικὸν δὲ τὸ κρινόμενον· ἐπὶ δὲ τῶν περὶ ψυχὴν, ψυχῶν οὐσῶν τῶν συμπεφυρμένων, σοφιστῶν λέγω καὶ ῥητόρων, καὶ ψυχῶν τῶν ταύτας κρινουσῶν διαστρόφων, συμπεφυρμένη καὶ ἡ διάκρισις, οὐ τῶν ἐπιτηδευμάτων (δῆλα γὰρ) ἀλλ' αὐτοὶ τε οἱ μετιόντες, καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων μετάληψις διὰ τὴν ἀπάτην, καὶ οἱ κρῖνοντες ὑπὸ τῶν κρινουμένων ἠπάτηνται. R.

D. σὺ γὰρ τούτων ἐμπειρὸς] τοῦτο εἶπεν ἢ διὰ τὸ ἐκ τῆς Ἀναξαγόρου δόξης εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν (ἦδει δὲ τοῦτο ἐκ Γοργίου, ὁ δὲ ἐξ Ἐμπεδοκλέους τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· οὗτος δὲ φιλόσοφος ὢν τὰς τῶν φιλοσόφων δόξας καὶ ἠπίστατο καὶ ἐδίδασκεν), ἢ διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων παρίστωσιν τοῦ ὧ φίλε Πάλε. R. Ἀναξαγόρειος γὰρ ἦν τῇ προαιρέσει ὁ Πάλος, καθάπερ ὁ Γοργίας Ἐμπεδοκλείος. O.

D. ὁ μὲν οὖν ἐγώ] ὁ Πλάτων ἐνταῦθα κατακέρχεται τῷ Ἀττικῷ σχήματι κατακόρως, τῷ καλουμένῳ ἀμερίστῳ. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἔχον τοὺς μὲν πολλοὺς λεγομένους συνδέσμους, μηδαμῶς δὲ τὸν δέ. ὅρα γὰρ πῶς ὁ μὲν οὖν ἐγώ, ἴσως μὲν οὖν, ἄξιον μὲν, εἰ μὲν οὖν καὶ ἐγώ. R.

D. ἀντίστροφον] τὸ λείπον τοῦ τῆς ῥητορικῆς ὅρου. ἐστὶ γὰρ ὅλος· ῥητορικὴ ἐστὶ κολακεία, πολιτικῆς μορίου εἰδῶλον, ἀντίστροφον ὁποιοῦσιν ἐν ψυχῇ ὡς ἐκείνη ἐν σώματι. R.

466 A. τηλικούτος ὢν] ἦγον νέος ὢν. R.

A. ἀρ' οὖν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εἰδικῆς αἰτίας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν λόγος, ὅτι ἀρετὴ τέ ἐστὶ καὶ ἐπιστήμη τῶν ὄντων. R.

A. πρὸς τὰς εὐνομουμένας καὶ εὐδαίμονας πόλεις ὁ Σω-

κράτης ἀφορῶν ταῦτα λέγει· οὐδὲ γὰρ οἱ ῥήτορες ἐκεῖ χώραν ἔχουσι διὰ τὴν εὐνομίαν. O.

B. ἔοικεν ὁ Πάλος ἀγνοεῖν τὴν διαφορὰν βουλήσεως καὶ δοκίσεως, ὅτι ἢ μὲν ἀναλογεῖ τῇ ἐπιστήμῃ, ἢ δὲ καὶ τῇ παρωνύμῳ δόξῃ. ἀβουλήτως οὖν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ τύραννοι ζῶσι καὶ ἀνεπιστημονῶς· ἐκπεπτώκασι γὰρ τοῦ νοῦ τῆς ἐπιστημονικῆς ἕξεως· δόξῃ δὲ καὶ δοκίσει πλημμελῶς ζῶσιν. O.

C. τὸ ἀμφιγνοεῖν τοῦ ἀγνοεῖν ταύτην διαφέρει, ἢ τὸ μὲν ἀναίρεσιν ἔχει παντελῆ τοῦ γινώσκειν, τὸ δὲ ἀμφιγνοεῖν ἀμβολίαν καὶ ἀγνοίαν τοῦ ἀληθοῦς. Δωριεῖς δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφιγνομόν φασιν. O.

C. δύο ἅμα] τό τε βούλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν. τοῦτο μὲν γὰρ κατὰ φαντασίαν ἐστὶ τὴν τυχοῦσαν· τὸ δὲ βούλεσθαι πάντως πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἀποτείνεται. R.

E. μὰ τὸν] ἑλλειπῶς ὄμνυσι πρὸς τε εὐλαβείας καὶ πρῶτοντος ἔνδειξιν. R.

E. τρία ταῦτα ἐστὶ περὶ τὰ ὄντα, ἃ ἀνωθεν ἀρχόμενα μέχρι τῶν ἡμετέρων ἀφικνοῦνται ψυχῶν, βούλησις, δύναμις, νοῦς. ταῦτα καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ θεωρεῖται καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς πᾶσι, καὶ πάντα τελειοῦνται διὰ τῶν τριῶν τούτων ἐπιστρέφοντα πρὸς τὰ γὰρ ἀγαθόν· ἀλλ' ἐν μὲν τῇ προόδῳ ἢ βούλησις προτέρα, δευτέρα δὲ ἢ δύναμις, τρίτη δὲ ἢ τοῦ νοῦ ἔλλαμψις· ἐν δὲ τῇ ἐπιστροφῇ διὰ τοῦ νοῦ πρῶτως τελειοῦται τὰ ὄντα, καὶ δεύτερον διὰ δυνάμεως, καὶ τρίτον διὰ βουλῆς· ἀνάπαλιν γὰρ ἔχει τῇ προόδῳ ἢ ἐπιστροφῇ. διὸ καὶ ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ, ἐπειδὴ νοῦ ἀμοιρεῖ ἐμπειρικός ὢν δηλονότι καὶ ἀδυναμία συνέχεται, διὰ τοῦτο βουλῆς ἀμέτοχος ἐστίν. εἰ γὰρ κατὰ βουλὴν ὑποθώμεθα αὐτὸν πράττειν, πολὺ μᾶλλον καὶ δυνάμεως μεθέξει καὶ διὰ τοῦτο καὶ νοῦ, ὥστε καὶ ἐπιστήμων ἐστὶ· ὅπερ ἄτοπον. O.

467 B. οὗτος ἀνὴρ] ὁ Πάλος, ὡς παρὰ πόδας τοῦ Σωκράτους ἐναντία λέγοντος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ ποιεῖν ἃ δοκεῖ αὐτῷ τὸν ῥήτορα, καὶ μὴ ποιεῖν ἃ βούλεται, ὥσπερ ἐκπεπληγμένος ταύτην ἀφίησι τὴν φωνὴν οὗτος ἀνὴρ, ὡσανεὶ ἔλεγεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος τί πάσχει; οὕτω τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐπιλέλησται; ἐφ' οἷς ὁ Σωκράτης, ὑποτεμῶν τὸν τοῦ Πάλου λόγον μεταξύ, φησὶν ἐπιμένων τῷ παραδόξῳ τῶν λόγων· οὐ φημι ποιεῖν αὐτοὺς ἃ βούλονται· ἀλλὰ μὲν ἔλεγχε, ὡσανεὶ ἔλεγεν· ἐμοὶ μὲν ταῦτα δοκεῖ, καὶ ἐγώ

ταῦτα φημί, τὸ τοὺς ποιούντας ἂν δοκεῖ αὐτοῖς δίχα νοῦ μὴ ποιεῖν ἂν βούλονται· εἰ δὲ σοὶ οὕτω μὴ δοκεῖ, μὴ ἀγανάκτει, ἀλλὰ τὸν λόγον ἔλεγχε. R.

B. κατὰ σέ] καὶ γὰρ Γοργίας καὶ τοῖς κατ' αὐτὸν αἱ παρῖ-
σώσεις ἐπετηδύνοντο. R.

D. χρηματισμὸν] τὸν τῶν χρημάτων πόρον. R.

E. πάντα τὰ ὄντα ἢ ἔνεκά του, ὡς τὰ χεῖρα, ἢ οὐ ἔνεκα, ὡς τὰ κροίττω· καὶ ἔστιν ἢ διαίρεσις ἀμεσος· οὕτως οὖν ὁ Σω-
κράτης τὴν ἤ κατασκευάσας πρότασιν τὴν μείζονα πάλιν ἐκ διαι-
ρέσεως ἄλλης εἰσάγει, λέγων πᾶν τὸ ὄν ἢτοι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ
μεταξὺ τούτων. εἰ οὖν τοῦτο, δηλὸν ὅτι τὸ τούτου ἔνεκα ἢτοι
ἀγαθὸν ἢ κακὸν· ἀλλὰ μὴν οὐ κακὸν, ἀγαθὸν ἄρα· τὰ γὰρ
μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν ἔνεκα πράττομεν δηλονότι. O.

468 A. ἂ ἐνίοτε] ταῦτα μετέχειν δύναται τῶν ἀκρῶν, ταῦτα
δὲ οὐ. R.

B. ἐκ τούτων ἂν λάβοις * ὅτι οἱ * ἀνεπιστήμονες ζῶντες
ἀβουλῆτως ἐνεργοῦσιν· ὡς ἔπεται τὸ τὰ ἀμαρτήματα πάντα ἀκού-
σια εἶναι, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νόμοις λέγει. O.

D. τί οὐκ ἀποκρίνεται] ὁ μὲν Γοργίας ἐπιεικέστερος ὢν καὶ
ἐτοιμῶς ἀπελογεῖτο καὶ ἐτίθει τὰ ἐρωτώμενα· ὁ δὲ Πῶλος σιωπῶ
αὐθαδέστερος ὢν· ὁ δὲ Καλλιπῆς παντελῶς ἀνερευθριάστως
οὐδὲ ἀνέχεται τῶν συλλογισμῶν, ἀλλ' ἰταμῶς διακεῖμενος τῷ Σω-
κράτει παραχωρεῖ καθ' αὐτὸν συνάγειν ἂ βούλεται. μέσος οὖν
ἄρα ὁ Πῶλος ἀμφοῖν, τοῦ μὲν τῆ ἐπιεικείᾳ τοῦ δὲ τῆ αὐθαδείᾳ
ἀπολειπόμενος. O.

E. ὡς δὴ σὺ ὦ Σώκρατες] ὁ πλημμελῶς κατὰ δόξαν ζῶν
σοφιστής, ἐπειδὴ τοῦ λόγου ἐξέπεσε καὶ τῆς τοῦ συλλογισμοῦ
ἀνάγκης, εἰς τὴν αἴσθησιν φεύγει καὶ ταύτην προτείνει, τὸν
ἐπιστήμονα ἐκ τούτου εἰς ἀντίφασιν, ὡς δοκεῖ, περιάγων. O.

469 A. εὐφήμει] σιώπα, μὴ ἀκαιρολόγει. R.

A. ἀζηλώτους] ἀζήλωτος γὰρ ἔστιν, ὅστις ἔχει τι ὃ μὴ εὐ-
χόμεθα γενέσθαι ἡμῖν, ἀθλιος δὲ ὁ πάθειν ἀνηκέστοις ἐνισχό-
μενος. R.

B. τὸ ἦττον ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀποθνήσκοντος ἀδίως, οὐκ
ἐπὶ τοῦ ἐλπιδας ἔχοντος ἐπιδώσειν εἰς ἀρετὴν· ἐπὶ δὲ τοῦ σπου-
δαίου ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς ἀποδεκτέον. R.

B. ἢ γὰρ] ἀντὶ τοῦ εἶ συναπτικοῦ ὡς παρ' Ὀμήρῳ·
οὐδ' ἀφαρτοεπής, ἢ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. O.

B. οἶδεν ὁ Σωκράτης καὶ καλὴν τυραννίδα * ἐν τοῖς *
Νόμοις, καὶ διὰ τοῦτο νῦν ἐρωτᾷ· ποῖον, φησί, τυραννεῖν. O.

D. ὑπὸ μάλης πάντες οἱ παλαιοὶ προφέρονται ἐνικῶς, τὰτ-
τονται δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ κρυφίως τι πράττειν, καὶ αἰεὶ μετὰ τῆς
προθέσεως, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον· ἀλλὰ μὴν οὐχ
εἰς οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, οὐδ' ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις γέγονεν,
ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ. πληθυντικῶς δὲ οὐ μάλας λέγουσιν ἀλλὰ
μασχάλας, καὶ ἀνευ τῆς προθέσεως. Ἀσίας ἐν τῇ πρὸς Μετά-
νειραν ἐπιστολῇ· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μα-
σχάλας δασείας. τὸ μέντοι ὑπὸ κόλπους, ταῦτόν καὶ αὐτὸ κατὰ
τὸ σημαίνόμενον ὑπάρχον, ἀμφοτέρως ἐχρήσαντο, ἐνικῶς φημί
καὶ πληθυντικῶς, καὶ αἰεὶ μετὰ τῆς προθέσεως, οἷον ὑπὸ κόλπον
καὶ ὑπὸ κόλπους. O.

D. τεθνήξει] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ τεθνήξεται
καινοπρεπῶς παρελήφθη. R. ἐνέργεια ἀντὶ πάθους, Ἀττικῶς. O.

D. τῆς κεφαλῆς — κατεαγῆναι] καὶ τοῦτο Ἀττικόν· τὸ γὰρ
κοινὸν τὴν κεφαλὴν κατεαγῆναι· τὸ γὰρ ἐπὶ μέρους λέγειν Ἀτ-
τικόν, οἷον ἔφαγον τοῦ ἄρτου. οὕτως οὖν καὶ κατεαγῆν τῆς κε-
φαλῆς. O.

470 B. σκεψόμεθα] ἐντεῦθεν ὁ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδι-
κίας ἐπεισεργεῖται λόγος. R. μέχρι τούτου δέδεικται ἡ ὁητορικὴ
εἰδωλὸν τοῦ τῆς πολιτικῆς μορίου· καὶ ὅτι ἡ ποιητικὴ τῆς εὐ-
δαιμονίας ἐπιστήμη ἔστιν· καὶ ὅτι ἡ δύναμις τέλος ἔχει τὸ ἀγα-
θόν· καὶ ὅτι ἡ βούλησις αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔστιν· καὶ ὅτι οὐδεὶς
κακὸς ἢ μέγα δύναται ἢ ποιεῖ ἂ βούλεται· ἀλλὰ μόνος ὁ ἐπι-
στήμων καὶ δύναται ὅσα βούλεται καὶ ζῆ κατὰ νοῦν ἐνεργῶν. O.

B. ὅρον] οὐχ ὀρισμὸν λέγει ἀλλὰ τίνα τρόπον καὶ διορι-
σμὸν. R.

C. χαλεπὸν] κατ' εἰρωνείαν τοῦτο φησιν, ὡς δηλοῖ τὸ ἐπα-
γόμενον. R.

C. φλυαρία παρὰ Πλάτωνι πανταχοῦ πᾶν τὸ περιττόν, εἴτ'
ἐν λόγοις εἴτ' ἐν πράγμασι. R.

E. μέγαν βασιλέα] τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα. R.

E. παιδεία ἢ ἐξ ἀρχῆς τροφή, δικαιοσύνη ἢ τελεία ἀρε-
τή. R.

471 B. τὸν δεσπότην καὶ θεῖον] τὸ μὲν δεσπότην ἀνελεῖν παράνομον, τὸ δὲ θεῖον ἀνοσιουργὸν παρίστησι τὸν Ἀρχέλαον, εἶπερ ἐν τάξει πατέρων οἱ θεῖοι. R.

B. ἀνεψιὸν] τὸν παρ' ἡμῶν ἐξαδελφον. R.

B. ἠφάνισεν] τῆς ταφῆς ἀφέλλετο. R.

B. εἰς τὸ ἀδελφὸν στικτέον, ἵνα τὸ γνήσιον πρὸς τὸ Περδικκου υἷον ἐξακούηται. R.

C. ἀπὸ σοῦ] κατ' εἰρωνείαν καὶ τοῦτο φησί. R.

D. ἄλλο τι] ὁ λόγος οὗτος οὐκ ἔλεγχός ἐστιν, ὡς με ἔφησεν πρὶν καὶ παῖς ἀν' ἐλέγξειεν, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι εἰρημένος. R.

E. ῥητορικῶς] οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν πολλῶν ἡμαρτημένας δοξάς. R.

472 A. τρίποδες] τῶν λαμπρῶν ἀναθημάτων καὶ τῶν πλουσίων καὶ ἐν δυνάμει μνημονεύει, ὅτι τούτοις μάλιστα οἱ δικασταὶ πιστεύουσι. Διονύσιον δὲ τὸ τοῦ Διονύσου φησὶν ἱερόν. R.

B. ἀναγκάζεις] ταῖς ἀποδεικτικαῖς πίστεσι πείθεις. R.

B. οὐσίας] οἱ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὰ χρήματα οὐσίαν φασί· διὰ τοῦτο οὐν ὡς πρὸς ῥήτορα διαλεγόμενος οὕτως εἶπεν. ὅμως προσέθηκε καὶ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ οὐσίαν, φημί δὲ τάληθές. R.

B. ὁμολογοῦντα] οὐ μόνον πρὸς τὸν ἐλέγχοντα, ἀλλὰ πολὺ πρότερον αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν. R.

E. ὑπὸ θεῶν] εἰ ὑπὸ θεῶν, ἀγαθὴ ἢ δίκη· τὰ γὰρ ἐκ τούτων τοιαῦτα. R.

473 A. φίλον] οὐχ ὡς ὁμόφρονα, ἀλλ' ὡς εὐνοικῶς πρὸς πάντα ἀνθρώπον ἔχων. R.

B. χαλεπότερον] καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν φησὶν ἢ κατ' ἀντίφρασιν. R.

B. ἀδύνατον] ὁ Σωκράτης τῷ παρ' ὑπόνοιαν λεγομένῳ χρῆται, εἰπὼν οὐ χαλεπὸν ἀλλ' ἀδύνατον. R.

D. μορμολύττει] φοβεῖς. παρήκται δὲ τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῶν προσωπείων τῶν ἐν ταῖς τραγωδίαις ὑποκριτῶν, ἃ ἐκάλουν μορμολυκτεῖα, Δωριεῖς δὲ γόργια. τοιούτους δὲ καὶ αἱ γυναῖκες τὰ παιδία φοβοῦσιν. R.

D. ἐμαρτύρου] ἀντι τοῦ μάρτυρας προσεκάλου. O.

E. ἄλλο αὐ τοῦτο εἶδος ἐλέγχου] τοῦτο παράγγελμα Γορ-

ρίου, τὸ τὰς σπουδὰς τῶν ἀντιδικῶν γέλωτι ἐκλύειν, τὰ δὲ γελοῖα ταῖς σπουδαῖς ἐκκρούειν. R.

E. βουλευεῖν λαῶν] κληρωτοὶ γὰρ ἦσαν οἱ βουλευταί, ἀφ' ἐκάστης τῶν δέκα φυλῶν εἰς πρὸς ἕνα ἐνιαυτὸν, καθ' ὃ καὶ ἐλέγγοτο πρυτανεύειν ἢ φυλή. R.

E. ἐπιψηφίζεῖν ἐστὶ τὸ τινὸς πρυτανεύουσης φυλῆς ἕνα κληρούμενον ἀπ' αὐτῆς τὰς ψήφους ἐκάστων ἀπαριθμεῖσθαι τῶν τε τιθεμένων δεῖν γενέσθαι περὶ οὗ ἢ σκέψις καὶ τῶν ἀπαγορευόντων, καὶ ἔτι τὰς τῶν ἀμφιβάλλειν λεγόντων, ἀποφαίνειν τε εἰς τὸ κοινὸν τίνες τούτων αἱ ψήφοι, πλείους ἢ ἐλάττους ἢ μεταξὺ, ἐξ ὧν τὸ πρακτέον ἢ μὴ διεκρίνετο. καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν, οὗτος ἦν ὁ ἐπιψηφίζεῖν λεγόμενος. R.

E. ἐπιψηφίζεῖν τοὺς παρόντας] ἀντι τοῦ ταῖς ψήφοις τῶν παρόντων κρίνειν τὴν ἀλήθειαν. R. ἐπιψηφίζεῖν ἀντι τοῦ ἐπιμαρτυρεῖν καὶ ἐπικυροῦν τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις. ἢ δὲ σύνταξις πρὸς αἰτιατικὴν. O.

474 B. καὶ ἐμὲ καὶ σέ] κατὰ τὰς κοινὰς καὶ ἀληθεῖς ἐννοίας δηλονότι. R.

C. λέγε δή μοι] τῶν δύο προβλημάτων τοῦ πρώτου ἐντεῦθεν ἢ κατασκευῆ, ὅτι χεῖρον τοῦ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν. R.

E. ἐπιτηδεύματα] ἐστὶ τὰ διὰ μόνων τῶν ἐθῶν μελετώμενα. R.

E. μαθήματα] ἐστὶ τὰ κατὰ τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας διὰ διδασκαλίας τοῖς ἀνθρώποις παραγιγνόμενα. R.

476 A. μετὰ τοῦτο δὲ] τοῦ δευτέρου προβλήματος κατασκευῆ, ὅτι τῶν ἀδικούντων κρείττων ὁ δίκην διδοὺς ἢ ὁ μὴ. R.

B. εἴ τίς τι ποιεῖ] ἐκ τούτου δῆλον ὅτι τὸ νοεῖν καὶ βαδίζειν οὐ ποιεῖν ἐστὶν ἀλλ' ἐνεργεῖν μόνον· οὐ γὰρ πρὸς τι πάσῃον γίνονται. R.

477 A. κολάζεσθαι] ἐστὶ κυρίως τὸ τῆς πονηρίας κολουέσθαι, ὃ ἐστὶν ἐλαττωθῆναι ἢ ἐμποδίζεσθαι. R.

A. ἀφ' οὐν τοῦ μεγίστου] ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται οἷον μεγίστου κακοῦ ἀπαλλάττεται ὁ δίκας διδοὺς. R.

478 E. δεύτερος οὐ πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ τετάχθαι μέσος τῶν τριῶν. R.

479 C. συλλογισώμεθα] σημειώσαι ὅτι Ἀριστοτέλης τοῦ συλλογισμοῦ τὸν ὄρον ἐντεῦθεν εἴληφε σχεδὸν αὐταῖς λέξεσιν. R.

480 A. ἔξοντα] προσυπακουστέον τὸ πρὸς κακοδαμοῦσαν. R.
 A. τάχιστα δώσει δίκην παρὰ τὸν δικαστὴν δηλαδὴ τὸν οἰκείον λογισμὸν, βασανίζοντα αὐτοῦ τὰς φαντασίας καὶ κολάζοντα τὰς παραλόγους ἐννοίας. οὐκ εἰσάγειν οὐδὲν εἰς δικαστήριον, ἀλλὰ νοθεύειν καὶ ἐπίπληξιν ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους ἄγειν παρακελεύεται. R.

E. εἰ ἄρα δεῖ] φησὶν ὅτι, εἰ δὲ ἐστὶ τις ἐχθρὸς σου, μὴ ἀδικεῖ δὲ σὲ ἀλλὰ ἄλλον τινά, μὴ θελήσης αὐτὸν δοῦναι δίκην, ἀλλὰ καὶ βοηθήσῃς αὐτῷ, εἰ δύνασαι, ἵνα ἔτι πλέον τιμωρηθῇ. R.

481 B. οἶον] ἀντὶ τοῦ θαυμαστὸν ἐνταῦθα. R.

482 A. ἔμπληκτος] γρ. καὶ ἐκβλητος. R.

C. νεανιεύεσθαι] μέγα φρονεῖν, κομπάζειν. R.

E. φορτικά ἐστὶ τὰ βάρους ἐμποιοῦντα, δημηγορικά τὰ πρὸς τὴν τῶν πολλῶν βλέποντα δόξαν. R.

483 A. τὸ σοφὸν] ἀντὶ τοῦ σοφίσμα. R.

A. ἐδιώκαδες] ἐδίωκες. O.

B. προσηλακίζομενος] ὑβριζόμενος, ἐξουθενουμένος. O.

484 C. μείζω φησὶν ὁ Καλλιζελῆς τὴν κατ' αὐτὸν ῥητορικὴν, ἴσως δὲ καὶ τὴν τυραννίδα, ὡς ὕστερον δηλώσει. R.

D. ἀπαρίθμησις ὣν οἶται ψευδῶς Καλλιζελῆς ἄπειρον εἶναι τὸν φιλόσοφον. R.

D. συμβολαία παρὰ τοῖς Ἀτικοῖς αἰ ἀσφάλεια καὶ συγγραφαὶ καὶ συνθήκαι πόλεων, καθ' ἃς τὸ δίκαιον ἀλλήλαις ἐνεμον. R.

D. ἦθη τὰ ἐν ἔθει κείμενα φησί. R.

E. τὰ ἱαμβεῖα ταῦτ' ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ δράματος Εὐριπίδου, ἐκ τῆς Ζήτων ῥήσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀμφίωνα. οὗτοι δ' Ἀντιόπης υἱοί. R S.

485 A. παιδείαν φησὶ τὴν περὶ τὰ μαθήματα ἐν παισὶ τροφήν τε καὶ ἀγωγήν. R.

B. τὸ διαλέγεσθαι παιδάριον πικρὸν τι δοκεῖ, ὡς παρὰ φύσιν καὶ βίαιον ὄν· καταγέλαστον δὲ, ὅταν ψελλίζηται ἀνήρ, καὶ πληγῶν ἄξιον, ὅταν παίξῃ. ἄνδρα δ' ἄμφω οὐχ ὡς γυναῖξιν ἀλλ' ὡς παιδίοις πρόποντα. R.

E. ὅτι ἀμελείς] καὶ ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα τοῦ Εὐριπίδου ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόπης δράματος εἴληφε. σκοπεῖ δὲ ὅπως δεῖ χρησθῆναι ταῖς μακροτέραις ῥήσεσι τῶν ποιητῶν, μὴ αὐτοὺς διόλου τιθέναι

τοὺς στίχους, ἀλλὰ τι καὶ λέξεως πεζοτέρας εὖ πως αὐτοῖς ἀναμῖξαι. ὁ τῶν στίχων δὲ νοῦς οὗτος· ὁ Ζήθης φησὶ τῷ Ἀμφίονι μουσικῶ ὄντι· θῆσον τὴν λύραν, κέχηρο δὲ ὄπλοισ. οὕτω καὶ Καλλιζελῆς λέγει Σωκράτει· ἄφες φιλοσοφίαν, ἔλθε δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ δικάζε. R S.

486 C. ἀγροικότερον] ἀντὶ τοῦ σκληρότερον. R.

C. παῦσαι δὲ ἐλέγχων] ἐν ἄλλῳ πρόσκειται, παῦσαι ματαίζων. R.

C. καὶ ἄσκει] γρ. καὶ δόκει. R.

D. βλος ὁ πλοῦτος, δόξα δὲ ἢ παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκίμησις. R.

D. ἴστέον ὅτι τὴν λίθον δι' ἧς δοκιμάζουσι τὸν χρυσόν, οἱ μὲν ἰδίως βάσανον, οἱ δὲ Ἀυδίαν καλοῦσιν. R.

E. ἔρμαιον ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ οδοιπόροι κατεσθίουσιν. O.

487 A. τοῖα] ὅτι τοῖα ἐστὶν οἷς κρίνεται ψυχὴ, ἐπιστήμη, δόξα ὡς φρονίμον τε καὶ εὐνοῦ, παρορησία. R.

A. πάντα ἔχεις] προσυπακουστέον, ὡς σύ τε οἶε καὶ ὁ πολὺς τῶν ἀνοήτων συρφετός. R.

C. Ἀφίθνα δῆμος Αἰαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

C. Χόλαργος δῆμος Ἀζαμαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

E. τὸ μὲν ποῖον τὴν εἰδικὴν σημαίνει ἀρχὴν, τουτέστι δίκαιον ἢ ἀδικον, τὸ δὲ τί ἐπιτηδεύειν τὴν ποιητικὴν, ἀντὶ τοῦ δημαγωγίαν τε καὶ ῥητορικὴν ἢ φιλοσοφίαν· τὸ δὲ καὶ μέχρι τοῦ, οἷον παιδείας χάριν ἢ περαιτέρω μέχρι τοῦ ἀκριβοῦς. R.

488 A. οὐχ ἐκῶν] ἰδοῦ, ἀκούσια τὰ ἐμασθήματα φησιν. ἀκούσιον γὰρ τὸ ψεῦδος· παραλογιζόμεθα δὲ αὐτοὺς κατὰ τὴν καθόλου πρότασιν. R.

A. ἱκανῶς ἐνταῦθα τὸ μετ' ἀποδείξεως λέγεται. R.

A. βλάξ ὁ χαῦνος τῇ προαιρέσει. εἴρηται δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ βεβλάφθαι τὰς φρένας, ἢ ἀπὸ τοῦ μαλακοῦ, οἷον μάλαξ τις ὄν· ἐπειδὴ δὲ τὸ μ τῷ λ ἀσύμπλοκον, ἀντὶ τοῦ μάλαξ γέγονε βλάξ. R S.

C. ὡς τὸ κρεῖττον] σημειῶσαι κατ' ἀρετὴν μᾶλλον. βέλτιον δὲ ἄμεινον. κατὰ δὲ τὴν τοῦ σώματος ῥώμην μᾶλλον ἰσχυρότερον κρεῖττον. R.

489 A. ἔστι ταῦτα ἢ οὐ;] σκοπεῖ ἐν τούτων τὸν πρὸς τὰς

ἀποκρίσεις τοῦ Καλλικλέους ὄκνον, τοῦ ἔστι ταῦτα ἢ οὐ; καὶ τοῦ νομίζουσιν ἢ οὐ; καὶ τοῦ μὴ φθόνηι μοι ἀποκρίνασθαι. R.

B. κινδυνεύεις] τουτέστι φαινή, ὅπερ ἀμφιβάλλων ὡσπερ εἶρηκε, τὸ βαρὺ τῶν ἐλέγχων παραμυθούμενος. R.

B. οὐτοσί ἀνήρ] ὄρα τὴν πρὸς ἑτέρου τοῦ λόγου ἀποστροφὴν, ὅσην τοῦ Καλλικλέους καὶ κατὰ τὸ σχῆμα θρασύτητα δείκνυσι. R.

C. συρφετός] ἀγροτάδης ὄχλος, ὡς νῦν, ἢ λόγος, ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. R.

D. τοπάξω] ὑπονοῶ, εἰκάξω. R.

D. προδίδασκε] περιτενεύει ἢ πρόθεσις Ἀττικῶς. R.

E. εἰρωνεία ἐστὶ προσποίησις ἀδυναμίας ὣν τις δύναται ποιεῖν· ἐξ ἧς καὶ τὸ εἰρωνεύω ῥῆμα. ταύτη δὲ τὴν ἀλαζονείαν ἐναντίαν εἶναι· ἔστι γὰρ ἀλαζονεία προσποίησις δυνάμεως ὣν τις οὐ δύναται ποιεῖν. R.

E. ὄμνυσι κατὰ τοῦ Ζήθου ὡς τινος τῶν ἡρώων ὄντος, ἢ ὡς χαριζόμενος Καλλικλεῖ, ἐπειδὴ τῇ τούτου ῥήσει πρὸ μικροῦ εἰς παραίνεσιν ἐχρήσατο. R.

490 A. δοκεῖς βούλεσθαι λέγειν] ὡς οὐδὲ φράσαι δυναμένου τοῦ Καλλικλέους, ὅπερ ἐθέλει, ὁ Σωκράτης καθάπτεται. R.

B. ἔχε δὴ αὐτοῦ] ἀντὶ τοῦ μέμνησο τῶν θηδέντων. O.

B. ἀθροοί] ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. οὐ γὰρ εἴ τι πολὺ, τοῦτο καὶ ὁμοῦ. διὰ τοῦτο οὖν πολλοὶ ἀθροοὶ φησίν. R.

E. αἰεὶ ταῦτα] οἰκειότερον γὰρ ἐπιστήμης τὸ αἰεὶ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἢ τὸ ἕτερον. R.

491 D. τί ἢ τί] ὁ Καλλικλῆς συνείς τούτων οὐδέν, ὑπολαβῶν δὲ διαίρεσιν τινα περιέχειν τὴν ἐρώτησιν τοῦ Σωκράτους, ἀξιοὶ σαφῶς αὐτὸ εἰπεῖν, τί ποτέ ἐστιν ἑκάτερον ὧν ἀντιδιαρεῖν βούλεται. διόπερ φησὶ τί ἢ τί. R.

E. ἦδὺς εἶ] κατ' εἰρωνείαν τοῦτο φησὶ Καλλικλῆς. R.

E. οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν γνοίη] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἐστὶν ὃς οὐκ ἂν μοι μαρτυρήσειεν ὅτι λέγων τοὺς σώφρονας οὐ λέγω τοὺς ἡλιθίους· τουτέστιν οὐδεὶς ἐστὶν ἀνθρώπων ὃς τοὺς σώφρονας ἡλιθίους λέγει. πρὸς ὃν ὁ Καλλικλῆς τὸναντίον φησίν, ὅτι πάντων πολλοὶ οἱ τοὺς σώφρονας λέγοντες ἡλιθίους. R.

E. ἐπεὶ πῶς ἂν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς τελικῆς αἰτίας τῶν

ἠθικῶν λόγος. ἔστι δὲ ἀρχὴ κατὰ Σωκράτην τάχατά, κατὰ δὲ Καλλικλέα αἰσχρὰ ἡδονή. R.

492 C. ἐπικουρίαν] ἢ τὴν ἐν πλούτου καὶ περιουσίας, ἢ τὴν ἐν τῆς παρὰ τῷ Καλλικλεῖ καλουμένης φρονήσεώς τε καὶ ἀνδρίας. R.

D. οὐκ ἀγεννῶς] ἀντὶ τοῦ ἀτενῶς καὶ ἀκάμπτος. R.

D. παρρησιαζόμενος] ἀντὶ τοῦ μετὰ παρρησίας ἀπαρκαλύπτως ὁμολογῶν. R.

E. οὐκ ἄρα] ἀπόδειξις δι' ἐπιχειρημάτων ἕξ, τριῶν μὲν ἐνδόξων, τριῶν δὲ πραγματειωδεστέρων· ὧν τῶν ἐνδόξων τὸ πρῶτον ἐν τῆς τῶν πολλῶν δόξης εἴληπται. R.

E. ὡς γε σὺ λέγεις] ἐκ τῆς τῶν ποιητῶν ἢ τῶν Πυθαγορείων. R.

E. τὰ λαμβεῖα ἐκ τοῦ Φοίξου τοῦ δράματος Εὐριπίδου·

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,

τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; R.

493 A. τῷ ὄντι ἴσως] τὸ ἴσως περὶ τοῦ ἀληθῆ εἶναι τὸν ἐν τῷ μύθῳ λόγον ἢ μὴ· τὸ δὲ τῷ ὄντι, ὅτι ὁ γε μῦθος αὐτὸ τοῦτο τῷ ὄντι καὶ διατεταμένως δισχυρίζεται, τὸ θάνατον εἶναι τῆς ψυχῆς τὴν μετὰ τοῦ σώματος ζωὴν. R.

A. κομφός] οὐ τὸν πιθανόν ἀλλὰ τὸν τεχνικὸν ἢ σπουδαῖον φησὶ. Σικελικὸς δ' ἢ Ἰταλικός, οἷον Ἐμπεδοκλῆς. Πυθαγόρειος δ' οὗτος ἦν, ὑπῆρχε δὲ Ἀκραγαντίνος· Ἀκραγας δὲ πόλις Σικελίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ποταμοῦ κεκλημένη, ἀφ' ἧς οὗτος τε καὶ Ὀλύμπιος ὁ μελοποιός. Σικελὸν δὲ ἢ Ἰταλικὸν φησίν, ἐπειδὴ πλησίον Σικελίας ὁ τε Κρότων καὶ τὸ Μεταπόντιον, αἱ πόλεις οὗ οἱ Πυθαγόρειοι διέτριβον, αἱ τῆς Ἰταλίας εἰσίν. R S.

A. ἀμήτοι ἡμεῖς οἱ τεθνεῶτες, οἱ ἐν σώματι ζῶντες. R.

B. ὕδαρ] τὸ ρευστόν καὶ ἄστατον τῶν ἡδονῶν. R.

D. ἐκ τοῦ γυμνασίου φησὶ τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ μὲν πρὸ αὐτοῦ ἐπιχείρημα ἐν μύθῳ προῆκται σχήματι, τοῦτο δὲ ἐν παραδείγματι. ἦν δὲ ἐκεῖνο μὲν τῶν Πυθαγορείων οἰκειῶν, τοῦτο δὲ Σωκράτους, ὡς σαφέστερόν τε καὶ πληκτικώτερον. R.

D. σκόπει γὰρ] ἐντεῦθεν αἱ πραγματειωδέστεραι, ὧν τὸ πρῶτον ἐπιχείρημα ἀπὸ τινος εἰκόνοσ ἀρχεται. R.

E. οἶνον μὲν ὡς τροφμώτατον, γάλα δὲ ὡς πρῶτην τροφήν, μέλι δὲ ὡς τὴν ἐν τῇ τροφῇ γλυκυθυμίαν παρείληφεν. R.

E. πληρωσάμενος] οὐκ ἐμπλησθεῖς ἀλλὰ προσδεῖς ὄν. R.
 494 B. χαραδριὸς ὄρονις τις, ὃς ἅμα τῷ ἐσθλεῖν ἐκκρίνει,
 εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες θῆον ἀπαλλάτ-
 τονται· ὅθεν καὶ ἐγκρίπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ
 προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες.

καὶ μιν καλύπτει· μὲν χαραδριὸν περὶνάς;
 ὡς φησὶν Ἰππῶναξ. R S.

B. λέγεις οἶον] τοῦτο ἐκ τοῦ ἀπεμφαίνοντος προέειπεν. R.

C. μὴ ἀπαισχυρῆ] ἀντὶ τοῦ μὴ αἰσχυνθεῖς. R.

C. κνησιῶντα] ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κναῖσθαι, ὃ ἐστὶ
 κνήθεσθαι. R.

D. ἀνδρεῖος] ἀντὶ τοῦ ἀναιδῆς, κατ' εὐφημίαν. R.

E. κιναιδῶν] ἀσελγῶν, μαλακῶν. καὶ κιναιδία ἢ πορνικὴ
 ἀσχημοσύνη, ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς Ἰνῆος, ὃ καὶ κιναιδῖον κα-
 λεῖται. R.

495 A. ἵνα δὴ μοι] τοῦτο φησὶν· ἐγὼ μὲν ἕτερον εἶναι τὸ
 ἀγαθὸν τοῦ ἠδῆος διανοοῦμαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀσύμφωνος ὦ ἑαυ-
 τῷ, ταῦτα εἶναι φημι τὰ αὐτά. R.

A. τοὺς πρώτους λόγους] τοὺς ἑαυτοῦ δηλονότι, ἐν οἷς
 ἐμέμφετο Γοργίαν καὶ Πῶλον ὡς παρὰ τὰ δοκοῦντα αὐτοῖς δι'
 αἰσχύνην ἀποκρινάμενος, αὐτὸς δὲ ἐπηγγέλλετο παρησιαζό-
 μενος πᾶσαν εἶρεν τὴν ἀλήθειαν. R.

B. αἰνιχθέντα] τῷ γὰρ τοῦ κιναιδῶν βλον ὀνόματι κακὰ
 πολλὰ συνεσημαίνετο. R.

D. ὦ σοφώτατε σύ] κατ' εἰρωνείαν ὑπὸ Καλλικλέους εἴρη-
 ται, ὡς φησὶ Πλούταρχος. R.

D. Ἀχάρναι δῆμος Οἰνηΐδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

D. Σωκράτης] τοῦτο φησὶ Καλλικλῆς κατ' ὁμοιότητα Σω-
 κράτους. R.

D. Ἀλωπεκὴ δῆμος Ἀντιοχίδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

E. τοὺς εὐ πρώττους] τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν εἰπεῖν βου-
 ληθεῖς τὰ μετέχοντα λέγει. R.

E. τοῦ τρίτου ἐπιχειρήματος, ὅτι ἐπ' εὐθείας, ἐκ τοῦ τὰ
 ἐναντία μῆτε ἅμα συνεῖναι μῆτε ἅμα ἀπαλλάττεσθαι. O.

E. εὐδαιμόνας βιοῦσιν, ἡδοναὶ κινῶντες οἱ ψυχρῶντες. O.

496 C. ἡδὺν] ἀντὶ τοῦ ἡδόμενον ληπτέον. R.

E. αἰσθάνη οὖν τὸ συμβαῖνον] εἰ προηγεῖται μὲν ἐν τῷ
 διψῆν λύπη, ἐν δὲ τῷ πίνειν ἐπιγίγνεται ἡδονή καὶ συνπαύρχει
 αὐτῇ, ἅμα μὲν οὐ παραγίγνεται τάναντία, καθὼς ἐν τῷ Φαί-
 δωνι τῇ λύπῃ φησὶ τὴν ἡδονήν, ἅμα δὲ σύνεστι, καθὼς ἐνταῦ-
 θα λέγει. καὶ οὐ μάχεται ἑαυτῷ, εἴπερ ἄλλο μὲν τὸ ἅμα παρα-
 γίγνεσθαι, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν ἐναντίων εὐρεῖν, ἄλλο δὲ τὸ
 συνεῖναι, ὃ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ ἔγχωρον. R.

497 A. τὸ ἀκκίζεσθαι ἐκ γυναικὸς εἰρησθῆαι φασὶν Ἀκκοῦς
 καλουμένης, ἢν οὕτως εὐήθη λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰστοῦ θοι-
 μάτιον καθελομένην ἡμίσρον ἀμφίεσθαι, εἰς τε τὸ κάτοπ-
 τρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἔμφασιν εἰς αὐτὸ γιγνο-
 μένην ὡς ἕτερα προσλαλεῖν γυναικί. μνηστῆται ταύτης Ἐρμιπ-
 πος ἐν Ἀθηναῖς γοναῖς καὶ Ἀμφίς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῆς δρά-
 ματι. ἀκκίξη οὖν φησὶν ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνεσθαι ὡς γυνή, μὴ
 εἰδέναι προσποιούμενος. R S. ἀκκίζειν τὸ προσποιεῖσθαι, τὸ
 θρύπτεσθαι, τὸ μωραίνειν· πέπλασται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ Ἀκκοῦς
 τινὸς μαροτάτης, ἢ τὸν τε ἰστον διελοῦσα τοὺς στήμονας, ἐπεὶ
 ὑφ' ἑτέρας ἐκαλεῖτο, ἰστορογοῦσα προήλθεν καὶ ἡμιτέλεστον
 ἄλλο ἱμάτιον πεποιήται, μέρος τοῦ ἱματίου γυμνοῦς τοὺς στή-
 μονας ἀφορίσασα. O.

A. ἔχων ληρεῖς] ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνη ἄνοιαν. R.

A. σοφός] ἀνόητος, κατ' εὐφημίαν. R.

C. τὰ μικρὰ τε καὶ στενὰ] οὕτως ἀπέσκαπτον οἱ σοφι-
 στικὸι ἄητορες τοὺς διαλεκτικούς λόγους· καὶ Ἰππίας γοῦν πε-
 ριτμήματα αὐτοῦς ἐκάλεσεν. R.

C. τὰ μεγάλα γε μεμύησαι, πρὶν τὰ μικρὰ] δηλονότι μυ-
 στήρια, διττὰ ἦν τὰ μυστήρια παρ' Ἀθηναίους, καὶ τὰ μὲν μικρὰ
 ἐκαλεῖτο, ἅπερ ἐν ἄστει ἐτέλουν, τὰ δὲ μεγάλα, ἅπερ Ἐλευσίῃ
 ἤγετο. καὶ πρότερον εἶδει τὰ μικρὰ μνησθῆναι, εἶτα τὰ μεγάλα·
 ἄλλως δὲ τῶν μεγάλων μετασχεῖν οὐκ ἦν θεμιτόν. ἐτελείτο δὲ
 ταῦτα καὶ Ἀθροὶ καὶ Κόρη, ὅτι ταύτην μὲν Πλούτων ἀρπάξειε,
 Ἀθροὶ δὲ μιγείη Ζεὺς· ἐν οἷς πολλὰ μὲν ἐπράττετο αἰσχρά, ἐλέ-
 γετο δὲ πρὸς τῶν μυουμένων ταῦτα· ἐκ τυμπάνου ἔφαγον, ἐκ
 κυβάλου ἔπιον, ἐκεροφόρησα (κέρνος δὲ τὸ λίκνον ἤγον τὸ
 πτύον ἐστίν), ὑπὸ τὸν παστὸν ἰπέδνον καὶ τὰ ἐξῆς. R S.

498 E. παροιμία, δις καὶ τρίς τὸ καλόν, ὅτι χοῆ περι τῶν

καλῶν πολλάκις λέγειν. Ἐμπεδοκλέους τὸ ἔπος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία· φησί γάρ

καὶ δις γάρ, ὃ δεῖ, καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν. R S.

499 A. οὐκοῦν ὁμοίως] ὑπερθετέον τὴν λέξιν οὕτως· οὐκοῦν ὁ κακὸς ὁμοίως· εἶτα τὰ ἑξῆς. R.

C. παλαιὸν λόγον] τὸν παροιμιώδη φησί. βούλεται δὲ οὗτος τὸ πάση τύχῃ τῇ προσπιπτούσῃ χρῆσθαι πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας. R.

500 A. σὺ ἐν τρίτῳ] τὸν Γοργίαν καὶ Πῶλον ὡς ἕνα ἔλαβε. R.

A. τῶν ἀγαθῶν] μέχρι τούτου ὁ περὶ τοῦ τελικοῦ αἰτίου, τουτέστι τοῦ ἀγαθοῦ, τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν λόγος. R.

A. ἀρ' οὐν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εὐρετικῆς τέχνης αὐτοῦ, τάξιν εἰσαγωγούσης καὶ κόσμον ταῖς ψυχαῖς, ἣ ἐστὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ ὅλως ἀρετή. R.

B. παρασκευαί] οὐ τέχνας, οὐκ ἐμπειρίας εἶπεν, ἀλλὰ τὸ μέσον τούτων, τὰς παρασκευάς, ὡσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν τὰς ἐπιτηδεύσεις. R.

B. τῶν μὲν] τῶν παρασκευῶν δηλαδή. R.

B. Διὸς ἢν ἐπώνυμον παρ' Ἀθηναίους ὁ φίλιος, ἐκ τοῦ εἶναι τῶν φιλικῶν καθηκόντων αὐτὸν ἔφορον. R.

C. ὁ δὲ σύνδεσμος ἐμφαντικὸς εἰρωνείας ἐστίν. R.

C. ἴσως οὐν] ὅρα τὴν παράδοσιν τῆς τῶν προβλημάτων τάξεως, ὅτι πρῶτον δεῖ διαιρεῖσθαι, εἶτα τὴν διαφορὰν τῶν διαιρεθέντων ἕλκιν, καὶ τρίτον ὁποῖον βέλτιον. R.

E. ἡ δ' ἰατρικὴ] τούτῳ προσθετέον ἀπὸ κοινοῦ τὸ τέχνη εἶναι. R.

501 A. ὅτι ἡ μὲν τούτου] τὰ κατὰ πᾶσαν θεωρούμενα τέχνην ταῦτα, γνώσις τοῦ πράγματος περὶ ὃ σπουδάζει, ἐπίσκεψις αἰτιῶν δι' ἃς προσφέρει ἐκάστοις ἢ προσφέρει, ἀπόδοσις λόγου τούτων ἐκάστου. R.

A. διαριθμησαμένη] ἀντὶ τοῦ διακρίνασα ἢ διαλογισαμένη. ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ εἴρηται, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἀριθμοὶ διακρίνεται ἀπ' ἀλλήλων καὶ πάντα κατ' αὐτοὺς διατέτακται, ὡς ὁ Πυθαγόρειος διδάσκει λόγος. R.

C. σὺ δὲ δὴ] ὡς Γοργίου καὶ Πῶλου τὰ αὐτὰ ἤδη συγγραφεσάντων. R.

C. σὺκ' ἔγωγε] ἔμφρασιν ἔχει τοῦ μὴ ἀρέσκεισθαι αὐτὸν οἷς ὁμολογεῖν ἀναγκάζεται. R.

E. καθαριστικὴ] ἀνλητικὴν μὲν πᾶσαν ἐκβάλλει τῶν ὀρθῶν πολιτειῶν, καθαριστικὴν δὲ οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι μόνην. οἶδε γὰρ ἄλλην, ἣν σώζειν τὰς πολιτείας νενομίκεν. R.

502 B. ἡ σεμνὴ] ὡς εὐδοκιμοῦσα μᾶλλον τῶν ἄλλων τῆς μουσικῆς εἰδῶν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ τραγῳδία, κολακεία τις οὖσα, ὑπὸ τὸ σοφιστικὸν ταύτης εἶδος τέτακται, ἅτε δὴ γνώμας ἀποφαινομένη καὶ περὶ δικαίων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ὑψηλολογουμένη· ἢ καὶ κατὰ τὸ δημηγορικόν, καθ' ὅσον καὶ αὐτὸς φησιν, εἴ τις αὐτῆς τὰ μέτρα περιέλοι, μηδὲν ἕτερον αὐτὴν φανῆναι ἢ δημηγορίαν, ἐπειδὴ καὶ παθῶν ὑπερβαλλόντων κινήτικαὶ ἀμφοτέραι. R.

D. τί δὲ] ἐντεῦθεν τῆς δημαγωγικῆς ἠθορικῆς διαβολῆς. R.

E. ἐλευθέρων ἀνδρῶν] τοῦτο φησὶ πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν ἐν τοῖς θεάτροις ὄχλων, διὰ μὲν τῶν ἐλευθέρων τοὺς δούλους περιελῶν, διὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν παιδίας τε καὶ γυναῖκας. R.

503 C. τί δὲ Θεμιστοκλέα] ἡ τάξις τῶν δημαγωγῶν οὐ πρὸς τὸν χρόνον, πρὸς δὲ τὸν τρόπον αὐτῶν. πρῶτον γὰρ Θεμιστοκλέα φησὶν ὡς μᾶλλον κατὰ νοῦν καὶ λογισμόν τὰ τοῦ πολέμου διαθέμενον, Κίμωνα δὲ δεύτερον ὡς ἐκείνῳ παραπλήσιον, Μιλτιάδην δὲ τρίτον ὡς τύχῃ μᾶλλον ἢ γνώμῃ τῶν πολεμίων κρατήσαντα, Περικλέα δὲ τελευταῖον, ἐπειδὴ πολὺς ἦν ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Σωκράτην μάλιστα προσάξεσθαι ἤλπισε. R.

504 D. δικαιοσύνη τε καὶ σωφροσύνη] τῷ μὲν νομίμῳ τὴν δικαιοσύνην ἀπέδωκε, τῷ δὲ κοσμίῳ τὴν σωφροσύνην. R.

505 C. αὐτὸς γνώσῃ] ἀντὶ τοῦ εἴ τι θέλεις, ποιεῖ· ἐμοὶ γὰρ οὐ μέλει. R.

C. κεφαλὴν] αἰνίγμα τοῦτο τῶν παλαιῶν τε καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, τὸ τέλειον πανταγῆ τετιμηκότων· ἐξαιρέτως δὲ ἐν τοῖς περὶ τὸν λογισμόν τὸν ἡμέτερον, ὃν μῦθον ὀνομάσαντες, ὅτι καὶ τὸν λόγον οὕτως ἐκάλουν, κεφαλὴν αὐτοῦ τὸν νοῦν αἰνίττονται, οὐδὲν ἄλλο διὰ τούτου παρεγγυῶντες ἢ πάντας ἡμῶν τοὺς λογισμούς πρὸς ἕν τέλος βλέπειν, τὴν κατὰ νοῦν ἐνέργειαν. R.

E. Ἐπιχάρμου] οὗτος ὁ Ἐπίχαρμος γέγονε κωμωδοποιός, καὶ εἰσῆγαγε τινὰς ἐν ἰδίῳ δράματι δύο διαλεγόμενους πρὸς

ἀλλήλους, καὶ ὕστερον ἓνα τῶν δύο πάλιν τὰ τῶν δύο διαλεγόμενον. R.

506 B. ἕως αὐτῶ] τὸν ὑπὲρ φιλοσοφίας λόγον βουλευθῆναι ἂν φησὶν ἀποδοῦναι Καλλικλεῖ, ὡς περὶ ὁ Ἀμφίων τῷ Ζήθῳ τὸν ὑπὲρ μουσικῆς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ. R.

C. ἐξ ἀρχῆς, οὐ τοῦ διαλόγου φησί, τοῦ δὲ τελικοῦ αἰτίου τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν. εἰ δὲ περὶ τοῦ τέλους μάλιστα προκειμένης τῆς ζητήσεως, περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας καὶ τοῦ εἴδους ἐνδιέτριψε, θαυμαζέειν οὐ χροί. τὸ γὰρ ἀγαθόν, ὅπερ τὸ τέλος ἐστίν, ἀρρητον καθ' αὐτό. διόπερ ἐνταῦθα μὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως, ἂν δοκεῖ εἶναι, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡδονή, δηλοῦται· ἐν Παρμενίδῃ δὲ τελιώτερον οὐ περὶ ἀγαθοῦ τινός ἀλλ' ἀπλῶς περὶ ἀγαθοῦ ποιεῖται τὸν λόγον, ἐν Πολιτείᾳ δὲ δι' ἀναλογίας τινός· νυνὶ δ' ἐνταῦθα διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ εἴδους, ὃ μόνως ἐξ ἀνάγκης παραγίνεται. τοιοῦτον δὲ τινα τρόπον καὶ ἐν Φιλήβῳ· διὰ νοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθοῦς ἡδονῆς. ποιητικὴν δὲ φάμεν αἰτίαν τὴν ἐπιστήμην τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ δικαίων, εἰδικὴν δὲ αὐτὰ ταῦτα, τελικὴν δὲ τὸ ἀγαθόν. R.

C. οὐ ταῦτον] ἐντεῦθεν ὁ Σωκράτης ἐαυτῷ ἀποκρίνεται. R.

D. ἀλλὰ μὴν] τοῦτο ὅπερ ἐλέγομεν, ὡς ἀρρητον αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, διὰ τοῦ προπαραγενέσθαι τὴν ἀρετὴν δηλῶσαι βούλεται, ἢ καὶ μόνη καὶ ἐξ ἀνάγκης συνέπεται. R.

D. ἀλλὰ τάξει] τῆς ἀρετῆς εἶδος τὴν τάξιν καὶ τὴν ὀρθότητά φησι· τὸ δὲ ποιητικὸν τὴν τέχνην, ἣτις ἐφ' ἑκάστῳ τέτακται πραγματι. R.

507 B. οὔτε διώκειν τὰ κακὰ δηλονότι, οὔτε φεύγειν τὰ ἀγαθὰ. ταῦτα γὰρ οὐ προσήκει αὐτῷ, εἰ μὴ πρὸς ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν φέροι. R.

D. ὡς ἔχει ποδῶν] ἀντὶ τοῦ, ὅσον δυνάμεθα, ὀφειλομεν φυγεῖν τὰς κακὰς πράξεις, κατ' ἀναλογίαν οὖν εἶπε πόδας ὡς περὶ πόδας Ἰδῆς τοῦ ὄρουσ φάμεν. κατὰ ζωὴν οὖν φεύγωμεν τὰ κακὰ, μὴ ποσίν, ἐπεὶ καὶ ὁ Πλωτῖνος ἀνάγεσθαι λέγει τὰς ψυχὰς οὐ ποδὶ ἀλλὰ ζωῇ. R.

D. ὁ σκοπὸς] σκοπὸς καὶ τέλος τῇ σχέσει μόνον διαφέρουσι. σκοπὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀρχή, τέλος δὲ σκοπὸς εἰς ἐνέργειαν ἀχθεῖς. ἢ σκοπὸς τέλος ἀνέκβατον, τέλος δὲ σκοπὸς ἐκβεβηκώς. R.

E. οἱ σοφοὶ] σοφοὺς ἐνταῦθα τοὺς Πυθαγορείους φησί,

καὶ διαφερόντως τὸν Ἐμπεδοκλέα, φάσκοντα τὴν φιλίαν ἐνοῦν τὸν σφαῖρον, ἐνοποιῶν εἶναι. τοῦτο δὲ πρὸς τῇ μᾶ ἐστὶ τῶν πάντων ἀρχῇ. R.

508 A. ἡ ἰσότης ἢ γεωμετρικῇ] τουτέστιν ἢ δικαιοσύνη.

A. ταύτην δὲ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν Διὸς κρῖσιν ἐν Νόμοις ἐκάλεσεν, ὡς δι' αὐτῆς τῶν πάντων κεκριμένων τε καὶ ὀρισμένων. ἰστέον δὲ ὅτι ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν εἶναι φασιν, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσωσιν ὁ μέσος ὑπερέχη τε τῷ ἴσῳ καὶ ὑπερέχηται, οἷον β' δ' ε', γεωμετρικὴν δὲ ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ὄντων ἀνίσωσιν, ὃν ἔχει λόγον ὁ πρῶτος πρὸς τὸν δεύτερον, τοῦτον καὶ ὁ δεύτερος πρὸς τὸν τρίτον, οἷον δ' ε' θ', ἀρμονικὴν δὲ, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσωσιν, ὡς ὁ μέγιστος πρὸς τὸν ἐλάχιστον, ὡς ἔχη καὶ ἢ τῶν μειζόνων διαφορὰ πρὸς τὴν τῶν ἐλαττόνων, οἷον β' γ' ε'. R.

D. ἐπὶ κόρρη] ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου. κόρρη γὰρ καὶ κόρρη τὴν ὅλην κεφαλὴν σὺν τῷ ἀίχρῳ λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμά φασὶ τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν, ἀπτόμενον καὶ τοῦ κροτάφου. R.

D. τέμνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ζημιοῦσθαι ἐνταῦθα. R.

E. ἐμὲ] τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος Σωκράτη, οὐ τὸν κατὰ τὴν ψυχὴν μόνον. οὐ γὰρ θεμιτόν, φησὶν αὐτός, ἀμείνονα ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι. R.

509 A. ἀγροικότερον] τοῦτο φησὶ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν σιδηρῶν καὶ ἀδαμαντίνων λόγων. R.

A. εἶναι] προσυπακουστέον τὸ τοῦτο ἀκριβῶς οἶδα. R.

B. εἰ οἷόν τε] ἐπειδὴ μείζον μέγιστον οὐκ ἐστὶ, διὰ τοῦτο τὸ εἰ οἷόν τε πρόσκειται. R.

B. ταύτην] τὴν τῆς ψυχῆς δηλαδή, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ σώματος, καὶ τρίτην τὴν τῶν ἐκτός. R.

C. καὶ τάλλα] περὶ τῶν νομιζομένων ἀγαθῶν τοῦτο λέγει, οἷς καὶ τάξιν τινὰ ἐν Νόμοις ἐπέθηκεν, εἰπὼν ὑγίειαν, κάλλος, ἰσχύν, πλοῦτον. R.

517 E. σκυτοτόμον σκυτέα ἢ λωροτόμον, σκυτοδεψὸν δὲ τὸν δερματομαλάκην ἢ βυρσοδέψην. R.

523 A. ἦν οὖν νόμος] τὸ ἦν καὶ τὸ ἔστιν χρονικὴν ἐμφαίνει διαφορὰν, ἵνα σημάνη πρῶτας καὶ δευτέρας ὑποστάσεις· ὅτι δὲ ἀχρόνως ταῦτα δεῖ νοεῖν, ἐμφαίνει τὸ αἰεῖ ἐστίν. O.

B. ὅτι ὁ συνέχων καὶ τὴν λοιπὴν δυνάδα οὗτος ἐστὶν ὁ Ζεὺς, πρὸς ὃν καὶ ὁ Πλούτων ἐπιστρέφεται· καὶ τὸν νοῦν προσεῖληψε καὶ τοὺς λόγους πάντων πρὸ τῆς δυνάδος. O.

B. Δία νῦν ἀκουστέον οὐ τὸν πρὸ τῶν τριῶν ἀλλὰ τὸν ἕνα τῶν τριῶν, πρὸς ὃν ἐπιστρέφεται ὁ Πλούτων καὶ οἱ ἐπιμεληταί, εἰςὶ δὲ δαίμονες κολαστικοὶ καὶ καθαρτικοὶ καὶ τελεσιουργοί. O.

E. γυμνὸς ὁ κριτὴς οὐ μόνον τοῦ ὄστρεώδους σώματος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀερώδους φρυγάματος, καὶ μόνον ἔχων τὸ αὐτοειδὲς ὄχημα· οἱ δὲ κρινόμενοι γυμνοὶ μὲν τῆς παχύτητος τοῦ ὄστρεώδους, περιφέροντες δὲ τὸ ἀέριον φύραμα καὶ δεόμενοι καθάρσεως. O.

Εἰς τὸν Μενῶνα.

P. 70 C. Θετταλία γῶρα τις ὑπὸ τὴν Μακεδονίαν ἐπαρχίαν· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς Θετταλοί. R.

C. Λάρισα πόλις Θετταλίας. R.

C. Ἀλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσῃ τῆς Θετταλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ Ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. R.

71 B. τούτου τοῦ πράγματος] ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἢ ἀντὶ τοῦ ἔνεκα τούτου ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπόρου ἔχειν. O.

79 D. περὶ τοῦ σχήματος] ἐλέγετο γὰρ ὅτι σχῆμά ἐστιν ὁ αἰὲ γρόα ἔπεται· αὕτη δὲ ἀγνοεῖσθαι ὑπέκειτο. R.

80 B. ὡς γόης ἀπαχθείης] ὡς κακοῦργος παραδοθείης εἰς τὸ δεσμοτήριον. R.

82 B. γιγνώσκεις τετράγωνον] σημειῶσαι τὸν παρὰ τῷ Μένωνι λόγον, οὗ καὶ ὁ δαιμόσιος Ἀριστοτέλης μνημονεύει ἐν τῇ λογικῇ πραγματείᾳ. R.

83 A. μὴ ταυτὴ μὲν] οὕτω γὰρ ἑτερόμηκες εἶη. R.

B. διπλάσιον] τοῦ τετράποδος. R.

B. ἡμισυ] τοῦ ἑκκαιδεκάτου. R.

E. ἡμισυ ταύτης] τῆς δίποδος δηλονότι. ἔστι δ' ἕν, ὃ σὺν αὐτῇ τῇ δίποδι ληφθὲν τὴν τρίποδα ποιεῖ, κατὰ τε μῆκος καὶ πλάτος. R.

84 A. φῆτο] λέγων εἶναι τὴν διπλάσιαν τῆς δίποδος. R.

90 A. ἔθρεψε] ὁ πατὴρ δηλαδὴ. R.

91 C. Ἡράκλεις] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν. R.

93 D. ἐδιδάξατο καὶ ἐπαιδεύσατο δι' ἑτέρου τὸν υἱόν. αὐτὸς μὲντοι Θεμιστοκλῆς δι' ἑαυτοῦ οὐδὲν τούτων. R.

97 D. δεδεμένα ἢ] τῶν πάλαι δημιουργῶν πλαττόντων τὰ ζῶα συμμεμνότηας ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ οὐ διεστηκότας τοὺς πόδας, ἀλλ' ἐστῶτα σύμποδα, Δαίδαλος ἄριστος ἀγαματοποιος ἐπιγεγονὸς πρῶτος ἀναπετάνυσσι τε τὰ τούτων βλέφαρα, ὡς δόξαι βλέπειν αὐτά, καὶ τοὺς πόδας, ὡς νομίσει βαδίξειν, δίστησι· καὶ διὰ τοῦτο δεδέσθαι, ἵνα μὴ φύγοιεν, ὡς δῆθεν ἐμψύχων ἤδη γεγονότων αὐτῶν. τοῖς δεδεμένοις οὖν τὰς ἀληθεῖς εἰκέναι δόξας φησί, τοῖς λελυμένοις δὲ τούτων τὰς ψευδεῖς. R.

100 A. οἶος πέπνυται] ἐν τῇ κ τῆς Ὀδυσσεΐας φησὶν Ὅμηρος περὶ Τειρεσίου. R.

Εἰς τὸν Μείζονα Ἰππιαν.

P. 281 A. Ἥλις πόλις Πελοποννήσου πρὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἀπέχουσα Πίσσης τριακοσίου σταδίου. R.

B. Λακεδαίμονα] πόλις καὶ αὕτη Πελοποννήσου, πρότερον Σπάρτην προσαγορευομένη. R.

282 B. Λεοντῖνοι πόλις Σικελίας. R.

C. Κέως νῆσος, ἢ καὶ Μεροπὶς ἐκαλεῖτο. R.

288 B. παροιμία, αὐτὸ δείξει, ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τι μὴ γίνεσθαι. μὲνηται δ' αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ, καὶ Πλάτων ἐν Θεαιήτῳ καὶ ἐνταῦθα. καὶ ἔστιν, ὃ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος καὶ τὸν πόρον ζητῶν, αὐτὸ δείξει. τῶν γὰρ παροιμιῶν αἱ μὲν καθ' αὐτὰς λέγονται, αἱ δὲ ἐπὶ λόγων σαφηνίζονται. μὲνηται δὲ αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀημιῶνι οὕτως·

ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τούργου, ὡς ἐγώ, σαφῶς. R S.

290 A. τωθάσεται] σκώψει, λοιδορήσει, χλευάσει. R.

D. ἔτνος εἶδος ὄσπριου, ὃ τινες καλοῦσι πισσάριον. τορύννη δὲ τὸ ταρακτῆριον. R.

E. μέμερος] φροντίδος ἄξιος, ἢ χαλεπός. R.

292 A. ἐφικέσθαι] καταλαβεῖν. R.

D. γεγωνεῖν] μέγα φθέγγεσθαι. R.

293 A. βάλλ' ἐς Μακαρίαν] Ἡρακλέους θυγάτηρ, Μακαρία τοῦνομα, ἣν λόγος κατὰ τὴν Εὐρουσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν αὐτοκέλευστον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν ἐπιδοῦναι. τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τιμὴν τῆς παιδός, βάλλοντας αὐτὴν ἀνδραῖς καὶ στεφάνοις, παρακελεύεσθαι τοῖς ἄλλοις βάλλ' εἰς Μακαρίαν, ὡς τὴν παροιμίαν παρελθεῖν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμομένων τι, αὐτὴς δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφωσίσεως. Δοῦρις δὲ φησὶν ὅτι αὐτὴ τὴν πυρὰν τοῦ πατρὸς κατέσβεσε, καὶ ἐξ ἐκείνου παρὰ Μακεδόσι νενομίσται τὰς θυγατέρας τῶν κηδευομένων, οἷς ἂν ὡσι παῖδες, τὸ αὐτὸ πράττειν ἐπὶ τοῖς πατράσιν. R S.

295 A. ἃ περισπασθὲν δηλοῖ εἶθε· Καλλίμαχος·

ἃ πάντως ἵνα γῆρας·

καὶ τὸ ὦ τὸ κλητικόν· Ομηρος·

ἃ δειλοί, τί κακῶν.

σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα, παρ' Ἀρχιλόχῳ·

ἃ ἕαδ' εἰς τε ταύρους.

τὸ τε ἐν ἴσῳ τῷ καί, καὶ εἶθε. καὶ ἔτι σχελιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φεῦ ἐπιροήματος, ὡς ἐνταῦθα. βραχέως δὲ καὶ δασέως τὸ ἄτινα, ὡς παρ' Ἰπποκράτει. παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ ἴδια. παρ' Ὀμήρῳ τὰ ἑαυτοῦ·

τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

καὶ ἀντὶ τοῦ ὦν τέτακται, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ·

πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυγοῦσ' ἃ βούλομαι.

καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ·

αἰτεῖς ἃ τεύξῃ.

εἰ δὲ ψιλωθεῖ περισπασθὲν, τὸ νῦν σημαίνει, ὡς ἐν Εὐκλου τοῦ χρησμολόγου ποιήμασι. βραχέως δὲ καὶ ψιλῶς σημαίνει ἀπόφασιν ἀρνητικὴν. R S.

B. ἀμέλει] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν συλλογιστικοῦ συνδέσμου. R.

301 B. διανεκῆ] διὰ παντός. οὕτω καὶ Διογενιανός. R.

C. οὐχ οἶα] παροιμία ἐπὶ τῶν λεγομένων ἢ πραττομένων κατὰ δύναμιν ὑφ' ἑκάστου λεγομένη· τὰ ἡμέτερα οὐχ οἶα βούλεται τις, ἀλλ' οἶα δύναται. R.

304 E. χαλεπὰ τὰ καλὰ] Περίανδρος ὁ Κορινθίων δυνάστης κατ' ἀρχῆς δημοτικὸς ὦν ὕστερον εἰς τὸ τύραννος εἶναι μετέηλθε. τοῦτο Πιπτακὸν ἀκούσαντα, τότε Μιτυληναίων δυναστεύοντα, καὶ δέσαντα περὶ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης καθίσει τε ἐπὶ τὸν βωμόν ἰκέτην καὶ ἀπολυθῆναι τῆς ἀρχῆς ἄξιον. τῶν δὲ Μιτυληναίων πυνθανομένων τὴν αἰτίαν, εἰπεῖν τὸν Πιπτακὸν ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τοῦτο δὲ μαθόντα Σόλων εἰπεῖν, χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἔλθειν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀδύνατον τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν· ἐπὶ πάντων γὰρ γενέσθαι ἀγαθὸν ἀδύνατον. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΑΤΤΟΝΑ ΙΠΠΙΑΝ.

P. 368 A. ἀνέδην] ἐκκεχυμένως, καὶ τὸ κατὰ στέρησιν τοῦ ἔδους. ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡσεὶ εἶπεν ἀνέτως. R.

C. στλεγγίς ἢ ξύστρα, καὶ στλεγγιζόμενοι οἱ ἀποξυόμενοι, ὃ ἔστι κτευζόμενοι. στλεγγίς γὰρ τὸ κτένιον, ὡς Ἀριστοφάνης Γῆρα·

εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ

στλεγγίδ' ἔχοντα.

καὶ Δαιταλεῦσιν·

οὐδ' ἔστιν αὐτοῖς στλεγγίς οὐδὲ λήκυθος.

καλεῖται δὲ στλεγγίς καὶ χουσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῆ κεφαλῆ τῶν γυναικῶν. λήκυθον δὲ ἀγγεῖον τί φασιν Ἀττικοί, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς ἔφερον τὸ μύρον, τὴν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος. ἐχρῶντο δὲ καὶ ἀντὶ φασκωλίων λήκυθους, ἃ ἔστι δερμάτινα βαλλάντια (φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται). διὸ καὶ τοὺς ἀπόρους αὐτοληκνύθους ἔλεγον. λέγουσι δὲ καὶ τὴν λάγννον λήκυθον, καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ λαυκανίου καὶ τοῦ ἀνῆνος ἠχῶδες, ὡς φησι Κλέαρχος. R S.

369 D. λιπαρῆ] προσεδρευτικόν, ἐπιμελῆ. R.

371 D. ἀρχαῖον] εὐήθη, ἢ ἀπλοῦν. R.

D. εὐηθείας] γρ. καὶ εὐνοίας. R.

372 E. κατηβολή τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημένω καὶ

Πελιάσι. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος καὶ ὁρμή, καὶ μερίς, καὶ ἱερὰ νόσος, τὸ χρεῶν, τὸ καθήκον, θυσία, τελετή, τὰ νομιζόμενα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΩΝΑ.

P. 530 A. Ἐφεσος πόλις Ἰωνίας. R.

A. Ἐπίδανρος πόλις ἐν Ἰλλυρίδι. R.

A. μῶν] μὴ αὐ, οὐ δὴ, ἄρα. R.

A. φασιδόους φασί τοὺς τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντας. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, ἐπεὶ φάβδους κατέχοντες δαφνίνας ἀπήγγελλον. φασιδῶσαι λέγεται καὶ τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἀπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός. R.

533 D. Μαγνήτιν] Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν ζ' τῶν γεωγραφικῶν ὑψηλῶν φησὶ κατὰ τὴν ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴν μετὰ καὶ ἄλλων νήσους τινὰς Σατύρων εἶναι τρεῖς, ὧν τοὺς ἐνοικοῦντας οὐράς ἔχειν ὁποίας διαγράφουσι τῶν Σατύρων. φέρονται δὲ συνεχεῖς καὶ ἄλλαι δέκα νῆσοι, καλούμεναι Μανιόλαι, ἐν αἷς φασὶ τὰ σιδηροῦς ἔχοντα ἤλους πλοῖα κατέχεσθαι, μήποτε τῆς Ἡρακλείας λίθου περὶ αὐτὰς γεννωμένης, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιούροις ναυπηγεῖσθαι· κατέχειν τε αὐτὰς ἀνθρωποφάγους. Διογενιανὸς δὲ Μαγνήτιν μὲν πλανᾶν λέγει τὴν ὄψιν λίθου, ὡς εἶη ἀργύρω ἔμφορῆς, τὴν δὲ Ἡρακλεῶτιν ἐπισπᾶσθαι τὸν σίδηρον. R S.

538 C. Πράμνιος οἶνος ἦτοι ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπέλου, ἢ ὁ πρᾶντων τὸ μένος. τινὲς δὲ, ἐπειδὴ ἐν Πράμνῃ πρῶτον ἐφυντεύθη ἀμπελοσ τῆ ἐν Ἰνάρῳ. R.

C. κνῆ τυρὸν κνήσται] ἔκοπτε τυρὸν κοπίδι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΝΕΞΕΝΟΝ.

P. 235 C. ἐξ ὑπογυίου] ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀπερισκέπτως, παρατά. R.

C. ἀντοσχεδιάζειν] ἀντομάτως, ἀσκέπτως εἰπεῖν. R.

E. Ἀσπασίαν] αὐτὴ Ἀξιόχου, Μιλησία, γυνὴ Περικλέους, παρὰ Σωκράτει περιλοσοφηκυῖα, ὡς Διοδώρος ἐν τῷ περὶ Μιλήτου συγγράμματι φησίν. ἐπεγήματο δὲ μετὰ τὸν Περικλέους θάνατον Λυσικλεί τῷ προβατοκαπήλῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Ποριστήν, καὶ τὸν Λυσικλεία ἤτορα δεινότατον κατεσκευάσατο, καθάπερ καὶ Περικλέα δημηγορεῖν παρεσκευάσεν, ὡς Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικός ἐν διαλόγῳ Καλλία καὶ Πλάτων ὁμοίως Πεδήταις. Κρατῖνος δὲ τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρῳσιν, Ὀμφάλην Εὐπόλις Φίλοις· ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἐλέτην αὐτὴν καλεῖ· ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ Ἡραν, ἴσως ὅτι καὶ Περικλῆς Ὀλύμπιος προσηγορεῖτο. ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόθον υἱόν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προαποθανόντων, ὡς Εὐπόλις Δήμοις. R S.

236 A. Ῥαμνουσίον] Ῥαμνοῦς δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

237 D. βοτὰ] τὰ βοσκήματα. κατὰ πάντων δὲ χερσαίων καὶ πτηνῶν καὶ ἐνύδρων λέγεται ζῶων, ὅσα βόσκειται. R.

239 E. ὁ δὲ υἱὸς] τὸν Καμβύσην φησίν. R.

240 A. Σάρδεις] πόλις Λυδίας. R.

B. Ἐρέτρια] πόλις Εὐβοίας. R.

C. Μαραθῶν] τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπέχων τῶν Ἀθηναίων σταδίουσ τριακοσίουσ, τῆ φύσει τραχύς, δυσίππαστος, ἔχων ἐν ἑαυτῷ πηλοῦς, τενάγη, λίμνας. R.

C. τῆ ὑστεραία] νόμος γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἄλλως ἐξάγειν εἰς πόλεμον, εἰ μὴ πανσέληνος ἦ. R.

241 A. Σαλαμίς] πρὸς τῆ Ἀττικῆ νήσός τε καὶ πόλις. Ἀρτεμίσιον δὲ ἄκρα τῆς Εὐβοίας, ἢ τείνουσα ἐπὶ θάλασσαν. ἕτερος δὲ αὐλῶν παράκειται τῆ θαλάσση, ἐν ᾧ ἡ ναυμαχία ἐγένετο. R.

C. Πλαταιαί] πόλις Βοιωτίας. R.

D. Εὐρυμέδων] ποταμὸς Παμφυλίας. R.

242 A. Τάναγρα] πόλις Βοιωτίας. R.

E. τρίτος δὲ πόλεμος] περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἑλλησπόντῳ καὶ Μιτυλήνῃ ναυμαχησάντων. S. ἰστίον δὲ ὅτι Ἀλέξις ὁ κωμικός φησὶ

τῶν ἐπὶ νήσαν, αἷ δέδειχεν ἡ φύσις
θυητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος,

ἔστιν μεγάλη, δευτέρα Σαρδά, τρίτη
Κύρος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός,
Εὐβοία πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος·
Λέσβος δὲ τᾶξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει.

Σικελία δ' ἐκλήθη ἀπὸ Σικελίου τοῦ βασιλεύσαντος Ἀυσονίων,
οὗ ὑπὸ Ἰαπύγων ἐξαναστάντες διέβησαν εἰς τὴν πάλαι Σικανίαν
καλουμένην. R S.

243 A. [Ελλήσποντον] Ἀδάμαντος γυναῖκες Νεφέλη καὶ
Ἰνώ. αὕτη ἐπιβουλεύουσα Φοῖξω καὶ Ἐλλῃ, τοῖς ἐκ Νεφέλης
τούτου παισὶ, πείθει τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντας εἰς Δελφοὺς διὰ
τὸν λιμὸν εἰπεῖν, ὅτι παύσεσθαι τοῦτον ὁ Ἀπολλων εἶπεν, εἰ Φοῖ-
ξον αὐτῷ σφαγιάσειεν. Νεφέλη δὲ μαθοῦσα τοῦτο λαμβάνει παρ'
Ἐρμού κριοπρωρον πλοῖον ὑπόχουσον, ἐμβάλλει τε τοὺς παῖδας
ἐν αὐτῷ πλεῖν καὶ φεύγειν. τῶν δὲ κατὰ τὴν μεταξὺ Σιγείου καὶ
Χερρονήσου γενομένων θάλασσαν, ἢ Ἐλλῃ ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸν
βυθὸν ὤλισθε, καὶ τῷ πελάγει τοῦνομα δίδωσιν αὐτῆς. R.

C. Μιτυλήνη] πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ. R.

E. Ἐλευσίς] δῆμος καὶ πόλις Ἀττικῆς. R.

245 D. ἐντέτηκε] ἐγκεκόλληται, πέπηγεν. R.

E. Κόρινθος] πόλις ἐν Πελοποννήσῳ, κειμένη ἐπὶ τοῦ Ἴσθ-
μοῦ. Δεγαῖον δὲ ἐπίνειον Κορινθίων, ὡσπερ ὁ Πειραιεὺς Ἀθη-
ναίων. εἰς τούτους δὲ τοὺς τόπους ἀπεδίδρασκον οἱ οἰκῆται. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΑ.

P. 406 A. διατριβὰς] τὰς φιλοσόφους διαλέξεις σημαίνει,
καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ εἰσὶ, καὶ τὴν περὶ τι χρόνιον διάθεσιν. R.

407 A. ἐπὶ μηχανῆς] ἐν ταῖς τραγωδίαις, μετὰ ἄλλας ἐπι-
δείξεις πολλὰς, ἐπιφάνειαι τινες ἐπὶ τέλει ἐκ μηχανῆς τινὸς θεῶν
ἀνεδείκνυντο. τοῦτο γοῦν ἐνταῦθα φησὶν. Ἄλλως ἀπὸ μηχανῆς
θεὸς ἐπεφάνης, ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἐπ' ὠφελεία καὶ σωτηρία
φαινομένων. ἐν γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἕξ ἀφανοῦς θεοὶ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς ἐφαίνοντο. Μένανδρος Θεοφορομένη καὶ Κερκυφάλῳ.
R S.

E. ὀφθαλμοῖς χρῆσθαι] κρεῖττόν ἐστι τῷ μὴ ἐπισταμένῳ
ὡς δεῖ ὄραν μὴδ' αὐ χρεῖαν μηδεμίαν χρῆσθαι τῷ σώματι, μὴδ'
ὄλως ὄραν μὴδέ τι πράττειν, ἢ ὡς ἔτυχε πράττειν ἀμαθῶς καὶ
ἀφυσῶς. R.

408 A. μὴ ζῆν κρεῖττον] οἶομαι παρόμοιον καὶ τὸ παρὰ Σο-
φοκλεῖ·

ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρῆ. R.

409 D. κομψότατα] πιθανώτατα ἢ τεχνικώτατα ἢ σπου-
δαιότατα. R.

410 B. λιπαρῶν] παρακαλῶν, προσεδροεύων. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ.

A.

P. 327 A. Πειραιεὺς πόλις Ἀττικῆς καὶ ἐπίνειον Ἀθηναίων
ἦγον λιμῆν, ἢ ὀρηγήριον. R.

A. ἐορτὴν ἐνταῦθα τὴν τῶν μικρῶν Παναθηναίων φησὶν·
ἦν γὰρ καὶ μεγάλη, καὶ ταῦτα μὲν ἦγον εἰς ἄστν, Ἐκατομβαιῶ-
νος μηνὸς τρίτῃ ἀπιόντος· ἐν οἷς πέπλος τις ἀνήγετο τῇ Ἀθηνᾷ,
καθ' ὃν ἐδείκνυτο ἢ κατὰ τῶν Γιγάντων ταύτης τε καὶ τῶν
Ὀλυμπίων νίκη θεῶν. τὰ δὲ μικρὰ Παναθήναια κατὰ τὸν Πει-
ραιᾶ ἐτέλουν, ἐν οἷς καὶ πέπλος ἄλλος ἀνεῖτο τῇ θεῷ, καθ' ὃν ἦν
ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους, τροφίμους ὄντας αὐτῆς, νικῶντας τὸν
πρὸς Ἀτλαντίνους πόλεμον· ἃ δὲ τοῖς Βενθιδεῖσις καλουμένοις
εἶπετο. τούτων δὲ καὶ Θορᾶκες ἐκοινῶνον, ἐπεὶ καὶ Βένθις παρ'
αὐτοῖς ἢ Ἄρτεμις καλεῖται, καὶ αὕτη τιμωμένη κοινῇ παρ' ἀμ-
φοῖν. ταῦτα δὲ ἐτέλεῖτο Θαργηλιῶνος ἑννάτη ἐπὶ δέκα. R.

328 B. Παιανία, δῆμος Πανδιονίδος, ἕξ οὗ οὔτος. R.

C. θαμίζεις] συγνάξεις. R.

D. αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμία] ὡς φιλόλογον Σωκρά-
τους καὶ ζητητικὸν ὄντος, καὶ λόγων εἰωθότος ἀνευρίσκειν πη-
γὰς, οἱ προκειμένοι λόγοι Κεφάλῳ. R.

329 A. τὴν παλαιὰν παροιμίαν] τὴν κολοῖὸς ποτὶ κολοῖδον

ἰσάνει· φιλάλληλον γὰρ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῶον. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. R.

B. προπηλακίσεις] ὕβρεις ἢ διασυροῦς. R.

B. ὑμνοῦσιν] ἀντὶ τοῦ ὀδύρονται, λοιδοροῦσι, μέμφονται, κατ' εὐφημισμὸν. R.

E. Σείριφος νῆσος μία τῶν Κυκλάδων καὶ πόλις ἐν αὐτῇ· οἱ δ' ἐξ αὐτῆς Σείριφοι. R.

330 B. χρηματιστής] χρημάτων ποριστής. R.

331 A. ἀτάλλουσα] τρέφουσα, τιθηνοῦσα, σάλινουσα. συναροεῖ δὲ ἤγουν συνήρτηται. R.

333 A. ξυμβόλαια] σημειῶσαι ὅτι συμβόλαιά φησι τὰ κοινωνήματα. R.

E. περὶ πυκτικῆς εὐρήσεις, ὅποια τις ἦν, μετὰ φύλλα δύο, ἐν ᾧ καὶ περὶ παγκρατίου διαλαμβάνεται. R.

334 B. κερᾶσθαι] οἷμαι γράφεσθαι ὀφείλει ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους κερᾶσθαι. R.

335 C. ἀφίππου] ἀπίρως ἔχοντας ἰπικῆς. R.

336 B. εὐηθίζεσθε] μωραίνετε, ἀνοηταίνετε, εὐφήμως. R.

337 A. ἀνεκάγχασέ τε μάλα Σαρδάιον] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελῶντων. οἱ γὰρ τὴν Σαρδῶν κατοικοῦντες, ὡς φησι Τίμαιος, ἐπειδὴν αὐτοῖς ἀπογηράσκουσιν οἱ γονεῖς καὶ νομίσασιν ἰκανὸν βεβιωκέναι χρόνον, ἄγουσιν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ μέλλουσι θάψαι, κακεῖ λάκκους ὀρύξαντες ἐπ' ἄκρων χειλῶν τοὺς μέλλοντας ἀποθνήσκειν καθίζουσιν, ἔπειτα ἕκαστος αὐτῶν σήξεν ἔχων τόπτει τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καὶ εἰς τοὺς λάκκους περιωθεῖ· τοὺς δὲ πρεσβύτας χείροντας ἐπὶ τὸν θάνατον παραγίνεσθαι ὡς εὐδαίμονας, καὶ μετὰ γέλωτος καὶ εὐθυμίας ἀπόλλυσθαι. ἐπεὶ οὖν γελᾶν μὲν συνέβαινε, οὐ πάντῃ δὲ ὁ γέλωσ ἐπ' ἀγαθῷ τιμὴ ἐγένετο, παρὰ τοῖς Ἕλλησι τὴν προκειμένην ῥηθῆναι παροιμίαν. Κλείταρχος δὲ φησι τοὺς Φοίνικας, καὶ μάλιστα Καρχηδονίους, τὸν Κρόνον τιμῶντας, ἐπὶ τινος μεγάλου κατατυχεῖν σπεύδασιν, εὐχεσθαι καθ' ἑνὸς τῶν παίδων, εἰ πειρομένον τῶν ἐπιθυμηθέντων, καθαρῶς αὐτὸν τῷ θεῷ. τοῦ δὲ Κρόνου χαλκοῦ παρ' αὐτοῖς ἐστῶτος τὰς χεῖρας ὑπτίας ἐντετακότος ὑπὲρ κοιβάνου χαλκοῦ, τοῦτον ἐκκαίει τὸ παιδίον. τῆς δὲ φλογὸς τοῦ ἐκκαυμένου πρὸς τὸ σῶμα ἐμπιπτούσης, συνέλεσθαι τε τὰ μέλη, καὶ τὸ στόμα σεσηρὸς φαίνεσθαι

τοῖς γελῶσι παραπλησίως, ἕως ἂν συσπασθῆν εἰς τὸν κοιβάνον παρολίσθη. τὸν οὖν σεσηρὸτα γέλωτα Σαρδάιον ἐντεῦθεν λέγεσθαι, ἐπεὶ γελῶντες ἀποθνήσκουσι· σαίρειν δὲ ἐστὶ τὸ διέλκειν τὸ στόμα καὶ χεῖναι. Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλα τοῦ χαλκοῦ, ὃν Ἡφαιστος ἐδημιούργησε Μίνω φύλακα τῆς νῆσον ποιήσασθαι, *ὄν* ἐμψυχον ὄντα τοὺς πελάζοντας φησι κατακαίοντα ἀναιρεῖν· ὄθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι διὰ τὴν φλόγα τὸν Σαρδάνιον φησι λεγθῆναι γέλωτα. ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαίδαλῳ. ἤκουσα δὲ, φησὶν ὁ Ταρραῖος, ἐγγωρίων λεγόντων, ὅτι ἐν Σαρδόνι γίγνεται βοτάνη σελίνῳ παραπλησία, ἧσ' οἱ γευσάμενοι δοκοῦσι μὲν γελῶντες, σπασμῷ δὲ ἀποθνήσκουσιν· οὕτω δὲ Σαρδόνιος ἂν λέγοιτο, καὶ οὐ Σαρδάιος. μήποτε οὖν τὸ Ὀμηρικόν, ὄθεν καὶ ἡ παροιμία ἴσως ἐρρήν, μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον μάλα τοῖον, τὸν ἀπ' αὐτῶν τῶν χειλῶν γέλωτα καὶ μέχρι τοῦ σεσηρῆναι γιγνόμενον σημαίνει. R S.

338 C. οὗτος ὁ Πουλυδάμας ἀπὸ Σκοτούσης ἦν, πόλεως Θεσσαλίας, διασημώτατος παγκρατιαστῆς, ὑπερμεγέθης, ὃς ἐν Πέρσῃ παρ' Ὀρχῶ γενόμενος τῷ βασιλεῖ λέοντας ἀνείλε καὶ ὀπλισμένους γυμνὸς κατηγωνίσσατο. R.

C. παγκρατιαστῆς ὁ παγκράτιον ἀγωνιζόμενος. ἔστι δὲ τοῦτο ἀγὼν τις ἐξ ἀτελοῦς πάλης καὶ ἀτελοῦς πυγμῆς συγκείμενος. καὶ δῆλη μὲν ἡ πάλη, πυγμὴ δὲ τὸ πρὶν ἐσκενάζετο οὕτως. εἰς στρόφιον, ὃ ἐστὶ στρογγύλον ζωνάριον, οἱ τέσσαρες τῶν δακτύλων ἐνεβιάζοντο, καὶ ὑπερέβαλλον τοῦ στροφίου τοσοῦτον, ὅσον, εἰ συνάγοντο, πύξ εἶναι. ξυνέχοντο δὲ ὑπὸ σειρᾶς, ἣν καθάπερ ἔρεισμα ἐβέβλητο ἐκ τοῦ πήγους. νυνὶ δ' αὖ μεθέστηκε· ῥινοὺς γὰρ τῶν πιωτάτων βοῶν ἔφροντες, ἱμάντα ἐργάζονται πυκτικὸν ὄξυν καὶ προεμβάλλοντα· ὁ δὲ ἀντίχειρ οὐ συλλαμβάνει τοῖς δακτύλοις τὸ πλήτερον, ὑπὲρ συμμετρίας τῶν τραυμάτων, ὡς μὴ πᾶσα ἡ χεὶρ μάχοιτο. ταῦτα Φιλόστρατος φησὶν ἐν τῷ περὶ γυμναστικῆς. R S.

340 D. συκοφάντης λέγεται ὁ ψευδῶς τί τινος κατηγορῶν. κεκλήσθαι δ' οὕτω παρ' Ἀθηναίους πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλύοντων ἐξάγειν τὰ σύκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντάς τινων φιλαπεχθημόως οὕτω προσαγορευθῆναι. R.

341 A. ὡς ἔπος εἰπεῖν] τὸν ὡς φαίνεται μόνον, καὶ ὡς ἐν λόγῳ μόνον εἰπεῖν. R.

C. ξυρεῖν ἐπιχειρεῖν λέοντα] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ἢ ἀδύνατα ποιεῖν ἐπιχειρούντων λεγομένη. R.

343 A. τίτθη] μάμη, ἢ πατὴρ ἢ μητὴρ μήτηρ. R.

A. κορυζῶντα] μωραίνοντα, μυξάζοντα· κόρυζα γὰρ ἢ μύξα, ἣν οἱ Ἀττικοὶ κατάρρουν φασίν. R.

B. ἄλλως περ ἡγεῖσθαι διανοῆ] γρ. ἄλλως περ ἡγεῖ διανοεῖσθαι. R.

344 A. ὄσια] ὄσια τὰ βέβηλα, εἰς ἃ ἔστιν εἰσιέναι, ὡς Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

ὦ πότνι Ἐλλείθυι, ἐπίσχεσ τὸ τόκον,
ἕως ἂν εἰς ὄσιον ἀπέλθω χωρίον.

καὶ ὄσια χρήματα τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον ὄσιον. Ἄλλως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους τὰ μὲν τῶν θεῶν χρήματα ἱερά, τὰ δὲ κοινὰ τῆς πόλεως ὄσια ὀνομάζει. R.

C. οἱ κατὰ μέρος] τὸ ἐξῆς οὕτως· οἱ κατὰ μέρος τῶν τοιούτων κακουργημάτων ἀδικοῦντες. R.

346 C. ἀρνημένους] ἀντὶ τοῦ καταλαττομένους. R.

347 A. ἡ ζημίαν] τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἀρχεσθαι, ὡς μετ' ὀλίγον ἐρεῖ. R.

D. ἐπιτρέψαι] τὴν ἀρχὴν δηλονότι ἀναλαβέσθαι. R.

D. πράγματα] ἀντὶ τοῦ φροντίδας· ἐξ οὗ καὶ πολυπράγμαον ὁ πολυφροντίς. R.

348 A. κατατείναντες] ἀντὶ τοῦ διεξελθόντες λόγον μακρόν. R.

B. ἀνομολογούμενοι] ἀντὶ τοῦ ὁμολογοῦντες. R.

349 B. ἀστεῖος] νῦν ἀντὶ τοῦ γελοιώδους τὸ ἀστεῖος κεῖται. σημαίνει γὰρ καὶ τὸν εὐσύνητον καὶ εὐπρόσωπον καὶ χαρῆντα. R.

351 E. πράττειν] ἀντὶ τοῦ μετὰ πίστεως καὶ ἀσφαλείας τι ποιεῖν. R.

352 B. εὐωχοῦ] ἀντὶ τοῦ ἀπόλαυε. R.

353 A. σμίλη ἔστιν ὄργανον τμητικόν, ἰσόπεδον τὴν βᾶσιν ἔχον, ὡς τούναντιον ὁ τομεὺς κυκλοτερῆ. ἔστι δὲ σκνυτομικὰ ἐργαλεῖα. R.

B.

P. 361 B. κατ' Αἰσχύλον] Αἰσχύλον ἐξ Ἀμφιαράου·

οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος ἀλλ' εἶναι θέλων,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρονὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. R.

C. τέγγεσθαι] εἴκειν, ἐνδιδόναι, ὡς νῦν· καὶ βρέχεσθαι. R.

362 A. ἀνασχινδουλενθήσεται] ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπισθήσεται. R.

D. ἀδελφὸς ἀεὶ παρεῖη, ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκίους εἰς βοήθειαν. Πλάτων ἐμνήσθη ἐνταῦθα. παρῆται δὲ ἴσως παρὰ τὸ Ὀμηρικόν·

ἢ τι κασιγνήτους ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται. R.

363 A. παῖδας γὰρ παιδῶν] ἐξ Ἡροδότου, ἀπὸ τοῦ δοθέντος χρησμοῦ Γλαύκῳ τῷ Λάικωνι, ὡς
ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῆ μετόπισθεν ἀμείνων. R.

364 A. ὡς ἐπὶ τὸ πλήθος] ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. R.

B. ἀγύρται] οἱ ἀγείροντες ὄχλον ἐφ' ἑαυτοὺς χυδαῖον. R.

C. ἀκείσθαι] θεραπεύειν. R.

D. λιστοὶ] ἀντὶ τοῦ λιταζόμενοι, λιταῖς εἰκοντες. R.

E. βίβλων] περὶ ἐπωδῶν καὶ καταδέσμων καὶ καθαρσίων καὶ μελιγμάτων καὶ τῶν ὁμοίων. R.

E. ὄμαδον] συναγωγὴν ἢ θόρυβον, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἀνδᾶν. R.

365 C. κύριον] τὸ δοκεῖν κύριον ἔστιν. R.

367 B. οὐ τὸ δίκαιον] σημείωσαι τὸ δομὴν τῆς ἐπιβολῆς. R.

C. ἐπειδὴ οὖν ὁμολόγησας] εἶπε γὰρ ἐν ἀρχῇ ὅτι δικαιοσύνην θετέον ἐν τῷ καλλίστῳ εἶδει τοῦ ἀγαθοῦ, ὃ καὶ δι' αὐτὸ καὶ διὰ τὰ ἀπ' αὐτοῦ γινόμενα ἀγαπητέον τῷ μέλλοντι μακαρίῳ ἔσεσθαι. R.

D. τῶν μὲν ἄλλων] ὧν προεῖπε ποιητῶν. R.

D. ἀνασχοίμην] ἤγουν ἀποδεχοίμην. γρ. καὶ ἀποσχοίμην. R.

368 A. ἐλεγεία ὠδαί, ἢ θοῆνοι, ἢ μῦθοι· ἐνθεν καὶ τὰ ἐπιτάφια ποιήματα ἐλεγεία καλοῦνται. R.

A. Μέγαρα πόλις περὶ τὸν Ἴσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοποννήσου καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. R.

370 D. σμινύην] σκαφίον. τινὲς δὲ ἀξίνην ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους δικελλοειδῆ. R.

372 B. ἄλφιστα κυρίως μὲν τὰ ἀπὸ πεφρυγμένων καὶ ἀλεσθεισῶν κριθῶν θραύσματα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν. R.

B. πέψαντες ἀροτοποιήσαντες, μάξαντες δὲ φυράσαντες, ζυμώσαντες. ἢ ἄλφιστα ἀπὸ τῶν κριθῶν πέψαντες, ἄλευρα ἀπὸ τῶν πυρῶν μάξαντες. R.

C. βολβούσι] βοτάνης εἶδος ποιᾶς. R.

C. τραγήματα παρα Λάκωσι τὰ παρ' ἡμῖν τραγάλια. R.

C. σποδιοῦσι] ἀντὶ τοῦ εἰς σποδὸν ἤρουν εἰς ἀνθρακίαν ἐσβεσμένην ἐψήσουσιν. R.

E. φλεγμαίνουσαν] τρυφῶσαν, ἐπηρμένην, μεγαλυνομένην. R.

373 A. πέμματα] πλακούντια. R.

C. κομμωτριῶν] κόμμι λέγεται τὸ ἐκ τῶν δένδρων, ἅτε δὴ δάκρυον, ἀπορροὴν ὑγρὸν, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς τοίχας τῶν γυναικῶν, ὥστε μὴ διαχεῖσθαι αὐτὰς ἀλλὰ μένειν ὡς ἀγὰν συνημμένας ἐφ' οὗ βεβούληνται σχήματος αἱ κομμωτρίαι· παρ' ὃ καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ κόμμιος λέγονται, καὶ ἡ τέχνη κομμωτική. R.

C. συβωτῶν] σημείωσαι ὅτι τὰς σὺς ἀπαγορεύει Πλάτων τοῦ ἐσθίεσθαι ἐν τῇ ἀρίστη πολιτείᾳ. R.

376 A. κομψον] νῦν τὸ σπουδαῖον καὶ ἀγαθόν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πανοῦργον καὶ ἀπατητικόν καὶ πιθανόν καὶ τεχνικόν καὶ ἀστείον καὶ περίλαλον. R.

379 D. βουβρωστis] πονηρία, ἢ μέγας λιμός. οἱ δὲ οἰστρον ἢ ἀσθένειαν. R.

380 E. εἰλήσεων] τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκκαύσεων. R.

381 E. ἐκδειματούντων] ἀντὶ τοῦ ἐκδειματούτωσαν, Ἀττικῶς. R.

382 D. ἐνι] ἀντὶ τοῦ ἔστιν, Ἀττικῶς. R.

383 B. παιῶνα] ἀλαλαγμὸν ἐπ' εὐτυχίᾳ, ὡς νῦν, ἢ νίκη. R.

C. χορὸν οὐ δάσομεν] ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐδοκιμήσομεν καὶ νικήσομεν. χορὸν δίδοναι γὰρ ἔλεγον ἐν ἴσω τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγγανον κωμῳδίας καὶ τραγωδίας ποιηταὶ οὐ πάντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι. R.

Γ.

P. 387 C. ἐνέρους τοὺς νεκρούς, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα, ὃ ἔστι γῆ, κεῖσθαι. ἀλίβαντας δὲ τόπους ἐν Αἴδου, ἢ καὶ αὐτοὺς τοὺς νεκρούς νοητέον, διὰ τὴν τῆς λιβάδος ἀμεθεξίαν. R.

388 D. σχολῆ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ σχολῆ ἂν ἑαυτὸν ἐπιπλήξειεν. οὐ μόνον, φησί, τοὺς ἄλλους οὐ κωλύσει, ἀλλ' οὐδὲ ἑαυτόν. R.

B. ταῦτα πρὸς τὸν Ἀδείμαντον ἔτι Σωκράτης λέγει, τῇ συνήθει χρώμενος εἰρωνείᾳ. R.

391 A. ὀκνῶ] ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔγω. R.

A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐδ' ὄσιον. R.

A. ἀγγίποροι] ἐγγὺς γένους. R.

C. ἀπερεῖν] ἀπαγορεύειν. R.

D. ἐὰν ὁμολογῆς] εἰάν, φησίν, ἀβασανίστως ὁμολογήσης ἀγαθὸν εἶναι τὴν δικαιοσύνην, κακὸν δὲ τὴν ἀδικίαν, ἔγω τὸ ζητούμενον. εἰ δὲ λόγῳ δουλεύοιμεν, δεῖ πρῶτον ἡμᾶς διορίσασθαι τὴν τῆς δικαιοσύνης οὐσίαν. R.

392 D. γελοῖος] ἀστείον. R.

393 B. Ἰθάκη νῆσος πρὸς τῇ Κεφαλληνίᾳ. R.

394 C. τραγωδία ἔστι ποιήσις ἕμμετρος πρὸς ἄμιλλαν ᾠδῆς ἐπὶ δεινοπαθείᾳ προσώπων τε καὶ πραγμάτων γιγνομένη, καθ' ἣν τῷ νικήσαντι τράγος ἔπαθλον ἐδίδοτο, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχε. κωμῳδία ἔστι ποιήσις ἕμμετρος καὶ αὐτὴ πρὸς ἄμιλλαν ᾠδῆς, πρότερον μὲν ἐφ' ἰλαρότητι τιμὴ καὶ καρπῶν συγκομιδῇ γιγνομένη, μετὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ διαβολῇ καὶ ἐνδείξει πονηρῶν προσώπων τε καὶ πραγμάτων εἰς σφροονισμόν ποιουμένη, καθ' ἣν τῷ νικήσαντι γλεύκος ἔπαθλον ἐδίδοτο, ὃ τρύγα ἐκάλουν. παρὸ καὶ ἥδε τὸ πρῶν τραγωδία κοινῶς ἐλέγετο· ὕστερον δὲ, ἀπὸ τοῦ κατὰ κώμας ἀρξασθαι ταύτην πρῶν εἰς ἄστὺ μετελθεῖν, κωμῳδία ὠνομάσθη. R.

C. ὁ διθύραμβος γράφεται μὲν εἰς Διόνυσον, κεινημένος καὶ πολὺ τὸ ἐνθουσιῶδες μετὰ χορείας ἔχων, κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν συμβάντων περὶ αὐτόν. ὀνομάζεται γὰρ οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Νύσαν ὑπὸ ἄνθρωπῳ διθύρῳ τραφῆναι, ἢ διὰ τὸ λυθέντων τῶν φαρμάκων ἐκ τοῦ Διὸς μηροῦ εὐρεθῆναι, ἢ διὰ τὸ δόξαι γενέσθαι δις, ἔκ τε τῆς Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς. εὐρε-

θῆναι μὲν τὸν διθύραμβον ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ Ἀρίωνος φασί. τῶν δὲ ποιητῶν τῷ μὲν πρώτῳ βούς ἐπαθλον ἦν, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀμφορεύς, τῷ δὲ τρίτῳ τράγος, ὃν τραγὶ κειρισμένον ἀπήγον. R.

396 B. ἔστι τι εἶδος λέξεως] τὸ ἀπαγγελτικὸν ἅμα καὶ τὸ τῶν σπουδαίων μιμητικόν. τοῦτο γὰρ μόνον τὸ εἶδος τῆς διηγήσεως ἀγαπᾷ ὁ Πλάτων ἐν τῇ ἀριστοκρατία. R.

397 D. ἀκροατῶν] οἴμαι μὴ ἀκροατῶν ἀλλ' ἀκράτων δεῖν γράφεσθαι.

D. ἡ ἐμὴ νικᾷ] κατ' ἔλλειψιν τοῦ ψῆφος ἢ γνώμη. R.

398 A. μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς χρείας ἀφιεμένων. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἑορτῶν ἐόλκασιν οἱ ἄνθρωποι μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχειρίσθαι, ὡς ἂν σχολάζοντες ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ μόνον σχολάζοντες θυμηθῶσι. καὶ πάλιν τοῖς ἀπὸ δουλείας μεταγομένοις ἐπ' ἐλευθερίαν ἐρίου κάταγμα κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐνδεδεσμένοι τὸ ἐπίσημον. Ἄλλως. μύρον καταχεῖν τῶν ἐν τοῖς ἀγιοτάτοις ἱεροῖς ἀγαλμάτων θεμίς ἦν, ἐρίῳ τε στέφειν αὐτά, καὶ τοῦτο κατὰ τινὰ ἱερατικὸν νόμον, ὡς ὁ μέγας Πρόκλος φησὶν. R.

399 A. ὁ Πρόκλος φησὶ τὴν μὲν Δωρίον ἀρμονίαν εἰς παιδείαν ἐξαρκεῖν ὡς καταστηματοκλήν, τὴν δὲ Φρύγιον εἰς ἱερά καὶ ἐνθεασμούς ὡς ἐκστατικὴν. R.

D. δεομένοι ἢ διδάσκοντι] ἵνα ἄλλον νοήσωμεν προσερχόμενον τῷ μουσικῷ χάριν τινος δεήσεως καὶ ὡν λέγει, ἵνα μὴ πεισθῇ τῷ προσιόντι καὶ μεταπειθῶντι ὁ μουσικός. R.

E. Μαρσύας Ὀλύμπου τοῦ ἀύλητοῦ υἱὸς ἦν, ἄκρος δὲ τὴν τέχνην οὕτως, ὡς διαμιλληθῆναι θαροῦσαι τῷ Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, κατήκουσαν μὲν αἱ Μοῦσαι ἀμφοῖν, γίνεται δὲ ἡ ψῆφος Ἀπόλλωνι. θαρεῖς τε εἰς τιμωρίαν ὁ Μαρσύας μετέδωκε κλήσεως τῷ ποταμῷ τῆς αὐτῆς, τῷ ἀπὸ τῆς ῥοῆς τοῦ αἵματος αὐτοῦ γενοῦσι. R.

400 B. ὁ ἐνόπιος σύνθετός ἐστιν ἐξ ἰάμβου καὶ δακτύλου καὶ τῆς παριαμβίδος, ἀνδρικός πρὸς πράξεις ἀναγκαῖας καὶ ἀκουσίους, ἑξορμητικός εἰς πόλεμον. ὁ δὲ ἠρώφης δάκτυλος, ἀπλοῦς, κοσμιότητος ποιητικός καὶ ὁμαλότητος, παιδευόμενοις προσήκων, ὡς ἰσότητι κεκοσμημένος, ὡς ἐν τῷ εἰς ταῦτα ὑπομνήματι Πρόκλος φησὶν. R.

B. ὑποκοριζόμενοι] διασύροντες, ὡς Ξενοφῶν, ἢ τὸ αἰσχρὸν

εὐφήμως ὀνομάζοντες, ὡς Δημοσθένης. κολακεύοντες, ὑποκοριζόμενοι. R.

401 E. ἐκεῖ] ἐν τῇ ἀριστοκρατία. R.

402 B. ἀπειροκαλίας] τῆς ἀπειράτως τοῦ καλοῦ ἐχούσης ἕξεως. R.

403 C. ἀκροσφαλεῖς] ἄκρως σφαλλομένους. R.

D. ἠδυσμάτων] ἀρτυμάτων. R.

405 C. λυγίζόμενος] στρεφόμενος, καμπτόμενος, ἀπὸ τῶν λύγων· λύγος δὲ ἐστὶ φυτόν ἱμαντῶδες. τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ τιμωρίας βασανίζειν λυγίζειν φασί· καὶ αἱ μάστιγες αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται λύγοι καλοῦνται. R.

D. ἄτοπα νῦν, ἢ μὴ ἐστὶ τοπάσαι, ὅ ἐστιν ὑπονοῆσαι, σημαίνει δὲ καὶ κακὸν καὶ ἄλογον καὶ θαυμάσιον. R.

406 A. Ἡρόδικον τὸν Σηλυμβριανόν φησιν ἰατρόν. οὗτος ἦν, παρ' ᾧ ὁ Κῆρος φοιτήσας Ἱπποκράτης κάτω ἑαυτοῦ βαίνειν ὅσον ἐπὶ τῇ ἰατρικῇ τοὺς πάντας ἀπέλιπεν. R.

A. ἀπέκναισε] διέφθειρεν, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ διέκοψε καὶ ἐλύπησεν. R.

407 B. μὴ μελετῶντι] τὸ ἀρετὴν ἀσκεῖν. R.

408 B. κνκεῶν ἐστὶ κραῖμα ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ τυροῦ καὶ ὕδατος ἀναμειγμένον, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς πόσιν. R.

B. Μίδας Φρυγῶν βασιλεὺς, ὅς δοκεῖ πλουσιώτατος γενόμεναί. τοῦτον φασὶ καὶ ὄνου ὡτα ἔχειν, διὰ τὸ πρῶτον ὡτακουσταῖς αὐτὸν χρῆσασθαι, παρ' ὅσον καὶ τὸ ζῶον ὁ ὄνος ἀκουστικώτατον. R.

411 A. μιννρίζων] θρηνηῶν, ἢ ἠρέμα ἄδων. R.

A. γεγανωμένος] λελαμπρυσμένος. R.

C. ἀκράγολοι] ἄκρως χολούμενοι. R.

414 C. τὸ ψεῦδος Φοινικικόν φησιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοῦς καὶ Κάδμου ψευδῶς λεγομένων. οὗτος γὰρ Ἀγήνορος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης ἦν, ἧς ἡ Φοινικὴ χώρα. R.

415 D. ἄλλοι ἄνθρωποι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πεισθεῖεν. R.

D. ἀγάγη] τὸ τοὺς ἔπειτα πείσαι. R.

416 D. ἂν μὴ πᾶσα ἀνάγκη] εἰ μὴ τὴν ἀναγκαίαν, ἱμάτιόν φημι καὶ βρώματα ἐντελεῖ. R.

Δ.

Ρ. 420 Α. ἐπισίτιοι] οἱ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενοι. R.

С. φάρμακα] νῦν τὰ χρώματα, ἢ βάρματα. R.

Ε. ξυστίς ἐστὶ λεπτὸν ὕφασμα, περιβόλαιον, ἢ χιτῶν ποδήρης γυναικείος. οἱ δὲ τραγικὸν ἔνδυμα ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῇ πόρπῃ προσκόσμημα ἢ λίθινον ἢ χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν· πόρπη δὲ ἐστὶν ἡ ἄνω τῆς χλαμύδος σύνδεσις. οἱ δὲ ξυστίδα τὸ λεπτόν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγωδῶν ἔνδυμα. R.

421 Α. νευρογράφους εἶπε Δυκοῦργος τοὺς τὰ νεῦρα ῥάπτοντας ταῖς λύραις. R.

Δ. χυτρεὺς] κερამεύς, ἀφ' ἐνὸς εἶδους τῶν κερამευομένων, τῆς χύτρας. R.

422 Ε. πόλεις παίζειν εἶδος ἐστὶ πεττευτικῆς παιδιᾶς· μετῆκται δὲ καὶ εἰς παροιμίαν. R.

423 С. φαῦλον τὸ ῥάδιον, ὡς νῦν. εὔρηται δὲ σημαῖνον καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ κακὸν καὶ μοχθηρὸν καὶ τυχὸν καὶ μέγα. R.

424 Β. μεταλαμβάνειν] γρ. μεταβάλλειν. R.

426 Α. χαριέντως] εὐτραπέλως, σκώπτικῶς. R.

Ε. ὕδραν τέμνειν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμηγάνων εἰρημένη, διὰ τὰς τῆς ὕδρας κεφαλὰς ἄς τέμνων Ἡρακλῆς οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει, ταύτης ἀναδιδούσης ἄλλας ἀντὶ τῶν κοπτομένων κεφαλὰς. R.

427 Α. Δεῖφοι πόλις ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ πρὸς τῇ Φωκίδι. R.

429 Ε. δευσοπιὸν] ἔμμονον, δυσἀπόπλυντον, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν βαφέα. R.

Ε. ἑμμάτων] τριμμάτων, σμηγμάτων. τὸ δὲ σμηγμά ἐστὶ σποδός. R.

430 Α. Χαλάστρα πόλις τῆς Μακεδονίας καὶ λίμνη, ἐνθα τὸ Χαλαστραῖον νίτρον γινόμενον διὰ ἐνναετηρίδος πηγνυται, ὁμοίως δὲ καὶ λύεται. R.

Β. κονία σμηγμα, σποδός. R.

Δ. πραγματευώμεθα] φροντίζομεν· πρᾶγμα γὰρ καὶ ἡ φροντίς. R.

431 Α. ἐν] ἔνεστιν ἢ ἔστιν. R.

Ε. ἐπιεικῶς τὸ ἱκανῶς, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πάνν, καὶ παραδόξως, καὶ παρ' ἐλπίδα, καὶ μετὰ χρηστότητος, καὶ μετρίως ἢ συμμετρως. R.

432 С. εἰ γὰρ ὄφελον] εὐπτικὸν ἐπίρρημα. R.

С. τοῦ τοῦ] σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. R.

434 Α. πάντα τὰλλα μεταλλαττόμενα] ἀντὶ τοῦ πάσας τὰς ἄλλας τέχνας ἀμειβομένης ὑπ' αὐτοῦ μίαν, εἶτα ἑτέραν, εἶτα πάλιν ἄλλην καὶ ἄλλην. R.

436 Δ. χαριεντίζοιτο] εὐτραπελεύοιτο, σκώπτοι, ὡς Ἀριστοφάνης·

χαριεντίζει καὶ καταπαίζει ἡμῶν καὶ βωμολογεύει. R.

437 Α. διασαφητικὸν τὸ ἦ, ἀντὶ τοῦ ἦπερ, οἷον ἦπερ ταύτη. R.

439 Β. τῷ αὐτῷ] τῷ ἑαυτοῦ μέρει. ἡ μὲν γὰρ ἐπιθυμία ἄγει πρὸς τὸ πιεῖν, ὃ δὲ λόγος ἀνθέλκει. R.

440 Α. ἐμπλήσθητε] ὀφθαλμοὶ δηλαδὴ. R.

Β. τοῦ τοιοῦτου λέγει, τοῦ συμμαχεῖν τῷ λόγῳ τὸν θυμὸν. ὃ δὲ νοῦς οὗτος· ταῖς δὲ ἐπιθυμίαις σε κοινωνήσαντα ταῖς εὐλογίστοις, καὶ γινώσκοντά σε τοῦτο ἐκ τῆς πείρας, οὐχ ὑπολαμβάνω σε εἰπεῖν ὅτι ἦσθημαι ἐν ταῖς τοιαύταις ἀγαθαῖς ἡδοναῖς τὸν θυμὸν ἀντιπραττοντα ταῖς ἐπιθυμίαις, ὥσπερ ἐπὶ ταῖς τοῦ Διονυσίου ἀλόγοις ἡδοναῖς ἀντέπραττεν. R.

443 Δ. νεάτη ἦγονν νήτη ὑπερβολαίων ἢ ἐσχάτη χορδὴ τοῦ δις διὰ πασῶν συστήματος, ὑπάτη δὲ ἢ μετὰ τὸν προσλαμβανόμενον λεγόμενον φθόγγον πρῶτη χορδὴ τοῦ αὐτοῦ τοῦ δις διὰ πασῶν συστήματος. μέση δὲ καὶ αὐτὴ ἦτοι φθόγγος ἢ χορδὴ ἢ τελευταία μὲν τοῦ πρώτου διὰ πασῶν, ἀρχὴ δὲ τοῦ δευτέρου, ὡς εἶναι τούτων κοινὴν, ὡς Πτολεμαῖός τε φησι καὶ οἱ ἄλλοι μουσικοί. R.

Ε.

449 Α. ἦα δυσλλάβως τὸ ἐπορευόμεν. σὺν τῷ ἰῶτα γράφεται· οἱ γοῦν Ἴωνες ἦια λέγουσι, καὶ ἦισαν τὸ ἦεσαν· καὶ παρὰ Θουκυδίδη οὕτως ἀναγνωστέον· ὅτι ἀκμάζοντες ἦισαν ἐς αὐτόν. οἱ δὲ Ἴωνες ἦεσαν καὶ ἦισαν. R.

451 Α. Ἀδράστειαν] τρεῖς Μοῖρας εἶναι θυγατέρας Ἀνάγκης φασίν, Κλωθῶ, Λάχαι, Ἀτροπον, ἣν καὶ Ἀδράστειαν καλοῦσιν, ὅτι περ οὐκ ἂν τις αὐτὴν ἀποδράσειεν, ἢ ὅτι ἀειδράστεια

τις οἷον ἔστιν, ὡς αἰὲ δροῦσα τὰ καθ' ἑαυτήν, ἢ ὡς πολυδράστεια (πολλὰ γὰρ δροῦσα) τοῦ ἄλφα πλήθος δηλοῦντος ὡς ἐπὶ τῆς ἀξύλου ὕλης, ἢ δὲ αὐτὴ καὶ Νέμεσις λέγεται ἀπὸ τῆς νεμῆσεως, ὡς διαδροῦσα καὶ νέμουσα τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστω. R.

452 B. χαριέντων] νῦν τῶν ἐν ἔργῳ τὸ σκώπτειν ποιουμένων. R.

E. φιλοπαίμων Ἀττικῶς ὁ φιλοπαίμων. R.

453 D. νεῖ] νῦν κολυμβᾶ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ νῆθει. R.

D. νευστέον] κολυμβητέον. R.

D. δελφίνα] ὡς τὸν Ἀρίωνα δηλονότι τὸν Μηθύμναϊον. Μηθύμνα πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ, ἀφ' ἧς Ἀρίων, κηθαρωδὸς Περιάνδρου τοῦ Κορινθίου τυράννου. οὗτος ἰκανῶς ἔχων χρημάτων, ἐπιθυμία πλειόνων εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν ἤκειν, ἀφ' ὧν ἀπὸ τῆς τέχνης χρήματα συλλέξας πολλὰ εἰς Κόρινθον ἐπαναπλεῖ. ἐν ᾧ τῶν ναυτῶν διὰ τὰ τοῦδε χρήματα βουλομένων αὐτὸν ἀνελεῖν, τούτων μὲν ἐκείνοις, εἰ ἀφείεν, ἐξίστατο, πείθειν δὲ οὐκ ἔχων ἐδεῖτο αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλώρας ἄσαι βραχύν, εἶτα εἰς τὴν θάλασσαν ἄλλεσθαι. καὶ οἱ μὲν ἔδωκαν, ὁ δὲ ἄσας ἑαυτὸν ἔρριψε· δελφίς δὲ ὑποθεῖς ἑαυτὸν τῷ κηθαρωδῷ εἰς Ταΐναρον κομίζει τὸ τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον. περὶ ταύτης οὖν τῆς ἱστορίας ἐνταῦθα φησίν. R.

E. ἡ] διασαφητικόν, ὡς νῦν, ψιλούμενον καὶ περισπώμενον. ἔστι δὲ καὶ ἀπορηματικόν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐρωτηματικόν. εἰ δὲ βαρύνοντο, διαξεντικὸν δηλοῖ. R.

E. ἀνδρείως] ἀντὶ τοῦ θρασέως. R.

454 D. τὸ πρὸς αὐτὰ τεῖνον] τὸ ἐπιτήθειον. R.

455 C. ποπάνων] πλακουντίων πλατέων καὶ λεπτιῶν καὶ περιφερῶν. ἔψημα δὲ ἔστιν ὃ ἔνιοι ἐραῖον καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκύν. R.

456 C. εὐχαῖς ὅμοια] τὰ μὴ καθήκοντα· ἔστι γὰρ ὅτε καὶ τοιαῦτα εὐχόμεθα. R.

457 B. ἐνδύονται] γρ. ἀμφιέσονται. R.

460 C. σπαργῶσι] Ὀμηρος

οὐδάτα γὰρ σφαραγεῦντο.

τοὺς μαστοὺς πλήρεις ἔχουσι γάλακτος, καὶ σπαρᾶνται ὑπὸ θλίψεως, δέονται τε τοῦ ἐκκριθῆναι αὐτό. σημαίνει δὲ καὶ ὀργῶσι καὶ ὀργῶσι καὶ ταράττονται. R.

C. τίθειαι ταῖς τοὺς τίτους παρεχούσαις, τροφοῖς δὲ ταῖς τὸν ἄλλον ἀναδεχομέναις πόνον, αἱ καὶ τιθῆναι καλοῦνται, αἵτινες περιφέρουσι, προσπαίξουσι, καὶ τῆς ἄλλης τροφῆς τῆς μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν ἔχουσι. R.

464 E. βιαίων δίκη βίας δίκης διαφέρει. βιαίων μὲν γὰρ ἔστιν, εἴ τις βία ἐπεισελθὼν τι ἔλαβεν ἀλλότριον ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίων ἐκρίνετο. ἐν δὲ ταῖς σχολικαῖς ὑποθέσεσιν βίας ἔγκλημα ἔστι κατὰ τῶν κόρην ἀρπασάντων ἢ παῖδα ἐλεύθερον. σημειωτέον δὲ ὅτι βιαίων γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοί, καὶ οὐδεὶς βίας. αἰκίας δὲ δίκη ἔστιν, ὅταν ἐκ προχείρου πάθος τινὸς καὶ μὴ ἐκ προνοίας ἀδίκων τις ἄρξῃ χειρῶν. εἰσῆγετο δὲ πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα. R.

465 C. πορισάμενοι] κλέψαντες, ἢ τι τοιοῦτον. R.

C. οἰκέτας τοὺς οἰκείους, οὐχὶ δὲ τοὺς δούλους μόνον, ὡς ἢ νῦν συνήθεια. ἔστι καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἡ χρῆσις. R.

D. Ὀλυμπιονίκαι οἱ τοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶντες ἀγῶνας. μετὰ Πίσον γὰρ καὶ Πέλοπα καὶ Ἡρακλέα, τοὺς πρώτους διαθεμένους αὐτούς, ἡμελήθησαν ἐπὶ οὐκῶ καὶ εἰκοσὶν Ὀλυμπιάδας. Ἴφριτος δὲ καὶ Δυκοῦργος οἱ Ἡρακλεῖδαι καὶ Κλεοσθένης ὁ Κλεονίκου ἐπιγεγόμενοι, καὶ εἰς ὁμόνοιαν τοὺς Πελοποννησίους παρακαλοῦντες, πέμπουσι περὶ τοῦ ἀγῶνος ἐρωτῶντες εἰς Δελφοὺς. καὶ ὁ Ἀπόλλων γρὰ τοῦτον ἀνανεῶν, καὶ τοῖς νικῶσιν ἀθλον δίδουσι κότινον, ὃ ἔστιν ἐξ ἀργιελαιίας στέφανον. οἱ δὲ τοῖς Ἡλείοις ἐπιτρέπουσι διαθεῖναι τὸν ἀγῶνα· οὗτοι δὲ τοῖς Πισάταις. ἄγεται δὲ διὰ πέντε ἐτῶν μέσον τεσσάρων συντελούντων. Ἡλις δὲ καὶ Πίσα πόλις Πελοποννήσου, τριακοσίους σταδίου ἀλλήλων ἀπέχουσαι. R.

D. ἀναδοῦνται] ἀναπλέκονται, στέφονται. R.

E. οὐκ οἶδα ὅτου] τοῦ Ἀδαιμάντου δηλονότι. ἐξέκλιε δὲ τὸ τοῦ λόγου σκληρὸν διὰ τοῦ ἀορίστου. R.

467 C. ἀλλὰ σμικρὸν] ὁ νοῦς οὗτος· ἄρα, ὦ Γλαύκιον, ἡγεῖ οὐκ εἶναι μέγιστον κέρδος τὸ τοὺς μέλλοντας γενήσεσθαι παῖδας ἐμπειροπολέμους μετὰ χρόνον αὐτοπτεῖν ἢ μὴ τὰ περὶ πόλεμον; σχεδὸν δὲ τὸ Ὀμηρικὸν παραφράζει·
πρωτ' ἔλθων σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο,
Εὐφορβος. R.

C. οὐκοῦν] ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως, καθ' ὑπόκρισιν. R.

C. ὅσα ἀνθρώποι] ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀνθρωπίνην φύσιν· οἱ γὰρ θεοὶ πάντα ἴσασιν. R.

468 B. πάντων, ἔφη, μάλιστα] συγκριτικώτερον δοκεῖ μοι. R.

C. πλείστοι ἐκ τοῦ τοιούτου] ἀγαθοὶ πλείστοι ἐκ τοῦ τιμᾶσθαι. τὸ Ὀμηρικὸν δὲ λέγει·

ἔπει οὐκ ἄρα τις χάρις ἐστίν·

ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει.

D. ταῦτά γε] τοῦτο πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν βασιθεύτων Ὀμηρικῶν λόγων ἐν τοῖς πρώτοις. R.

469 C. ὅλη καὶ παντὶ διαφέρειν, παροιμία ἐπὶ τῶν πάντη διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὰ πράγματα καὶ ὅλα τυγχάνει ὄντα, καθ' ὃ συνεχὴ ἐστὶν ἑαυτοῖς, καὶ μέρη ἔχει, καθ' ὃ καὶ διωρισμένα τούτοις πᾶσιν ἐστὶ. τὸ οὖν πάντη διαφέρειν τινός, ἄτε δὴ καὶ καθ' ὅλον καὶ κατὰ μέρος τοῦδε πᾶν διενεγκόν, ὅλη καὶ παντὶ λέγεται διαφέρειν. R.

E. ἀπαιρέσεις τὰς ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ ἠττηθέντων ἀναλήψεις τῶν νεκρῶν σωμάτων παρὰ τῶν οἰκείων αὐτοῖς. R.

470 C. ἀπο τρόπου τὸ αἰτίας χωρὶς, πρὸς τρόπου δὲ τὸ κατ' αἰτίαν. R.

D. ἀλιτηριώδης πρὸς βίαν ποιουμένη, ἢ ἀμαρτανομένη, ἐκ τοῦ ἀλιτήριοι ὀνόματος παρηγμένη. κατὰ Διονύσιον γὰρ τὸν Ἀλικαρνασσία, λιμοῦ γενομένου Ἀθήνησιν οἱ πένητες προσφερόμενα ἄλευρα διήρπαζον· ἐλέχθησαν οὖν οἱ τοὺς ἀλοῦντας ἐπιτηροῦντες ἀλιτήριοι. διέτεινε δὲ τὸ ὄνομα, ὥστε καὶ ἐπὶ πάντων τῶν μετὰ βίας τι ποιοῦντων ἢ ἀμαρτανόντων λέγεσθαι. R.

472 B. μὴ διάτριβε] μὴ καθ' ὑπέροψιν λέγε. R.

473 A. ἀρ' οἷόν τε] ὁ νοῦς οὕτως· ἄρα ἀκριβῶς, ὡς ὁ λόγος ἀπαιτεῖ, ἐνδέχεται τοὺς ἀνθρώπους πράττειν, ἢ ἢ πράξις κατὰ φύσιν ἦττον ἀπτεται ἀληθείας ἢ περὶ ἢ λέξις καὶ ὁ λόγος; ἀλλ' ἐν μὲν τῷ οὐρανῷ εὐρίσκομεν καὶ κύκλον ἐν σώματι καὶ σφαῖραν καὶ τάξιν καὶ ἁρμονίαν καὶ ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα καὶ ἰσότητα καὶ ἀπλῶς πάντα σύμφωνα τῷ λόγῳ· ἐν δὲ γῆ τοῦτο γενέσθαι δυσχερές. R.

C. τί λέγει, ὅπερ ἐπὶ Μάρκου τοῦ φιλοσόφου, βασιλέως Ῥωμαίων, ἀπέβη. R.

D. κακῶν παύλα] τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. τοῦτο δὲ καὶ Εὐριπίδης λέγει·

πόλις γὰρ ἐστὶ πᾶσα τῶν ἡγουμένων.

475 A. Ἀθήνησι δέκα μὲν ἦσαν φυλαί, διήρητο δ' ἐκάστη τούτων εἰς τρία, εἰς τριττύας, εἰς ἔθνη, εἰς φρατρίας. οἱ οὖν ἐκάστης τριττύος ἄρχοντες τριττύαρχοι τε καλοῦνται καὶ τριττυαρχοῦσιν. R.

C. κακόσιτον] καπόχυμον, βεβλαμμένον. R.

D. Διονύσια ἐορτὴ Ἀθήνησι Διονύσῳ ἤγρετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροῦς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ἀθήναια μηνὸς Μαίμακτηριῶνος, τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλεφθολιῶνος. R.

E. παίδων αἰνίγματι] Κλειάρχου χοίφος· αἰνός τις ἐστὶν ὡς ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθ' ἰδῶν τε κοῦκ ἰδῶν, ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην λίθῳ τε κοῦ λίθῳ βάλου τε κοῦ βάλου.

Ἄλλως.

ἄνθρωπος οὐκ ἀνθρώπος, ἀνθρώπος δ' ὄμως,

ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὄμως,

ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην

λίθῳ βεβαῖον τε κοῦ λίθῳ διώλεσεν.

νυκτερίδα ὁ εὐνοῦχος νάρθηκος κισήρει. R.

ς.

485 B. φιλοτίμων καὶ ἐρωτικῶν] ὅτι ἔλεγεν ὅτι τριττυαρχοῦσιν οἱ φιλοτίμοι πολλάκις, καὶ οἱ ἐρωτικοὶ συμπάσχοντες μελιχλάρους καλοῦσι τοὺς ὄχρους. R.

C. ἐκόντας εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἐθελουσίους. τὸ δ' εἶναι παρέλκει Ἀττικῶς. R.

486 A. ἀνελευθερία ἐστὶν ἕξις φανύλη περὶ χρήματα, μὴ ἀναλίσκουσα ταῦτα εἰς ἃ δεῖ καὶ ὅσα δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. μικρολογία δὲ ἐστὶ φειδωλία, περὶ χυδαίων τινῶν ἢ φροντίδα ἢ συλλογὴν ποιουμένη. μεγαλοπρέπεια ἐστὶν ἕξις βελτίστη περὶ δαπάνας, ἃς τῷ μεγάλῳ καὶ πρόποντι γίνεσθαι προσήκει. R.

487 B. πρὸς μὲν ταῦτα] ὁ νοῦς οὕτως· οἱ πολλοὶ τῶν ἀκούοντων ταῦτα, διὰ τὸ μὴ εἶναι διαλεκτικώτατοι, ἐπιστομίζονται φρόδιως ὑπὸ σοῦ, ὦ Σωκράτες, ὄντος δεινοῦ ἐν διαλεκτικῇ. καὶ

σὺ μὲν οὐκ ἀληθῆ λέγεις ταῦτα λέγων, ἐκεῖνοι δὲ ἀδυνατοῦσιν ἐλέγχειν σε. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν μὴ τολμῶντες πρὸς σὲ ἀντιλέγειν σιωπῶσιν· αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα ἐναργῶς φαίνεται μὴ συμφωνοῦντα τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις. R.

D. ἀλλοκότους] ἐξηλλαγμένους, ἐναντίους, ξένους, πλημμελεῖς, ἀλλοφρεῖς. R.

488 A. εἰκάζω τὸ ὁμοίῳ, καὶ τὸ εἰκονίζω τὸ αὐτὸ δηλοῖ. χρητὰ δὲ τῇ λέξει ὅ τε Ξενοφῶν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ἄλλοι. R.

C. ἄλλοι μᾶλλον] πείθωσιν, ἀπὸ κοινοῦ. R.

C. μανδραγόρα] ὑπνωτικὸς ὁ καρπὸς τοῦδε τοῦ φυτοῦ. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν πραγματείᾳ τὴν ῥίζαν τοῦδε ξυσθεῖσαν τε καὶ ὄξει δευθεῖσαν πρὸς τε τὰ ποδαγωγικά καὶ πρὸς ὑπνον μᾶλλον εἶναι χρησίμην φησί, καὶ δὴ πρὸς φίλτρα. διδόασιν δὲ ἐν οἴνῳ ἢ ὄξει. R.

E. ἀδολέσγην] μακρολόγον, φλύαρον. R.

489 C. κομψευσάμενος] πανουργευσάμενος. κομψευσάμενον τὸν Εὐβουλὸν φησιν, ὃς ὑπὸ Σωκράτους ἐρωτηθεὶς· ὦ Εὐβουλε, σοφὸς ἐθέλεις εἶναι ἢ πλούσιος; ἔφη πλούσιος· τοὺς γὰρ σοφοὺς ὄραν ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις καθευδόντας. πρὸς δὲ τὸν Σωκράτη πάνυ ἀγγίως εἰπεῖν· οἱ μὲν σοφοί, ὦ Εὐβουλε, ἴσασιν ἂν δέονται, τῆς πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαίων χρείαν γὰρ χορηγίας, ἣς οἱ πλούσιοι, εἰ βούλοιντο, χορηγοί· αὐτοὶ δ' οὔτοι οἱ πλούσιοι οὐκ ἴσασιν· τῆς ἀνθρωπίνης γὰρ ἀρετῆς, ἢ διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν σοφῶν τῷ βουλομένῳ παντὶ οἷα τ' ἐστὶ παραγίνεσθαι. R.

490 E. πολλοί, φησίν, ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν ἐγένοντο πονηρότατοι· μικρὰ δὲ τις αὐτῶν μοῖρα καὶ ὀλιγιστοὶ ἐκφεύγουσι τὴν φθορὰν ταύτην, καὶ οὐ γίνονται πονηροί, ἀχρηστοὶ δὲ ὅμως. R.

E. τὸ ἐξῆς· καὶ μετὰ τοῦτο αὖ τὰς τῶν ψυχῶν φύσεις, τὰς εἰς τὸ τῆς φιλοσοφίας ἐπιτήδευμα καθισταμένας καὶ μιμουμένας τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν πράξεις, δεῖ θεάσασθαι, οἷα οὐσαί εἰς μείζον ἑαυτῶν ἐπιτήδευμα ἀφικόμεναι, πλημμελοῦσαι ψόγον κατὰ τῆς φιλοσοφίας προσῆψαν. R.

493 A. οὔτοι] οἱ δημαγωγοί, οὓς σοφιστὰς μεγίστους ἄρτι ἔλεγεν. R.

A. διὰ τοῦ θρήματος ἐξετραγώδησε τὴν ἀλογίαν τῶν τοιούτων ὄχλων. R.

D. τούτοις] τοῖς ἰδιώταις, τοῖς ἀπαιδέυτοις. R.

D. Διομηδεῖα ἀνάγκη, παροιμία ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τιπραττόντων εἰρημένη, ἀφ' ἱστορίας τοιαύτης, ἣς καὶ Ἀριστοφάνης μὲνηται ἐν Βατραχίοις, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ Παλλὰδιον κλέψαντες ἐξ Ἴλλου νυκτὸς ἐπανήσαν ἐπὶ τὰς ναῦς σελήνης ὑποφαινούσης, φιλοτιμούμενος δ' Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ μόνου δόξει γενέσθαι τὴν πράξιν, ἐπεχείρησε τὸν Διομήδεα μετὰ τοῦ Παλλὰδιου προηγούμενον ἀνελεῖν. ὁ δὲ κατὰ τὸ τῆς σελήνης φῶς τὴν κατ' αὐτοῦ θεασάμενος τοῦ ἐπιφερομένου ξίφους σκιάν, συλλαμβάνει τε τὸν Ὀδυσσεῖα, καὶ τὰς χεῖρας τοῦδε συνδεῖ, προελεῖν τε κελεύει, καὶ τύπτων αὐτοῦ πλατεῖ τῷ ξίφει τὸ μετάφρετον ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παραγίνεται. R.

494 B. ἄλλως] μάλιστα, ὡς νῦν, ἢ μάτην, ἢ κατὰ ἄλλου τρόπου. R.

495 E. ἀποτεθρομμένοι] ἀπηγορευμένοι. εἴρηται κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ἃ ἐστὶ βοτάνη τις ἀγρία καὶ ἀγρονος. R.

E. οἶμαι βαναυσίας ἐνταῦθα κοινότερον λέγεσθαι τὰς κατὰ τὰς τέχνας ἀναστροφάς, ἀπὸ τῶν διὰ πῦρὸς ἐργαζομένων τεχνῶν εἰρημένας (βαῦνος γὰρ ἢ κάμινος), οὐ μὴν βαναυσίαν ἐν τούτοις λέγειν ἥτοι ἀπειροκαλίαν, ἣν ἀμφοτέρω μὲν οὕτως Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Νικομαχείοις ἠθικοῖς καλεῖ, ἐν τοῖς μεγάλοις δὲ σαλαωνίαν. ἐστὶ δὲ περὶ χρημάτων δαπάνης ὑπερβολή, ἔλλειψις δὲ μικροπρέπεια· ὡν μεγαλοπρέπεια μεσοτῆς ἐστίν. R.

497 E. εἰπόντος Ἀδεμάντου ὅτι τέλος ἐχέτω τὰ περὶ τούτων, ὁ Σωκράτης φησὶν ὅτι κωλύομαι ὑπακούσαι σοὶ βουλόμενος, ἀλλ' οὐ δύναμαι· ἔτι γὰρ δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἀναγκαίως. R.

498 A. Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος, φυσικὸς ὢν, ἔλεγεν ὅτι ὁ ἥλιος ἐν τῇ δυτικῇ θαλάσῃ ἔλθων καὶ καταδύς ἐν αὐτῇ σβέννυται, εἶτα διελθὼν τὸ ὑπὸ γῆν καὶ εἰς ἀνατολὴν φθάσας ἐξάπτεται πάλιν, καὶ τοῦτο αἰεὶ γίνεται. Ἄλλως. Ἡράκλειτος Βαθέωνος, Ἐφέσιος, μεγαλόφρων γεγονὼς καὶ ὑπερόπτης παρ' ὄντινον. οὗτος τὸ τοῦ ἡλίου ἔλεγεν εἶναι σῆμα σκαφοειδὲς καὶ ὑπόκυρτον, καὶ τὴν ἔκλειψιν αὐτοῦ συμβαίνειν κατὰ τὴν τοῦ

σκαφοειδοῦς στροφῆν, ὥστε τὸ μὲν κοῖλον ἄνω γίνεσθαι, τὸ δὲ κυρτὸν κάτω πρὸς τὴν ἡμετέραν ὄψιν. ἀλλὰ μὴν καὶ Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον κατὰ σβέσειν τὴν ἡλιακὴν ἐκλείψιν λέγειν γίνεσθαι φασί, καὶ πάλιν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἀνίσχειν αὐτόν. R.

B. διὰ τῆς εἰωθυίας εἰρωνείας Σωκράτης νῦν λανθανόντως ὑποτίθεται ἡμῖν, ὅτι δεῖ τοὺς νέους μερικκιώδη φιλοσοφίαν μαθηάειν. λέγει δὲ τὴν μαθηματικὴν· οἰκεία γὰρ αὕτη τοῖς νέοις θεοῖς. καὶ γὰρ δι' αὐτῆς τὰς κινήσεις τῶν νέων θεῶν διδασκόμεθα. ἢ δὲ διαλεκτικὴ τοῖς τοιούτοις ἀνδράσιν ἐπισφαλῆς. καὶ ὁ Πλατῖνος τοιοῦτο λέγει τὸ παραδοτέον τοῖς νέοις τὰ μαθήματα πρὸς συνεδισμόν τῆς ἀσωμάτου φύσεως. R.

D. εἰς μικρὸν] ἀντὶ τοῦ εἰς μέγαν, εἰρωνικῶς. R.

D. οὐ γὰρ πώποτε εἶδον] πικρὸν τὸ λέγειν ὅτι ἔργω μὲν τὰ νῦν λεγόμενα καλῶς οὐκ εἶπον οἱ πολλοί, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοιαῦτα ῥήματα εἶδον. καὶ γὰρ ὁ Θουκυδίδης, ἐπιπλήττων τοὺς Ἀθηναίους, λέγει ὅτι ὑμεῖς θεαταὶ μὲν ἐστέ τῶν λόγων, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων. τὸ δὲ ἐξεπίτηδες ἀντὶ τοῦ ἐκ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας πιθανῶς συντεθέντα. καὶ τὸ πολὺ μᾶλλον ἔμφρασιν πολλὴν ἔχει τῆς τῶν πολλῶν ἀφροσύνης, καὶ τὸ ὁμοιωμένα ἀλήλοις εἶναι τὰ τοιαῦτα ῥήματα καὶ οὐχὶ τοῖς οὖσιν ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἔξης, ὅτι ἄνδρα ὁμοιωμένον ἀρετῆς ἔργω πρῶτον, εἶτα λόγῳ, οὐκ εἶδον οἱ τοιοῦτοι. R.

E. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὡσπερ νῦν] εἰρωνικῶς. ἢ γὰρ ἀλήθεια αὐτομάτως ὡς εἰπεῖν συνέρχεται· οὐ γὰρ ἀγράφω γραμματεῖα ἔοικεν ἢ ψυχῇ. R.

E. ἑτέρα] ἀριστοκρατουμένη. R.

499 A. τὰ δὲ κομψὰ] δεῖ πορίσασθαι ἐκ τούτων ὅτι ἢ τῆς ἀληθείας εὐρεσις αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἐστὶν αἰρετὴ καὶ οὐ πρὸς ἄλλο σκοπεῖ, ἀλλὰ μόνον ἢ γνώσις αὐτῆς ἀρκεῖ πρὸς εὐδαιμονίαν. R.

B. κατήκοοι] ἀντὶ τοῦ κατακουόμενοι. R.

C. εὐχαῖς ὅμοια] τοῦτο καὶ κενὴν φασὶ μακαρίαν. R.

E. ὅτι ἐνμετάβολον τὸ τῶν πολλῶν πλήθος, δηλοῖ καὶ Ὅμηρος ἀπεικάζων τὴν ὀρμὴν αὐτῶν κύμασι παντοίων ἀνέμων καὶ τοῖς τοιούτοις. ἀλλὰ καὶ νῦν τοῦτο λέγει, ὅτι κὰν λόγῳ τις αὐτοῖς ἐνδείξηται τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν, κὰν αὐτῶ ἔργῳ τοιοῦτος ἢ φαινόμενος, ῥαδίως ἂν πείσει αὐτούς, καὶ τοσοῦτῳ ὄσῳ

ὄσῳ ἂν εἴεν πλείους. καὶ γὰρ οἱ πλείους μᾶλλον τῇ τῆς ὕλης ἀτάξια ἀναλογοῦσι, καὶ μᾶλλον εὐάλωτοι πρὸς ἑκάτερα, ἢ περὶ οἱ ὀλιγώτεροι. R.

500 A. οὐκοῦν] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν. R.

D. οὐ προσῆκον ἐπεισκευομακότας] οὐ προσηκόντως εἰσεληλυθότας. R.

503 A. βασανίζομενον οὐ τὸν αἰκίζομενον καὶ τιμωρούμενον σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸν ἀνακρινόμενον καὶ ἐλεγχόμενον καὶ δοκιμαζόμενον ἢ διὰ λόγων ἢ πραγμάτων, οἷός τις ἐστίν, ἀπὸ λίθου γένους τινὸς καλουμένου βασάνου, ᾧ τὸ καθάρων χροσίον δοκιμάζεται. R.

B. ὄκνος] ἀνάδυσσις, εὐλάβεια, ἀναβολή. R.

504 D. ὑπογραφήν] ὅτι τὸ πρὸ ὀλίγου τὸ ἀνδρείκελον ἐνεγραφεν καὶ θεοεικελον ἐν τῷ πίνακι. R.

505 A. πολλάκις ἀκήκοας] ἀπειράκις γὰρ ἢ αἰθίος ψυχῇ ταῦτα καὶ ἤκουσεν καὶ ἐπελάθετο. R.

506 B. πάλαι καταφανῆς] ἐξ αἰδίου γὰρ αἱ ψυχαὶ ἀλλήλας γινώσκουσι. διὰ τὸ ὄρεκτὸν εἶναι τὸν νοῦν καὶ τὴν ἐπιστήμην κατὰ φύσιν αὐταῖς, καὶ τὸ δοξαστὸν ὡς ἐπίκτητον ἀποπέμπεσθαι, οὐκ ἀποχρήσει αὐταῖς ἢ δόξα. R.

D. παρ' ἄλλων] παρὰ τῶν κρείττωνων ἡμῶν γενῶν. R.

D. ἀρκέσει] τὸ γὰρ θεῖον πᾶν οὐ μόνον ἀνταρκῆς ἀλλὰ καὶ ἱκανόν. R.

D. ὅπως μὴ] ἑλλιπῆς ἢ φράσις· τοῦτο δὲ ἔθος Ἀττικόν. λείπει γὰρ τὸ σκόπει ἢ τι τοιοῦτο. R.

D. ἐάσωμεν] παρὰ γὰρ τὴν τῶν καταδεεστέρων ἀνεπιτηδειότητα τὰ κρείττονα ἀδυνατούσιν ἐνεργεῖν. R.

507 C. οὐ πάνυ] οὐδαμῶς. R.

509 B. τὸ γελοίως δια τὴν ὑπερβολὴν. ἀσύγκριτον γὰρ τὰ γὰθὸν ἀπλῶς πρὸς πάντα. τὰ γὰρ κρείττονα ἡμῶν γένη διαπορθμεύουσι τὰ παρὰ θεῶν εἰς ἡμᾶς ἀγαθὰ. ἢ δὲ θεῖα ἀνάγκη τῇ θεῖα βουλήσει ἢ αὐτῇ, καὶ ὅμοιον ἢ τε αἴρεσις τῷ κλήρω, καὶ τὸ ἐλέσθαι τῷ λαγεῖν, καὶ τὸ εἶναι τῷ ἐνεργεῖν, καὶ τὸ βούλεσθαι τῷ δύνασθαι, καὶ εἶναι ἀπλῶς ἐν θεῷ πάντα ἐνιαίως. Ἄλλως τὸ γελοίως ἤγουν ἐγκοσμίως. οἱ γὰρ νέοι καὶ ἐγκόσμοι θεοὶ τοῦτο αἰνίττονται. παίγιμον γὰρ τὸ σωματικὸν πᾶν τοῖς νοητοῖς παραβαλλόμενον. τὸ δὲ παίζειν καὶ γελᾶν τῶν νέων οἰκείον. καὶ τὸ

ἄσβεστος δ' ἂν ἐνώστο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν
περὶ τῶν ἐγκοσμίων εἴρηται θεῶν. ὁ γοῦν Γλαύκων ἀναλόγως
ἐγκοσμίῳ προσώπῳ εἰκότως γελοῖως λέγει. τὸ δὲ Ἄπολλον οὐ-
κείον τῷ τε ἡλίῳ εἰς ταυτὸν ἐρομένῳ τῷ Ἄπόλλωνι, καὶ τῷ λέ-
γοντι ἐπιγνόντι τὸν ἑαυτοῦ βασιλέα ἡλίον καὶ Ἄπόλλωνα τὸν
αὐτόν. R.

C. Ἄπολλον] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν, ὡς τὸ Ἡράκλεις. R.

D. Σχόλιον ἐκ τῶν Ἀρχύτου καὶ Βροντίνου καὶ Ἰαμβλίχου
ἐπιτημηθέν. Γραμμὴν διχα τὸ πρῶτον τετημημένην, εἴτε εἰς ἴσα
τιμήματα κατ' Ἀρχύταν καὶ τὸν Χαλκιδέα Ἰαμβλίχον, εἴτε καὶ εἰς
ἄνισα, ὡς ἐν τῶν τισὶν ἀντιγράφων τοῦ Πλάτωνος εὕρηται, τὰ
ὄντα πάντα δηλοῦσθαι εἰς δύο κατὰ πρῶτην διαίρεσιν τεμνό-
μενα, τὸ νοητὸν δηλονότι καὶ ὁρατόν. εἰ μὲν εἰς ἴσα, διὰ τε τὴν
τῶν λόγων μετουσίαν καὶ τῶν εἰδῶν, καὶ τὴν τῶν μετεχόντων
πρὸς τὰ μετεχόμενα ὁμοιότητα, καὶ τῷ τὴν ἀναλογίαν τὴν αὐτὴν
πῶς εἶναι ἐπ' ἀμφοτέρων· εἰ δὲ εἰς ἄνισα, ὡς ἐν ἄλλοις εὕρηται,
διὰ τὴν τῶν νοητῶν πρὸς τὰ αἰσθητὰ ἴσως ὑπεροχὴν καὶ ἀνο-
μοιότητα. ὅσον ἐκάτερον αὐτὸ εἰς δύο ἀνὰ τὸν αὐτὸν διηρησθαι
λόγον, τῷ τὴν γνωστικὴν δύναμιν δι' ὅλου ὁμοιεῖν πρὸς ἑαυτὴν
εἶναι. τὸ μὲν γὰρ ὁρατὸν εἰς εἰκόνας καὶ ὧν εἰσὶν εἰκόνες, τὸ δὲ
νοητὸν εἰς τὰ διανοητὰ καὶ τὸ ἰδίως νοητὸν διακρίνεσθαι. καὶ
εἰκόνας μὲν σκιὰς τε καὶ τὰ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ κατόπτροις καὶ
ἄλλως πυκνοῖς καὶ λεῖοις καὶ φανοῖς ξυριστάμενα εἰδῶλα τε καὶ
φαντάσματα εἶναι, ὧν δ' εἰσὶν εἰκόνες, αὐτὰ δηλονότι τὰ αἰσθητὰ
σώματα, ζῷα τε καὶ φυτὰ καὶ τὰ παραπλήσια· καὶ διανοητὰ
μὲν τὰ μαθηματικά τε καὶ ἐπιστητὰ γένη, γεωμετρίας, ἀστρο-
νομίας καὶ τὰ τούτοις ἀδελφά, νοητὰ δὲ τὰς ἰδέας τε καὶ ὄντως
οὐσας οὐσίας. ἀνάλογον οὖν ἔχειν ὡς τὰ εἰκαστὰ πρὸς τὰ αἰ-
σθητὰ τε καὶ φυσικὰ σώματα, οὕτω τὰ διανοητὰ πρὸς τὰ νοητὰ.
εἰκόνας τε γὰρ τῶν νοητῶν εἶναι τὰ διανοητὰ, ὡς τὰ εἰκαστὰ
τῶν αἰσθητῶν, τὰ τε αἰσθητὰ καὶ νοητὰ τῇ μᾶλλον καὶ ἥττον
ἀληθείᾳ τῶν εἰκασθέντων καὶ διανοητῶν διορίσθαι· τὰ μὲν
γὰρ μᾶλλον τὰ δὲ ἥττον ἀληθῆ εἶναι. καθ' αὐτὰ μὲν γὰρ καὶ
οὐκ ἐν ἄλλοις ὑφεισθῆναι τὰ αἰσθητὰ, σκιὰς δὲ καὶ εἰδῶλα τοῖς
αἰσθητοῖς παρῆφιστασθαι, ἐν ἐκείνοις καὶ οὐ καθ' αὐτὰ ὄντα·
καὶ διὰ τοῦτο ἐκείνων ὑποσπασθέντων μηδὲ ταῦτα φαίνεσθαι
ἔτι. εἶναι δὲ καὶ ταῦτα αἰσθητὰ μὲν τῷ γένει, ἅτε δὴ τῇ αἰσθη-

σει ὑποπίπτοντα, εἰκαστὰ δὲ μᾶλλον καὶ δοξαστὰ εἶναι. οὕτω δὲ
καὶ τὰ διανοητὰ τῶν νοητῶν εἶναι εἰκόνας καὶ εἰδῶλα, ἅτε μηδὲ
αὐτὰ κρυφίως ἀλλ' ἐξ ἀφαιρέσεως ὄντα, καὶ πρὸς τὰ καθ' αὐτὰ
τε καὶ ὄντως ὄντα, τὰ νοητὰ δηλονότι, τὴν ἀναφορὰν ἔχοντα.
διὸ καὶ τὴν ψυχὴν τὰ μὲν αἰσθητὰ καὶ νοητὰ πρῶτὰ τε καὶ ἀν-
τόθεν γινώσκειν, ὥσπερ καὶ ὑφίσταται πρῶτα, τὰ δὲ εἰκαστὰ καὶ
διανοητὰ δεύτερα, ὡς καὶ δεύτερα ὑφίσταται. ὥσπερ γὰρ οὐ
μένει ἐν τοῖς εἰκαστοῖς τῇ δόξῃ ταῦτα περιλαβοῦσα, ἀλλὰ ζητεῖ
τὰ καθ' αὐτὰ ὑφιστάμενα, οἷς ἔπεται τὰ εἰκασματα, οὕτω καὶ τὰ
ἐπιστητὰ καὶ διανοητὰ θεωροῦσα καὶ διανοομένη ὅσον τρίγωνον
ἰδρῶμένον διάμεσον καὶ τὰ παραπλήσια, οὐ περὶ τούτων
διανοεῖται, ἀλλ' ἐκείνων περὶ οἷς ταῦτα εἰσὶν. ταῖς τε γὰρ εἰκόσι
τὰ περὶ τὰ μαθήματα γένη εἶναι ἀνάλογον, καὶ τὴν αὐτῶν γινώ-
σκειν ταῖς τῶν εἰδῶν εἰκασίας ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα. ἀπὸ τε γὰρ
τῶν νοήσεων τὴν τῶν μαθηματικῶν γινώσκων λαμβάνειν τὴν ἐνέρ-
γειαν, καὶ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ μαθηματικά ὡς εἰκόνας μετα-
βαίνειν, ὑποθέσεις τε ἀναποδείκτους ἑαυταῖς ὑποτιθεμένην λό-
γον οὐδένα οὐδενὶ ἀξιῶν διδόναι, ὡς παντὶ φανερόν, ἐκ τοιού-
των τε ὑποθέσεων ὡς ἀρχῶν οὐκ ἐπ' ἀρχὴν ἀλλ' ἐπὶ τελευτὴν
εἶναι, αὐτὰ σκεπτομένην τὰ μαθηματικά τῇ διανοίᾳ. τῶν νοη-
τῶν δὲ γε τῶν λόγων μετὰ τῆς τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμεως καὶ
τῆς τελείας διαλεκτικῆς τῇ νοήσει προσχωμένην ἀπτεσθαι ἐξ
ὑποθέσεων ὡς οὐκ ἀρχῶν (οὐδὲν γὰρ ὅ τι ἐκείνων εἶναι ἀρχὴν)
ἀλλ' ὅπερ καλοῦνται ὑποθέσεων καὶ ἐπιβάσεων ἐπ' ἀρχὴν τὴν
ἀνυπόθετον εἶναι, ἧς μηδὲν ἔτι δηλονότι προὑποτίθεται, ἅτε καὶ
μηδὲν ὄν, ὃ ἂν εἴη πρὸ ἐκείνης. καὶ κείθεν αὐτὸ ἐπὶ τελευτὴν καὶ
τὰ διανοητὰ κατείναι, οὐδενὶ προσχωμένην αἰσθητῶ, ἀλλὰ τοῖς
νοητοῖς αὐτοῖς εἶδеси δι' αὐτῶν. ὥσπερ δὲ ἔχει τὰ πράγματα ἀλη-
θείας τε καὶ μὴ, οὕτω σαφηνείας τε καὶ μὴ τὰ περὶ αὐτὰ καταγι-
νόμενα τῆς ψυχῆς ἔχειν πάθη. εἶναι δὲ ταῦτα τέτταρα, νοῦν,
διάνοιαν, πίστιν καὶ εἰκασίαν, ἐπὶ τέτταρσι τούτοις πράγμασι,
νοητοῖς, διανοητοῖς, αἰσθητοῖς τε καὶ εἰκαστοῖς· ὧν νοῦν μὲν
καὶ αἰσθησὶν ἀρχὰς εἶναι τοῦ λόγου, ὡς ἐν τῷ περὶ νοῦ τε καὶ
αἰσθήσεως Ἀρχύτα δοκεῖ, τέλη δὲ ἐπιστήμην καὶ δόξαν, ὡς ὑπὸ
μὲν ἐκείνων ἀποτελουμένων καὶ κείθεν ὀρωμένον, κατιόντος δὲ
καὶ τελευτῶντος εἰς ἐπιστήμην καὶ δόξαν. καὶ τοιαῦτα μὲν εἶναι
τὰ γένη τῶν ὄντων, τοσαῦτα δὲ καὶ τὰ τούτων κριτήρια. R.

Z.

P. 514 A. Ἀττικοὶ καὶ τὸ ἰδέ οὕνοῦσι καὶ τὸ λαβέ καὶ τὸ φαγέ, ὁμοίως τῷ ἐλθέ, εὐρέ, εἰπέ. R.

516 E. γνωματεύοντα] διακρίνοντα, διαγινώσκοντα ἀριβῶς. R.

517 C. ἐνταῦθα] ἐν τῷ νοητῷ. R.

518 B. μετρίως] ἀντὶ τοῦ ἐπιεικῶς πάνυ. R.

519 C. Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν δ' Γεωγραφουμένων φησὶ τὰς μακάρων νήσους ἔξ τὸν ἀριθμὸν ἐν τῇ ἐντὸς Λιβύῃ κατὰ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. R.

520 B. τοιοῦτοι γινόμενοι] οἱ φιλόσοφοι. R.

521 A. εἰ μὲν εὐροῖς, φησὶ, βίον ἀμείνω φιλοσόφου βίου. λέγει δ' ἂν θεοῦ μόνον· καὶ γὰρ θεὸς ἀμείνων φιλοσόφου μόνος. R.

C. οστράκου περιστροφή] παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιοῦντων λεγομένη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα παιδιᾶς. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμῶντων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων. R.

525 D. τοὺς περὶ ταῦτα δεινοὺς] τοὺς ἀριθμητικούς. R.

E. αὐτὸ τὸ ἐν] τὴν μονάδα τὴν παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς. R.

526 B. ὀξεῖς] οἶος ἦν Θεαίτητος. R.

C. μείζω πόνον παρέχει μανθάνοντι] ἴσως τοῦτο βούλεται λέγειν ὁ Πλάτων, ὅτι τῶν μετὰ πολλοῦ πόνου κατορθουμένων τεχνῶν οὐκ ἔστιν οὐδεμία τοιανύτη εὐκόλος ὡς ἡ ἀριθμητικὴ. R.

B. οὐ δέον] ἀντὶ τοῦ οὐ δέοντως, Ἀττικῶς. R.

D. ἡδύς] εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομαρούς. R.

D. ἐκάστου] ἐκάστου ἀνδρὸς τοῦ μανθάνοντος. R.

529 C. δίκην] νῦν τιμωρίαν. R.

D. Δαίδαλος ὁ Εὐπαλάμου καὶ Φρασιμήθης, ἀγαματοποιὸς ἀριστος. R.

530 A. ὁ τῷ ὄντι, φησὶν, ἀστρονομικὸς τὸν μὲν ὁρῶμενον οὐρανὸν βλέπει τε καὶ θαυμάζει διὰ τῆς εὐτάκτου κινήσεως τὸν δημιουργόν, ἄτοπον δὲ ἠγήσαιτ' ἂν ἐξονηγίξιν καὶ λιπαρῶς τοῖς φαινομένοις κεγήναι καὶ παντὶ τρόπῳ ζητεῖν τὰς κινήσεις αὐτῶν λεπτομερῶς. R.

D. ἄτα παγῆναι] περὶ μουσικῆς, ἢ ἔστιν ἀντίστροφος

ἀστρονομίας· ἢ μὲν γὰρ ὄψει, ἢ δὲ ἀκοῇ πέπηγεν· λέγει δ' οὐ τὴν τοῦ ἀλόγου ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ τὴν κατὰ Πυθαγόραν ἐν λόγῳ καὶ θεωρηματι. R.

531 B. κολλόπων] κολλάβων. οὕτω δὲ λέγονται τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια, περὶ ἃ εἰλοῦνται αὐταί. τὸ γὰρ νοτιαῖον τοῦ τραχήλου τοῦ βροῦς μέρος κόλλωψ καλεῖται, διὰ τὸ εἰς κόλλαν εὐθετεῖν. R.

532 A. διαλεκτικὴν τὴν διακριτικὴν τῆς πραγματικῆς, οὐ τὴν νῦν λεγομένην. R.

533 E. πρώτην μοῖραν] τὴν τῶν νοητῶν, τὴν τῶν μαθηματικῶν, τὴν τῶν φυσικῶν, τὴν τῶν τεχνικῶν. R.

534 D. ἐπικαταδαρθάνειν] ἐπικατακοιμίζεσθαι. R.

E. θριγκὸς] περίφραγμα, στεφάνη, τειχίον, περίβολος. R.

535 B. δριμύτητα] ὀξύτητα, σφοδρότητα, θερμότητα, ταχύτητα. R.

536 B. ἄρρατον] ἰσχυρόν, στερεόν, ἢ δυσκίνητον. R.

C. προπεπληκισμένην] ὑβρισμένην, ἠδικημένην, διασυσυρμένην, ἐξουθενημένην. R.

C. Σόλωνι] τούτου γὰρ τὸ αἰεὶ γηράσκω πολλὰ διδασκόμενος. R.

537 A. εἰς ἀριθμὸν] ὡς Ὅμηρος· ἐν ἀνδρῶν ἕξει ἀριθμῷ. R.

H.

P. 544 B. ὥσπερ παλαιστῆς] ἔθος γὰρ τούτοις, ὅταν πέσωσιν ὁμοῦ, ὡς μηδένα ἐπιπεσεῖν τοῦ λοιποῦ, πάλιν ἐγεσθέντας ἐφ' ὁμοίῳ συμπλεκῆναι σχήματι, ὅπερ τὴν αὐτὴν εἶπε λαβῆν. R.

D. ἐκ θρυός] τὸ ἐν τῇ τ τῆς Ὀδυσσεΐας Ὀμήρῳ ὑπὸ Πηνελόπης ῥηθὲν Ὀδυσσεὶ ἀναγνωριζόμενῳ αὐτῇ ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν πολιτειῶν παραφθεῖται. ἔστι δὲ τὸ

οὐ γὰρ ἀπὸ θρυός ἔσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρας.

οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐκ θρυῶν καὶ πετρῶν τοὺς πρὸ αὐτῶν γεννηθῆναι ὑπελάμβανον, διὰ τὸ τὰς τικτούσας εἰς στελέχη καὶ σπῆλαια τὰ βρέφη ἐκτιθέναι, ἐπεὶ καὶ τὰς μίξεις κατὰ τὰς ἐρημίας ἐποιούντο οἱ πάλοι ἀνθρώποι, θρυῶν ἢ πετρῶν πλησίον. R.

546 A. τὰ φυτὰ διέστησε τῶν ζώων οὐ τῷ αἰσθητικῷ περιπατητικῶς (οἶδε γὰρ καὶ φυτῶν αἰσθησιν), ἀλλὰ τῷ ἐγγείῳ,
PLATO VI. 23

τουτέστι τῷ μονίμῳ, ὡς κατερορίζωμενα ἐν γῆ, τὰ δὲ τῷ ἐπιγείῳ, ὃ ἔστι τῷ πορευτικῷ, ὡς φερόμενα ἐπὶ γῆς. R.

A. εἰ ὁ πᾶς χρόνος αἰωνός ἐστι τοῦ παντός εἰκῶν· λέγεται γὰρ καὶ ὁ αἰὼν πᾶς. τὸ μὲν οὖν παράδειγμα τὸν ἅπαντα αἰῶνά ἐστι, μέτρον δ' ὁ πᾶς αἰὼν. μέτρον ἄρα καὶ ὁ πᾶς χρόνος. ἀλλ' ὁ μὲν τῆς τοῦ νοητοῦ ζωῆς μέτρον, ὁ δὲ τῆς τοῦδε τοῦ κόσμου ζωῆς, ὁ χρόνος. καὶ εἴη ἂν τῆς τῶν ἐν αὐτῷ πάντων ἀσωμάτων κινήσεως καὶ σωματικῶν πασῶν κοινῆς συναποκαταστάσεως μέτρον παντελές, ὃ δὴ πολλάκις συνελισσόμενον ποιεῖ τὸν ἄπειρον χρόνον. R.

B. θεῖον γεννητὸν οὐ τὸν ὅλον φησί κόσμον, εἰ καὶ προηγούμενος τοῦτον, οὔτε τὸν ἐν οὐρανῷ μόνον οὔτε τὸν ὑπὸ σελήνην, ἀλλὰ πᾶν τὸ αἰκίνητον καὶ περιφερόμενον, εἴτ' ἐν οὐρανῷ εἴθ' ὑπὸ σελήνην, ὡς μὲν σωματικὸν γεννητὸν καλούμενον (οὐδὲν γὰρ σῶμα ἀνθυπόστατον), ὡς δ' αἰκίνητον, θεῖον· μμιῖται γὰρ τὰ θεϊότατα τῶν ὄντων ἀγροῦπνον ἔχοντα ζωὴν. τὸν τέλειον δ' ἀριθμὸν οὐ μόνον χρῆ νοεῖν ἐπὶ δακτύλων τιθέντας (οὗτος γὰρ ἐστὶν ἀριθμητὸν μᾶλλον ἢ ἀριθμός, καὶ τελειούμενος καὶ οὐδέποτε τέλειος αἰεὶ γιγνόμενος), ἀλλὰ τὴν αἰτίαν τούτου νοεῖν μὲν οὐσαν, περιέχουσαν δὲ τὸν πεπερασμένον ὅρον τῆς τοῦ κόσμου πάσης περιόδου. R.

550 A. πατρὸς λόγους] ὁ γὰρ πατὴρ πλησιαίτατος, ὡς σύνοικος. R.

B. τῷ μέσῳ] τῷ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ. R.

C. ὅτι ἐκ τοῦ φιλοτίμου φιλόπολις γίγνεται, ἀπὸ τιμημάτων οὐσῶν τῶν ἀρχῶν, ὡς Ρωμαῖοι. Ἄλλως. ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλις εἰς μεγάλα μέρη διηροῖτο τέτταρα. ταῦτα δὲ πολιτικά τιμήματα ἐκάλουν, ἅπερ ἦν πεντακοσιομεδίμων, ἱππέων, ζευγυτῶν, θητικῶν· οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ φ' μέτρα ξηρὰ καὶ ὑγρὰ ποιεῖν κληθέντες ἀνήλισκον εἰς τὸ δημόσιον τάλαντον· οἱ δὲ τὴν ἱππίαδα τελούντες ἐκ μὲν τοῦ δύνασθαι τρέφειν ἵππους κεκλησθῆαι δοκοῦσιν, ἐποίουν δὲ μέτρα τ', ἀνήλισκον δὲ ἡμιτάλαντον· οἱ δὲ τὸ ζευγῆσιον τελούντες ἀπὸ σ' μέτρων διελέγοντο, ἀνήλισκον δὲ μνᾶς ι'. οἱ δὲ τὸ θητικὸν οὐδεμίαν ἀρχὴν ἤρχον οὐδὲ ἀνήλισκον. R.

D. φιλοχρηματισταὶ οἱ φιλοῦντες πορίζειν χρήματα, φιλοχρήματοι δὲ οἱ φιλοῦντες χρήματα. R.

552 B. κηφὴν] εἶδος μελίσης ἄκεντρον, ὃ κατεσθίει τὸ μέλι μόνον, ἀργὸν δέ· ἀφ' οὗ καὶ τοὺς μὴ δυναμένους δρᾶν οὕτω φασίν. R.

C. δεινὰ κέντρα ἔχοντας] τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δυνάστας. R.

553 C. γλίσχρος] πᾶν ἑυπαρῶς καὶ μετὰ φειδωλίας. R.

C. τιάρα ἐστὶν ἡ λεγομένη κυρβάσια. ἐστὶ δὲ κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἢ οἱ Περσῶν βασιλεῖς μόνον ὀρθῇ ἔχοντο, οἱ δὲ στρατηγὸι κεκλιμένη. Ἡρόδοτος δὲ ἀρσενικῶς τὸν τιάραν φησί. τινὲς δὲ καὶ κίταρον λέγουσι τὸ αὐτό· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων εἶναι λέγει τὴν κίταρον. R.

C. στρεπτὸς] ὄρμους περὶ τὸν τραχηλὸν ἢ τὰς χεῖρας, οὓς καὶ στεφάνους χειρῶν λέγει Ἴων ἐν Φουροῖς. ἀκινάκης δὲ Περσικὸν τι ξίφος, ἢ ὄρον μικρὸν Περσικόν. R.

554 A. ἀύχηρος] στυγνός, σκοτεινός. R.

B. τυφλὸν] τὸν Πλούτον, οἶμαι, φησίν. R.

D. οὐ πείθων] ἑαυτὸν δηλονότι, οὐδὲ ἑυθιμίζων τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μόρια, καὶ διὰ τὸ ἄμεινον ἐπιτηδεύων τὴν ἀρετήν. R.

556 A. οὔτε διδάσκοντες λόγῳ, φησί, τοὺς νέους εἴργουσιν ἀκολασταίνειν, οὔτε βία κολάζοντες. R.

C. θεωρίας] ἐορτάς, ἀπὸ τῆς εἰς θεῖαν συνδρομῆς τῶν ἐν αὐταῖς τελουμένων παρηλλαγμένως τοῖς κατὰ τὸν ἄλλον τοῦ βίου χρόνον γιγνομένοις λεγομένας οὕτως. R.

558 D. χρηματιστικά] χρημάτων ποριστικά. R.

560 C. λατοφάγους] τοὺς ψευδεῖς καὶ ἀλαζόνας λόγους καὶ δόξας, δηλονότι ἀλληγορικῶς. Ἄλλως. ὁ λῶτος δένδρον ἐστὶν ἐν Λιβύῃ κατὰ τὴν Μέμφιν φρούμενον, εὐμέγεδες, ἡλίκον ἄπιος ἢ μικρῷ ἔλαττον· φύλλον δὲ ἐντομὰς ἔχον καὶ πρινωδες· τὸ δὲ ξύλον μέλαν. γένη δ' αὐτοῦ πλείω, διαφορὰς ἔχοντα τοῖς καρποῖς. ὁ δὲ καρπὸς ὡς περὶ κῆμος· πεπαίνεται δὲ ὡς περὶ οἱ βότρυες μεταβάλλων τὰς χροῖας. φύεται δὲ καθὰ τὰ μύρτα παρ' ἀλλήλα πυκνὸς ἐν τοῖς βλαστοῖς. ἐσθιόμενος δὲ ἐν τοῖς Λατοφάγοις καλουμένοις γλυκύς ἐστὶ καὶ ἡδύς καὶ ἀσινής, καὶ ἔτι πρὸς τὴν κοιλίαν ἀγαθός· ἡδίαν δ' ὁ ἀπύρηνος. ποιῶσι δὲ καὶ οἶνον ἐξ αὐτοῦ. τὸ δένδρον δὲ καὶ πολὺ καὶ πολύνκαρπον καὶ παρὰ τὴν Λατοφαγίδα νῆσον, ἀπέχουσαν τῆς χώρας μικρὸν ὡσαύτως. R.

561 A. ἐμβακχευθῆ] ἐκμανῆ. R.

563 A. εὐτραπέλλα ἐστὶν ἕξις τις ἐν μεσότητι θεωρουμένη βωμολογίας καὶ ἀγροικίας· ἐστὶ δὲ περὶ σκώματα, ἢ τὸν ἔχοντα παρέχεται δύνασθαι τε σκῶσαι ἐμμελῶς καὶ ὑπομένειν σκωπόμενον. βωμολογία δὲ ἢ πάντα καὶ πάντας οἰομένη δεῖν σκώπτειν. ἀγροικία δὲ ἢ μήτε σκώπτειν μήτε σκωφθῆναι βουλομένη, ὀργιζομένη δ' ἐπ' ἀμφοῖν. R.

B. χαριεντισμός ἐστι σκῶμμα μετὰ τέρψεως καὶ χάριτός τινος. R.

C. ἐνταῦθα] ἐν τῇ ἀκράτῳ ἐλευθερίᾳ. R.

D. σημειῶσαι τὴν παροιμίαν λεγομένην ἐπὶ τῶν ὁμοιωμένων πάντως ἀρχομένων τοῖς αὐτῶν ἀρχουσιν. ἐστὶ δὲ ἢ ὅλη· οἷα περὶ ἢ δέσποινα, τοῖα χά κύνων. R.

564 B. δύο κηφήνων εἶδη φησὶν ἐν ταῖς πολιτείαις, ἀργῶν καὶ δαπανηρῶν ἀνδρῶν, τὸ μὲν ἀνδρεῖον καὶ κεκεντρωμένον, οἷον χολῆ ἐν σώματι, τὸ δ' ἀκεντρον, οἷον φλέγμα. οὗτοι δριμυτεροὶ εἰσὶν ἐν δημοκρατίᾳ, ὡς ἂν καὶ ἀρχεῖν εἰδισμένοι. R.

E. βλέττει] ἀφαιρεῖ τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. R.

565 C. εἰσαγγελία ἐστὶ κηρύξις ἢ περὶ καινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, περὶ ἧν διαρρήδη μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίσεις γίνεσθαι. καὶ τοῦτ' ἐστὶν οἷον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων. R.

566 A. τυραννικὸν αἴτημα] τοῦτο Πεισιστράτου. Ἀθηναῖος γὰρ οὗτος ἦν, ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι κατὰ τῶν πολιτῶν, πολλαῖς καὶ χαλεπαῖς πληγαῖς ἑαυτὸν κατατρούσας, ἐνεδείξατο τοῖς Ἕλλησιν ὡς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ταύτας πάθει, καὶ ἦρθε φύλακας τοῦ ἑαυτοῦ σώματος, καὶ ἔλαβε τριακοσίους δορυφορούς ἐκ τῆς πόλεως, οὓς εἰσοικισάμενος καὶ θεραπεύσας ἐτυράνησεν Ἀθηναίων. R.

C. Κροῖσος υἱὸς Ἀλυάττου, Λυδὸς γένος, βασιλεὺς τῶν ἐν τῷ Ἄλφει ποταμοῦ, ὃς περὶ τῆς ἀρχῆς, εἰ πολυχρόνιος ἐσται, χρησθησάμενος, ἀνείλεν ὁ Ἀπόλλων χρησμὸν τοιοῦτον αὐτῷ·
ἀλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,
καὶ τότε, Λυδὲ πόδαβρος, πολυψηφίδα παρ' Ἐρμον
φεύγειν, μὴδὲ μένειν, μὴδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.
καὶ οὗτος μὲν ὁ ὅλος χρησμὸς· ἡμίονον δὲ τὸν Κύρον φησὶν,
ἐπεὶ περὶ Ἀρνήνης τῆς Ἀλυάττου θυγατρὸς, Λυδῆς οὖσης αὐτῆς,

καὶ Ἀστύαγος τοῦ Μήδων βασιλέως Μανδάνη γίγνεται παῖς, ταύτης δὲ καὶ Καμβύσου, Πέρσου τινός, ὁ Κύρος υἱός, ὁ καθελὼν Κροῖσον τε καὶ δὴ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείαν τῶν Λυδῶν. R.

E. μέλλει] ἔοικεν, φαίνεται, δοκεῖ, ὡς νῦν. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Τρωίλῳ, μένει. R.

568 A. οὐκ ἐτός] ὅτε μὲν οὐ μάτην, ὅτε δ' οὐκ ἀλόγως· παρὰ τὸ ἐτάσιον, ὃ ἐστὶ τὸ μάταιον, οἱ δὲ οὐκ εἰκότως. R.

A. τοῦτο Σοφοκλέους ἐστὶν ἐξ Αἰάντος τοῦ Διοχοῦ. ἐνταῦθα δὲ Εὐριπίδου λέγεται τὸ λαμβεῖον εἶναι. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν, εἰ συμπέπτοιεν ἀλλήλοις οἱ ποιηταί. R.

C. φωνᾶς] τὰς τῶν ὑποκριτῶν. R.

Θ.

572 E. μηχανωμένους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίθει· τίθει μηχανωμένους αὐτῷ ἔρωτα, ὅταν ἐλπίσωσι μὴ ἄλλως τὸν νέον, ὑπόπτερον ὄντα κηφήνα καὶ μέγαν, καθέξειν. R.

573 C. σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖς] παροιμία, ἣνίκα τις ἐρωτηθεῖς τι ὑπὸ γνωσκόντος τὸ ἐρωτηθέν, αὐτὸς ἀγνοῶν, οὕτως ἀποκρινηται· σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖς. R.

C. κῶμοι] ᾠδαί, ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. R.

574 C. σημειῶσαι τὴν σύνταξιν, προσβύτην πατέρα πληγαῖς τε δοῦναι. R.

D. νεωκορήσει] ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει, ὡς νῦν. παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς τὸ κοσμήσει τὸν ναόν· κορεῖν γὰρ σημαίνει τὸ κοσμεῖν. R.

D. δορυφοροῦσαι] ὁ νοῦς οὗτος· αἱ κακὰ ἐπιθυμίαι τὸν ἔρωτα δορυφοροῦσαι κατισχύσουσι τῶν δεξῶν τῶν ἀγαθῶν, ὡς πάλαι εἶχεν. R.

E. ὑπὸ ἔρωτος] κακοῦ ἔρωτος, ὅτε εἰδῶλα κακὰ ἐν τῇ φαντασίᾳ ἀνέπλαττεν. R.

575 C. οὐδ' ἵκταρ βάλλει] ἵκταρ σημαίνει ταῦτα, τὸ ἐγγύς, ἀπὸ τοῦ ἰνεῖσθαι, τὸ πρόσφατον, τὸ ἄρτι, τὸ ταχέως, τὸ πυκνῶς, τὸ ἕξαπίνης. καὶ παροιμία, οὐδ' ἵκταρ ἤκει, ὡς περὶ καὶ τὸ οὐδ' ἵκταρ βάλλει, τουτέστιν οὐδ' ἐγγύς ἐστιν. εἴρηται δὲ κατὰ γλωτταν, ὡς περὶ τὸ διωλύγιον κακὸν σημαίνει τὸ μέγα, οὗ μνημονεῖ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. R.

576 C. πολλά δοκεῖ] ἀντί τοῦ ψευδοῦ· τὸ γὰρ ψεῦδος πολυχοῦν, ἀπλοῦς δ' ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔσθ'. R.

577 E. περὶ ὅλης εἰπεῖν ψυχῆς] τὸ γὰρ λογιστικὸν τῆς τοῦ τυράννου ψυχῆς, ὑπὸ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας κρατούμενον, οὐ ποιεῖ ἀβούλεται καθ' αὐτό, ὥστε κἂν κατὰ τὰ χεῖρονα μέρη ποιῆ ἀβούλεται ἢ ψυχῇ, ἀλλὰ κατὰ τὸ κρείττον μὴ ποιούσα αὐτῆς διὰ τοῦτο λέγεται, ἥκιστα ποιήσει ἀβουληθῆ ὡς περὶ ὅλης εἰπεῖν τῆς ψυχῆς· καὶ γὰρ οὐχ ὅλη τότε ποιεῖ. R.

587 D. εἰλήφθω κατὰ τὴν μονάδα αὐτὴν ὁ βασιλικός, κατὰ δὲ τὸν γ' ὁ ὀλιγαρχικός, τῆς μονάδος πολλαπλασιασθείσης ἐπ' αὐτόν, κατὰ τὸν δ' δὲ ὁ τυραννικός, τοῦ γ' γεγονότος ἐφ' ἑαυτόν. τοῦ τριπλασίου ἄρα τῆς μονάδος τοῦ γ', τοῦτέστι τοῦ ὀλιγαρχικοῦ τοῦ πρὸς τὸν βασιλικὸν ἀφεστῶτος τριπλάσιον, ὡσαύτως τριπλάσιον τῷ δ' ἀριθμῷ ἀφέστηκεν ὁ τυραννικός. ἔστι δὲ οὗτος ἐπίπεδος ἀριθμὸς κατὰ τὸ μήκος τὸν γ' τὸ πλάτος τὸν δ' καὶ αὐτὸν ὄντα πολλαπλασιασθείς. εἰδῶλον δὲ τὸν τυραννικὸν φησι τοῦ βασιλικοῦ τὸ ἔσχατον. δύναμιν δὲ τὸν γ' καλεῖ, ὅτι δὴ καὶ ἡ μονὰς καὶ αὐτὸς ὁ γ' ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ὁ δ' κατ' αὐτὸν ἐπολλαπλασιασθήσαν, οὐ μὲν γ', οὐ δὲ δ', οὐ δὲ κζ' ποιήσαντα. τρίτην δὲ αὔξην λέγει τὴν τοῦ δ' ἐπὶ τὴν δύναμιν τὸν γ' πολλαπλασιάσειν, καὶ ποιήσαντες τὸν κζ', τὸ βάθος ἤγουν στερεὸν ἀριθμὸν. δευτέρα γὰρ ἦν ἢ ἀπὸ τοῦ γ' ἐφ' ἑαυτὸν γενομένου, καὶ ποιήσαντος τὸν δ', τὸ πλάτος ἤγουν τὸν ἐπίπεδον, ὡσπερ ἡ τῆς μονάδος ἐπὶ τὸν γ' πολλαπλασιάσεις πρώτη αὔξη τε ἦν καὶ τὸ μήκος ἐποίει αὐτό. τελειωθείσαν δὲ πολλαπλασιάσειν τὴν τοῦ κζ' ἐφ' ἑαυτὸν γενομένην. αὕτη γὰρ ποιεῖ τὸν ψκδ'. R.

588 C. ἡ Χίμαιρα τὸ εἶδος ἔστι πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα (τουτέστιν αἶξ), δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθόμενιο· ἦν Ἡσίοδος μὲν Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, Ὅμηρος δὲ τραφῆναι ὑπὸ Ἀμισωδάρου φασίν. Σκύλλα δὲ Κραταίας καὶ Τυρρήνου ἢ Φόρκου, πρόσωπον ἔχουσα καὶ στέρα γυναικός, ἐκ λαγόνων δὲ κυνῶν κεφαλὰς ἕξ καὶ πόδας δώδεκα. ὁ δὲ Κέρβερος Ἄιδου μὲν κύνων λέγεται εἶναι, εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, οὐρανὸν δὲ δράκοντος, κατὰ γάστρου δὲ παντοίων ὄψεων εἶχε κεφαλὰς. R.

590 A. Ἐριφύλη] Κάδμος ὁ Ἀγήνορος καὶ Τηλεφάσσης λαμβάνει μὲν γυναῖκα παρὰ Διὸς Ἀρμονίαν τὴν Ἀρεως καὶ

Ἀφροδίτης, ὧν κατὰ τοὺς γάμους εὐωχοῦνται πάντες οἱ θεοί. Κάδμος δὲ παρὰ Ἥφαιστον πέπλον καὶ ὄρμον λαβὼν ἤφαιστότευκτον, Ἀρμονία δῶρον γαμήλιον δίδωσιν. ὃς ὄρμος εἰς Πολυνείκην τὸν Κάδμον κατήχθη ἀπόγονον. οὗτος δὲ πρὸς Ἐτεοκλέα τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς Θηβῶν βασιλείας πόλεμον ἀράμενος ἄλλους τε πολλοὺς λαμβάνει συνεργοὺς, καὶ δὴ καὶ μάντιν ἀριστον, Ἀμφιάραον τὸν Οἰκλέους, πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς τῆς ἰδίας, Ἐριφύλης τῆς Τελαοῦ καὶ Ἀνσίππης, λαβούσης ἐπὶ τούτῳ δῶρον παρὰ Πολυνείκους τὸν ὄρμον· στρατευσάμενοι οὖν ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπώλοντο, Ἀμφιάραος δὲ φεύγων ἐποχοῦμενος ἄρματι περὶ τὸν Ἰσμηρὸν κροαυνοῦται ποταμῶν. καὶ διὰ τοῦτο λέγεται τὴν Ἐριφύλην ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς τὸν ὄρμον δέξασθαι ψυχῇ. R.

I.

P. 595 C. τῶν τραγικῶν] τῶν συμφορᾶς μεστῶν· ἐπὶ τῶν τοιούτων γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐχρῶντο. R.

599 D. Ἀνκοῦργος Σπαρτιάτης ἢ Λακεδαιμόνιος γέγονε τῶν Τρωϊκῶν μετὰ ἔτη νθ', ἦν δὲ κατὰ Σιμωνίδην Πρωτάνιδος μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφός, καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ, Χαοιλίου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης, ἧς ἤρξε καὶ Ἀνκοῦργος αὐτὸς ἔτη ιη', ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔγραψεν, ἐπιτροπέυων τὸν ἀδελφιδοῦν. κατὰ δὲ τοὺς πλείστους Προκλέους μὲν τοῦ Ἀριστοδήμου Σόος, οὐ Εὐρυπῶν, οὐ Πούτανις, οὐ Εὐνόμος, οὐ Πολυδέκτης ἐκ προτέρας γυναικός, ἐκ δὲ Διωνάσσης ὑστέρως Ἀνκοῦργος, ὃν καὶ τοὺς νόμους ἐκ Κρήτης φασὶ μετενεγκεῖν εἰς Λακεδαίμονα. R.

E. Χαρώνδας ἐκ Κατάνης, πόλεως Σικελίας, διάσημος νομοθέτης τῶν Ἀθηνησέων ἐλθόντων εἰς Θουρίους ἐποίκων. φερόντων δὲ τῷ πατρὶ συνακολουθήσας κατώκησεν ἐν Χαλκίδι· τὴν δὲ ὄψιν ἐλευθέριος ἦν. γενόμενος δὲ τῶν Πυθαγορείων εἰς διήνεγκε τῷ προτρεπτικῷ. R.

E. Σόλων Ἀθηναῖος, Ἐξηκεστίδου υἱός, σοφὸς καὶ νομοθέτης καὶ δημαγωγὸς γεγονώς. οὗτος Πεισιστράτου κατειπῶν μέλλοντος τυραννεῖν, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπιβουλὴν ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον καὶ Κύπρον, ἀλλὰ καὶ πρὸς Κροῖσον τὸν βασιλεῖα Λυδῶν, εἶτα εἰς Κιλικίαν, οὗ κτίζει πόλιν Σόλους λεγομένην, ἐν ἧ τὸς κατοικισθέντας ὑπ' αὐτοῦ Ἀθηναίους, πολλὰ τῆς Ἑλλά-

δος φωνῆς διὰ τὸ χρόνον βαρβαρωθῆναι παραφθεγγόμενος, σολοικίζειν καὶ σολοίκους ἔλεγον, ἐξ οὗ καὶ σολοικισμός. τούτου τὸ μηδὲν ἄγαν. ἔγραψε δὲ νόμους οὓς ἄξονας ἐκάλεσαν, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας. ἔτη δὲ γεγονώς ὀγδοήκοντα ἐν Κύπρῳ τελευτᾷ. R.

600 A. Θάλης Ἐξαμίου, Μιλήσιος, Φοῖνιξ δὲ καθ' Ἡρόδοτον. οὗτος πρῶτος ὠνομάσθη σοφός· εὗρε γὰρ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν ἐξ ὑποδρομῆς σελήνης, καὶ μικρὰν ἀρκτον αὐτὸς ἔγνω καὶ τὰς τροπὰς πρῶτος Ἑλλήνων, καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἀψυχα ψυχὴν ἔχειν ὅπως οὖν ἐκ τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἤλεκτρου. ἀρχὴν δὲ τῶν στοιχείων τὸ ὕδωρ· τὸν δὲ κόσμον ἐμψυχον ἔφη καὶ δαιμόνιαν πλήρη. ἐπαιδεύθη ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν ἱερέων. τούτου τὸ γινῶθι σαυτὸν. ἐτελεύτησε δὲ μονήρης, γηραιός, γυμνικὸν ἀγῶνα θεώμενος, ὑπὸ καύματος ἐκλυθεὶς. R.

A. Ἀνάχασις Γνούρου υἱὸς τοῦ βασιλέως Σκυθῶν, μητρὸς δ' Ἑλληνίδος· διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν. οὗτος ἐξενώθη ἐν Ἀθῆναις Σόλωνι, καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν ἔθη Ἑλληνικὰ παραδιδάξαι, ἐτοξεύθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ἀποπνέων ἔφη· διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐσώθη, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ πατρίδι ἀνῆρέθη. R.

B. Πυθαγόρας Μνησαρχοῦ δακτυλιογλύφου, Τυρρηνός· νέος δὲ ὦν ἦλθεν ἐκ Τυρρηνῶν εἰς Σάμον, καὶ διήκουσε Φερικύδους τοῦ Συρίου, εἶτα Ἐρμοδάμαντος, ἐν Σάμῳ ἀμφοῖν, εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρατος τοῦ μάγου. μεθ' οὓς ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων ἐπαιδεύθη. εἶτα εἰς Σάμον ἐλθὼν διὰ Πολυκράτη τὸν τύραννον ἀπήρην εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καὶ τ' ἔσχε μαθητὰς, προτέρους τε ἀδελφοὺς Εὐνομον καὶ Τυρρηνόν, καὶ δοῦλον Ζάμολξιν, ᾧ Γέται θύουσιν ὡς Κρόνω, γαμετὴν τε Θεανῶ, ἐξ ἧς παῖδες Τηλαύγης ὁ σχολαστήρας μετ' αὐτὸν καὶ Δάμων ἢ ὡς τινες Μνήσαρχος, θυγάτηρ δὲ Μυῖα, ἢ ὡς τινες Ἀριγνώτη. συνεγράψατο δὲ βιβλία τρία, παιδευτικόν, πολιτικόν, φυσικόν. τὸ δὲ φερόμενον ὡς Πυθαγόρου Λύσιδος ἐστὶ τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ, φησὶν εἰς Θήβας ἐκ τοῦ ἐμπορησμοῦ καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ καὶ τὰ χροσῆ ἔφη Πυθαγόρου φασὶν εἶναι. ἀπείχετο δὲ τῶν ἐμψύχων καὶ κνῆμων, καὶ τὴν ψυχὴν ἔφη ἀθάνατον. ἐνενηκοντούτης δὲ

τελευτᾷ μετὰ μαθητῶν μ', ἐμπορησθέντων ἐν οἰκίᾳ τῇ αὐτῇ. ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι πολεμῶν μετὰ τῶν μαθητῶν ὑπὸ Ἀκραγαντίων ἀπώλετο. R.

B. Κραεώφυλος Χίος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἰστόρησαν γαμβρὸν Ὀμήρου ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ὅτι ὑποδέξαμενος Ὀμηρον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τῆς Ἰλιάδος. R.

C. Πρωταγόρας Ἀστέμωνος, Ἀβδηρίτης. οὗτος φοροτοβαστάκτης ἦν, ἐντυχῶν δὲ Δημοκρίτῳ ἐφιλοσόφησε, καὶ ἐπὶ ῥητορείαν ἔσχε, καὶ πρῶτος λόγους ἐριστικούς εὗρε, καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ρ'· διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος. τούτου μαθητῆς Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος, ἐκαύθη δὲ τὰ τούτου βιβλία ὑπ' Ἀθηναίων· εἶπε γὰρ· περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι οὔτε ὡς εἶσιν οὔτε ὡς οὐκ εἶσιν. ἔγραψε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πλάτων διάλογον. πλείοντος δὲ αὐτοῦ εἰς Σικελίαν ἐτελεύτησε ναυαγῆσας ἐτῶν ἐνενηκοντα, σοφιστεύσας ἔτη τεσσαράκοντα. R.

C. Πρόδικος Κεῖος φυσικός φιλόσοφος, Δημοκρίτου σύγχρονος τοῦ Ἀβδηρίτου, Γοργίου δὲ καὶ Πρωταγόρου μαθητῆς. τελευτᾷ κώνειον πιῶν ὑπὸ Ἀθηναίων ὡς τοὺς νέους διαφθείρων. R.

605 A. ἀντίστροφον] ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφον. R.

D. κῆδος] λύπη, ὡς νῦν, ἢ μέριμνα, ἢ ἐπὶ γάμῳ συναλλαγῇ. R.

606 D. βαιμολογία ἐστὶ προσεδροεῖα τις περὶ τοὺς βαιμούς ὑπὲρ τοῦ τι παρὰ τῶν θύοντων λαβεῖν. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἡ παραπλησίως ταύτῃ ὠφελείας ἕνεκά τινος κολακεία, καὶ βαιμολόγος ὁ κατ' αὐτὴν διακείμενος, ἢ ὁ εὐτράπελος καὶ γελωτοποιός· τινὲς δὲ τὸν μετὰ τινος εὐτραπέλλας κόλακα, ἢ τὸν πανοῦργον καὶ σκυοφάντην. καὶ βαιμακείματα καὶ βαιμολογέματα, ὡς Ἀπολλόδαμος ὁ Κυρρηαῖος. R.

607 B. λακέρυζα] μέγα κράζουσα. R.

609 A. ἐρυσίβην] θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γιγνόμενον, ὃ λυμαίνεται τὸν καρπὸν. τινὲς δὲ νόσον ἐκ τοῦ περιέχοντος ἐπιγιγνομένην τοῖς σπέρμασιν. R.

610 E. σχολῆ] νῦν ἀντὶ τοῦ σῆδαμῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὴν περὶ τι προσεδροεῖαν καὶ σπουδὴν, καὶ τὸνναντίον τὴν ἀπὸ τινος ἀργίαν, ἔτι δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν παιδευτικὴν ἐν λόγοις διατριβὴν. R.

611 C. τὸν Γλαυκὸν φασὶ Σισύφου καὶ Μερόπης εἶναι υἱόν, γενέσθαι δὲ θαλάττιον δαίμονα. οὗτος γὰρ περιτυχὼν τῇ ἀθανάτῳ πηγῇ καὶ κατελθὼν εἰς αὐτὴν ἀθανασίας ἔτυχε, μὴ δυνηθεὶς δὲ ταύτην τισὶν ἐπιδειξάσαι εἰς θάλασσαν ἐρρίφη. καὶ περιείσει τοὺς αἰγιαλοὺς πάντας καὶ τὰς νήσους ἅπασιν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅμα τοῖς κήτεσι. μαντεύεται δὲ πάντα φανῶν· καὶ γὰρ ἐπιτηροῦσιν οἱ ἄλιεὶς νύκτα, καθ' ἣν αὐτοῖς χάρις σὺν πατάγῳ πολλῷ, καὶ καταδύντες εἰς τὸ κοῖλον τῆς νεῶς ἐστραμμένῃς αὐτῆς (ἀόρατος γὰρ ὁ δαίμων αὐτοῖς) θυμιῶσιν, ἐπευχόμενοι ἀπαλλαγῆναι ὧν προαγορεύει. ὁ δὲ προσσηξάμενος τῇ πέτρῳ ὀλοφύρεται τὴν ἀθανασίαν Ἑλλάδι φωνῇ αἰολιζούσῃ, καὶ προλέγει ζῶων καὶ καρπῶν φθοράν. οἱ δὲ ἀπευχονται ἀπόσιτοι καὶ ἀποτοι διατελοῦντες. R.

612 B. νέφος τὴν Ἄιδος κνυὴν φασὶν ἀθάνατον καὶ ἀφανῆ, ἥγουν ἀορασίαν, ὃ περιβάλλονται οἱ θεοί, ὅταν ἐθέλωσιν ἀλλήλους μὴ γινώσκεισθαι. εἴληπται δὲ εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀφανῶς τι ποιούντων. R.

614 B. Ἡρὸς μὲν ἐστὶν ὁ τοῦ μύθου πατήρ, Ἀρμενίου τοῦ νομα υἱός, Πάμφυλος γένος. τοῖς δὲ μυθικοῖς πλάσμασι ποιητικῆς χάριτος δεῖ καὶ τῶν τοῦ κάλλους σχημάτων, ὧν ἡ ποιησις διακορῆς. καὶ τούτῳ τὸν Ἀλκίνοον ἀπόλογον ἐνταῦθα παρελήφθη φαμεν, ἥ ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς νέκεια, καὶ τὰ ἐν Ἄιδου θεάματα, τῷ ψυχούλκῳ τῶν σφαγίων χρησαμένου αἵματι. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν παρελήφθη τὸ τὸν περὶ τῶν ἐν Ἄιδου τι λέγοντα λέγεσθαι Ἀλκίνοον λέγειν ἀπόλογον. ἀντιπαραινέται οὖν τῷ τοῦ Ἀλκίνοου λόγῳ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς φηθέντι ὃ ὑπὸ τοῦ Ἡρόος. πλὴν ἐκεῖ μὲν ὁ Ἀλκίνοος πρὸς εἰρήνην ὑπόκειται βλέπων καὶ τρυφῆν· ἐνταῦθα δὲ γεννάδας τις ὁ Ἡρὸς ἰσθόρηται καὶ πολεμικός, καὶ μετὰ τὸ κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανεῖν, ἃ χωρισθείσης αὐτῷ τῆς ψυχῆς ἴδοι ἐν Ἄιδου ἀπαγγέλλων δαίματα. R.

616 A. ἀσπάλαθός ἐστι φυτὸν ἀκανθῶδες. R.

621 B. μῦθος ἐσώθη] τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς προστιθέναι τοῖς μύθοις ἔθος ἦν, ὅτι μῦθος ἀπώλετο, δεικνύναι βουλομένοις ὡς ἄρα οἱ μῦθοι λέγουσι μὴ ὄντα, καὶ ἅμα ἐρρηθῆσαν καὶ οὐκ εἰσίν. Πλάτων δὲ τούναντίον πανταχοῦ σώζεσθαι τε καὶ σώζειν φησὶ τοὺς μύθους τοὺς παρ' αὐτῷ, μάλα γε εἰκότως. τῶν γὰρ ὄντων εἰσὶν ἐξηγηταί, καὶ ὠφέλιμοι διὰ τοῦτο. τοὺς γὰρ πειθο-

μένους αὐτοῖς ἐπανάγουσιν αὐτοφρονῶς ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν, καίπερ ἄνευ εἰκότων καὶ ἀποδείξεων διδάσκοντες, ὡς ἂν ταῖς ἀδιαστροφῶσι ἡμῶν προλήψαι περὶ τῶν πραγμάτων συνάδοντες. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΑΙΟΝ.

Ἐπιθέσις. Σωκράτης εἰς Πειραιᾶ ἀφικόμενος τῆς τῶν Βενδιδείων ἑορτῆς ἕνεκα καὶ πομπῆς, διέλκεται περὶ πολιτείας ἐκεῖ πρὸς τε Πολέμαρχον τὸν Κεφάλον καὶ Γλαυκῶνα καὶ Ἀδείμαντον καὶ δὴ καὶ Θρασύμαχον τὸν σοφιστήν. τῇ δὲ ὑστεραία τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν ἄστει πρὸς Τιμαίον καὶ Ἐρμοκράτη καὶ Κριτίαν καὶ τέταρτον ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἀνώνυμον διηγείται τὴν ἐν Πειραιεῖ ξυνουσίαν, ὡς ἐν τῇ Πολιτεῖᾳ ὑπόκειται. διηγησάμενος δὲ παρεκάλεσε καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους αὐτὸν ἀνταφαστιάσαι λόγοις τῇ ταύτης ὑστεραία. συνελθούσιν οὖν ἀκροασόμενοι τε καὶ ἐροῦντες εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν, τρίτην οὖσαν ἀπὸ τῆς ἐν Πειραιεῖ συνουσίας. ἐν τε γὰρ τῇ Πολιτεῖᾳ τὸ κατέβην γῆδες εἴρηται, καὶ ἐνταῦθα τὸ τῶν γῆδες μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δὲ ἐστιατόρων. πάρεσι δὲ εἰς τήνδε τὴν ἀκρόασιν οὐ πάντες, ἀλλ' ὁ τέταρτος δι' ἀσθένειαν ἀπολείπεται. R.

P. 17 A. ὁ Ἀττικὸς, φησὶν ὁ Πρόκλος, ὀρθῶς περὶ τοῦ τέταρτου τοῦδε ἐπισημαίνεται. ἔοικε γὰρ ὁ ἀπολειπόμενος οὗτος εἶναι τῶν μετὰ Τιμαίου ξένων. διὸ καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸν ἐρωτᾷ τὸν Τιμαίον ὅπου ποτὲ εἶη ὁ τέταρτος, καὶ ἐκεῖνος ὡς περὶ ἐπιτηδέου τινὸς ἀπολογεῖται, τὴν ἀπουσίαν ἀναγκαίαν αὐτῷ καὶ ἀβούλητον δεικνύς. R.

B. ἀνταφαστιᾶν φησὶν, ἀλλ' οὐκ ἀνθεστιᾶν· ἡ γὰρ ἀφαστίας τὴν ὀλοτελή τῆς ἐστιασεως ἀποπλήρωσιν συνέληφεν. R.

18 C. εὐμνημόνευτον] ὅτι τὸ ἀήθες εὐμνημόνευτον· κινεῖ γὰρ μᾶλλον τὴν φαντασίαν ὡς παράδοξον, καὶ τὸν τύπον ἐαυτοῦ τρανέστερον ἡμῖν ἐντίθησιν. R.

E. ὑπὸ γὰρ τῶν ἀρχόντων κατὰ τὸ καθήκον ἐκάστῳ λάθρα τῶν κληρῶν γιννομένων τῆς συνέξεως καὶ οὐ φανερῶς, ὑπολαμ-

βάνειν ἀνάγκη τυχερώς τὸς φαύλους συναρμόζεσθαι αὐτοῦς ταῖς φαύλαις καὶ οὐ κατὰ τινα πρόνοιαν. R.

19 C. ὅτι Σωκράτης ποθεῖ μετὰ τὴν πολιτείαν ταύτην ἰδεῖν κινουμένην τὴν πόλιν τὴν κατὰ αὐτὴν εἰς ἀγῶνας καὶ ἀθλους, ἵνα μετὰ τὴν εἰρηλικὴν ζωὴν, ἣν παραδέδωκε, τὰς περιστατικὰς ἐνεργείας ἰστορήσῃ. R.

20 A. Τιμαῖος ἐν Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων, τῆς ἐν Ἰταλίας πόλεως, φιλόσοφος Πυθαγόρειος, ἔγραψε μαθηματικὰ τε καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα, τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον. ἐνθεν ὁ Πλάτων καὶ τὸν διάλογον εἰς αὐτὸν ἔγραψε, καθὰ καὶ ὁ συλλογράφος φησὶ περὶ αὐτοῦ·

πολλῶν δ' ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξατο βιβλίον,

ἐνθεν ἀφορηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρει.

ἐν ταύτης τῆς πόλεως καὶ Ζάλευκος ὁ νομοθέτης ἦν. ὁ δὲ Κριτίας ἦν μὲν γενναῖος καὶ ἀδραῆς φύσεως, ἥτις τε καὶ φιλόσοφον συνουσιῶν, καὶ ἐκαλεῖτο ἰδιώτης μὲν ἐν φιλοσόφοις, φιλόσοφος δὲ ἐν ἰδιώταις. ἐτυράννευσε δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τῶν λ' γεγονώς. ὁ δὲ Ἐρμοκράτης Συρακούσιός ἐστι στρατηγός, κατὰ νόμον ζῆν ἐφιέμενος· διὸ καὶ πολιτικῆς πῶς μετεῖχε καὶ φιλοσοφίας. R.

D. ἀκούε δὴ] τοῦτο παροιμιῶδες ἐστὶν ἐφ' ὧν ἐκκαλέσασθαι βουλόμεθα τὸν ἀκούοντα, ἴσον ὄν τῷ δέχοντι τὰ ἀξία ἀκοῆς. R.

E. οἰκείος] λέγονται γὰρ οἰκείοι καὶ οἱ συγγενεῖς. R.

E. ἐν τῇ ποιήσει]

εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθοτόριχι πατρὸς ἀκούειν·

οὐ γὰρ ἀμαρτινὴν πείσεται ἡγεμόνι. R.

E. Κριτίαν ἡμέτερον πάππον] Ἐξηκαστίδης, Σόλων, Δρωπίδης, οὗ Κριτίας ὁ πρῶτος, οὗ Κάλλαισχος, οὗ Γλαύκων, Κριτίας ὁ δεύτερος, Περικτιονη, Χαριμίδης, Πλάτων, Γλαύκων, Ἀδείμαντος. R.

21 A. Κριτίας] ὁ παλαιὸς δηλαδὴ. R.

B. Ἀπατούρεια ἐορτὴ Ἀθηναίων εἰς Διώνυσον, ἐκ τοῦδε· Μελάνθιος ἀντὶ Θυμοίου τοῦ βασιλέως Ἀθηναίων Ξάνθου μονομαχῶν τῷ Βοιωτῷ ἠπάτησεν αὐτὸν εἰπών· παρατὴν ὁμολογίαν, ὡς Ξάνθε, δεύτερος ἦκεις. τοῦ δὲ Ξάνθου ἐπιστραφεύτος, ἵνα ἴδοι τὸν δεύτερον, αὐτὸν μὲν μηδένα ἰδεῖν, Μελάνθιον δὲ τοῦτον ἐξ ἐπιδρομῆς ἀνελεῖν, καὶ οὕτως ἐξ ἀπάτης νικῆσαι Ἀθη-

ναίους, ὑπὲρ Οἰνόης πολεμοῦντας Βοιωτοῖς. ἐώρταζον δὲ ἡμέρας τρεῖς, ὧν ἡ πρώτη ἐκαλεῖτο ἀνάρρυσις (τὰ γὰρ θύματα λέγεται ἀναρρῦματα, παρὰ τὸ ἀνω ἐρρῦμενα θύεσθαι· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰ ἐθύετο), ἡ δὲ δευτέρα δορπία, καθ' ἣν εὐωγίαι καὶ δεῖπνα πολλὰ, ἡ δὲ τρίτη κουρεῖσις· ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κόρους ἐνέγραφον εἰς τοὺς φράτερας, τριετείς ἢ τετραετείς ὄντας. ἐν ἣ καὶ τῶν παίδων οἱ ἐντροχέστεροι ποιήματα ἄττα ἤδον, τὰ τῶν παλαιῶν ἠαψοδοῦντες. R.

B. φρατέρων] Ἀθηναίων αἱ φυλαὶ μετὰ μὲν Ἴωνα τέσσαρες, ἀπὸ δὲ Κλεισθένους δέκα, μετὰ δὲ ταῦτα δώδεκα. διηρέθη δὲ ἐκάστη εἰς τρία, καὶ τὸ τρίτον ἐκλήθη τριτῆς, εἴτα πατρία καὶ φρατρία, καὶ φράτερες οἱ εἰς τὴν αὐτὴν φυλὴν ταττόμενοι καὶ φρατρίαν ὡς ἀλλήλων συγγενεῖς, καὶ εἰς τούτους τοὺς φράτερας ἡ ἐγγραφή τῶν κόρων ἐγίνετο. R.

D. τί, τὸ ἔργον· πῶς, τίνα τρόπον· παρὰ τίνων, τῶν διασασαμένων αὐτὸ μέχρι τῆς Σόλωνος ἀκοῆς. R.

E. Σαίτικος] ἐκ τῶν Μανεθῶ Ἀιγυπτιακῶν. ἑπτακαίδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἦσαν ἀδελφοὶ Φοίνικες ξένοι βασιλεῖς, οἱ καὶ Μέμφιν εἶλον, ὧν πρῶτος Σαίτης ἐβασίλευσεν ἔτη ἰδ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαίτης νομὸς ἐκλήθη· οἱ καὶ ἐν τῷ Σεθρωίτῃ νομῷ πόλιν ἐκτίσαν, ἀφ' ἧς ὀνομαζόμενοι Ἀιγυπτίους ἐχειρώσαντο. δεύτερος τοῦτον Βρῶν ἔτη μ', τρίτος Ἀρχαῖος ἔτη λ', τέταρτος Ἀφωφίς ἔτη ἰδ' // ργ'. ὁ δὲ Σαίτης προσέθηκε τῷ μηνὶ ὥρας ἰβ', ὡς εἶναι ἡμερῶν λ', καὶ τῷ ἐνιαυτῷ ἡμέρας 5, καὶ γέγονεν ἡμερῶν τξξ'. R.

E. νομὸς] ἀπὸ τοῦ κενεμῆσθαι τὴν γῆν οὕτω λέγεται. R.

E. σημεῖωσαι ὅτι τὴν Σαῖν ἀκίνητόν φησιν ὑπὸ σεισμῶν. διὸ καὶ Ἀιγύπτιοι εἰς τὴν ἄρκτον αὐτὴν ἱερατικῶς ἀναπέμπουσιν, ὡς μετέχουσάν τινος ἐκείθεν ἀπορροίας, διὰ τὸν περὶ τὸν πόλον τόπον δεξαμένην ἐδραίαν στάσιν. R.

22 A. Φορωνεύς Ἰνάχου καὶ Μετίας, Ἀργείων βασιλεῖς. Νιόβη δὲ τούτου παῖς καὶ Τηλοδίκης τῆς Ξούθου. Δευκαλίων δὲ καὶ Ἐπιμηθεὺς Προμηθέως καὶ Κλυμένης. Πύρρα δὲ Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας τῆς ὑπὸ θεῶν πεπλασμένης. R.

A. ὅτι τρεῖς ἰστοροῦσι γενέσθαι κατακλυσμούς, πρῶτον τὸν ἐπὶ Ὀγγύου, ὃς ἦν τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς, δεύτερον τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος, ὅτε καὶ τὰ κατὰ Θετταλίαν ὄρη διέστη καὶ τὰ ἐκτὸς

Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα, τρίτον τὸν ἐπὶ Δαρδάνου τοῦ Διὸς καὶ Ἡλέκτρας τῆς Ἀτλαντος, ὃς Δάρδανος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν κατακλισμὸν τῆς ἀντίπερα Σαμοθράκης ἠπείρου, διὰ σχεδιάς αὐτῶσε κοιμισθείς. R.

B. τινὰ] Πατένειτ τοῦνομα. R.

C. ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γενέσθαι φασὶ τὸν τε πρὸς Θεσσαλίαν καὶ τοὺς ἐκείνη τόπους κατακλισμὸν, καὶ τὴν ἐν Αἰθιοπία ὑπὸ τοῦ Φαέθοντος ἐκπύρωσιν. R.

D. παράλληλιν τὴν ἀσυμμετρίαν τῶν ἐν γῇ πρὸς τὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούσας εἰς αὐτὴν ἀπορροίας φησί· συμμετρως γὰρ ἔχοντα διαμένει, ἀσυμμετρως δὲ φθείρεται. ἢ τὸν τῶν οὐρανίων ποικίλον σχηματισμὸν· οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ κατὰ οὐρανὸν περὶ γῆν ἰόντες, καὶ ἄλλοτε ἄλλα σχήματα δεικνύντες διὰ τὰς ποικίλας νοήσεις τῶν ψυχῶν· γράμματα γὰρ ἐκεῖνα τὰ σχήματα ἐστί καὶ τύποι τινὲς δραστήριοι δι' ἐκείνου. R.

D. λυόμενος] Ἀτικῶς ἀντὶ τοῦ λύων τῆς ἀπορίας ὁ Νεῖλος ἡμᾶς. R.

E. κατὰ δὲ τήνδε] κατὰ τὴν ἄνω Αἴγυπτον δηλονότι· κατὰ γὰρ τὴν κάτω, ἣν ἔργον τοῦ ποταμοῦ φησὶν Ἀριστοτέλης, ὄμβροι εἰσάθαι γίνεσθαι. ἐπανιέναι δὲ λέγει οὐ τὸ κάτωθεν ἀναβλυσθαινεῖν, ἀλλὰ τὸ τὸ ὕδωρ ἀλλαγόμενον ἀνωτέρω τῆς γῆς χωρεῖν, ὑδάτων καταροηγνυμένων εἰς τὸν Νεῖλον ἐξ ἄλλων τόπων τῶν κατὰ τὰ Σεληναῖα ὄρη, ἀφ' ὧν αἱ τούτου πηγαί, ἐκ τῆς γιγνομένης ἐν αὐτοῖς πλήσεως τῶν νεφῶν ὑπὸ τῶν Ἐπείσιον ἀνέμων, ὡς Θεόφραστός φησι. ταῦτα δὲ τὰ ὄρη ὑψηλότετά ἐστι. R.

23 A. διαφορὰν ἔχον] ἀντὶ τοῦ παραδόξως ἐκβεβηκός. R.

A. πάλιν δι' εἰωθότων] ὅτι κατὰ τινὰς ἐπιτελοῦνται περιφορὰς καὶ αἱ τοιαῦται φθοραί, ἐχούσας τινὰ καὶ αὐτὰς ἀπολουθίαν πρὸς τὴν ὅλην τοῦ θεῖου γεννητοῦ περιόδου. R.

D. Γῆς τε καὶ Ἡραίστου] Ζεὺς Μήτιδι συνελθὼν καὶ γεννομένην ἔγκνον καταπίνει, ἐπειπερ ἔλεγε παῖδα γεννήσειν μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γεννᾶσθαι κόρην, ὃς δυναστεύσει οὐρανοῦ. ὡς δ' ὁ καιρὸς τῆς ταύτης ἐνέστη γεννήσεως, δεῖται Ἡραίστου πρὸς τοῦτο συνεργοῦ, ὡς κατὰ τῆς κεφαλῆς πλήξειεν αὐτόν· ἐπὶ ταύτης γὰρ ἐκνοφῶρε τὸ ἔμβρυον. ὁ δὲ οὐκ ἄλλως ὑπακούσας κατένευσεν, εἰ μὴ τῇ γεννωμένη συγχορηθεῖη συν-

ελθεῖν εἰς εὐνήν. ὑποστάντος δὲ τοῦ Διὸς, πελέκει τούτου τὴν κεφαλὴν Ἡραίστος πλήττει. καὶ γεννᾶται μὲν οὕτως ἐξ αὐτῆς Ἀθηνᾶ, ἐπιδιάκων δὲ αὐτὴν Ἡραίστος ἀποσπερμαίνει μὲν εἰς τὸν ταύτης μηρόν, ἢ δὲ λαβούσα ἔριον τὸ σπέρμα ἐξέμαξεν, ἔροιπέ τε εἰς γῆν. καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔριου καὶ τῆς χθονὸς δρακοντόπους ἄνθρωπος ἐγένετο, Ἐριχθόνιος τοῦνομα. τοῦτ' οὖν ἐνταῦθά φησιν, ὅτι Ἀθηναῖοι τοῦτον λέγουσι γενέσθαι παρ' αὐτοῖς αὐτόχθονα. R.

24 A. παραδείγματα νῦν, ὡς φησι Πρόκλος, τὰς εἰκόνας καλεῖ, ἐπειπερ αὐταὶ γίνονται παραδείγματα τοῖς ἀπ' αὐτῶν ἀναπεμπομένοις, καὶ δι' αὐτῶν τὰ πρῶτα γινώσκουσιν. R.

C. μαθημάτων] γεωμετρία, ἀστρονομία, λογιστική, ἀριθμητική, καὶ αἱ ταύταις συγγενεῖς. R.

E. Εὐρώπη κέκληται ἀπὸ Εὐρώπης τῆς Ἀγήρορος ἢ Φοίνικος ἢ Τιτυοῦ, Ἀσία δὲ ἀπὸ Ἀσίας τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, Λιβύη δὲ ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου, βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ Μέμφεως τῆς Νείλου· οἱ δὲ Αἰφιορῆς. R.

E. Ἀτλαντικοῦ πελάγους] τὸν Ἡρακλέα λόγος πολλὰς ἀβάτους διαπορευθέντα εἰς τὸν Ἀτλαντα, τὸ ὄρος, ἐξ οὗ καὶ τὸ πέλαγος ὠνομάσθη, ἐλθεῖν· ὁ ἐξ Ἀτλαντος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Κλειτοῦς καλεῖται, οὗ διὰ τὸ ὕψος ἐπ' αὐτοῦ φέρεσθαι φασὶ τὸν οὐρανόν. καὶ γὰρ τοῦ αἰθέρος αὐτοῦ λέγει Μάρκελλος τὴν τοῦδε ψαύειν κορυφὴν, καὶ σκιὰν ἐκπέμπειν ἄχρι πεντακισχιλίων σταδίων· ἀπὸ γὰρ θ' ὥρας ἡμερινῆς κρύπτεσθαι τὸν ἥλιον ὑπ' αὐτοῦ μέχρι τέλεος καταδύσεως. καὶ ὁ Ἄθως ἐπὶ ἑπτακοσίους σταδίους ἕως Ἀήμου σκιάζει. Πτολεμαῖος δὲ τὰ Σεληναῖα ὄρη τὸ ὕψος ἄπλετον ἔχειν φησὶ. καὶ Ἀριστοτέλης τοῦ Καννάσου τὴν κορυφὴν τὸ τρίτον μετὰ δυσμᾶς καὶ τὸ τρίτον πρὸ ἀνατολῶν μέρος τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καταναγάζεσθαι. R.

E. Ἡρακλέους στήλας] Ἡρακλῆς ἦκε μὲν εἰς Ἐρύθειαν, ἢ νησὸς ἐστὶν Ὠκεανοῦ κειμένη πλησίον, ἢ νῦν Γάδειρα καλεῖται, ἐπὶ δὲ τῶν τὰς βοῦς ἀγαγεῖν Γηρόνου τοῦ Χρυσάορος καὶ Καλλιροῆς τῆς Ὠκεανοῦ, ὃς ἦν τρία σώματα ἔχων συμφυέντα εἰς ἓν ἀπὸ λαγόνος τε καὶ μηρῶν, εἶχε δὲ βοῦς φοινικᾶς, βοῦκόλον Εὐρυτίωνα, κύναι φύλακα Ὄρθρον δικέφαλον, τὸν Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος. δι' Εὐρώπης οὖν πορευθεὶς Λιβύης ἐπέβη, καὶ

παρελθὼν Ταρτησσὸν ἴσθησι μὲν σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας, ἐλαύνει δὲ πρὸς Εὐρουσθέα τὸν Τίρυνθος βασιλέα τὰς βουῖς, ἣ προσετάγη ὑπ' αὐτοῦ. R.

E. ἡ δὲ νῆσος] ὅτι μὲν ἐγένετο τοιαύτη τις νῆσος καὶ τηλικαύτη, δηλοῦσι τινες τῶν ἱστορούντων τὰ περὶ τῆς ἕξω θαλάσσης. εἶναι γὰρ καὶ ἐν τοῖς αὐτῶν χρόνοις ἑπτὰ μὲν νήσους ἐν ἐκείνῳ τῷ πελάγει Περσεφόνης ἱεράς, τρεῖς δὲ ἄλλας ἀπλέτους, τὴν μὲν Πλούτωνος, τὴν δὲ Ἀμμωνος, μέσην δὲ τούτων ἄλλην Ποσειδῶνος χιλίων σταδίων τὸ μέγεθος, καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτῇ μνήμην ἀπὸ τῶν προγόνων διασώζειν περὶ τῆς Ἀτλαντίδος, ὅπως γενομένης νήσου ἐκεῖ παμμεγεθεστάτης, ἣν ἐπὶ πολλὰς περιόδους δυναστεύσαι πασῶν τῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει νήσων, Ποσειδῶνος καὶ αὐτὴν οὖσαν ἱεράν. ταῦτα μὲν οὖν Μάρκελλος ἐν τοῖς Αἰθιοπικοῖς γέγραπεν, ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τῶν Πρόκλου ἐξελούντες παρεθέμεθα. R.

25 A. βασιλέων] δέκα γὰρ βασιλεῖς ἦσαν ἐν αὐτῇ τεχθέντες δίδυμοι πεντάκις· καὶ τὰλλα δὲ τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα ἐν τῷ Κοιτία διαρρηθὴν ἱστόρηται. Ποσειδῶνος δὲ καὶ Κλειτοῦς οὗτοι, ὧν ὁ πρῶτος, ὡς ὁ Πρόκλος φησὶ, Ἄτλας ἐκαλεῖτο, ἐξ οὗ καὶ ἡ νῆσος ὠνόμασται. R.

B. Αἴγυπτος κέκληται ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Βήλου καὶ Ἀγχιρρός τῆς Νείλου, τοῦ βασιλέως Αἰγυπτίων. τοῦτον ὁ πατὴρ ἐν Ἀραβία κατοικίσει· ὁ δὲ καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδαυ χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. R.

B. Τυρρηγία δὲ ἀπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Ἄγωνος τοῦ Ἄττος τοῦ Ἀυδοῦ, καὶ δὴ καὶ τὸ Τυρρημικὸν πέλαγος. οὗτος κατὰ χρησμόν ἐν Ἀυδίας ἀπάρας εἰς τούσδε ἀφίκετο τοὺς τόπους, ἐκ Σαρδοῦς τε τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἀφ' ἧς καὶ κατὰ Ἀυδίαν Σαρδεῖς ἢ πόλις, καὶ ἡ ἀργυρόφλεψ νῆσος τὸ πρὶν Σαρδαῖα νῦν ὀνομάζεται. R.

C. Πρόκλου. ὅτι ὅπου ἅμα σεισμῶ γίνεται κατάκλυσμός, κῦμα τούτου τοῦ πάθους αἴτιον. ὅταν γὰρ τὸ τὸν σεισμὸν ποιῶν πνεῦμα, μηδέπω ῥέον ὑπὸ γῆν, τὴν θάλατταν ὑπὸ τινος ἐναντίου πνεύματος αὐτῷ κινουμένην ἐξ ἐναντίας φερόμενον ἀπῶσαι μὲν εἰς τοῦπίσω μὴ δυναθῆ διὰ τον προωθούντα ἀνεμον αὐτὴν, ἴσῳ δὲ καὶ ἐμποδίζον αὐτῆς τὴν πρόοδον αἴτιον γίγνηται

τοῦ πολλὴν ὠθουμένην ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τούτῳ πνεύματος ἀθροισθῆναι, τότε δὴ, πολλῆς τῆς θαλάττης γενομένης διὰ τὸ ἀπ' ἐναντίας ὠθοῦν, αὐτὸ μὲν ὑπὸ γῆν ἔδν, τῆς ῥοῆς ἀθροῦσας ἐπιχυθείσης, καὶ ἐποίησε τὸν σεισμόν, ἡ δὲ θάλασσα ἐπέκλυσε τὸν τόπον. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ περὶ Ἀγαίαν γενέσθαι τὸν σεισμόν ἅμα καὶ τὴν τοῦ κύματος ἔφοδον τοῦ ἐπικλύσαντος τὰς παραθαλασσίους πόλεις, Βούραν καὶ Ἐλίκην. R.

D. κάστα, λίαν, μεγάλας. R.

D. τοῦτο καὶ οἱ τοὺς ἐκείνη τόπους ἱστοροῦντες λέγουσιν, ὡς πάντα τεναγῶδη τὸν ἐκεῖ εἶναι γῶρον. τέναγος δὲ ἐστὶν ἴλος τις ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τούτῳ, ἢ πηλώδη πελάγη, ἢ διάβροχοι ἢ κάθυγροι τόποι. R.

40 C. Ἰλλομένην φησὶν ὁ Σιμπλίκιος καὶ ὅσοι συνηγοροῦσι τῷ Πλάτῳ, τοῦ Ἀριστοτέλους εἰλουμένην ἀναγινώσκοντος καὶ τούτου τὸν Πλάτωνα ταῖς εὐθύταις ὑπάγοντος τὴν γῆν εἰλεῖσθαι καὶ στρέφεσθαι φάσκοντα. T.

52 E. πλοκάνων] πλόχανόν ἐστι πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαιρεται. R.

76 A. λέμμα φλοιός, λέπισμα. R.

81 B. δρυόχων] τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νεῶς δρυόχους φασίν. R.

84 B. εὐρώτος] σεσηπίας ὑγρότητος. R.

B. σφακέλισαν] σφακελισμός ἐστὶ σῆψις μυελοῦ, καὶ σφακέλος ἢ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις. ὁ δὲ σπασμός οὗτος μετὰ φλεγμονῆς. ἰατροὶ δὲ τὴν μελανίαν ἢ τὴν σφοδρὰν ὀδύνην, ἔνιοι δὲ τὴν τῶν ὀστέων σῆψιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμός καὶ ὁ παλμός. ἀλλὰ καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΙΑΝ.

P. 108 D. μελλητέον] ὑπερθετέον ἐστίν. R.

109 C. σημείωσαι τὸ ἐκ προύμνης, οἶμαι, τὸ ἔνδοθεν. R.

110 D. Ἰσθμός γῆ στενὴ καὶ ἀμφιθάλασσος, καθ' ἣν ἡ Ἀγαία τῇ Πελοποννήσῳ συνάπτεται. R.

D. Κιθαιρών ὄρος Βοιωτίας, Πάρνης δὲ ὄρος μεταξὺ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, πλησίον Πανάκτου. R.

E. Ὠρωπὸς πόλις Βοιωτίας. R.

E. Ἀσωπὸς ποταμὸς Βοιωτίας. R.

111 B. φελλεύς τόπος σκληρὸς ποσῶς καὶ πετρώδης, συναργῆς δέ. οἱ δὲ τὸν ἐξ ἐπιπολῆς πετρώδην. R.

B. σὰ τὰ σῶα μονοσυλλάβως φασὶν Ἀττικοί, καὶ τὸν σῶων σῶν. καὶ ἡ σῶα σὰ παρ' αὐτοῖς. R.

112 A. Ἡριδανὸς καὶ Γλισσὸς καὶ ἀλλαχοῦ μὲν, ἀλλ' οὗτοι ἐν τῇ Ἀττικῇ. R.

A. Πυλῆς τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἐκκλησίαι ἐγίνοντο πάλαι μὲν πᾶσαι, ὕστερον δὲ ἀπαξ, ὅταν τὸν στρατηγὸν χειροτονῶσιν. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἦτοι ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ, ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνά εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα. R.

A. Λυκαβητὸς ὄρος τῆς Ἀττικῆς. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ λυκοῖς πληθύνειν. R.

B. ξυσσίτια τὰ δεῖπνα ἢ κοινῇ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια, ἐπεὶ φιλλίας συναγωγὰ ἐστίν.

D. εὐκράς εὐκράτος ἢ εὐκέφαλος, ὡς Εὐριπίδης Ἀντιόπη.

115 B. ἀκρόδρα κοινῶς οἱ τῶν δένδρων καρποί.

B. μεταδόρπια] ἐπίδειπνα.

D. τὸ πλέθρον ἐστὶ ποδῶν ἑξ' ὀμοιορον.

D. στάδιόν ἐστι μέρος τι μιλίου ἑβδομον τεσσαρεσκαιδέκατον· τὸ γὰρ μιλίον ἐστὶ ἑξ' ἑτάδια.

116 C. φιλῦσαι ἐπὶ τοῦ πατρὸς, ἐπὶ δὲ μητρὸς γεννηῖσαι. καὶ φιλῦων ὁ γεννῶν, καὶ τὸ γέννημα φῖτυ, ὡς Εὐπόλις Ἀυτολύκῳ· ἀτὰρ ἠγαγες καινὸν * τὸ * φῖτυ τῶν βοῶν.

EΙΣ ΤΟΝ ΜΙΝΩΑ.

P. 315 B. Καρχηδόνοι] Καρχηδῶν ἐν Λιβύῃ πόλις διάσημος, ἧς οἱ πολῖται οὗτοι. R.

C. Ἀθάμας Αἰόλου τοῦ Ἑλληρος καὶ Αἰναρέτης τῆς Δημάχου, βασιλεύων Βοιωτίας, ἐπίπτει διὰ τινος τύχης αὐτῆς.

ὥπερ ὁ Πύθιος χορᾷ ἐκεῖσε κατοικεῖν, οὐ ὑπ' ἀγρίων ζώων ξενισθῆναι. ἐλθόντος δὲ κατ' ἡν χώραν λύκοι κρέα προβάτων διένεμοντο, αὐτοὺς μὲν διὰ θεὸς φασὶ φνεῖν, συνέντα δὲ τοῦτον οἰκῆσαι τε αὐτοῦ, καὶ τῇ Ἀθαμαντίᾳ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ τῆς οἰκείας κλησέως μεταδοῦναι. R.

C. ἐγγυροιστίας] τὰς χορὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφερούσας, ὡς ἐπὶ τοῦδε. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχτροῖσαι, ὡς Ἀριστοφάνης. λέγονται δὲ καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι τοῦ ἱεροῦ. ἐτι δὲ καὶ αἱ θρηνητρῖαι, καὶ δὴ καὶ αἱ μαῖαι αἱ ἐκτιθεῖσαι ἐν χύτραις τὰ βρέφη. R.

316 A. ἀλλ' αἰ] τὸ ἀλλὰ λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἔστω, καὶ ἀντὶ τοῦ ὅταν δέ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα δέ. R.

318 B. Μαρσύας Τάγνιδος ὁ πρῶτος μετὰ Ἀθηναίων ἀγῶν εὐρετής, εἴτα Φρυγίου καὶ Μιζολυδίου ἀρμονίας. οὗτος ἐς τοσοῦτον προῆλθεν ἀθλητικῆς, ὡς περὶ αὐτῆς εἶρησαι Ἀπόλλων, τοῦ πλεονεκτήσαντος τὴν κρίσιν ποιουμένων Μουσῶν, καὶ δὴ νικηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ δίδωσι δίκην τῆς ἥττης τὸ δέσμα δαρεῖς· οὐ δὴ ἀπὸ τοῦ σώματος θύεντος αἵματος ποταμὸς προῆλθεν ὁ τούτω ὀμώνυμος. Ὀλυμπον δὲ τινες οὐ Φρύγα, Μυθὸν δὲ φασὶ, καὶ τοῦτον γενέσθαι πρῶτον κροναίων εὐρετήν. R.

319 B. ἐννέωρος] ἐνναέτης· ὄρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἦγον ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν ἀρξας, ἢ ἐννέα ἔτη βασιλεύων. R.

E. συμπαίστην] συμπαίγμονα. R.

321 A. ἐντείνοντες] πληγὰς διδόντες. R.

A. τοὺς δασμοὺς] Αἰγέως τοῦ Πανδύονος βασιλεύοντος Ἀθηναίων, κατὰ τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν Ἀνδρογέως ὁ Μίνω πάντας ἀγῶνας νικᾷ. τοῦτον Αἰγέως στέλλει μὲν ἐπὶ τὸν Μαραθῶνιον ταῦρον, διαφθείρεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὡς τινες, πορευόμενος ἐπὶ Θήβας διὰ τὸν Λαῖον ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀνταγωνιστῶν διὰ φθόνον ἀπόλλυται. ὁ μαθὼν Μίνως Ἀθήνας τε πολεμεῖ καὶ Μέγαρον εἴλε, μὴ οἷός τε δ' ἂν πορθῆσαι ταύτας, εὐχεται τῷ Διὶ παρ' Ἀθηναίων δίκην λαβεῖν· καὶ διὰ τοῦτο λιμὸς ἐνσκήπτει τοῦτοις καὶ λοιμὸς· χρωμέναν δὲ περὶ τῆς τούτων ἀπαλλαγῆς ἀνεῖπεν ὁ Ἀπόλλων δίκας Μίνω δοῦναι ὡς ἂν αὐτὸς αἰσθῆται. Μίνως δὲ κελεύει δεκέτις κόρους ἑπτὰ καὶ κόρας ἴσας ἀόπλους πέμπειν κατ' ἔτος τῷ Μινωταύρῳ βορὰν κατὰ τὸν λαβύρινθον, ὃς ὑπὸ Δαιδάλου κατεσκευάστο χῶρος τις σκολιός.

Θησεύς δὲ μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος εἰς τὸν δασμόν καταλεγείν τὸν τε Μινώταυρον ἀναιρεῖ, καὶ παύει τὴν εἰς Κρήτην πομπὴν τοῦ δασμοῦ. περὶ τούτου οὖν ἐνταῦθα φησιν. R.

D. φλαῦρον] κακόν, ὡς νῦν, ἢ φαῦλον, ἢ κοῦφον κακόν. τινὲς δὲ φλαῦρον μὲν τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. R.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ.

A.

Ὁ Ἀθηναῖος οὗτος ξένος πεποιήται ἐνταῦθα εἰς τὴν Κρήτην ἀπικνῶν, ἔστι δὲ Πλάτων, ὡς ἐκ τοῦδε φανερόν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐν τῷ Νόμῳ λέγει ὅτι ἤδη αὐτῷ δύο πολιτείας προηρῆσθησαν· ἢ οὖν οὐδ' ἐκεῖνα Πλάτωνος, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ὃ αὐτὸς ἂν εἴη τῷ Ἀθηναίῳ ξένῳ. οὗτος οὖν εἰς Κρήτην ἀφικόμενος, καὶ περιουγγανῶν ἕξω πρὸ τῆς Κνωσσοῦ Κλεινία τε τῷ Κρητὶ καὶ Μεγίλλῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ, ἐπιτετραμμένοις μὲν ὑπὸ τῶν τὴν Κνωσσὸν οἰκούντων ἀποικίαν ποιήσασθαι ἐκεῖθεν καὶ καταστήσασθαι πόλιν νόμους τε προσήκοντας τοῖς πολίταις διαθεῖναι, προσεχῶς δ' ὠρημένοις ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον, ἱερὸν τοῦτο γενόμενον ἀγιώτατον, ἐν τῷ τὰ σεπτότατα καὶ ἀρρητότατα τῶν μυστηρίων ἐπετελεῖτο — περιουγγῶν δ' οὖν αὐτοῖς ὁ ξένος, καὶ ταῦτα παρ' αὐτῶν πυθόμενος, ἤρητο ἐπὶ τούτοις τίνας ἂν εἴεν οἱ νόμοι; τῶν δὲ μὴ δυναθέντων τελείαν ἀποδοῦναι τὴν τῶν νόμων διάθεσιν, ὁρῶντων δὲ τὸν ξένον εὖ παρεσκευασμένον περὶ νόμων θέσιν, καὶ παρακαλούντων συλλήπτορα αὐτὸν γενέσθαι τῆς πολιτείας, ἄρχεται ὁ Ἀθηναῖος ξένος τῆς τῶν νόμων διαθέσεως· ἐν οἷς δὴ οὐκέτι, ὡσπερ ἐν τοῖς τῆς μεγάλης Πολιτείας, κοινὰ πάντα προστάττει, ἀλλ' ἕκαστω ἀγρὸν ἀπονέμει καὶ πρὸς τούτῳ οἰκίαν, ἔτι μέντοι καὶ γυναικῶν ἰδίαν καὶ παιδῶν οὐκ-ἔτι κοινοῦς, πλην ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἀόριστα ἀφήκεν, ἀλλὰ τοὺς κλήρους εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν παρέλαβε. τεσσαράκοντα γὰρ καὶ πέντε τοὺς πάντας κλήρους διανέμειν παρακελεύεται· τὴν δ' αἰτίαν τοῦ τοσοῦτου ἀριθμοῦ γνωσόμεθα, ὅταν αὐτὸς ἐπιμνησθῇ. ὀρίζει δὲ καὶ τὰ τιμήματα, ὡσπερ ὁ Σόλων Ἀθηναίους, εἰ

καὶ τρόπον ἄλλον. πεντακισιομῆδιμοι γὰρ παρ' ἐκείνῳ καὶ ἱππεῖς καὶ ξενίται καὶ οἱ θῆτες· καὶ παρὰ τούτῳ δὲ τέτταρα ταῦτα ὀρισθήσεται, οὐκέτι δὲ τοῖς αὐτοῖς προσαγορευόμενα ὀνομασθῶσιν οὐδὲ τῆς αὐτῆς ὄντα ποσότητος, πλην ὠρισμένα, ὥστε μὴ ἐξεῖναι, εἰ τῆς, τῷ πρώτῳ πλείον τετρακοσίων ἔχειν περιουσίαν, μήτε μὴν τῷ ἑσχάτῳ τῶν ἑκατὸν ἐλάττονα. τοιαύτη τίς ἐστὶν ἢ ὑπόθεσις. R.

P. 624 B. διαφέρει λόγος φήμης. ὁ μὲν γὰρ δηλὸς γίνεται καὶ ὑφ' οὗ φέρεται, ἢ δὲ ἄγνωστον ἔχει τὴν ἀρχὴν. R.

B. τὸν ἀδελφὸν] ἐγένετο καὶ τούτων τρίτος ἀδελφός, Τάλας, ὃς δὴ ἔνοπλος τὴν Κρήτην περιεῖναι φρουρῶν ἐλέγετο. R.

625 A. κλέος] καὶ οἱ Στωϊκοὶ πλατωνίζοντες κλέος φασὶ τὸ ἐπὶ τῶν σπουδαίων γενόμενον δίκαιον, δόξαν δὲ τὴν ἐπὶ τῶν ἀσπουδῶν δόκησιν. R.

A. πολιτείας τῆς μιᾶς ζωῆς τῆς ὅλης πόλεως, νόμων δὲ τῶν διανεμόντων τὰ μέρη ἐξ ὧν ἡ πόλις. R.

B. τοῦ Διὸς ἄντρον] οὐ τὰ μέγιστα τῶν τοῦ Διὸς μυστηρίων καὶ τῶν Κουρήτων ἐπιεραῖσθαι ἐλέγετο. R.

C. ὄπλων ἕξιν] σχέσιν ἢ περιβολήν, ἢ ἀπλῶς ὄπλισιν, παρὰ τὸ ἔχειν. R.

D. ἀπολογεῖται διὰ τὴν τῶν τόξων χρῆσιν· καὶ γὰρ ὄνειδος ἦν, ὡς τὸ τοξότα λαβητῆρ· οὐ γὰρ ἀγγέμαχοι, ἀλλὰ πόρρωθεν βάλλουσιν οἱ τοξόται. αἰτιᾶται οὖν τὸν τόπον. R.

D. τόξα ὁ βίος, τοξέματα τὰ βέλη. R.

D. πρὸς πόλεμον ἡμῖν ἅπαντα ἐξήρτηται] ὥστε πρὸς νίκην εἴωρα ὁ τοῦτο θέμενος. τιμοκρατικὸν δὲ καὶ θυμικὸν τὸ πόλεμον τέλος εἶναι τῶν νόμων. R.

E. ἀνοίαν] ὅτι δὴ λανθάνει αὐτοὺς ὡς ἀνάγκη καὶ τὰς πόλεις καὶ πάντας ἀνθρώπους πολεμεῖν διὰ βίον, ὁ Μίνως ἀνοήτους ἐκείνους ἐνόμιζεν, ὅσοι μὴ τὸν πόλεμον τέλος ποιοῦνται. τοῦτο δ' οὐκ ὀρθῶς ὁ Κρής ἔφη· καὶ γὰρ ἡ ἀριστοκρατία τὴν εἰρήνην τέλος ποιουμένη, τὸν πόλεμον ὡς ἀναγκαῖον δι' αὐτὴν ἀναιρεῖται. R.

E. ἀρχοντας] ἐφίσταντο γὰρ ἀρχοντες τοῖς συσσιτίοις, ἵνα μὴ ἀμέτρως διαιτώμενοι περὶ τὸν πόλεμον ἀργότεροι γίνωνται. R.

626 A. ἀκήρυκτον] μὴ ἀπλῶς ἐκ τινος περιστάσεως γιγνώ-

μενον, και δεόμενον κήρυκος τοῦ διεγείροντος τοὺς ἀπείρους φύσει πάντας ἐπὶ τοῦτον παρεσκευάσθαι. R.

B. τὸ μὲν τῶν κτημάτων τέλος προσήκοι ἂν ταῖς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν πολιτείαις, τὸ δὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῇ κατὰ τὸν λόγον. τὰς ἄλλας οὖν διὰ τούτων ἀποδοκιμάσας πολιτείας, μόνην ἐγκρίνει τὴν τιμοκρατικὴν διὰ τῆς περὶ τὸν πόλεμον σπουδῆς. R.

B. ὄρον] ἀντὶ τοῦ τέλος τῆς νομιζομένης παρὰ σοὶ πολιτείας. R.

C. ἡ ἀπόκρισις ἐνδειξὶν ἔχει τοῦ Λακωνικοῦ τρόπου, σύντομος οὕσα καὶ συνεστραμμένη, ἅμα δὲ καὶ κατὰ τὴν λέξιν τραχύτητα ὑποφαίνουσα. καὶ τὸ ὡς θεῖε Λακωνικόν, πληρὸν ὅτι τὸ θ' ἐνήλλακται· σείε γὰρ τὸ θεῖε παρ' αὐτοῖς. R.

C. ἐλέγξει βούλεται ἐντεῦθεν τὴν ἐκείνων ὁμολογίαν περὶ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον νόμου. κέχρηται δὲ δύο ἐπιχειρήμασι, προτέρω μὲν τῷ διὰ τῆς διαλύσεως τρόπῳ, μετὰ ταῦτα δέ, ἐνισταμένου τοῦ Κλεινίου ἐντροχῶς πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν, χρῆται καὶ ἑτέρω τῷ κατὰ σύνθεσιν. ἔστι δὲ ὁ ἐλεγχόμενος λόγος αὐτῶν ὁ τιθέμενος ὄρον εἶναι τῆς εὐ πολιτευομένης πόλεως τὸ πολεμεῖν καὶ νικᾶν τοὺς ἄλλους. R.

D. οὐ γὰρ σε Ἀττικόν] οὐ σέ φημι ἀπὸ ἀνθρώπου ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν, Ἀτθίδος ἢ τινος τοιούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θεοῦ τῆς Ἀθηναῖς, ἐπιστημόνως γε καὶ φρονίμως οὕτως διατιθέντα τοὺς λόγους. R.

D. ἀναγαγὼν] τῇ ἀναλύσει χρησάμενος καὶ ἐφ' ἕνα ἕκαστον ἀναγαγὼν ἐν τῆς ὁλης πόλεως. R.

E. ἔθανάσεν ὁ ξένος τὸν λόγον, ὅτι δὴ ἐπὶ μὲν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν ὁμοίαν τὴν φύσιν (ἀνθρώπων γὰρ πρὸς ὁμοίους ἀνθρώπους) ἢ μάχη, ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς ἀνομοίαν· λόγου γὰρ πρὸς ἀλογίαν. R.

E. πρώτη τε καὶ ἀρίστη] ἀληθὲς μὲν τοῦτο, μὴ μέντοι λέγε ἀριστον τὸ τῆς ἐγκρατείας εἶδος· τούτου γὰρ ἄμεινον τὸ σωφρονικόν. R.

627 A. εὐρίσκει καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαντῆσαι. ὡς γὰρ ψυχῇ ἐλέγετο κρείττων ἑαυτῆς ἐκείνη ἐν ἣ ὁ λόγος ὡς ἀμείνων ἐκράτει, ἦττων δ' ἑαυτῆς ἐν ἣ τὸ ἄλογον, οὕτω καὶ πόλις καὶ κώμη ἐπὶ ἀμεινόνων καὶ χειρόνων ἀνδρῶν ἔχουσιν. R.

A. τὸ κρείττω] ὁμωνυμία τίς ἐστὶ περὶ τὰς εἰρημένους παρὰ τοῦ

Κλεινίου φωνᾶς, καὶ δυνατὸν ἦν τῷ ἀντιλαμβανομένῳ τῶν λέξεων ἐναντιώσει αὐτὸν περιβαλεῖν. τὸ γὰρ κρείττον καὶ ἦττον καὶ ἄμεινον καὶ χειρόν δύναται καὶ ἐπὶ τῆς ἑνδοῦ ζωῆς τῆς ψυχικῆς θεωρεῖσθαι καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ σώματα διαφορᾶς, καὶ οὐδὲν κωλύεται ὁ κρείττων κατὰ τὴν ζωὴν χειρόν εἶναι κατὰ τὸ σῶμα. οὕτω δὲ καὶ ἐν πόλει εἰ κρατοῖεν οἱ ἀμείνους τῶν χειρόνων τὸν εἰρημένον τρόπον, λέγοιτ' ἂν ἑαυτῆς κρείττων, ἀλλὰ καὶ ἦττων, καὶ ἔσται ἐναντιότης τῶν ὀνομάτων περὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. διορισμοῦ δὲ χρεῖα περὶ τὴν ὁμωνυμίαν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ πάροργον ἔργον ποιήσωμεν, ἄλλως διὰ παραδείγματος μεθοδεύειν τὸ σκῆμμα. R.

A. εἴ ποτ' ἐστὶ που] οὐ γὰρ ἐν νοητοῖς οὐδ' ἐν οὐρανοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ γενέσει. R.

A. τὸ χειρόν κρείττον τοῦ ἀμείνονος] ἐπειδὴ κρείττον οὐ μόνον λέγεται τὸ βέλτιον ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπικρατέστερον, ἐπειδὴ τὸ χειρόν νικᾷ, καὶ κρείττον ἐστὶν· ὁ καὶ αἰνίγματι ἔοικεν, εἶναι τὸ χειρόν κρείττον. ἀλλ' ἐστὶ τὸ χειρόν κρείττον οὐχ ὡς βέλτιον, ἀλλ' ὡς ἐπικρατέστερον ὃν τηρικαῦτα. R.

629 A. ὁ Τυρταῖος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγένετο, εὐτελής τὴν τύχην· γραμματιστῆς γὰρ ἦν καὶ χωλὸς τὸ σῶμα, καταφρονούμενος ἐν Ἀθήναις. τοῦτον Λακεδαιμονίους ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων μεταπέμψασθαι, ὅτε πρὸς Μεσσηνίους εἶχον τὴν μάχην καὶ ἐν ἀπορίᾳ κατέστησαν πολλῇ, ὡς δὴ Ἰκανοῦ αὐτοῖς ἐσομένου πρὸς τὸ συνιδεῖν τὸ λυσιτελές· αὐτῷ γὰρ ἐπέτρεψε χρησασθαι συμβούλῳ. ἀφικόμενος δὲ οὗτος εἰς Λακεδαιμόνα καὶ ἐπίπλους γενόμενος συνεβούλευσεν αὐτοῖς ἀνελεῖσθαι τὸν πρὸς Μεσσηνίους πόλεμον, προτρέπων παντοίως· ἐν οἷς καὶ τὸ φερόμενον εἰπεῖν ἔπος·

Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν.

τοῦτον οὖν ἐν τῷ λόγῳ παρέλαβεν ὁ Ἀθηναῖος ξένος, ὡς καὶ αὐτὸν πολέμου σύμβουλον γενοῦσα. R.

630 A. περὶ Θεόγγιδος καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ταύτης ἱστορίας ἀμφιβολία πολλῇ ἐγένετο τοῖς παλαιοῖς, καὶ οἱ μὲν φασιν αὐτὸν ἐν Μεγάρων γεγενῆσθαι τῆς Ἀττικῆς· οὕτως ὁ Δίδυμος, ἐπιφύομενος τῷ Πλάτῳ ὡς παριστοροῦντι· οἱ δὲ ὅτι ἐκ Σικελίας, εἰ δὲ καὶ μὴ εἴη ἐκ Σικελίας, οὐδὲν λυμαινεται τὸ προκείμενον, ἀλλὰ καὶ τούναντιον· οὐ γὰρ ὑπὲρ Ἀττικῆς ὡς Ἀθηναῖος λέγει, ἀλλὰ καίτοι πρὸς Ἀθηναῖον αὐτὸν παραβάλλον τὸν Τυρταῖον,

τὸ ἀληθές περὶ τὴν κρίσιν ἐφύλαξε καὶ τὸν Θεόγινν καὶ ξένου ὄντα προέκρινε. τί δὲ ἐκόλυεν αὐτὸν ἐκ ταύτης μὲν εἶναι τῆς Μεγαρίδος, ἀπελθόντα δὲ εἰς Σικελίαν, ὡς ἡ ἱστορία ἔχει, γενέσθαι νόμῳ Μεγαρέα ἐκεῖ, ὡς καὶ τὸν Τυρταῖον Λακεδαιμόνιον; R.

D. τετάρτη] πρώτη γὰρ ἡ φρόνησις, ἡ δικαιοσύνη· ἡ δὲ ἀνδρεία, ὡς περὶ τὸν θυμὸν μόνον ἔχουσα, τετάρτη. τῶν γὰρ ἄλλων ἑκατέρα περὶ τὴν τοιμέρειαν ἔχει· καὶ γὰρ ἡ σωφροσύνη ἐπὶ τὸν λόγον διὰ τοῦ θυμοῦ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἀναπέμπει. R.

D. χρῆν] ἀντὶ τοῦ ἔδει, χωρὶς τοῦ ε. R.

D. θείας] δηλονότι πολιτείας. παρὰ θεῶν γὰρ φατε ἐκείνους εἰληφέναι τοὺς νόμους, καὶ διὰ τοῦτο θελοῦς καὶ τὴν πολιτείαν θείαν. ἀξίους οὖν ἀποδότω καὶ τοὺς νόμους τῆς θείας πολιτείας. R.

E. ζητοῦσιν] τὰ μερικὰ καὶ περὶ τὰ συναλλάγματα κλήρων καὶ ἐπικλήρων, οὐ περὶ τούτων, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς, ὡς αὐτός. ἐν γὰρ τοῖς βιβλίοις τὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν πραγματευόμενος, ἐπὶ τέλει ἐν τοῖς β' βιβλίοις καὶ ἐκεῖνα ἠξίωσε μνήμης. R.

E. κληρός ἐστι κτημάτων οὐσία τις ἢ λαχμός ἢ μέτρον τι γῆς, ὅθεν καὶ κληροῦχοι οἱ ταῦτα κατέχοντες [ἢ τὸ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν σύστημα]. ἐπίκληρος δὲ ἐστὶν ἢ ἐπὶ κλήρῳ παντὶ καταλειμμένη παῖς, ὄρφανή πατρὸς καὶ μητρός, ἀδελφῶν τε οὐσα ἔρημος. τινὲς δὲ ταύτην ἐπιπαματίδα καὶ πατρούχον καλοῦσιν. R.

631 A. τὸ σμικρότατον] ὅπερ ἀνωτέρω φανλότατον μόριον τὴν ἀνδρείαν φησί, τοῦτο σμικρότατον λέγει νῦν. R.

B. εὐδόκιμοι] ὡς κατὰ τὸ φιλότιμον καὶ θυμικὸν χαρακτηριζόμενοι τῆς ψυχῆς εἶδος, τῶν ἄλλων περὶ χρήματα καὶ ἡδονὰς ἐννόμους ἢ παρανόμους ὁρῶντων· ἅ δὲ τῆς ἐπιθυμίας πάντα ἐστίν. R.

C. ὁ Θεόφραστός φησιν· εἰ ζῶν εἶχεν ὁ πλοῦτος, πρὸς μόνους ἀν' ἀπῆλθε τοὺς ἀγαθοὺς. ἕκαστον γὰρ τοῦ οἰκείου ἐφέρεται ἀγαθοῦ· τοῦτο δὲ τῷ πλούτῳ ἐστὶν ἀγαθόν, τὸ τοῖς ἀγαθοῖς ὄργανον γίνεσθαι. τὸ γὰρ ἕκαστῳ ἀγαθόν, τοῦτο καὶ ἐφετὸν ὑπάρχει. τοῦτο δ' αὐτῷ καὶ κατὰ φύσιν. πάντα δὲ τῆς κατὰ

φύσιν ὁρέγεται διαθέσεως. νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ὁ πλοῦτος ζῶν, ἐπιπίπτει καὶ εἰς τοὺς κακοὺς. R.

C. ὡς μεταβατικὸν καὶ μερικὸν νοῦν τὴν φρόνησιν οὕτω καλεῖ οὐχ ἁπλῶς. R.

D. ταῦτα δὲ πάντα] τὰ θεῖα ἀγαθὰ τῶν ἀνθρωπίνων. R.

D. τὰς ἄλλας προστάξεις] νομοθεσίας τὰς περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων καὶ τῶν λοιπῶν. R.

E. τιμῶντα] οἱ μὲν ἄλλοι νομοθετεῖται διὰ κολάσεως καὶ ζημίας, οὗτος δὲ διὰ τιμῆς τινὸς πειθῶ τοῖς πολίταις ἐμποιεῖ πρὸς αὐτόν. R.

633 A. τὰ συσσίτια] οἱ συσσιτοῦντες δέκα ἦσαν, ἡ δὲ κρίσις τῶν συνταττομένων αὐτοῖς τοιαύτη τις ἦν. μαγδαλίαν γὰρ, ἢ ἐστὶ μάζα στέατος, ἕκαστος ἔφερε, καὶ τις παρεστήκει αὐτοῖς φέρων ἐπὶ κεφαλῆς ἄγγος, εἰς ὃ οἱ κρῖνοντες τὰς μάζας ἐνέβαλλον, οἱ μὲν ἄξιον κρῖνοντες τὸν προσιόντα ἀτύπωτον παντελῶς, ὅσοι δὲ μή, τῷ δακτύλῳ κοιλάναντες οὕτως ἐνέβαλλον τὴν μάζαν. μεθ' ὃ εἰ καὶ μίαν κοιλότητα εὗρον ἔχουσαν, ἐξέβαλλον τὸν κρινόμενον τοῦ συσσιτίου· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ τῶν παρ' Ἀθηναίους ψήφων, ἢ τῶν πλειόνων ἐκράτει. τὸν δ' ἐγκριθέντα ὁ πρεσβύτατος τῶν συσσίτων ἤγευ εἰς τὸν οἶκόν, οὐ τα συσσίτια, καὶ παρὰ τὴν θύραν ἔνδον ἰστάς ἔλεγεν· ἀπὸ τῆς θύρας ταύτης λόγος οὐκ ἐξέρχεται, παραγγέλλων ἵν' ἐν ἀπορρήτῳ ἔχοι πάντα τὰ αὐτῶν. ἐκόμιζε δὲ ἕκαστος οἴκοθεν τὰ πρὸς τὸν μῆνα ἀρκεύοντα ἄλφιτα καὶ τυροὺς καὶ φοῖνικας καὶ οἶνον. ὅσοι δὲ τούτων ἐν θήρῃ ἢ θύοντες ἐτύγγανον, μέρη ἐκ τούτων ἔπεμπον τοῖς ἐν τῷ συσσίτιῳ. ἦσαν δὲ χοροὶ τρεῖς παρὰ Λάκωσι, νέων, ἀνδρῶν, πρεσβυτῶν, καὶ ἦδον οἱ μὲν γέροντες·

ἡμεῖς ποτ' ἤμεν ἄλκιμοι νεανίαι,

οἱ δὲ νεανίσκοι·

ἡμεῖς δὲ γ' ἐσμέν· ἦν δὲ λῆς, πείραν λάβε,

ὁ τῶν παίδων δὲ·

ἡμεῖς δὲ γ' ἐσόμεσθα πολλῶ κρείσσονες. R.

A. ἡ τέταρτον] τὰς διαμαστιγώσεις, τὰς γυμνοπαιδίας, τὰ κρύπτεια· ταῦτα γὰρ πρὸς ἀνδρείαν τείνει. R.

A. χρεῖη] δέοι, ἢ ἀντὶ τοῦ χρεῶν εἶη. R.

A. εἴτε μερῶν] ἡ ἀρετὴ δύναται καὶ ὡς ὅλον εἰς μέρη τὰς ὑπ' αὐτὴν ἀρετὰς διαιρεῖσθαι τε καὶ ἐν αὐταῖς ὑπάρχειν, καὶ

ὡς πρὸς τι πῶς ἐχούσας τὰς κατὰ μέρος, ὡς γένος ἢ καθόλου ὑπάρχειν αὐτῶν. ὡς ὅλον μὲν εἰς μέρη, οὐ τὸ πρὸ τῶν μερῶν (τοῦτο γὰρ ἀδιαίρετον) ἀλλ' ὡς τὰ ἐν τοῖς μέρεσιν· ἐκ γὰρ τῶν κατὰ μέρος ἢ ὀλικῆ ἀρετῆ. ἀλλὰ καὶ ἐκάστη τῶν ἀρετῶν ὅλον τί ἐστίν, ἀλλ' ὡς τὸ ἐν τῷ μέρει ὅλον. οὐ κωλύεται μὴν καὶ ὡς γένος εἰς εἶδη διαιρεῖσθαι ἀντιδιακρούμενα μὲν, οὐκ ἐναντία δέ, ὅτε καὶ ὡς πρὸς τι συνεισάγειν ἀλλήλα ἐνδέχεται. καὶ γὰρ τὰ ὑπὸ τὴν ἀρετὴν εἶδη, τὸ μὲν ἄρχον, ὡς αἰ τοῦ λογικοῦ μέρους ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς, τὰ δ' ἀρχόμενα, ὡς αἰ τοῦ ἀλόγου. ταῦτα δὲ τῶν πρὸς τι. R.

A. δηλοῦντα μόνον] οἱ γὰρ Λάκωνες πολυνοῖα μὲν, οὐ πολυλογία δέ, ὡς Ἀθηναῖοι, ἐχρῶντο. R.

B. τὸ περὶ τὰς κατεργασίας] τὰς διαμαστιγώσεις φησὶν. ἐγένοντο δ' αὐταὶ πρὸς τῷ βρωμῷ τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος, τῆς τὴν πολιτείαν ἀνορθώσης. παρεστήκει γὰρ ἡ ταύτης ἰέρεια φέρουσα τι ἐπὶ τῆς χειρὸς κειρομένον, ὃ μέγχοι τοῦ νῦν ἀγνωστόν ἐστι, καὶ εἰ μὲν ἦν τοῦ δέοντος ἐμαστιγοῦτο (κινεῖν γὰρ τὰς χεῖρας οὐκ ἐτόλμα, ἔχων ταύτας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὁ μαστιζόμενος), ἐβαραίετο ἐκείνη ὑπὸ τοῦ φερομένου, δεόντως δὲ τὴν δίκην εἰ ὑπέιχε, κούφως ἢ ἰέρεια διετίθετο. R.

B. ταῖς χερσὶ μάχαις] τὰς γυμνοπαιδίας λέγει. γυμνάζοντες γὰρ τοὺς παῖδας ἐν ἡλίῳ τύπτειν ἀλλήλους ἐποίουν μέχρι νίκης. ἐνίοτε δὲ καὶ σφαιρᾶν ἢ ἄλλο τι ἐροῦντο, ὥστε τὸν πρῶτον ἀρπάσαντα νικᾶν. καὶ πολλὸς αὐτοῖς οὗτος ὁ ἀγών. R.

B. κρυπτεία τις] ἠφιέτο τις ἀπὸ τῆς πόλεως νέος ἐφ' ὅτε μὴ ὀφθῆναι ἐπὶ τοσόνδε χρόνον. ἠναγκάζετο οὖν τὰ ὄρη περιερχόμενος καὶ μήτε καθεῦδων ἀδεῶς, ἵνα μὴ ληφθῆ, μήτε ὑπηρέταις χρώμενος μήτε σιτία ἐπιφερόμενος διαζῆν. ἄλλο δὲ καὶ τοῦτο γυμνασίας εἶδος πρὸς πόλεμον· ἀπολύοντες γὰρ ἕκαστον γυμνὸν προσέτατον ἐνιαυτὸν ὅλον ἔξω ἐν τοῖς ὄρεσι πλανᾶσθαι, καὶ τρέφειν ἑαυτὸν διὰ κλοπῆς καὶ τῶν τοιούτων, οὕτω δὲ ὥστε μηδενὶ καταδῆλον γενέσθαι. διὸ καὶ κρυπτεία ὠνόμασται· ἐκολάζοντο γὰρ οἱ ὅπουδῆποτε ὀφθέντες. R.

B.

P. 672 C. ἀκταίνειν, γανριᾶν, ἀτάκτως πηδᾶν, ἢ μετεω-

ρίζειν, ἢ ὄρμαν, ἢ ἐξάττειν, ἀπὸ τοῦ ἐξαῖεν καὶ ἰσχύειν. ἀπὸ τούτου οὖν τὸ ἀκταινώση. R.

673 D. κολοφῶν σημαίνει τὸ κῦρος τῆς ἐπικρίσεως. R.

Γ.

P. 678 C. πορεῖα ἐστὶ τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. R.

681 A. αἱμασιώδεις] αἱμασιαὶ τοῖχοι κυρίως ἠκανθωμένοι. R.

692 A. ψάλιον] χαλινόν. R.

Δ.

P. 715 E. θεὸν μὲν τὸν δημιουργὸν σαφῶς, παλαιὸν δὲ λόγον λέγει τὸν Ὀρφικόν, ὅς ἐστιν οὗτος·

Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

Ζεὺς πνυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

καὶ ἀρχὴ μὲν οὗτος ὡς ποιητικὸν αἴτιον, τελευτὴ δὲ ὡς τελικόν, μέσσα δὲ ὡς ἐξ ἴσου πᾶσι παρών, καὶ πάντα διαφορῶς αὐτοῦ μετέχῃ. εὐθεία δὲ τὸ κατὰ δίκην σημαίνει καὶ ἀξίαν, καὶ ἀπαργκλίτως, καὶ οἰονεὶ κανόνι ἐνί, τὸ δὲ περιπορευόμενος τὸ αἰωνίως. τὸ αἰεὶ ὠσαύτως καὶ κατὰ τὰ αὐτά· ἢ γὰρ περιφορὰ τοῦτο ἔχει ὡς ἐν αἰσθητοῖς. R.

718 D. τὰ τοίνυν δὴ λεχθέντα] τὰ περὶ θυσιῶν καὶ γονέων. R.

E. ἀνιδιτὶ] ἀνιδρωτὶ, ὡς ἐν τῷ Διογενιανῷ. R.

723 E. δευτέρων ἀμεινόνων] παροιμία λεγομένη μὲν ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, τῶν προτέρων ἀπαισίων ὀφθέντων δηλαδή· μετῆται δὲ ἐκ τούτων καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων δευτέρων τῶν αὐτῶν, ὁπόταν μὴ κατὰ γνώμην ἡμετέρων προβῆ τὰ πρότερα. R.

Ε.

P. 731 E. τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν] παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ φιλίαν μηδένα λόγον ποιουμένων τάληθους. R.

739 A. καθάπερ πεττῶν ἀφ' ἱεροῦ] παρὰ παροιμίας φησὶ τῆς κινήσει τὸν ἀφ' ἱεροῦ, ἢ τέτανται ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων. μετελλήπται δὲ ἀπὸ τῶν πεττεούτων· παρὰ

τούτοις γὰρ καίται τις ψήφος οἶον ἱερὰ καὶ ἀκίνητος, θεῶν νομιζομένη, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν Ἀριστέλλῃ. R.

5.

P. 775 D. ἐξομογενόμενον] ἀποματτόμενον. R.

777 C. περιδίνων] πειρατῶν. R.

780 C. εἰς πῦρ ξάλνειν] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόντων μάτην ἢ λεγόντων ἢ κακοπαθούτων λεγομένη. R.

Z.

P. 791 D. ἀκρόχολα] προχείρως ὀργιζόμενα. καὶ ἀκροχολία ἢ τοιαύτη διάθεσις. R.

792 E. μάργοις] ὑβριστικοῖς, ἀκρατέσι, μαινομένοις. R.

795 C. Γηρόνης Χρονάορος καὶ Καλλιρόης τῆς Ὀκλειανῶ, βασιλεὺς Ἐρυθραίας τῆς νήσου τῆς νῦν Γάδειρα καλουμένης, ὃς εἶχε τριῶν ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, ἠνωμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν. R.

C. Βοιάρῳ] Οὐρανὸς ἐκ Γῆς πρώτους γεννᾷ Κόττον, Βοιάρῳ, Γύγην, ἐκατόγγειρας τε καὶ πενήκοντα κεφαλὰς ἔχοντας. R.

796 A. Ἀνταῖος ὁ Ποσειδῶνος, Διβύης βασιλεὺς, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν αὐτῷ ἀνήρει. τούτῳ παλαίειν ἀναγκάζομενος Ἡρακλῆς, ὅτε δὴ πεμφθεὶς παρ' Ἐρυσθέως τοῦ βασιλέως Τίοντος ἐπὶ τῷ παρὰ τῶν Ἑσπερίδων μὲν τὰ χρυσᾶ μῆλα λαβεῖν, κομίσει δὲ πρὸς αὐτόν, τοῦτον οὖν ἀράμενος τὸν Ἀνταῖον μετέωρον ἄμμασιν Ἡρακλῆς κλάσας ἀπέκτεινε. ψάοντα γὰρ τῆς γῆς ἰσχυρὸν συνέβαινε γίνεσθαι. διὸ καὶ τῆς Γῆς αὐτὸν εἶναι τινες παῖδά φασιν. R.

A. Κερκύων] τὴν μὲν ἀπὸ χειρῶν πάλην ἐξεῦρε Θησεύς, τὴν δὲ ἀπὸ σκελῶν Κερκύων, Βράγχου καὶ Ἀργιόπης νύμφης. πρὸς τοῦτον τὸ πέμπτον ἀθλον ἐν Ἐλευσίνι παλαίον διηγωνίσαστο Θησεύς. οὗτος γὰρ τοὺς παριόντας ἠνάγκαζε παλαίειν, καὶ παλαίον ἀνήρει. Θησεύς δὲ μετέωρον αὐτὸν ἀράμενος ἔρριψεν εἰς γῆν καὶ ἀπέκτεινε. R.

A. Ἐπειὸς Πανοπέως τοῦ Φώκου, ὃς ἐπὶ τῷ Πατρόκλου ἀργῶνι ἐνίκησε πυγμῆν. Ἄμνκος δὲ Ποσειδῶνος καὶ νυμφῆς Βιθυνίδος Μελίας, ὃς καὶ ἐξεῦρεν ἱμάντας πυγκτικούς. R.

B. κόρη καὶ δέσποινα] ἢ Ἀθηνᾶ. R.

799 E. ὠνόμασαν] νόμους κινθαρδικούς λέγοντες δηλονότι. R.

800 C. ὅταν] φήμην, μαντείαν διὰ κληδόνας, καὶ ὀττεύεσθαι τὸ μαντεύεσθαι. R.

D. ἀποφράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χόας ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδειοι. R.

E. Καρικῆ Μοῦσῃ] τῇ Θρηνώδει· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κάρες Θρηνώδοι τινες εἶναι καὶ ἄλλοτρίους νεκρούς ἐπὶ μισθῷ Θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ, ἐπειδὴ οἱ Κάρες βαρβαρόφωνοι. R.

805 E. ταλασίας] ἐργασίας, ἢ ἐπιουργίας. R.

810 B. τηρώμενα] στερισκόμενα. R.

D. ἐχθοδοποῦ] κακοποιοῦ, ἀπεχθοῦς, ἢ ἐχθροποιοῦ. R.

811 E. καταλογάδην] τὰ περὶ γραφόμενα λόγῳ. R.

813 D. πελταστικῆς] πέλιτη ἐστὶν εἶδος ἀπίδος, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης, ἣτις ἴτυν οὐκ ἔχει, οὐδ' ἐστὶν ἐπίχαλκος, οὐδὲ βροῦς ἀλλ' αἰγὸς δέσματι περιτεταμένη, καὶ ἡ ταύτη χρωμένη τέχνη πελταστική, καὶ πελτασταὶ οἱ μετιόντες αὐτήν. R.

814 A. ἀπώμοτον] ἀπηγορευμένον, φευκτόν. R.

818 B. παροιμία, οὐδὲ θεὸς ἀνάγκη μάχεται, τῇ ἑαυτοῦ καὶ θείᾳ δηλαδὴ. R.

819 D. ὑηνῶν] χοιρείων, ἢ σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν. R.

820 C. πεττεία ἐστὶ παιδιὰ τις διὰ πεσσῶν γινομένη. πεσσοὶ δὲ εἰσι κύβοι, παρὰ τὸ πίπτειν αὐτοὺς οὕτω λεγόμενοι. πεσσοὶ δὲ ἢ τε γραμμῆ καὶ ἢ ψήφου, ὁμωνύμως Ἀρίσταρχος δὲ πεσσοὺς καλεῖ τας ψήφους, ἐν αἷς ἔπαιζον. ἦσαν δὲ αὐταὶ πέντε. φαίνονται δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σκεῦος οὕτω λέγοντες, ἐφ' οὗ ἔπαιζον. ἔχει δὲ πέντε γραμμὰς, ὧν ἡ μέση γραμμὴ ἱερὰ ἐκαλεῖτο. καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ψήφον ἐσχάτην ἐκίνουν, καὶ αὐτὴν ἱερὰν καλοῦντες. ὅθεν ἐκ τοῦδε καὶ παροιμία, κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, ἐπὶ τῶν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων λεγομένη. R.

822 C. οὐ μὴν] ἀλλὰ μὴν, ὡς ἐπὶ τοῦδε, ἢ οὐδαμῶς, ἢ οὐ μόνον, ἢ ἔτι μὴν, ἢ ὅμως δέ. R.

H.

P. 828 D. μηνὶ τῷ δωδεκάτῳ] ὁ Σκιροφοριῶν οὗτος. ὠνο-

μάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς. καὶ Σίρα ἐορτὴ Ἀθήνησιν. R.

834 C. ἀβόλοις] ἀβολος νέος, οὐδέπω γνώμονα ἔχων. γνώμονα δ' ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρητότα ἔλεγον. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῆς ἀπὸ τῶν τετραπόδων καὶ λεπτογνώμονας τοὺς ἀπογεγραμμάτους, ἐν οἷς ἐλεοῖται τὸ γνώρισμα. R.

839 C. Θυέστης Πελοπία τῆ θυγατρὶ, ἐξ ᾧν Ἀγισθος, Οιδίπους Ἰοκάστη τῆ μητρὶ, ἐξ ᾧν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, Μακαρεὺς Κανάχη τῆ ἀδελφῆ, καὶ οἱ λοιποὶ δὲ Αἰόλου παῖδες ταῖς ἀδελφαῖς. R.

Ε. σταδιοδρόμοι γάμων ἀπέντων ἀπειρατοί, α' Ἰκκος Ταραντίνος, β' Κρίσιαν Ἰμεραῖος, γ' Ἀστύλλος Κροτωνιάτης, δ' Διοπόμπος Θεσσαλός. R.

843 B. ἀνάδαστον] ἀναμειρισμένην. R.

849 B. τῆ νέα] ἔνη καὶ νέα· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς ἡμέρα παρ' Ἀθηναίους οὕτως ἔκαλετο. ἐκλήθη δὲ ἔνη καὶ νέα, ὅτι τὸ μὲν τι μέρος ἔχει τοῦ παρωχημένου μηνός, ὅπερ ἔνη ἐστὶ· καὶ γὰρ ἔνον τὸ παλαιὸν φασί, νέοι δὲ τὸ νῦν ἐπιλαβὸν τοῦ εἰσεληλυθότος, ὃ διὰ τοῦ νέου δηλοῦσι. κατὰ γὰρ σελήνην ἦγον τοὺς μῆνας. ὃ δὲ τῆς σελήνης μῆν ἴσθιν εἰκοσιεννέα τέταρτον ἡμερῶν. R.

C. πιλῆσεως] τῆς διὰ τῆς τῶν ἐρίων πυκνώσεως γινομένης ἐσθήτος. R.

D. μεταβαλλόμενος] μεταπιπράσκων. R.

E. τεκμηράμενοι] σημειωσάμενοι. R.

850 A. μέτοικοι εἰσιν οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, καὶ τελούντες ἀνά δραχμὰς ἰβ' τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τριώβολον τῷ γραμματεῖ. μετῴκιον οὖν ἐστὶ τέλος οὕτω καλούμενον, ὃ ἐτίθεσαν τῇ μὲν πόλει δραχμὰς ἰ', τῷ δὲ τελῶνι τριώβολον. R.

C. ἀπογραφή ἐστὶν ἡ ἀπαρίθμησις ἢ ἀποσημείωσις τῶν ὀφειλομένων εἰσφορῶν ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν, καὶ ἀπογραφεῖς οἱ ταύτην ποιοῦντες καὶ τοὺς μὴ βουλομένους εἰσφέρειν εἰσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριον. R.

Θ.

P. 853 D. κερσβόλους ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ὄσπριοις συμφυομένων σκληρῶν κόκκων τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις καὶ σκληροὺς ταῖς γνώμαις φησὶν. οὗτοι οὖν οἱ κόκκοι σκληροὶ τ' εἰσὶ καὶ μέλανες, στρογγύλοι, ἰσομεγέθεις κέγχροις, οἱ συνεψόμενοι τοῖς ὄσπριοις οὐ τήκονται. εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρσασιν τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπτειν, καὶ διὰ τοῦτο κερσβόλα κληθῆναι. R.

D. ἀτεράμων] ἀκαταπόνητος. R.

854 B. ἀλιτηριώδεις ἀπὸ τῶν ἀλιτηρίων. οὗτοι δὲ λέγονται ἐκ τοῦδε. λιμός ποτε κατέλαβε τοὺς Ἀθηναίους· τῶν δὲ ἀλούντων ἐπιτηροῦντες οἱ πένητες ἀλούμενα τὰ ἄλευρα διήραπαζον, κἀντεῦθεν οἱ τοῦτο ὀνομάζοντες αὐτῶν ἐκλήθησαν ἀλιτηριοί. παρέτεινε τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιοῦντων λέγεσθαι. παράγεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλιτρεῦν, ὃ ἐστὶν ἀμαρτανεῖν. R.

B. ἀποδιοπομπήσεις] τὰς ἀποστροφὰς τὰς γινομένας ὑπὸ τοῦ ἀποτροπαίου Διός, διὰ τὸ καθαίρεσθαι τὰ δεινὰ ἢ τὰς ἀποπομπὰς τὰς πρὸς τὸν προστρόπαιον Δία, καὶ οἶονεὶ καθάρσεις καὶ ἱλασμούς. R.

B. ἀποτροπαίων] τῶν ἀποτροπέων τὰ κακά. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν φευκῶν καὶ μισεῖσθαι ἀξίων ἀνθρώπων. R.

855 C. ἄτιμος οὐ μόνον ὁ ἀπεστερημένος τῆς ἐπιτιμίας, ὥστε μὴ βουλευεῖν μήτε δικάζειν μήτε ἄρχειν μήτε πολιτεύεσθαι μήτ' ἄλλο τι τῶν κοινῶν ποιεῖν, ἀλλὰ τὸν ἀτιμώρητον. R.

C. ἀριστινὴν] κατ' ἐκλογὴν καὶ αἴρεσιν τῶν ἀρίστων. R.

C. εἰσαγωγαὶ εἰσιν αἱ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσενέγκεις ἐκάστου τῶν δικῶν, καὶ εἰσαγωγεῖς οἱ τοῦτο ποιοῦντες. προσκλήσεις δὲ εἰσιν αἱ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούμενων κλήρου ἢ ἐπικλήρου. ὃ γὰρ ἀμφισβητῶν προσκαλεῖται τὸν ἐπιδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα· εἰ δὲ μὴ προσκαλέσαστο, ἀτελής ἡ δίκη. διαψήφισις δὲ τὸ τοὺς δημότας τὴν ψήφον ὑπὲρ τῶν παρεγγεγραμμένων δούκων ἐνεγκεῖν. R.

D. κατὰ τὸ στόμα] κατὰ τὴν ἀρχήν, μεταφορικῶς. R.

856 E. ἀνέλη] ἀντί τοῦ μαντεύσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. καὶ ἐπὶ τοῦ φρονεῖν ἢ λέξις λαμβάνεται ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν τὸ ἐν βάρει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνώσιν τὸ ἀνελεῖν φασίν. R.

858 B. λιθολόγοις] οἰκοδόμοις. R.

E. διαπυττόμενα] διαπυττώμενα. R.

860 E. Μαγνησία πόλις ἐν Κρήτῃ, Θεσσαλῶν ἄποικος, ἐξ ἧς οὔτοι. R.

865 A. φιλοῖς] γυμνοῖς ὀπλων. R.

A. ὁ ἐκ Δελφῶν νομισθεὶς νόμος ἦγονε χρησμὸς ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀνελόντος τὸν φίλον.

ἐπεισας σὸν ἑταῖρον ἀμύνων· οὐ σε μαιίνει αἶμα, φόνου δὲ πέλεις καθαρώτερος ἢ πάρος ἦσθα.

ὁ δ' ἀντίστροφος τούτῳ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπεραποθανόντος τοῦ φίλου· ἀνδρὶ φίλῳ θνήσκοντι παρὼν πέλας οὐκ ἐπαμύνεις· ἤλυθες οὐ καθαρὸς· περικαλλέος ἐξιθι νηοῦ. R.

866 B. προστρεπομένου] ἀποπειπομένου, τρεπομένου ἐφ' ἑαυτόν. R.

C. ἀπειναυτησάτω] ἐνιαυτὸν φευγέτω διὰ τὸν φόνον. R.

D. τέγγων] βρέχων, ὡς νῦν, ἢ μελάττων. R.

871 A. ὑμνεῖν] μέμψασθαι, ἢ λοιδορεῖν, ὡς ἐπὶ τοῦδε, κατ' εὐφημισμὸν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀδύρεσθαι. R.

B. ἀνεψιότης ἢ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια, οἳ εἰσὶ παῖδες ἀνεψιῶν. οὔτοι δὲ πάλιν ἀλλήλων λέγονται ἀνεψιοί, οἵτινες γονεῖς ἔχουσιν ἀδελφούς. R.

E. ἀνατὶ] ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας. R.

E. ἐπισκηπτεσθαὶ φασὶ μαρτυρίας ἢ γραμμάτων τὸ ποιήσασθαι διάλυσιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν μαρτυρίαν οὐ ἐπισκηπτοῦνται. παραδιδόασιν δὲ ταῦτα σημηνάμενοι μέχρι τοῦ χρόνου τῆς δίκης· κατὰ γὰρ τοῦτο χωρεῖ ἡ δίκη. καὶ τὸν τοῦτο ποιοῦντα ἐπισκηπτόμενον λέγουσιν. R.

873 B. ἀφοσιούτω] καθαιρέτω, ὡς νῦν, ἢ ἀπαρχὰς προσαγέτω, ἢ τιμάτω, ἢ τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀποδιδότω τιμὴν, ἢ πληροφορεῖτω. R.

C. ἀβίου] ἀβλαβοῦς, ἢ ἄνευ βίας. R.

874 C. νηποινί] ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. R.

I.

885 C. θεοὺς οὐδαμῶς] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ θεοὺς οὐ θεοὺς. R.
D. ἐξακείσθαι] ἐξιᾶσθαι, θεραπεύειν. R.

887 B. συντείνεις] σπουδάσεις, Ἀττικοί. R.

D. ἀκούοντές τε καὶ ὀρῶντες] δις νοητέον τοῦτο, ἔν τε δηλαδὴ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐννοίας καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι· καὶ ὄγιως ἔξει τὸ νόημα. τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο παρὰ τε ῥήτορσι καὶ φιλοσόφοις πολὺ καὶ πολλαχῶς. R.

888 E. διὰ τύχην] ἐν ἄλλῳ· διὰ τέγγην. R.

889 D. συνέριθοι] συνεργοί, ὡς νῦν, ἢ συνυφαίνουσαι. R.

892 A. ἐντεῦθεν Ὀριγένει τὰ περὶ προὔπαρξεν. R.

893 B. τῆς κινήσεως ἢ μὲν σωματικῆ κατὰ τόπον, κατὰ ποιότητα, κατὰ ποσότητα, κατ' οὐσίαν· ἢ δὲ ψυχικῆ ἢ ἄλλο κινουσα ὑπ' ἄλλον δὲ κινουμένη, ἢ ἑαυτήν τε κινουσα καὶ ἕτερα δυναμένη. R.

894 E. ὑπ' ἄλλου] τοῦ νοῦ δηλαδὴ· οὗτος γὰρ πάντῃ ἀκίνητος. R.

896 A. τοῦτον κινεῖν φῆς] ἐν ἄλλῳ· τὸ ἑαυτὸ κινεῖν φῆς. R.

899 D. ἤμιστά γε] οὐδαμῶς, ἢ οὐχ ἦττον. Λιβάνιος δὲ φησιν· εἴ τινα ἄλλον τρόπον, ὃν ἤμιστα ὥφθη μετελθὼν ἐν τῷ βίῳ ὁ ἐπὶ τῇ φιάλῃ ἔμπορος· ἀντί τοῦ * οὐ* πάνυ. R.

900 E. μετὸν] ἐξόν, ἢ ἐπ' ἐξουσίας ὄν. R.

901 A. ὁ ποιητῆς] Ἡσίοδος ἐν Ἐργοῖς καὶ Ἡμέραις·

λιμὸς γὰρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρῶν.
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
ζῶῃ κηφήνεςσι κούρουσι εἴκελος ὀργῆν,
οἳ τε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
ἔσθοντες. σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν.

κηφήνες αἱ ἀργαὶ τῶν μελισσῶν, κόθουροι δὲ αἱ ἄκεντροι καὶ κολόβουροι, ἢ αἱ φυλάττουσαι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον· οὔροι γὰρ οἱ φύλακες. R.

C. παραιτητοῦς] παρακαλουμένους, συγγνώμονας, ἢ καὶ παρακαλοῦντας. R.

906 B. λῆμμα] φρόνημα, ὡς νῦν, ἢ κέρδος. R.

907 E. τιμωρεῖν τὸ ἐνεργητικὸν βοηθεῖν, τιμωρεῖσθαι δὲ τὸ παθητικὸν κολάζειν. R.

PLATO VI.

ΙΑ.

P. 913 B. μὴ κινεῖν τὰ ἀκίνητα] παροιμία ἐπὶ τῶν καλῶς δοξάντων ἢ γεγονότων λεγομένη. R.

914 B. ἐνοδῖαν δαίμονα τὴν Ἄρτεμιν ἦτοι τὴν Σελήνην φησὶν, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀπόλλων Ἀργυρεύς, καὶ γὰρ ἄμφω τὰς ὁδοὺς πληροῦσι φωτός, ὁ μὲν ἡμέρας, ὁ ἥλιος, ἢ δὲ νυκτός. διὸ καὶ ἰδρύνουσι τούτους ἐν αὐταῖς. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἑρμῆν ἐνόδιον καὶ ἡγεμόνα λέγουσιν, ὡς δέον αὐτῷ πρὸς τὰς πράξεις ἡγεμόνι χρῆσθαι. καὶ τοῦτον δὲ ἐπὶ τῶν ὁδῶν διὰ τοῦτο ἀνεστήλουν. R.

E. μεθιέτω] παριέτω ἢ ἀφιέτω. R.

915 B. τοῦ τρίτου μεγέθει τιμήματος] τρίτον τμήμα, καθὼς ἐν τῷ πρὸ τούτου παρεθέμεθα, τὸ ζευγῆσιον ἦν, εἰς ὃ οἱ τελούντες ἀπὸ διακοσίων μέτρων διελέγοντο, ἀνηλίσκον δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἰ μναῖς. R.

E. ἔρανος ἐστὶν εἰσφορά τις ἐκάστου μηνός, ἢ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον, ἢ εὐωγία, ἢ ἀνα μέρος δεῖπνον. καὶ ἐρανίσται οἱ τε τὴν εἰσφορὰν αὐτὴν εἰσφέροντες καὶ οἱ κοινανοὶ ταύτης. R.

E. προιάμενος] ἀγοράσας. R.

916 A. ἀναγωγή ἐστὶν ἡ τῶν προαθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά. R.

A. ἱερὰν νόσον τὴν ἐπιληψίαν φασὶν. R.

C. ἐξηγηταὶ τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι, οἷς μέλει καθάρειν τοὺς ἄγει τινὶ ἐπισηχθέντας· καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. R.

919 D. γεωμόροι] γεωργοί. R.

920 C. λήμμα] κέρδος ὡς νῦν ἢ φρόνημα. R.

D. διαιτηταὶ εἰσιν ἐν οἷς Ἀθηναῖσι εἰσῆγοντο αἱ ἰδιωτικαὶ δίκαι· εἰ δὲ τινες μὴ ἐπέλθοντο τοῖς διαιτηθεῖσιν, αὐτοὶ εἰσῆγον αὐτοὺς εἰς τὸ δικαστήριον καὶ παρὰ τοὺς δικαστάς. ἐγίνοντο δὲ διαιτηταὶ πάντες Ἀθηναῖοι, οἷς ἐξηκοστὸν ἦν ἔτος. τὸν δὲ ἀδικούντα διαιτητὴν ἐξῆν εἰσαγγέλλειν· καὶ εἰ τις ἑάλω, ἀτιμία ἦν τὸ ἐπιτίμιον. R.

921 A. προῖκα] ἄνευ μισθοῦ, ὡς νῦν, ἢ φερνήν. R.

D. ἐπωβελία ἐστὶν ἐπιτίμιόν τι, τουτέστι τοῖς διώκουσι χρηματικὴν τινα δίκην, εἴαν μὴ ἔλωσιν. ἦν δὲ τοῦτο ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, οὗ ἐπεδικάζοντο, καὶ ἐνεγράφοντο. καὶ ἐκαλεῖτο οὕτως, ὅτι ἐπὶ τῇ δραχμῇ ὀβολὸς ἦν, τῆς δραχμῆς λογιζομένης

πρὸς ἕξ. ἐλάμβανε δὲ ὁ φεύγων παρὰ τοῦ διώκοντος, εἰ τὴν δίκην ἀπέφυγε. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου. R.

926 B. κηδεύματα] γαμικὰ συναλλάγματα. R.

928 C. δίκην λαχεῖν] ἐνστήσασθαι, ὅ ἐστι καὶ λῆξις δίκης. R.

929 A. ἀπορηθῆναι] ἀπαγορευθῆναι. R.

931 B. Οἰδίπους ὁ Λαῖου καὶ Ἰοκάστης, μητρογαμήσας δι' ἀγνοίαν τινα, ἐτύφλωσε μὲν, ὅτι τοῦτο πράξειεν, ἑαυτόν, ἐλαύνεται δὲ διὰ τὴν ἀθεμιτοσύνην ἐκ Θηβῶν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυκλείης οἱ τούτου υἱοί, δυνατοὶ ὄντες, οὐκ ἐπαμύνουσιν ἐλαυνομένῳ αὐτῷ, ὁ δὲ ἀράται αὐτούς. οἱ δὲ περὶ τῆς βασιλείας Θηβῶν ἀλλήλους κτείνουσιν. R.

B. Φοῖνιξ Ἀμύντωρος· οὗτος τυφλοῦται ὑπὸ τοῦ πατρός κατεψεύσθη γὰρ πρὸς τὸν πατέρα ὑπὸ Φθίας τῆς αὐτοῦ παλακῆς, ὅτι δὴ πειραθεῖη πρὸς εὐνήν αὐτῇ συνελθεῖν. ἰάται δὲ ὑπὸ Χείρωνος Πηλέως σπουδῇ. ὁ δὲ Ἀμύντωρ κατενύχεται αὐτοῦ μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν.

ὁ δὲ γέγονε· καὶ γὰρ θεοὶ ἐτέλειον ἐπαράς. R.

B. Ἰππολύτῳ] Θησεύς ὁ Αἰγέως καὶ Αἴθρας ἐξ Ἰππολότης τῆς Ἀμαζόνος γεννᾷ Ἰππολύτον, μεθ' ἣν Φαίδραν γυναικα ἀγεταί, ἢ διὰ τὸ κάλλος Ἰππολύτου ἐρά. ὁ δὲ οὐ πείθεται αὐτῇ σφροονῶν. ἢ δὲ πρὸς τὸν πατέρα κατεῖπεν αὐτοῦ ὡς μάλλον ἐρωήτος αὐτῆς· ὁ δὲ ἀράται τὸν υἱὸν διαφθαρεῖν Ἰππολύτον, καὶ ἐπιτυγχάνει. οὗτος γὰρ ὀρούμενος ἄσματι, ὑπὸ ταύρου τῶν ἵππων συνταραχθέντων αὐτοῦ, πίπτει τε εἰς γῆν, καὶ ταῖς ἡνίκαις ἐμπλακεῖς ἐλκόμενος θνήσκει. R.

B. ἀραῖος] βλαβερός. R.

932 A. κωφή] ἀσθενής, ἀμβλεῖα, ὡς νῦν, ἢ ἄηχος. R.

933 A. δυσωπομένους] ὑφορωμένους, ὑπόπτως ἔχοντας. R.

936 D. εἴαν δ' ἐπαιτώμενος ὁ δεσπότης] οἶμαι, εἰ δύο συζυγίαι δεσποτῶν καὶ δούλων εἴεν, ἐναλλάξ δὲ ὁ τῆς ἐτέρας συζυγίας δεσπότης μετὰ τοῦ τῆς ἐτέρας συζυγίας δούλου σύνδοιτο ποιῆσαι τὴν βλάβην εἰς τὸν δούλον αὐτοῦ, ἵνα τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀποτίσεως γινομένης ἀποδοθῆι οὗτος ὁ δούλος τῷ συνθεμένῳ δεσπότη μετ' αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν βλάβην, καὶ δούλους οὕτως ἔχοι δύο, ἕνα μὲν τὸν βλαβέντα καὶ ἐξ ἀρχῆς, ἕτερον δὲ τὸν βλάψαντά τε τοῦτον καὶ ὕστερον. R.

D. κακοτεχνιῶν δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν εἰσέησαν οἱ λέγοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν, κατὰ τῶν παρασχομένων τούτους ψευδομάρτυρας. R.

937 B. ἐπίσηψις ἐστὶ δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων. R.

D. ἀνάδικος κρίσις· εἰ ἐάλωσαν ἦτοι πάντες οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν ἢ ὑπερημίσει, ἐκρίνετο ἀνωθεν ἡ δίκη. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν ἀγῶνων ἐγίνοντο ἀνάδικοι αἱ κρίσεις, ἀλλ' ὡς φησὶ Θεόφραστος ἐν ζ' νόμων, ἐπὶ μόνῃς ξενίας καὶ ψευδομαρτυριῶν καὶ κλήρων. R.

IB.

P. 942 A. ἐπ' ἀντοφώρῳ] ἐπ' ὀφθαλμοῖς, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέματι ἀλούς. R.

E. πύλων] τῶν ἐκ συμπεπιλημένων ἐρίων γινομένων ἐνδυμάτων. R.

943 A. ἀστρατείας δίκη ἐστὶ γραφή κατὰ τοῦ κατελεγμένου μὲν ἐν στρατιωτικῇ τάξει, μὴ στρατευσαμένου δέ. R.

D. λειποταξίου δίκη ἐστὶ γραφή κατὰ τοῦ στρατευσαμένου μὲν, λιπόντος δὲ τὸ στρατόπεδον καὶ τὴν τάξιν αὐτοῦ. R.

944 C. διαφέρει δὲ ὅλον που καὶ τὸ πᾶν] παροιμία ἐπὶ τῶν πάντῃ διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὸ μὲν ὅλον τοῦ συνεχοῦς ἐστὶ ποσοῦ, τὸ δὲ πᾶν τοῦ διωρισμένου, ταῦτα δὲ εἶδη τοῦ ποσοῦ ἀλλήλοισι ἀντιδιαφορούμενα. R.

D. Καινεὺς ὁ Θετταλὸς Ἄτρακος μὲν ἦν θυγάτηρ τὸ πρῶτον, Καινὴς ὀνομαζομένη, εἰς ἄνδρα δὲ μετέβαλε Ποσειδῶνος βουλῆσει, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀδάμαστος εἶναι καὶ ἄτρωτος. διὸ ἐν τῇ τῶν Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν μάχῃ ἀντορρῆξις δένδροισι συνεχώσθη ὑπὸ τῶν Κενταύρων. ὑπὸ δὲ τινῶν ἀπωρεῖσθαι λέγεται. τὴν μεταβολὴν δὲ φασὶ τοῦτον λαβεῖν χάριν τοῦ Ποσειδῶνος ἐρώμενον γενέσθαι. R.

945 B. εὐθυνοὶ εἰσὶν ἄρχοντες τινες οἱ τὰς εὐθύνας λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἀρχόντων, ὥσπερ καὶ οἱ λογισταὶ καὶ πάρεδροι ἐφ' ἐκάστη ἀρχῇ· καὶ γὰρ τῷ ἀρχοντι εὐθυνος ἦν καὶ πάρεδρος, καὶ τῷ βασιλεῖ ὁμοίως καὶ τῷ πολεμάρχῳ καὶ τοῖς θεσμοθέταις. ἐκπράσσει δὲ οὗτος εὐθυνος ὅσα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἢ προστέτακται, ὡφλόν τινες εἰς τὸ δημόσιον. R.

D. εὐθύνη ἐστὶ κρίσις κατὰ τῶν ἀρχάντων ἢ προσβευσάντων ἢ τι τῶν τῆς πόλεως χειρισάντων ὅλως.

947 C. ἠϊθέου] παιδᾶς πάντῃ γάμων ἀπειράτους. R.

D. ψαλίδα ἦτοι καμάραν, ὡς νῦν, ἢ ταχεῖαν κίνησιν, ἢ ὑδρορόην, ἢ ἄρμενον. R.

949 D. ἐνεχυρασίαν] ἀσφάλειαν. R.

E. χρηματίζηται] τοῦτο μὲν τὸ παθητικὸν τὸ χρήματα πράττεσθαι, τὸ δὲ χρηματίζειν τὸ ἐνεργητικὸν τὸ πράγμασι χρῆσθαι, οἷον χρηματίζει ἡ βουλή. ἀφ' οὗ καὶ χρήματα τὰ πράγματα. R.

950 D. θεωροῖς] τοῖς εἰς ἐορτάς που πεμπομένοις κοινωνῆσαι αὐτῶν. R.

951 B. ἀνομιλητος] ἀκοινώνητος, ἀσυνδύατος. R.

953 A. τημελεῖν] ἐπιμελεῖσθαι. R.

C. προτάνεις εἰσὶ μέρος τι τῶν πεντακοσίων τὸ δέκατον, πενήτηντα ἄνδρες, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, καὶ ἐπροτάνεον κατὰ προτανείαν ἐν διαδοχῇ. προτανεία δὲ ἐστὶν ἀριθμὸς τις ἡμερῶν, ἦτοι λς ἢ λη ἢ λέ, ὡς ἐκάστη φυλὴ προτανεύειν λέγεται. ιβ' μὲν γὰρ οἱ μῆνες, ἰ' δὲ εἰσὶ προτανείαι, καὶ φυλαὶ ἰ'. καὶ διήρηται εἰς ταύτας αἱ ἡμέραι τοῦ ἐνιαυτοῦ· κατὰ γὰρ σελήνην ἀγούσι τοῦτον, ὡς ἐκάστη τῶν ἰ' φυλῆ ἐπιβάλλειν λέ ἡμέρας, πλεονάζειν δὲ ὀλίγας. διὸ καὶ τὰς λοιπὰς ἀπέδωκαν οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς πρώταις λαχούσαις τέτταρσι φυλαῖς, ἵνα ἐκείνων μὲν ἐκάστη τὰς λς ἡμέρας προτανεῖ, αἱ δὲ λοιπαὶ ἕξ ἀνὰ λέ· προτανεῖα δὲ οὐδετέρως οὐχ εὐρηται· τινὲς δὲ ἀργυροῖόν τι, ὃ κατατίθεται ὑπὸ τῶν δικαζομένων, καὶ δίδεται δικαστικὸν τοῖς ἐξακισχιλλοῖς. R.

954 A. φωρᾶν] ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν. R.

958 E. χοῦν] χωννύναι. R.

962 C. τοπάξειν] στογάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν, καὶ ὑποτοπεῖν δέ. R.

968 A. σημείωσαι ὅτι νυκτερινὸν σύλλογον τὴν Ἐπινομίδα φησίν. R.

E. ἢ τοῖς ἕξ ἢ τοῖς κύβους] ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθρώποις. κείται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνεύόντων. το μὲν γὰρ τοῖς ἕξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τοῖς κύβοι τὴν ἥτταν. πάλαι γὰρ τοῖσιν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδίας

κύβοις καὶ οὐχ ὡς νῦν δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία· κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον, ὅτε πλήρης ἔστι καὶ μή. τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιοῦτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν οἶνας, καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν· ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς οἶνας. R.

969 B. ὕπαρ ἔστι τὸ μέσον ἐργηγορσεως καὶ ὕπνου ὀρώμενον. R.

ΕΙΣ ΕΠΙΝΟΜΙΑΔΑ.

P. 974 A. παιδικῆς] οἶμαι, ἱλαρῶς· ἕξ οὐ καὶ παιδικώτερον τὸ ἱλαρώτερον. R.

978 B. διαριθμησεται] διαλογίζεται. R.

980 B. προσπαῖσαντι] προσπαῖξαντι· ἀντὶ τοῦ ἕ τὸ σ οἱ Ἀττικοί. R.

983 C. ῥύμας] ὀρμάς βιαίας. R.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ.

B.

P. 314 C. οὐδ' ἔστι σύγγραμμα] ἐντεῦθεν δηλοῦται διὰ τί ὁ Πλάτων ἐν ταῖς βίβλοις αὐτοῦ μηδὲν διαλέγεται. e.

A.

P. 320 A. Δίαν ὁ Συρακούσιος Ἰππαρίνου μὲν υἱὸς ἦν, ἀνεψιαδοῦς δὲ Διονυσίου τοῦ προτέρου, κατὰ δὲ οἰκειότητα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀριστομάχης ἀδελφός, εὐφύτα δὲ καὶ μεγαλοψυχία καὶ φιλοτιμία διαφέρων τοῦ γενέσθαι τινος ἄξιος. Ἰππαρίνος γὰρ παίδων ὄντων αὐτῷ τῶν περὶ Δίαν, τριῶν μὲν υἱῶν, τριῶν δὲ θυγατέρων, τελευταῖον τὸν βίον ἐπίτροπον Διονύσιον κατέστησεν οἰκεῖον ὄντα, καὶ τὰς γυναῖκας ἅμα καὶ τὰς κόρας διέθηκε γῆμαι, Ἀριστομάχην μὲν τὴν πρεσβυτάτην αὐτὸν, τὰς

δὲ λοιπὰς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ δοῦναι, Λεπτίνην τε καὶ Θεαρλόην· καὶ οὕτω γέγονε τελευτησάσης τῆς Διοκρίδος αὐτοῦ γυναικὸς, ἐκ ἧς ἐγεγονέει αὐτῷ Διονύσιος ὁ νεώτερος, ὁμωνυμος αὐτῷ υἱός. R.

Z.

P. 326 C. εἰ μὲν τὸ δύναιτο συνυπακουόμενον λήψη, ὡς ἀπαρέμματα προπερισπασθήσονται τὸ τε μελλῆσαι καὶ τὸ ἡρεμῆσαι. εἰ δὲ καθ' αὐτὰ ταῦτα ἐκδέξη, ὡς εὐκτικὰ παροξυνθήσεται. R.

333 E. γεγονότε φίλω] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ λείπει τὸ φίλω. R.

337 E. ἐπιστολή] ἐντολή, ἐπίσημησι. R.

342 B. ἀληθές ἐστιν] ἐν ἄλλῳ· ἀληθῶς ἐστὶν οὐ, ἐν μὲν. R.

344 A. Λυγία φασὶ τὸν Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης οὕτω γενέσθαι ὀξυδερεῆ, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν βλέπειν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία. R.

345 A. ἴτω] ἡ λέξις ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἴστω, τῆ Βοιωτικῆ διαλέκτω, ἐπὶ θαύματος εἰλημμένη, ἧς καὶ ἐν τῷ Φαίδωνι μέμνηται ὑπὸ Κέβητος εἰρημένης. R.

D. Σκύλλα λέγεται ἡ δὲ ἐναντίων ἀνέμων συγχη καὶ πολυκύμων τῶν τῆς θαλάττης ρευμάτων σύμπτωσις, κατ' ἀκρωτήριά τινα ἐπὶ πολὺ διήκοντα τῶν μεγίστων πελαγῶν γιγνομένη φροβερὰ τε καὶ πολύμορφος, φωνὴν τε ἀφιεῖσα οἷα σκυλάκων νεογνῶν (ἕξ οὗ καὶ τοῦνομα εἴληφεν), οἷα γίνεται ἢ περὶ τὸν κατὰ Σικελίαν πορθμὸν. Χάρυβδις δὲ ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τε τὸν εἰρημένον πορθμὸν καὶ περὶ τὰ Γάδειρα, καὶ πάλιν ῥαγδαίως ἐπαναστρέφουσα· ἢ τῆς ἡμέρας τρεῖς συσπᾶσα τὸ ὕδωρ πάλιν ἀνίει. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος ροιβεῖν, ὃ ἐστὶν ἀναρροφεῖν. R.

D. ἀναμετροῦσαιμι] διαπεράσαιμι. R.

346 D. ἐδυσχέραινον μὲν ὄλω] ἐν ἄλλῳ λείπει τὸ ὄλω. R.

347 D. χρεῖη] δέου. R.

H.

P. 353 E. Φοίνικες ἀπὸ Φοινίκης τῆς χώρας· αὕτη δὲ ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Μερόπης τῆς Νείλου. Ὀπικοὶ δὲ ἔθνος Ἰταλίας. R.

Ε. τέμνειν φάρμακον] πείθειν, τιμῶν, ἡγεῖσθαι, ὡς οἶμαι, νῦν. R.

ΙΓ.

P. 361 B. μύστα] ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. R.

363 A. ἀμοργίς κυρίως ἢ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς γίνεται ἐνδύματα ἀμόργινα ἢ ἀμοργίδια λεγόμενα· οἱ δὲ τὰ παραπλήσια βύσσω. ἔστι δὲ ἀμοργίς καὶ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη καὶ ἡ τρυξ τοῦ οἴνου. R.

B. βασιλέως] τῶν Περσῶν δηλαδὴ. R.

ΕΙΣ ΔΙΑΛΟΓΟΝ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥΤ.

P. 374 A. παροιμία, ὅτι πολλὰ ψεύδονται αἰδοί, ἐπὶ τῶν κέρδους ἕνεκα καὶ ψυχαγωγίας ψευδῆ λεγόντων. φασὶ γὰρ τοὺς ποιητὰς παλαιὸν λέγοντας τάληθῆ, ἄθλων ὕστερον αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγῶσι τιθεμένων ψευδῆ καὶ πεπλάσματα λέγειν αἰρεῖσθαι, ἵνα διὰ τούτων ψυχαγωγοῦντες τοὺς ἀκροαμένους τῶν ἄθλων τυγχάνωσιν. ἐμνήσθη ταύτης καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α' καὶ Σόλων Ἐλεγείαις καὶ Πλάτων ἐν ταῦθα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΣΤΡΦΟΝ.

P. 387 C. Φάρσαλος πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ πολῖται Φαρσάλιοι. ἐκ ταύτης φασὶν Ἀχιλλεὺς τὸν Θέτιδος γενέσθαι. R.

D. ἢ] ἀντὶ τοῦ ἄρα ἀπορηματικοῦ. R.

389 A. μεταρσιολέσχα] διαφέρει μετέωρα μεταρσιῶν, ἢ τὰ μὲν μετέωρα ἐν οὐρανῷ καὶ αἰθέρι ἔστιν, ὡς ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ καὶ οὐρανὸς καὶ αἰθήρ, μετάρσια δὲ τὰ μεταξύ τοῦ αἰθέρος καὶ γῆς ἐν αἰέρι συνιστάμενα, ὡς ἀνεμοὶ, νεφέλαι, ὄμβροι, ἀστραπαί, βρονταί, κομήται, δοκίδες, πάγωνες, λαμπάδες, ἱριδες, ἄλωες, διάττοντες, ὄνυμοί, ὄνακες καὶ τα τοιαῦτα. R.

C. πάντα κάλων ἐφέντες] ἐπιτείναντες ἢ κινήσαντες ἢ σείσαντες. παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρηγῆται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ σχοινία ἢ τὰ ἄρμενα χαλῶντων ναυτῶν. R.

390 B. αὐτοσχεδιάζοντες] αὐτομάτως ἢ συντόμως τι ποιῶντες. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΚΥΟΝΑ.

P. 109. l. 1. Ἀλκυὼν ὄρνις μέγεθος μὲν ἴση μικρῷ στρουθῷ, χοιῖαν δὲ ποικίλη· ἔστι δὲ ἀναμίξ γλωρᾶ, κυανῆ, ὑποπόφυρος, ῥάμφος ἔχουσα λεπτὸν, ἐπιμηκῆς, γλωρῶν. διαίτῃται δὲ παρὰ τοὺς τοῦ Σικελικοῦ πελάγους αἰγιαλοὺς, πέντε μόνον κνίσκουσα φά. ἐκ βελόνης δὲ τοῦ ἰχθύος τῶν ἀκανθῶν ἐπιπλεκόμενων ὑπ' αὐτῆς ὡς ἰστού πῆγνυσι τὴν καλιὰν παρὰ μόνων ἀνθρώπων φθειρῆσθαι δυναμένην, ὑπ' ἄλλου δὲ τινος τὸ παράπαν οὐ. ἔστι δὲ σικύα τὸ σῆγμα ὁμοία ἰατρικῇ, ὡς εἶναι τὸ κύτος κοιλότερον αὐτῆς, τὸ στόμιον δὲ στενόν τε καὶ οὕτω κρύφιον, ὡς μόνη ταύτη εἶναι καὶ εἰσιτητὸν καὶ γνώριμον. ἐν παντὶ μὲν τῷ οἰκίῳ ἄρρηνι μινυμένη καιρῷ, ἐν χειμῶνι δὲ νεοττεύουσα μέσῳ, ὡς ἐπὶ ἡμέραις ἐργάζεσθαι τὴν καλιὰν, ἐπὶ δὲ τίκτειν καὶ τρέφειν τοὺς νεοττούς· τὴν δὲ ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ φασὶν ἰεράν. σπανίως δὲ φαίνεται, καὶ τότε κατὰ τὸν τῆς Πλειάδος ὄψεως καιρὸν, ἐπικαθεζομένη δὲ τῶν πετρῶν ἄδει τι μέλος λιγυρῶν, ὅτε δὴ καὶ τὸ πέλαγός ἐστιν ἀκύμαντον καθάπαξ καὶ νήμεον. τῆς δὲ ἀλκυόνος ἢ μὲν μείζων ἄφρωνος, ἢ δὲ ἐλάττων ᾠδικῆ· πᾶσαι δὲ οὕτως ἀνδροκόμοι πεφύκασιν, ὡς τῶν ἄρρῶν γηρασκότων ὑποπτάσθαι τε καὶ διαφέρειν αὐτούς, ἢ ἐκείνοι βούλονται, ἐπαποθνήσκειν τε τούτοις τὰς οἰκείας θηλείας ἐκ τοῦ ἀβρώτους καὶ ἀπότους διατελεῖν μετὰ τὴν τῶν ἄρρῶν τελευτήν. καλοῦνται δὲ κήνκες, ὧν μόνον εἴ τις ἀκούσειε τὴν φωνήν, σημεῖον ἔχει πανάληθες, ὡς φασιν, ὡς μετὰ βραχύν τινα χρόνον τεθνήσκει.

P. 110. l. 17. ἀνέφικτα] ἀδύνατα καταληφθῆναι.

ib. l. 20. νεογλῶς] ἀντὶ τοῦ νέογνος, νεογέννητος, νεογενῆς.

P. 112. l. 24. γυναιξίν] ὅτι δύο γυναῖκας εἶχεν Σωκράτης
Ξανθίππην καὶ Μυρτώ.
ib. l. 31. Φαληρακοῦ] Φάληρον δῆμος Αἰαντίδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΤΕΪΑΝ.

P. 392 A. Διὸς ἐλευθερίου] τὸν Μῆδον ἐκφυγόντες Ἀθη-
ναῖοι ἰδρύσαντο τὸν ἐλευθέριον Δία. τοῦτον δὲ ἔτιοι καὶ σωτήρα
φασιν. τιμᾶται δὲ ἐλευθέριος Ζεὺς καὶ ἐν Συρακούσαις καὶ Τα-
ραντίνοις καὶ Πλαταιαῖς καὶ Καρίαι. R.

B. Μέγαρο πόλις περὶ τὸν Ἴσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοπον-
νήσου καὶ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. καὶ πόλις ὁμώνυμος ταύ-
τη ἐν Σικελίᾳ, περὶ ἧς νῦν φησὶν. R.

398 C. Κεῖος] ὁ ἀπὸ τῆς Κέω. ἔστι δὲ Κίος πόλις Μυσίας,
ἐξ ἧς οὗτος. R.

400 E. Ἰρατοσθένης σίσυραν φησι στέγαστρον ἐξ αἰγείων
θερμάτων τετριχωμένων, σίσυραν δὲ τὸ ἐκ τῶν κωδίων ραπτό-
μενον ἀμπερόνιον, ὃ γούρναν φασὶν. R.

405 B. λίθον ἐψησαι] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων
ἀδυνάτοις. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΞΙΟΧΟΝ.

P. 364 A. τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Κυνόσαργες καλούμε-
νος, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παιδῶν ἔταττον. ἀνομάσθη δὲ οὕτως
ἀπὸ κύνος ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος· καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ
θύοντας κύνα τοιοῦτον ἀρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία αὐ-
τοῦ καταθεῖναι, καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς ποῦ Ἡρακλέους
ἰδρῶσαι ἱερὸν λαβεῖν χρησμὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. ἐξ οὗ καὶ τοὺς
νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν Διὸς υἱός
(Ἀμφιτρώωνος γὰρ γνήσιος ἦν) ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. λαμβάνε-

ται δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ, οἷον ἴθ' εἰς Κυνό-
σαργες. R.

A. Καλλιρόη κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ. R.

B. μορμολυττομένους] μορμολυκεία φασὶ τὰ τῶν ὑποκρι-
τῶν πρόσωπα, ἃ Δωριεῖς γόργεια καλοῦσιν. ἐντεῦθεν καὶ τὸ
ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι καὶ μορμολυττομένους τοὺς ἐκφο-
βοῦντας λέγουσιν. R.

B. ἐπιτωθάζων] ἐπιλοιδορούμενος, ἢ ἐπεμβαίνων, ἢ γλευ-
άζων ὡς νῦν, ἢ καυχόμενος. R.

365 A. συνειλεγμένον τὰς ἀφάς] συνηγμένον τὰς πληγὰς. R.

B. μονονουχί] σχεδόν, ἐγγύς. R.

C. εὐλαί εἶδιν οἱ ἐν τοῖς τραύμασιν ἐγγινόμενοι σκώληκες,
κνώδαλα δὲ κυρίως τὰ θαλάττια θηρία· κνώδαλα γὰρ ἐστὶ
τὰ ἐν τῇ ἅλῃ κινούμενα. Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ χερσαίου φησὶ·
κνώδαλον ὅτι φύγησι, καὶ ἴχθυεσσι γὰρ ὀπηδεῖ.

πλὴν κνώδαλον μικρὸν ζῶον τὸ θαλάττιον καὶ τὸ χερσαῖον. R.

366 A. ὀριγνωμένη] ὀρεγομένη. R.

C. παρὰ ἀκαρῆ] ἀντὶ τοῦ παρὰ βραχύ, παρὰ ὀξύ, ὃ οὐχ
οἷον τε κείραι. R.

367 B. δις παῖδες οἱ γέροντες] ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γῆρα εὐ-
ηθεστέρων εἶναι δοκούντων. R. μέμνηται δὲ αὐτῆς Κρατίδος
ἐν Δηλιάσει λέγων·

ἦν ἄρ' ἀληθῆς ὁ λόγος, ὡς δις παῖς [ἐστὶν ὁ] γέρον.

καὶ Πλάτων ἐν Νόμων α'· οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν, ὁ γέρον
δις παῖς γίγνεται ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθεὶς· καὶ Μένανδρος Χήρα
καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις α'. Böttiger. kl. Schriften T. III,
p. 197.

368 D. ποππυσθείη] κολακηνθείη, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ
τοῖς ἵπποις ποππυσμάτων ἐν τῷ δαμάζεσθαι. R.

D. ἐγκαθέτους] ἐνεδρευτάς, δολλοῦς, κατασκοπούς. R.

D. κατεχειροτόνησαν] κατεψηφίσαντο. ἢ καταχειροτονία
ἐγίνετο οὕτως. ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, οἷον ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδι-
κεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας,
καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία. εἶτα πάλιν δευτέρον
ἔλεγεν ὁ αὐτὸς κῆρυξ, ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω
τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. καὶ
λοιπὸν ἠρίθμει πάσας τὰς χεῖρας ὁ κῆρυξ, τῶν τε προτέρων καὶ

καταχειροτονούντων, τῶν τε ὑστέρων καὶ ἀποχειροτονούντων, καὶ ὅσων ἂν ἦσαν πλείους, ἐκείνων καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. R.

369 A. συγκλύδωνος] ἐπιμίκτου, ἐπηλύτου. R.

E. καθικέσθαι] καθάψασθαι. R.

371 A. οἱ δύο θεοὶ] Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις. R.

D. ἀγιστείας] ἀγισσύνας, καθαρότητος, λατρείας. R.

D. γεννήτη] Ἀριστοτέλης φησὶ, τοῦ ὅλου πλήθους διηρημένου Ἀθήνησιν εἰς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργοὺς, φυλὰς αὐτῶν εἶναι τέσσαρας, τῶν δὲ φυλῶν ἐκάστης μοίρας εἶναι τρεῖς, ἅς τριτῆρας τε καλοῦσι καὶ φρατρίδας, ἐκάστης δὲ τούτων τριάκοντα εἶναι γένη, τὸ δὲ γένος ἐκ τριάκοντα ἕκαστον ἀνδρῶν συνεστάναι. τούτους δὴ τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους γεννήτας καλοῦσιν. R.

E. Ἐλευσινίας] Δήμητρος, διὰ τῶν αὐτῆς τελετῶν. R.

E. ἐνανύσασθαι] μεταλαβεῖν. R.

ΤΙΜΑΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ἐκ τῶν

τοῦ Πλάτωνος λέξεων.

Τίμαιος Γαϊατιανῶ εὖ πρόατειν.

Ἐπιστάμενος ἀκριβῶς τὴν γνώμην καὶ τὴν περὶ Πλάτωνα σπουδὴν καὶ φιλοκαλίαν, εἰσθῶς τε τῇ τῶν Κρονίων ἑορτῇ τῶν ἑμαυτοῦ τοῖς φίλοις ἀπαρχεσθαι, παιδιᾷ τε ἅμα καὶ τῇ τῆς παιδιᾶς ἀδελφῇ σπουδῇ χρησάμενος ἐξέλεξα τὰ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ γλωσσηματικῶς ἢ κατὰ συνήθειαν Ἀττικὴν εἰρημένα, οὐχ ὑμῖν μόνοις τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ἀσαφῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς ἀλείστοις, τάξας τε ταῦτα κατὰ στοιχεῖον καὶ μεταφράδας ἀπέστειλά σοι, νομίσας καὶ αὐτὸν ἔξειν σε παιδιᾶν οὐκ ἄμουσον ἔρρωσο.

Ἀγαθοεργοὶ αἰρετοὶ καὶ ἀνδραγαδίαν.

Ἀγαλμα πᾶν ἀνάθημα.

Ἀγάμαι ἀποδέχομαι, θαναμάζω ἄγαν.

Ἀγείρουσαν ὡς ἱερείαν περιεργουμένην.

Ἀγιστενεῖν ἱεροθυτεῖν.

Ἀγίαν τὸν ἡγούμενόν τινος.

Ἄγνος φυτὸν, ὃν καὶ λύγον.

Ἄγος μίasma, μύσος.

Ἀγροικὸς σκληρὸς καὶ ἀπαίδευτος, ἢ ὃ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν.

Ἀγρονόμοι οἱ τοῖς ἀγροῖς ἐπιφοιτῶντες ἄρχοντες.

Ἀγχώματος ὁ ἐγγὺς πῶς τῷ ἐπίσης ἔχων ἐπὶ τι ἀγώνισμα ἢ ἀθλημα.

Αἰκίας ὑβρεως δίκη.

Ἄιστωρ ἄπειρος, ἀμαθής.

Ἀίξωνενέσθαι ἀπὸ δήμου τινὸς ἢ κατηγορία τοῦ Αἰξωνέως, ὡς ἀπὸ Ἀβδήρων Ἀβδηρίτης, ὡς ἐπὶ βλασφημίᾳ διαβέβληται.

Ἄκακοι οἱ ἔξω κακίας.

Ἄκηρατοι καθαροί.

Ἄκινάκης περιζώνιον στενὸν ἑτερόστομον, ὡς περὶ ἡμίτομον μαχαίρας.

Ἀκέραιοι οἱ ἔξω κήρας.

Ἄκνίξει ἀπαξιόεις.

Ἄκροχειρίζεσθαι πικτενεῖν ἢ παγκρατιαίνειν πρὸς ἕτερον ἀνευ συμπλοκῆς, ἢ ὅπως ταῖς ἀκροαῖς μετ' ἄλλον γυμνάζεσθαι.

Ἀκταίνειν γαυριῶν καὶ ἀτάκτως
 πηδῶν.
 Ἀλαζῶν ψευδής.
 Ἀλενάδαι οἱ ἐν Λαρίσῃ τῆς
 Θεσσαλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ
 Ἀλεῖον τὸ γένος ἔχοντες.
 Ἀλλεπιδον ὄμαλόν καὶ ἄσπορον
 πεδίον.
 Ἀλιτριοὶ ὄδες ἀμαρτωλῶν ἢ πλά-
 νων· ἄλη γὰρ ἢ πλάνη καὶ ἢ
 ἀμαρτία.
 Ἀλλόκοτον ἐξηλλαγμένον.
 Ἀλλοτριονομοῦντες ἐναλλα-
 γῆν ὀνομάτων ποιοῦντες ἢ ὁ-
 λως τίσι τινα μὴ προσηκόντως
 διανέμοντες.
 Ἀμεταστρεπτι οὐχ ὑποστρέφει
 εἰς τοῦπίσω.
 Ἀμόθεν γέ ποθεν ἀπὸ τινος
 μέρους [ἰσημέρου].
 Ἀμυνα καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ
 εἰσπραξίας δίκης.
 Ἀμφιλαφῆς πολὺ καὶ ἄφθονον,
 ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀμφίσιον.
 Ἀμφιθαλεῖς ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέ-
 ρα οἰκοθαλεῖς.
 Ἀμφικτύονες οἱ ἐν πολλῶν πό-
 λεων ἀρετοὶ δικασταί, οἷον
 ἀμφικτύονες καὶ περιόικοι.
 Ἀμνηγέπη ἐνί γε τρόπῳ ἢ ὅπως-
 ονν.
 Ἀναδῆσαι ταινίας ἐπιβαλεῖν.
 Ἀνάρα αἰ οὐκ ἂν τις ἀραιτο.
 Ἀνακηκίει ἀναπηδᾷ.
 Ἀνάπλεως ἀναπεπλησμένος· χρη-
 ταὶ δὲ ἐπὶ τοῦ μεμολυσμένου.
 Ἀνατλ δίχα βλάβης καὶ οἷον δίχα
 τῆς ζημίας.
 Ἀνατείννας τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὰ
 ἄνω τρέφας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν
 θεῶν θέαν.
 Ἀνασκινυδν λενθῆναι ἀνασκο-
 λοπισθῆναι, ἀνασταυρωθῆναι.
 Ἀνάδαστος ἢ κληρονηθεῖσα γῆ,

ἢ πάλιν εἰς διαίρεσιν διαδιδο-
 μένη.
 Ἀναπεμπάζεσθαι, ἐπαναλαμ-
 βάνειν κεφαλαιωδέστερον τὰ ἐλ-
 ρημένα.
 Ἀνακογυλιάσαι ἀναγαγαρί-
 σαι.
 Ἀνδρηλατεῖν ἄνδρας ἐξελαι-
 νειν καὶ φρυγαδεύειν.
 Ἀνείλεται ἀνειλείται.
 Ἀνιμᾷ ἀνέλκει.
 Ἀνεργῆσαι ἀναδῆσαι, ἀναρῆσαι
 καὶ οἷον κολύσει.
 Ἀνδροποδώδη τρίχα τὴν τῶν
 ἀνδροπόδων ἴδιον κορυφάν, ἣν
 ἀπελευθερωθέντες ἥλασσον
 Ἀθήνησιν αἱ δοῦλαι τε καὶ οἱ
 δοῦλοι.
 Ἀνδρείκειλον χρῶμα ἐπιτηδεῖα
 ὡς πρὸς ἄνδρος μίμησιν.
 Ἀνοργίαστοι (ἀνάραπαστοι C) οἱ
 ἀμνητοί, οἱς τελεται καὶ ὄργια
 οὐκ ἐγένοντο.
 Ἀντικρὺ κατ' εὐθύ, ἐπ' εὐθείας.
 Ἀντυγες· αἱ τῶν ἀρμάτων περι-
 φέρειαι οὕτως λέγονται.
 Ἀνωμοσία γραφή κατὰ τινος
 ἔνορκος περὶ ὧν ἠδικησθῆναι φη-
 σι· διωμοσία δὲ ὁ ἐκατέρωθεν
 γινόμενος ὅρκος καὶ ἐπὶ τῶν
 δικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς προ-
 ξαντα διώκειν, τοῦ δὲ ὡς οὐκ
 ἔπραξεν. ἔξωμοσία δὲ ἄρρησις
 σὺν ὄρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ
 παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ του
 λειτουργεῖν.
 Ἀξίων τὸ τοῦ ἀρεματος ξύλον, περὶ
 ὃ δινούονται οἱ τροχοί.
 Ἀπενιαντίσαι ἐνιαυτῷ φρυγεῖν
 τὴν πατρίδα ἐπὶ τισιν ἀδική-
 μασιν.
 Ἀπέσβη τέθνηκεν.
 Ἀποδιοπομπεῖσθαι ἀποπέμ-
 πεσθαι καὶ διωθεῖσθαι τὰ ἀμαρ-

τήματα, συμπράκτορι χρωμέ-
 νους τῷ Διί.
 Ἀποκναίειν κατ' ὀλίγον ἀπο-
 ξύειν καὶ ὡσπερὶ διαφθεῖρειν.
 Ἀπόστολα τὰ εἰς τὴν θάλασσαν
 ἐκπεμπόμενα ἢ ἐκπλέοντα.
 Ἀποστοματίζειν ἀπὸ μνήμης
 λέγειν.
 Ἀπόρρησις ἀπαγόρευσις.
 Ἀποτεθρογωμένοι ἀπηγοιωμέ-
 νοι· εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν
 ἀπὸ τῶν [τε]θροῶν, ἅπερ εἰσὶν
 ἄγωνα καὶ ἄγρια φυτά.
 Ἀποφράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς
 κατοικομένοις γοῖς ἐπιφέρου-
 σιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπι-
 τήθειοι.
 Ἀπρίξ ἐμπεφυκώς.
 Ἀργυρὸς φιάλη.
 Ἀραρὸς βέβαιον, ἀμετακίνητον.
 Ἀργυραμοιβὸς ὁ κέρμα ἀντὶ
 ἀργυρίου ἀλλασσόμενος.
 Ἀργιλώδης γῆ λευκὴ καὶ καθαρά.
 Ἀριστινυθην κατ' ἀνδραγαθίαν
 αἰρετόν.
 Ἀρυσθαι ἀντὶ τοῦ καταλλάσσε-
 σθαι· ὅθεν καὶ τὸ μισθαρεῖν
 τὸ μισθὸν ἀντὶ τινος λαμβάνειν
 λέγεται.
 Ἀρρατον ἰσχυρόν, στερεόν.
 Ἀρτι πρὸ ὀλίγον χρόνον πεποιη-
 μένος.
 Ἀσκωλίζοντες ἐφ' ἐνὸς ποδὸς
 ἐπαλλόμενοι, ἢ στερούμενοι τῶν
 κατὰ φύσιν.
 Ἀσπαλιεύς ἀλιεύς, ἀπὸ τοῦ ἀπο-
 σπᾶν τὴν ἄγρην.
 Ἀτάρ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ δή.
 Ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ
 χωρὶς πανουργίας, καὶ οἷον
 ἀπλάστας.
 Ἀτενῆς ἢ ὁ τῷ ἡθεὶ εὐθύς καὶ
 ἀκλινῆς, ἢ ὁ σκληρὸς καὶ ἀν-
 ὑπεικτος πρὸς ὃ χρη ὑπέξαι.
 Ἀτιμώρητος ἀβοήθητος ἢ θαν-

μαστός· ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός.
 Ἀτύφον μοίρας τῆς ἀβλάβους
 ὑπὸ τύφον καὶ μὴ τεθυμμένης.
 Ἀτυχῆσαι μὴ τυχεῖν.
 Ἀὕην καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
 πεν· ἔστι δὲ ταυτὸν.
 Ἀύτίκα ἄμα καὶ τότε, εὐθείας.
 Ἀχαριστεῖν μὴ χροίζεσθαι.
 Ἀστόξενος ὁ μὴ ἔχων ἐν τοῖς πο-
 λίταις οἰκίαν ἴδιαν.

Βάδην ἐπειγουμένη πορεία.
 Βαθεῖαν ἀύλακα, ὅπερ ἔστι
 σχιστῆς γῆς ὑπὸ ἀρότρον· μετα-
 φορικῶς ἀπὸ τούτου βαθείας
 φρένας καὶ κεκοιμημένας ση-
 μαίνει.
 Βάλλ' εἰς μακαρίαν ἀντὶ τοῦ
 βάλλ' εἰς Αἶδον, ὅθεν τοὺς ἀπο-
 θανόντας μακαρίτας ἔθος κα-
 λεῖν. ἢ ὅτι ἡ Μακαρία θυγάτηρ
 οὐσα τοῦ Ἡρακλέους ἐκοῦσα
 ὑπὲρ τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν γέ-
 νους ἀπέθανεν.
 Βάραθρον ὄργωμα φρέατι ὁ-
 μοιον, ἐνθα οἱ καταδικασθέν-
 τες ἐβάλλοντο.
 Βδελυρὸς ἀίσχροποιός.
 Βέβηλοι ἀμνητοί.
 Βλάξ ὁ διὰ καθάρειαν ἡμαρτητός.
 Βλιμάζειν πειράζειν.
 Βένθις ἢ Ἀρτεμῖς Θερακία φω-
 γῆ, καὶ Βενθίδεια Ἀρτεμίδος
 ἑορτὴ παρὰ Θεραξίν.
 Βλίττειν ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ
 τῶν κηρίων.
 Βράττειν ἀνακινεῖν, ὡσπερ οἱ
 τὸν σίτον καθαίροντες.
 Βρενθυόμενος γανρούμενος καὶ
 ὀγκυλόμενος μετὰ βάρους.
 Βωμολογία κακολογία ἀπὸ τοῦ
 λογαγεῖν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν
 τοῦ βωμοῦς λοχόντων καὶ ἐπι-
 τηρούντων τοὺς θυόντας, ἵνα
 μεταιτῶσιν.

Γείσα λίθοι εἰς θρυγία καὶ τοίχων
πρόποδας παρεσκευασμένοι.
Γελοῖον ἐφ' ᾧ τις ἀν' γελᾷσειεν,
ἤγουν καταγέλαστον.
Γεννῆται οἱ τὰς φατρίας γεννῶν-
τες· φατρία δὲ ἐστὶ φυλῆς μέρος
τρίτον, ὅπερ καὶ τρίτος λέγεται.
Γενναῖος ὁ ἐν γενοῦς.
Γεωμόροι οἱ κληροῦχοι.
Γεωπείνοι οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν
γῆν ἔχοντες.
Γῆν ἰλλομένην· συγκλεισμέ-
νην καὶ περιελημμένην· Ἰλλά-
δες γὰρ οἱ δεσμοί.
Γνωματεύοντα διακρίνοντα καὶ
διαγινώσκοντα.
Γόητες οἱ ἀπατεῶνες.
Γυμνοπαίδια χοροὶ ἐν Σπάρτῃ
τῆς Λακωνικῆς εἰς θεοῦς ὕμνους
ἀδόντες εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρέ-
αις ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν.

Δεῖγμα τόπος ἐν Πειραιεῖ ἐν τῷ
καλονομένῳ ἔμπορειῳ.
Δεῖλῆς πρῶτας τῆ πρό ἀρίστον ὄρα·
δεῖλῆς ὄψιας τῆ πρό δεῖπνον.
Δεκάζει ὁ κρίσιν ὠνούμενος παρὰ
δικαστοῦ· δεκάζεται ὁ κρίσιν πι-
πράσκων· ἐνθεν ἀδεκάστος ὁ μὴ
πιπράσκων καλεῖται.
Δενοσοπιὸν ἔμμονον καὶ δυσα-
πόπλοτον.
Δημοῦσθαι δημοκοπεῖν, παί-
ζειν, εὐφραίνεσθαι.
Δῆμος εἰς ἐκ τοῦ δήμου καὶ ἰδιώ-
της, καὶ ἡ πόλις σὺν τῇ βουλῇ.
Δημοποίητος ὁ παρέγγραφος.
Δῆπουθεν ἐκ τινος τόπου, ἢ
ἀντὶ τοῦ δηλονότι, ἴσον τῷ φα-
νερόν.
Διανενεῦκαμεν ἐπεραιώθημεν.
Διαλαγγάνειν διαμερίζεσθαι,
διακληροῦσθαι.
Διαττᾶν σῆθειν.
Διαμπερὲς δι' ὅλον διήκων.

Διατεθρομμένος διακλεισμέ-
νος.
Διαγράφειν (διαγίρειν C) δια-
ξύνειν, ἀπαλείφειν, παρᾶπτεσθαι.
Διακορῆς μεμεστωμένος.
Διασφᾶξ διατομῆ ὄρου.
Διδάξάμενος τελέσας τι ὑπὲρ
ἑτέρου διδασκάλω.
Διηθεῖν διωλίζειν.
Διδύραμβος ὕμνος εἰς Διόνυ-
σον.
Δίκηλα μιμήματα, εἰκασματα.
Δίκη ὅτε μὲν τὸ ἐγκλημα, ὅτε δὲ
ἡ κόλασις, ὅτε δὲ ὁ τρόπος καὶ
ἡ ὁμοιότης.
Δικαιοῦμενος κολαζόμενος.
Διπλόον ἐπὶ σιδήσων εἰρηται,
ὅταν ἀπὸ τινος ἐνώσεως ἀπόλυ-
σις τις ἢ εἰς παράθεσιν μᾶλλον
ἢ ἐνωσιν· ἐπὶ δὲ ἡθους τροπι-
κῶς τὸ μὴ ὑγιὲς δηλοῦν.
Διωκάθειν διώκειν ἐγκαλοῦντα
ἢ τρέχοντα.
Δρυόχοι ἐν Τιμαίῳ καλεῖ τὰ
στηρίγματα τῆς πηγνυμένης
νῆος.
Διωλνγιον ἐπὶ πολὺν διήκων
ἐπὶ φανίῳ δὲ αὐτῷ κέχρηται
πολὺ καὶ ἀμετρον.
Διωμοσία ὄροιοι οἱ ὑπὸ τῶν δι-
καζομένων γινόμενοι, τοῦ μὲν
ὁμνῶντος ὅτι παθὼν ἐγκαλεῖ,
τοῦ δὲ ὅτι οὐκ ἐποίησεν.
Δρόμοι οἱ περίπατοι.
Δυσωπεῖσθαι ὑφορᾶσθαι καὶ
ὑπόπτως ἔχειν.
Δωροδόκοι καὶ οἱ διδόντες δώ-
ρα καὶ οἱ λαμβάνοντες.
Εαυτῷ ἐπὶ τρίτον προσώπου·
οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ δευτέρου κέ-
χρηται.
Ἐγκύρτια τὰ ἐν τοῖς κήρυτοις
ἐννυφάσματα· χρεῖται δὲ ἐν Τι-
μαίῳ ἐπὶ τῆς φανηγῆτος τῆ λέξει.

Ἐδήσασαν τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ ἔδε-
ροτόμησαν.
Ἐδίδαξα ἐπαίδευσαν αὐτοὺς δι'
ἑαυτοῦ· ἐδίδαξάμην ἐπαίδευσά-
μην δι' ἑτέρον, αὐτοὺς ἐπιμελη-
θεις τούτου.
Ἐδος τὸ ἀγαλμα καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ
ἴδονται.
Ἐνθράττειν ὑποκινεῖν, ταράτ-
τειν.
Ἐἶεν· συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰ-
ρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ
μειλλοντα.
Ἐλλομένων συνεσταλμένων, συγ-
κλεισμένων.
Ἐκιάζων οἰόμενος ἢ ὁμοιῶν.
Ἐληήλιον αἶλα ἢ ἀνγῆ.
Ἐλλησις ἔκκασις.
Ἐλλυφώσων εἰλοῦσι, συνάγουσιν.
Ἐλίξαι καὶ εἰκασί λέγει ἀντὶ τοῦ
εἰκασίαν.
Ἐἰσαγγελίαι (ἐπαγγελίαι C) καθ'
ἂν μὴ εἰσι κολάσεις ὠρισμένοι
κατὰ τοὺς κειμένους ἡθῆ νόμους.
Ἐμαλακίεισθαι ἐνέδωκε καὶ ἀσθε-
νῶς διετέθη ὑπὸ δειλίας.
Ἐμβραχῦ συντόμως καὶ ὀλον ἐν
βραχεῖ.
Ἐμπεριεῖα τριβῆ ἐκ πείρας.
Ἐμπολέμια τὰ εἰς πόλεμον ἐπι-
τήδεια καὶ εὐχρηστα.
Ἐναγχος ἐν τῷ ἔγγιστα παρελ-
θόντι χρόνῳ.
Ἐναυλος λόγος ἐνηχος.
Ἐναγίζειν θνεῖν.
Ἐνδίκως δικαίως καὶ κατὰ δίκην.
Ἐνδοῦναι προδοῦναι, παραδοῦ-
ναι, ἢ καὶ εἰξαι.
Ἐνεός ὁ ἐστερημένος φωνῆς.
Ἐγκοτον ἐχθρόν ἐνδιάθετον.
Ἐνη καὶ νέα ἢ τριακῆς καλουμέ-
νη· ἔνον τὸ παλαιὸν καὶ νέον
τὸ νέον.
Ἐντελεῖς οἱ ἀρχοντες καὶ οἱ ἀρ-
ξάντες.

Ἐγγριμπτει ἐγκυρεῖ, ἐνερεῖδει,
πλήττει.
Ἐνωμοτία τάγμα ποσόν· εἴρηται
δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμνῶναι αὐτοὺς μὴ
λείπειν τὴν τάξιν.
Ἐξαμβλοῦν διαφθεῖρειν τὸ κατὰ
γαστροὺς [διεφθορῶς] καὶ ἀπο-
κτείνειν αὐτό.
Ἐπαμφοτερίσαι εἰς ἀμφιβο-
λίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον.
Ἐξάντη· τὸ ν' ἐγκτεται δι' εὐστο-
μίαν ἀντὶ τοῦ ὑγιῆ καὶ ἕξω ἄτης.
Ἐξετασμός ἀρίθμησις.
Ἐξηγηται τρεῖς γίνονται πνθό-
χρηστοί, οἷς μέλει καθάριεν
τοὺς ἄγει τινὶ ἐνισχηθέντας·
καὶ οἱ ἐξηγουμένοι τὰ πάτρια.
Ἐξομορογνόμενος ἐκματτόμε-
νος καὶ ἀποτυπουμένος.
Ἐξοστρακισμός φωνῆ δεκαετής.
πῆγμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ
εἰσόδους ἔχον, δι' ὧν εἰσιῶν
πολίτης ἕκαστος ὄστρακον τί-
θησιν ἐπιγεγραμμένον· τούτων
δὲ ὑπὲρ ἑξακισχίλια γενομένων,
φωνῆ δεκαετής καταψηφίζεται
τοῦ κοινομένου.
Ἐξωμοσία ἐνορκος παραίτησις δι'
εὐλογον αἰτίαν.
Ἐπαγωγαὶ ἀγωγαὶ δαίμονος
φανίλον ἐπὶ τινα γενομένοι.
Ἐπειμα ἠῦξει τὴν τιμὴν.
Ἐπιβολὴ ἢ εἰσφορὰ [παρακαταβο-
λῆ, τέλος, φόρος, καταβολή].
Ἐπήβολοι οἱ ἐπιτυχῶς βάλλον-
τες· βάλλειν γὰρ τὸ τυχεῖν· ἢ
οἱ ἐντυγχάνοντες.
Ἐπηλυσ ὁ ἄλλοθεν ἐπεληλυθώς,
τουτέστιν ὁ ἄλλοεθνής.
Ἐπηλυγάζονται ἐπικρύπτον-
ται, ἐπισκιάζονται· λύγη γὰρ
λέγεται ἡ σκιά.
Ἐπάραις ἀναπέσις.
Ἐπιβάσαι αἰ μετὰ τὰς ἐορτὰς ἡμέ-
ραι, ἐν αἷς τοῖς ὑπολειφθεῖσι σι-

τίους και ποτοῖς χρωῖνται Ἀθη-
ναῖοι.
Ἐρρε φθείρου, ἀπαλλάττον.
Ἐρμυῖα τὰ ἔχρῳα καὶ τὰ δυσπρος-
βατα χωρία.
Ἐρμαιον εὐρεμα· ἀπὸ τοῦ ἐν
ἔθει λεγόμενον· κοινὸς Ἐρμῆς.
Ἐρυσίβη μιλτιάδης δρόσος, πά-
χνη δὲ δρόσος χιονώδης.
Ἐπεσφάλακεν οἱ μὲν ἐσπιάσθη,
οἱ δὲ ἐσάπη ἢ παρα καιρὸν ἀτρο-
φῆσαν ἐμαράνθη.
Ἐταιρίστριαι αἱ καλούμεναι
τριβάδες.
Ἐτνος ὄψον ἐξ ὀσπρίου.
Ἐνερκῆς ἐν τετειχισμένῃ.
Ἐνὴνίως ἀφιλονείκως.
Ἐνὸνυαὶ δίκαια κατὰ τῶν ἀρχάν-
των κακῶς.
Ἐνὸν Ἀνκείον ἐπ' ἐνθείας εἰς
Ἀνκείον· τόπος δὲ ἐστὶν Ἀθή-
νησιν.
Ἐνὸς ὕγροτης σερσηπιῖα.
Ἐφέται· πενήκοντὰ εἰσὶν οὗτοι
οἱ ἀπὸ Δράκοντος περὶ φόνου
δικάζοντες κριταί.
Ἐφοροὶ πέντε μείζονες καὶ πέντε
ἐλάττους.
Ἐχέγγον· τὸ διὰ πίστεως ἄξιον
οὕτως καλεῖ.
Ἐχθοδοποὺν ἐχθοροποιόν.

Ζεῖραι χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι.
Ζώπυρα τοῦ ζῆν ποιητικὰ.
Ζυγομαχεῖν εἰργεσθαι ὑπότινος.

Ἡγάρος; οὐχ οὕτως;
Ἡκιστα οὐ πάνν.
Ἡδὸς εὐήθης καὶ ἄφρων.
Ἡίθεος ἀφθαρτος πρὸς γυναῖκας.
Ἡμεδαπὸς ἡμέτερος πολίτης.
Ἡπίαιος ὁ ριγοπύρετος.
Ἡπον ἄρα γε, [μονονοχη, ἀντίκα
μάλα].
Ἡσχαλλον ἐδυσχέραινον.

Ἡτριον τὸ τοῦ ὕφασματος πλέγμα.
Ἡτρον ὁ μεταξὺ ὀμφαλοῦ τε καὶ
αἰδοίου τόπος, ἐνθα μάλιστα
γίνετ' Ἀρης ἀλεγινὸς οἰζυροῖσι
βροτοῖσιν.

Θαλλὸς πᾶν τὸ θάλλον, κυρίως
δὲ ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος.
Θέρμη ὁ πυρετός.
Θανματα νευροσπασματα.
Θηπολεῖν θεῶν εἰκόνας ἔχοντα
περιπολεῖν, ἀργυρίου εἰσπρα-
σόμενον.
Θεσμοθέται νομοθέται ἢ νομοφύ-
λακες.
Θόλος οἶκος περιφερῆς, ἐν ᾧ οἱ
ποντάνεις συνειστιάωντο· πρὶτα-
νεῖον δὲ ἀνόμασται, ἐπεὶ πυρῶν
ἦν ταμιεῖον.
Θολῶσαι θολερὸν ποιῆσαι.
Θράττει ταράττει, κινεῖ.
Θνηπολοῦσι περιπολοῦσι διὰ
θεῶν ὑπισχνόμενοι θεοὺς
ἐξίλασκεσθαι.
Θνηματα θυμιάματα· ἀλφίτα δὲ
ἐστὶ τὰ οὐτὰ οἶνα καὶ μέλιτι δε-
δευμένα.
Θυρανεῖν ἔξω τῶν θυρῶν ἀν-
μῆσεσθαι καὶ ἀναστρέφεσθαι.
Θῶπερ οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαν-
μασμον τινὶ προσιόντες ἐπὶ κω-
λάκεσιν.

Ἰδιον ἰδιωτικόν.
Ἰδίειν ἰδροῦν.
Ἰεράτω κατὰ νόμον ὀργαζέτω καὶ
θνήτω· ὀργεῶνες γὰρ οἱ θύται.
Ἰερομηρία μὴν ἐν ᾧ ἡμέραι εἰσὶν
ἑορταστικαί.
Ἰερομημονες οἱ εἰς Πύλας ἐκπεμ-
πομένοι γραμματεῖς.
Ἰκταρ ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ
ἐφιννεῖσθαι.
Ἰμάν ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν.
Ἰπνοπλάθαι φουροπλαῖσται.

Ἰνδ ἄλλεται φαντάζεται.
Ἰπαγρέται· τρεῖς οὗτοι ἐγένοντο
ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ.
Ἰσοτελής ὁ χωρὶς ζημίας ἐπιδημῶν
ἴσα τοῖς πολίταις.

Καὶ τάχει ἴμεν· καὶ ταχέως
πορευόμεθα.
Κάκη ἢ κακία, ὡς πλάνη καὶ
ζαίλη.
Καραδοκεῖν τὸ τοῦ πράγματος κε-
φάλαιον ἐπιζητεῖν καὶ ἐπισκο-
πεῖν ὅπῃ χωρήσει.
Κατήρεν κατέπλευσεν.
Κάταγμα ἐρίον σπᾶσμα καὶ μή-
ρομα.
Καταβολὴ περιοδικὴ λῆψις πυ-
ρετοῦ.
Κατόπιν μετὰ ταῦτα.
Κεκόμεψενται πεπιθάνενται.
Κεραμεῖκοι δύο, ὁ μὲν ἔνδον
τείχους, ὁ δὲ ἐκτός, ἐνθα τοὺς ἐν
πολέμῳ τελευτῶντας ἔθαπτον.
Κερασβόλο ἀττηκτον καὶ μὴ εἰ-
κον παιδεία, ἀλλ' ἀπηνὲς ὄν· εἴ-
ρηται δὲ ἀπὸ τῶν σπερμάτων,
ἅτινα κατὰ τῶν κεράτων βαλλο-
μένα ἀττηκτα καὶ ἀνέψητα μένει.
Κηφήνεσσι κοθούροισι τοῖς
καθεζόμενοις καὶ φυλάττονσι
τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον· οὐροὶ
γὰρ οἱ φυλάσσοντες, καὶ οἱ θυ-
ραροὶ οἱ τὰς θύρας φρουροῦντες.
Κίβδηλον οἶονεὶ κρύβδηλόν τι
ὄν.
Κινδυνεύει ἐγγίζει.
Κλητήρες οἱ εἰς μαρτυρίαν κλη-
τοί.
Κνάφος ὄργανόν τι [ὄν] ἐν κύκλῳ
κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βρασμι-
ζόμενους ἐκτείνουσιν· ὅμοιον
δὲ ἐστὶν κναφικῶ κτενί.
Κοάλεμος ματαῖοφρων· κοεῖν
γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι.

Κόλλαβοι τὰ τῶν χορδῶν ἐπι-
τόνια.
Κομφὸς λόγος καὶ ὁ ἀγαθὸς δὲ
καὶ ὁ πιθανότητι ὑποδύμενος
τὴν ἀλήθειαν.
Κομιδῆ τελείως· εἴρηται δὲ ἀπὸ
τῆς τῶν καρπῶν κομιδῆς, ἣτις
γίνεται τελειωθέντων αὐτῶν.
Κορυβαντιᾶν παρεμμαίνεσθαι
καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι.
Κόρυδοι ὅμοιοι ὄρνυξιν ὄρνιδες.
Κορυζᾶν μύξας θρούσας ἔχειν·
κόρυζα γὰρ ἡ μύξα.
Κοροπλάθοι οἱ τοὺς κόρους
πλάττοντες κρηῶ ἢ γύψω.
Κράδη κλάδος.
Κραιπαλῶντα ἐτι ἀπὸ τῆς μέ-
θης βαρυνόμενον.
Κρανίον ἐν Κορίνθῳ γυμνάσιον.
Κραυρότερον ψαθυρότερον καὶ
ἐνθουσιώτερον.
Κραμεῦσαι κνάφω ψηφοφορῆσαι,
ὡ ἔχρῳντο οἱ βουλευταί.
Κυλοιδιᾶν τὰ κύλα οἰδαίνειν· κύλα
γὰρ τὰ ὑπὸ τοὺς ταρσοὺς τῶν
ὀφθαλμῶν μνώδη σαρκία.
Κύρβις στήλη τρίγωνος πυρα-
μοειδῆς, νομούς ἔχουσα περὶ
θεῶν.
Κύρτος πᾶν πλέγμα τὸ εἰς ἰχθυῶν
ἀγραν πεποιημένον.
Κωμῶθεῖν σκώπτειν.
Κωλαγρέται οἱ ταμίαι τοῦ δικαστι-
κοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς
ἀναλωμάτων.

Λαμπτήρ φανός.
Λαχεῖν δίκην γράψασθαι.
Λάγος κλήρος.
Λεῖα ἀρπαγὴ ἀπὸ τῶν πολεμίων.
Λήξεις τῆς τριακάδος καλουμέ-
νης· λήξεως τε περὶ δικῶν καὶ
προσκλησῶν καὶ κλητήρων· κλη-
τήρες δὲ οἱ μάρτυρες.
Λιθολόγοι οἰκοδόμοι.

Αἰσπαι οἱ δίχα πεπορισμένοι.
 Ἀνγασκία, ἀπόκρυψις.
 Ἀναβητ τὸς ὄρος τραχύ.

Μαυον τὸ αἰαιόν [καὶ ὁ μαινόμενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσίν].

Μέλεος ὁ τοῖς μέλεσι μάταιος.
 Μέμερος ὁ διὰ πανουργιῶν φροντίδας τισὶν ἐμποιῶν.

Μεσεγγυωθὲν ἐπὶ μεσιτῶν ἀποτεθὲν ὡς ἀμφισβητούμενον.

Μεταλαγχάνειν ἀφυστερεῖν ἢ ἀποτυγχάνειν κλήρον.

Μεταποιεῖσθαι ἀντιποιεῖσθαι.

Μετρίως ὠργασμένος ἀντὶ τοῦ μεμάλαιμένος ἢ δεδευμένος.

Μορμολυκεῖα τὰ φοβερά τοῖς παισὶ προσωπεῖα· μορμολύττει καὶ μορμολύττει ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν ἀμφοτέρων.

Μορμολυκεῖα οἰκία τις ἀπὸ Μορμύχου, ἐν ἣ καὶ Ἀρτεμις μορμολυκεῖα ἀπὸ τοῦ καθιδρόσαντος.

Μουρρηλία καὶ Ζελα λιμένες ἕτεροι τοῦ Πειραιέως.

Μυδᾶν δίνυρον εἶναι καὶ σήπεσθαι.

Νεοθυγὴς ὁ νεωστὶ τεθυγὴς.

Νεοτελής ὁ νεωστὶ τετελεσμένος.

Νεοργὸν νεωστὶ εἰργασμένον.

Νῦν δὴ πρὸ ὀλίγου χρόνου [ἡμῖν].

Νυνὶ ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ.

Νῶ ἡμεῖς, νῶν ἡμῖν.

Ξεναγοὶ οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμενοι ὁδόν.

Ξύλων ἐρεψίμων· στεγασμάτα ἐστὶ τὰ ἐρέψιμα τὰ εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα.

Ξυστίδες ποδήρη ἐνδύματα· οἱ δὲ χλαμύδας κομικὰς φασὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἕξεσθαι καὶ εἰργασθαι ἐπιμελῶς.

Ὅα ἀκροδρόνων εἶδος, μήλοισ μικροῖς ἐμπερές.

Οἶναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἷστρα συντόμως καὶ μανικῶς κινεῖται.

Ὅκνεῖ εὐλαβῶς ἔχει.

Ὅκριβας πῆγμα τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ τιθέμενον, ἐφ' οὗ ἵστατο οἱ τὰ δημόσια λέγοντες, θυμέλη γὰρ οὐδέπω ἦν· λέγει γοῦν τις· λόγιον ἐστὶ πῆξις ἐστορεσμένη ξύλων, εἶτα ἐξῆς· ὄκριβας δὲ ὀνομάζεται.

Ὅμηρίδαι οἱ τὰ Ὅμηρον ὑποκρινόμενοι.

Ὅμοσε εἰς ταῦτο ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐς μάχην φερόμενοι.

Ὅμόγιοι θεοί, οἱ οἱ συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσι.

Ὅμοτέρονες οἱ ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντες, οἷον οἱ γείτονες· ὁμοῦ γὰρ ἔχουσι τὰ τέματα.

Ὅργα ἐπείγεται, ἐπιθύνει.

Ὅργασας μαλάξας.

Ὅργας ἢ εὐγυῖος καὶ λιπαρὰ καὶ ἄκμαα.

Ὅρηγιάζων θυόν, ἐπιτελών.

Ὅρξαι δοῦναι, ἀποτεῖναι.

Ὅργιασται οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες.

Ὅρηστρα τὸ τοῦ θεάτρον μέσον χωρίον· καὶ τόπος ἐπιφανῆς εἰς πανήγυριν, ἐνθα Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.

Ὅσια τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερά.

Ὅττα φήμη, μαντεία [καὶ] διὰ κληδόνος.

Ὅν ἄλλως προνοεῖ· οὐ μάρτην.

Ὅν ἔτος (ἔτος C) οὐκ ἔτωσίως γεγραφώς, οὐ μεταίως.

Ὅν ἐν ὑπονοίᾳ· οὐκ ἐν αἰνιγμῷ, οὐκ ἐν ἀλληγορίᾳ.

Ὅν ἦκιστα· πάνν, ὡς Πορφυρίου ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ

νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητόν· διενεχθέντες δὲ πρὸς ἀλλήλους τὸ παρερημένον αὐτῶν τῆς δόξης οὐχ ἦμισα.

Ὅφλειν ἠτᾶσθαι ἐπὶ δικαστηρίου.

Ὅχθας γῆς ἀναστήματα.

Παιανίσαι τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιδοργία παιδοποιία.

Παλιναίρετα φενικά, ἐκβλητα, τὸ ἐναντίον πρὸς αὐτῇ τῇ αἰρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ πάλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίῳ· παλιναίρετα γὰρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.

Παλίμβολος ὑπόπτος καὶ ὑποπλος πολυμετάβολός τε καὶ ἐπὶ μιᾷ γνώμῃ μὴ μένων.

Παρακαταβολὴ πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.

Παραταχθεῖς παρ' αὐτὸν ταχθεῖς.

Παράστασις στάσις παρά τινα ἄτιμος· γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

Παρατενεῖς ἀπολεῖς, ἐπὶ πλεόν παραελκύσεις.

Πάρεστιν ἐν παντὸς δυνατόν ἐστιν.

Παρέμαι παρατοῦμαι.

Πάροψ ἀκρίδος εἶδος.

Πάροψ ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Παρόν ἐξόν, δυνατόν, δεόν.

Πατρούχον παρθένον τῆς ὄρφανῆς καὶ ἐπικλήρον, ἢ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

Πατρονομούμενοι οἱ τοῖς γονικοῖς νόμοις χρώμενοι, ἢ ὑπὸ τῶν πατέρων ἀρχόμενοι.

Πάχνη δρόσος πεπηγνῖα· κρῦ-

σταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρῦους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.

Πειρῶντα πειράζοντα διὰ λόγων παιδα ἢ γυναῖκα.

Πέλανοι πέματα ἐκ παιπύλης καὶ ἑλαίου καὶ μέλιτος πεποιμένα πρὸς θυσίαν.

Πέλτη ὄπλον κοῦφον ἴτυν οὐκ ἔχον, ἀλλ' ἐν μόνῃς βύρσης γεγονός.

Πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.

Πενεστικόν τὸ παρά Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ εἰλωτικόν παρά τοῖς Σπαρτιάταις.

Περιογειρόμενοι νικηφόροι οἱ νικήσαντες ἐν δημοσίῳ ἀγῶνι καὶ δῶρα παρά τῶν φίλων καὶ οἰκείων λαμβάνοντες· καὶ περιόντες.

Περιεῖπον περὶ τινα ἦσαν θεραπευτικῶς καὶ φυλακτικῶς.

Πεττεῖα ἢ διὰ ψήφων παιδία· ἐστὶν δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγει.

Πλέθρον ἔκτον μέρος σταδίου.

Πλημμελεῖα πολλὴ ἀμέλεια.

Πνύξ χωρίον, ἐν ᾧ τὰ ἀπόρρητα ἐκκλησιάζουσι.

Ποικιλικὴ ποικίλον ὕφασμα ἢ ὑφαντικὴ ποικίλων.

Πομπῆ ἀπόπεμψις.

Πόπανα πέματα πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.

Πόρος κύριος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγρην ἰχθύων.

Ποτνιαμένος ἐπικαλούμενος σὺν λυπῇ.

Πρανὲς κάταντες.

Πρόσχημα παρακάλυμμα τοῦ ἦθους ἢ πρόφασις.

Πρέμνον τὸ τοῦ δένδρου στέλεχος καὶ ἕδρασμα, οἷον παραμένον τι ὄν.

Προσέπαι σε προσέπαιξε· τῷ σ ἀντί του ἔκχερηται.

Πρός τὸ τῆς Ἀγρᾶς· τὸ τῆς Ἀγρᾶς θεομοφόριον Ἀρτέμιδος δηλοῖ.

Πρόβασις ἢ τῶν βοσκημάτων κτησίς.

Προβολή γραφή κατὰ τῶν συνοφαντούντων.

Προτέλεια αἰ πρό τῶν γάμων τελοῦμεναι θυσίαι καὶ δωρεαί.

Προτιναεῖα μηνιαία φυλῆς ἀρχή.

Πρῶ ἔτι· ὄρθρου βαθείος.

Πυρῶν φλέγων [ἡ] καίων.

Πύθιοι δ' ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ Δάκωσιν, δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.

Ῥᾶον συγκριτικὸν πρὸς ἕτερον, ῥάδιον ἀπόλυτον καθ' αὐτό, ῥᾶστον ὑπεροθετικόν.

Ῥαψῶδοι ὑποκρίται ἐπῶν.

Ῥῆσις μακρὰ διεξοδικὸς λόγος μακρός.

Ῥήτραι συνδῆλαι λόγων.

Ῥικνὸν ἐπικαμπές ἢ ὀυσόν.

Ῥύμμα ἀπορύπτων ἢ σμηγῶν.

Ῥυμβεῖν ῥομβεῖν· τούτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου.

Σαρδάνιος γέλωσ ὁ προσποίητος ἀπὸ τῆς Σαρδοῦς τῆς νήσου.

Σατυρικὰ δράματα· πλείονα ἢ ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνουν πρὸς διαγρῶν.

Σημὸς ἔπανλις τριγῶ περιεχομένη.

Σισύρα αἰγειὸν στέγαστρον τετριχωμένον· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ τραχὺ καὶ ἀγραπτον ἱμάτιον, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· ἐν πέντε σισύραις ἐγκροθυλημένος.

Σιωρῖται λόγος ἀνδρῶν ἐξακωσίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενός

τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

Σκηπτόμενος προφασίζόμενος.

Σκληφρός ὁ σκληρός καὶ παρηβηκός, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δύναμενος.

Σκολύθρια ταπεινὰ διαφορὰ παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς, ἃ τινες θρανία κολουσιν.

Σμινύην οἱ μὲν δικελλαν, οἱ δὲ ἀξίνην κολουσιν.

Σπαργῶσα σπαρτομένη ὑπὸ θλίψεως καὶ δευμένη ἐκκρίσεώς τινος.

Σταθερὰ μέσον ἡμέρας, ὅτε κατὰ κορυφὴν ὁ ἥλιος γίνεται· σταθερὸς στάσιμος, ἰσχυρός.

Στραφύλον στερεόν.

Στερίφαι στείραι, παρὰ τὸ στερεῶν ἔχειν τὴν ὑστέραν.

Στέμφυλα ἐλαιῶν καὶ σταφυλῶν ἀποπιέσματα, οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

Στρατεῖα ἢ ἐνέργεια καὶ ὡσερ πάλῃ· στρατιὰ τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἓνα ἑπαρχῶν τάγμα· στρατόπεδον λέγεται καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν, λέγεται δὲ καὶ τόπος, ἐν ᾧ ἀθροίζεσθαι αὐτοὺς ἐπιτηδεῖον.

Στροφιγγεῖς οἱ τῶν θυρῶν στροφέεις.

Στύραξ ὁ σαυρατῆρ καλούμενος, ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται.

Συμβιβάσαι εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἔλθειν περὶ τινος.

Συνεριθεοὶ συνεργοί.

Συνέμπορος συνοδοιπόρος.

Σφαδάζειν δυσανασχετεῖν μετὰ τινος ὡσερ σπασμον.

Σφενδόνη τοῦ δακτυλίου ἢ περιφέρειαι ἢ εἰς λίθου βολήν.

Σφεδανὸν καταπληκτικόν, πολεμικόν.

Σφριγῶντες ἀκμάζοντες, ὡσερ διεσφηνωμένοι ὑπὸ πυκνότητος καὶ ἀκμῆς· παρ' Ἰπποκράτει δὲ σφριγανὸν τὸ ἀκμάζον λέγεται.

Σχηματιζόμενος προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος.

Ταινίας ἀναδόμενοι· ἔθος τοῖς νικήσασιν ἀναδοῦναι ταινίας.

Ταλασιουργία ἢ περὶ τῶν ἐρίων ἐργασίμη τέχνη.

Ταλαντοῦσθαι ἑτεροφορεῖσθαι.

Τὰς ψυχὰς ἀποτεθρομένον ἀντὶ τοῦ ἀπηγγριωμένοι καὶ ἄγονοι.

Τέγγων μαλάττων, βρέγων· τέγγεσθαι εἰκεῖν, ἐνδιδόναι.

Τεθυμένος ὑπὸ πυρός ἐκκακαυμένος ἢ κεκαυμένος.

Τελεσθέντα ἀναλωθέντα.

Τελεται αἱ μυστηριώδεις θυσίαι.

Τέλος τάξις, βλάβη, ἀνάλωμα.

Τέμπη μεταξὺ ὀρῶν στενότητες.

Τερεθρία γοητεῖα ἢ περιπάθεια.

Τένθησ ὁ γαστρομάργος.

Τερατολόγοι οἱ θαυμαστά καὶ παραδόξα μυθεύοντες.

Τεταζῶν πραγματευόμενος, ἐνδιατρέβων.

Τέως πρὸ τοῦ ἢ ἕως τινός.

Τήθη μάμμη· τηθῖς δὲ ἡ τῷ θεῖῳ ἀνάλογος.

Τήν ἀλωπεκῆν· τὴν πανουργίαν.

Τήν λήξιν· τὸν κλήρον.

Τίθητα ἔχων στροφή ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρέβεις.

Τιμαλφιστατον τιμὴν πολλὴν εὐρίσκον· τὸ γὰρ ἀλφειν εὐρίσκειν ἔστιν, ἐξ οὗ καὶ Ὀμηρος ἀλφεισιβοίας καλεῖ τὰς εὐρίσκουσας κόρας εἰς τιμὴν βόας.

Τοπάζω ὑπονοῶ, οἶμαι.

Τίμην κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ ἢ διὰ τί γὰρ οὐ;

Τραγικὴ σκηνὴ πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τινὲς παριόντες ἔλεγον.

Τριτὺς φυλῆς μέρος τρίτον.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον· Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραννοθήναι ὑπὸ Διός· τούτου ποιικλώτερον.

Τωθάζων χλευάζων, σκώπτων, διασύρων.

Ῥηεῖς ὑϊκόν τι καὶ ζωᾶδες ποιεῖς.

Ῥυνοῦσι λέγεται καὶ ἐξ ὀρθῆς λέξεως καὶ κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ τοῦ ἐπαιτιῶνται τὸ γῆρας, ὡς ἐν ἁ' Πολιτείας.

Ῥάγειν εἰς δίκην ἐνάγειν.

Ῥπ' ἀυγὰς ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἄερα.

Ῥπερτερία τὸ τῆς ἀμάξης πῆγμα.

Ῥποκορίζεσθαι πρὸς κόρην ἢ κόρον λέγειν ἀποσμικροῦντα, οἷον ἰππάριον, πατρίδιον.

Φαληρικὸν ἰππόδρομον Ἀθήνησιν.

Φάναι ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν ἑτέρωθι δηλοῦν.

Φαρμακεία κρήνη, ἐξ ἧς οἱ πίνοντες ἀπέθνησκον· ἐνιοὶ δὲ τόπον, εἰς ὃν ἀπάγονται ἐπὶ κόλασιν οἱ ἐπὶ φαρμακείᾳ ἀλόντες.

Φαῦλον ἀπλοῦν, ῥάδιον, εὐτελέσ.

Φελλία χωρία λεπτογεία.

Φηγοὶ σπέριματος εἶδος.

Φθή φθίσις ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.

Φλαῦρον πονηρόν.

Φορμίσκοι καλαθίσκοι.

Χαλαστραίων νίτρον, ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.
 Χαμενυία τὰ ἐπὶ τῆς γῆς στρωνύμενα.
 Χαμαίξηλος διφρίον μικρὸν ἢ ταπεινὸν σιμπίδιον.
 Χαράδριος, ὃς ἐπειδὴν τι φάγη, ταχέως ἀναλίσκει ὑπὸ θερμότητος· ἐνιοὶ δὲ τοῦτον καλοῦσιν αἰθρῖαν.
 Χαρίζεσθαι κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίβεσθαι· εἴτε σοὶ δεῖ χαρίζεσθαι, καὶ πάλιν· ἵνα σοὶ χαρίσωμαι.
 Χειροσκόποι οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.
 Χῆτις σπάνις, ἔνδεια, στήρησις.
 Χλιδὴ ἔκλυσις καὶ μαλακία, εἰρηγὰι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐγλιάνθαι καὶ ἐκλελύσθαι ἀσθενεῖα τοῦ θερμοῦ.

Χραίνειν ἤγονν ἀποχραίνειν· παρὰ τοῖς ζωγράφοις δὲ λέγεται τὸ μὲν χραίνειν τὸ [δὲ] χρωάζειν διὰ τοῦ ἀσφιδίου, τὸ δὲ ἀποχραίνειν τὸ τὰ χρωασθέντα ἐνοποιεῖν.

Ψαιστὰ· οὕτως λέγονται τῶν σπλάγγων κειομένων εἰς λεπτά μετὰ ἄρτον ἀπαρχαί τινες. Ψῆτται (ψίτται C) ἰχθύων εἶδος. Ψυκτῆρ ποτηριον μέγα καὶ πλατὺ εἰς ψυχοποισίαν παρεσκευασμένον.

Ὡ μέλεε ὦ μάταιε, ὦ δέλιαι· ἐνιοὶ δὲ ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἶον μεμειλημένε.

Ὡ οὔτος ὦ σὺ.

Ὡργασμένος μεμαλαγμένος.

Ὡρωπὸς χώρα μετὰ τὴν Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Ὡς ἔοικεν ὡς φαίνεται, ὡς δοκεῖ.

Ὡς οἶόν τε ὡς δυνατόν.

Ὡ τὰν ὦ οὔτος.

ONOMASTICON PLATONICUM.

Ἄβαρις Charm. p. 158 B.

Ἀγαθολῆς Lach. 180 D, Protag. 316 E.

Ἀγάθων Symposii persona; adde Protag. 315 E.

Ἀγαμέμνων Cratyl. 395 A, Symp. 174 C, Theag. 124 C, Hipp. min. 370 B C, Rep. II. 383 A, III. 390 E, 392 E, VII. 522 D, X. 620 B, Leg. IV. 706 D, Epist. II. 311 A.

Ἀγαμήδης Axioch. 367 C.

Ἄγις Cratyl. 394 C, Alcib. 124 A.

Ἄγλαῖων Rep. IV. 439 E.

Ἄγλαοφῶν Gorg. 448 B, Ion. 532 E.

Ἄγρα Phaedr. 229 C.

Ἀδείμαντος ὁ Ἀρίστωνος, οὗ ἀδελφὸς Πλάτων, Apol. 34 A.

Ἀδείμαντος Γλιάνωνος ἀδελφός, persona Parmenidis et Reipublicae.

Ἀδεϊμάντω ἀμφοτέρω, ὃ τε Κηπίδος καὶ ὁ Λευκοφίδου Protag. 315 E.

Ἄδμητος Symp. 208 D.

Ἀδραστία Phaedr. 248 C, Rep. V. 451 A.

Ἄδραστος Phaedr. 269 A.

Ἀδάωνδος κῆποι Phaedr. 276 B.

Ἀζάης Crit. 114 C.

Ἄθμας Min. 315 C.

Ἄθρη Cratyl. 404 B, 407 A, 417 E, Symp. 197 B, Alcib. II. 150 D, Euthyd. 302 D, Protag. 321 D, Hipp. maj. 290 B, Rep. II. 379 E, Tim. 21 E, Crit. 109 C, Leg. V. 745 B, VIII. 848, XI. 920 D etc.

Ἄθρη Apol. 29 D, Lach. 183 A, Euthyd. 302 C, Prot. 337 D, Charm. 157 E, Hipparch. 229 B, Gorg. 461 E, 515 E, Hipp. maj. 281 A, Leg. I. 641 E, VI. 753 A, Rep. IV. 435 E, Epist. VII. 333 B etc.

Ἄθρηόδωρος Epist. XVI.

Ἄθως Leg. III. 699 A.

Ἄιακός Apol. 41 A, Alcib. 121 B, Theag. 124 C, Gorg. 524 A, Hipp. maj. 292 E.

Ἄιατόδωρος Apol. 34 A.

Ἄιας Apol. 41 B, Cratyl. 428 C, Symp. 219 E, Hipp. min. 371 B, Rep. V. 468 D, X. 620 B.

Ἄγινα Phaedr. 59 C, Cratyl. 433 A, Alcib. 121 B, Gorg. 511 D, 516 E, Leg. IV. 707 E, Epist. IV. 321 B.

Ἄγίλης υἱὸς Ἄιακός Gorg. 526 E.

Ἄγισθος Theag. 124 C.

Ἄγνυτοι Menex. 245 D.

Ἄγνυτος Apol. 80 C, Politic. 290 D, Phileb. 18 B, Phaedr. 274 C, Gorg. 511 D, Menex. 239 E, 241 E, Rep. IV. 436 A, Tim. 21 C, 25 B, Crit. 113 A, 114 C, Leg. II. 656 D, 660 B, V. 747 C, VII. 799 A, 819 A, XII. 953 E, Epin. 987 A.

Ἄγνυτις Tim. 21 E.

Ἄιδης Cratyl. p. 403 sq.

Ἄιδος κνήη Rep. X. 612 B.

Ἄιδιοπία Eryx. 400 B.

Ἄινείας Lach. 191 A.

Ἄίλωνεύς Lach. 197 E.

Ἄϊολος Alcyon c. l.

- Ἀλοχίτης* Apol. 33 E, Phaed. 59 B.
Ἀλωπος Phaed. 60 C, 61 B, Alcib. I. 123 A.
Ἀκαδημία Lys. 203 A, Axioch. 366 E.
Ἀκαρναίων Euthyd. 271 C.
Ἀκασιμβροτος Cratyl. 394 C.
Ἀκουμειός Symp. 176 B, 214 B, Phaedr. 227 A, 268 A, Protag. 315 C.
Ἀλέξανδρος Gorg. 471 B.
Ἀλεξίδημος Meno 76 E.
Ἀλενάδαι Meno 70 B.
Ἀλέκτας Gorg. 471 A.
Ἀλικησις Symp. 179 B, 208 D.
Ἀλικυιάδης, persona dialogorum cognominum, item Symposii et Protagorae; adde Euthyd. 275 B, Gorg. 481 D, 519 A, morumque imaginem Rep. VI. 494 B.
Ἀλικύων ἀπόλογος Rep. X. 614 B.
Ἀλικυαίων Alc. II. 143 C.
Ἀλικυών inscriptio dialogi.
Ἀμαζόνες Menex. 239 B, Leg. VII. 806 A.
Ἀμαζονίς στήλη Axioch. 365 A.
Ἀμασις Tim. 21 E.
Ἀμείλις Rep. X. 621 A.
Ἀμηστεις Alc. I. 123 C.
Ἀμμων Polit. 257 B, Phaedr. 275 C, Alcib. II. 148 E, Leg. V. 739 C.
Ἀμόργινα Epist. XIII. 363 A.
Ἀμυκίος Leg. VII. 796 A.
Ἀμύνανδρος Tim. 21 C.
Ἀμύντωρ Leg. XI. 931 B.
Ἀμφήρης Crit. 114 B.
Ἀμφιάραος Axioch. 368 A.
Ἀμφίλωτος Theag. 124 D.
Ἀμφίπολις Apol. 28 E.
Ἀμφιτρύων Theaet. 175 A.
Ἀμφίλων Gorg. 485 E, 500 B, Leg. III. 677 D.
Ἀνάγκη Symp. 195 C, Rep. X. 616 sq.
Ἀναγκράσιοι Theag. 127 E.

- Ἀνακρέων* Charm. 157 E, Hipparch. 228 B, Phaedr. 235 C.
Ἀναξαγόρας Apol. 26 D, Phaedr. 72 C, 97 D, Cratyl. 400 A, 409 A, 413 C, Phaedr. 270 A, Erast. 132 A, Alc. I. 118 C, Gorg. 465 D, Hipp. maj. 281 C, Epist. II. 311 A, Sisyph. 389 A.
Ἀναξαγόρειοι Cratyl. 409 B.
Ἀναγκασίς Rep. X. 600 A.
Ἀνδρομάχη Ion. 535 B.
Ἀνδρομήδης Epist. XIII. 362 B.
Ἀνδροτίων Protag. 315 C, Gorg. 487 B.
Ἀνδρων Protag. 315 C, Gorg. 487 B.
Ἀνθεμίον Meno 90 A.
Ἀνταῖος Theaet. 169 B, Leg. VII. 796 A.
Ἀντήνωρ Symp. 221 C.
Ἀντίλοχος Ion. 537 A.
Ἀντίμοιρος Protag. 315 A.
Ἀντιοχίς Apol. 32 B.
Ἀντισθένης Phaed. 59 B.
Ἀντιφῶν ὁ Κηφισεύς Apol. 33 E.
Ἀντιφῶν ὁ Πυριλάμπους Parm. 127 A.
Ἀντιφῶν ὁ Ραμνούσιος Menex. 236 A.
Ἄνυτος persona Menonis; adde Apol. 18 B, 23 E etc.
Ἀξιόλογος persona dialogi cognominis; adde Euthyd. 271 B, 275 A etc.
Ἀπήμαντος Hipp. min. 363 B, 373 A; maj. 286 B.
Ἀπολλόδομος ὁ Κυζικηνός Ion. 541 C.
Ἀπολλόδομος ὁ Φιληρεῖς, persona Phaedonis et Symposii; adde Apol. 34 A, 38 B, Protag. 310 A, 323 B.
Ἀπόλλων Phaed. 58 B, 60 D, 85 B, Cratyl. 405 C, Symp. 190 E, 197 A, Phaedr. 253 B, 265 B, Euthyd. 302 D, Protag. 343 B, Rep. III. 399 E, IV. 427 B, Leg. I. 624 A,

- 632 D, II. 654 A, 665 A, III. 686 A, VI. 766 B, VII. 790 E, VIII. 833 B, XII. 946 C etc.
Ἀπόλλων sculptus Epist. XIII. 361 A.
Ἀργεία ἰέρεια Axioch. 367 C.
Ἀργεῖοι Phaed. 89 C, Menex. 239 B, 244 D, 245 B etc.
Ἄργος Alc. I. 121 A, Theag. 124 C, Leg. III. 683 C, 690 D, IV. 707 E, Epist. VIII. 354 B.
Ἀρδιαῖος Rep. X. 615 C.
Ἄρειος πάγος Phaedr. 229 D, Axioch. 367 A.
Ἄρης Cratyl. 404 B, 407 D, Symp. 196 D, Phaedr. 252 C, Rep. III. 390 C, Leg. II. 671 E, VIII. 833 B, XI. 920 D etc.
Ἄρεως ἀστήρ Tim. Locr. 97 A, Epin. 987 C.
Ἀριστείδης Lach. 179 A, Gorg. 526 B, Meno 94 A, Virt. 376 sq.
Ἀριστείδης nepos Theaet. 151 A, Theag. 130 B, Lach. 179 A etc.
Ἀριστιππος ὁ Κυρηναῖος Phaed. 59 B.
Ἀριστιππος ὁ Λαρισαῖος Meno 70 B.
Ἀριστογείτων Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
Ἀριστόδημος ὁ Ἀριστομάχου Leg. III. 692 B.
Ἀριστόδημος ὁ Κυδαθηναεύς Symp. 173 B, 218 B.
Ἀριστόδομος Epist. X.
Ἀριστοκράτης Gorg. 472 A.
Ἀριστόκριτος Epist. III. 319 A.
Ἀριστοτέλης persona Parmenidis.
Ἀριστοφάνης persona Symposii; adde Apol. 19 B etc.
Ἀριστοφῶν Gorg. 448 B.
Ἀρίστων Apol. 34 A, Rep. I. 327 A, II. 368 A etc.
Ἀρίστων Ἠγησίππου πατήρ Epist. II. extr.
Ἀριστάννυμος Rep. I. 328 B.
Ἀρίφρων Protag. 320 A.

- Ἀρμάδες* Symp. 193 A.
Ἀρμαδία Rep. VIII. 565 D.
Ἀρμένιος Rep. X. 614 B.
Ἀρμόδιος Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
Ἀρμονία Phaed. 95 A.
Ἄρτεμις Theaet. 149 B, Cratyl. 406 B, Leg. VIII. 833 B.
Ἀρτεμίσιον Menex. 241 A, Leg. IV. 707 C.
Ἄρτοξέρξης Alc. 121 B, 123 D.
Ἀρχέδημος Epist. II. 310 B, III. 319 A, VII. 339 A, 349 C.
Ἀρχέλαος Alcib. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D, 479 A, 525 D.
Ἀρχέπολις Cratyl. 394 C.
Ἀρχίδαμος Alcib. 124 A.
Ἀρχιλόχος Ion. 531 A, Rep. II. 364 C.
Ἀρχίνος Menex. 234 B.
Ἀρχιππος Epist. IX. 357 D.
Ἀρχύτης Epist. VII. 338 C, 350 A, IX. XII. XIV.
Ἀσία Tim. 24 B, Alcib. 105 C, 121 A, Lys. 209 D, Gorg. 523 E, Menex. 239 E etc.
Ἀσκληπιάδαι Protag. 311 B, Phaedr. 270 C, Rep. III. 405 etc.
Ἀσκληπιεῖα Ion. 530 A.
Ἀσκληπιός Phaed. 118 A, Symp. 186 E, Rep. III. 406 C, 408 B, X. 599 C.
Ἀσπασία Menex. 235 E, 249 C.
Ἀσσύριοι Leg. III. 685 C.
Ἀστύναξ Crat. 392 B etc.
Ἀστύλος Leg. VIII. 840 A.
Ἀσωπός Crit. 110 E.
Ἀταλάντη Rep. X. 620 B.
Ἄτη Symp. 195 D.
Ἀτλαντικὸν πέλαγος Tim. 24 E, Crit. 114 A.
Ἀτλαντίς Tim. 25 A, Crit. 108 E etc.
Ἄτλας Phaed. 99 C, Crit. 114 A etc.
Ἄτρεῦς Cratyl. 395 B, Politic. 268 E.
Ἄτροπος Rep. X. 617 C, 620 E, Leg. XII. 960 C.
Ἄττικὴ Lach. 183 A, Menex. 237 C,

- Crit. 110 C, Leg. III. 698 A, IV. 706 A etc.
Ἀττικιστί Cratyl. 398 D, 410 C.
Ἀττικός Leg. I. 626 D.
Ἀυτολύκος Rep. I. 334 A.
Ἀυτόχθον Crit. 114 C.
Ἀφροδίσιος ὄρκος Symp. 183 B.
Ἀφροδίτη Cratyl. 406 B, Sophist. 242 E, Phileb. 12 B, Symp. 177 E, 180 D, 196 D, 203 B, Phaedr. 242 D, 265 B, Rep. III. 390 C, Leg. VIII. 840 E.
Ἀφροδίτης ἀστήρ Epin. 987 B, Tim. Loer. 97 A.
Ἀχαιμάνης Alcib. 120 E.
Ἀχαιοί Leg. III. 682 E, 685 E.
Ἀχιλλῶς Phaedr. 230 B, 263 D.
Ἀχερουσιάς Phaedr. 113 A sq.
Ἀχέρων Phaedr. 112 E, Axioch. 371 B.
Ἀχιλλεύς Apol. 28 C, Symp. 179 E, 208 D, 221 C, Protag. 340 A, Hipp. maj. 292 E, Hipp. min. 363 sqq., Ion. 535 B, Rep. III. 388 A etc.
- Βάνης* Theag. 124 D.
Βατίεια Cratyl. 392 A.
Βενιδίεια Rep. I. 354 A.
Βίας Protag. 343 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E, Axioch. 368 B.
Βοιωτοί Phaedr. 99 A, Alcib. 112 C, Symp. 182 B, Menex. 242 B, 244 D, 245 C, Leg. I. 636 B.
Βορέας Phaedr. 229 C, Leg. II. 661 A.
Βρασίδας Symp. 221 C.
Βριάρεως Euthyd. 299 C, Leg. VII. 795 C.
Βρύσσων Epist. XIII. 360 C.
- Γάδειρος* Crit. 114 B.
Γαννηήδης Phaedr. 255 C, Leg. I. 636 C.
Γέλων Epist. VII. 333 A.
Γεώργιος Epist. XVII.
Γῆ Tim. 23 D, 40 E.
- Γηρόνης* Euthyd. 299 C, Gorg. 484 B, Leg. VII. 795 C.
Γλαύκος Phaedr. 108 D.
Γλαύκος ὁ θαλάττιος Rep. X. 611 C.
Γλαύκων ὁ Ὀμηρικός Ion. 530 D.
Γλαύκωνες personae Parmenidis, Symposii, Reipublicae; adde Charmidae patrem Symp. 222 B, Theag. 128 D, Charm. 158 B, Protag. 315 A, Axioch. 364 A.
Γοργίας persona dialogi cognominis; adde Apol. 19 E, Phileb. 58 C, Symp. 198 C, Phaedr. 261 C, 267 A, Theag. 127 E, Menon. 70 B, 76 C, 95 C, Hipp. maj. 282 B etc.
Γοργόνες Phaedr. 229 D.
Γόργυς Leg. IV. 708 A.
Γύγης Rep. II. 359 D, X. 612 B.
Γωβρόνης Axioch. 371 A.
- Δαίδαλος* Euthyphr. 11 C, 15 B, Alcib. 121 A, Meno 97 D, Hipp. maj. 284 A, Ion. 533 A, Rep. VII. 529 E, Leg. III. 677 D.
Δάμων Alc. 118 C, Lach. 180 D, 197 D, 200 A, Rep. III. 400 B, IV. 424 C, Axioch. 364 A.
Δαναίδες Axioch. 371 E.
Δαναός Menex. 245 D.
Δαρδανίη Leg. III. 681 E.
Δάρδανος Hipp. maj. 293 B, Leg. III. 702 A.
Δαρειός Phaedr. 258 B, Lys. 212 E, Gorg. 483 D, Menex. 240 A, Leg. III. 694 C, 695 E, 698 C, Epist. VII. 332 A.
Δάτις Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
Δεινομάχη Alcib. 105 D, 123 C.
Δέλτα Tim. 21 D.
Δελφικόν γράμμα Phileb. 48 C, Phaedr. 229 E, Alcib. 124 B, Hipparch. 228 D, Erast. 138 A, Charm. 164 D, Protag. 343 B, Leg. XI. 923 A.
Δελφοί Apol. 21 A, Phaedr. 235 D,

- 244 A, Euthyd. 299 C, Rep. IV. 427 B, Leg. V. 738 C, VI. 759 C, VIII. 828 A, IX. 856 E, 865 B, XI. 914 A, Epin. 988 A, Epist. III. 315 B.
Δευκαλίων Tim. 22 A, Crit. 112 A.
Δήλιον Apol. 28 E, Symp. 221 A, Lach. 181 B.
Δήλος Crit. 43 C, Phaedr. 58 A, 59 E, Axioch. 371 A.
Δημήτηρ Cratyl. 404 B, Leg. VI. 782 B, Axioch. 371 E.
Δημόδοκος persona Theagis et inscriptio dialogi; adde Apol. 33 E.
Δημοκρατής Lys. 204 E sq.
Δήμος ἀρχηγέτης Lys. 205 D.
Δήμος ὁ Πυριλάμπους Gorg. 481 E, 513 B.
Δημοφῶν Lys. 207 B.
Διακρητής Crit. 114 C.
Διδύραμβος Leg. III. 700 B.
Δίκη Leg. IV. 717 D, IX. 872 E etc.
Διοκλῆς Symp. 222 B.
Διομήδεια ἀνάγκη Rep. VI. 493 D.
Διομήδης Alcib. 150 D, Rep. III. 389 E.
Διονύσια Rep. V. 475 D, Leg. I. 637 B.
Διονυσιάς Leg. VIII. 844 D.
Διονύσιον Gorg. 472 A.
Διονύσιος ὁ γραμματιστής Erast. 132 A.
Διονύσιος tyrannus maior Epist. VII. 332, VIII. 353.
Διονύσιος tyrannus minor Epist. I. II. III. VII. VIII. XIII.
Διονύσιος minoris filius Epist. VIII. 356 B.
Διονυσόδωρος persona Euthydemii.
Διόνυσος Cratyl. 406 C, Phileb. 61 B, Symp. 175 E, 177 E, Phaedr. 265 B, Leg. II. 653 D, 665 A, 671 A, III. 700 B, VII. 812 B, VIII. 844 E, Axioch. 371 E.
Διόπομπος Leg. VIII. 840 A.
- Δίος* Phaedr. 252 E.
Διὸς Κόρινθος Euthyd. 292 E.
Διόσκουροι Euthyd. 293 A, Leg. VII. 796 B.
Διοτίμα Symp. 261 D sqq.
Δίφιλος Cratyl. 399 A.
Δίων Atheniensis Menex. 234 B.
Δίων Syracusanus Epist. I. III. IV. VII. VIII. XIII.
Διώνη Symp. 180 D.
Δράκων Axioch. 365 D.
Δρομοκλείδης Epist. XVIII.
Δρωπίδης Charm. 157 E, Tim. 20 E.
Δωδώνη Phaedr. 244 B, 275 B, Leg. V. 738 C.
Δωριεὺς Cratyl. 409 A, Leg. III. 682 E, 684 E, 702 A.
Δωριεύς Leg. III. 682 E.
Δωριστί Lach. 188 D, Rep. III. 399 A, Leg. II. 670 B, Epist. VII. 336 C.
Δωρίς Epist. II. 313 A.
- Εἰλείθνια* Symp. 206 D, Leg. VI. 784 A.
Εἰλωτες Alcib. 122 D, Leg. VI. 776 C.
Ἐκάβη Ion. 535 B.
Ἐκαέργη Axioch. 371 A.
Ἐκαμηθῆ Ion. 538 C.
Ἐκτωρ Apol. 28 C, Cratyl. 392 C, 394 B, Ion. 535 B, Symp. 179 E, Rep. III. 391 B, Leg. XII. 944 A.
Ἐλάσιππος Crit. 114 C.
Ἐλέα Sophist. 216 A.
Ἐλέατης ξένος persona Sophistae et Politici.
Ἐλεατικός Sophist. 242 D, Phaedr. 261 D.
Ἐλένη Phaedr. 243 A, Rep. IX. 586 C.
Ἐλευσίς Menex. 243 E, Axioch. 371 E.
Ἐλίων Epist. XIII. 360 C.
Ἐλλᾶς Cratyl. 397 C, Symp. 209 D, Phaedr. 244 B, Gorg. 481 D, Menex. 239 A, Rep. V. 470 C, X. 606 E, Crit. 112 E, Leg. III. 692 E, IV. 707 B etc.

- Ἑλληνες Politic. 262 D, Charm. 156 D, Rep. V. 469 B, Tim. 22 B, Leg. II. 659 B, III. 693 A etc.
Ἑλληνικὸν νόμισμα Leg. V. 742 A.
Ἑλληνιστί Tim. 21 E, Crit. 114 B, Meno 82 B, Crat. 409 D.
Ἑλλησποντος Menex. 243 A, Rep. III. 404 B, Leg. III. 699 A.
Ἐμπεδοκλῆς Theaet. 152 E, Soph. 242 D, Lys. 214 B, Gorg. 493 A, Meno 76 C, Sisyph. 389 A.
Ἐνδυμίων Phaedr. 72 B.
Ἐπειός Ion. 533 A, Rep. X. 620 C, Leg. VII. 796 A.
Ἐπιγένης Apol. 33 E, Phaed. 59 B.
Ἐπίδανρος Ion. 530 A.
Ἐπιράτης Phaedr. 227 B.
Ἐπιμενίδης Leg. I. 642 D, II. 677 D.
Ἐπιμηθεύς Protag. 320 D, 361 C.
Ἐπίχαμος Theaet. 152 E, Gorg. 505 E.
Ἐρασίστρατος persona Eryxiae.
Ἐραστος Epist. VI. XIII. 362 B.
Ἐρατώ Phaedr. 259 D.
Ἐρέτρια Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
Ἐρετριεῖς Cratyl. 434 C.
Ἐρεχθεύς Alc. 132 A, Crit. 110 A.
Ἐρινοῦς Theaet. 143 B.
Ἐριννές Axioch. 371 E.
Ἐριφύλη Rep. IX. 590 A.
Ἐριχθόνιος Crit. 110 A.
Ἐρμαῖ Hipparch. 228 sq.
Ἐρμαῖα Lys. 206 D, 223 B.
Ἐρμείας Epist. VI.
Ἐρμῆς Cratyl. 407 E, 429 C, Protag. 322 C, Leg. XII. 941 A.
Ἐρμού ἄστηρ Tim. 38 D, Tim. Loer. 96 E, Epin. 987 B.
Ἐρμούγενης persona Cratyli; adde Phaed. 59 B.
Ἐρμούκράτης persona Timaei et Critiae.
Ἐρμος Rep. VIII. 566 C.
Ἐρυσίας persona dialogi cognominis;

- Phaedr. 268 A, Protag. 315 C.
Ἐρυσίδων Crit. 110 A.
Ἐρυσίων Alcib. 123 C.
Ἐρως Cratyl. 420 A, Symp. 177 sqq., Phaedr. 252 B, Rep. IX. 574 D.
Ἐσπερος Leg. VII. 821 C, Tim. Loer. 96 E.
Ἐστία Cratyl. 401 B, Phaedr. 247 A, Leg. V. 745 B, VIII. 848 D, IX. 856 A.
Ἐυάθλος Theag. 129 A.
Ἐυάμιων Crit. 114 B.
Ἐυδίκος persona Hippiae minoris; adde Hipp. maj. 286 B.
Ἐυδοξός Epist. XIII. 360 C.
Ἐυδαρος Meno 94 C, Virt. 378 A.
Ἐυήνης Apol. 20 B, Phaed. 60 D, Phaedr. 267 A.
Ἐυήνωρ Crit. 113 C.
Ἐυθύδημος persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 386 D.
Ἐυθύδημος ὁ Διοκλέους Symp. 222 B.
Ἐυθύδημος ὁ Κεφάλου Rep. I. 328 B.
Ἐυθύφρων persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 396 D, 399 E, 407 D, 428 C.
Ἐυκλείδης persona Theaeteti; adde Phaed. 59 B.
Ἐυμηλος Crit. 114 B.
Ἐυμολπος Menex. 239 B, Rep. II. 363 C.
Ἐυπόλεμος Cratyl. 304 C.
Ἐυριπίδης Phaedr. 268 C, Rep. VIII. 568 A.
Ἐυριπος Phaed. 90 C.
Ἐυρύβατος Protag. 327 D.
Ἐυρύβιος Epist. III. 318 C, VII. 349 E.
Ἐυρυκλῆς Sophist. 252 C.
Ἐυρυμέδων Menex. 241 E.
Ἐυρυπτόλεμος Axioch. 369 A.
Ἐυρυπύλος Rep. III. 405 D, 408 A.

- Ἐυρυσαῆς Alcib. 121 A.
Ἐυρουσθένης Leg. III. 683 D.
Ἐυρώπη Gorg. 523 E, Alcib. 105 B, 141 B, Menex. 239 D, Tim. 24 E, Crit. 112 E, Min. 318 D, Leg. III. 698 B etc.
Ἐυτυριάδης Crat. 397 B.
Ἐυφρημος Phaedr. 244 A.
Ἐυφραῖος Epist. V.
Ἐυφρόνιος Theaet. 144 C.
Ἐφεσος Theaet. 179 E, Theag. 129 D, Ion. 541 D.
Ἐφεστιάδαι Epist. XIV.
Ἐφιάτης Symp. 190 B, Axioch. 368 D.
Ἐχεκράτης persona Phaedonis; adde Epist. IX. 358 B.
Ἐωσφόρος Tim. 38 D, Leg. VII. 821 C.
Ζάλομος Charm. 156 D.
Ζεύξιππος Protag. 318 B.
Ζεύξις Gorg. 453 D.
Ζεύς Euthyphr. 5 E, Cratyl. 396 B, 410 D, Symp. 190 C, 197 B, Phaedr. 246 E, Protag. 322 C, Min. 319 C, Leg. I. 624 A etc.
Ζεύς Δαδωναῖος Phaedr. 275 B.
Ζεύς ἑλευθέριος Theag. 121 A, Eryx. 392 A.
Ζεύς ἔρκειος Euthyd. 302 D.
Ζεύς Λυκαῖος Rep. VIII. 565 D.
Ζεύς ξένιος Soph. 216 B, Leg. V. 730 E, VIII. 843 A, XII. 953 E, 965 E, Epist. VII. 329 B.
Ζεύς Ὀλύμπιος Rep. IX. 583 B, Leg. XII. 950 E.
Ζεύς ὁμόγνιος Leg. IX. 881 D.
Ζεύς ὄριος Leg. VIII. 842 E sq.
Ζεύς πατροφῶς Euthyd. 302 D, Rep. III. 391 E, Leg. IX. 881 D.
Ζεύς πολιοῦχος Leg. XI. 921 C.
Ζεύς σωτήρ Rep. IX. 583 B, Epist. VII. 334 D.
Ζεύς φίλιος Euthyphr. 6 B, Phaedr. 234 E, Alc. 109 D, Gorg. 519 E, Min. 321 C.
Ζεύς φράτριος Euthyd. 302 D.
Ζῆθος Gorg. 485 E, 489 E, 506 B, Hipp. maj. 293 B.
Ζήνων Soph. 216 A, Parm. 127 B, Phaedr. 261 D, Alcib. 119 A.
Ζώπυρος Alcib. 122 B.
Ζωροάστρης Alcib. 122 A.
Ἠγήσιππος Epist. II. extr.
Ἠθονόη Cratyl. 407 B.
Ἥλιος Rep. VI. 508 A, Tim. 22 C, Leg. VII. 821 B, XII. 945 E etc.
Ἥλις Symp. 182 B, Hipp. maj. 281 A, min. 363 C.
Ἡο Rep. X. 614 B.
Ἡρα Euthyphr. 8 B, Cratyl. 404 B, Phaedr. 253 B, Rep. II. 378 D, 381 D, III. 390 C, Tim. 40 E, Leg. II. 672 B, VI. 774 A, Epin. 984 D, Axioch. 367 C.
Ἡρας ἄστηρ Tim. Loer. 96 E.
Ἡρακλείδαι Alc. 121 B, Menex. 239 B, Leg. III. 685 D, V. 736 C.
Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος Ion. 541 D.
Ἡρακλείδης ὁ Συρακόσιος Epist. III. 318 sq. VII. 348 sq.
Ἡρακλεία λίθος Ion. 533 D, Tim. 80 C.
Ἡράκλειοι στήλαι Phaed. 100 B, Tim. 25 C, Crit. 108 E, 114 B.
Ἡράκλειτος Cratyl. 401 D, Theaet. 152 E, 160 D, Sophist. 242 D, Symp. 187 A, Hipp. maj. 289 B, Rep. VI. 408 B.
Ἡρακλείται Theaet. 189 E, Cratyl. 440 C.
Ἡρακλεῶται Leg. VI. 776 C.
Ἡρακλῆς Phaed. 89 C, Symp. 177 B, Theaet. 169 B, 175 A, Alc. 120 E, Lys. 205 C, Euthyd. 297 D, 303 A, Gorg. 484 B, Hipp. maj. 293 A, Leg. III. 685 D, Axioch. 371 E.

- Ἡριδανός Crit. 112 A. [456 B.
 Ἡρόδιος ὁ Λεοντίνος Gorg. 448 B,
 Ἡρόδιος ὁ Σηλυμβριανός Phaedr.
 227 D, Protag. 316 E, Rep. III.
 406 A.
 Ἡροσκάμανδρος Theag. 129 B.
 Ἡσιόδος Apol. 41 A, Cratyl. 396 C,
 402 B, Symp. 195 C, 209 D, Charm.
 163 D, Protag. 316 D, Ion. 531 A,
 Rep. II. 377 D, V. 466 C, VIII. 547
 A, X. 600 D, 612 B, Min. 319 A,
 Epin. 990 A.
 Ἡρακλῆος Euthyphr. 8 B, Cratyl. 391
 E, 407 C, Politic. 274 C, Phileb. 61
 C, Symp. 192 D, 197 B, Alc. 121
 A, Protag. 321 D, Rep. II. 378 D,
 III. 389 A, 390 C, Tim. 23 D, Crit.
 109 C, 112 B, Leg. XI. 920 D.
 Θάλῃς Theaet. 174 A, Protag. 343
 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. X. 600
 A, Epist. II. 311 A.
 Θάμων Phaedr. 274 E sq.
 Θάμωρος Ion. 533 B, Rep. X. 620 A,
 Leg. VIII. 829 E.
 Θάυμας Theaet. 155 D.
 Θεάγης persona dialogi cognominis;
 adde Apol. 33 E, Rep. VI. 496 B.
 Θεαίτητος persona dialogi cognomi-
 nis et Sophistae; adde Politic.
 258 A, 266 A.
 Θεαρίων Gorg. 518 B.
 Θέμις Rep. II. 379 E, Leg. XI. 936 E.
 Θεμιστοκλῆς Theag. 126 A, Gorg.
 455 E, 503 C, 515 D, 519 A, Meno
 93 D, 99 B, Rep. I. 329 E, Virt.
 377 A, Axioch. 368 D.
 Θεόγυις Meno 95 D, Leg. I. 630 C.
 Θεοδότης Epist. III. 318 sq., VII.
 348 sq.
 Θεόδοτος Apol. 33 E.
 Θεόδωρος ὁ Κρηναῖος, persona
 Theaeteti, Sophistae, Politici.
 Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος Phaedr. 261
 C, 266 E.
 Θεόδωρος ὁ Σάμιος Ion. 533 A.
 Θεοζοτίδης Apol. 33 E.
 Θεοκλύμενος Ion. 538 E.
 Θεονόη Cratyl. 407 B.
 Θεόφιλος Cratyl. 394 E, 397 B.
 Θεραίτης Gorg. 525 E, Rep. X. 620 C.
 Θεσπίς Min. 321 A.
 Θέτις Apol. 28 C, Symp. 179 E, Hipp.
 min. 371 D, Rep. II. 383 B, Leg.
 XII. 944 A.
 Θετταλία Crit. 45 C, 53 E, Politic.
 264 C, Hipp. maj. 284 A, Leg. I.
 625 D, VI. 776 D.
 Θετταλίδης Gorg. 513 A.
 Θετταλοί Crat. 405 C, Meno 70 A.
 Θεῦθ Phileb. 18 B, Phaedr. 274 C.
 Θῆβαι Αἰγύπτια Phaedr. 274 D.
 Θηβαῖοι Phaed. 59 C, Epist. VII.
 345 A.
 Θηραμένης Axioch. 368 D.
 Θησένος Phaed. 58 A, Theaet. 169 B,
 Rep. III. 391 C, Leg. III. 687 E,
 XI. 931 B, Crit. 110 B.
 Θουκυδίδης Meno 94 C, Lach. 179
 A, Virt. 376 C.
 Θουκυδίδης nepos Lach. 179 A,
 Theag. 130 A.
 Θούριοι Euthyd. 271 C, Leg. I. 636 B.
 Θράκιος Charmid. 156 D, Rep. I. 327
 A, IV. 435 E, Leg. I. 637 D, VII.
 805 D.
 Θράσυλλος Theag. 129 D.
 Θρασύμαχος persona Reipublicae;
 adde Phaedr. 261 C, 266 C, 267 C,
 271 A, Clitoph. 406 sq.
 Θράττα Theaet. 174 A.
 Θυέστης Cratyl. 395 B, Politic. 268
 E, Legg. VIII. 838 C.
 Ἰάδες Μούσαι Sophist. 242 D.
 Ἰαπετός Symp. 195 B.
 Ἰαστί Lach. 188 D, Rep. III. 398 E.
 Ἰατροκλῆς Cratyl. 394 C.
 Ἰβηρες Leg. I. 637 D.
 Ἰβνκος Parmen. 136 E, Phaedr. 242 C.

- Ἰδῆ Rep. III. 391 E, Leg. III. 682 B.
 Ἰέρων Epist. II. 311 A, VII. 336 A.
 Ἰερώνυμος Lys. 203 A.
 Ἰθάκη Ion. 535 C, Rep. III. 393 B.
 Ἰκκος Protag. 316 D, Leg. VIII. 839 E.
 Ἰλιον Phaedr. 261 B, Rep. III. 393
 B, VII. 522 D, Leg. III. 682 D etc.
 Ἰλισσός Phaedr. 229 A, Crit. 112 A,
 Axioch. 364 A.
 Ἰναχος Rep. II. 381 D.
 Ἰννικός Hipp. maj. 282 sq.
 Ἰόλεως Phaed. 89 C, Euthyd. 297 D.
 Ἰππαρίδος Epist. VII. 324 A, VIII.
 353 B etc.
 Ἰππαρχος Hipparch. 228 sq.
 Ἰππίας ὁ Ἡλείος persona dialogo-
 rum cognominum et Protagorae;
 adde Apol. 19 E, Phaedr. 267 B.
 Ἰππίας ὁ Πεισιστράτου Hipparch.
 229 B, Theag. 124 D.
 Ἰπποδάμεια Cratyl. 395 D.
 Ἰπποδάμης persona Lysidis.
 Ἰπποκένταυροι Phaedr. 229 D.
 Ἰπποκράτης ὁ Ἀπολλοδώρου per-
 sona Protagorae.
 Ἰπποκράτης ὁ Κῶος Phaedr. 270 C,
 Protag. 311 B.
 Ἰππόλυτος Leg. III. 687 E, XI. 931 B.
 Ἰππόνικος Apol. 20 A, Crat. 384 A,
 Theaet. 165 A, Protag. 311 A, 315
 D, Eryx. 395 A, Axioch. 366 C.
 Ἰρις Cratyl. 408 B, Theaet. 155 D.
 Ἰσθμός Crit. 52 B, Lys. 205 C, Crit.
 110 D, Leg. XII. 950 E.
 Ἰσις Leg. II. 657 B.
 Ἰσηνίας Meno 90 A, Rep. I. 336 A.
 Ἰσοκράτης Phaedr. 278 E, Epist.
 XIII. 360 C.
 Ἰσόλοχος Alc. 119 A.
 Ἰταλία Rep. X. 599 E, Tim. 20 A,
 Leg. II. 659 B, VI. 777 C, Epist.
 III. 317 B, VII. 326 B etc.
 Ἰταλικὸς ἀνὴρ Gorg. 493 A.
 Ἰταλιῶται Epist. VII. 327 B, Eryx.
 392 D.
 ΠΛΑΤΟ VI.
 Ἰώνιαί πόλεις Axioch. 364 B.
 Ἰφικλῆς Euthyd. 297 E.
 Ἰων ὁ Ἀπόλλωνος Euthyd. 302 D.
 Ἰων Ἐφέσιος persona dialogi cogno-
 minis.
 Ἰωνες Symp. 220 C, Euthyd. 302 C,
 Leg. III. 680 C.
 Ἰωνία Theaet. 179 D, Symp. 182 B,
 Theag. 129 D.
 Ἰωνικός ποιητής Tim. Loer. 104 D,
 Leg. III. 681 C.
 Καδμεία νίκη Leg. I. 641 C.
 Καδμείοι Menex. 239 B.
 Κάδμος Phaed. 95 A, Menex. 245 D,
 Leg. II. 663 E.
 Καινός Leg. XII. 944 D.
 Κάλλαισχος Charm. 153 C, Protag.
 316 A.
 Καλλιᾶδης Alc. 119 A.
 Καλλίας ὁ Ἰπποκίνου persona Pro-
 tagorae; adde Apol. 20 A, Cratyl.
 391 B, Theaet. 164 E, Phileb. 19
 B, Eryx. 395 A, Axioch. 366 C.
 Καλλίας ὁ Καλλιᾶδου Aleib. 119 A.
 Καλλιῆς persona Gorgiae.
 Καλλιόνη Theag. 125 D E.
 Καλλιμαχος Epist. XVIII.
 Καλλιξενος Axioch. 368 D.
 Καλλιόπη Phaedr. 259 D.
 Καλλιρόη Axioch. 364 A.
 Καλλίστρατος Sisyph. 388 C.
 Καμβύσης Menex. 239 E, Leg. III.
 694 C, 695 E.
 Κάος Lach. 187 B, Euthyd. 285 B.
 Καοική μούσα Leg. VII. 800 E.
 Καοχηρόνοι Min. 315 B, Leg. I.
 637 D, II. 674 A, Epist. VII. 333
 A, 349 C, VIII. 353 A, Eryx. 400 A.
 Κέβης persona Phaedonis; adde Crit.
 45 B, Epist. XIII. 363 A.
 Κεῖοι Protag. 341 E, Hipp. maj. 282
 C, Leg. I. 638 A.
 Κέρουψ Crit. 110 A.
 Κελτοί Leg. I. 637 D.

- Κένταυροι* Politic. 291 A, 303 C, Phaedr. 229 D, Axioch. 369 C.
Κεραμεικός Parmen. 127 C.
Κέρβερος Rep. IX. 588 C.
Κερκυρών Leg. VII. 796 A.
Κέφαλος persona Reipublicae; adde Phaedr. 227 A, 263 D.
Κέφαλος ὁ Κλαζομένιος Parmen. 126 A.
Κήπις Protag. 315 E.
Κήνυξ Alcyon. c. 1.
Κιεριεύς Epist. XVII.
Κιθαριῶν Crit. 110 E.
Κίμων Theag. 126 A, Gorg. 503 C, 515 D etc.
Κινησίας Gorg. 501 E.
Κινύρας Leg. II. 660 E.
Κλαζομενεὺς Parmen. 126 B.
Κλεινίας ὁ Ἀλκιβιάδου Alcib. 112 C, Protag. 309 C, Gorg. 481 D.
Κλεινίας ὁ Ἀξιόχου persona Euthydemi et Axiochi.
Κλεινίας ὁ Κλεινίου Alcib. 118 E, Protag. 320 A.
Κλεινίας ὁ Κρής persona Legum et Epinomidis.
Κλεισθένης Axioch. 365 D.
Κλειτόμαχος Theag. 129 A.
Κλειτοφῶν persona dialogi cognominis et Reipublicae.
Κλειτώ Crit. 113 D, 116 C.
Κλεόβουλος Protag. 343 A.
Κλεοπάτρα Gorg. 471 C.
Κλεόφαντος Meno 93 D, Virt. 377 A.
Κλωθῶ Rep. X. 617 C, 620 E, Leg. XII. 960 C.
Κνωσός Min. 319 B, Leg. I. 625 A, IV. 712 E, VI. 754 B.
Κόδρος Symp. 208 D.
Κόλχος Euthyd. 285 C.
Κόννος Euthyd. 272 C, 295 D, Menex. 235 E.
Κόρη Leg. VI. 782 B.
Κορινθία κόρη Rep. III. 404 D.

- Κορινθός* Theat. 142 A, Theag. 124 C, Menex. 244 D, Epist. III. 318 A.
Κορίσιος Epist. VI.
Κορυβάντες Euthyd. 277 D, Leg. VII. 790 D.
Κορώνεια Alcib. 112 C.
Κουρεῶτις Tim. 21 B.
Κούρητες Leg. VII. 796 B.
Κρατίνος Epist. XIII. 363 A.
Κρατίστολος Epist. II. 310 C.
Κρατύλος persona dialogi cognominis.
Κρεσφόντης Leg. III. 683 D, 692 B.
Κρέων Θεσσαλός Protag. 339 A.
Κρέων Θηβαῖος Alcib. 151 B, Epist. II. 311 A.
Κρεώφυλος Rep. X. 600 B.
Κρήνης Epist. XV.
Κρήτες Protag. 342 D, Rep. V. 452 C, IX. 575 D, Min. 320 A, Leg. I. 625 etc.
Κρήτη Crit. 52 E, Phaed. 58 A, Rep. VIII. 544 B, Min. 318 D, Leg. passim.
Κροίσαν Protag. 335 E, Leg. VIII. 840 A.
Κροτίας, persona dialogi cognominis; item Charmidae, Protagorae, Timaei, Eryxiae.
Κροτίας ὁ παλαιός Charm. 157 E, Tim. 20 E sq.
Κροτόβουλος Apol. 33 D, 38 B, Phaed. 59 B, Euthyd. 271 B, 306 D.
Κρίτων persona dialogi cognominis, item Phaedonis et Euthydemi; adde Apol. 33 D, 38 B.
Κροῖσος Rep. VIII. 566 C, Epist. II. 311 A.
Κρομμωνία ὅς Lach. 196 D.
Κρόνος Euthyphr. 8 B, Cratyl. 396 B, 402 A, 404 A, Politic. 269 A, 276 A, Symp. 195 B, Hipparch. 229 B, Euthyd. 287 B, Gorg. 523

- Β. Rep. II. 378 A, Tim. 40 E, Min. 315 C, Leg. IV. 713 B.*
Κρόνον ἀστὴρ Tim. Loer. 97 A, Epinom. 987 C.
Κτήσιππος persona Lysidis et Euthydemi; adde Phaed. 59 B.
Κυάνη Theag. 125 D.
Κυδίας Charm. 155 D.
Κύζικος Ion. 541 C, Epist. XIII. 360 C.
Κύνλαπες Leg. III. 680 B, 682 A.
Κυνόσαργες Axioch. 364 A, 372 B.
Κύπρος Menex. 241 E, Leg. V. 738 C.
Κυρήνη Theat. 143 C.
Κύρος Leg. I. 630 A.
Κύρος Alc. 105 C, Menex. 239 D, Leg. III. 694 A, 695 E, Epist. II. 311 A, IV. 320 D.
Κυψελίδα Phaedr. 236 B.
Κύπελος Theag. 124 C.
Κωντός Phaed. 114 A, Rep. III. 387 B, Axioch. 371 B.
Λάϊος Leg. VIII. 836 C.
Λάικαναι σύνλακες Parmen. 128 C.
Λακεδαιμόνιοι Crit. 52 E, Cratyl. 412 B, Theat. 162 A, 169 B, Symp. 182 B, 193 A, Phaedr. 260 E, Alc. I. 121 A, II. 148 C, Lach. 182 E, 191 C, Protag. 342 C, Meno 99 D, Hipp. maj. 284 A, Menex. 240 C—246 A, Rep. V. 452 C, VIII. 545 A, X. 599 D, Min. 320 B, Leg. I. 624 A, 628 E, 634 D, 641 E, III. 680 C, 683 A, 691 E, IV. 712 D, 721 E, VI. 776 C, VII. 796 B, 805 E, VIII. 836 B, 842 B, Epist. IV. 321 B, VIII. 356 B, Virt. 379 D.
Λάμαχος Lach. 197 C.
Λαμίσκος Epist. VII. 350 B.
Λαμπιδῶ Alcib. 123 E.
Λάμπρος Menex. 236 A.
Λαοδάμας Epist. XI.
Λαομέδων Epist. XII. 359 D.
Λάρισα Meno 70 B, 97 A.
Λάγεις Rep. X. 617 C, 620 D, Leg. XII. 960 C.
Λάχης persona dialogi cognominis; adde Symp. 221 A.
Λεοντίος Hipp. maj. 282 B, Menex. 243 A.
Λεόντιος Rep. IV. 439 E.
Λεπίνης Epist. XIII.
Λέσβος Protag. 341 C.
Λευκάδιος Epist. XIII. 361 B.
Λευκίππη Crit. 113 D.
Λευκιοφίδης Protag. 315 E.
Λέγων Menex. 245 E.
Λέων Apol. 32 C.
Λεωνχίδης Alcib. 123 E.
Λεωχάρης Epist. XIII. 361 A.
Λήθη Rep. X. 621 A.
Λήναιον Protag. 327 D.
Λητώ Cratyl. 406 A.
Λιβή Menex. 239 E, Tim. 24 E, Crit. 108 E.
Λίγες Phaedr. 237 A.
Λικύμμιος Phaedr. 267 C.
Λοκρίς Tim. 20 A.
Λοκοί Leg. I. 638 B, Epist. XIII. 360 A.
Λυγνέος Epist. VII. 344 A.
Λυδία Politic. 262 E, Rep. II. 359 D.
Λυδιστί Lach. 188 D, Rep. III. 398 E.
Λυκαβηττός Crit. 112 A, Eryx. 400 B.
Λυκία Min. 315 C sq.
Λυκίος Ζεὺς Rep. VIII. 565 D.
Λύκειον Euthyphr. 2 A, Lys. 203 A, Symp. 223 D, Euthyd. 271 A, 303 B, Eryx. 397 C, Axioch. 366 E.
Λυκοῦργος Symp. 209 D, Phaedr. 258 B, Min. 318 C, Rep. X. 599 D, Leg. I. 630 D, IX. 858 E, Epist. IV. 320 D, VIII. 354 B.
Λυκόφρων Epist. II. 314 D.
Λύκων Apol. 23 E, 36 A.
Λυσανίας ὁ Στραπονόσιος Rep. I. 330 B.
Λυσανίας ὁ Σφήττιος Apol. 33 E.

- Λυσίας* Phaedr. passim, Clitoph. 406 A, 410 E, Rep. I. 328 B.
Λυσικλείδης Epist. II. 315 A.
Λυσίμαχος persona Lachetis; adde Theaet. 151 A, Theag. 130 A, Menon. 94 A, Virt. 377 D.
Λύσις persona dialogi cognominis.
Λωτοφάγοι Rep. VIII. 560 C.
- Μάγνητες* Leg. VIII. 848 D, IX. 860 E, XI. 919 D, XII. 946 B.
Μαγνήτης λίθος Ion. 533 D.
Μακάρους Leg. VIII. 838 C.
Μακάρων νῆσοι Symp. 179 E, Gorg. 523 B, Rep. VII. 519 C, 540 B.
Μακεδονία Alc. II. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D sq.
Μαντινική ξένη Symp. 201 D etc.
Μαραθῶν Menex. 240 C, Leg. III. 698 E, IV. 707 C.
Μαργίτης Alcib. 147 C.
Μαριανδύνοι Leg. VI. 776 D.
Μαράνας Symp. 215 C, Euthyd. 285 D, Rep. III. 399 E, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.
Μαχάων Ion. 538 C.
Μέγαρα Phaed. 59 C, 99 A, Crit. 53 B, Theaet. 142 C, Phaedr. 227 D, Eryx. 392 B.
Μεγαρεῖς οἱ ἐν Σικελίᾳ Leg. I. 630 A.
Μεγαροὶ μάχη Rep. II. 368 A.
Μέγυλλος persona Legum et Epinomidis.
Μειδίας Alcib. 120 A.
Μελαμποδίδαι Ion. 538 E.
Μελανίππη Symp. 177 A.
Μέλης Gorg. 502 A.
Μελισσίας persona Lachetis; adde Theag. 130 A, Menon. 94 C, Virt. 378 A.
Μέλπητος Euthyphr. 2 B, 5 A, 15 E, Apol. 23 E, Theaet. 210 D.
Μέλισσος Theaet. 180 E, 183 E.
Μελίτη Parmen. 126 C.
- Μενέλαος* Symp. 174 C, Euthyd. 288 C, Rep. III. 408 A.
Μενέξενος persona dialogi cognominis et Lysidis; adde Phaed. 59 B.
Μενότιος Rep. III. 388 D, Leg. XII. 944 A.
Μένων persona dialogi cognominis.
Μεσσήνη Alc. 122 D, Leg. III. 683 C, 690 D, 698 E, VI. 777 C, Epist. VIII. 354 B.
Μήδεια Euthyd. 285 C.
Μῆδοι Menex. 239 D, Leg. III. 695 A, Epist. VII. 332 A.
Μήτωρ Crit. 114 C.
Μῆτις Symp. 203 B.
Μητίων Ion. 533 A.
Μητροόβιος Euthyd. 272 C, Menex. 235 E.
Μητροόδαρος Ion. 530 C.
Μίδας Phaedr. 264 C, Rep. III. 408 B, Leg. II. 660 E.
Μίδακος Gorg. 518 B.
Μίκκος Lys. 204 A.
Μιλήσιοι Leg. I. 636 B.
Μιλτιάδης Gorg. 503 C, 516 D, Axioch. 368 D.
Μίνως Apol. 41 A, Gorg. 523 E, 526 C, Min. 318 D—321 B, Leg. I. 624 B, 630 D, 632 D, IV. 706 A, Epist. II. 311 A, Axioch. 371 B.
Μνήμη Euthyd. 275 D.
Μνημοσύνη Theaet. 191 D, Crit. 108 D.
Μνησεύς Crit. 114 B.
Μνησίθεος Cratyl. 395 E.
Μοῖραι Symp. 206 D, Rep. X. 617 C, Leg. VII. 799 B, XII. 960 C.
Μορνχία οἰκία Phaedr. 227 B.
Μούσαι Cratyl. 406 A, Theaet. 191 D, Symp. 187 D, 197 A, Phaedr. 237 A, 245 A, 259 B, 262 D, 265 B, Alcib. 108 C, Ion. 534 B, Rep. VIII. 545 D, Tim. 47 D, Crit. 108 C, Leg. II. 653 D, 654 C, III. 682

- A, VI. 775 B, 783 A, VII. 796 E, 817 D etc.
Μουσαῖος Apol. 41 A, Protag. 316 D, Ion. 536 B, Rep. II. 363 C, 364 E.
Μυρίνη Cratyl. 392 A.
Μυρτίλος Cratyl. 395 C.
Μυρτώ Aleyon c. 8.
Μυρωνίδης Epist. XIII. 363 E.
Μυσῶν ἔσχατος Theaet. 209 B.
Μύσων Protag. 343 A.
Μυτιλήνη Protag. 346 D, Menex. 243 C.
Μώμος Rep. VI. 487 A.
- Νάξος* Euthyphr. 4 C.
Ναύκρατις Phaedr. 274 C.
Ναυακίδης Gorg. 487 C.
Νεῖλος Phaedr. 257 E, Politic. 264 C, Tim. 21 E, Leg. XII. 953 E.
Νεμέα Theag. 128 E, Lys. 205 C, Leg. XII. 950 E.
Νέμεσις Leg. IV. 717 D, Tim. Locr. 104 E.
Νεοπόλεμος Hipp. maj. 286 A.
Νέστωρ Symp. 221 C, Phaedr. 261 B, Hipp. maj. 286 B, min. 364 C, Ion. 537 A, Leg. IV. 711 E, Epist. II. 311 B, Eryx. 394 B.
Νηΐθ Tim. 21 E.
Νηρηδες Crit. 116 E.
Νιηράτος Lach. 200 D, Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νιλίας ὁ Ἡροσκαμάνδρον Theag. 129 B.
Νιλίας ὁ Νιηράτων persona Lachetis; adde Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νιόστρατος Apol. 33 E.
Νίρος Leg. III. 685 C.
Νιόβη Rep. II. 380 A, Tim. 22 A.
Νύμφαι Phaedr. 230 B, 241 E, 263 D, 278 B, Leg. VII. 815 C.
- Ξανθίας* Meno 94 C, Virt. 378 A.
Ξανθίππη Phaed. 60 A, Aleyon c. 8.
- Ξάνδιππος* Alc. 104 B, Protag. 315 A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
Ξάνθος Cratyl. 392 A.
Ξενοφάνης Sophist. 242 D sq.
Ξέρξης Alc. 105 C, 121 B, 123 C, Gorg. 483 D, Rep. I. 336 A, Leg. III. 695 E, Axioch. 371 A.
- Ὀδυσσεύς* Apol. 41 B, Phaed. 94 D, Phaedr. 261 B, Alc. 112 B, Hipp. min. 363 B—371 E, Ion. 535 B, Rep. I. 334 A, X. 620 C, Leg. IV. 707 E, Epist. II. 311 B.
Ὀλαργος Symp. 179 D.
Ὀδύππος Alc. II. 138 B, 141 A, Leg. VIII. 838 C, XI. 931 B.
Ὀινόη Protag. 310 C.
Ὀινόπιδης Erast. 132 A.
Ὀινόφωνα Menex. 242 B.
Ὀλυμπία Phaedr. 236 B, Hipp. min. 368 B, Leg. XII. 950 E, Epist. II. 310 D, VII. 350 B.
Ὀλύμπια Phaedr. 256 B, Hipp. min. 363 C, Rep. IX. 583 B, Leg. VII. 807 C, 822 B, VIII. 840 A.
Ὀλύμπιον Phaedr. 227 B.
Ὀλυμπιονίκαι Rep. V. 465 D.
Ὀλύμπιοι θεοί Leg. IV. 717 A, V. 727 E.
Ὀλυμπος Leg. X. 904 E, Epin. 977 B.
Ὀλυμπος ὁ ἀνήτης Symp. 215 C, Ion. 533 B, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.
Ὀμήρειοι Theaet. 179 E, Cratyl. 407 A.
Ὀμηρίδαι Phaedr. 252 B, Ion. 530 D, Rep. X. 599 E.
Ὀμηρος Apol. 41 A, Cratyl. 391 D, 394 C, 402 B, 407 A, Theaet. 152 E, 160 D, Symp. 174 B, 209 D, Phaedr. 243 A, 278 C, Alc. 112 B, II. 147 C, Hipparch. 328 B, Protag. 311 D, 316 D, Hipp. min. 363 B, Ion. 530 B, Rep. I. 334 B, II. 379 D, III. 393 D, 396 E, 404 B, X.

- 595 B, 598 D, 599 C, 605 C, 607 A, 612 B, Leg. II. 658 B, IX. 858 E, Eryx. 403 D.
Ὀπιοί Epist. VIII. 353 E.
Ὀρέστης Cratyl. 394 E, Alc. II. 143 D etc.
Ὀρθαγόρας Protag. 318 C.
Ὀρφεύς Apol. 41 A, Cratyl. 400 C, Symp. 179 D, Protag. 315 A, 316 D, Ion. 533 C, 536 B, Rep. II. 364 E, X. 620 A, Leg. III. 677 D, VIII. 829 E.
Ὀρφικοί βίαι Leg. VI. 782 D.
Ὀυρανία Symp. 180 D, 187 D, Phaedr. 259 D.
Ὀυρανός Euthyphr. 6 A, Cratyl. 396 B, Symp. 180 D, Rep. II. 377 E, Tim. 40 E.
Παῖν Leg. II. 664 C.
Παῖων Crit. 108 C, Leg. III. 700 B.
Παλαμήδης Apol. 41 B, Phaedr. 261 D, Rep. VII. 522 D, Leg. III. 677 D, Epist. II. 311 B.
Παλλὰς Cratyl. 406 D.
Παμφυλία Rep. X. 615 C.
Παν Cratyl. 408 C, Phaedr. 263 D, 279 B.
Πάνες Leg. VII. 815 C.
Παναθήναια Euthyphr. 6 C, Parmen. 127 B, Hipparch. 228 B, Ion. 530 B.
Πάνδαρος Rep. II. 379 E, III. 408 A.
Πανοπέυς Ion. 533 A, Rep. X. 620 C.
Πάνοπος κοήνη Lys. 203 A.
Πάραλος ὁ Δημοδόκου Apol. 33 E.
Πάραλος ὁ Περικλέους Protag. 315 A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
Παράμονος Epist. XV.
Παρμενίδης persona dialogi cognominis; adde Theaet. 152 E, 180 E, 183 E, Soph. 217 C, 237 A, 241 D, 242 C, Symp. 195 C.
Πάρνης Crit. 110 E.
Πατροκλής Euthyphr. 297 E.
Πάτροκλος Apol. 28 C, Symp. 180
- A, 208 D, Ion. 537 A, Rep. III. 391 B, 406 A, Leg. XII. 944 A.
Πανσανίας persona Symposii; adde Protag. 315 D.
Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος Epist. II. 311 A.
Πειραιεύς Menex. 243 E, Rep. I. 327 A, IV. 439 E, Epist. VII. 324 C.
Πειρίδου Rep. III. 391 C.
Πεισίστρατος Hipparch. 228 B, Theag. 124 D.
Πελίας Symp. 179 B.
Πελοπίδαι Rep. II. 380 A, Leg. III. 685 D.
Πελοπόννησος Leg. III. 685 B, IV. 708 A, Epist. VII. 333 B sqq.
Πέλοψ Cratyl. 395 C, Menex. 245 D, Hipp. maj. 293 B.
Πενία Symp. 203 B.
Πεντελικός λίθος Eryx. 394 E.
Πεπάρηθος Alcib. 116 D.
Περίδικας Theag. 124 D, Gorg. 471 A, Rep. I. 336 A, Epist. V.
Περίανδρος Theag. 124 D, Rep. I. 336 A, Epist. II. 311 A.
Περικλής Symp. 215 E, 221 C, Phaedr. 269 A, 270 A, Alc. 104 B, 105 B, 118 D, 122 A, II. 144 B, Theag. 126 A, Protag. 315 A, 320 A, 329 A, Gorg. 455 E, 472 B, 503 C, 515 E, 516 D, 519 A, Meno 94 A, Menex. 236 B, Epist. II. 311 A, Virt. 377 D.
Πέρσαι Alcib. 120 A—122 C, Lach. 191 C, Menex. 239 C—241 B, Min. 316 A, Leg. I. 637 D, 642 E, III. 693 A, 695 A, 699 E, Epist. VII. 332 B.
Περσεύς Alc. 120 E.
Περσική ζώνη Hipp. min. 368 C.
Πέγασος Phaedr. 229 D.
Πηλέης Theag. 124 C, Rep. III. 391 C, Leg. XII. 944 A.
Πηγελόπη Phaedr. 84 A, Alc. 112 B.
Πιτθεύς Euthyphr. 2 B.

- Πιττακός* Protag. 339 C—347 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E.
Πλαταιά Lach. 191 C, Menex. 241 C, 245 A, Leg. IV. 707 C.
Πλάτων Apol. 34 A, 38 B, Phaedr. 59 B, Epist. II. 314 C, VII. 330 A.
Πλειάδες Axioch. 370 C.
Πλούτος Leg. I. 631 C, VII. 801.
Πλούτων Cratyl. 402 D, 403 E, Gorg. 523 A, Axioch. 371 A.
Πλούτατος μὴν Leg. VIII. 828 D.
Πνίξ Crit. 112 A.
Ποινά Axioch. 372 A.
Πολέμαχος persona Reipublicae; adde Phaedr. 257 B.
Πολύγνωτος Gorg. 448 B, Ion. 532 E.
Πολύειδος Epist. II. 311 A.
Πολύκλειτος Protag. 311 C, 328 C.
Πολυκράτης Meno 90 A.
Πολυμνία Symp. 187 D.
Πολύξενος Epist. II. 310 C, 314 C, XIII. 360 C.
Πόντος Gorg. 511 D, Leg. VII. 804 E.
Πόρος Symp. 203 B.
Ποσειδών Cratyl. 402 D, Gorg. 523 A, Rep. III. 391 C, Crit. 113 D, 119 D.
Ποτίδαια Apol. 28 E, Symp. 221 A, Charm. 153 A.
Πουλυδάμας Rep. I. 338 C.
Πουλυτίων Eryx. 394 B, 400 B.
Πράμνιος οἶνος Ion. 538 C, Rep. III. 405 E.
Πρίαμος Ion. 535 B, Rep. III. 388 B.
Πρόδικος persona Protagorae; adde Apol. 19 E, Cratyl. 384 B, Theaet. 151 B, Symp. 177 B, Phaedr. 267 B, Theag. 127 E, Charmid. 163 D, Lach. 197 D, Euthyphr. 277 E, 305 C, Meno 75 E, 96 E, Hipp. maj. 282 C, Rep. X. 600 C, Eryx. 397 D—399 E, Axioch. 366 B, 369 B.
Προκλής Leg. III. 683 D.
Προμηθεύς Politic. 274 C, Phileb. 16 C, Protag. 320 D, 361 D, Gorg. 523 D, Epist. II. 311 B.
Πρωταγόρας persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 386 A—391 C, Theaet. 152 A—172 A, 183 C, Soph. 232 D, Phaedr. 267 C, Euthyphr. 286 C, Meno 91 D, Hipp. maj. 282 D, Rep. X. 600 C.
Πρωταρχος persona Philebi.
Πρωτεύς Euthyphr. 15 D, Euthyphr. 288 B, Ion. 541 E.
Πτέρως Phaedr. 252 C.
Πυθαγόρας Rep. X. 600 A.
Πυθαγόρειοι Rep. VII. 530 D, Epist. XIII. 360 B.
Πυθία Apol. 21 A, Rep. V. 461 E, VII. 540 C, Leg. XI. 923 A, XII. 947.
Πυθίας νίκη Lys. 205 C, Leg. VII. 807 C.
Πυθικός νομοθέτης Leg. I. 632 D, 633 E.
Πυθόδορος persona Parmenidis; adde Alcib. 119 A.
Πυθολειδης Alcib. 118 C, Protag. 316 E.
Πυθολής Phaedr. 244 A.
Πυθώ Alcib. 129 A, Gorg. 472 A, Leg. XII. 950 E, Axioch. 367 C.
Πυριάμπης Charm. 158 A, Gorg. 481 D, 513 B.
Πυριπλεγέδων Phaedr. 113 B, 114 A.
Πύρρα Tim. 22 A.
Πῶλος pers. Gorgiae; adde Phaedr. 267 B, Theag. 128 A.
Ραδάμανθης Apol. 41 A, Gorg. 523 E, Min. 318 D, Leg. I. 624 B, XII. 948 B, Axioch. 371 B.
Ρέα Cratyl. 402 B, Tim. 40 E.
Σαίς Tim. 21 E.
Σαλαμής Apol. 32 C, Alcib. 121 B, Menex. 241 A, 245 A, Leg. III. 698 C, IV. 707 C.

- Σαννίων Theag. 129 D.
 Σαπφώ Phaedr. 235 C.
 Σάραμβος Gorg. 518 B.
 Σαρδάνιος γέλωσ Rep. I. 337 A.
 Σάρδεις Menex. 240 A.
 Σάτυροι Politic. 291 A, 303 C, Symp. 215 B, 221 D, Leg. VII. 815 C.
 Σάτυρος Protag. 310 C.
 Σαυροματίδες Leg. VII. 804 E.
 Σειληνοί Symp. 215 B, 222 D, Leg. VII. 815 C.
 Σειρήνες Cratyl. 403 D, Symp. 216 A, Phaedr. 259 A, Rep. X. 617 B.
 Σείληνη Rep. II. 364 E, Leg. VII. 821 C.
 Σερίφιος Rep. I. 330 A.
 Σίβυλλα Phaedr. 244 B, Theag. 124 D.
 Σιδώνιος Leg. II. 663 E.
 Σικελία Μουσά Sophist. 242 D.
 Σικελία Phaedr. 111 E, Theag. 129 C, Gorg. 518 B, Hipp. maj. 282 E, Menex. 242 E, Rep. X. 599 E, Epist. II. III. VII. VIII, Eryx. 393 A.
 Σικελιάται Hipp. maj. 283 C, Epist. III. 319 D, VII. 327 B, VIII. 354 D, Eryx. 393 D.
 Σικελός ἀνήρ Gorg. 493 A.
 Σιμίτας persona Phaedonis; adde Crit. 45 B, Phaedr. 242 B, Epist. XIII. 363 A.
 Σιμοεύς Protag. 340 A.
 Σιμωνίδης Protag. 316 D, 339 A, Hipparch. 228 C, Rep. I. 331 D, 335 E, Epist. II. 311 A.
 Σίσυφος Apol. 41 B, Gorg. 525 E, Axioch. extr.
 Σίσυφος persona dialogi cognominis.
 Σκαμάνδριος Cratyl. 392 B.
 Σκαμανδρος Cratyl. 392 A, Protag. 340 A.
 Σκείρων Theaet. 169 A.
 Σκελλίας Gorg. 472 A.
 Σκόπας Protag. 339 A.
 Σκύθαι Lach. 191 A, Euthyd. 299 E, Gorg. 483 D, Menex. 239 E, Rep. IV. 435 E, Leg. I. 637 D, VII. 795 A, Eryx. 400 B.
 Σκύλλα Rep. IX. 588 C, Epist. VII. 345 D, Axioch. 369 C.
 Σκυριών Cratyl. 429 E.
 Σόλων Symp. 209 D, Phaedr. 258 B, 278 C, Erast. 133 C, Charm. 155 A, Lach. 188 B, Protag. 343 A, Hipp. maj. 285 E, Rep. VII. 536 C, X. 599 E, Tim. 20 E—25 E, Crit. 108 D, 113 A, Leg. IX. 858 E, Epist. II. 311 A.
 Σόνιον Crit. 43 D.
 Σούς Cratyl. 412 B.
 Σοφοκλής Phaedr. 268 C, Rep. I. 329 B.
 Σπάρτη Leg. I. 637 A, VI. 753 A, 778 D, VII. 806 C.
 Σπερχειός Rep. III. 391 B.
 Σπενσιππος Epist. II. 314 E, XIII. 361 E.
 Στειριακή ὁδός Hipparch. 229 A.
 Στέφανος Meno 94 C, Virt. 378 A.
 Στησίλεως Lach. 183 D.
 Στησίμβροτος Ion. 530 D.
 Στησίχορος Phaedr. 243 A, 244 A, Rep. IX. 586 C, Epist. III. 319 E.
 Στρατόνικος Sisyph. 387 A.
 Στύξ Phaedr. 113 C, Rep. III. 387 B.
 Συρακοσία τράπεζα Rep. III. 404 D, Epist. VII. 326 B.
 Συρακοῖσι προέβει Eryx. 392 D.
 Συρακοῦσαι Leg. I. 638 B, Epist. II. 312 A, III. 315 D, VII. VIII etc.
 Συρία Epinom. 987 A.
 Σύριος νομοθέτης Epinom. 987 B.
 Σφαγία Menex. 242 C.
 Σωκράτειοι λόγοι Epist. XIII. 363 A.
 Σωκράτης Euthyphr. 2 A, Apol. 28 E, 32 A, Crit. 52 B, Phaedr. 60 A, 116 A, Cratyl. 384 B, Theaet. 143 E, 149 A, Alc. 121 A, Symp. 215

- A—222 A, Phaedr. 229 A, Lach. 181 B, Euthyd. 297 E, Meno 96 D, Menex. 235 E, Epist. II. 314 C, VII. 325 B, XI. 358 E etc.
 Σωκράτης ὁ νεώτερος persona Politici; adde Theaet. 147 D, Sophist. 218 B.
 Σωσίας Cratyl. 397 B.
 Σωτήρι τὸ τρίτον Charm. 167 B, Rep. IX. 583 B.
 Σωφρονίσκος Alcib. 131 E, Euthyd. 297 E, Lach. 180 E, Hipp. maj. 288 B.
 Τάλως Min. 320 C.
 Τάναργα Alcib. 112 C, Menex. 242 A.
 Τάνταλος Euthyphr. 11 D, Cratyl. 395 D, Protag. 315 C, Gorg. 525 E, Axioch. 371 E.
 Τάρας Leg. I. 637 B, Epist. VII. 339 D, 350 A.
 Τάρταρος Phaedr. 112 A—114 B, Gorg. 524 A—526 B, Axioch. extr.
 Ταυρέας Charm. 153 A.
 Τειρεσίας Alcib. 151 B, Meno 100 A, Epist. II. 311 A.
 Τελαμών Apol. 41 B.
 Τερψιχόρα Phaedr. 259 C.
 Τερψίων persona Theaeteti; adde Phaedr. 59 B.
 Τηθύς Cratyl. 402 B, Theaet. 152 E, 180 D, Tim. 40 E.
 Τηλέμαχος Leg. VII. 804 A.
 Τηλέφος Phaedr. 108 A.
 Τήμενος Leg. III. 683 D, 692 B.
 Τησίλλος Epist. XIII. 363 C.
 Τίμαιος persona dialogi cognominis et Critiae.
 Τιμαρχος Theag. 129 A.
 Τιμόθεος Epist. XIII. 363 A.
 Τίμων Epist. XIV.
 Τίσανδρος Gorg. 487 C.
 Τισίας Phaedr. 267 A, 273 E, Epist. VII. 349 C.
 Τίσων Epist. XIII. 363 C.
 Τιτανική φύσις Leg. III. 701 C.
 Τιτύος Gorg. 525 E, Axioch. 371 E.
 Τριπτόλεμος Apol. 41 A, Leg. VI. 782 B.
 Τροία Apol. 28 C, 41 B, Cratyl. 391 E, 395 A, Phaedr. 243 A, Alc. II. 149 C, Hipp. maj. 286 A, min. passim, Rep. III. 405 E, 408 A, IX. 586 C, Leg. III. 682 D, 685 C, IV. 711 E, Epist. XII. 359 D.
 Τροφώνιος Axioch. 367 C.
 Τύννιχος Ion. 534 D.
 Τυρρηγία Tim. 25 B, Crit. 114 C, Leg. V. 738 C.
 Τυρταίος Leg. I. 629 A, II. 667 A, IX. 858 E.
 Τυφών Phaedr. 230 A.
 Ύδρα Rep. IV. 426 E.
 Ύπερβόρειοι Charm. 158 B, Axioch. 371 A.
 Φαέθων Tim. 22 C.
 Φαίαξ Eryx. 392 A.
 Φαίδρος persona dialogi cognominis et Symposii; adde Protag. 315 C.
 Φαίδων persona dialogi cognominis.
 Φαιδωνίδης Phaedr. 59 B.
 Φαιναρέτη Theaet. 149 A, Alc. 131 E.
 Φαληρόθεν Symp. 172 A.
 Φανοςθένης Ion. 541 D.
 Φαρμάκεια Phaedr. 229 C.
 Φαρσάλιοι Sisyph. 387 C.
 Φάσις Phaedr. 109 B.
 Φάσων Protag. 310 A.
 Φειδίας Protag. 311 E, Meno 91 D, Hipp. maj. 290 A.
 Φειδόστρατος Hipp. maj. 286 B.
 Φερεκράτης Protag. 327 D.
 Φερεφάττα Cratyl. 404 C.
 Φερεφώνη Cratyl. 404 C, Meno 81 B.
 Φήμιος Ion. 533 C.
 Φθία Crit. 44 B, Theag. 124 C.
 Φίλαργος Epist. XIII. 363 B.

- Φιλαιδης Epist. XIII. 363 B.
 Φίληβος persona dialogi cognominis.
 Φιλημονίδης Theag. 129 B.
 Φιλημων Theag. 129 B.
 Φιλιππίδης Protag. 315 A.
 Φίλιππος Symp. 172 B.
 Φιλιστιδης Epist. III. 315 E.
 Φιλιστιών Epist. II. 314 D.
 Φιλόλαος Phaed. 61 D.
 Φιλόμηλος Protag. 315 A.
 Φιλωνίδης Epist. IX. 357 E.
 Φιλιάσιοι Phaed. 57 A.
 Φοίνικες Rep. III. 414 C, IV. 436 A,
 Leg. V. 747 C, Epist. VIII. 353 E.
 Φοίνιξ ὁ Ἀνύτορος Rep. III. 390
 E, Leg. XI. 931 B.
 Φοίνιξ ὁ Φιλίππου Symp. 172 B.
 Φόρκυς Tim. 40 E.
 Φορωνεύς Tim. 22 A.
 Φρόγες Cratyl. 410 A, Politic. 262 E.
 Φρυγιστί Lach. 188 D, Rep. III. 399 A.
 Φρύνηχος Min. 321 A.
 Φρυνίων Epist. IX. 358 B.
 Φρυωνίδης Protag. 327 D.
 Φωνυλίδης Rep. III. 407 A.
 Χαιρέδημος Euthyd. 297 E sq.
- Χαιρεφών persona Charmidae, Gor-
 giae, Aleyonis, adde Apol. 20 E.
 Χάριτες Theaet. 152 C, Leg. III.
 682 A.
 Χαριαντίδης Rep. I. 328 D.
 Χαριίδης persona dialogi cognomi-
 nis; adde Theag. 128 D, Protag.
 315 A, Symp. 222 B, Axioch. 364 A.
 Χάρυβδις Epist. VII. 346 E.
 Χαρώνδας Rep. X. 599 E.
 Χείρων Hipp. min. 371 D, Rep. III.
 391 D.
 Χίλων Protag. 343 A.
 Χίμαιρα Phaedr. 229 D, Rep. IX.
 588 C.
 Χίος Euthyd. 271 C.
 Χρύσης Rep. III. 393.
 Χρύσιππος Cratyl. 395 B.
 Ώκεανός Theaet. 152 E, 180 D, Cra-
 tyl. 402 B, Tim. 40 E.
 Ώπις Axioch. 371 A.
 Ώρείθνια Phaedr. 229 B.
 Ώρομάξης Alcib. 122 A.
 Ώρωπία Crit. 110 E.
 Ώτος Symp. 190 B.

INDEX SCRIPTORUM

in dialogis et appendice laudatorum.

- Αισχίνης ὁ ὀήτωρ App. 210. 222.
 Αισχίνης ὁ Σωκρατικός ἐν δια-
 λόγῳ Καλλία App. 329.
 Αισχύλος Rep. VIII. 563 C. Γλαύκῳ
 Πωτιεῖ App. 236. Ἐπὶ ἐπὶ Θη-
 βαις v. 2 Euthyd. 291 D; v. 592
 — 594 Rep. II. 361 B, 362 A;
 App. 335. Νιόβη Rep. II. 380 A,
 III. 391 E. Ξαντορίας Rep. II.
 381 D? Ὀπλων κίσει Rep. II.
 383 B? Τηλέφῳ Phaed. 108 A.
 Αἰσωπος Alc. 123 A; App. 274. 281.
 Ανοσίτελος Conv. 178 C.
 Ἄλεξις App. 329.
 Ἄλκιος App. 261.
 Ἄλκυονας App. 281.
 Ἄμφις Ἄγκοι App. 319.
 Ἄνακρέων Theag. 125 D.
 Ἄναξαγόρας Phaed. 72 C, 97 C;
 Cratyl. 400 A, 409 A; App. 308.
 Ἄνατόλιος App. 192.
 Ἄντιμαχος App. 268.
 Ἀπολλόδωρος App. 227.
 Ἀπολλόδωρος ὁ Ἐρυθραῖος App.
 270.
 Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος App.
 361.
 Ἀραρῶς App. 227.
 Ἀρίσταρχος App. 381.
 Ἀριστείδης App. 272.
 Ἀριστόξενος App. 302; περὶ μου-
 σικῆς ἀκροάσεως App. 234; ἐν
 τῷ Σωκράτους βίῳ App. 226.
 Ἀριστοτέλης App. 196. 208. 246.
 263. 277. 281. 295. 299. 304. 307.
 313. 366. 367. 381. 396; διδασκα-
 λίας 226; ἠθικοῖς μεγάλοις 347;
 ἠθικοῖς Νικομαχείοις 233. 275.
 347; κατηγορίας 200; λογικῆ
 πραγματεία 324; περὶ οὐρανοῦ
 369; φυσικῆς ἀκροάσεως γ' 296.
 Ἀριστοφάνης App. 250. 346. 371.
 Ἀυφιαράφ 287. Βαβυλωνίους
 234. Βατραχοῖς 226. 295. 347?
 Γεωργοῖς 226. 295. Γῆρα 327.
 Γηρυτιάδῃ 255. 341. Δαιτυλέοις
 327. Δραμασιν 228. Εἰρήνη 227
 244. 286. Ἐκκλησιαζούσαις 347.
 Θεσμοφοριαζούσαις 285. 288.
 Θεσμοφοριαζούσαις δευτέραις
 236. Ἰαπεύσιον 245. Ἀντιστρατή
 334. Νεφέλαις Apol. 19 C; Conv.
 221 B; App. 250. 406. Νεφέλαις
 α' 395. Ὀρμισιν 228. Πελαργοῖς
 226. Πλούτῳ 251. 294. Προαγών
 292. Σκηρῆς καταλαμβάνουσαις
 227. Σφηξίν 228. 251. Ταγγυ-
 σταῖς 255. 295. Τελμισσεύσιον
 228. 286. Τριφάλῃτι 232. Ὄραις
 228.
 Ἀριστάννυμος Ἡλίῳ εἰγόντι App.
 Ἀρχέλιος App. 225. [227.
 Ἀρχίλοχος Rep. II. 365 C; Ergx. 397
 E; App. 291. 326.
 Ἀρχιμήδης App. 290.
 Ἀρχιππος Ἰχθύσιον App. 226.
 Ἀρχύτας App. 350.
 Ἄττινος App. 363.

- Βιργίλιος ὁ Ῥωμαῖος App. 270.
 Βροντίτιος App. 350.
 Γοργίας App. 274, 299.
 Δεονυλλίδας App. 149.
 Δημόκριτος App. 326.
 Δημοσθένης App. 272, 278. Orat.
 IX §. 17 App. 275. IX §. 45 App.
 285. XIX §. 30 App. 285. XIX
 §. 154 App. 288. XIX §. 251.
 App. 232. XIX §. 259 App. 339.
 XIX §. 304 App. 250. XIX §. 314
 App. 285. XIX §. 326 App. 286.
 XXIII §. 1 App. 285. XXIII §. 43
 App. 232. XXIV §. 82 App. 334.
 XXV §. 51 App. 232. XXVII §. 67
 App. 387. XXIX §. 12 App. 311.
 LVI §. 14 App. 224.
 Δίδυμος App. 229, 235, 375.
 Δικαίρχος App. 227; περί μου-
 σικῶν ἀγῶνων 302.
 Διογενιανός App. 293, 326, 328,
 379.
 Διόδωρος περί Μιλήτων App. 329.
 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς App.
 344.
 Διονύσιος ὁ τύραννος Epist. III.
 315 B.
 Δούρις App. 233, 326.
 Ἑλλάνικος App. 233, 259.
 Ἐμπεδοκλῆς Men. 76 C; App. 308,
 320, 323.
 Ἐπίχαρμος Theaet. 152 E; Gorg.
 505 E; Axioch. 366 C; App. 235,
 301, 321.
 Ἐρατοσθένης App. 250, 270, 394.
 Ἐριππος Ἀθηναῖς γοναῖς App.
 319.
 Ἐυβουλος App. 227, 346.
 Ἐυκλος App. 326.
 Ἐυπόλις Ἀπολόνη App. 227, 228,
 370. Δῆμοις 329. Κόλαξιν 228.
 Μαρκῆ 230. Πόλεσιν 228. Προς-
 παλτίοις 329. Φίλοις 228, 329.
 Χρυσῶ γένει 256, 294.
 Ἐριπίδης Theag. 125 B; Ion. 533
 D; Rep. VIII. 568 A; Epist. I. 309
 D; App. 345, 357. Ἄνδρομέδα
 App. 255. Ἀντιόπη Alc. II. 146
 A. Gorg. 484 E — 486 C. App.
 314, 370. Ἰππολύτω v. 352 Alc.
 p. 113 C; v. 612 Theaet. 154 D,
 Conv. 199 A. Κρεσφόντη Axioch.
 368 A. Κύκλωπι v. 654 App. 292.
 Λαμίας προλογῶ App. 260. Λι-
 νυμνίω App. 285. Μελανίπη
 Conv. 177 A; App. 275. Μηδεία
 v. 758 App. 326; v. 1079 App.
 177. Πελασῶν App. 328. Πολυ-
 δῶ Gorg. 492 E. Τηλέφῳ App.
 260. Τημένῳ App. 327. Τραφί-
 σιν v. 1169 Rep. VIII. 568 B.
 Φοινίσσαις v. 19 App. 179; v.
 469 App. 358; v. 858 Alc. II. 151
 B. Φοίξῳ App. 317. Χρυσίππῳ
 App. 177.
 Ἐφορος App. 291, 295.
 Ἐχεφυλλίδας App. 233.
 Ζήνων App. 281.
 Ζήνων ὁ Ἐλεάτης Parmen. 127 D.
 Ζαῖλος εἰς Πολύφημον ἐγκωμίῳ
 App. 286.
 Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός App. 270.
 Ἡράκλειτος Cratyl. 402 A; Conv.
 187 A; Hipp. maj. 289 B; App.
 169, 245, 347.
 Ἡρόδοτος I. 25 App. 235; I. 55
 Rep. VIII. 566 C; I. 132 App.
 355; I. 170 App. 360; III. 20
 App. 327; V. 9 App. 287; VI. 86
 App. 335; VIII. 106 App. 343.
 Ἡρόδωρος App. 233.
 Ἡσίοδος Rep. III. 390 E; Min. 320
 D; App. 257, 292? Ἐργ. v. 25
 Lys. 215 C; v. 40 Rep. V. 466 C,
 Leg. III. 690 E; v. 41 Leg. III.
 677 E; v. 109 Rep. VIII. 547 A; v.
 120 Cratyl. 397 E, Rep. V. 469
 A; v. 233 Rep. II. 363 B; v. 256
 Leg. XII. 943 E; v. 287 Protag.
 340 D, Rep. II. 364 C, Leg. IV.

- 718 E, App. 305; v. 302 Leg. X.
 901 A, App. 385; v. 309 Charm.
 163 B; v. 359 Cratyl. 428 A; v.
 454 Theaet. 207 A; v. 484 Epist.
 XI. 359 A? Θεογον. v. 116 Conv.
 178 B; v. 154 Rep. II. 377 E; v.
 195 Cratyl. 406 C; v. 203 Cratyl.
 398 B; v. 306 App. 358; v. 337
 Cratyl. 402 B; v. 780 Theaet.
 155 D.
 Θεογένης περί Αἰγίνης App. 227.
 Θεόγγις v. 33 — 36 Men. 95 D; v.
 77 Leg. I. 630 A; v. 435 — 438
 Men. 96 A; v. 1253 Lys. 212 E.
 Θεόκριτος XXIX. 1 App. 261.
 Θεόπομπος Στρατιώτιον App. 226.
 Θεόφραστος App. 366, 376; περί
 βασιλείας 355; ἐν ζ' νόμων 388;
 περί φωτῶν 346.
 Θεουκιδίδης App. 149, 216, 234,
 254, 259; I. 1 App. 341; II. 4
 App. 288; III. 38. App. 347; III.
 45 App. 298; VI. 56 App. 285;
 VIII. 64 App. 288.
 Θεράσιλλος App. 149.
 Θερασμάχος App. 275.
 Τακόβου ἐπιστολή I. 17 App. 225.
 Ταμβλῆχος App. 190, 219, 249, 350.
 Τιβυκος Parm. 136 E; Phaedr. 242
 C; App. 253.
 Ἰπποκράτης Phaedr. 270 C; App.
 326, 407.
 Ἰππῶναξ App. 294, 318.
 Ἰσοκράτης Orat. X §. 17 App. 274.
 Ἰστρος ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς App. 233.
 Ἰων App. 283; Φρονοῖς 355.
 Καλλίας Πεδήταις? App. 329.
 Καλλίμαχος App. 293, 326; ὕμνῳ
 Δήμητρος καλάθου 261.
 Κλέαρχος App. 275, 327, 345; ἐν
 Ἀρχεσίλῳ 380.
 Κλείταρχος App. 332.
 Κράτης Λαμίας App. 254.
 Κρατῖνος App. 227. Βονκόλοις 292.
 Ἀηλιάσιν 395. Δραπέτιον 254.
 Πυλαία 256, 294, 325. Πυτίνη
 228. Χείρωσιν 228, 238, 329.
 Ὄρεις 288.
 Κρατῖνος ὁ νεώτερος App. 290.
 Κρεώφυλος App. 361.
 Κτησιφῶν App. 229.
 Κυδίας Charm. 155 D.
 Κώμαρχος App. 233.
 Λάβρις App. 254.
 Λιβάνιος App. 385.
 Λικυμνίος App. 275.
 Λουκίλλιος ὁ Ταρραῖος App. 333.
 Λυκοφύγος App. 340.
 Λυκοφύων App. 295.
 Λυσίας App. 290; πρὸς Μετάνει-
 ραν ἐπιστολή 311; Σωκράτους
 ἀπολογία 226.
 Λύσις ὁ Ταραντῖνος App. 361.
 Μάγνης Πουστρία App. 249.
 Μανέθων Ἀλγυπτικοῖς App. 365.
 Μάρκελλος Ἀλθιοπικοῖς App. 367,
 368.
 Μαρσύνας ὁ νεώτερος App. 256.
 Μέλητος App. 226.
 Μέλισσος Theaet. 180 E.
 Μένανδρος App. 235. Ἀδελφοῖς β'
 276. Ἀνδρογύνῳ 249. Δεισιδαί-
 μονι 251. Ἐαυτὸν τιμωρομένην
 232. Ἐγγειριδίῳ 239. Θεοφορον-
 μένῃ 233, 330. Καταψευδομένην
 246. Κερουφάλῳ 233, 330. Πλο-
 κίῳ 233. Ραπίζομένη 251. Σι-
 κωνίῳ 258. Συνερώσῃ 245.
 Ὑδρία 232. Χήρῃ 239, 395.
 Μεταγένης Ὀμήρῳ App. 228.
 Μουσαῖος Rep. II. 364 E.
 Νικάνδρος ὁ Θυατειρηνός App.
 289.
 Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον
 γράψας App. 269.
 Νικοκλῆς περί θεωρίας App. 234.
 Ξενοφάνης App. 347.
 Ξενοφῶν App. 267, 338, 346; ἐν
 τῇ Ἀναβάσει 282; ἐν Σωκράτους
 ἀπολογία 226.

Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι App. 262.

Ὀλύμπιος ὁ Ἀκραγαντινός App. 317.

Ὀμηρος Ἰλιάδος α' 15 Rep. III. 393 A; α' 131 Rep. VI. 501 B; α' 169 Hipp. min. 370 C; α' 225 Rep. III. 389 E; α' 249 App. 191; α' 343 Cratyl. 428 D; α' 599 Rep. 389 A, App. 350; β' 365 Phaedr. 260 A; β' 396 App. 347; β' 408 Conv. 174 B; β' 547 Alc. 132 A, App. 284; β' 594 App. 281; β' 623 Rep. VI. 501 B; β' 651 App. 243; β' 813 Cratyl. 392 A; β' 827 App. 276; β' 851 Theaet. 194 E; γ' 8 Rep. III. 389 E; γ' 109 Cratyl. 428 D; γ' 172 Theaet. 183 E; γ' 215 App. 311; γ' 359 App. 288; δ' 50 Rep. II. 379 E; δ' 218 Rep. III. 408 A; δ' 321 App. 256; δ' 412 Rep. III. 389 E; δ' 431 Rep. III. 389 E; δ' 453 Phileb. 62 D; ε' 127 Alc. II. 150 D; ε' 221 Cratyl. 407 D; ε' 223 Lach. 191 A; ε' 845 Rep. X. 612 B; ζ' 181 App. 358; ζ' 211 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; ζ' 236 Conv. 219 A; ζ' 265 Cratyl. 415 A; ζ' 402 Cratyl. 392 B; η' 166 App. 243; η' 321 Rep. V. 468 D; η' 360 Epist. VII. 344 C, App. 244; θ' 13 Phaed. 112 A; θ' 19 Theaet. 153 C; θ' 108 Lach. 191 B; θ' 162 Rep. V. 468 D; θ' 548—552 Alc. II. 149 D; ι' 116 App. 246; ι' 308—313 Hipp. min. 365 A; ι' 312 Hipp. min. 370 A; ι' 316. 318 App. 344; ι' 340 App. 273; ι' 357 Hipp. min. 370 B; ι' 363 Crit. 44 B; ι' 378 App. 291; ι' 438 App. 278; ι' 441 Gorg. 485 D; ι' 447 Leg. XI. 931 B; ι' 455 App. 387; ι' 497—501 Rep. II. 364 D, Leg. X. 906 D; ι' 644

Cratyl. 428 C; ι' 650—655 Hipp. min. 371 B; κ' 224 Conv. 174 D, Alc. II. 140 A; κ' 482 Conv. 179 B; λ' 385 App. 373; λ' 514 Conv. 214 B; λ' 638 Ion. 538 C, Rep. III. 405 E; λ' 846 Rep. III. 405 E; μ' 19—24 App. 224; μ' 200—207 Ion. 539 B—D; μ' 234 Epist. VII. 344 C, App. 244; μ' 311 Rep. V. 468 D; ν' 567 App. 402; ξ' 96—102 Leg. IV. 706 D; ξ' 201 Cratyl. 402 B, Theaet. 152 E; ξ' 291 Cratyl. 392 A; ξ' 294 Rep. III. 390 B; ξ' 302 Cratyl. 402 B; ο' 187 Gorg. 523 A; ο' 262 Conv. 179 B; ο' 394 Rep. III. 406 A; π' 112 Rep. VIII. 545 D; π' 114—116 App. 288; π' 328 App. 358; π' 433 Rep. III. 388 C; π' 554 Theaet. 194 E; π' 776 Rep. VIII. 566 C; π' 811 App. 343; π' 856 Rep. III. 386 E; ρ' 32 App. 262; ρ' 259 App. 243; ρ' 446 Axioch. 367 D; ρ' 588 Conv. 174 C, Rep. III. 411 B; σ' 23 Rep. III. 388 A; σ' 54 Rep. III. 388 C; σ' 84 Leg. XII. 944 A; σ' 104 App. 244; σ' 108 Phileb. 47 E; σ' 392 App. 192; σ' 593 App. 407; τ' 92 Conv. 195 D; τ' 64 Rep. III. 386 D; τ' 74 Cratyl. 391 E; τ' 216—218 Leg. III. 681 E; τ' 241 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; τ' 308 Protag. 340 A; τ' 15. 20 Rep. III. 391 A; τ' 168 Rep. III. 388 C; τ' 262 App. 268; τ' 395 Rep. III. 391 B; τ' 414 Rep. III. 388 B; τ' 506 Cratyl. 392 B; τ' 507 Cratyl. 392 E; ψ' 84 App. 232; ψ' 100 Rep. III. 387 A; ψ' 103 Rep. III. 386 D; ψ' 151. 175 Rep. III. 391 B; ψ' 335—340 Ion. 537 A B; ω' 10—12 Rep. III. 388 A; ω' 80—82 Ion. 538 D; ω' 525 Axioch. 367 D; ω' 527—532 Rep. II. 379 D.

Ὀμηρος Ὀδυσσεύς α' 32 Alc. II. 142 D; α' 177 App. 190; β' 258 App. 326; γ' 26—28 Leg. VII. 804 A; δ' 242 Conv. 220 C; δ' 371 App. 280; δ' 22 Theaet. 183 E; δ' 372—376 App. 237; ι' 9 Rep. III. 390 B; ι' 91 Rep. VIII. 560 C; ι' 112—115 Leg. III. 680 B; ι' 270 Soph. 216 A; ι' 440 App. 342; κ' 279 Protag. 309 A; κ' 495 Men. 100 A; λ' 307 Conv. 190 B; λ' 449 App. 353; λ' 489—491 Rep. VII. 516 D; λ' 509 Gorg. 526 C, Min. 319 D; λ' 576 Gorg. 525 D; λ' 582 Protag. 315 C; λ' 601 Protag. 315 B; λ' 633 Conv. 198 C; μ' 342 Rep. III. 390 B; μ' 428 Epist. VII. 345 E; ν' 89 App. 242; ξ' 234 Theaet. 183 E; ο' 245 Axioch. 368 A; π' 97 App. 335; π' 121 Theaet. 170 E; ρ' 218 Lys. 214 A, App. 258; ρ' 317 App. 396; ρ' 322 Leg. VII. 777 A; ρ' 347 Charmid. 161 A, Lach. 201 B; ρ' 383 Rep. III. 389 D; ρ' 485 Soph. 216 A, Rep. II. 381 D; τ' 43 Leg. X. 904 E; τ' 109—113 Rep. II. 363 B; τ' 163 Apol. 34 D, Rep. VIII. 544 D, App. 353; τ' 174 Min. 319 B; τ' 178 Leg. I. 624 A; τ' 395 Rep. I. 334 A; τ' 563 Charm. 173 A; ν' 17 Phaed. 94 D, Rep. III. 390 D, IV. 441 B; ν' 301 App. 333; ν' 351—357 Ion. 539 A, App. 326; φ' 285 Amat. 135 A; χ' 16 App. 288; ω' 6—9 Rep. III. 387 A; ω' 40 Rep. VIII. 566 C.

Ὀμηρος Μαργίτη Alc. II. 147 B.

Ὄρφεις Phaed. 69 C; Cratyl. 400 C, 402 B; Phileb. 66 C; Conv. 218 B; Rep. II. 364 E; Leg. II. 669 D; App. 230, 270, 271, 379.

Παρμενίδης Theaet. 180 E, Soph. 237 A, 244 E, 258 D; Conv. 178 B.

Πίνδαρος Theaet. 173 E; Phaedr.

227 B, 236 D; Euthyd. 304 B; Gorg. 484 B, 488 B; Men. 76 D, 81 B; Rep. I. 331 A, II. 365 B, III. 408 B, V. 457 B; Leg. III. 690 B, IV. 715 A; App. 295.

Πλάτων ὁ κωμικός Alc. I. 121 D? App. 281. Νίκαις App. 227. Πεδήταις? 329.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος Γοργία 514 E App. 292. Θεαιτήτω 142 B App. 230; 162 A App. 357; 200 E App. 325. Ἰππία μείζωνι 304 A App. 319. Κρατύλω 403 E App. 249. Λύσιδι 214 A App. 258. Μένωι 319 C App. 249. Νόμων α' 646 A App. 395; γ' 702 D App. 268; δ' 712 A App. 311; ε' 751 D App. 236; ε' 757 B App. 323; δ' 862 A App. 310; ιά' 919 B App. 233. Παρμενίδη App. 279, 322. Πολιτείας α' 329 B App. 407; γ' 403 A App. 298; ε' 453 A App. 283; ε' 497 D App. 235; θ' 583 B App. 255, 291. Πολιτικῶ καὶ Σοφιστῆ App. 300. Συμποσίω 203 D App. 249. Τιμαίω 48 B App. 235; 78 B et 81 B App. 400; 82 E App. 405. Φαίδρω 236 B App. 253; 270 B App. 299. Φαίδωνι 60 B App. 319; 62 A App. 391. Φιλήβω App. 322.

Πλατῖνος App. 322, 347.

Πλούταρχος ὁ Ἀθηναῖος App. 307, 319.

Πλούταρχος ὁ Χαιρωνεύς App. 281.

Πολυδενύκης ἐν ὀνομαστικοῖς VIII. 104 App. 276.

Πορφύριος πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητὸν App. 404.

Πρόκλος App. 192, 218, 219, 239, 338, 363, 367 etc.

Πρωταγόρας Cratyl. 386 C; Theaet. 152 A; App. 241, 275, 361.

Πτολεμαῖος App. 367; ἀρμονικοῖς 341; ἐν δ' ἡγεωγραφουμένων 352;

- ἐν ζ' τῶν γεωγραφικῶν ὑψηλῶν
 σεων 328.
 Πυθαγόρας App. 353, 361.
 Πῶλος App. 306.
 Σαννυρίων Γέλωτι App. 227.
 Σιμπλίσιος App. 369.
 Σιμωνίδης Protag. 339 A; Gorg.
 451 C; Rep. I. 331 D; II. 365 C;
 VI. 489? App. 298, 301, 333, 359.
 Σόλων Amat. 133 C; Charm. 157 E;
 Lach. 188 B, 189 A; Lys. 212 E;
 Rep. VII. 536 C; App. 265, 287,
 353, 364, 392.
 Σοφοκλῆς Αἴαντι v. 479 App. 330.
 Αἴαντι Διοκῶ Theag. 125 B,
 Rep. VIII. 568 A? App. 357.
 Αἰχμαλώτισιν App. 251. Αμφια-
 ράω σατυρικῶ App. 262. Δαι-
 δάλῳ App. 333. Κηδάλιον App.
 289. Δημνίαις App. 325. Ναν-
 πλίῳ καταπλέοντι App. 255, 291.
 Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῶ v. 1106
 App. 326. Οἰδίποδι τυράννῳ v.
 4 App. 232. Τρωίλῳ App. 357.
 Φιλοκτήτῃ v. 386 App. 345.
 Σπενσίππος App. 219.
 Στασίνοσ Κυπρίοις Euthyphr. 12
 A; Rep. II. 379 E?
 Στησίχορος Phaedr. 243 A; Rep.
 IX. 586 C; App. 293.
 Στράβων VI. 1 App. 250.

- Στράτις Λιμνοπέδαις App. 293;
 Ποταμίοις 295.
 Τίμαιοσ App. 275, 332.
 Τίμων ὁ μισάνθρωποσ App. 200.
 Τίμων ὁ σιλλογράφοσ App. 201,
 364.
 Τύρταιοσ Phaedr. 269 A; Leg. I.
 629 AE, II. 660 E; App. 281,
 375.
 Τυρείδησ πρὸσ Ἀριστογείτονα
 App. 254; κατ' Ἀριστοφάντοσ
 288.
 Φερεκράτησ Ἀγρίοις Protag. 327;
 Μυρμηκανθρώποις App. 389;
 Χείρωνι 250.
 Φερενύδησ App. 233, 286.
 Φημονόη App. 283.
 Φιλήμων Γάμῳ App. 291; Ἡρώσῃ
 249.
 Φίλιπποσ App. 227.
 Φίλιπποσ ὁ Ὀποντίοσ App. 218.
 Φιλόστρατοσ περὶ γυμναστικῆσ
 App. 333.
 Φιλόχοροσ Ἀτθίδοσ α' App. 392;
 γ' 251; περὶ ἡμερῶν 227.
 Φύλλιοσ App. 302.
 Φωνλίδησ Rep. III. 407 A.
 Χίλων App. 254, 283.
 Χρύσειπποσ περὶ θεότητοσ App.
 269.
 Ὠριγένησ App. 385.

DIALOGORUM PLATONICORUM

ORDO ALPHABETICUS.

(Spurii notantur asterisco.)

Alcibiades primus	Vol. II, pag. 271.
* Alcibiades secundus	" II, " 326.
* Alcyon	" VI, " 109.
* Amatores s. Erastae	" II, " 358.
Apologia Socratis	" I, " 25.
* Axiochus	" VI, " 134.
Charmides	" III, " 1.
* Clitophon	" III, " 459.
Convivium s. Symposion	" II, " 139.
Cratylus	" I, " 157.
Critias	" IV, " 422.
Crito	" I, " 59.
* Definitiones	" VI, " 70.
* Demodocus	" VI, " 92.
* Epinomis	" V, " 419.
* Epistolae	" VI, " 1.
* Erastae. Vid. Amatores.	
* Eryxias	" VI, " 113.
Euthydemus	" III, " 89.
Euthyphro	" I, " 1.
Gorgias	" III, " 199.
* Hipparchus	" II, " 346.
Hippias maior	" III, " 363.
Hippias minor	" III, " 400.
Io	" III, " 421.
* De Iusto	" VI, " 81.
Laches	" III, " 31.
Leges	" V, " 1.
Lysis	" III, " 64.
Menexenus	" III, " 439.
Meno	" III, " 316.

PLATO VI.

* Minos	Vol. IV, pag.	441.
Parmenides	" II, "	1.
Phaedo	" I, "	77.
Phaedrus	" II, "	202.
Philebus	" II, "	51.
Politicus	" I, "	421.
Protagoras	" III, "	135.
Res publica	" IV, "	1.
* Sisyphus	" VI, "	101.
Sophista	" I, "	339.
Symposium. Vid. Convivium.		
* Theages	" II, "	367.
Theaetetus	" I, "	237.
Timaeus	" IV, "	319.
* Timaeus Locrus	" IV, "	407.
* De Virtute	" VI, "	86.

Albini Isagoge	Vol. VI, pag.	145.
Aleinoi Didascalici	" VI, "	150.
Olympiodori vita Platonis	" VI, "	190.
Prolegomena philosophiae Platonicae	" VI, "	196.
Scholia	" VI, "	223.
Timaei Glossarium	" VI, "	397.
